

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑
सवि॒ता प्रा॑र्पयतु श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑ण॒ आ प्या॑यध्वमघ्निया
देवभा॒गमूर्ज॑स्वतीः पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा मा
वः स्तेन॑ ई॒शत॒ माऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु
ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि॥ (१)

इ॒षे त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [१]

य॒ज्ञस्य॑ घोष॑द॒सि प्र॒त्युष्ट॑र॒क्षः प्र॒त्युष्टा॑ अ॒रा॒तयः॑
प्रेय॑म॒गाद्धि॑षणा॒ ब॒र्हिर॑च्छ॒ मनु॑ना कृ॒ता स्व॒धया॑ वि॒त॑ष्टा
त आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हिरा॑सदे॒
दे॒वानां॑ परि॑षू॒तम॑सि व॒र्षवृ॑द्धम॒सि दे॒व॑ब॒र्हिर्मा त्वा॑ऽन्व॒ङ्गा
ति॒र्यक्प॑र्व॒ ते रा॒ध्या॑समाच्छे॒त्ता ते मा रि॑षं दे॒व॑ब॒र्हिः
श॒तव॑ल्शं वि रो॑ह स॒हस्र॑वल्शा (२)

वि व॒यं रु॒हेम पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हि सु॒स॒म्भृतां॑ त्वा
स॒म्भ॒राम्यदि॑त्यै रा॒स्नाऽसी॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑नं पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑न्थातु
स ते॒ माऽऽस्था॒दिन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्यच्छे बृह॒स्पते॑र्मूर्धा
ह॑राम्युर्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि देव॑ङ्गमम॑सि॥ (३)

सहस्र॑बल्शा अ॒ष्टात्रिं॑शच्च॥ _____ [२]

शु॒न्धध्वं॑ दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्यायै मा॒तरि॒श्व॒नो घ॒र्मोऽसि॑
द्यौर॑सि पृथि॒व्यासि॑ वि॒श्वधा॑या अ॒सि पर॑मे॒ण धाम्ना॑ दृ॒हंस्व॑
मा ह्वा॒र्वसू॑नां प॒वित्र॑मसि श॒तधा॑रं वसू॑नां प॒वित्र॑मसि
स॒हस्र॑धारं हु॒तः स्तो॒को हु॒तो द्र॒प्सोऽग्नये॑ बृह॒ते ना॒काय॑
स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः
सा वि॒श्वकर्मा॑ स॒म्पृच्य॑ध्वमृ॒तावरी॑रू॒र्मिणी॑र्मधु॒मत्त॑मा म॒न्द्रा
धन॑स्य सा॒तये॑ सोमे॒न त्वाऽऽत॑न॒च्मीन्द्रा॑य दधि॒ विष्णो॑
ह॒व्यं र॑क्षस्व॥ (४)

सोमे॑ना॒ष्टौ च॑॥ _____ [३]

कर्म॒णे वां दे॒वेभ्यः॑ श॒केयं॑ वे॒षाय॑ त्वा प्र॒त्युष्टं॑ रक्षः प्र॒त्युष्टा॑
अ॒रा॒तयो॑ धूर॑सि धूर्व॒ धूर्वन्तं॑ धूर्व॒ तं योऽस्मान्धूर्व॑ति॒ तं धूर्व॑

यं वयं धूर्वा॑म॒स्त्वं दे॒वाना॑म॒सि स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं जुष्ट॑तमं
व॒ह्नि॒तमं दे॒व॒हू॒तम॒म॒हु॒तम॑सि ह॒वि॒र्धानं॑ द॒ह॒स्व मा ह्वा॑र्मि॒त्रस्य॑
त्वा चक्षु॑षा प्रेक्षे॒ मा भे॑र्मा सं वि॒क्था॒ मा त्वा॑ (५)

हि॒सि॑ष॒मुरु॒ वा॒ताय॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वि॒तुः प्र॑स॒वे-
ऽश्वि॑नो॒र्बा॒हु॒भ्यां॑ पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम॒ग्नये॒ जुष्टं॑ निर्व॒पाम्य॒ग्नी-
षो॒मा॑भ्यामि॒दं दे॒वाना॑मि॒दमु॑ नः स॒ह स्फा॑त्यै त्वा
ना॒रा॑त्यै सु॒व॒र॒भि वि॒ ख्ये॑षं वै॒श्वान॒रं ज्योति॑र्द॒ह॒न्ता॒न्दुर्या॑
द्यावा॑पृ॒थि॒व्यो॒रु॒र्वन्त॑रि॒क्षम॑न्वि॒ह्यदि॑त्यास्त्वो॒पस्थे॑ सा॒दया॑म्य॒ग्ने
ह॒व्यं र॑क्ष॒स्व॥ (६)

मा त्वा षट्त्वारि॑ंशच्च॥ [४]

दे॒वो वः॑ स॒वि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वि॒त्रेण॑ व॒सोः सूर्य॑स्य
र॒श्मि॒भि॒रापो॑ दे॒वीर॑ग्रेपु॒वो अ॒ग्रेगु॑वोऽग्रे॒ इमं॑ य॒ज्ञं न॑य॒ताग्रे॑
य॒ज्ञप॑तिं ध॒त्त यु॑ष्मा॒निन्द्रो॑ऽवृणी॒त वृ॒त्रतू॑र्ये यू॒यमि॑न्द्र॒मवृ॑णी॒ध्वं
वृ॒त्रतू॑र्ये प्रोक्षि॑ताः स्था॒ग्नये॑ वो जुष्टं प्रोक्षा॑म्य॒ग्नीषो॒मा॑भ्या॒
शु॒न्ध॒ध्वं दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्याया॒ अव॑धू॒तं र॑क्षोऽव॑धू॒ता
अ॒रा॒तयो॑ऽदि॒त्यास्त्व॑ग॒ंसि प्र॑ति॒ त्वा॑ (७)

पृथिवी वै॑त्त्वधि॒षव॑णमसि वानस्प॒त्यं प्रति॒ त्वा-
 ऽदि॒त्या॒स्त्वग्वे॑त्त्व॒ग्नेस्त॒नूर॑सि वा॒चो वि॒सर्ज॑नं दे॒ववी॑तये त्वा
 गृ॒ह्णाम्यद्रि॑रसि वानस्प॒त्यः स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यः सु॒शमि॑
 शमि॒ष्वेष॑मा व॒दोर्ज॑मा व॒द द्यु॒मद्व॑दत व॒यः स॑ङ्घा॒तं जे॑ष्म
 व॒र॒षवृ॑द्धमसि॒ प्रति॒ त्वा व॒र॒षवृ॑द्धं वे॒त्तु परा॑पू॒तः रक्षः॑
 परा॑पू॒ता अ॒रा॒तयो॑ रक्ष॑सां भा॒गोऽसि॑ वा॒युर्वो॑ वि॒वि॒नक्तु॑ दे॒वो
 वः सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॒ गृ॒ह्णातु॥ (८)

त्वा भा॒ग एका॑दश च॥ _____ [५]

अव॑धू॒तः रक्षो॑ऽव॑धू॒ता अ॒रा॒तयो॑ऽदि॒त्या॒स्त्वग॑सि॒ प्रति॒ त्वा
 पृथि॒वी वै॑त्तु दि॒वः स्क्व॑म्भ॒निर॑सि॒ प्रति॒ त्वाऽदि॒त्या॒स्त्वग्वे॑त्तु
 धि॒षणा॑ऽसि पर्व॒त्या प्रति॒ त्वा दि॒वः स्क्व॑म्भ॒निर्वे॑त्तु धि॒षणा॑-
 ऽसि पा॒र्वते॑यी॒ प्रति॒ त्वा पर्व॑तिर्वे॒त्तु दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
 प्र॑स॒वेऽश्वि॑नो॒र्बा॒हुभ्या॑ं पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्या॒मधि॑वपामि धा॒न्यम॑सि
 धि॒नुहि॑ दे॒वान्प्रा॑णाय॒ त्वाऽपा॑नाय॒ त्वा व्या॑नाय॒ त्वा दी॒र्घाम॑नु
 प्र॑सि॒ति॒मायु॑षे धां दे॒वो वः सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॒
 गृ॒ह्णातु॥ (९)

प्रा॒णाय॑ त्वा पञ्च॑दश च॥ _____ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्मं यच्छापां ऽग्ने ऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादं
 सेधा देवयजं वह निदग्धं रक्षो निदग्धा अरातयो ध्रुवमसि
 पृथिवीं दृ२हा ऽऽयुर्दृ२ह प्रजां दृ२ह सजातानस्मै यजमानाय
 पर्यूह धृत्रमस्यन्तरिक्षं दृ२ह प्राणं दृ२हापानं दृ२ह सजाता-
 नस्मै यजमानाय पर्यूह धरुणमसि दिवं दृ२ह चक्षुर् (१०)

दृ२ह श्रोत्रं दृ२ह सजातानस्मै यजमानाय पर्यूह
 धर्मा ऽसि दिशो दृ२ह योनिं दृ२ह प्रजां दृ२ह
 सजातानस्मै यजमानाय पर्यूह चितः स्थ प्रजामस्मै
 रयिमस्मै सजातानस्मै यजमानाय पर्यूह भृगूणामङ्गिरसां
 तपसा तप्यध्वं यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति वेधसः।
 पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू वि मुञ्चताम्॥ (११)

चक्षुर्गृष्टाचत्वारिंशच्च॥ _____ [७]

सं वपामि समापो अद्भिरङ्गमतु समोषधयो रसेन
 स२ रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमद्भ्यः परि
 प्रजाताः स्थ समद्भिः पृच्यध्वं जनयत्यै त्वा सं यौम्यग्रयै
 त्वा ऽग्नीषोमाभ्यां मुखस्य शिरो ऽसि घर्मो ऽसि विश्वायुरु

प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां त्वचं गृहीष्वाऽन्तरितं
 रक्षोऽन्तरिता अरातयो देवस्त्वा सविता श्रपयतु वर्षष्टे
 अधि नाकेऽग्निस्ते तनुवं माऽति धागग्रे हव्यं रक्षस्व
 सं ब्रह्मणा पृच्यस्वैकताय स्वाहा द्विताय स्वाहा त्रिताय
 स्वाहा॥ (१२)

सविता द्वाविंशतिश्च॥ [८]

आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा
 वायुरसि तिग्मतेजाः पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा
 हिंसिषमपहतोऽरुः पृथिव्यै व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु
 ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुः
 पृथिव्यै देवयजन्यै व्रजं (१३)

गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां
 परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा
 मौगपहतोऽरुः पृथिव्या अदेवयजनो व्रजं गच्छ गोस्थानं
 वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन
 पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा (१४)

मौ॒ग॒रु॒स्ते दि॒वं मा स्का॒न् वस॑वस्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु
 गा॒य॒त्रेण॒ छन्द॑सा रु॒द्रास्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साऽ-
 ऽदि॒त्यास्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु जा॒ग॒तेन॒ छन्द॑सा दे॒वस्य॑ सवि॒तुः
 स॒वे क॒र्म कृ॑ण्वन्ति वे॒धसं ऋ॒तम॑स्यृ॒तस॑दनमस्यृ॒तश्री॑र॒सि
 धा अ॑सि स्व॒धा अ॑स्यु॒र्वी चा॑सि वस्वी॑ चा॒सि पु॒रा कू॑रस्य
 वि॒सृ॒पो वि॑र॒प्शि॒न्नु॒दा॒दाय॑ पृथि॒वीं जी॑रदा॒नुर्या॑मैर॒यं च॒न्द्रम॑सि
 स्व॒धाभि॑स्ता॒न्धीरा॑सो अनु॒दृश्य॑ यजन्ते॥ (१५)

दे॒व॒य॒ज॒न्यै व्र॒जन्त॑मतो॒ मा वि॑र॒प्शि॒न्नेका॑दश च॥ [१]

प्र॒त्युष्टु॑ ५ रक्षः॒ प्र॒त्युष्टा॒ अरा॑तयोऽग्ने॒र्वस्ते॑जि॒ष्ठेन॒ तेज॑सा॒
 नि॒ष्ट॒पामि॒ गोष्ठं॒ मा निर्मृ॑क्षं वा॒जिनं॑ त्वा स॒पत्न॑सा॒ह ५
 सम्मा॑ज्मि॒ वाचं॑ प्रा॒णं चक्षुः॒ श्रोत्रं॑ प्र॒जां योनिं॑ मा निर्मृ॑क्षं
 वा॒जिनीं॑ त्वा स॒पत्न॑सा॒ही ५ सम्मा॑ज्म्या॒शासा॑ना सौम॒न॒सं
 प्र॒जा ५ सौभा॑ग्यं त॒नूम्। अ॒ग्नेरनु॑व्र॒ता भू॒त्वा सन्न॑ह्ये सु॒कृता॑य॒
 कम्। सु॒प्र॒जस॑स्त्वा व॒य ५ सु॒प॒त्नीरु॑प (१६)

सेदि॒म। अ॒ग्ने स॒प॒त्न॒द॒म्भ॒न॒म॒द॒ब्धा॒सो अ॒दा॒भ्य॒म्। इ॒मं
 वि॒ष्या॑मि॒ वरु॑णस्य॒ पाशं॑ यम॒ब॒ध्री॑त सवि॒ता सु॒शेवः॑। धा॒तुश्च॒
 यो॒नौ सु॒कृ॒तस्य॑ लो॒के स्यो॒नं मै स॒ह प॒त्या करो॑मि।

समायुषा सम्प्रजया समग्ने वर्चसा पुनः। सम्पत्नी पत्याऽहं
गच्छे समात्मा तनुवा मम। महीनां पयोऽस्योषधीनां
रसस्तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर् (१७)

वंपामि महीनां पयोऽस्योषधीनां रसोऽदब्धेन त्वा
चक्षुषाऽवैक्षे सुप्रजास्त्वाय तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेह्यग्निस्ते
तेजो मा वि नैदग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे भव शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवो वः
सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः
शुक्रं त्वा शुक्रायां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि
ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषि धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे गृह्णामि॥ (१८)

उप नी रश्मिभिः शुक्रं षोडश च॥ [१०]

कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहा वेदिरसि बर्हिषे त्वा
स्वाहा बर्हिरसि सुग्न्यस्त्वा स्वाहा दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वा स्वधा पितृभ्य ऊर्गभव बर्हिषद्भ्य ऊर्जा पृथिवीं
गच्छत विष्णोः स्तूपोऽस्यूर्णाम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं

देवेभ्यो॑ गन्धर्वो॑ऽसि विश्वाव॑सुर्विश्व॑स्मादीष॑तो यज॑मानस्य
परि॒धिरि॒ड ईडि॑त इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि (१९)

दक्षि॑णो यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड ईडि॑तो मि॒त्रावरु॑णौ
त्वोत्तर॑तः परि॒धत्तां ध्रु॑वेण॒ धर्म॑णा यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड
ईडि॑तः सूर्य॑स्त्वा पु॒रस्ता॑त्पातु कस्या॑श्चिद॒भि॒श॑स्त्या
वी॒ति॒होत्रं॑ त्वा कवे द्युमन्त॑ꣳ समि॑धीम॒ह्य॒ग्ने बृ॒हन्त॑म॒ध्व॒रे
वि॒शो य॒न्त्रे स्थो॑ वसू॑नाꣳ रु॒द्राणा॑मादि॒त्यानाꣳ सद॑सि सीद
जुहू॑रुप॒भृद्भु॒वाऽसि॑ घृ॒ताची॑ नाम्ना॑ प्रि॒येण॒ नाम्ना॑ प्रि॒ये सद॑सि
सीद॑ता अ॒सद॑न्त्सुकृ॒तस्य॑ लो॒के ता वि॑ष्णो पाहि पा॒हि य॒ज्ञं
पा॒हि य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि मां य॑ज्ञ॒निय॑म्॥ (२०)

बा॒हुर॑सि प्रि॒ये सद॑सि पञ्चदश च॥ [११]

भुव॑नमसि॒ वि प्र॑थ॒स्वाग्ने॒ यष्ट॑रि॒दं नमः॑। जु॒हे॒ह्य॒ग्नि॒स्त्वा
ह्व॑यति देवय॒ज्याया॒ उप॑भृदेहि॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता ह्व॑यति
देवय॒ज्याया॒ अ॒ग्नावि॑ष्णू मा वा॒मव॑ क्रमिषं॒ वि जि॑हाथां
मा मा॒ सन्ता॑प्तं लो॒कं मे॑ लो॒ककृ॑तौ कृणुतं॒ विष्णोः॑
स्थान॑मसी॒त इन्द्रो॑ अकृ॒णोद्वी॒र्या॑णि समा॒रभ्यो॑र्ध्वो अ॒ध्व॒रो

दिविस्पृशमहुतो यज्ञो यज्ञपतेरिन्द्रावान्त्स्वाहा बृहद्वाः पाहि
माँऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सं
ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम्॥ (२१)

अहुत् एकविंशतिश्च॥ [१२]

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्ना५ इन्द्रो
मे निग्राभेणाधरा५ अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा
अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्री मे विषूचीनान्व्यस्यताम्।
वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्त५ रिहाणा
वियन्तु वयः। प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमा प्यायन्तामाप
ओषधयो मरुतां पृषतयः स्थ दिवं (२२)

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरय। आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहि
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहि ध्रुवाऽसि यं परिधिं पर्यधत्था
अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाणः। तन्त एतमनु जोषं भरामि नेदेष
त्वदपचेतयातै यज्ञस्य पाथ उप समित५ सः५ स्रावभागाः
स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा बर्हिषदश्च (२३)

देवा इमां वाचमभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन्बर्हिषि
मादयध्वमग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्नाय सुम्निनी

सु॒म्ने मा॑ ध॒त्तं धु॒रि धु॒र्यौ पा॒त॒म॒ग्नेऽद॒व्या॒योऽशी॑त॒तनो॑ पा॒हि
मा॒ऽद्य दि॒वः पा॒हि प्र॑सि॒त्यै पा॒हि दु॒रि॒ष्ट्यै पा॒हि दु॒र॒द्भ॒न्यै
पा॒हि दु॒श्च॑रि॒ताद॒विष॑न्नः पि॒तुं कृ॑णु सु॒षदा॒ योनि॑ः॒ स्वाहा॒
दे॒वा॑ गा॒तुवि॑दो गा॒तुं वि॒त्वा गा॒तुमि॑त॒ मन॑स॒स्पत॒ इ॒मं नो॑ दे॒व
दे॒वेषु॑ य॒ज्ञः॒ स्वाहा॑ वा॒चि स्वाहा॑ वा॒ते धाः॥ (२४)

दिवंश्च वि॒त्वा गा॒तुन्न॑यो॒दश॒ च॥ [१३]

उ॒भा वा॑मि॒न्द्रा॒ग्नी आ॒हुव॑ध्या॒ उ॒भा रा॑ध॒सः स॒ह मा॑द॒य॒ध्वै।
उ॒भा दा॒तारा॑वि॒षाः र॑यी॒णामु॒भा वा॑ज॒स्य सा॒तये॑ हु॒वे
वा॒म्। अ॒श्र॒वः॒ हि भू॑रि॒दाव॑त्त॒रा वा॑ वि जा॒मातु॑रु॒त वा॑ घा
स्या॒लात्। अथा॒ सोम॑स्य॒ प्रय॑ती यु॒वभ्या॑मि॒न्द्रा॒ग्नी स्तोमं॑
जन॑यामि न॒व्यम्। इ॒न्द्रा॒ग्नी न॒वतिं॑ पु॒रो दा॒सप॑त्नीरधू॒नुत॑म्।
सा॒कमे॑के॒न क॑र्म॒णा। शुचिं॑ नु स्तोमं॑ न॒वजा॑तम॒द्येन्द्रा॒ग्नी
वृ॒त्रह॑णा जु॒षेथा॑म्॥ (२५)

उ॒भा हि वा॑ः सु॒हवा॒ जोह॑वीमि॒ ता वा॑जः॒ स॒द्य
उ॑श॒ते धे॒ष्टा। व॒यमु॑ त्वा प॒थस्प॑ते रथं॒ न वा॑ज॒सात॑ये।
धि॒ये पू॑षन्नयु॒ज्महि॑। प॒थस्प॑थः परि॑पतिं वच॒स्या का॑मे॒न
कृ॒तो अ॒भ्या॑न॒डर्क॑म्। स नो॑ रा॒सच्छु॑रु॒धश्च॒न्द्रा॒ग्ना धि॑यं

धिय॑ स॒ीषधा॑ति॒ प्र पू॒षा। क्षेत्र॑स्य॒ पति॑ना व॒यः॑ ह॒ितेनै॑व
ज॒याम॑सि। गाम॑श्च॒ पोष॑यित्वा स नो॑ (२६)

मृ॒डाती॒दृशे॑। क्षेत्र॑स्य॒ पते॒ मधु॑मन्तमूर्मिं धे॒नुरि॑व॒ पयो॑
अ॒स्मासु॑ धु॒क्ष्व। म॒धुश्चु॑तं घृ॒तमि॑व॒ सुपू॑तमृतस्य॑ नः॒ पत॑यो
मृ॒डय॑न्तु। अ॒ग्ने न॑य॒ सुप॑था॒ राये॑ अ॒स्मान् विश्वा॑नि दे॒व
व॒युना॑नि वि॒द्वान्। यु॒यो॒ध्य॑स्म॒ञ्जु॒हुरा॑णमे॒नो भू॑यि॒ष्ठान्ते॒ नम॑
उ॒क्तिं वि॒धेम॑। आ दे॒वाना॑मपि॒ पन्था॑मगन्म॒ यच्छु॑क्रवा॑म॒
तद॑नु॒ प्रवो॑दुम्। अ॒ग्निर्वि॒द्वान्त्स य॑जा॒त् (२७)

सेदु॑ होता॒ सो अ॑ध्व॒रान्त्स ऋ॒तून्क॑ल्पयाति। यद्वाहि॑ष्ठं
तद॒ग्नये॑ बृ॒हद॑र्च॒ विभा॑वसो। म॒हिषी॑व॒ त्वद्र॑यिस्त्वद्वाजा॒
उदी॑रते। अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्त्स्व॒स्तिभि॑रति॒
दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑। पू॒श्च पृ॑थ्वी ब॒हुला॑ न॒ उर्वी॑ भवा॑ तो॒काय॑
तन॑याय॒ शं योः। त्वम॑ग्ने व्रत॒पा अ॑सि दे॒व आ म॑र्त्ये॒ष्वा।
त्वं य॒ज्ञेष्वी॑ड्यः। यद्वो॑ व॒यं प्र॑मिनाम॒ व्रता॑नि वि॒दुषा॑ दे॒वा
अवि॑दुष्टरासः। अ॒ग्निष्ट॑द्वि॒श्वमा॑ पृ॒णाति॑ वि॒द्वान् येभि॑र्दे॒वाः
ऋ॒तुभिः॑ क॒ल्पया॑ति (२८)

[इ॒षे त्वां य॒ज्ञस्य॒ शु॒न्ध॒ध्वं कर्म॑णे दे॒वोऽव॑धूत॒न्धृष्टिः सं व॑पा॒म्या द॑दे प्रत्यु॒ष्टं कृ॑ष्णोऽसि॒
भु॒वंन॑मसि॒ वाज॑स्यो॒भा वां चतु॑र्दश॥14॥ इ॒षे दृ॒हं भु॑वंन॒मृष्टा॑वि॒शतिः॥28॥ इ॒षे त्वां
क॒ल्पया॑ति॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

आप॑ उ॒न्दन्तु जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑स॒ ओष॑धे
त्राय॑स्वैन॒ः स्वधि॑ते॒ मेन॑ः॒ हि॒सीर्दे॑व॒श्रूरे॑तानि॒ प्र व॑पे
स्व॒स्त्युत्त॑राण्यशी॒याऽऽपो॑ अ॒स्मान्मा॒तरः॑ शु॒न्धन्तु॑ घृ॒तेन॑ नो
घृ॒तपु॑वः॒ पुन॑न्तु॒ विश्व॑म॒स्मत्प्र॑ व॒हन्तु॑ रि॒प्रमु॑दा॒भ्यः शुचि॑रा
पू॒त ए॑मि॒ सोम॑स्य॒ तनू॑र॒सि त॒नुवं मे॑ पाहि॒ मही॑नां पयो॑ऽसि
वर्चो॑धा अ॒सि वर्चो॑ (१)

मयि॑ धेहि॒ वृत्र॑स्य॒ क॒नीनि॑काऽसि॒ चक्षु॑ष्पा अ॒सि
चक्षु॑र्मे॒ पाहि॑ चि॒त्पति॑स्त्वा पु॒नातु॑ वा॒क्पति॑स्त्वा पु॒नातु॑
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण॒ पवि॑त्रेण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य
र॒श्मिभि॑स्तस्य॒ ते प॑वित्रपते॒ पवि॑त्रेण॒ यस्मै॑ कं पु॒ने
तच्छि॑केय॒मा वो॑ दे॒वास ई॑महे॒ सत्य॑धर्मा॒णो अध्व॑रे यद्वो॑
दे॒वास आ॑गुरे यज्ञि॑यासो॒ हवा॑मह॒ इन्द्रा॑ग्नी॒ द्यावा॑पृथि॒वी आप॑

ओषधीस्त्वं दीक्षाणामधिपतिरसीह मा सन्तं पाहि॥ (२)

वर्च ओषधीरष्टौ च॥ [१]

आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ मे॒धायै॑ मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑
दी॒क्षायै॑ तप॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पू॒ष्णेऽग्नये॒ स्वाहा॑ऽऽपो॑
देवी॑र्बृ॒हती॑र्वि॒श्वश॑म्भुवो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒र्वन्तरि॑क्षं बृह॒स्पति॑र्नो
ह॒विषा॑ वृ॒धातु॑ स्वाहा॒ विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुर्म॑र्तोऽवृणीत स॒ख्यं
विश्वे॑ रा॒य इ॒षुध्य॑सि द्यु॒म्रं वृ॑णीत पु॒ष्यसे॒ स्वाह॑र्खा॒मयोः
शिल्पे॑ स्थ॒स्ते वा॒मा र॑भे ते मां (३)

पा॒त॒माऽस्य॑ य॒ज्ञस्यो॑द॒च इ॒मां धि॒यः॑ शि॒क्ष॑माणस्य दे॒व
ऋतुं॑ दक्षं वरुण॒ सः शि॑शाधि॒ यया॑ऽति॒ विश्वा॑ दुरि॒ता तरे॑म
सु॒त॒र्मा॑ण॒मधि॑ नावः॑ रुहे॒मोर्ग॑स्याङ्गि॒रस्यूर्ण॑म्रदा ऊ॒र्जं मे॑ यच्छ
पा॒हि मा॒ मा मां॑ हिः॒सीर्वि॑ष्णोः श॒र्मासि॑ शर्म॒ यज॑मानस्य॒ शर्म॑
मे॒ यच्छ॑ नक्ष॑त्राणां मा॒ऽतीका॑शात् पा॒हीन्द्र॑स्य॒ योनि॑रसि (४)

मा मां॑ हिः॒सीः कृ॒ष्यै त्वा॑ सु॒स॒स्यायै॑ सु॒पिप्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॑-
धी॒भ्यः॑ सू॒प॒स्था दे॒वो वन॑स्पति॒रूर्ध्वो मां॑ पा॒ह्योद॑चः स्वाहा॑ य॒ज्ञं
मन॑सा॒ स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ः॒ स्वाहो॑रोर॒न्तरि॑क्षा॒त्स्वाहा॑

य॒ज्ञं वा॒ता॒दा र॑भे॥ (५)

मा॒ यो॒नि॒र॒सि त्रि॒श॒च्चा॥ [२]

दै॒वीं धि॒यं म॒नाम॑हे सु॒मृ॒डी॒काम॑भि॒ष्टये॑ वर्चो॒धां य॒ज्ञवा॑ह॒सः
सु॒पा॒रा नो॑ अ॒स॒द्वशे॑। ये दे॒वा म॒नो॑जा॒ता म॒नो॒यु॒जः सु॒दक्ष॑
दक्ष॑पि॒ता॒स्ते नः॑ पा॒न्तु ते नो॑ऽव॒न्तु तेभ्यो॑ न॒म॒स्तेभ्यः॑ स्वाहा-
ऽग्ने॑ त्व॒ सु जा॑गृ॒हि व॒यः सु॑ म॒न्दि॒षीम॑हि गो॒पा॒य नः॑
स्व॒स्तये॑ प्र॒बुधे॑ नः॒ पुन॑र्ददः। त्वम॑ग्ने व्र॒त॒पा अ॑सि दे॒व आ
म॒र्त्येष्वा॑। त्वं (६)

य॒ज्ञेष्वी॑ड्यः॥ वि॒श्वे दे॒वा अ॒भि मा॒ माऽव॑वृ॒त्रन् पू॒षा स॒न्या
सोमो॑ रा॒ध॑सा दे॒वः स॒वि॒ता वसो॑र्वसु॒दावा॒ रा॒स्वेय॑त्सो॒माऽ-
ऽभू॒यो भ॑र॒ मा पृ॑ण॒न्पू॒र्त्या वि॒ रा॑धि॒ माऽह॑मायु॒षा च॒न्द्रम॑सि
मम॑ भो॒गाय॑ भव॒ वस्त्र॑म॒सि मम॑ भो॒गाय॑ भवो॒स्त्राऽसि॑ मम॑
भो॒गाय॑ भव॒ हयो॑ऽसि॒ मम॑ भो॒गाय॑ भव॒ (७)

छा॒गो॑ऽसि॒ मम॑ भो॒गाय॑ भव॒ मे॒षो॑ऽसि॒ मम॑ भो॒गाय॑ भव॒
वा॒यवे॑ त्वा॒ वरु॑णाय॒ त्वा नि॒र॒ऋ॒त्यै त्वा रु॒द्राय॑ त्वा दे॒वीरा॑पो
अ॒पां न॒पाद्य॑ ऊ॒र्मि॒र्ह॒विष्य॑ इन्द्रि॒यावा॑न्म॒दि॒न्त॑म॒स्तं वो॒ मा-
ऽव॑क्रमिष॒मच्छि॑न्नं तन्तुं पृथि॒व्या अनु॑ गे॒षं भ॒द्राद॑भि श्रेयः

प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता ते अस्त्वथेमव स्य वर आ पृथिव्या
 आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर एदमंगन्म देवयजनं पृथिव्या
 विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो
 रायस्पोषेण समिषा मदेम॥ (८)

आ त्व९ हयोऽसि मम् भोगाय भव स्य पञ्चवि९शतिश्च॥ [३]

इयं ते शुक्र तनूरिदं वर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि
 धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रसवे वाचो
 यत्रमंशीय स्वाहा शुक्रमंस्यमृतमसि वैश्वदेव९ हविः सूर्यस्य
 चक्षुराऽरुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतंशेभिरीयंसे भ्राजमानो
 विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा- (९)

ऽसि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी सा
 नः सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वा पदि बध्नातु पूषा-
 ऽध्वनः पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु
 भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा दैवि देवमच्छेहीन्द्राय
 सोम९ रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा
 पुनरेहि सह रय्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥ [४]

वस्व्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि
 चन्द्राऽसि बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु
 पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन् इडायाः पदे घृतवति
 स्वाहा परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरांतय इदमहः
 रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं
 द्विष्म इदमस्य ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि
 देव्योर्वश्या पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो
 दधाना वीरं विदेय तवं सन्दृशि माऽहः रायस्पोषेण वि
 योषम्॥ (१२)

अस्य ग्रीवा एकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

अःशुना ते अःशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु
 मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं
 देवः सवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसंवसः
 रत्नधामभि प्रियं मतिमूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतथ्सवीमनि
 हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा सुवः। प्रजाभ्यस्त्वा
 प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु प्राणिहि प्रजास्त्वामनु

प्राणन्तु॥ (१३)

अनुं सप्त च॥ _____ [६]

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभिमाति-
षाह॑ शुक्रं ते शुक्रेण॑ क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन
सम्यत्ते गौरस्मे चन्द्राणि तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते
सहस्रपोषं पुष्यन्त्याश्चरमेणं पशुना॑ क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि
ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो
न एहि॑ सुमित्रधा॑ इन्द्रस्योरु मा विश॑ दक्षिणमुशन्नुशन्त॑
स्योनः स्योनः॑ स्वान् भ्राजाङ्घारे॑ बम्भारे॑ हस्त सुहस्त
कृशानवेते॑ वः सोमक्रयणास्तात्रक्षध्वं॑ मा वो दभन्न॥ (१४)

ऊरुं द्वाविंशतिश्च॥ _____ [७]

उदायुषा॑ स्वायुषोदोषधीना॑ रसेनोत्पर्जन्यस्य
शुष्मेणोदस्थाममृता॑ अनु। उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्याः सदो-
ऽस्यदित्याः सद॑ आसीदास्तभ्राह्मामृषभो अन्तरिक्षममिमीत
वरिमाणं॑ पृथिव्या आसीदद्विश्वा॑ भुवनानि॑ सम्राड्विश्वेत्तानि॑
वरुणस्य॑ व्रतानि॑ वनेषु॑ व्यन्तरिक्षं॑ ततान् वाजमवथ्सु॑ पयो
अघ्नियासु॑ हृथ्सु॑ (१५)

ऋतुं वरुणो विक्ष्वंघ्रिं दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रावुदुत्यं
जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्॥ उस्त्रावेतं
धूर्षाहावनश्चू अवीरहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः॥ (१६)

हृत्सु पञ्चत्रिंशच्च॥ [८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वां परिपरी
विदन्मा त्वां परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृका अघायवो मा
गन्धर्वो विश्वावसुरा दघच्छेनो भूत्वा परा पत यजमानस्य
नो गृहे देवैः सङ्स्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि
पन्थामगस्महि स्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परि द्विषो
वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे
महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरेदृशे देवजाताय केतवे
दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥ [९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि
विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा

रायस्पोष॑दा॒न्त्रे वि॒ष्णवे॑ त्वा श्ये॒नाय॑ त्वा सोम॒भृते॑ वि॒ष्णवे॑
 त्वा या ते॒ धामा॑नि ह॒विषा॑ यज॑न्ति ता ते॒ विश्वा॑ परि॒भूर॑स्तु
 य॒ज्ञं ग॑य॒स्फानः॑ प्र॒तर॑णः सु॒वीरोऽवी॑रहा प्र च॒रा सोम॑
 दुर्या॒नदि॑त्याः सदोऽस्य॑दि॒त्याः सद॑ आ (१८)

सी॒द वरु॑णोऽसि धृ॒तव्र॑तो वारु॒णम॑सि शं॒योर्दे॒वानां॑
 स॒ख्यान्मा॑ दे॒वाना॑म॒पस॑श्छि॒त्स्म॒ह्याप॑तये त्वा गृ॒ह्णामि॑
 परि॑पतये त्वा गृ॒ह्णामि॑ तनू॒नत्रे॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ शा॒क्राय॑ त्वा
 गृ॒ह्णामि॑ श॒क्मन्नो॑जि॒ष्ठाय॑ त्वा गृ॒ह्णाम्य॑ना॒धृष्ट॑मस्य॒नाधृ॑ष्यं
 दे॒वाना॑मो॒जोऽभि॑शस्ति॒पा अ॑न॒भि॒शस्ते॑ऽन्यम॒नु मे दी॑क्षां
 दी॒क्षाप॑ति॒र्मन्य॑ता॒मनु॑ तप॒स्तप॑स्पति॒रञ्ज॑सा स॒त्यमु॑प॒ गेष॑
 सु॒विते॑ मा॒ धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥ _____ [१०]

अ॒शु॒रशु॑स्ते देव सो॒माऽऽप्या॑यता॒मिन्द्रा॑यैकध॒नवि॑द
 आ तु॒भ्यमि॑न्द्रः प्यायता॒मा त्वमि॑न्द्रा॒य प्या॑य॒स्वाऽऽप्या॑यय
 स॒खीन्त्स॒न्या मे॒धया॑ स्व॒स्ति ते॑ देव सोम सु॒त्याम॑शी॒येष्टा॑
 रायः॑ प्रेषे भ॒गाय॑र्त॒मृत॑वादि॒भ्यो नमो॑ दि॒वे नमः॑ पृथि॒व्या
 अ॒ग्ने व्र॑तपते॒ त्वं व्र॑तानां॑ व्र॒तप॑ति॒रसि॑ या मम॑ त॒नूरे॑षा सा

त्वयि (२०)

या तव तनूरियः सा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि
या ते अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा या
ते अग्नेऽयाशया रंजाशया हंराशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं
वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहा॥ (२१)

त्वयि चत्वारिंशच्च॥ [११]

वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा
नाथितमवतान्मा व्यथितं विदेरग्निर्नभो नामाग्ने अङ्गिरो
योऽस्यां पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं
तेन त्वाऽऽदधेऽग्ने अङ्गिरो यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां
पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सिंहीरसि महिषीरस्युरु
प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवाऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व
देवेभ्यः शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु
मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः
पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वाऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरसि
सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरसि सुप्रजावनिः स्वाहा

सि॒ंही- (२३)

-रसि रायस्पोषवनिः स्वाहा सि॒ंहीर॑स्यादित्यवनिः
स्वाहा सि॒ंहीर॑स्या वह देवान्देवयते यजमानाय स्वाहा
भूतेभ्यस्त्वा विश्वायुरसि पृथिवीं दृ॒ह ध्रुव॑क्षिदस्यन्तरिक्षं
दृ॒हाच्युत॑क्षिदसि दिवं दृ॒हाग्नेर्भस्मा॑स्यग्नेः पुरीषमसि॥ (२४)

नाम सुप्रजावनिः स्वाहा सि॒ंहीः पञ्चत्रिंशच्च॥ [१२]

युञ्जते मनं उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो
विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इन्मही देवस्य
सवितुः परिष्टुतिः॥ सुवाग्देव दुर्या॒ आ वेद देवश्रुतौ देवेष्व
घोषेथामा नो वीरो जायतां कर्मण्यो य॒ सर्वेऽनुजीवा॑म
यो बहुनामसद्वशी। इदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्।
समूढमस्य (२५)

पा॒सुर इरा॑वती धेनुमती हि भूत॒ सूर्यव॑सिनी मनवे
यशस्यै। व्यस्कभ्राद्रोदसी विष्णुरेते दाधार पृथिवीमभितो
मयूखैः॥ प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती ऊर्ध्वं यज्ञं नयतं
मा जी॒ह्वर॑तमत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या दिवो वा विष्णवुत
वा पृथिव्या महो वा विष्णवुत वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व

बहुभिर्वसुवैरा प्र यच्छु (२६)

दक्षिणादोत सुव्यात्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वोचं यः
पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
विष्णोः शजत्रे स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि
विष्णवे त्वा॥ (२७)

अस्य यच्छैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [१३]

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा इमेन।
तृष्णीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्य रक्षसस्तपिष्ठैः॥ तवं
भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः। तपूष्यग्रे
जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्वगुल्काः॥ प्रति स्पशो
वि सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो
दूरे अघशंसो (२८)

यो अन्त्यग्रे मार्किष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्रे तिष्ठ प्रत्या-
ऽस्तनुष्व न्यमित्रा ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरातिः
समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भव
प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्रे। अव स्थिरा तनुहि

यातुजूनं॑ जा॒मिमजा॑मिं प्र मृ॒णीहि॑ शत्रून्॥ स ते (२९)

जाना॑ति सु॒म॒तिं य॑विष्ठ॒ य ई॒व॑ते॒ ब्रह्म॑णे गा॒तुमै॑रत्।
विश्वा॑न्यस्मै सु॒दिना॑नि रा॒यो द्यु॒म॒न्य॒र्यो वि दुरो॑ अ॒भि
द्यौ॑त्॥ सेद॑ग्रे अस्तु सु॒भगः॑ सु॒दानु॑र्यस्त्वा॒ नित्ये॑न ह॒विषा॑
य उ॒क्थैः। पि॒प्री॑षति॒ स्व आ॑युषि दुरो॒णे वि॒श्वेद॑स्मै सु॒दिना॑
साऽस॑दिष्टिः॥ अर्चा॑मि ते सु॒म॒तिं घोष्य॑र्वा॒ख्यं ते वा॒वाता॑
जर॑ता- (३०)

मि॒यङ्गीः। स्वश्वा॑स्त्वा सु॒रथा॑ म॒र्जये॑मा॒स्मे क्ष॒त्राणि॑
धा॒रये॑रनु द्यून्॥ इ॒ह त्वा॒ भूर्या॑ च॒रेदु॑प॒ त्मन्दोषा॑वस्तर्दी॒दिवा॑-
स॒मनु॑ द्यून्। की॒ड॑न्तस्त्वा सु॒मन॑सः स॒पेमा॑भि द्यु॒म॒ना
त॑स्थि॒वा॒सो जना॑नाम्॥ यस्त्वा॒ स्वश्वः॑ सु॒हिर॑ण्यो अ॒ग्न
उ॒प॒या॑ति॒ वसु॑मता॒ रथे॑न। तस्य॑ त्रा॒ता भ॑वसि॒ तस्य॑ सखा॒
यस्त॑ आ॒ति॒थ्यमा॑नुष॒गजु॑जोषत्॥ म॒हो रु॑जामि (३१)

ब॒न्धुता॒ वचो॑भिस्त॒न्मा पि॒तुर्गो॑त॒माद॑न्वि॒याय॑॥ त्वं
नो॑ अ॒स्य वच॑सश्चि॒किद्धि॑ हो॒त॒र्य॑विष्ठ सु॒क्रतो॑ द॒मूनाः॑॥
अ॒स्व॒प्र॒ज॒स्तर॑णयः सु॒शेवा॑ अ॒त॒न्द्रा॒सोऽवृ॑का अ॒श्रमि॑ष्ठाः।
ते पा॒यवः॑ स॒ध्रिय॑ञ्चो नि॒षद्या॑ऽग्रे तव॑ नः पा॒न्त्वमू॑र॥ ये

पा॒यवो॑ मा॒मते॑यं ते॒ अग्ने॑ प॒श्यन्तो॑ अ॒न्धं दु॑रि॒ताद॑रक्षन्।
र॒रक्ष॑ ता॒न्ध॒सुकृ॑तो॒ विश्व॑वे॒दा दि॑प्सन्त॒ इद्रि॑पवो॒ ना हं॑ (३२)

दे॒भुः॥ त्वया॑ व॒यः स॑ध॒न्यस्त्वो॒तास्त॑व॒ प्रणी॑त्य॒श्याम॒
वा॒जान्। उ॒भा श॑सो॒ सूद॑य स॒त्यता॑तेऽनु॒ष्टुया॑ कृ॒णु॒ह्य॒हया॑ण॥
अ॒या ते॒ अग्ने॑ स॒मिधा॑ वि॒धेम॒ प्रति॒ स्तोम॑ः श॒स्यमा॑नं
गृ॒भाय। द॒हा॒शसो॑ र॒क्षसः॑ पा॒ह्यस्मा॑न्द्रु॒हो नि॒दोऽमि॑त्रम॒हो
अव॑द्यात्॥ र॒क्षो॒हणं॑ वा॒जिन॒माऽऽजि॑घर्मि मि॒त्रं प्रथि॑ष्ठ॒मुप॑
या॒मि श॑र्म। शि॒शा॒नो अ॒ग्निः क्र॑तु॒भिः स॒मिद्धः॑ स नो॒
दि॒वा (३३)

स रि॒षः पा॑तु न॒क्तम्॥ वि ज्यो॑ति॒षा बृ॒हता॑
भा॑त्य॒ग्निरा॒विर्वि॑श्वानि कृ॒णुते॑ म॒हित्वा। प्रा॑दे॒वीर्मा॒याः
स॑ह॒ते दु॑रे॒वाः शि॑शी॒ते शृ॒ङ्गे र॑क्ष॒से वि॒निक्षे॑॥ उ॒त स्वा॒नासो॑
दि॒विष॑न्त्व॒ग्नेस्ति॒ग्मायु॑धा र॒क्षसे॑ ह॒न्त॒वा उ॑। म॒दे चि॑दस्य॒
प्र॑रु॒जन्ति॒ भामा॑ न व॑र॒न्ते परि॒बाधो॑ अ॒देवीः॥ (३४)

अ॒घश॑सः स ते॒ जर॑ता॒ रुजा॑मि ह॒ दिवै॑क॒चत्वा॒रिः॒शच्च॥ [१४]

[दे॒वस्य॑ र॒क्षो॒हणो॑ वि॒भूस्त्व॑ः सो॒मात्य॑न्या॒नगा॑ पृथि॒व्या इ॒षे त्वाऽऽदे॑ वाक्ते॒ सं ते॑
स॒मुद्र॑ः ह॒विष्म॑ती॒रहृ॑दे त्वम॑ग्ने रु॒द्रश्च॑तु॒र्दश॑॥ दे॒वस्य॑ ग॒म्ये ह॒विष्म॑तीः प॒वस॑ एक॒त्रि॑ंशत्॥

देवस्यार्चयः॥]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
 हस्ताभ्यामाददेऽभिरसि नारिरसि परिलिखितुं रक्षः
 परिलिखिता अरातय इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि
 योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि
 कृन्तामि दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धतां
 लोकः पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद्वेषो (१)

यवयारातीः पितृणां सदनमस्युद्विवं स्तभाना-
 ऽन्तरिक्षं पूण पृथिवीं दह द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु
 मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं
 सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म दह क्षत्रं
 दह प्रजां दह रायस्पोषं दह घृतेन द्यावापृथिवी
 आ पूणेथामिन्द्रस्य सदोऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा
 गिर्वणो गिर इमा भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा
 भवन्तु जुष्टय इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमस्यैन्द्रमसीन्द्राय

त्वा॥ (२)

द्वेषं इमा अष्टादश च॥ [१]

रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनो॑ वैष्ण॒वान्ख॑नामीद॒म॒हं तं
 व॒ल॒ग॒मुद्व॑पामि॒ यं नः॑ स॒मा॒नो यम॑स॒मानो॑ निच॒खाने॑द॒मे॒न॒म॒ध॒रं
 करो॑मि॒ यो नः॑ स॒मा॒नो योऽस॑मानोऽराती॒यति॑ गा॒य॒त्रेण॑
 छ॒न्द॒साऽव॑बाढो वल॒गः कि॒म॒त्र भ॒द्रं तन्नो॑ स॒ह वि॒राड॑सि
 स॒प॒त्न॒हा स॒म्राड॑सि भ्रातृ॒व्य॒हा स्व॒राड॑स्यभिमाति॒हा
 वि॒श्वा॒राड॑सि॒ वि॒श्वा॑सां ना॒ष्ट्राणां॑ ह॒न्ता (३)

रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनः॑ प्रोक्षा॑मि वैष्ण॒वान् रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒हनोऽव॑ नया॑मि वैष्ण॒वान् यवो॑ऽसि॒ य॒व॒या॒स्मद्वे॒षो
 य॒व॒या॒रा॑ती रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनोऽव॑ स्तृ॒णामि॑ वैष्ण॒वान्
 रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनोऽभि॑ जु॒होमि॑ वैष्ण॒वान् रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒ह॒नावु॑पं दधा॑मि वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनो॑ पर्यू॑हामि
 वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनो॑ परि॑ स्तृ॒णामि॑ वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒हनो॑ वैष्ण॒वी बृ॒ह॒न्न॑सि बृ॒ह॒द्वा॑वा बृ॒ह॒तीमि॒न्द्रा॑य॒ वाचं॑
 वद॥ (४)

हन्तेन्द्राय द्वे च॥ [२]

विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः श्वात्रो-
 ऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा उशिगंसि कविरङ्घारिरसि
 बम्भारिरवस्युरसि दुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि
 कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतक्काऽसि नभस्वानसम्मृष्टो-
 ऽसि हव्यसूद ऋतधामाऽसि सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि
 सुवर्धामाऽजोऽस्येकपादह्निरसि बुध्नियो रौद्रेणानीकेन पाहि
 माऽग्ने पिपृहि मा मा मा हिंसीः॥ (५)

अनीकेनाष्टौ च॥ [३]

त्व९ सोम तनूकृद्ध्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि
 वरूथुः स्वाहा जुषाणो अमुराज्यस्य वेतु स्वाहाऽयं नो
 अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अय९
 शत्रूञ्जयतु जरह्णोऽयं वाजं जयतु वाजंसातौ॥ उरु
 विष्णो वि क्रमस्वोरु क्षयाय नः कृधि। घृतं घृतयोने पिब
 प्रप्र यज्ञपतिं तिर॥ सोमो जिगाति गातुविद् (६)

देवानामेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदो-
 ऽस्यदित्याः सद आ सीदैष वो देव सवितः सोमस्त९
 रक्षध्वं मा वो दभदेतत् त्व९ सोम देवो देवानुपांगा इदमहं

मनुष्यो मनुष्यान्सह प्रजया सह रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः
स्वधा पितृभ्य इदमहं निर्वरुणस्य पाशात्सुवरंभि (७)

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्रे व्रतपते त्वं व्रतानां
व्रतपतिरसि या मम तनूस्त्वय्यभूदियं सा मयि या
तवं तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यथायथं नो व्रतपते
व्रतिनोर्व्रतानि॥ (८)

गातुविदभ्येकत्रिंशच्च॥ [४]

अत्यन्यानगां नान्यानुपांगामर्वाक्त्वा परैरविदं परोऽवरैस्तं
त्वा जुषे वैष्णवं देवयज्यायै देवस्त्वा सविता मध्वा-
ऽनक्तोषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीर्दिवमग्रेण
मा लेखीरन्तरिक्षं मध्येन मा हिंसीः पृथिव्या सं भवं
वनस्पते शतवल्शो वि रोह सहस्रवल्शा वि वयं
रुहेम यं त्वाऽयं स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनायं महते
सौभगायाऽच्छिन्नो रायः सुवीरः॥ (९)

यं दशं च॥ [५]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्धतां लोकः
पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयारातीः पितृणां

सद॑नमसि॒ स्वावेशो॑ऽस्यग्रे॒गा नै॑तृणां वन॒स्पति॑रधि॒ त्वा
स्था॑स्यति॒ तस्य॑ वि॒त्ताद्दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽनक्तु
सुपि॑प्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॒धीभ्य॑ उद्वि॒वः स्तभा॑नान्तरि॒क्षं पृ॑ण
पृथि॑वीमुप॒रेण॑ दृ॒ह ते ते॒ धामा॑न्युश्मसी (१०)

ग॒मध्ये गा॒वो यत्र॑ भूरि॑श्च॒ङ्गा अ॒यासः॑। अत्रा॒ह तदु॑रुगा॒यस्य॑
वि॒ष्णोः पर॒मं प॒दम॑व॒ भाति॑ भूरेः॑॥ वि॒ष्णोः कर्मा॑णि पश्य॒त
यतो॑ ब्र॒तानि॑ पस्प॒शे। इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॑ सखा॑॥ तद्वि॒ष्णोः पर॒मं
प॒दः सदा॑ पश्य॒न्ति सू॒रयः॑। दि॒वीव॒ चक्षु॑रात॒तम्॥ ब्र॒ह्मव॑नि॒
त्वा क्षत्र॑वनि॒ सुप्र॑जा॒वनि॑ रा॒यस्पोष॑वनि॒ पर्य॑हामि॒ ब्रह्म॑
दृ॒ह क्षत्रं॑ दृ॒ह प्र॑जां दृ॒ह रा॒यस्पोषं॑ दृ॒ह परि॑वीर॒सि
परि॑ त्वा॒ दैवी॑र्वि॒शो व्य॑यन्तां॒ परी॑मः॒ रा॒यस्पोषो॑ यज॑मानं
मनु॑ष्या॒ अन्तरि॑क्षस्य॒ त्वा सा॒नाव॑व॒ गूहा॑मि॥ (११)

उ॒श्मसी॑ पोष॒मेका॑त्रवि॒शति॑श्च॥ [६]

इ॒षे त्वो॑प॒वीर॑स्युपो॒ दे॒वान्दैवी॑र्वि॒शः प्रा॒गुर्व॒हीरु॑शिजो॒
बृ॒हस्प॑ते धा॒रया॑ वसू॒नि ह॒व्या ते॑ स्वद॒न्तां दे॒वं त्वष्ट॑र्वसु॒ रण॑व॒
रेव॑ती॒ रम॑ध्वम॒ग्रेर्ज॒नित्र॑मसि॒ वृष॑णौ स्थ॒ उर्व॑श्यस्या॒युर॑सि
पु॒रू॒रवा॑ घृ॒तेना॑क्ते वृष॑णं दधा॒थां गा॒य॒त्रं छ॒न्दोऽनु॑ प्र जा॒यस्व॑

त्रैष्टुभं जागतं छन्दोऽनु प्रजायस्व भवंतं (१२)

नः समनसौ समोकसावरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा
यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः॥ अग्रावग्निश्चरति
प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः। स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते
जुहोमि मा देवानां मिथुयाकर्भागधेयम्॥ (१३)

भवंतमेकत्रिंशच्च॥ [७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरभे धर्षा
मानुषान्द्वस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं
चिथ्सदैवं हव्यमापो देवीः स्वदतैनं सं ते प्राणो वायुना
गच्छतां सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषा घृतेनाक्तौ
पशुं त्रायेथां रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽऽविशतोरौ अन्तरिक्ष
सजूर्देवेन (१४)

वार्तेनाऽस्य हविषस्त्मना यज्ञ समस्य तनुवां भव वर्षीयो
वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त
आतानाऽनुवां प्रेहि घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह
रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवाः ऊङ्क्
शुद्धा वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म॥ (१५)

देवेन चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतां चक्षुस्त आ
प्यायतां॑ श्रोत्रं त आ प्यायतां या ते प्राणाञ्छुग्जगाम या
चक्षुर्या श्रोत्रं यत् ते क्रूरं यदास्थितं तत् त आ प्यायतां
तत् त एतेन शुन्धतां नाभिस्त आ प्यायतां पायुस्त आ
प्यायतां शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वैनं॑
स्वधिते मैनं॑ हिंसी रक्षसां भागोऽसीदमहं॑ रक्षोऽधमं
तमो नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं
तमो नयामीषे त्वां घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथामच्छिन्नो
रायः सुवीर उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहि स्तोकानां॑
स्वाहोर्ध्वनभसं मारुतं गच्छतम्॥ (१७)

अद्भ्यो वीहि पञ्च च॥ [९]

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं
घृतवथ्स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेऽङ्गे नि दैध्यदैन्द्रोऽपानो अङ्गेऽङ्गे
वि बोभुवद्देवं त्वष्टर्भूरिं ते सः संमेतु विषुरूपा यथ्सलक्ष्माणो
भवन्थ देवत्रा यन्तमवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्तु

श्रीरस्यग्निस्त्वा॑ श्रीणा॒त्वापः॑ समरिण॒न्वात॑स्य (१८)

त्वा॒ ध्रज्यै॑ पृ॒ष्णो र॒ह्या॑ अ॒पामोष॑धीना॒ः रोहि॑ष्यै घृतं
घृतपावानः॑ पिबत॒ वसा॑ वसापावानः॑ पिबतान्तरिक्षस्य
ह॒विर॑सि॒ स्वाहा॑ त्वा॒न्तरि॑क्षाय॒ दिशः॑ प्र॒दिश॑ आ॒दिशो॑
वि॒दिश॑ उ॒दिशः॑ स्वाहा॑ दि॒ग्भ्यो नमो॑ दि॒ग्भ्यः॥ (१९)

वार्तस्याष्टाविंशतिश्च॥ [१०]

स॒मुद्रं ग॑च्छ॒ स्वाहा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ स्वाहा॑ दे॒वः स॑वि॒तारं॑
गच्छ॒ स्वाहा॑ऽहोरा॒त्रे ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑
सोमं॑ गच्छ॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ छ॒न्दा॑ऽसि गच्छ॒
स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ नभो॑ दि॒व्यं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑
ऽग्निं वै॑श्वान॒रं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ऽद्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यो॒ मनो॑ मे॒ हार्दि॑
यच्छ॒ त॒नूं त्वचं॑ पु॒त्रं न॑सार्मशीय॒ शुग॑सि॒ तम॑भि शोच॒ यो॑-
ऽस्मान् द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मो धाम्नो॑धाम्नो राजन्नि॒तो व॑रुण
नो मुञ्च॒ यदापो॑ अ॒घ्निया॑ वरु॒णेति॑ शपा॑महे॒ ततो॑ वरुण नो
मुञ्च॥ (२०)

अ॒सि ष॒ड्विं॑शतिश्च॥ [११]

हविष्मतीरिमा आपो हविष्मान् देवो अध्वरो हविष्मा॥
 आ विवासति हविष्मा॥ अस्तु सूर्यः॥ अग्नेर्वो-
 ऽपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्नाय सुम्निनीः सुम्ने
 मा धत्तेन्द्राग्रियोर्भागधेयीः स्थ मित्रावरुणयोर्भागधेयीः स्थ
 विश्वेषां देवानां भागधेयीः स्थ यज्ञे जागृत॥ (२१)

हविष्मतीश्चतुस्त्रिंशत्॥ [१२]

हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय त्वोर्ध्वमिममध्वरं
 कृधि दिवि देवेषु होत्रा यच्छ सोमं राजन्नेह्यवं रोह मा भेर्मा सं
 विक्था मा त्वा हि॥ सिषं प्रजास्त्वमुपावरोह प्रजास्त्वामुपाव
 रोहन्तु शृणोत्वग्निः समिधा हवं मे शृण्वन्त्वापो धिषणाश्च
 देवीः। शृणोत ग्रावाणो विदुषो नु (२२)

यज्ञ॥ शृणोतु देवः सविता हवं मे। देवीरापो अपां नपाद्य
 ऊर्मिर्हविष्य इन्द्रियावांन्मदिन्तमस्तं देवेभ्यो देवत्रा धत्त
 शुक्र॥ शुक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहा कार्ष्णिंरस्यपापां
 मृध्र॥ समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नये। यमग्ने पृथ्सु मर्त्यमावो
 वाजेषु यं जुनाः। स यन्ता शश्वतीरिषः॥ (२३)

नु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [१३]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व॥ शर्धो मारुतं पृक्ष
ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयस्त्वं पूषा विधृतः पांसि नु
त्मना॥ आ वो राजानमध्वरस्य रुद्र॥ होतार॥ सत्ययज्ञ॥
रोदस्योः। अग्निं पुरा तनयितोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे
कृणुध्वम्॥ अग्निर्होता निषसादा यजीयानुपस्थे मातुः
सुरभावु लोके। युवा कविः पुरुनिष्ठ - (२४)

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः॥ साध्वीमर्कदेववीतिं
नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम्। स आयुरागांश्चसुर-
भिर्वसानो भद्रामर्कदेवहूतिं नो अद्य॥ अक्रन्ददग्निः
स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो
विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः॥ त्वे वसूनि
पूर्वणीक (२५)

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियांसः। क्षामेव विश्वा भुवनानि
यस्मिन्त्स॥ सौभंगानि दधिरे पावके॥ तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम
विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिरे॥ अश्याम
तं काममग्ने तवोत्यश्याम रयि॥ रयिवः सुवीरम्। अश्याम

वाजंमभि वाजयन्तोऽश्यामं द्युम्नमंजराजरं ते॥ श्रेष्ठं यविष्ठ
भारताग्नें द्युमन्तमाभर। (२६)

वसो पुरुस्पृहं रयिम्॥ स श्वितानस्तन्यतू रोचनस्था
अजरेभिर्नानन्दद्विर्यविष्ठः। यः पावकः पुरुतमः पुरूणि
पृथून्यग्निरनुयाति भवन्त्र॥ आयुष्टे विश्वतो दधदयमग्निर्वरेण्यः।
पुनस्ते प्राण आयति परा यक्ष्मं सुवामि ते॥ आयुर्दा अग्ने
हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु
चारु गव्यं पितेव पुत्रमभि (२७)

रक्षतादिमम्॥ तस्मै ते प्रतिहर्यते जातवेदो विचरषणे।
अग्ने जनामि सुष्टुतिम्॥ दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्
द्वितीयं परि जातवेदाः। तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान
एनं जरते स्वाधीः॥ शुचिः पावक वन्द्योऽग्ने बृहद्वि रोचसे।
त्वं घृतेभिराहुतः॥ दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौद् दुर्मर्षमायुः
श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्- (२८)

यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः॥ आ यदिषे नृपतिं तेज
आनद्बुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीकै। अग्निः शर्धमनवद्यं

युवा॑नः॒ स्वा॒धियं॑ जनय॒त्सू॒दय॑च्च॥ स तेजी॑यसा॒ मन॑सा॒
त्वोत॑ उ॒त शि॑क्ष स्वप॒त्यस्य॑ शि॒क्षोः। अ॒ग्ने रा॒यो नृ॑तमस्य
प्रभू॑तौ भू॒याम॑ ते सुष्टु॒तय॑श्च॒ वस्वः॑॥ अ॒ग्ने स॑ह॒न्त॒मा भ॑र
द्यु॒मस्य॑ प्रा॒सहा॑ र॒यिम्। वि॒श्वा यश्- (२९)

च॑र्ष॒णीर॒भ्यासा॑ वाजेषु सा॒सह॑त्॥ तम॑ग्ने पृ॒तना॒सह॑
र॒यिः स॑हस्व॒ आ भ॑र। त्वः॑ हि स॒त्यो अ॒द्भुतो॑ दा॒ता
वाज॑स्य॒ गोम॑तः॥ उ॒क्षान्ना॑य व॒शान्ना॑य सोम॑पृ॒ष्ठाय॑ वे॒धसे॑।
स्तोमै॑र्वि॒धेमा॒ग्नये॑॥ व॒द्वा हि॒ सू॒नो अ॒स्य॑द्वा॒सद्वा॑ च॒क्रे
अ॒ग्निर्ज॑नुषाज्मा॒न्नम्। स त्वं न॑ ऊ॒र्जस॑न् ऊ॒र्जं धा॒ राजे॑व
जे॒रवृ॑के क्षे॒ष्यन्तः॑॥ अ॒ग्न आ॒यू॑षि (३०)

पव॑स॒ आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥
अ॒ग्ने पव॑स्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॒त्पोष॑ र॒यिं
म॒यि॑॥ अ॒ग्ने पा॒वक॑ रोचिषा॑ म॒न्द्रया॑ देव जि॒ह्वया॑। आ दे॒वान्
व॑क्षि॒ यक्षि॑ च॥ स नः॑ पा॒वक॑ दी॒दिवो॑ऽग्ने दे॒वाः इ॒हा व॑ह।
उप॑ य॒ज्ञः ह॒विश्च॑ नः॥ अ॒ग्निः शुचि॑व्रततमः॒ शुचि॑र्विप्रः॒ शुचिः॑
क॒विः। शुची॑ रोचत॒ आहु॑तः॥ उद॑ग्ने शुच॑य॒स्तव॑ शु॒क्रा भ्राज॑न्त
ई॒रते। तव॑ ज्योती॑ऽप्य॒र्चयः॑ (३१)

पुरु॒निष्ठः पु॒र्वणीक॑ भरा॒ऽभि वयो॑भिर्य आयू॑र॒पि विप्रः शुचि॑श्चतु॒र्दश॑ च॥—[१४]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

आ द॑दे॒ ग्रावा॑स्यध्वर॒कृद् देवे॑भ्यो॑ गम्भी॒रमिम॑मध्व॒रं
कृ॒ध्युत्तमे॑न॒ प॒विनेन्द्रा॑य॒ सोम॑ꣳ सुषु॑तं॒ मधु॑मन्तं॒ पय॑स्वन्तं
वृष्टि॒वनि॒मिन्द्रा॑य॒ त्वा वृ॒त्रघ्न॑ इन्द्रा॑य॒ त्वा वृ॒त्रतु॑र॒ इन्द्रा॑य
त्वाऽभि॑माति॒घ्न इन्द्रा॑य॒ त्वाऽऽदि॒त्यव॑त॒ इन्द्रा॑य॒ त्वा
वि॒श्वदे॑व्यावते॒ श्वात्राः॑ स्थं॒ वृ॒त्रतु॑रो॒ राधो॑गूर्ता॒ अमृ॑तस्य॒
पत्नी॑स्ता दे॒वीर्दे॒वत्रे॑मं य॒ज्ञं ध॒त्तोप॑हूताः॒ सोम॑स्य पिब॒तोप॑हूतो
युष्माक॑ꣳ (१)

सोमः॑ पिबतु॒ यत्ते॑ सोम दि॒वि ज्योति॑र्यत् पृथि॒व्यां
यदु॒राव॑न्तरि॒क्षे तेना॒स्मै यज॑मानायोरु॒ रा॒या कृ॒ध्यधि॑ दा॒त्रे
वो॒चो धिष॑णे वी॒डू स॒ती वी॑डयेथा॒मूर्जं द॑धाथा॒मूर्जं मे ध॑त्तं मा
वाꣳ हिꣳसिषं॒ मा मां हिꣳसिष्टं॒ प्रागपा॑गुद॒गध॑राक्तास्त्वा
दि॒श आ धा॑व॒न्त्वम्ब॑ नि ष्व॑र। यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॑ जागृ॒वि
तस्मै॑ ते सोम॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑॥ (२)

युष्माकꣳ स्वर॒ यत्ते॑ नव॒ च॥—[१]

वा॒चस्प॑तये पव॒स्व वा॒जिन् वृषा॑ वृ॒ष्णो अ॒शुभ्या॑
 ग॒भ॑स्ति॒पूतो दे॒वो दे॒वानां॑ प॒वित्र॑म॒सि येषां॑ भा॒गो-
 ऽसि॑ तेभ्य॑स्त्वा॒ स्वां कृ॑तोऽसि॒ मधु॑मती॒र्न इष॑स्कृ॒धि
 वि॒श्वेभ्य॑स्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पा॒र्थि॒वेभ्यो॑ म॒न॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्त-
 रि॒क्ष॒मन्वि॑हि स्वाहा॑ त्वा सु॒भ॒वः सू॒र्याय॑ दे॒वेभ्य॑स्त्वा
 म॒रीचि॑पेभ्य॑ ए॒ष ते योनिः॑ प्रा॒णाय॑ त्वा॥ (३)

वा॒चः स॒प्तच॑त्वारि॒ंशत्॥ [२]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒न्तर्य॑च्छ म॒घव॑न् पा॒हि सोम॑मु॒रुष्य
 रा॒यः स॒मिषो॑ यज॒स्वान्त॑स्तै॒ दधा॑मि द्यावा॑पृ॒थि॒वी
 अ॒न्तरु॑र्वन्त॒रि॒क्ष॒ स॒जोषा॑ दे॒वैर॑वरैः परै॑श्चान्तर्या॒मे
 म॒घव॑न् मा॒दय॑स्व॒ स्वां कृ॑तोऽसि॒ मधु॑मती॒र्न इष॑स्कृ॒धि
 वि॒श्वेभ्य॑स्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पा॒र्थि॒वेभ्यो॑ म॒न॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्त-
 रि॒क्ष॒मन्वि॑हि स्वाहा॑ त्वा सु॒भ॒वः सू॒र्याय॑ दे॒वेभ्य॑स्त्वा
 म॒रीचि॑पेभ्य॑ ए॒ष ते योनि॑र॒पाना॑य॒ त्वा॥ (४)

दे॒वेभ्यः॑ स॒प्त च॑॥ [३]

आ वा॑यो भूष शुचि॒पा उप॑ नः स॒हस्रं॑ ते नि॒युतो॑

विश्ववार। उपो॑ ते॒ अ॒न्धो॒ म॒द्य॑मयामि॒ यस्य॑ दे॒व दधि॑षे
 पूर्व॑पेयम्॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽसि वा॒यवे॒ त्वेन्द्र॑वायू इ॒मे
 सु॒ताः। उ॒प॒ प्र॒यो॑भि॒रा ग॑त॒मिन्द्र॑वो वा॒मु॒श॒न्ति॒ हि॥
 उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽसीन्द्रवा॒यु॒भ्यां॑ त्वैष ते॒ योनिः॑ स॒जोषा॑भ्यां
 त्वा॥ (५)

आ वा॒यो त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ _____ [४]

अ॒यं वा॑ मि॒त्रा॒वरु॑णा सु॒तः सोमं॑ ऋ॒तावृ॑धा। म॒मेदि॒ह श्रु॑त॒ः
 ह॒वम्॑। उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽसि मि॒त्रा॒वरु॑णाभ्यां त्वैष ते॒ योनि॑र्
 ऋ॒ता॒यु॒भ्यां॑ त्वा॥ (६)

अ॒यं वा॑ वि॒श॒तिः॥ _____ [५]

या वा॑ क॒शा म॑धु॒म॒त्य॒श्वि॑ना सू॒नृता॑वती। तया॑
 य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽस्य॒श्वि॒भ्यां॑ त्वैष ते॒
 योनि॑र्मा॒र्ध्वी॒भ्यां॑ त्वा॥ (७)

या वा॑म॒ष्टाद॑श॥ _____ [६]

प्रा॒त॒र्यु॒जौ वि॑ मु॒च्ये॒था॒म॒श्वि॑ना॒वेह॑ गच्छतम्। अ॒स्य सोम॑स्य
 पी॒तये॑॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽस्य॒श्वि॒भ्यां॑ त्वैष ते॒ योनि॑र्श्वि॒भ्यां॑
 त्वा॥ (८)

प्रा॒त॒र्यु॒ज॒वेका॒न्नवि॑शतिः॥ [७]

अ॒यं वे॒नश्चो॑दय॒त् पृ॒श्नि॑ग॒र्भा ज्योति॑र्जरायू रज॑सो वि॒माने॑।
इ॒मम॒पा॒ सं॒ङ्ग॒मे सूर्य॑स्य॒ शिशुं॑ न वि॒प्रां म॒तिर्भा॑ रिहन्ति॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ शण्डा॑य त्वैष ते॒ योनि॑र्वी॒रतां॑ पाहि॥ (९)

अ॒यं वे॒नः प॒ञ्चवि॑शतिः॥ [८]

तं प्र॒त्नथा॑ पूर्॒वथा॑ वि॒श्वथे॒मथा॑ ज्ये॒ष्ठता॑तिं बर्हिषद॑
सुव॒र्विदं॑ प्रतीची॒नं वृ॒जनं॑ दोहसे गि॒राऽऽशुं॑ जय॑न्त॒मनु॒ यासु॒
वर्ध॑से। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ मर्का॑य त्वैष ते॒ योनिः॑ प्र॒जाः
पा॑हि॥ (१०)

त॑ प॒ङ्क्ति॑शतिः॥ [९]

ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ पृ॑थि॒व्याम॑ध्येका॑दश॒
स्थाऽप्सु॑षदो॒ महि॑नैका॑दश॒ स्थ ते दे॒वा य॒ज्ञमि॑मं
जु॒षध्व॑मुपया॒मगृ॑हीतोऽस्याग्र॒यणो॑ऽसि॒ स्वा॑ग्र॒यणो॒ जिन्व॑
य॒ज्ञं जिन्व॑ य॒ज्ञप॑तिम॒भि सर्व॑ना पाहि॒ विष्णु॑स्त्वां पा॑तु॒ विशं॑
त्वं पा॑हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॑र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (११)

ये दे॒वास्त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [१०]

त्रिंशत्रयश्च गुणिनो रुजन्तो दिवः रुद्राः पृथिवीं च
 सचन्ते। एकादशासो अप्सुषदः सुतः सोमं जुषन्ताः
 सर्वनाय विश्वे॥ उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो
 जिन्वं यज्ञं जिन्वं यज्ञपतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पातु
 विशं त्वं पाहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (१२)

त्रिंशद् द्विचत्वारिंशत्॥ [११]

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत उक्थायुवे
 यत् तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मै त्वा विष्णावे त्वैष ते योनिरिन्द्राय
 त्वोक्थायुवे॥ (१३)

उपयामगृहीतो द्वाविंशतिः॥ [१२]

मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृताय जातमग्निम्।
 कविः सम्राजमतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त
 देवाः॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा वैश्वानराय ध्रुवोऽसि
 ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां ध्रुवतमोऽच्युतानामच्युतक्षित्तम एष ते
 योनिरग्रये त्वा वैश्वानराय॥ (१४)

मूर्धानं पञ्चत्रिंशत्॥ [१३]

मधु॑श्च माध॑वश्च शुक्र॑श्च शुचि॑श्च नभ॑श्च नभ॒स्य॑श्चेषश्चोर्ज॑श्च
सह॑श्च सह॒स्य॑श्च तप॑श्च तप॒स्य॑श्चोपया॒मगृ॑हीतोऽसि स॒ः सर्पो॑-
ऽस्य॑ ह॒स्पत्या॑य त्वा॥ (१५)

मधु॑स्त्रि॒शत॑॥ _____ [१४]

इन्द्रा॑ग्नी आ ग॑त॒ः सु॒तं गी॒र्भिर्न॑भो वरे॑ण्यम्। अ॒स्य
पा॑तं धि॒येषि॑ता॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वैष ते
योनि॑रिन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वा॥ (१६)

इन्द्रा॑ग्नी वि॒शतिः॑॥ _____ [१५]

ओमा॑सश्चर॒षणी॑धृतो विश्वे॑ देवा॒स आ ग॑त। दा॒श्वा॒ः सो
दा॒शुषः॑ सु॒तम्॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसि विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ ए॒ष
ते योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१७)

इन्द्रा॑ग्नी ओमा॑सो वि॒शतिर्वि॒शतिः॑॥ _____ [१६]

म॒रुत्व॑न्तं वृष॒भं वा॑वृ॒धान॑मक॑वारिं दि॒व्यः शा॒समिन्द्र॑म्।
वि॒श्वा॒सा॒हम॑व॒से नू॑त॒नायो॑ग्र॒ः स॒होदा॑मिह त॒ः हु॑वेम॥
उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒य त्वा म॒रुत्व॑न्त ए॒ष ते योनि॑रिन्द्रा॒य
त्वा म॒रुत्व॑न्ते॥ (१८)

मरुत्वन्तु५ षड्विंशतिः॥ _____ [१७]

इन्द्रं मरुत्व इह पाहि सोमं यथा शार्याते अपिबः सुतस्य।
तव प्रणीती तव शूर शर्मन्ना विवासन्ति कवयः सुयज्ञाः॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वन्त एष ते योनिरिन्द्राय
त्वा मरुत्वन्ते॥ (१९)

इन्द्रेकान्नत्रि५शत॥ _____ [१८]

मरुत्वा५ इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय।
आ सिंश्चस्व जठरे मध्वं ऊर्मिं त्वं राजासि प्रदिवः
सुतानाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वन्त एष ते
योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वन्ते॥ (२०)

इन्द्रं मरुत्वो मरुत्वानेकान्न त्रि५शदेकान्न त्रि५शत॥ _____ [१९]

महा५ इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमा५ इवा
स्तोमैर्वथ्सस्यं वावृधे॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष
ते योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२१)

महानेकान्नवि५शतिः॥ _____ [२०]

महा५ इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः
सहोभिः। अस्मद्रियग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः

कर्तृभिर्भूत्॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष ते
योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२२)

महानृवत्पङ्क्तिः॥ [२१]

कदा चन स्तरीरसि नेन्द्र सश्वसि दाशुषै। उपोपेन्नु
मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते॥ उपयामगृहीतो-
ऽस्यादित्येभ्यस्त्वा॥ कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पांसि
जन्मनी। तुरीयादित्य सवनं त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिवि॥
यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः।
आ वोऽर्वाचीं सुमतिर्ववृत्याद् होश्चिद्या वरिवोवित्तरासत्॥
विवस्व आदित्येष ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य
तृप्यास्म ते वयं तर्पयितारो या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा
श्रीणामि॥ (२३)

वः सप्तविंशतिश्च॥ [२२]

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यः सावीः।
वामस्य हि क्षयस्य देव भूरया धिया वामभाजः स्याम॥
उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२४)

वामं चतुर्विंशतिः॥ [२३]

अद॑ब्धेभिः स॒वितः पा॒युभि॑ष्ट्वं शि॒वेभि॑र॒द्य परि॑ पाहि
नो॒ गय॑म्। हि॒र॑ण्यजिह्वः सुवि॒ताय॑ नव्य॑से रक्षा॒ माकि॑र्नो
अ॒घश॑र॒स ई॑शत॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि दे॒वाय॑ त्वा
सवि॒त्रे॥ (२५)

अद॑ब्धेभिस्त्रयो॑विंशतिः॥ [२४]

हि॒र॑ण्यपाणिमू॒तये॑ सवि॒तार॒मुप॑ ह्वये। स चे॒ता दे॒वता॑
प॒दम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि दे॒वाय॑ त्वा सवि॒त्रे॥ (२६)

हि॒र॑ण्यपाणिं चतु॑र्दश॥ [२५]

सु॒शर्मा॑ऽसि सुप्रतिष्ठा॒नो बृ॒हदु॒क्षे नम॑ ए॒ष ते
योनि॑र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (२७)

सु॒शर्मा॑ द्वाद॑श॥ [२६]

बृ॒ह॒स्पति॑सुतस्य त इ॒न्दो इ॒न्द्रि॒याव॑तः पत्नी॑वन्तं ग्र॒हं
गृ॒ह्णाम्य॑ग्ना(३)इ पत्नी॑वा(३)स्स॒जूर्दे॒वेन॒ त्वष्ट्रा॑ सोमं॑ पिब॒
स्वाहा॑॥ (२८)

बृ॒ह॒स्पति॑सुतस्य पञ्च॑दश॥ [२७]

हरि॑रसि हा॒रियो॒ज॒नो ह॒र्योः स्था॒ता वज्र॑स्य भ॒र्ता पृ॒श्नेः

प्रेता तस्य ते देव सोमेष्टयं जुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य
हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योर्धानाः सहसोमा इन्द्राय
स्वाहा॥ (२९)

हरिः षड्विंशतिः॥ [२८]

अग्र आयूँषि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व
दुच्छुनाम्॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा तेजस्वत एष ते
योनिर्ग्रये त्वा तेजस्वते॥ (३०)

अग्र आयूँषि त्रयोविंशतिः॥ [२९]

उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वा शिप्रे अवेपयः। सोममिन्द्र
चमू सुतम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजस्वत एष ते
योनिरिन्द्राय त्वौजस्वते॥ (३१)

उत्तिष्ठन्नेकविंशतिः॥ [३०]

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भासि
रोचनम्॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते
योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥ (३२)

तरणिर्विंशतिः॥ [३१]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम् विश्वाभिरूतिभिः। भवा नः
सप्रथस्तमः॥ (३३)

आ प्यायस्व नवः॥ [३२]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः।
अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु
पश्यान्॥ (३४)

ईयुरेकान्नविंशतिः॥ [३३]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं
त्वा सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मतीं षट्त्रिंशत्॥ [३४]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे
स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा

ब्रह्महृत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

प्रयासाय चतुर्विंशतिः॥ [३५]

चित्तं सन्तानेन भवं यक्रा रुद्रं तनिम्ना पशुपतिं
स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मत्स्नाभ्यां
महादेवमन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ (३७)

चित्तमष्टादश॥ [३६]

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं। अर्वाचीनं
सु ते मनो ग्रावा कृणोतु वग्नुनां॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनं॥ (३८)

आ तिष्ठ षड्विंशतिः॥ [३७]

इन्द्रमिद्धरीं वहतोऽप्रतिधृष्टशवसमृषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं
च मानुषाणाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष
ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनं॥ (३९)

इन्द्रमित्रयोर्विंशतिः॥ [३८]

असावि सोमं इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गंहि। आ त्वा
पृणक्तिन्द्रियं रजः सूर्यं न रश्मिभिः॥ उपयामगृहीतो-

ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
षोडशिनै॥ (४०)

असावि सप्तविंशतिः॥ [३९]

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आऽर्धित। स्योनास्मै
सुषदा भव यच्छास्मै शर्म सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४१)

सर्वस्य षड्विंशतिः॥ [४०]

महा९ इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु। स्वस्ति
नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय
त्वा षोडशिनै॥ (४२)

सर्वस्य महान्ष्टद्विंशतिष्वद्विंशतिः॥ [४१]

सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर
विद्वान्। जहि शत्रूँ रप मृधो नुदस्वाऽथाभयं कृणुहि
विश्वतो नः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते
योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४३)

सजोषाँस्त्रिंशत्॥ _____ [४२]

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे
विश्वाय सूर्यम्॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य
वरुणस्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
जगतस्तस्थुषश्च॥ अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि
देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते
नमउक्तिं विधेम॥ दिवं गच्छ सुवः पत रूपेण (४४)

वो रूपमभ्यैमि वयंसा वयः। तुथो वो विश्ववेदा वि
भजतु वर्षिष्ठे अधि नाके॥ एतत् ते अग्ने राध ऐति
सोमच्युतं तन्मित्रस्य पथा नयर्तस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा
यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीब्राह्मणमद्य राध्यासमृषिमार्षेयं
पितृमन्तं पैतृमत्यं सुधातुदक्षिणं वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षं
यतस्व सदस्यैरस्मद्वात्रा देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्रदातारमा
विशतानवहायास्मान् देवयानेन पथेत सुकृतां लोके सीदत
तन्नः सङ्स्कृतम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरष्टादश च॥ _____ [४३]

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः।

त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सः रराणो यजमानाय द्रविणं दधातु॥
 समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सः सूरिभिर्मघवन्त्सः
 स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या
 यज्ञियानाम्॥ सं वर्चसा पयसा सं तनूभिर्गन्महि मनसा
 सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र वरिवः कृणो- (४६)

त्वनुं माष्टु तनुवो यद्विलिष्टम्॥ यदद्य त्वां प्रयति यज्ञे
 अस्मिन्नग्रे होतारमवृणीमहीह। ऋधगयाऽधगुताशमिष्ठाः
 प्रजानन् यज्ञमुपयाहि विद्वान्॥ स्वगा वो देवाः सदनमकर्म
 य आजग्म सवनेदं जुषाणाः। जक्षिवांसः पपिवांसश्च
 विश्वेऽस्मे धत्त वसवो वसूनि॥ यानाऽवह उशतो देव
 देवान्तान् (४७)

प्रेरय स्वे अंग्रे सुधस्थै। वहमाना भरमाणा हवींषि वसुं
 घर्मं दिवमा तिष्ठतानु॥ यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां
 योनिं गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीरः
 स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित मनसस्पत इमं
 नो देव देवेषु यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः॥ (४८)

उरु॑ हि राजा॒ वरु॑णश्चकार॒ सूर्या॑य पन्था॒मन्वे॑त॒वा उ॑।
 अप॑दे पादा॒ प्रति॑धातवेऽकरु॒ताप॑वक्ता हृद॒यावि॑धश्चित्॥ श॒तं
 ते राज॑न् भिष॒जः स॒हस्र॑मुर्वी ग॒म्भीरा॑ सु॒म॒तिष्टे॑ अस्तु।
 बाध॑स्व द्वेषो॒ निर्ऋ॑तिं परा॒चैः कृतं॑ चि॒देनः॒ प्र मु॑मुग्ध्य॒स्मत्॥
 अ॒भिष्टि॑तो वरु॑णस्य॒ पाशो॑ऽग्नेरनी॒कम॑प आ वि॒वेश। अपा॑
 नपात्॒ प्रति॑रक्ष॒न्नसूर्यं॑ दमे॑दमे (४९)

स॒मिधं॑ यक्ष्य॒ग्ने॥ प्रति॑ ते जि॒ह्वा घृ॑तमुच्च॒रण्ये॒त्समु॑द्रे ते
 हृद॑यम॒प्स्वन्तः। सं त्वा॑ वि॒शन्त्वोष॑धीरु॒ताऽऽपो॑ य॒ज्ञस्य॑
 त्वा य॒ज्ञप॑ते ह॒विर्भिः॑॥ सू॒क्तवा॑के न॒मोवा॑के वि॒धेमा॑व॒भृथ
 निच॑ङ्कु॒ण निचे॑रुर॒सि निच॑ङ्कु॒णाव॑ दे॒वैर्दे॒वकृ॑त॒मेनो॑ऽया॒डव॑
 म॒र्त्यैर्म॒र्त्यकृ॑त॒मुरो॑रा नो॒ देव॑ रि॒षस्पा॑हि सुमि॒त्रा न॒ आप॑
 ओष॑धयः (५०)

सन्तु॑ दुर्मि॒त्रास्त॑स्मै भू॒यासु॑र्योऽस्मान् द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं
 द्वि॒ष्मो दे॒वीरा॑प ए॒ष वो॒ गर्भ॑स्तं वः सु॒प्री॑त॒ सुभृ॑तमकर्म
 दे॒वेषु॑ नः सु॒कृतो॑ ब्रू॒तात् प्रति॑युतो वरु॑णस्य॒ पाशः॑ प्रत्य॑स्तो
 वरु॑णस्य॒ पाश॑ एधो॑ऽस्येधिषी॒महि॑ स॒मिद॑सि॒ तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑

मयि धेह्यपो अन्वचारिषु रसेन समंसृक्षमहि। पयस्वा
अग्र आऽगमं तं मा सः सृज वर्चसा॥ (५१)

दमैदम् ओषधय आ पद च॥ [४५]

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि।
जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्रे अमृतत्वमश्याम्॥
यस्मै त्वः सुकृते जातवेद उ लोकमग्रे कृणवः स्योनम्।
अश्विनः स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तः रयिं नशते
स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्र शवसोऽवृत्रन् कामकातयः। न
त्वामिन्द्राति रिच्यते॥ उक्थउक्थे सोम इन्द्रं ममाद
नीथेनीथे मघवानः (५२)

सुतासः। यदीः सुबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा
अवसे हवन्ते॥ अग्रे रसेन तेजसा जातवेदो वि
रोचसे। रक्षोहाऽमीवचातनः॥ अपो अन्वचारिषु रसेन
समंसृक्षमहि। पयस्वाः अग्र आऽगमं तं मा सः सृज
वर्चसा॥ वसुर्वसुपतिर्हिकमस्यग्रे विभावसुः। स्याम ते
सुमतावपि॥ त्वामग्रे वसुपतिं वसूनामभि प्र मन्दे (५३)

अध्वरेषु राजन्। त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभि

प्याम पृथ्सुतीर्मर्त्यानाम्। त्वामग्ने वाजसातमं विप्रां वर्धन्ति
 सुष्टुतम्। स नो रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नो अग्निर्वरिवः
 कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अयं शत्रूञ्जयतु
 जर्हृषाणोऽयं वाजं जयतु वाजसातौ॥ अग्निनाऽग्निः
 समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा॥ हव्यवाङ् जुह्वास्यः॥ त्वं ह्यग्ने
 अग्निना विप्रो विप्रेण सन्धस्ता। सखा सख्या समिध्यसे॥
 उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषा (५४)

मघवानं मन्दे ह्यग्ने चतुर्दश च॥ [४६]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

देवासुराः संयत्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तो-
 ऽग्नौ वामं वसु सं न्यदधतेदमुं नो भविष्यति यदि
 नो जेष्यन्तीति तदग्निर्न्यकामयत् तेनापाक्रामत् तद्देवा
 विजित्यावरुरुत्समाना अन्वायन् तदस्य सहसाऽदिथ्सन्त
 सोऽरोदीद्यदरोदीत् तद्रुद्रस्य रुद्रत्वं यदश्वशीयत् तद् (१)

रजतं हिरण्यमभवत् तस्माद्रजतं हिरण्यमदक्षिण्य-

मंश्रुजः हि यो ब॒र्हिषि॑ ददा॑ति पु॒राऽस्य॑ संव॒त्स॒राद्गृ॑हे
रु॑दन्ति॒ तस्मा॑द्ब॒र्हिषि॑ न दे॒यः॑ सोऽग्निर॑ब्रवीद्वा॒ग्यंसा॒न्यथ॑
व इ॒दमि॑ति पुनरा॒धेयं॑ ते के॒वल॑मित्य॒ब्रुव॑न्नु॒ध्रुव॑त् खलु स
इत्य॑ब्रवी॒द्यो म॑दे॒वत्य॑म॒ग्निमा॑दधा॒ता इति॑ तं पू॒षाऽऽध॑त्त
तेन॑ (२)

पू॒षाऽऽध॑र्नोत् तस्मा॑त् पौ॒ष्णाः प॒शव॑ उच्यन्ते॒ तं त्वष्टा॑ऽऽध॑त्त
तेन॒ त्वष्टा॑ऽऽध॑र्नोत् तस्मा॑त् त्वा॒ष्टाः प॒शव॑ उच्यन्ते॒ तं म॒नुरा॑-
ऽध॑त्त तेन॒ म॒नुराध॑र्नोत् तस्मा॑न्मा॒नव्यः॑ प्र॒जा उ॑च्यन्ते॒ तं धा॒ता-
ऽऽध॑त्त तेन॑ धा॒ताऽऽध॑र्नोत्संव॒त्स॒रो वै धा॒ता तस्मा॑त्संव॒त्स॒रं
प्र॒जाः प॒शवो॑ऽनु प्र जा॑यन्ते॒ य ए॒वं पु॑नरा॒धेय॑स्यर्द्धिं वे- (३)

द॒ध्नोत्ये॒व यो॑ऽस्यै॒वं ब॒न्धुतां॑ वे॒द ब॒न्धुमा॑न् भवति भा॒गधे॑यं
वा अ॒ग्निरा॑हि॒त इ॒च्छमा॑नः प्र॒जां प॒शून् यज॑मान॒स्योप॑
दो॒द्रावो॑द्वास्य पुनरा द॑धीत भा॒गधे॑ये॒नैवैनः॑ स॒मर्ध॑यत्यथो
शा॒न्तिरे॒वास्यै॒षा पु॑नर्वस्वो॒रा द॑धीतै॒तद्वै पु॑नरा॒धेय॑स्य
नक्ष॑त्रं यत्पुनर्वसू स्वा॒यामे॒वैनं॑ दे॒वता॑यामा॒धाय॑ ब्रह्मवर्च॒सी
भ॑वति द॒र्भेरा द॑धात्यया॒तयाम॑त्वाय द॒र्भेरा द॑धात्य॒द्वा
ए॒वैन॒मोष॑धी॒भ्योऽव॑रु॒ध्याऽऽध॑त्ते पञ्च॑कपालः पुरो॒डाशो॑ भवति

पञ्च वा ऋतव ऋतुभ्य एवैनमवरुध्याऽऽधत्ते॥ (४)

अशीयत् तत् तेन वेदं दुर्भेः पञ्चविंशतिश्च॥ [१]

परा वा एष यज्ञं पशून् वपति योऽग्निमुद्वासयते
पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो
यज्ञमेव पशून् वरुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन् पङ्क्तो
याज्यानुवाक्या भवन्ति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पुरुषो देवानेव
वीरं निरवदायाग्निं पुनरा (५)

धत्ते शताक्षरा भवन्ति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय
आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नर्ह्यते
ज्यायो भागधेयं निकामयमानो यदाग्नेयं सर्वं भवति
सैवास्यर्धिः सं वा एतस्य गृहे वाक् सृज्यते योऽग्निमुद्वासयते
स वाचं सः सृष्टां यजमान ईश्वरोऽनु पराभवितोर्विभक्तयो
भवन्ति वाचो विधृत्यै यजमानस्यापराभावाय (६)

विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपांशु यजति यथा वामं
वसुं विविदानो गूहति तादृगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं
निराह यथा वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिगमिषति

तादृगेव तद्विभक्तिमुक्त्वा प्रयाजेन् वषट्करोत्यायतनादेव
नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशव एते आहुती यदभितः
पुरोडाशमेते आहुती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति
कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न
यजुः कर्तव्यमित्यथो खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं
यजुर्यज्ञस्य समृद्धौ पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुत्स्यूतं
वासः पुनरुत्सृष्टोऽनुद्धान् पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त ते अग्ने
समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं
तत (८)

एवैनमव रुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
तस्य वरुण एवर्णयादोग्निवारुणमेकादशकपालमनु निर्वपेद्यं
चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधेयेन प्रीणाति नाऽ-
ऽर्तिमाच्छति यजमानः॥ (९)

आऽपराभावाय पुरोडाशमेते आहुती तत्पुष्टिश्च॥ [२]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे ते
देव्यदितेऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्यायाऽऽदधे॥ आऽयं गौः

पृथि॒र॒क्र॒मी॒द॒स॒न॒न्मा॒तरं॒ पुनः॑। पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त्सुवः॑॥
 त्रि॒ंश॒द्धाम॒ वि रा॑जति॒ वाक्प॑त॒ङ्गाय॑ शि॒श्रिये। प्र॒त्य॑स्य वह॒
 द्युभिः॑॥ अ॒स्य प्रा॑णाद॒पान॒त्यन्त॑श्चरति रोच॒ना। व्य॑ख्यन्महिषः
 सुवः॑॥ यत् त्वा॑ (१०)

क्रु॒द्धः प॑रो॒वप॑ म॒न्युना॒ यद॑व॒र्त्या। सु॒क॒ल्प॑म॒ग्रे तत् तव॑
 पुन॒स्त्वोद्दी॑पयामसि॥ यत् ते॑ म॒न्युप॑रो॒प्तस्य॑ पृथि॒वीम॑नु॒
 दध्व॑से। आ॒दि॒त्या वि॒श्वे तद्दे॒वा वस॑वश्च स॒माभ॑रन्॥
 मनो॑ ज्योति॒र्जुष॑ता॒माज्यं॑ विच्छि॒न्नं य॒ज्ञं समि॑मं द॒धातु॑।
 बृह॒स्पति॑स्तनुतामिमं नो॒ विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥ स॒प्त
 ते॑ अ॒ग्रे स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः स॒प्त (११)

ऋष॑यः स॒प्त धाम॑ प्रि॒याणि॑। स॒प्त हो॒त्राः स॒प्ता धा॑ त्वा॒
 यज॑न्ति स॒प्त योनी॑रा पृ॒णस्वा घृ॑तेन॑॥ पुन॑रू॒र्जा नि वर्त॑स्व
 पुन॑र॒ग्न इ॒षाऽऽयु॑षा। पुन॑र्नः पाहि वि॒श्वतः॑॥ स॒ह र॒य्या नि
 वर्त॑स्वा॒ग्रे पि॒न्वस्व॒ धार॑या। वि॒श्वप्ति॑या वि॒श्वत॑स्प॒रि॥ ले॒कः
 स॒ले॒कः सु॒ले॒कस्ते न॑ आ॒दि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॑णा वि॒यन्तु॑
 के॒तः स॒के॒तः सु॒के॒तस्ते न॑ आ॒दि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॑णा वि॒यन्तु॑
 वि॒वस्वा॒ं अ॒दि॒तिर्दे॒वजू॑ति॒स्ते न॑ आ॒दि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॑णा

वियन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतस्ते नृन्योदश च॥ [३]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्ते सर्पा वै
जीर्यन्तोऽमन्यन्त स एतं कंसर्णीरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत्
ततो वै ते जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा
दधाति पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पूतमेव
पृथिवीमन्नाद्यं नोपानमथ्सैतं (१३)

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपानमद्यथ्सर्पराज्ञिया
ऋग्भिर्गार्हपत्यमादधात्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो अस्यामेवैनं
प्रतिष्ठितमा धत्ते यत्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहापहुत एवास्मै
तत् पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं यत्ते
मन्युपरोत्स्येत्याह देवताभिरे- (१४)

वैनं सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यो-
ऽग्निमुद्वासयते बृहस्पतिवत्यर्चोप तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञं सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञं समिमं
दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह
सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति सप्त तै अग्ने समिधः सप्त

जिह्वा - (१५)

इत्याह सप्तसप्त वै सप्तधाऽग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवाव
 रुन्धे पुनरूर्जा सह रय्येत्यभितः पुरोडाशमाहुती जुहोति
 यजमानमेवोर्जा च रय्या चौभयतः परि गृह्णात्यादित्या वा
 अस्माल्लोकादमुं लोकमायन्तेऽमुष्मिल्लोके व्यतृष्यन्त इमं
 लोकं पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान् होमानजुहवुस्त आर्ध्ववन्
 ते सुवर्गलोकमायन् यः पराचीनं पुनराधेयादग्निमादधीत
 स एतान् होमाञ्जुहयाद्यामेवाऽऽदित्या ऋद्धिमार्ध्ववन्
 तामेवध्नोति॥ (१६)

एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्रये। आरे अस्मे च
 शृण्वते॥ अस्य प्रत्नामनु द्युतं शुक्रं दुदुहे अहयः। पयः
 सहस्रसामृषिम्॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत् पतिः पृथिव्या
 अयम्। अपां रेतांसि जिन्वति॥ अयमिह प्रथमो धायि
 धातृभिर्होता यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः। यमप्रवानो भृगवो
 विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभुवं विशेविशे॥ उभा वामिन्द्राग्नी
 आहुवध्या (१७)

उ॒भा रा॒धसः॑ स॒ह मा॑द॒य॒ध्यै॑। उ॒भा दा॒ता रा॑वि॒षा॒
र॒यी॒णामु॒भा वाज॑स्य सा॒तये॑ हुवे वाम्॥ अ॒यं ते
योनि॑र॒ऋ॒त्वियो॒ यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्र आ
रो॒हाथा॑ नो वर्ध॒या र॒यिम्॥ अ॒ग्र आयू॑र॒षि प॒वस॒ आ
सु॒वोर्ज॑मि॒षं च नः॑। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥ अ॒ग्रे प॒वस्व
स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॒त्पोष॑र॒यिं (१८)

म॒यि॥ अ॒ग्रे पा॒वक॑ रो॒चिषा॑ म॒न्द्रया॑ दे॒व जि॒ह्वया॑। आ
दे॒वान् व॑क्षि॒ यक्षि॑ च॥ स नः॑ पा॒वक॑ दी॒दिवो॑ऽग्रे दे॒वा॒
इ॒हाऽऽव॑ह। उ॒प य॒ज्ञर॑ ह॒विश्च॑ नः॥ अ॒ग्निः शुचि॑व्रततमः
शुचि॑र्वि॒प्रः शुचिः॑ क॒विः। शुची॑ रोचत॒ आहु॑तः॥ उ॒द॒ग्रे
शुच॑य॒स्तव॑ शु॒क्रा भ्राज॑न्त ईरते। तव॒ ज्योती॑र॒प्यर्च॑यः॥
आ॒युर्दा॑ अ॒ग्रेऽस्या॑यु॒र्मे (१९)

दे॒हि वर्चो॑दा अ॒ग्रेऽसि॒ वर्चो॑ मे दे॒हि तनू॑पा अ॒ग्रेऽसि॒
त॒नुवं॑ मे पा॒ह्यग्रे॑ यन्मे॑ त॒नुवा॑ ऊ॒नं तन्म॒ आ पृ॑ण॒ चित्रा॑वसो
स्व॒स्ति ते॑ पा॒रम॑शीयेन्धा॒नास्त्वा श॑त॒ हिमा॑ द्यु॒मन्तः॑
समि॑धीमहि॒ वय॑स्वन्तो वय॒स्कृतं॑ यश॑स्वन्तो यश॒स्कृत॑र॒
सु॒वीरा॑सो अ॒दाभ्य॑म्। अ॒ग्रे स॒पत्न॑द॒म्भनं॑ व॒र्षिष्ठे॑ अधि॒

नाके॑॥ सं त्वम॑ग्रे सूर्य॑स्य वर्च॑साऽग॒थाः समृ॑षीणाऽ॒ स्तुते॑न
सं प्रि॒येण॑ धाम्ना॑। त्वम॑ग्रे सूर्य॑वर्चा असि॑ सं मामा॑युषा
वर्च॑सा प्र॒जया॑ सृज॥ (२०)

आ॒हु॒व॒ध्यै र॒यि मे॒ वर्च॑सा स॒प्तद॑श च॥—————[५]

सं प॑श्यामि प्र॒जा अ॒हमि॑डं प्रज॒सो मान॑वीः। सर्वा॑ भवन्तु
नो गृ॒हे॥ अ॒म्भः स्था॒म्भो वो भ॑क्षीय॒ महः॑ स्थ॒ महो॑ वो
भक्षी॑य॒ सहः॑ स्थ॒ सहो॑ वो भक्षी॒योर्जः॑ स्थो॒र्जं वो भ॑क्षीय॒ रेवंती॑
रम॑ध्वम॒स्मि॒ल्लो॒के॑ऽस्मिन् गो॒ष्ठे॑ऽस्मिन् क्षये॑ऽस्मिन् योना॑वि॒हैव
स्तेतो॑ माऽप॑ गात ब॒ह्वी॒र्मे भू॑यास्त (२१)

स॑हि॒तासि॑ विश्व॒रूपी॑रा मो॒र्जा वि॒शाऽऽगौ॑प॒त्येना॑-
ऽऽरा॒यस्पोषे॑ण सहस्रपोषं वः पु॒ष्यासं॑ मयि॑ वो रा॒यः
श्रय॑न्ताम्॥ उप॑ त्वाऽग्रे दि॒वेदि॑वे दोषा॑वस्तर्धिया॒ वय॑म्।
नमो॑ भर॑न्त एम॑सि। राज॑न्तमध्व॒राणां॑ गो॒पामृ॑तस्य
दीदि॑विम्। वर्ध॑मान॒ऽस्वे दमे॑॥ स नः॑ पि॒तेव॑ सूनवेऽग्रे॑
सूपा॑य॒नो भ॑व। सच॑स्वा नः स्व॒स्तये॑॥ अ॒ग्रे (२२)

त्वं नो॑ अ॒न्तमः॑। उ॒त त्रा॒ता शि॒वो भ॑व वरू॒थ्यः॑॥

तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नायं नूनमीमहे सखिभ्यः॥
 वसुरग्निरवसुश्रवाः। अच्छां नक्षि द्युमत्तमो रयिं दाः॥ ऊर्जा वः
 पश्याम्यूर्जा मां पश्यत रायस्पोषेण वः पश्यामि रायस्पोषेण
 मा पश्यतेडाः स्थ मधुकृतः स्योना माऽऽविंशतेरा मदः।
 सहस्रपोषं वः पुष्यासं (२३)

मयि वो रायः श्रयन्ताम्॥ तथ्संवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥ सोमान् स्वरेणं कृणुहि
 ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तं य औशिजम्॥ कदा च न स्तरीरसि
 नेन्द्रं सश्वसि दाशुषे। उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं
 देवस्य पृच्यते॥ परि त्वाऽग्ने पुरं वयं विप्रः सहस्य
 धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारं भङ्गुरावतः॥ अग्ने गृहपते
 सुगृहपतिरहं त्वया गृहपतिना भूयासः सुगृहपतिर्मया त्वं
 गृहपतिना भूयाः शतः हिमास्तामाशिषमा शांसे तन्तवे
 ज्योतिष्मतीं तामाशिषमा शांसेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीम्॥ (२४)

भूयास्त स्वस्तयेऽग्ने पुष्यासं धृषद्वर्णमेकान्नत्रिंशच्च॥ [६]

अयंज्ञो वा एष योऽसामोपप्रयन्तो अध्वरमित्याह
 स्तोममेवास्मै युनक्त्युपेत्याह प्रजा वै पशव उपेमं लोकं

प्र॒जामे॒व प॒शूनि॒मं लो॒कमु॒पैत्य॑स्य प्र॒त्नाम॑नु॒द्युत॑मित्या॒ह
सुव॒र्गो वै लो॒कः प्र॒त्नः सु॒वर्ग॑मे॒व लो॒कः समा॑रो॒हत्य॑ग्नि॒र्मूर्धा
दि॒वः क॒कुदि॒त्याह॑ मूर्धा॒न- (२५)

मे॒वैन॑ः समा॒नाना॑ करो॒त्यथो॑ दे॒वलो॒कादे॒व म॑नु॒ष्यलो॒के
प्रति॑तिष्ठत्य॒यमि॒ह प्र॑थ॒मो धा॑यि धा॒तृभि॑रित्या॒ह मुख्य॑मे॒वैनं॑
करो॒त्युभा॑ वा॒मिन्द्रा॑ग्नी आ॒हुव॒ध्या इ॒त्याहौ॒जो बल॑मे॒वाव
रुन्धे॒ऽयं ते॒ योनि॑र्ऋ॒त्विय॒ इत्या॑ह प॒शवो॒ वै र॒यिः प॒शूने॒वाव
रुन्धे॒ ष॒ङ्गिरु॑प॒ तिष्ठ॑ते ष॒ङ्वा- (२६)

ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति ष॒ङ्गिरु॑त्तरा॒भिरु॑प॒ तिष्ठ॑ते
द्वा॒दश॒ सं प॑द्यन्ते द्वा॒दश॒ मासा॑ः सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्सर॑ ए॒व
प्रति॑ तिष्ठति॒ यथा॒ वै पु॒रुषो॑ऽश्वो॒ गौर्जी॑र्य॒त्येव॑म॒ग्निरा॑हि॒तो
जी॑र्यति सं॒वत्सर॑स्य॒ पर॑स्ता॒दाग्नि॑पाव॒मानी॑भि॒रुप॑ तिष्ठते
पुन॑र्न॒वमे॒वैन॑म॒जरं॑ करो॒त्यथो॑ पु॒नात्ये॒वोप॑ तिष्ठते॒ योगं॑
ए॒वास्यै॒ष उप॑ तिष्ठते (२७)

द॒म ए॒वास्यै॒ष उप॑ तिष्ठते या॒ज्ञैवा॒स्यैषो॑प॒ तिष्ठ॑ते॒ यथा॒
पापी॑या॒ञ्छ्रेय॑स आ॒हृत्य॑ न॒मस्य॑ति॒ तादृ॑गे॒व तदा॑यु॒र्दा
अ॒ग्नेऽस्या॑यु॒र्मे दे॒हीत्या॑हाऽऽयु॒र्दा ह्ये॒ष व॑र्चो॒दा अ॒ग्नेऽसि॑

वर्चो मे देहीत्याह वर्चोदा ह्येष तनूपा अंग्रेऽसि तनुवं मे पाहीत्याह (२८)

तनूपा ह्येषोऽग्रे यन्मे तनुवा ऊनं तन्म् आ पृणेत्याह यन्मे प्रजायै पशूनामूनं तन्म् आ पूरयेति वावैतदाह चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीयेत्याह रात्रिवै चित्रावसुरव्युष्ट्यै वा एतस्यै पुरा ब्राह्मणा अभेषुर्व्युष्टिमेवाव रुन्ध इन्धानास्त्वा शत९ (२९)

हिमा इत्याह शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म वै देवा असुराणां शततरहाः स्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्या अछम्बद्गारं सं त्वमग्रे सूर्यस्य वर्चसा गथा इत्याहैतत्त्वमसीदमहं भूयासमिति वावैतदाह त्वमग्रे सूर्यवर्चा असीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते॥ (३०)

मूर्धानं वै तिष्ठत आह शतम्हं षोडश च॥ [७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः

प॒शव॒स्ताने॒वाव॑ रु॒न्धेऽम्भः॑ स्था॒म्भो॑ वो भक्षी॒येत्या॒हाम्भो॑
 ह्ये॒ता म॒हः स्थ॒ महो॑ वो भक्षी॒येत्या॒ह महो॑ ह्ये॒ताः स॒हः
 स्थ॒ सहो॑ वो भक्षी॒येत्या॒ह सहो॑ ह्ये॒ता ऊ॒र्ज॒स्थोर्ज॑ वो
 भक्षी॒ये- (३१)

त्या॒होर्जो॑ ह्ये॒ता रेव॑ती रम॒ध्वमि॒त्याह॑ प॒शवो॑ वै रे॒वतीः॑
 प॒शूने॒वात्मन्॑ रम॒यत॑ इ॒हैव॑ स्ते॒तो माऽप॑ गा॒तेत्या॒ह ध्रु॒वा
 ए॒वैना॒ अन॑पगाः कुरु॒त इष्ट॑क॒चिद्वा॑ अ॒न्योऽग्निः॑ प॒शुचि॑द॒न्यः
 स॒हि॒तासि॑ विश्वरू॒पीरि॑तिं व॒त्सम॑भि मृ॒शत्यु॑पै॒वैनं॑ ध॒त्ते
 प॒शुचि॑त॒मेनं॑ कुरु॒ते प्र (३२)

वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑व॒ते य आ॑ह॒वनी॑यमु॒पति॑ष्ठ॒ते
 गा॒र्ह॒पत्य॑मु॒प॑ तिष्ठ॒तेऽस्मि॑न्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्यथो
 गा॒र्ह॒पत्या॑यै॒व नि हु॑ते गा॒यत्री॑भि॒रुप॑ तिष्ठ॒ते तेजो॑ वै
 गा॒यत्री॑ तेज॑ ए॒वात्मन्॑ ध॒त्तेऽथो॑ यदे॒तं तृ॒चम॑न्वाह॒ सन्त॑त्ये
 गा॒र्ह॒पत्यं॑ वा अनु॑ द्वि॒पादो॑ वी॒राः प्र॑जा॒यन्ते॑ य ए॒वं वि॒द्वान्
 द्वि॒पदा॑भिर्गा॒र्ह॒पत्य॑मु॒पति॑ष्ठ॒त - (३३)

आऽस्य॑ वी॒रो जा॑यत ऊ॒र्जा वः॑ प॒श्याम्यूर्जा॑ मां
 प॒श्य॒तेत्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यमि॒त्याह॑

प्रसू॒त्यै सो॒मान्॒ऽ स्वर॑ण॒मित्या॑ह सोमपी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे
कृ॒णु॒हि ब्र॑ह्मणस्पत॒ इत्या॑ह ब्रह्मवर्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे क॒दा च॒न
स्त॒रीर॒सीत्या॑ह न स्त॒रीः रात्रि॑ वसति (३४)

य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निमु॑पतिष्ठते परि॑ त्वाऽग्ने॒ पुरं
व॒यमि॒त्याह॑ परि॒धिमे॒वैतं॑ परि॑ दधा॒त्यस्क॑न्दा॒याग्ने॑
गृह॑पत॒ इत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतच्छ्रु॑तः हिमा॒ इत्या॑ह
श॒तं त्वा॑ हेम॒न्तानि॑न्धिषी॒येति॑ वावैतदा॑ह पु॒त्रस्य॑ नाम॑
गृ॒ह्णात्य॑न्नादमे॒वैनं॑ करोति॒ तामा॑शिष॒मा शा॑से तन्त॑वे
ज्योति॑ष्मती॒मिति॑ ब्रूया॒द्यस्य॑ पु॒त्रोऽजा॑तः स्यात्ते॑ज॒स्व्यैवा॑स्य॒
ब्रह्म॑वर्च॒सी पु॒त्रो जा॑यते तामा॑शिष॒मा शा॑सेऽमु॒ष्मै
ज्योति॑ष्मती॒मिति॑ ब्रूया॒द्यस्य॑ पु॒त्रो जा॑तः स्यात् तेजं॑
ए॒वास्मिन्॑ ब्रह्मवर्च॒सं द॑धाति॥ (३५)

ऊर्जं॑ वो भक्षी॒येति॑ प्र गार्ह॑पत्यमुपतिष्ठते वसति॒ ज्योति॑ष्मती॒मेका॒त्रि॒ऽशच्च॑॥—[८]

अ॒ग्नि॒होत्रं॑ जु॒होति॑ यदे॒व किं॑ च॒ यज॑मानस्य॒ स्वं
तस्यै॒व तद्रे॑तः॒ सिञ्च॑ति प्र॒जन॑ने प्र॒जन॑नः॒ हि वा
अ॒ग्निरथो॑ष॒धीर॑न्तंगता दहति॒ तास्त॑तो॒ भूय॑सीः प्रजा॑यन्ते
यथ्सा॒यं जु॒होति॑ रेतं ए॒व तथ्सि॑ञ्चति॒ प्रैव॑ प्रा॒तस्त॑नैन

जनयति तद्रेतः सिक्तं न त्वष्ट्राऽविकृतं प्रजायते यावच्छो
वै रेतसः सिक्तस्य (३६)

त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत्प्रजायत एष वै
दैव्यस्त्वष्टा यो यजते बह्वीभिरुप तिष्ठते रेतस एव सिक्तस्य
बहुशो रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयान् भवति
य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठतेऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां ते-
ऽसुरा यद्देवानां वित्तं वेद्यमासीत्तेन सह (३७)

रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तैऽपश्यन्नाग्नेयी
रात्रिराग्नेयाः पशवं इममेवाग्निं स्तवाम् स नः स्तुतः
पशून् पुनर्दास्यतीति तैऽग्निमस्तुवन्त्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया
अध्यहरभि पशून्निर्गर्जत् ते देवाः पशून् वित्वा कामां
अकुर्वन्त य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते पशुमान् भवत्या- (३८)

दित्यो वा अस्माल्लोकादमुं लोकमैत्थसोऽमुं लोकं
गत्वा पुनरिमं लोकमभ्यध्यायत्स इमं लोकमागत्य
मृत्योरबिभेन्मृत्युसंयुत इव ह्ययं लोकः सोऽमन्यतेममेवाग्निं
स्तवानि स मां स्तुतः सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सो-
ऽग्निमस्तौत्स एनं स्तुतः सुवर्गं लोकमगमयद्य - (३९)

एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोकमेति
 सर्वमायुरेत्यभि वा एषोऽग्नी आ रोहति य एनावुपतिष्ठते
 यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति नक्तमुप
 तिष्ठते न प्रातः सः हि नक्तं व्रतानि सृज्यन्ते सह श्रेयाश्च
 पापीयाश्चासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्यन्- (४०)

नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमस्तरत्युपस्थेयोऽग्नी(३)र्नोप-
 स्थेया(३) इत्याहुर्मनुष्यायेन्वै योऽहरहराहृत्याथैनं याचति
 स इन्वै तमुपाच्छृत्यथ को देवानहरहर्याचिष्यतीति
 तस्मान्नोपस्थेयोऽथो खल्वाहुराशिषे वै कं यजमानो यजत
 इत्येषा खलु वा - (४१)

आहिताग्नेराशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजापतिः
 पशूनसृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताञ्छन्दो-
 भिरन्विन्दद्यच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न
 तत्र जाम्यस्तीत्याहुर्योऽहरहरुपतिष्ठत इति यो वा अग्निं
 प्रत्यङ्मुपतिष्ठते प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वङ् प्रजयां
 पशुभिरेति कवातिर्यङ्घ्रिवोप तिष्ठेत् नैनं प्रत्योषति न विष्वङ्
 प्रजयां पशुभिरेति॥ (४२)

सिक्तस्य सह भवति यो यत्खलु वै पशुभिस्त्रयोदश च॥—————[९]

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्रे। तत्त्वं
बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं नाम बिभराण्यग्रे॥ मम नाम त्वं
च जातवेदो वासंसी इव विवसानौ ये चरावः। आयुषे त्वं
जीवसे वयं यथायथं वि परि दधावहे पुनस्ते॥ नमोऽग्नये-
ऽप्रतिविद्धाय नमोऽनाधृष्टाय नमः सम्राजै। अषाढो (४३)

अग्निर्बृहद्वया विश्वजिह्वसहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः॥
त्वत्पितारो अग्रे देवास्त्वामाहुतयस्त्वद्विवाचनाः। सं
मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते मा धाः॥ अयमग्निः
श्रेष्ठतमोऽयं भगवत्तमोऽयं सहस्रसातमः। अस्मा अस्तु
सुवीर्यम्॥ मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं
दधातु। या इष्टा उषसो निम्रुचश्च ताः सं दधामि हविषा
घृतेन॥ पयस्वतीरोषधयः (४४)

पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र
सं सृज॥ अग्रे व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तच्छंकेयं तन्मे
राध्यताम्॥ अग्निं होतारमिह तं हुवे देवान् यज्ञियानिह
यान् हवामहे॥ आ यन्तु देवाः सुमनस्यमाना वियन्तु देवा
हविषो मे अस्य॥ कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु यानि घर्मे

कृ॒पाला॑न्युपचि॒न्वन्ति॑ (४५)

वे॒धसः॑। पू॒ष्णस्तान्यपि॑ व्र॒त इन्द्र॑वा॒यू विमु॑ञ्चताम्॥
अभि॑न्नो घ॒र्मो जी॒रदा॑नुर्यत॒ आत्त॑स्तद॒गन् पुनः॑। इ॒ध्मो
वेदिः॑ परि॒धय॑श्च॒ सर्वे॑ य॒ज्ञस्याऽऽयु॑रनु॒ सं च॑रन्ति॥
त्रय॑स्त्रि॒ंशत्तन्त॑वो॒ ये वि॑तन्निरे॒ य इ॒मं य॒ज्ञं स्व॒धया॑ ददन्ते
तेषां॑ छि॒न्नं प्रत्ये॑तद॒धामि॑ स्वाहा॑ घ॒र्मो दे॒वा अप्ये॑तु॥ (४६)

अषाढ ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

वै॒श्वान॒रो न॑ ऊ॒त्याऽऽप्र॑ या॒तु परा॑वतः। अ॒ग्निरु॒क्थेन॑
वाह॑सा॥ ऋ॒तावा॑नं॒ वैश्वान॑रमृतस्य॒ ज्योति॑षस्पतिम्।
अज॑स्रं घ॒र्ममी॑महे॥ वै॒श्वान॒रस्य॑ द॒सना॑भ्यो बृ॒हद॑रिणादेकः
स्वप॑स्य॒या क॒विः। उ॒भा पि॒तरा॑ म॒हय॑न्नजायता॒ग्निर्द्यावा॑पृथि॒वी
भूरि॑रेतसा॥ पृ॒ष्ठो दि॒वि पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः पृ॑थि॒व्यां पृ॒ष्ठो वि॒श्वा
ओष॑धी॒रा वि॑वेश। वै॒श्वान॒रः सह॑सा पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः स नो॑ दि॒वा
स (४७)

रि॒षः पा॑तु नक्तम्॥ जा॒तो यद॑ग्ने भुव॑ना॒ व्यख्यः॑ प॒शुं न
गो॒पा इर्यः॑ परि॑ज्मा। वै॒श्वान॒र ब्र॑ह्म॒णे वि॒न्द गा॑तुं यू॒यं पा॑त
स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥ त्वम॑ग्ने शो॒चिषा॑ शोशु॑चान॒ आ रोद॑सी

अपृणा जायमानः। त्वं देवां॑ अ॒भि॒श॒स्तेरमु॒श्चो॒ वै॒श्वान॑र
जा॒तवे॒दो म॒हि॒त्वा॥ अ॒स्माकं॑ म॒ग्ने म॒घव॑न्त्सु धा॒र॒या॒नामि॑
क्ष॒त्रम॒जरं॑ सु॒वीर्य॑म्। व॒यं ज॑येम श॒तिनं॑ सह॒स्रिणं॑
वै॒श्वान॑र (४८)

वा॒ज॒म॒ग्ने तवो॑तिभिः॥ वै॒श्वान॑रस्य॑ सु॒म॒तौ स्या॑म
रा॒जा हि॒कं भु॑वनानामभि॒श्रीः। इ॒तो जा॒तो वि॒श्वमि॑दं
वि च॑ष्टे वै॒श्वान॑रो य॑तते॒ सूर्ये॑ण॥ अ॒व ते॒ हे॒डो व॑रुण॒
नमो॑भि॒रव॑ य॒ज्ञेभि॑रीमहे ह॒विर्भिः॑। क्ष॒यन्न॑स्मभ्य॑मसुर प्रचेतो
रा॒ज॒न्नेना॑सि शि॒श्रथः॑ कृ॒तानि॑॥ उ॒दु॒त्त॒मं व॑रुण॒ पाश॑म॒स्मद॒
वा॒ध॒मं वि म॑ध्य॒मं श्र॑थाय। अथा॑ व॒यमा॑दित्य (४९)

व्र॒ते तवा॑ना॒गसो॑ अ॒दि॒तये॑ स्याम॥ द॒धि॒क्रा॒व्णो अ॑कारिषं
जि॒ष्णो॒रश्व॑स्य वा॒जिनः॑॥ सु॒र॒भि नो॒ मु॒खां कर॑त् प्र ण
आयू॑र॒षि ता॑रिषत्॥ आ द॑धि॒क्राः श॑व॒सा प॒ञ्च कृ॑ष्टीः सूर्य
इ॒व ज्योति॑षा॒ऽप॒स्त॑तान। स॒ह॒स्र॒साः श॑त॒सा वा॒ज्य॑र्वा पृणक्तु
म॒ध्वा स॑मि॒मा व॑चा॒सि॥ अ॒ग्नि॒र्मूर्धा॑ भुवः। म॒रुतो॑ यद्ध॒ वो
दि॒वः सु॑म्रा॒यन्तो॑ ह॒वा॒महे। आ तू न॒ (५०)

उप॑ गन्तन॥ या वः॒ शर्म॑ शशमा॒नाय॑ सन्ति॑ त्रि॒धातू॑नि

दा॒शुषे॑ यच्छु॒ताधि॑। अ॒स्मभ्यं॑ ता॒नि मरु॑तो॒ वि यन्त॑
 र॒यिं नो॑ धत्त वृषणः सु॒वीर॑म्॥ अ॒दि॒तिर्न उरु॑ष्य॒त्वदि॑तिः
 शर्म॑ यच्छतु। अ॒दि॒तिः पा॒त्वः ह॑सः॥ म॒हीमू॒ षु मा॒तरः॑
 सु॒व्र॒ता॒नामृ॑तस्य॒ पत्नी॑मव॑से हुवेम। तु॒वि॒क्ष॒त्राम॒जर॑न्ती-
 मुरु॒चीः सु॒शर्मा॑ण॒मदि॑तिः सु॒प्रणी॑तिम्॥ सु॒त्रा॒मा॑णं पृथि॒वीं
 द्याम॑ने॒हसः॑ सु॒शर्मा॑ण॒मदि॑तिः सु॒प्रणी॑तिम्। दै॒वीं नावः॑
 स्वरि॒त्राम॑ना॒गस॑म॒स्रव॑न्ती॒मा रु॑हे॒मा स्व॒स्तये॑॥ इ॒माः
 सु॒ नाव॑माऽरु॒हः श॒तारि॑त्राः श॒तस्फ्यो॑म्। अच्छि॑द्रां
 पा॒रयि॑ष्णुम् (५१)

दिवा स संहस्त्रिणं वैश्वानराऽऽदित्य तू नोऽनेहसः सुशर्माणमेकान्नविः शतिश्च॥-[११]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सं त्वा॑ सि॒ञ्चामि॒ यजु॑षा प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च। बृह॒स्पति॑प्रसूतो॒
 यज॑मान इ॒ह मा रि॑षत्॥ आ॒ज्यम॑सि स॒त्यम॑सि
 स॒त्यस्या॑ध्यक्षमसि ह॒विर॑सि वै॒श्वान॒रं वै॑श्वदे॒वमु॑त्पू॒तशु॑ष्मः
 स॒त्यौजाः॒ सहो॑ऽसि सह॑मानमसि सह॒स्वारा॑तीः

सह॑स्वाराती॒युतः सह॑स्व॒ पृ॒त॒नाः सह॑स्व॒ पृ॒त॒न्यु॒तः।
 स॒ह॒स्र॑वीर्यमसि॒ तन्मा॑ जि॒न्वाऽऽज्य॑स्याऽऽज्य॑मसि॒ स॒त्यस्य॑
 स॒त्यम॑सि॒ स॒त्यायु॑- (१)

रसि॑ स॒त्यशु॑ष्ममसि॒ स॒त्येन॑ त्वाऽभि॒ घा॑रयामि॒ तस्य॑ ते
 भक्षी॑य

प॒श्चा॒नां त्वा॑ वा॒ता॒नां य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 प॒श्चा॒नां त्व॑र्त॒नां य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 प॒श्चा॒नां त्वा॑ दि॒शां य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 प॒श्चा॒नां त्वा॑ प॒ञ्च॒ज॒नानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 च॒रो॒स्त्वा॒ प॒ञ्च॒बि॒लस्य॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 ब्र॒ह्म॒ण॒स्त्वा॒ तेज॑से य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 क्ष॒त्रस्य॑ त्वौज॑से य॒न्त्राय॑ (२)

ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 वि॒शे त्वा॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
 सु॒वीर्या॑य॒ त्वा॑ गृह्णामि॒ सु॒प्र॒जा॒स्त्वाय॑ त्वा॑ गृह्णामि
 रा॒य॒स्पोषा॑य॒ त्वा॑ गृह्णामि॒ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒साय॑ त्वा॑ गृह्णामि
 भू॒र॒स्माक॑ ह॒वि॒र्दे॒वाना॑मा॒शिषो॑ यज॑मानस्य॒ दे॒वानां॑ त्वा
 दे॒वता॑भ्यो गृह्णामि॒ कामा॑य॒ त्वा॑ गृह्णामि॥ (३)

सत्यायुरोजसे यन्नाय त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं
 धीरश्चेत्ता वसुविदुग्रोऽस्युग्रोऽहः संजातेषु भूयास-
 मुग्रश्चेत्ता वसुविदभिभूरस्यभिभूरहः संजातेषु भूयास-
 मभिभूश्चेत्ता वसुविद्युनज्मि त्वा ब्रह्मणा दैव्येन हव्यायास्मै
 वोढवे जातवेदः। इन्द्राणास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योर्जीवेम
 बलिहतो वयं ते॥ यन्मे अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्या- (४)

द्यद्वा स्कन्दादाज्यस्योत विष्णो। तेन हन्मि संपत्नं
 दुर्मरायुमैनं दधामि निर्ऋत्या उपस्थे। भूर्भुवः सुवरुच्छुष्मो
 अग्रे यजमानायैधि निशुष्मो अभिदासंते। अग्रे देवेद्ध
 मन्विद्ध मन्द्रजिह्वामर्त्यस्य ते होतर्मूर्धन्ना जिघर्मि
 रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि प्राजापत्यं
 मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्यैन्द्री संपत्नक्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश
 वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
 ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
 वर्षा ऋतूनां प्रीणामि ता मां प्रीताः प्रीणन्तु

श॒रद॑मृ॒तूनां॑ प्री॒णामि॑ सा मां प्री॒ता प्री॑णातु
हेम॑न्तशि॒शिरा॑वृ॒तूनां॑ प्री॒णामि॑ तौ मां प्री॒तौ प्री॑णीता-
म॒ग्नीषो॑म॒योर्हं॑ दे॒वय॑ज्यया॒ चक्षु॑ष्मान् भूयास॒म-
ग्नेर्हं॑ दे॒वय॑ज्यया॒न्नादो॑ भूयासं (६)

द॒ब्धि॑र॒स्यद॑ब्धो भूयास-
म॒मुं द॑भेयम॒ग्नीषो॑म॒योर्हं॑ दे॒वय॑ज्यया॒ वृत्र॑हा भूयास-
मि॒न्द्राग्नि॑योर्हं॑ दे॒वय॑ज्यये॒न्द्रिया॑व्य॒न्नादो॑ भूयास-
मि॒न्द्रस्या॑हं॑ दे॒वय॑ज्यये॒न्द्रिया॑वी भूयासं
महे॒न्द्रस्या॑हं॑ दे॒वय॑ज्यया॒ जे॒मानं॑ महि॒मानं॑ गमेयम॒ग्नेः
स्वि॑ष्ट॒कृतो॑ऽहं॑ दे॒वय॑ज्यया॒ऽऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑ प्रति॒ष्ठां
ग॑मेयम्॥ (७)

रि॒प्या॑श्मप॒त्नक्ष॑य॒ण्यन्नादो॑ भूयास॒ः प॒द्भि॑श्श॒च्चा॥ [२]

अ॒ग्नि॒र्मा दुरि॑ष्टात् पातु स॒विता॑ऽघश॒साद्यो॑ मेऽन्ति॑ दूरे-
ऽरा॑तीयति॒ तमे॒तेन॑ जेष॒ः सु॒रूप॑व॒र्षव॑र्ण॒ एही॑मान् भ॒द्रान्
दु॒र्या॑ः अ॒भ्येहि॑ मा॒मनु॑व्रता॒ न्यु॑ शी॒र्षाणि॑ मृ॒द्धमि॑ड॒ एह्य॑दित्
एहि॑ सर॒स्वत्ये॑हि॒ रन्ति॑रसि॒ रम॑तिरसि॒ सून॑र्यसि॒ जुष्टे॑ जुष्टि॑
तेऽशी॒योप॑हूत उपहू॒वं (८)

तेऽशीय सा मे सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता
मनसा तच्छकेयं यज्ञो दिवः रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो
देवयानः पन्थास्तेन यज्ञो देवाः अप्यैत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं
दधात्वस्मान्नाय उत यज्ञाः संचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः
सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा
नो- (९)

ऽसि जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञः समिमं दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा
इह मादयन्ताम्॥ ब्रध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे
मोपदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूर्जस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे
पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै
त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिन् लोके॥ (१०)

उपह्वं जुष्टां नस्त्वा षट् च॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासं नराशः संस्याहं
देवयज्यया पशुमान् भूयासमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्यया-
ऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्नेरहमुज्जितिमनूज्जेषः
सोमस्याहमुज्जितिमनूज्जेषमग्नेरहमुज्जितिमनूज्जेषमग्नीषोमयो-

र॒हमु॒ज्जि॑ति॒मनू॒जैष॑मिन्द्रा॒ग्रियो॒र॒हमु॒ज्जि॑ति॒मनू॒जैष॑मिन्द्र॒स्या॒हमु॒-
(११)

ज्जि॑ति॒मनू॒जैषं॑ महेन्द्र॒स्या॒हमु॒ज्जि॑ति॒मनू॒जैष॑म॒ग्नेः॑ स्वि॒ष्ट॒कृ॒तो॒-
ऽह॒मु॒ज्जि॑ति॒मनू॒जैषं॑ वाज॑स्य मा प्रस॒वेनो॑द्वा॒भेणो॑द॒ग्रभी॑त्।
अथा॑ स॒पत्ना॒९ इन्द्रो॑ मे नि॒ग्रा॒भेणा॑ध॒रा९ अ॒कः॥ उ॒द्वा॒भं
च॑ नि॒ग्रा॒भं च॑ ब्र॒ह्म॑ दे॒वा अ॑वीवृधन्। अथा॑ स॒पत्ना॑निन्द्रा॒ग्नी
मे॑ विषू॒चीना॒न्व्य॑स्यताम्॥ ए॒मा अ॑ग॒मन्ना॒शिषो॑ दोह॑कामा॒
इन्द्र॑वन्तो (१२)

वना॑महे धुक्षी॒महि॑ प्र॒जामि॑षम्॥ रोहि॑तेन त्वा॒ऽग्नि॑र्दे॒वता॑
गम॑यतु॒ हरि॑भ्यां॒ त्वेन्द्रो॑ दे॒वता॑ गम॑य॒त्वेत॑शेन त्वा॒ सूर्यो॑
दे॒वता॑ गम॑यतु॒ वि ते॑ मु॒ञ्चामि॑ र॒शना॑ वि र॒श्मीन् वि॑ यो॒क्रा॒-
या॒नि परि॑च॒र्त॒नानि॑ ध॒त्ताद॑स्मासु॒ द्रवि॑णं॒ यच्च॑ भ॒द्रं प्र॑ णो॑
ब्रू॒ताद्वा॒ग॒धान् दे॒वता॑सु॥ वि॒ष्णोः॑ शं॒यो॒र॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ य॒ज्ञेन॑
प्रति॑ष्ठां ग॒मेय॑९ सोम॑स्या॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ (१३)

सु॒रेता॒ रेतो॑ धिषी॒य त्वष्ट॑र॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ पशू॑ना९
रूपं॑ पु॒षेयं॑ दे॒वानां॑ पत्नी॒र॒ग्निर्गृ॑हप॒तिर्य॑ज्ञस्य॒ मिथु॑नं तयो॒र॒हं
दे॒वय॑ज्यया॒ मिथु॑नेन॒ प्र भू॑यासं वे॒दो॒ऽसि॒ वित्ति॑र॒सि वि॒देय॑

कर्मा॑सि क॒रुण॑मसि क्रि॒यासः॑ स॒निर॑सि स॒निता॑सि स॒नेय॑
घृ॒तव॑न्तं कु॒ला॒यिनः॑ रा॒यस्पोषः॑ स॒हस्रि॑णं वे॒दो द॑दातु
वा॒जिनम्॑॥ (१४)

इन्द्र॑स्या॒हमिन्द्र॑वन्तः सोम॑स्या॒हं दे॒वय॑ज्यया चतु॑श्चत्वारि॑शच्च॥ [४]

आ प्या॑यतां ध्रु॒वा घृ॒तेन॑ य॒ज्ञं य॒ज्ञं प्र॑ति दे॒वय॑ज्यः।
सूर्या॑या ऊ॒धोऽदि॑त्या उ॒पस्थ॑ उ॒रुधा॑रा पृथि॒वी य॒ज्ञे
अ॒स्मिन्॥ प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑स्त्वा द॒धामि
स॒ह यज॑मानेन॒ सद॑सि॒ सन्मे॑ भूयाः॒ सर्व॑मसि॒ सर्व॑ मे भूयाः
पू॒र्णम॑सि पू॒र्ण मे॑ भूया॒ अक्षि॑तमसि॒ मा मे॑ क्षे॒ष्टाः प्रा॒च्या
दि॒शि दे॒वा ऋ॒त्विजो॑ मार्ज॑यन्तां दक्षि॑णायां (१५)

दि॒शि मा॑साः पि॒तरो॑ मार्ज॑यन्तां प्र॒तीच्या॑ दि॒शि गृ॒हाः
प॒शवो॑ मार्ज॑यन्तामु॒दीच्या॑ दि॒श्याप॑ ओष॑धयो वन॒स्पत॑यो
मार्ज॑यन्तामूर्ध्वा॒या दि॒शि य॒ज्ञः संव॑त्स॒रो य॒ज्ञप॑तिर्मार्ज॑यन्तां
विष्णोः॒ क्रमो॑ऽस्यभिमाति॒हा गा॑य॒त्रेण॒ छन्द॑सा पृथि॒वीमनु॑
वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो विष्णोः॒ क्रमो॑ऽस्यभि॒शस्ति॒हा
त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा॒न्तरि॑क्ष॒मनु॒ वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो

विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयतो
 हन्ताऽऽनुष्टुभेन छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं
 द्विष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकात्रिंशच्च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दृशस्ते मा छिथ्सि यत्ते
 तपस्तस्मै ते माऽऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा
 अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं
 भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या
 अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स यं द्विष्मः। (१७)

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं
 मया प्रजा समहं रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो
 अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं वसुमान् यज्ञो
 वसीयान् भूयासमग्र आयूँषि पवस आ सुवोर्जमिषं च
 नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः
 सुवीर्यम्। (१८)

दधत् पोषं रयिं मयि। अग्ने गृहपते सुगृहपतिरहं

त्वयां गृहपतिना भूयासः सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना
 भूयाः शतः हिमास्तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीं
 तामाशिषमाशासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा
 विमुञ्चत्वग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मेऽराधि यज्ञो
 बभूव स आ (१९)

बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव
 सो अस्माः अधिपतीन् करोतु वयः स्याम पतयो
 रयीणाम्॥ गोमाः अग्नेऽविमाः अश्वी यज्ञो नृवत्सखा
 सदमिदप्रमृष्यः। इडावाः एषो असुर प्रजावान् दीर्घो रयिः
 पृथुबुध्नः सभावान्॥ (२०)

द्विष्मः सुवीर्यः स आ पञ्चत्रिंशच्च॥ [६]

यथा वै समृतसोमा एवं वा एते समृतयज्ञा
 यद्दर्शपूर्णमासौ कस्य वाहं देवा यज्ञमा गच्छन्ति कस्य वा
 न बहूनां यजमानानां यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः
 श्वो भूते यजत एतद्वै देवानामायतनं यदाहवनीयोऽन्तराग्नी
 पशूनां गार्हपत्यो मनुष्याणामन्वाहार्यपचनः पितृणामग्निं
 गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि (२१)

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेध्यो-
 ऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते
 व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव
 प्रतिप्रोच्य व्रतमालभते बरुहिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति
 वत्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपर-
 श्वेत्याहुर्मनुष्या (२२)

इन्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसान-
 मुपास्मिञ्श्वो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं
 विद्वानग्निमुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पशवो-
 ऽवरुध्या आरण्याश्चेत्याहुर्यद्ग्राम्यानुपवसन्ति तेन ग्राम्यानव-
 रुन्धे यदारण्यस्याश्जाति तेनारण्यान् यदनाश्वानुपवसेत्
 पितृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्जातीन्द्रियं (२३)

वा आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत्
 क्षोधुकः स्याद्यदश्वीयाद्बुद्धौऽस्य पशून्भिमन्येतापोऽश्जाति
 तन्नेवाशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः
 पशून्भि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य
 भ्रातृव्यो यदनाश्वानुपवसन्ति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यः

हन्ति॥ (२४)

परि मनुष्या इन्द्रियं साक्षात् त्रीणि च॥—————[७]

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः
प्र णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत
उभयेऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता
वर्त्रेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र
णयतीयं वै मनो- (२५)

ऽनयैवैनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेदं
यज्ञायुधानि सम्भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव
तत्सम्भरति यदेकमेकं सम्भरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्सह
सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे सम्भरति याज्यानुवाक्ययोरेव
रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दशं यज्ञायुधानि वेदं
मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्य- (२६)

श्च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं
च शम्यां चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै
दशं यज्ञायुधानि य एवं वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते
यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्तोऽस्य देवा

हव्य९ हविर्निरूप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्नि९ होतारमिह त९
हुव इति (२७)

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्तेऽस्य देवा
हव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं
यच्छति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमतनुत
मनसैव तद्यज्ञं तनुते रक्षसामनन्ववचाराय यो वै यज्ञं
योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वा
युनक्तित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्ति युक्ते
युञ्जानेषु॥ (२८)

वै मनः स्पष्ट इति युनक्तेकादश च॥ [८]

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं
चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत
यावदग्निहोत्रमासीत् तावानग्निष्टोमो यावन्ती पौर्णमासी
तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्यां तावानतिरात्रो य
एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति
तावदुपाप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते
यावदुक्थ्येनोपाप्नोति (२९)

तावदुपाऽऽप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते
यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तवावदुपाऽऽप्नोति परमेष्ठिनो वा एष
यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं
निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ
निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां य (३०)

एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां
गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजयां
पशुभिर्मिथुनैर्जायते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश
द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि सम्पादनीत्याहुर्वत्सं
चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च
समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोपं दधाति पुरोडाशं
चा- (३१)

धिश्रयत्याज्यं च स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं
च परिगृह्णाति पत्नीं च सं नह्यति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं
चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि य
एव५ सम्पाद्य यजते प्रजातेनैव यज्ञेन यजते प्र प्रजयां

पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ (३२)

उक्थ्यैनोपाप्रोत्यंगच्छतां यः पुरोडाशं च चत्वारिंशच्च॥ [९]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान्
कुरुत उग्रोऽस्युग्रोऽहः संजातेषु भूयासमित्याहाप्रतिवादिन
एवैनान्कुरुतेऽभिभूरस्यभिभूरहः संजातेषु भूयासमित्याह
य एवैनं प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा
दैव्येनेत्याहैष वा अग्रेर्योगस्तेनै- (३३)

वैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं
लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान् पराभावयन् यन्मे
अग्ने अस्य यज्ञस्य रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तत्समृद्धेन
यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञस्य व्यृद्धेन भ्रातृव्यान् परा
भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभिरुपै सादयेद्यज्ञमुखं वा
अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म (३४)

कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवोपसादयेद्
ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ
चातुर्मास्यान्यालभमान एताभिर्व्याहृतीभिर् हवींष्यासाद-
येद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो

यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागंत एताभिरेवासाद-
येद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्ना
क्रियते राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यदृचा विशं यज्ञस्याऽ-
ऽशीर्गच्छत्यथ ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते
सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्ताद्व्याद् ब्रह्मैव
प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन यजते यं
कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति
तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै
पुरोऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या- (३६)

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान्
यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया
अर्धर्च एकां दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेकां याज्याया अर्धर्च
एकां तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै
पर्जन्यः सुवृष्टं वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति
स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषां यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति
मनोऽसि प्राजापत्यं (३७)

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याहु मनो वै प्राजापत्यं
 प्राजापत्यो यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्यैन्द्री
 संपत्क्षयणी वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै
 वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ (३८)

तेनैव ब्रह्म राष्ट्रमेवास्यं यज्ञस्यं प्राजापत्यं षड्विंशच्च॥—————[१०]

यो वै संप्तदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन
 तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु
 श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं
 द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै संप्तदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य
 एवं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य
 प्रायणं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन सङ्स्थां गच्छत्या
 श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य
 प्रायणमेषा प्रतिष्ठेतदुदयनं य एवं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
 सङ्स्थां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं वेदं दुह एवैनं यज्ञो
 वै सूनृताऽऽश्रावयेत्यैवैनमह्वदस्तु (४०)

श्रौषडित्युपावासाग्यजेत्युदनैषीद्ये यजामह इत्युपास-

दद्वषट्कारेण॑ दोग्ध्येष॑ वै सूनृता॑यै दोहो॑ य एवं वेद॑ दुह
 ए॒वैना॑ दे॒वा वै स॒त्रमा॑सत॒ तेषां॑ दि॒शोऽद॑स्यन्त ए॒तामा॑र्द्रां
 प॒ङ्क्तिम॑पश्यन्ना श्रा॒वये॑ति॒ पुरो॑वा॒तम॑जनयन्नु॒न्नस्तु॑ श्रौष॒डित्य॑भ्र॒५
 सम॑प्लावयन्॒ यजे॑ति॒ वि॒द्युत॑- (४१)

म॒जनय॑न्॒ ये य॒जाम॑ह॒ इति॑ प्राव॑र्षयन्नु॒भ्यस्त॑नयन्
 वष॑ट्कारेण॒ ततो॑ वै तेभ्यो॑ दि॒शः प्रा॑प्यायन्त॒ य एवं वेद॑
 प्रा॒स्मै दि॒शः प्या॑यन्ते प्र॒जाप॑तिं त्वो॒वेद॑ प्र॒जाप॑तिस्त्वं वेद॒
 यं प्र॒जाप॑तिर्वेद॒ स पु॒ण्यो भ॑वत्येष॒ वै छ॑न्द॒स्यः प्र॒जाप॑तिरा
 श्रा॒वया॑स्तु श्रौष॒ड्यज॑ ये य॒जाम॑हे वष॑ट्कारो य एवं वेद॒ पुण्यो॑
 भ॑वति वसन्त॒- (४२)

मृ॒तूनां॑ प्री॒णामी॑त्याह॒र्तवो॑ वै प्र॒याजा॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति॒
 तैऽस्मै॑ प्री॒ता य॑थापूर्वं क॑ल्पन्ते॒ कल्प॑न्तेऽस्मा ऋ॒तवो॑
 य एवं वेदा॑ग्नीषोम॑यो॒रहं॑ दे॒वय॑ज्यया॒ चक्षु॑ष्मान्
 भूया॑स॒मित्या॑हाग्नीषोमा॑भ्यां॒ वै य॒ज्ञश्चक्षु॑ष्मान् ताभ्या॑मे॒व
 चक्षु॑रा॒त्मन् ध॑त्ते॒ऽग्नेर॑हं दे॒वय॑ज्यया॑न्ना॒दो भूया॑स॒मित्या॑हा॒ग्निर्वै
 दे॒वाना॑मन्ना॒दस्ते॒नैवा॑- (४३)

ऽन्नाद्य॑मा॒त्मन् ध॑त्ते॒ दब्धि॑र॒स्यद॑ब्धो भूया॑सम॒मुं

द॒भेय॒मित्या॑हैतया॒ वै द॒ब्ध्या॑ दे॒वा असु॑रानदभ्रुवन्
 तयै॒व भ्रातृ॑व्यं द॒भ्रोत्य॒ग्रीषोम॑यो॒रहं॑ दै॒वय॒ज्यया॑ वृ॒त्रहा
 भू॒यास॒मित्या॑हा॒ग्रीषोम॑भ्यां॒ वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन् ताभ्यामे॒व
 भ्रातृ॑व्यः॒ स्तृणु॑त इन्द्रा॒ग्नियो॒रहं॑ दै॒वय॒ज्ययेन्द्रि॑याव्य॒न्नादो॑
 भू॒यास॒मित्या॑हेन्द्रि॒याव्यै॒वान्ना॑दो भ॑वतीन्द्र॒स्या- (४४)

ऽहं दै॒वय॒ज्ययेन्द्रि॑या॒वी भू॒यास॒मित्या॑हेन्द्रि॒याव्यै॒व भ॑वति
 महेन्द्र॒स्याहं॑ दै॒वय॒ज्यया॑ जे॒मानं॑ म॒हिमानं॑ गमे॒यमित्या॑ह
 जे॒मानमे॒व म॑हि॒मानं॑ गच्छत्य॒ग्नेः स्वि॑ष्ट॒कृतो॑ऽहं दै॒वय॒ज्यया॑-
 ऽऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑ प्रति॒ष्ठां ग॑मे॒यमित्या॑हायु॒रेवा॒त्मन् ध॑त्ते॒ प्रति॑
 य॒ज्ञेन॑ तिष्ठति॥ (४५)

प्रति॒ष्ठांम॑हदस्तु वि॒द्युतं॑ वस॒न्तमे॒वेन्द्र॒स्याऽष्टा॑त्रिंशच्च॥ [११]

इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॒स्परि॒ हवा॑महे जने॒भ्यः। अ॒स्माक॑मस्तु
 के॒वलः॥ इन्द्रं॑ नरो॑ ने॒मधि॑ता हवन्ते॒ यत्पा॑र्या॒ युन॑जते
 धि॒यस्ताः। शूरो॑ नृषा॑ता शव॑सश्चका॒न आ गो॑म॒ति व्र॒जे भ॑जा
 त्वं नः॥ इन्द्रि॒याणि॑ शत॒क्रतो॒ या ते॒ जने॑षु प॒ञ्चसु॑। इन्द्र
 तानि॑ त॒ आ वृ॑णे॥ अनु॑ ते दा॒यि म॒ह इन्द्रि॒याय॑ स॒त्रा ते॒
 वि॒श्वम॑नु॒ वृत्र॑हत्यै॑। अनु॑ (४६)

क्षत्रमनु स॒हो यज॒त्रेन्द्र॑ दे॒वेभि॒रनु॑ ते नृष॒ह्ये॑॥ आ
यस्मि॑न्त्स॒प्त वा॑स॒वास्तिष्ठ॑न्ति स्वा॒रुहो॑ यथा। ऋषि॑र॒ह
दीर्घ॑श्रु॒त्तम॑ इन्द्र॑स्य घ॒र्मो अति॑थिः॥ आ॒मासु॑ प॒क्वमैर॑य॒ आ
सूर्य॑ः रो॒हयो दि॒वि। घ॒र्मं न सा॑म॒न्तप॑ता सुवृ॒क्तिभि॑र्जुष्टं
गिर्व॑णसे गि॒रः॥ इन्द्र॑मि॒द्राथि॑नो बृ॒हदिन्द्र॑म॒र्केभि॑र॒र्किणः॑।
इन्द्रं॑ वा॒णीर॑नूषत॥ गा॒यन्ति॑ त्वा गा॒य॒त्रिणो॑- (४७)

च॑न्त्य॒र्कम॒र्किणः॑। ब्र॒ह्माण॑स्त्वा शत॒क्रतु॑बुद्धः॒ शमि॑व येमिरे॥
अ॒होमु॑चे प्र भ॑रेमा मनी॒षामो॑षिष्ठ॒दाव्ने॑ सु॒मतिं॑ गृ॒णानाः॑।
इ॒दमिन्द्र॑ प्र॒ति ह॒व्यं गृ॑भाय स॒त्याः स॑न्तु यज॑मानस्य॒ कामाः॑॥
वि॒वेष॑ यन्मा॑ धि॒षणा॑ ज॒जान॑ स्तवै॑ पु॒रा पा॒र्यादिन्द्र॑म॒हः।
अ॒होसो॑ यत्र॑ पी॒पर॒द्यथा॑ नो ना॒वेव॑ या॒न्तमु॑भये॒ हव॑न्ते॥ प्र
स॒म्राजं॑ प्रथ॒मम॑ध्व॒राणा॑- (४८)

म॒होमु॑चं वृष॒भं य॒ज्ञिया॑नाम्। अ॒पां नपा॑तम॒श्विना॑
हय॑न्तम॒स्मिन्न॑र इन्द्रि॒यं ध॑त्त॒मोजः॑॥ वि न॑ इन्द्र॒ मृधो॑ जहि
नी॒चा य॑च्छ॒ पृत॑न्य॒तः। अ॒ध॒स्पदं॑ त॒र्मी कृ॑धि॒ यो अ॒स्मा
अ॒भिदा॑स॒न्ति॥ इन्द्रं॑ क्ष॒त्रम॑भि॒ वाम॑मोजोऽजा॒यथा॑ वृष॒भ
च॒र्षणी॑नाम्। अ॒पानु॑दो ज॒नम॑मि॒त्रय॑न्त॒मुरुं॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒कृणो॑रु

लोकम्॥ मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत - (४९)

आ जंगामा परस्याः। सृकं सशायं पविमिन्द्र तिग्मं
वि शत्रून् ताडि वि मृधो नुदस्व॥ वि शत्रून् वि मृधो नुद वि
वृत्रस्य हनू रुज। वि मन्युमिन्द्र भामितोऽमित्रस्याभिदासतः॥
त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवः शूरमिन्द्रम्। हुवे
नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवां धात्विन्द्रः॥ मा ते
अस्यां (५०)

संहसावन् परिष्ठावघायं भूम हरिवः परादै। त्रायस्व
नोऽवृकेभिर्वरूथैस्त्वं प्रियासः सूरिषु स्याम॥ अनवस्ते
रथमश्वाय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण इन्द्र
महयन्तो अर्कैरवर्धयन्नहये हन्तवा उ॥ वृष्णे यत् ते वृषणो
अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो अदितिः सजोषाः। अनश्वासो ये
पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्यून् (५१)

वृत्रहृत्येऽनुं गायत्रिणोऽध्वराणां परावतोऽस्यामष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१२]

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

पाकयज्ञं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप तिष्ठन्त इडा खलु
वै पाकयज्ञः सैषाऽन्तरा प्रयाजानूयाजान् यजमानस्य लोके-
ऽवहिता तामाह्रियमाणामभि मन्त्रयेत् सुरूपवर्षवर्ण एहीति
पशवो वा इडा पशूनेवोप ह्वयते यज्ञं वै देवा अदुहन् यज्ञो-
ऽसुरा९ अदुहत् तेऽसुरा यज्ञदुग्धाः पराऽभवन् यो वै यज्ञस्य
दोहं विद्वान् (१)

यजतेऽप्यन्यं यजमानं दुहे सा मे सत्याऽऽशीरस्य
यज्ञस्य भूयादित्याहैष वै यज्ञस्य दोहस्तेनैवैनं दुहे प्रत्ता
वै गौर्दुहे प्रत्तेडा यजमानाय दुह एते वा इडायै स्तना
इडोपहृतेति वायुर्वथ्सो यर्हि होतेडामुपह्वयेत् तर्हि
यजमानो होता रमीक्षमाणो वायुं मनसा ध्यायेन् (२)

मात्रे वथ्समुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं
लोकमायन् पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यथ्सेडा मनुमुपावर्तत
तान्देवासुरा व्यह्वयन्त प्रतीचीं देवाः पराचीमसुराः सा
देवानुपावर्तत पशवो वै तद्देवानवृणत पशवोऽसुरानजहुर्य

का॒मये॑ताप॒शुः स्या॒दिति॒ परा॑चीं॒ तस्ये॒डामु॑प॒ह्वये॑ताप॒शुरे॒व
भ॑वति॒ यं (३)

का॒मये॑त प॒शुमा॑न्त्स्या॒दिति॒ प्र॒तीचीं॒ तस्ये॒डामु॑प॒ह्वये॑त
प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति॒ ब्रह्म॑वा॒दिनो॑ वदन्ति॒ स त्वा॒ इडामु॑प॒ह्वये॑त
य॒ इडामु॑प॒ह्वया॒ऽऽत्मान॑मिडा॒यामु॑प॒ह्वये॑तेति॒ सा नः॑ प्रि॒या
सुप्र॑तू॒र्तिर्म॑घोनीत्या॒हेडामे॑वोप॒ह्वया॒ऽऽत्मान॑मिडा॒यामु॑प॒ ह्वये॑ते
व्य॑स्तमि॒व वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यदि॑डा॒ सामि॑ प्रा॒श्नन्ति॑ (४)

सा॒मि मा॑र्जयन्त ए॒तत् प्रति॒ वा अ॑सुराणां य॒ज्ञो
व्य॑च्छिद्यत् ब्रह्म॑णा दे॒वाः सम॑दधुर्बृह॒स्पति॑स्तनुतामिमं न
इत्या॑ह ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णै॒व य॒ज्ञः स॑न्दधाति
विच्छि॑न्नं य॒ज्ञः समि॑मं दधा॒त्वित्या॑ह सन्त॑त्यै वि॒श्वे दे॒वा
इ॒ह मा॑दयन्ता॒मित्या॑ह सन्त॑त्यै॒व य॒ज्ञं दे॒वेभ्यो॑ऽनु॒ दिश॑ति॒ यां
वै (५)

य॒ज्ञे दक्षि॑णां ददा॑ति॒ ताम॑स्य प॒शवो॑ऽनु सङ्क्रा॑मन्ति॒ स ए॒ष
ईजा॑नो॒ऽप॒शुर्भा॑वु॒को य॑ज॒माने॑न॒ खलु॒ वै तत्का॑र्यमि॒त्याहु॑र्यथा
दे॒वत्रा॑ दत्तं कु॒र्वीता॑ऽऽत्मन् प॒शून् र॑मये॒तेति॒ ब्रध्न॑ पि॒न्वस्वे॒त्याह
य॒ज्ञो वै ब्रध्नो॑ य॒ज्ञमे॒व तन्म॑हयत्यथो॒ दे॒वत्रै॒व दत्तं॑ कुरु॒त

आत्मन् पशून् रमयते ददतो मे मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति
कुर्वतो मे मोप दसदित्याह भूमानमेवोपैति॥ (६)

विद्वान्ध्याये च प्राश्नन्ति यां वै म एकात्रविंशतिश्च॥ [१]

सः श्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्मौपोदितिमुवाच
यथ्सत्रिणां होताऽभूः कामिडामुपाह्वथा इति तामुपाह्व इति
होवाच या प्राणेन देवान् दाधार व्यानेन मनुष्यान् पानेन
पितृनितीं छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति छिनत्तीति
होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाच गौर्वा - (७)

अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा
प्राणेन देवान् दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन
मनुष्यान् यां पितृभ्यो घ्नन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं
वेदं पशुमान् भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः
प्रभवन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्नं वा अस्यै त- (८)

दुपाह्वथा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमौषधयो वै
प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति य एवं वेदान्नादो भवत्यथ
वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति
प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाह्वथा इति

होवाचेयं वा अस्यै प्रतिष्ठे- (९)

-यं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीरगृह्णाति य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाहू इति होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडामुपाहूथा इति होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति॥ (१०)

गोर्वा अस्यै तत् प्रतिष्ठाऽहूथा इति विश्वतिश्च॥ [२]

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एवं देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद् ब्राह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषाऽथो यज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति यद्वै यज्ञस्यै क्रूरं यद्विलिष्टं तदन्वाहार्येणा- (११)

न्वाहरति तदन्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वं देवदूता वा एते यदृत्विजो यदन्वाहार्यमाहरति देवदूतानेव प्रीणाति प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत

स ए॒तम॑न्वा॒हार्य॑म॒भक्त॑मपश्यत् तमा॒त्मन्न॑धत्त स वा ए॒ष
 प्रा॑जाप॒त्यो यद॑न्वा॒हार्यो॑ यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽन्वा॒हार्य॑ आ॒ह्रिय॑ते
 सा॒क्षादे॒व प्र॒जाप॑तिमृ॒ध्नोत्य॑परि॒मितो नि॒रुप्यो॑ऽपरि॒मितः
 प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते- (१२)

रा॒ष्ट्र्यै दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकु॑र्वत् तदसु॑रा अकुर्वत् ते दे॒वा ए॒तं
 प्रा॑जाप॒त्यम॑न्वा॒हार्य॑मपश्यन् तम॒न्वाह॑रन्त॒ ततो॑ दे॒वा अ॒भव॑न्
 परा॑सु॒रा यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽन्वा॒हार्य॑ आ॒ह्रिय॑ते भव॑त्या॒त्मना॒
 परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति य॒ज्ञेन॒ वा इ॒ष्टी प॒क्केन॑ पू॒र्त्ती यस्यै॒वं
 वि॒दुषो॑ऽन्वा॒हार्य॑ आ॒ह्रिय॑ते स त्वे॒वेष्टा॑पू॒र्त्ती प्र॒जाप॑तेर्भा॒गो-
 ऽसी॒- (३)

त्या॑ह प्र॒जाप॑तिमे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धय॒त्यूर्ज॑स्वान्
 पय॑स्वानि॒त्याहो॑र्जमे॒वास्मि॑न् पयो॑ दधाति प्रा॒णापा॒नौ मे॑
 पा॒हि समा॑नव्या॒नौ मे॑ पा॒हीत्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वेता॑मा शा॒स्ते-
 ऽक्षि॑तो॒ऽस्य॑क्षि॒त्यै त्वा॒ मा मे॑ क्षे॒ष्टा अ॒मुत्रा॑मुष्मि॒ल्लो॒क इत्या॑ह
 क्षी॒यते॒ वा अ॒मुष्मि॒ल्लो॒केऽन्न॑मितः प्र॒दान॑ः ह्य॒मुष्मि॒ल्लो॒के
 प्र॒जा उ॑प॒जीव॑न्ति यदे॒वम॑भि॒मृश॑त्यक्षि॒तिमे॒वैन॑द्रमयति
 नास्या॒मुष्मि॒ल्लो॒केऽन्न॑ क्षी॒यते॥ (१४)

अन्वाहार्येण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिँल्लोके पञ्चदश च॥ [३]

ब॒रुहिषोऽहं दैवय॒ज्यया॑ प्र॒जावा॑न् भूयास॒मित्या॑ह
 ब॒रुहिषा॑ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् तेनैव प्र॒जाः सृ॑जते
 नरा॒शः स॑स्याहं दैवय॒ज्यया॑ पशु॒मान् भूयास॒मित्या॑ह
 नरा॒शः स॑न् वै प्र॒जाप॑तिः प॒शून् सृ॑जत् तेनैव प॒शून् सृ॑जते-
 ऽग्नेः स्वि॑ष्ट॒कृतोऽहं दैवय॒ज्यया॑ ऽऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑ प्रति॒ष्ठां
 ग॑मेय॒मित्या॑हा ऽऽयु॑रेवात्मन् ध॑त्ते प्रति॒ य॒ज्ञेन॑ तिष्ठति
 दर्शपूर्णमा॒सयो॑र- (१५)

वै दे॒वा उ॒ज्जि॑तिमनूद॒जयन् दर्शपूर्णमा॒साभ्या॑मसु॒रानपा॑-
 नुदन्ता॒ग्नेर॒हमु॒ज्जि॑तिमनू॒जैष॑मित्या॒ह दर्शपूर्णमा॒सयो॑रेव
 दे॒वता॑नां यज॑मान् उ॒ज्जि॑तिमनू॒जय॑ति दर्शपूर्णमा॒साभ्या॑
 भ्रातृ॑व्या॒नप॑ नुदते वाज॑वतीभ्यां व्यू॒ह॒त्यन्नं॑ वै वाजो-
 ऽन्न॑मे॒वाव॑रुन्धे द्वाभ्यां प्रति॑ष्ठित्यै यो वै य॒ज्ञस्य॑ द्वौ दोहौ
 वि॒द्वान् यज॑त उ॒भय॑त - (१६)

ए॒व य॒ज्ञं दु॑हे पुरस्ता॑च्चोप॒रि॑ष्ठाच्चैष वा अ॒न्यो य॒ज्ञस्य॑ दोहः
 इडा॑याम॒न्यो य॒र्हि होता॑ यज॑मानस्य नाम गृ॒हीयात् त॒र्हि
 ब्रूया॑देमा अ॒ग्नन्ना॒शिषो॑ दोह॑कामा इति स॒स्तुता॑ ए॒व दे॒वता॑
 दु॒हेऽथो॑ उ॒भय॑त ए॒व य॒ज्ञं दु॑हे पुरस्ता॑च्चोप॒रि॑ष्ठाच्च रोहि॑तेन

त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्याहैते वै देवाश्वा - (१७)

यजमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्चैरेव
यजमानः सुवर्गं लोकं गमयति वि ते मुञ्चामि रशना वि
रश्मीनित्याहैष वा अग्नेर्विमोकस्तेनैवेनं वि मुञ्चति विष्णोः
शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याह यज्ञो वै
विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति सोमस्याहं देवयज्यया
सुरेता - (१८)

रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन्
धत्ते त्वष्ट्रहं देवयज्यया पशूनां रूपं पुषेयमित्याह
त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्तेनैव पशूनां
रूपमात्मन् धत्ते देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं
तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासमित्याहैतस्माद्वै
मिथुनात्प्रजापतिर्मिथुनेन (१९)

प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायते वेदो-
ऽसि वित्तिरसि विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं
वेद्यमविन्दन्त तद्वेदस्य वेदत्वं यद्यद् भ्रातृव्यस्याभिध्यायेत्
तस्य नामं गृहीयात् तदेवास्य सर्वं वृद्धे घृतवन्तं कुलायिनः

रा॒य॒स्पोष॑ः सह॒स्त्रिणं॑ वे॒दो द॑दातु वा॒जिन॒मित्या॑ह॒ प्र सह॑स्रं
प॒शूना॑प्रो॒त्यास्य॑ प्र॒जायां॑ वा॒जी जा॑यते॒ य ए॒वं वेद॑॥ (२०)

द॒र्शपूर्ण॑मा॒सयोरु॑भयतो॑ दे॒वाश्वाः॑ सु॒रेताः॑ प्र॒जाप॑तिर्मि॒थुनेना॑ऽऽप्रोत्य॒ष्टौ च॑॥ ——— [४]

ध्रु॒वां वै रि॒च्यमा॑नां॒ य॒ज्ञोऽनु॑ रि॒च्यते॒ य॒ज्ञं य॒ज॑मानो
य॒ज॑मानं॒ प्र॒जा ध्रु॒वामा॑प्याय॑मानां॒ य॒ज्ञोऽन्वा॑ प्या॑यते॒ य॒ज्ञं
य॒ज॑मानो॒ य॒ज॑मानं॒ प्र॒जा आ॑ प्या॑यतां॒ ध्रु॒वा घृ॑तेनेत्या॑ह
ध्रु॒वामे॒वाऽऽप्या॑ययति॒ तामा॑प्याय॑मानां॒ य॒ज्ञोऽन्वा॑ प्या॑यते॒ य॒ज्ञं
य॒ज॑मानो॒ य॒ज॑मानं॒ प्र॒जाः प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑ः
स्त्वा द॑धामि स॒ह य॒ज॑माने॒ने- (२१)

त्या॑हायं॒ वै प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑न्ने॒वैनं॑
द॑धाति स॒ह य॒ज॑माने॒न रि॒च्यत॑ इ॒व वा॒ ए॒तद्य॑ज॑ते
यद्य॑ज॒मानभा॑गं प्रा॒श्नात्या॒त्मान॑मे॒व प्री॑णात्ये॒तावान्॒ वै य॒ज्ञो
या॒वान् य॒ज॑मानभा॒गो य॒ज्ञो य॒ज॑मानो॒ यद्य॑ज॒मानभा॑गं
प्रा॒श्नाति॑ य॒ज्ञ ए॒व य॒ज्ञं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यत्ये॒तद्वै सू॒यव॑स॒ः सो॒दकं॑
यद्व॒रुहि॑श्चाऽऽप॑श्चै॒तद् (२२)

य॒ज॑मानस्याऽऽय॑तनं॒ यद्वे॑दि॒र्यत् पू॑र्णपा॒त्रम॑न्तर्वे॒दि
नि॒नय॑ति॒ स्व ए॒वाऽऽय॑तने॒ सू॒यव॑स॒ः सो॒दकं॑ कुरु॑ते

सदसि॑ सन्मे॑ भूया॒ इत्या॒हाऽऽपो॑ वै य॒ज्ञ आपो॑ऽमृतं॑
 य॒ज्ञमे॒वामृतं॑मा॒त्मन्ध॑त्ते॒ सर्वा॑णि॒ वै भू॒तानि॑ व्र॒तमु॑प॒यन्त॑मनूपं
 यन्ति॒ प्राच्यां॑ दि॒शि दे॒वा ऋ॒त्विजो॑ मार्जयन्ता॒मित्या॑हैष वै
 दर्शपूर्णमा॒सयोर॑वभृ॒थो (२३)

यान्ये॒वैनं॑ भू॒तानि॑ व्र॒तमु॑प॒यन्त॑मनूपयन्ति॒ तैरे॒व
 स॒हाव॑भृ॒थमवै॑ति॒ विष्णु॑मुखा॒ वै दे॒वाश्छन्दो॑भिरि॒माल्लो॑कान॑नप॒-
 ज॒य्यम॒भ्यज॑यन् यद्विष्णु॒क्रमान् क्रम॑ते॒ विष्णु॑रे॒व भू॒त्वा
 यज॑मान॒श्छन्दो॑भिरि॒माल्लो॑कान॑नपज॒य्यम॒भि ज॑यति॒ विष्णोः
 क्रमो॑ऽस्यभिमाति॒हेत्या॑ह गायत्री॒ वै पृ॑थि॒वी त्रैष्टु॑भम॒न्तरि॑क्षं
 जाग॑ती॒ द्यौरानु॑ष्टुभी॒र्दिश॒श्छन्दो॑भिरे॒वेमाल्लो॑कान् यथापूर्वम॒भि
 ज॑यति॥ (२४)

इत्येतदवभृथो दिशः सप्त च॥ [५]

अग॑न्म॒ सुवः॒ सुव॑रग॒न्मेत्या॑ह सुव॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति
 स॒न्दृश॑स्ते॒ मा छि॑त्सि॒ यत्ते॒ तप॑स्तस्मै॒ ते मा
 वृ॒क्षीत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैत॑त्सुभूर॑सि॒ श्रेष्ठो॑ रश्मी॒नामा॑यु॒र्धा
 अ॒स्यायु॑र्मे॒ धे॒हीत्या॑हाऽऽशिषं॑मे॒वेता॑मा शा॑स्ते॒ प्र वा
 ए॒षोऽस्माल्लो॒काच्च॑वते॒ यो (२५)

विष्णुक्र॒मान् क्र॒मते सु॒वर्गाय॒ हि लो॒काय॑ विष्णुक्र॒माः
 क्र॒म्यन्ते॑ ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ स त्वे॑ विष्णुक्र॒मान्
 क्र॒मेत॒ य इ॒माल्लो॑कान् भ्रातृ॒व्यस्य॑ सं॒विद्य॒ पुन॑रि॒मं
 लो॒कं प्र॑त्यव॒रोहे॑दित्येष॒ वा अ॒स्य लो॒कस्य॑ प्रत्यव॒रोहो॑
 यदाहे॒दम॒हम॒मुं भ्रातृ॒व्यमा॒भ्यो दिग्भ्यो॑ऽस्यै दि॒व इती॑माने॒व
 लो॒कान्भ्रातृ॒व्यस्य॑ सं॒विद्य॒ पुन॑रि॒मं लो॒कं प्र॑त्यव॒रोह॑ति॒
 सं (२६)

ज्योति॑षाऽभू॒वमित्या॑हास्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्यै॒न्द्रीमा॒-
 वृ॒तम॒न्वाव॑र्त॒ इत्या॑हा॒सौ वा आ॑दि॒त्य इन्द्र॑स्तस्यै॒वाऽऽ-
 वृ॒तम॒नुं प॒र्याव॑र्तते दक्षि॒णा प॒र्याव॑र्तते स्वमे॒व वी॒र्य॑म॒नुं
 प॒र्याव॑र्तते तस्मा॒दक्षि॑णोऽर्धं आ॒त्मनो॑ वी॒र्या॑वत्त॒रोऽथो॑
 आ॒दि॒त्यस्यै॒वाऽऽवृ॑त॒मनुं प॒र्याव॑र्तते स॒म॒हं प्र॒जया॒ सं मया॑
 प्र॒जेत्या॑हाऽऽशिष॑- (२७)

मे॒वैता॑मा शा॒स्ते स॒मि॒द्धो अ॒ग्ने मे दी॑दिहि स॒मे॒द्धा
 ते अ॒ग्ने दी॒द्यास॒मित्या॑ह यथा॒य॒जुरे॒वैत॑द्वसु॒मान् य॒ज्ञो
 वसी॑यान् भू॒यास॒मित्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते ब॒हु वै
 गा॒र्ह॑पत्य॒स्यान्ते॑ मि॒श्रमि॑व च॒र्यत॑ आ॒ग्निपा॑वमा॒नीभ्यां॑

गार्हपत्यमुप तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां
प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत इत्याह (२८)

यथायजुरेवैतच्छ्रुतं हिमा इत्याह शतं त्वा
हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं
करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति
ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात् तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी
पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मे ज्योतिष्मतीमिति
ब्रूयाद्यस्य पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं
प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स
त्वा वि मुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्ति
प्रजापतिना वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं
प्रदहोऽग्ने व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव (३०)

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति
न नि वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालम्भं विद्वान् यजते
तमभि नि वर्तते यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य
पुनरालम्भस्तेनैवैनं पुनरालभतेऽनवरुद्धा वा एतस्य विराड्

आहिताग्निः सन्नसुभः पशवः खलु वै ब्राह्मणस्य सुभेष्टा
 प्राङ्मुक्तम्यं ब्रूयाद्भोमा॑ अग्नेऽविमा॑ अश्वी यज्ञ इत्यव
 सुभा॑ रुन्धे प्र सहस्रं पशूना॑प्रोत्यास्यं प्रजायां वाजी
 जायते॥ (३१)

यः स माशिषं गृहपतु इत्याहु यस्य पुत्रो व्रतमेव खलु वै चतुर्विंशतिश्च॥—[६]

देव सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो
 गन्धर्वः। केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति
 नः॥ इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं बध्यात्॥
 वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा करामहे।
 यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्म
 साविषत्॥ अ- (३२)

पस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ
 वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते
 अग्ने अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपां नपादाशुहेमन्
 य ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाज॑ सेत्॥
 विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्कौ
 न्यङ्कावभितो रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ

दूरेहेतिरिन्द्रियावा॑न्पत॒त्री ते नोऽग्नयः॑ पप्रयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्कौ पञ्चदश च॥ [७]

देवस्या॒ह॑ संवि॒तुः प्र॑स॒वे बृ॒हस्प॑ति॒ना वाज॑जि॒ता वाजं॑
जेषं देवस्या॒ह॑ संवि॒तुः प्र॑स॒वे बृ॒हस्प॑ति॒ना वाज॑जि॒ता
वर्षि॑ष्ठं नाक॑ रुहेय॒मिन्द्रा॑य॒ वाचं॑ वद॒तेन्द्रं॑ वाजं॑
जापय॑तेन्द्रो वाज॑मजयित्। अश्वा॑जनि वाजि॒नि वाजेषु॑
वाजि॒नीव॒त्यश्वा॑न्त्स॒मत्सु॑ वाजय॥ अर्वा॑ऽसि॒ सप्ति॑रसि
वाज्य॑सि॒ वाजिनो॑ वाजं॑ धावत म॒रुता॑ प्रस॒वे ज॑यत॒ वि
यो॒जना॑ मिमीध्व॒मध्व॑नः स्क॒न्नीत॑ (३४)

काष्ठा॑ गच्छ॒त वाजे॑वाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा
अमृ॒ता ऋ॒तज्ञाः॑॥ अ॒स्य मध्वः॑ पिबत मा॒दय॑ध्वं तृ॒प्ता या॑त
प॒थिभि॑र्दे॒व्यानैः॑॥ ते नो अर्व॑न्तो हवन्श्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु
वाजि॑नः॥ मि॒तद्र॑वः सहस्र॒सा मे॒धसा॑ता सनिष्यवः। म॒हो
ये रत्न॑ स॒मिथे॑षु ज॒ग्निरे॑ शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु॥
दे॒वता॑ता मि॒तद्र॑वः स्व॒र्काः। ज॒म्भय॑न्तोऽहिं वृ॒कः रक्षा॑सि॒
सने॑म्य॒स्मद्यु॑यव॒न्न- (३५)

मी॒वाः॥ ए॒ष स्य॑ वा॒जी क्षि॑प॒णिं तु॑र॒ण्यति॑ ग्री॒वाया॑

बद्धो अपिक्क्ष आसनि। क्रतुं दधिका अनु सन्तवीत्वत्
 पथामङ्काः स्यन्वापनीफणत्॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः
 पूर्णं न वेरनु वाति प्रगुर्धिनः। श्येनस्यैव ध्रजतो अङ्कसं
 परि दधिकाव्णः सहोर्जा तरित्रतः॥ आ मा वार्जस्य
 प्रसवो जगम्यादा द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। आ मा गन्तां
 पितरां (३६)

मातरा चाऽऽमा सोमो अमृतत्वाय गम्यात्॥
 वाजिनो वाजजितो वाजं सरिष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो
 बृहस्पतेर्भागमव जिघ्रत् वाजिनो वाजजितो वाजं
 ससृवांसो वाजं जिगिवांसो बृहस्पतेर्भागे नि मृद्वमियं
 वः सा सत्या सन्धाऽभूद्यामिन्द्रेण समधध्वमर्जीजिपत
 वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वम्॥ (३७)

स्कन्नीत युयुवन्मित्रा द्विचत्वारिंशच्च॥ [८]

क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसि जाय एहि सुवो
 रोहाव रोहाव हि सुवरहं नावुभयोः सुवो रोक्ष्यामि वाजंश्च
 प्रसवश्चापिजश्च क्रतुश्च सुवश्च मूर्धा च व्यश्जियश्चाऽ-
 ऽन्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च। आयुर्यज्ञेन

कल्पतां प्रा॒णो य॒ज्ञेन॑ कल्पतामपा॒नो - (३८)

य॒ज्ञेन॑ कल्पतां व्या॒नो य॒ज्ञेन॑ कल्पतां चक्षु॑र्य॒ज्ञेन॑
कल्पता॑ꣳ श्रोत्रं॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पतां मनो॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पतां
वाग्य॒ज्ञेन॑ कल्पतामा॒त्मा य॒ज्ञेन॑ कल्पतां य॒ज्ञो य॒ज्ञेन॑
कल्पता॑ꣳ सुव॑र्दे॒वाꣳ अ॒गन्मा॒मृता॑ अभू॒म प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा
अ॒भू॒म सम॑हं प्र॒जया॑ सं मया॑ प्र॒जा सम॑हꣳ रा॒यस्पोषे॑ण
सं मया॑ रा॒यस्पोषोऽन्ना॑य त्वाऽन्नाद्या॑य त्वा॒ वाजा॑य त्वा
वाज॑जित्यायै॑ त्वाऽमृत॑मसि पुष्टि॑रसि प्र॒जन॑नमसि॥ (३९)

अ॒पा॒नो वाजा॑य नव॑ च॥ _____ [९]

वाज॑स्ये॒मं प्र॑स॒वः सु॑षुवे अ॒ग्रे सोम॑ꣳ राजा॑न॒मोष॑धीष्वप्सु।
ता अ॒स्मभ्यं॑ मधु॑मतीर्भवन्तु व॒यꣳ रा॒ष्ट्रे जा॑ग्रियाम पुरोहि॑ताः॥
वाज॑स्ये॒दं प्र॑स॒व आ ब॑भूवे॒मा च॒ विश्वा॒ भुव॑नानि स॒र्वतः॑।
स वि॒राजं॑ पर्येति प्र॒जान॑न् प्र॒जां पुष्टि॑ व॒र्धय॑मानो अ॒स्मे॥
वाज॑स्ये॒मां प्र॑स॒वः शि॑श्रिये दि॒वमि॒मा च॒ विश्वा॒ भुव॑नानि
स॒म्राट्। अदि॑त्सन्तं दापयतु प्र॒जान॑न् र॒यिं (४०)

च॑ नः॒ सर्व॑वीरां॒ नि य॑च्छतु॥ अ॒ग्रे अ॒च्छा व॑देह नः॒ प्रति॑
नः सु॒मना॑ भव। प्र॒ णो॑ यच्छ॒ भुव॑स्पते धन॒दा अ॑सि न॒स्त्वम्॥

प्र णो यच्छत्व॑र्यमा प्र भगुः प्र बृहस्पतिः॑। प्र देवाः प्रोत
सूनृता॑ प्र वाग्देवी ददातु नः॥ अर्यमणं॑ बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय
चोदय। वाचं॑ विष्णुं॑ सरस्वतीं॑ सवितारं॑ (४१)

च वाजिनम्॑॥ सोमं॑ राजानं॑ वरुणमग्निमन्वारभामहे।
आदित्यान् विष्णुं॑ सूर्यं ब्रह्माणं॑ च बृहस्पतिम्॑॥ देवस्य॑ त्वा
सवितुः प्रसवे॑ऽश्विनोर्बाहुभ्यां॑ पूष्णो हस्ताभ्यां॑ सरस्वत्यै
वाचो यन्तुर्यत्रेणाग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीन्द्रस्य॑
बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामि॥ (४२)

रयिं॑ सवितारं॑ षड्विंशच्च॑॥ [१०]

अग्निरेकाक्षरेण॑ वाचमुदजयदश्विनौ द्व्यक्षरेण॑ प्राणापाना-
वुदजयतां॑ विष्णुस्त्र्यक्षरेण॑ त्रील्लोकानुदजयत्सोमश्चतुरक्षरेण॑
चतुष्पदः॑ पशूनुदजयत् पूषा पञ्चाक्षरेण॑ पङ्क्तिमुदजयद्धाता॑
षडक्षरेण॑ षडृतूनुदजयन्मरुतः॑ सप्ताक्षरेण॑ सप्तपदां॑
शक्करीमुदजयन् बृहस्पतिरष्टाक्षरेण॑ गायत्रीमुदजयन्मित्रो
नवाक्षरेण॑ त्रिवृतं॑ स्तोममुदजय- (४३)

द्वरुणो दशाक्षरेण॑ विराजमुदजयदिन्द्र एकादशाक्षरेण॑
त्रिष्टुभमुदजयद् विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण॑ जगतीमुदजयन्

वसंवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदशः स्तोममुदजयन् रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण चतुर्दशः स्तोममुदजयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशः स्तोममुदजयन्नादितिष्योडशाक्षरेण षोडशः स्तोममुदजयत् प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशः स्तोममुदजयत् ॥ (४४)

अजयत् षट्त्वारिंशच्च ॥ [११]

उपयामगृहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतोऽस्यप्सुषदं त्वा घृतसदं व्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतोऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः। दैव्यः कोशः - (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अपाः रसमुद्वयसः सूर्यरश्मिः समाभृतम्। अपाः रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तममेष ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अया विष्ठा जनयन्कर्वराणि स हि

घृणि॑रु॒रुर्वरा॑य गा॒तुः। स प्र॒त्युदै॑द्ध॒रुणो॑ म॒ध्वो अ॒ग्रः॑ स्वा॒यां
यत्त॑नुवा॑ त॒नूमैर॑यत। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि प्र॒जाप॑तये त्वा
जुष्टं॑ गृ॒ह्णाम्ये॒ष ते योनिः॑ प्र॒जाप॑तये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥ [१२]

अ॒न्वह॑ मा॒सा अ॒न्वि॒द्वना॒न्यन्वो॑ष॒धीर॑नु पर्व॒तासः॑।
अ॒न्वि॒न्द्रः॑ रोद॑सी वाव॒शाने॑ अ॒न्वापो॑ अ॒जिहत॑ जाय॑मानम्॥
अनु॑ ते दा॒यि म॒ह इन्द्रि॑याय॑ स॒त्रा ते वि॒श्वम॑नु वृ॒त्रह॑त्यै।
अनु॑ क्ष॒त्रम॑नु स॒हो यज॑त्रेन्द्र॑ दे॒वेभि॑रनु॑ ते नृ॒षह्यै॑॥
इन्द्रा॑णीमा॒सु ना॑रि॒षु सु॒पत्नी॑म॒हम॑श्रवम्। न ह्य॑स्या अ॒परं
च॒न ज॒रसा॑ (४७)

मर॑ते॒ पतिः॑॥ नाहमिन्द्रा॑णि रा॒रण स॒ख्युर्वृ॑षाक॑पेर् ऋ॒ते।
यस्ये॒दम॑प्य॑ ह॒विः प्रि॒यं दे॒वेषु॑ गच्छ॑ति॥ यो जा॒त ए॒व प्र॑थ॒मो
मन॑स्वान् दे॒वो दे॒वान् क्र॑तु॒ना पर्य॑भूषत्। यस्य॑ शु॒ष्माद्रो॑द॒सी
अभ्य॑सेतां नृ॒म्णस्य॑ म॒हा स ज॑नास॒ इन्द्रः॑॥ आ ते॑ म॒ह
इन्द्रो॑त्यु॒ग्र स॑म॒न्यवो॑ यथ्स॒मर॑न्त॒ सेनाः॑। पता॑ति दि॒द्युन्न॑र्यस्य
बाहु॑वोर्मा ते (४८)

मनो विष्वद्वियग्विचारीत्॥ मा नो मर्धो॑रा भ॑रा द॒द्धि तन्नः॑

प्र दा॒शुषे॒ दात॑वे॒ भूरि॒ यत् ते॑। नव्ये॑ दे॒ष्णे श॒स्ते अ॒स्मिन् तं
उ॒क्थे प्र ब्र॑वाम व॒यमिन्द्र॑ स्तुवन्तः॥ आ तू भ॑र॒ माकि॑रेतत्
परि॑ष्ठाद्विद्वा हि त्वा॒ वसु॑पतिं॒ वसू॑नाम्। इन्द्र॒ यत् ते॒ माहि॑नं
द॒त्रम॒स्त्यस्म॒भ्यं तद्ध॑र्यश्च (४९)

प्र य॑न्धि॥ प्र॒दा॒तार॑ हवामह॒ इन्द्र॒मा ह॒विषा॑ व॒यम्। उ॒भा
हि ह॒स्ता वसु॑ना॒ पृण॒स्वाऽऽप्र॑ य॑च्छ दक्षि॑णा॒दोत॑ स॒व्यात्॥
प्र॒दा॒ता व॒ज्री वृ॑षभ॒स्तुरा॒षादृ॑ष्मी॒ राजा॑ वृ॒त्रहा॑ सोम॒पावा॑।
अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ब॒र्हिष्या॑ निषद्याथा॑ भव॒ यज॑मानाय॒ शं योः॥
इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॒ स्ववा॑ अवो॒भिः सु॒मृडी॒को भ॑वतु वि॒श्ववे॑दाः।
बा॒धतां॑ द्वे॒षो अ॒भयं॑ कृ॒णोतु॑ सु॒वीर्य॑स्य (५०)

पत॑यः स्याम॥ तस्य॑ व॒यं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्यापि॑ भ॒द्रे
सौम॑न॒से स्या॑म। स सु॒त्रामा॒ स्ववा॑ इन्द्रो॑ अ॒स्मे आ॒राचि॑द्वे॒षः
सनु॑तर्यु॒योतु॑॥ रे॒वती॑र्नः सध॒माद॑ इन्द्रे॑ सन्तु तु॒विवा॑जाः।
क्षु॒मन्तो॒ याभि॑र्म॒देम॑॥ प्रो ष्व॑स्मै पुरो॒रथ॑मिन्द्रा॒य शू॒षम॑र्चत।
अ॒भीके॑ चिदु॒ लोक॑कृ॒त्सङ्गे॑ स॒मथ्सु॑ वृ॒त्रहा॑। अ॒स्माकं॑ बोधि
चो॒दिता॑ नभ॒न्ताम॒न्यके॑षाम्। ज्या॒का अधि॑ धन्व॑सु (५१)

ज॒रसा॒ मा ते॑ ह॒र्यश्च॑ सु॒वीर्य॑स्याध्येकं च॥ [१३]

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति धेनु॒र्दक्षि॑णा॒ ये
प्र॒त्यञ्चः॒ शम्या॑या अव॒शीय॑न्ते॒ तन्नैर्ऋ॑तमेक॑कपालं॒ कृष्णं॑
वासः॑ कृष्णतूषं॒ दक्षि॑णा॒ वीहि॑ स्वाहाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण ए॒ष
ते॑ निर्ऋ॒ते भा॒गो भू॒ते ह॒विष्म॑त्यसि मु॒ञ्चेम॑म॒हंसः॒ स्वाहा॒
नमो॑ य इ॒दं च॒कारा॑ऽऽदि॒त्यं च॒रुं निर्व॑पति वरो॒ दक्षि॑णाऽ-
ऽग्रावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ वाम॑नो व॒ही दक्षि॑णाऽग्री॒षोमी॑य-
(१)

मेका॑दशकपालं॒ हिर॑ण्यं॒ दक्षि॑णैन्द्रमेका॑दशकपालमृष॒भो
व॒ही दक्षि॑णाऽऽग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालमैन्द्रं॒ दध्य॑ष॒भो व॒ही
दक्षि॑णैन्द्रा॒ग्रं द्वा॑दशकपालं॒ वैश्व॑दे॒वं च॒रुं प्र॑थम॒जो व॒त्सो
दक्षि॑णा सौ॒म्यः॒ श्या॑माकं॒ च॒रुं वा॒सो दक्षि॑णा॒ सर॑स्वत्यै
च॒रुः॒ सर॑स्वते च॒रुं मि॑थुनौ गावौ॒ दक्षि॑णा॥ (२)

अ॒ग्री॒षोमी॑यं चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [१]

आ॒ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति सौ॒म्यं च॒रुः॒ सा॒वि॒त्रं
द्वा॑दशकपालं॒ सार॑स्वतं च॒रुं पौ॒ष्णं च॒रुं मा॑रु॒तं स॒प्तक॑पालं

वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेककपालम्॥ (३)

अग्नेयमष्टादश॥ [२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां
कायमेककपालं प्रधास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः
करम्भेण सजोषसः॥ मो षू णं इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते
शुष्मिन्नवया। मही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हविष्मतो मरुतो
वन्दते गीः॥ यद् ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यदिन्द्रिये।
यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि
तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा
मयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥ (४)

वयं यद् विशतिश्च॥ [३]

अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति साकं
सूर्येणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णां दर्वि परां पत
सुपूर्णां पुनरापत। वस्त्रेव वि क्रीणावहा इषमूर्जं शतक्रतो॥
देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे। निहारमिन्नि मे

हरा निहारं (५)

नि हरामि ते॥ मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाशः
सप्तकपालं निर्वपति साकः सूर्येणोद्यताग्नेयमष्टाकपालं
निर्वपति सौम्यं चरुः सावित्रं द्वादशकपालः
सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्नमेकादशकपालमैन्द्रं
चरुं वैश्वकर्म्मणमेककपालम्॥ (६)

हरा निहारं त्रिंशच्च॥ [४]

सोमाय पितृमते पुरोडाशः षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो
बर्हिषद्भ्यो धानाः पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्योऽभिवाच्यायै दुग्धे
मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह
ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दध्वः सुसुन्दशं त्वा
वयं मघवन् मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवंन्धुरः स्तुतो यासि
वशाः अनु॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ (७)

अक्षन्नमीमदन्त ह्यवं प्रिया अधूषत॥ अस्तोषत
स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥
अक्षन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त
पितरः॥ परेत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्यैः॥ अथा

पितृन्सुविदत्रां॑ अपीत॑ यमेन॑ ये संध॒मादं॑ मद॑न्ति॥ मनो॒
न्वा हु॑वामहे नारा॒श॒सेन॑ स्तोमै॑न पित॒ृणां॑ च॒ मन्म॑भिः॥
आ (८)

न॑ ए॒तु मनः॑ पुनः॑ क्र॒त्वे द॒क्षाय॑ जी॒वसे॑॥ ज्योक् च॒ सूर्यं॑
दृ॒शे॥ पुन॑र्नः पि॒तरो॒ मनो॑ ददा॑तु दै॒व्यो ज॑नः॑॥ जी॒वं ब्रा॑तः॑
स॒चेम॑हि॥ यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्यां यन्मा॒तरं॑ पि॒तरं॑ वा
जि॒हि॑सि॒म॥ अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो गार्ह॑पत्यः प्र मु॑श्चतु
दुरि॒ता या॑नि च॒कृम॑ क॒रोतु॑ माम॑ने॒नस॑म्॥ (९)

हरी॒ मन्म॑भिरा चतु॑श्चत्वारि॑शच्च॥ [५]

प्र॒तिपू॒रुष॑मेकं॒कपा॒ला॒न्निर्व॑प॒त्येक॑मति॑रिक्तं॒ याव॑न्तो गृ॒ह्याः॑
स्म॒स्तेभ्यः॑ क॒मंकरं॑ पशूना॑ शर्मा॑सि॒ शर्म॑ यज॑मानस्य॒ शर्म॑ मे
य॒च्छैकं॑ ए॒व रु॒द्रो न॑ द्वितीया॑य तस्थ आ॒खुस्ते॑ रु॒द्र प॑शुस्तं
जु॒षस्वैष॑ ते॒ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॑स्राऽम्बि॑कया॒ तं जु॑षस्व
भे॒षजं॑ ग॒वेऽश्वा॑य॒ पुरु॑षाय॒ भे॒षज॑मथो॒ अ॒स्मभ्य॑ भे॒षजः॑
सुभे॑षजं॒ (१०)

यथा॑ऽसंति॥ सु॒गं मे॒षाय॑ मे॒ष्या॑ अवा॑म्ब रु॒द्रम॑दिम॒ह्यव॑ दे॒वं
त्र्य॑म्बकम्॥ यथा॑ नः॒ श्रेय॑सः॒ कर॑द्यथा॒ नो व॑स्य॑सः॒ कर॑द्यथा॒

नः पशुमत्तुः करद्वथा नो व्यवसाययात्॥ त्र्यम्बकं यजामहे
 सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मा-
 ऽमृतात्॥ एष ते रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावसेन पुरो
 मूर्जवतोऽतीह्यवततधन्वा पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥ [६]

ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय
 पुरोडाशं द्वादशकपालं वायव्यं पयः सौर्यमेककपालं
 द्वादशगवः सीरं दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं
 गावीधुकं चरुमैन्द्रं दधिं वारुणं यवमयं चरुं वहिनीं
 धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः
 पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो
 बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इदमहः
 रक्षोऽभि सं दहाम्यग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे
 वरुणाय बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो
 दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
 हस्ताभ्यां रक्षसो वधं जुहोमि हतः रक्षोऽवधिष्म रक्षो

यद्वस्ते तदक्षिणा (१३)

तेभ्यः पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै
 चरुं राकायै चरुं सिनीवाल्यै चरुं कुह्वै चरुं
 मिथुनौ गावौ दक्षिणाऽऽग्नावैष्णवमेकादशकपालं
 निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं वैष्णवं त्रिकपालं
 वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपतीन्द्रा-
 सोमीयमेकादशकपालं सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा सोमापौष्णं
 चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुं श्यामो दक्षिणा
 वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं
 यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा॥ (१४)

निरष्टौ च॥ [८]

बारुहस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे शितिपृष्ठो
 दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालं राजन्यस्य गृहे ऋषभो दक्षिणा-
 ऽऽदित्यं चरुं महिष्यै गृहे धेनुर्दक्षिणा नैर्ऋतं चरुं
 परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नं कृष्णा कूटा

दक्षिणाऽऽग्नेयमृष्टाकंपालः५ सेनान्यो गृहे हिरण्यं दक्षिणा
वारुणं दशकंपालः५ सूतस्य गृहे महानिरष्टो दक्षिणा
मारुतः५ सप्तकंपालं ग्रामण्यो गृहे पृश्निर्दक्षिणा सावित्रं
द्वादशकंपालं (१५)

क्षत्तुर्गृह उपध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकंपालः५
सङ्ग्रहीतुर्गृहे संवात्यो दक्षिणा पौष्णं चरुं भागदुघस्य गृहे
श्यामो दक्षिणा रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे शबल
उद्गारो दक्षिणेन्द्राय सुत्राम्नो पुरोडाशमेकादशकंपालं प्रति
निर्वपतीन्द्रायाः५ होमुचेऽयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा
वृत्रं वेध्यान्मैत्राबार्हस्पत्यं भवति श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे
स्वयम्मूर्ते स्वयम्मथित आज्य आश्वत्थे (१६)

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपन्नायै शाखायै कर्णाः३ श्वाकर्णाः३श्च
तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पयसि बार्हस्पत्यो
येऽकर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयं कृता वेदिर्भवति स्वयन्दिनं
बर्हिः स्वयं कृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा (१७)

सावित्रं द्वादशकंपालमाश्वत्थे त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१]

अग्रये गृहपतये पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपति कृष्णानां

ब्रीहीणां॑ सोमाय॑ वनस्पतये॑ श्यामाकं॑ चरुं॑ सवित्रे॑
 सत्यप्रसवाय॑ पुरोडाशं॑ द्वादशकपालमाशूनां॑ ब्रीहीणां॑
 रुद्राय॑ पशुपतये॑ गावीधुकं॑ चरुं॑ बृहस्पतये॑ वाचस्पतये॑ नैवारं॑
 चरुमिन्द्राय॑ ज्येष्ठाय॑ पुरोडाशमेकादशकपालं॑ महाब्रीहीणां॑
 मित्राय॑ सत्यायाऽऽम्बानां॑ चरुं॑ वरुणाय॑ धर्मपतये॑ यवमयं॑
 चरुं॑ सविता त्वां॑ प्रसवानां॑ सुवतामग्निर्गृहपतीनां॑ सोमो॑
 वनस्पतीनां॑ रुद्रः॑ पशूनां॑ (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रो॑ ज्येष्ठानां॑ मित्रः॑ सत्यानां॑ वरुणो॑
 धर्मपतीनां॑ ये देवा देवसुवः॑ स्थ त इममामुष्यायणमनमित्राय॑
 सुवध्वं॑ महते॑ क्षत्राय॑ महत॑ आधिपत्याय॑ महते॑ जानंराज्यायैष
 वो॑ भरता॑ राजा॑ सोमोऽस्माकं॑ ब्राह्मणानां॑ राजा॑ प्रति॑
 त्यन्नाम॑ राज्यम॑धायि॑ स्वां॑ तनुवं॑ वरुणो॑ अशिश्नेच्छुचैर्मित्रस्य॑
 व्रत्या॑ अभूमाम॑न्महि॑ महत॑ ऋतस्य॑ नाम॑ सर्वे॑ व्राता॑
 वरुणस्याभूवन्वि॑ मित्र॑ एवैररातिमतारीदसूषुदन्त॑ यज्ञियां॑
 ऋतेन॑ व्यु॑ त्रितो॑ जरिमाणं॑ न आनङ् विष्णोः॑ क्रमोऽसि॑
 विष्णोः॑ क्रान्तम॑सि॑ विष्णोर्विक्रान्तम॑सि॑॥ (१९)

अ॒र्थे॒तः स्था॒ऽपां पति॑रसि॒ वृषा॑स्यूर्मिर्वृष॒सेनो॑ऽसि
 ब्रज॒क्षितः॑ स्थ म॒रुता॒मोजः॑ स्थ सूर्य॑वर्चसः स्थ सूर्य॑त्वचसः
 स्थ मा॒न्दाः स्थ वा॒शाः स्थ श॒क्र॑रीः स्थ वि॒श्वभृ॑तः स्थ
 जन॒भृ॑तः स्था॒ऽग्नेस्ते॑ज॒स्याः स्था॒ऽपामो॑षधीना॒५ रसः॑
 स्था॒ऽपो दे॒वीर्मधु॑मतीरगृह्ण॒न्नूर्ज॑स्वती राज॒सूया॑य चि॒ता॒नाः।
 याभि॑र्मि॒त्रावरु॑णाव॒भ्यषि॑ञ्चन् याभि॒रिन्द्र॑मन॒यन्न॑त्यरा॒तीः॥
 रा॒ष्ट्र॒दाः स्थ रा॒ष्ट्रं दत्त॑ स्वाहा॑ रा॒ष्ट्र॒दाः स्थ रा॒ष्ट्रम॑मुष्मै
 दत्त॥ (२०)

अत्येकादश च॥ _____ [११]

दे॒वी॒रापः॑ सं मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः सृज्य॒ध्वं म॒हि॒ वर्चः॑
 क्ष॒त्रिया॑य वन्वा॒ना अना॑धृष्टाः सीद॒तोर्ज॑स्वती॒र्महि॑ वर्चः॑
 क्ष॒त्रिया॑य दध॑ती॒रनि॑भृष्टमसि वा॒चो बन्धु॑स्तपो॒जाः सोम॑स्य
 दा॒त्रम॑सि शु॒क्रा वः॑ शु॒क्रेणोत्पु॑नामि च॒न्द्राश्च॒न्द्रेणा॑मृता॒ अमृ॑तेन॒
 स्वाहा॑ राज॒सूया॑य चि॒ता॒नाः॥ स॒ध॒मादो॑ द्यु॒ग्निनी॒रूर्ज॑ ए॒ता
 अ॒नि॑भृष्टा अप॒स्युवो॑ वसा॒नः। प॒स्त्या॑सु च॒क्रे वरु॑णः
 स॒धस्थ॑मपा॒५ शिशु॑र्- (२१)

मातृ॑त॒मास्व॒न्तः॥ क्ष॒त्रस्यो॒ल्ब॑मसि क्ष॒त्रस्य॒ योनि॑र॒स्यावि॑न्नो
 अ॒ग्निर्गृ॑हप॒तिरा॑वि॒न्न इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वा॒ आवि॑न्नः पू॒षा वि॒श्ववे॑दा
 आवि॑न्नो मि॒त्रावरु॑णावृ॒तावृ॑धा॒वावि॑न्ने द्यावा॑पृथि॒वी धृ॑तव्र॒ते
 आवि॑न्ना दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑प्यावि॒न्नोऽय॑म॒सावा॑मु॒ष्याय॑णो॒ऽस्यां
 वि॒श्वस्मिन् रा॒ष्ट्रे म॑ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒ह॒त आधि॑पत्याय म॒ह॒ते
 जान॑राज्यायैष वो॑ भर॒ता राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं ब्राह्म॒णाना॒ऽ
 राजेन्द्र॑स्य (२२)

वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्नस्त्वया॒ऽयं वृ॒त्रं वे॑ध्याच्छत्रु॒बाध॑नाः स्थ
 पा॒त मा॑ प्र॒त्यश्च॑ पा॒त मा॑ ति॒र्यश्च॑म॒न्वश्च॑ मा पा॒त दि॒ग्भ्यो
 मा॑ पा॒त वि॒श्वो॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒त हि॒र॒ण्यव॑र्णावु॒षसा॑
 वि॒रोके॑ऽयः स्थू॒णावु॑दि॒तौ सूर्य॑स्याऽऽरो॒हतं॑ वरुण मि॒त्रं ग॑र्तं
 तत॑श्चक्षाथामदि॒तिं दि॒तिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारिंशच्च॥ [१२]

स॒मिध॒मा ति॑ष्ठ गाय॒त्री त्वा॒ छन्द॑सामवतु त्रि॒वृ॒थस्तो॑मो
 रथ॑न्तरं॒ सामा॒ग्निर्दे॒वता॒ ब्रह्म॒ द्रवि॑णमु॒ग्रामा ति॑ष्ठ त्रि॒ष्टुप् त्वा॒
 छन्द॑सामवतु पञ्चद॒शः स्तो॑मो बृ॒ह॒थ्सामेन्द्रो॑ दे॒वता॑ क्ष॒त्रं द्रवि॑णं
 वि॒राज॒मा ति॑ष्ठ जग॑ती त्वा॒ छन्द॑सामवतु सप्तद॒शः स्तो॑मो

वैरूपं सामं मरुतो देवता विद्वविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप्
त्वा (२४)

छन्दसामवत्वेकविंशः स्तोमो वैराजं सामं मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमौ शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
वर्चो द्रविणमीदृङ् चाँन्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च
मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च
सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मांश्च सत्यश्चर्तपाश्चा- (२५)

त्यंहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा
घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽंशाय स्वाहा भगाय स्वाहा
क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे
स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाऽद्भ्यः
स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा
परिप्लवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ (२६)

अनुष्टुप्चर्तपाश्च सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ [१३]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा

पाहि दि॒द्योन्मा॑ पा॒ह्यवै॑ष्टा द॒न्द्रशू॒का नि॒रस्तं॑ न॒मुचेः॑ शि॒रः॥
 सोमो॑ रा॒जा वरु॑णो दे॒वा ध॑र्म॒सुव॑श्च॒ ये। ते ते॒ वाचः॑ सु॒वन्तां॑
 ते ते॑ प्रा॒णः सु॑वन्तां॒ ते ते॒ चक्षुः॑ सु॒वन्तां॑ ते ते॒ श्रोत्रः॑
 सु॒वन्ताः॑ सोम॑स्य त्वा द्यु॒म्नेना॒भिषि॑श्चाम्य॒ग्नेस्- (२७)

तेज॑सा॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सेन्द्र॒स्येन्द्रि॑येण॒ मि॒त्रावरु॑णयोर्वी॒र्येण॑
 म॒रुता॒मोज॑सा क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रप॑तिर॒स्यति॑ दि॒वस्पा॑हि
 स॒माव॑वृ॒त्रन्नध॑रागु॒दीची॑रहि॒ बु॒ध्रिय॑मनु॒ स॒ञ्चर॑न्ती॒स्ताः
 पर्व॑तस्य वृष॒भस्य॑ पृ॒ष्ठे नाव॑श्चरन्ति स्व॒सिचं॑ इ॒या॒नाः॥ रु॒द्र
 यत्ते॒ क्रयी॑ परं॒ नाम॒ तस्मै॑ हु॒तम॑सि य॒मेष्ट॑मसि। प्र॒जाप॑ते॒ न
 त्वदे॒तान्य॑न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते
 जुहु॑मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥ (२८)

अ॒ग्नेस्तेका॑दश च॥ _____ [१४]

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न॒स्त्वया॑ऽयं वृ॒त्रं व॑ध्यान्मि॒त्रावरु॑ण॒
 योस्त्वा॑ प्र॒शास्त्रोः॑ प्र॒शिषा॑ यु॒नज्मि॑ य॒ज्ञस्य॑ यो॒गेन॑ वि॒ष्णोः॑
 क्रमो॑ऽसि॒ वि॒ष्णोः॑ क्रा॒न्तम॑सि॒ वि॒ष्णोर्वि॑क्रा॒न्तम॑सि म॒रुता॑
 प्र॒सवे॑ जैष॒माप्तं॑ म॒नः स॒म॒हमि॑न्द्रि॒येण॑ वी॒र्येण॑ प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒

तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवीं
हिंसिषं मा (२९)

मां माता पृथिवी हिंसीदियदस्यायुरस्यायुर्मे धेह्यूर्गस्यूर्जं
मे धेहि युङ्क्षि वर्योऽसि वर्यो मयि धेह्यग्रये गृहपतये
स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा
मरुतामोजसे स्वाहा हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्॥ (३०)

हिंसिषं मर्तजास्त्रीणि च॥ [१५]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि समहं विश्वेदेवैः क्षत्रस्य नाभिरसि
क्षत्रस्य योनिरसि स्योनामा सीद सुषदामा सीद मा त्वां
हिंसीन्मा मां हिंसीन्निषसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यांस्वा
साम्राज्याय सुक्रतुर्ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि सविता-
ऽसि सत्यसवो ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि
सत्यौजा (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेवो
ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि वरुणोऽसि सत्यधर्मेन्द्रस्य

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तेन मे रध्य दिशोऽभ्ययं राजा-
 ऽभूत्सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न्। अपां नम्रे
 स्वाहोर्जो नम्रे स्वाहाऽग्रये गृहपतये स्वाहा॥ (३२)

सत्योजाँश्चत्वारिंशच्च॥ [१६]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं
 वत्सतुरी दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा
 पौष्णं चरुं श्यामो दक्षिणा बार्हस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो
 दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं
 महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकपालं
 शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारिंशत्॥ [१७]

सृद्यो दीक्षयन्ति सृद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां
 प्र यच्छति दशभिर्वत्सतुरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो
 भवति शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशं स्तोत्रं भवति
 प्राकाशावध्वर्यवे ददाति स्रजमुद्गात्रे रुक्मं होत्रे-
 ऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां
 मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छुं सिने वासंसी नेष्टापोतृभ्यां

स्थूरिं यवाचितमच्छावाकायानुद्वाहमग्नीधे भार्गवो होता
भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयमग्निष्टोमसामं
सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारि च॥ [१८]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादश-
कपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गीं पष्ठौही दक्षिणा
मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुं
शितिपृष्ठो दक्षिणाऽऽदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते मारुतीं
पृश्निं पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति
सरस्वते सत्यवाचे चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं
द्वादशकपालं तिसृधन्वं शुष्कदृतिर्दक्षिणा॥ (३५)

आग्नेयं सप्तचत्वारिंशत्॥ [१९]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुं सवित्रं
द्वादशकपालं बारहस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं वैश्वानरं
द्वादशकपालं दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं
चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं मैत्रं चरुं वारुणं चरुं क्षैत्रपत्यं

च॒रुमा॑दि॒त्यं च॒रुमु॑त्त॒रो रथ॑वा॒हनवा॑हो दक्षि॑णा॥ (३६)

अ॒ग्नेयं चतु॑स्त्रिंशत्॥ [२०]

स्वा॒र्द्धीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑ ती॒व्रां ती॒व्रेणा॑मृता॑म॒मृतेन॑ सृ॒जामि॑
स॒सोमे॑न॒ सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्य॒स्व सर॑स्वत्यै पच्य॒स्वेन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्व पु॒नातु॑ ते परि॒स्रुत॑ः सोम॑ः सूर्य॑स्य
दुहि॑ता। वा॒रेण॑ श॒श्वता॑ तना॑॥ वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण
प्र॒त्यङ्ख॑सोमो॑ अति॑द्रुतः। इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॑ सखा॑॥ कु॒विद॑ङ्ग
यव॑मन्तो॒ यव॑ चि॒द्यथा॑ दान्त्य॑नुपूर्वं वि॒यूय॑। इहे॑हैषां कृणुत॑
भो॒ज॑नानि॒ ये ब॒र्हिषो॑ नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः॥ आ॒श्विनं॑ धू॒म्रमा॑
ल॑भते सा॒रस्व॑तं मे॒षमै॑न्द्रमृ॒षभ॑मै॒न्द्रमे॑का॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पति
सा॒वि॒त्रं द्वा॑द॒शक॑पालं॒ वा॒रुणं॑ द॒शक॑पाल॒ः सोम॑प्रतीकाः
पि॒तर॑स्तृ॒ष्णुत॑ वड॑बा दक्षि॑णा॥ (३७)

भो॒ज॑नानि॒ षड्वि॑ंशतिश्च॥ [२१]

अ॒ग्नावि॑ष्णू म॒हि तद्वा॑ म॒हित्वं वी॒तं घृ॒तस्य॑ गु॒ह्यानि॑ नाम॑।
दमे॑दमे स॒प्त रत्ना॑ दधा॑ना॒ प्रति॑ वां जि॒ह्वा घृ॒तमा॑ च॒र॒ण्येत्॥
अ॒ग्नावि॑ष्णू म॒हि धाम॑ प्रि॒यं वा॑ वी॒थो घृ॒तस्य॑ गु॒ह्या जुषा॑णा।

दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्॥ प्र
णो देवी सरस्वती वाजैर्भिर्वाजिनीवती। धीनामवित्र्यवतु।
आ नो दिवो बृहतः (३८)

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम्। हव देवी
जुंजुषाणा घृताचीं शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु॥ बृहस्पते
जुषस्व नो हव्यानि विश्वदेव्य। रास्व रत्नानि दाशुषे॥
एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः।
बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥
बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद्दुमद्विभाति क्रतुमञ्जनेषु।
यद्दीदयच्छवस- (३९)

-र्तप्रजातु तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो
मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजांसि सुक्रतू॥
प्र बाहवांसि सृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन।
आ नो जने श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥
अग्निं वः पूर्य गिरा देवमीडे वसूनाम्। सपर्यन्तः पुरुप्रियं
मित्रं न क्षेत्रसाधसम्॥ मक्षू देववतो रथः (४०)

शूरो वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान

इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान रिष्यसि न सुन्वान्
 न देवयो॥ असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियम्॥ नकिष्टं
 कर्मणा नशन्न प्र योषन्न योषति॥ उप क्षरन्ति सिन्धवो
 मयोभुवं ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवंः। पृणन्तं च पपुंरिं
 च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा
 वि वृहतं विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश। आरे बांधेथां
 निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा
 युवमेतान्यस्मे विश्वा तनूषु भेषजानि धत्तम्। अव स्यतं
 मुञ्चतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा
 जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः। जातौ विश्वस्य
 भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्॥ इमौ देवौ
 जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गूहतामजुष्टा। आभ्यामिन्द्रः
 पक्वामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियांसु (४२)

बृहत्ः शर्वसा रथः पपुंरिं च दिवो जनना पञ्चविंशतिश्च॥ [२२]

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वा॒युव्य॑ः श्वेत॑माल॑भेत् भूति॑कामो वा॒युर्वै क्षेपि॑ष्ठा दे॒वता॑
 वा॒युमे॒व स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑धावति॒ स ए॒वैनं॑ भूति॑ गमयति॒
 भव॑त्ये॒वाति॑क्षिप्रा दे॒वते॒त्याहुः सैन॑मीश्व॒रा प्र॒दह॑ इत्ये॒तमे॒व
 सन्तं॑ वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॑भेत नि॒युद्वा अ॑स्य धृति॑र्धृत ए॒व
 भूति॑मु॒पैत्य॑प्र॒दाहाय॑ भव॑त्ये॒व (१)

वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॑भेत् ग्राम॑कामो वा॒युर्वा इ॒माः प्र॒जा
 न॑स्यो॒ता नैनी॑यते वा॒युमे॒व नि॒युत्वंन्तः॑ स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑-
 धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्र॒जा न॑स्यो॒ता निय॑च्छति ग्राम्ये॑व
 भ॑वति नि॒युत्वंते॑ भवति ध्रु॒वा ए॒वास्मा॑ अन॑पगाः करोति
 वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॑भेत प्र॒जाका॑मः प्रा॒णो वै वा॒युर॑पा॒नो
 नि॒युत्प्रा॑णापा॒नौ खलु॑ वा ए॒तस्य॑ प्र॒जाया॑ (२)

अप॑क्रामतो योऽलं॑ प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॑न्दते वा॒युमे॒व
 नि॒युत्वंन्तः॑ स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्रा॒णापा॒ना-
 भ्यां॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वि॑न्दते प्र॒जां वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॑भेत्

ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा
 एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वंतः
 स्वेन भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति
 जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत्सोऽकामयत
 प्रजाः पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ
 प्रागृह्णात्ततोऽजस्तूपरः समभवत्तः स्वायै देवताया आ-
 लभत ततो वै स प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजन्तूपरमालभेत
 प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै
 प्रजां पशून्प्रजनयति यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं
 यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्ववां यदव्या इव
 शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
 पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णत्रैतमालभेत पशुकामो द्वौ
 वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं
 तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै

प॒शून्प्रज॑नयतः सोमो॒ वै रेतो॑धाः पू॒षा प॑शूनां प्र॒जनयि॑ता
 सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑ति पू॒षा प॑शून्प्रज॑नयत्यौदु॒म्बरो
 यू॒पो भव॑त्यूर्वा उ॒दुम्बर॑ ऊ॒र्क्प॒शव॑ ऊ॒र्जैवा॑स्मा ऊ॒र्ज
 प॒शून्वरु॑न्धे॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमर्यति वायुमेव नियुत्वन्तं३ स्वेन भागधेयेनोप प्रजाकामस्तान्
 यूपस्त्रयोदश च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः प॑रा॒चीरा॑यन्ता
 वरु॑णमगच्छन्ता अन्वे॒त्ताः पुन॑रयाचत ता अ॑स्मै न
 पुन॑रददा॒त्सोऽब्र॑वीद्वरं वृणी॒ष्वथ॑ मे पुन॑र्देहीति तासां
 वर॒माऽल॑भत स कृ॒ष्ण एक॑शितिपादभवद्यो वरु॑णगृहीतः
 स्या॒त्स ए॒तं वा॑रुणं कृ॒ष्णमेक॑शितिपादमाल॑भेत वरु॑ण (७)

मेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
 कृष्ण एकशितिपाद्भवति वारुणो ह्येष देवतया
 समृद्धौ सुवर्भानुरासुरः सूर्यन्तमसाऽविद्ध्यत्तस्मै देवाः
 प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्य यत्प्रथमं तमोऽपाघ्नन्त्सा कृष्णा-
 ऽविर्भवद्यद्वितीयं३ सा फल्गुनी यत्तृतीयं३ सा बलक्षी
 यदंघ्र्यस्थादपाकृन्तन्त्साऽविर्ऽर्वशा (८)

समंभवत्ते देवा अंब्रुवन्देवपशुर्वा अयं समभूत्कस्मा
 इममालंप्स्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पा पृथिव्यासीदजाता
 ओषधयस्तामर्वि वशामादित्येभ्यः कामायाऽलंभन्त ततो वा
 अप्रथत पृथिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत प्रथेय पशुभिः प्र
 प्रजया जायेयेति स एतामर्वि वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

यऽऽलंभेतादित्यानेव कामः स्वेन भागधेयेनोपधावति
 त एवैनं प्रथयन्ति पशुभिः प्र प्रजया जनयन्त्यसावादित्यो
 न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एता
 मल्हा आलंभन्ताग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं
 श्वेतां बार्हस्पत्यां ताभिरेवास्मिन्ब्रह्मवर्चमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
 स्यात्तस्मा एता मल्हा आलंभे (१०)

ताग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां
 बार्हस्पत्यामेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोपधावति
 ता एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 वसन्तां प्रातराग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालंभेत ग्रीष्मे मध्यन्दिने
 संहितामैन्द्रीं शरदपराह्णे श्वेतां बार्हस्पत्यां त्रीणि
 वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्तां प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने

शरद्दपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्ये- (११)

वाव रुन्धे संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य
प्रदाता सं वत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव
भवति गर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भं इन्द्रियमेवास्मिन्दधति
सारस्वतीं मेषीमालभेत य ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचन्न
वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
सैवास्मिन् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति
तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा
लभेत सौम्यं बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं
गच्छति सोमं रसो यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं
निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं
बभ्रुमालभेताग्नेयं कृष्णग्रीवं प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै
रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं
कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य
न विरोचेत् यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति

यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
मेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं
बभ्रुमाग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरोधायाम् स्पर्धमान आग्नेयो वै
ब्राह्मणः सौम्यो राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयो भवतस्तेजसैव
ब्रह्मणोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णात्येकधा समावृङ्क्ते पुर एनं
दधते॥ (१५)

लभेत वरुणं वशैतामविं वशामादित्येभ्यः कामाय मल्हा आलभेत तान्येव सैवास्मिन्सोमः
श्वेतो भवति त्रिचत्वारिंशच्च। (२)॥ [२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्द्धन्त स एतं विष्णुर्वामनम-
पश्यत्तः स्वायै देवताया आलभत ततो वै स
इमाल्लोकानभ्यजयद्वैष्णवं वामनमालभेत स्पर्द्धमानो
विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति विषम आलभेत विषमा
इव हीमे लोकाः समृद्ध्या इन्द्राय मन्युमते मनस्वते ललामं
प्राशृङ्गमालभेत सङ्ग्रामे (१६)

सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव

मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति तः
 सङ्ग्राममिन्द्राय मरुत्वन्ते पृश्निसक्थमालभेत ग्रामकाम
 इन्द्रमेव मरुत्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै
 सजातान्प्रयच्छति ग्राम्यैव भवति यदृषभस्तेन (१७)

ऐन्द्रो यत्पृश्निस्तेन मारुतः समृद्धौ पश्चात्पृश्निसक्थो
 भवति पश्चादन्ववसायिनीमेवास्मै विशङ्करोति सौम्यं
 बभ्रुमालभेतान्नकामः सौम्यं वा अन्नः सोममेव स्वेन
 भागधेयेनोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव
 भवति बभ्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपः समृद्धौ सौम्यं
 बभ्रुमालभेत यमलम् (१८)

राज्याय सन्तः राज्यन्नोपनमैः सौम्यं वै राज्यः सोममेव
 स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्युपैनः
 राज्यन्नमति बभ्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य रूपः समृद्ध्या इन्द्राय
 वृत्रतुरे ललामं प्राशृङ्गमालभेत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः
 पाप्मानमेव वृत्रन्तीर्त्वा प्रतिष्ठां गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने
 ललामं प्राशृङ्गमा (१९)

ल॒भेत् यः पा॒प्मना॑ गृही॒तः स्यात्पा॒प्मा वा
 अ॒भिमा॑तिरिन्द्र॒मेवाभि॑माति॒हन्ꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॒-
 धा॒वति॒ स ए॒वास्मा॑त्पा॒प्मानं॑म॒भिमा॑तिं प्रणु॑दत् इन्द्रा॒य
 व॒ज्रिणे॑ ल॒लामं॑ प्राशृङ्ग॒माल॑भेत् यमल॑ꣳ रा॒ज्याय॑ सन्तꣳ
 रा॒ज्यत्रो॑पनमेदिन्द्र॒मेव व॒ज्रिणꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॒धावति॑
 स ए॒वास्मै॑ वज्रं प्रयच्छति॒ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या इ॒न्ध्र उ॒पैनꣳ
 रा॒ज्यन्न॑मति ल॒लामः॑ प्राशृङ्गो भ॑वत्येतद्वै वज्र॑स्य रू॒पꣳ
 समृ॑द्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालमभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३।। [३]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत् तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒-
 मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भन्त॒ तयै॑वास्मिन्नुच॑मदधुर्यो
 ब्र॑ह्मवर्च॒सका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भेता॒मुमे॑वा॒-
 दि॒त्यꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॒धावति॑ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्म॒-
 वर्च॑सन्दधाति ब्रह्मवर्च॒स्यैव भ॑वति व॒सन्ता॑ प्रा॒तस्त्री॑ल्ल॒लामा॑ना॒-
 ल॑भेत् ग्री॒ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने (२१)

त्री॒ज्छि॑तिपृ॒ष्ठाञ्छ॑रद्य॒परा॒ह्णे त्री॒ज्छि॑तिवा॒रात्री॑णि वा
 आ॑दि॒त्यस्य॒ तेजा॑ꣳसि व॒सन्ता॑ प्रा॒तर्ग्री॑ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने
 श॒रद्य॑परा॒ह्णे याव॑न्त्ये॒व तेजा॑ꣳसि ता॒न्येवाव॑रु॒न्धे त्रय॑स्त्रय॒-

आलभ्यन्तेऽभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति संवत्सरं
 पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता सं
 वत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 संवत्सरस्य परस्तात्प्राजापत्यङ्गद्रुम् (२२)

आलभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव
 प्रतितिष्ठति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णः
 श्याममालभेत सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
 स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचङ्करोति न दुश्चर्मा भवति
 देवाश्च वै यमश्चास्मिल्लौकेऽस्पृद्धन्त स यमो देवानामिन्द्रियं
 वीर्यमयुवत् तद्यमस्य (२३)

यमत्वन्ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयः
 स्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त्स एतौ प्रजापतिरात्मनं
 उक्षवशौ निरमिमीत ते देवा वैष्णावरुणीं वशामा-
 ऽलभन्तैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन
 प्राणदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत् यो भ्रातृव्यवान्त्स्यात्स
 स्पृद्धमानो वैष्णावरुणीम् (२४)

वशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यङ्ग्राहयित्वा

विष्णुना यज्ञेन प्रणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृद्धे भवत्यात्मना
 परास्य भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हतष्पोऽशभिर्भोगैरसि
 वृत्रस्य शीर्षतो गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो
 जघनेऽनूदैत्तमिन्द्रः (२५)

अचायथ्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येतास्मात्पा-
 प्मन् इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभन्तस्याग्निरेव
 स्वेन भागधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदह-
 दैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्याथ्स
 आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन
 भागधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्यत्ते मुच्यन्ते पाप्मनो
 भवत्येव द्यावापृथिव्यान्धेनुमालभेत ज्योगंपरुद्धोऽनयोर्हि वा
 एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगंपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन
 भागधेयेनोपधावति ते एवैनं प्रतिष्ठाङ्गमयतः प्रत्येव तिष्ठति
 पर्यारिणी भवति पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रं यो ज्योगंपरुद्धः
 समृद्धौ वायव्यम् (२७)

वथ्समा लभेत वायुर्वा अनयोर्वथ्स इमे वा एतस्मै लोका

अप॑शुष्का॒ विडप॑शुष्काऽथै॒ष ज्यो॑गप॑रुद्धो वा॒युमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑ इ॒माल्लो॑कान् वि॒शं प्र॑दा॒पय॑ति॒
प्रा॒स्मा इ॒मे लो॒काः स्तु॑वन्ति भु॒ञ्जत्ये॑नं वि॒डुप॑तिष्ठते॥ (२८)

म॒ध्यन्दि॑ने क॒र्द्रं य॒मस्य॒ स्प॒र्द्ध॑मानो वैष्णा॒वरु॑णीन्तमिन्द्रोऽस्य॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑सृतो वा॒यव्यं॑
द्विच॑त्वारि॒ंशच्च॑ । (४)॥ [४]

इन्द्रो॑ व॒लस्य॒ बिल॑मपौ॒र्णो॒थ्स य उ॑त्त॒मः प॒शुरा॑सी॒त्तं पृ॑ष्ठं
प्रति॑ स॒ङ्ग॒ह्योद॑क्खि॒दत्त॑ ५ स॒हस्रं॑ प॒शवो॑ऽनू॒दाय॑न्थ्स उ॑न्न॒तो-
ऽभ॒व॒द्यः प॒शुका॑मः स्या॒थ्स ए॒तमै॑न्द्रमु॒न्नत॑माल॒भेते॑न्द्रमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्र॑यच्छति प॒शुमा॑ने॒व
भ॑वत्यु॒न्नतः॑ (२९)

भ॒वति॑ सा॒ह॒स्री वा ए॒षा ल॒क्ष्मी यदु॑न्न॒तो ल॒क्ष्मियै॒व
प॒शून्व॑रुन्धे य॒दा स॒हस्रं॑ प॒शून्प्राप्नु॑यादथ॒ वैष्ण॒वं वा॑म॒नमा
ल॒भेते॑तस्मि॒न्वै तथ्स॒हस्र॑म॒र्द्ध्यति॑ष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒ष वा॑म॒नः समी॑षितः
प॒शुभ्य॑ ए॒व प्र॑जा॒तेभ्यः॑ प्र॒तिष्ठा॑न्द॒धाति॑ कोऽ॒र्हति॑ स॒हस्रं॑
प॒शून्प्राप्नु॑मित्या॒हुर॒होरा॒त्राण्ये॒व स॒हस्रं॑ ५ स॒म्पा॒द्याल॑भेत
प॒शवः॑ (३०)

वा अ॒होरा॒त्राणि॑ प॒शूने॒व प्र॑जा॒तान्प्र॑तिष्ठाङ्ग॒मय॑त्योष॒धीभ्यो॑

वे॒ह॒त॒मा॒ल॒भे॒त॒ प्र॒जा॒का॒म॒ ओष॑धयो॒ वा ए॒तं प्र॒जा॒यै परि॑बाधन्ते॒
योऽलं॑ प्र॒जा॒यै स॒न्प्र॒जां न वि॒न्द॒त ओष॑धयः खलु॒ वा ए॒तस्यै॑
सू॒तुम॑पि॒ घ्नन्ति॒ या वे॒ह॒द्भ॒व॒त्योष॑धीरे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒येनोप॑-
धा॒व॒ति॒ ता ए॒वास्मै॑ स्वा॒द्योनेः॑ प्र॒जां प्र॒ज॑नयन्ति वि॒न्द॒ते (३१)

प्र॒जा॒मापो॑ वा ओष॑धयोऽस॒त्पुरु॑ष॒ आप॑ ए॒वास्मा॑
अस॑तः स॒द्व॒द॒ति॒ तस्मा॑दाहु॒र्यश्चै॒वं वे॒द॒ यश्च॒ नाप॑स्त्वा॒वास॑तः
स॒द्व॒द॒तीत्यै॑न्द्री॒ः सू॒त॒व॒शा॒मा॒ल॒भे॒त॒ भूति॑का॒मोऽजा॑तो॒ वा ए॒ष
योऽलं॑ भू॒त्यै स॒न्भूति॑न्न प्रा॒प्नोती॑न्द्रं खलु॒ वा ए॒षा सू॒त्वा
व॒शाऽभ॑वत् (३२)

इन्द्र॑मे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒येनोप॑धावति॒ स ए॒वैनं॑ भूति॑ङ्गमयति॒
भ॒व॒त्ये॒व य॑ः सू॒त्वा व॒शा स्या॑त्त॒मैन्द्र॑मे॒वा॒ल॒भे॒तै॒तद्वा॑व
तदि॑न्द्रि॒य॑ः सा॒क्षादे॒वेन्द्रि॑यमव॑रुन्ध ऐन्द्रा॑ग्रं पु॒नरु॑थ्सृष्ट॒मा॒ल॒भे॒त॒
य आ तृ॒तीया॒त्पुरु॑षा॒थ्सोम॑न्न पि॒बेद्विच्छि॑न्नो॒ वा ए॒तस्य॑
सोम॑पी॒थो यो ब्रा॑ह्म॒णः स॒न्ना (३३)

तृ॒तीया॒त्पुरु॑षा॒थ्सोम॑न्न पि॒ब॒तीन्द्रा॑ग्री ए॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒येनोप॑धावति॒ तावे॒वास्मै॑ सोम॑पी॒थं प्र॑यच्छ॒त॒
उपै॑न॒ः सोम॑पी॒थो न॑मति॒ यदै॒न्द्रो भ॑व॒तीन्द्रि॑यं वै सोम॑पी॒थ

इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै
ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति पुनरुत्सृष्टो भवति
पुनरुत्सृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यन्तूपरमालभेताभि-
चरन्ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तस्मा एवैनमा
वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा एषा
लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक
इद्धो भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भुवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सत्रैतस्येद्धास्त्रीणि च॥—————[५]

बार्हस्पत्यः शितिपृष्ठमालभेत ग्रामकामो यः
कामयेत पृष्ठः संमानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवैनं पृष्ठः संमानानाङ्करोति ग्राम्येव
भवति शितिपृष्ठो भवति बार्हस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ
पौष्णः श्याममालभेतान्नकामोऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मै (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा

अन्नस्य रूपं समृद्धौ मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामोऽन्नं वै
 मरुतो मरुत एव स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मा अन्नं
 प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं
 समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
 दधातीन्द्रियाव्येव भवत्यरुणो भ्रूमान्भवत्येतद्वा इन्द्रस्य
 रूपं समृद्धौ सावित्रमुपद्धस्तमालभेत सनिकामः सविता
 वै प्रसवानामीशे सवितारमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो
 भवति सावित्रो ह्येषः (३८)

देवतया समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं
 वा अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मा
 अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवति बहुरूपं
 ह्यन्नं समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा
 वै सजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त
 एवास्मै (३९)

सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति
 बहुदेवत्यो ३ ह्येष समृद्धौ प्राजापत्यन्तूपरमालभेत

यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयैत्प्राजापत्यो वै पुरुषः
 प्रजापतिः खलु वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव
 ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
 स एवैनन्तस्मात्स्त्रामान्मुञ्चति तूपरो भवति प्राजापत्यो ह्येष
 देवतया समृद्धौ ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवैष संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै प्राजापत्यो
 हि त्रीणि च ॥ [६]

वषट्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिनत्तस्यै रसः परा-
 ऽपतत्तं बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो
 द्वितीयः परापतत्तं मित्रावरुणावुपांगृह्णीताः सा द्विरूपा
 वशाऽभवद्यस्तृतीयः परापतत्तं विश्वे देवा उपांगृह्णन्त्सा
 बहुरूपा वशाऽभवद्यश्चतुर्थः परापतत्तस्य पृथिवीं प्राविशत्तं
 बृहस्पतिरभि (४१)

अगृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्यल्लोहितं
 परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभव-
 द्वार्हस्पत्याः शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो
 बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्ब्रह्म-
 वर्चसन्दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां वा एष रसो

यद्वशा रसं इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसञ्छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
रात्रिरहोरात्राभ्याङ्गलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं
वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै
वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो
मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्याङ्गलु वै प्रजाः प्रजायन्ते
मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मा
अहोरात्राभ्यां प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
रसं इव खलु वै प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
रसं इव खलु वा अन्नञ्छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे
वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

स॒जा॒ता वि॒श्वाने॒व दे॒वान्स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑धावति॒ त
 ए॒वास्मै॑ स॒जा॒तान्प्रय॑च्छन्ति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वति॒ छन्द॑सां वा
 ए॒ष रसो॑ यद्व॒शा रसं॑ इ॒व खलु॑ वै स॒जा॒ताश्छन्द॑सामे॒व
 रसे॑न॒ रसः॑ स॒जा॒तानवरु॑न्धे बा॒र्हस्प॑त्यमु॒क्षव॑शमाल॒भेत
 ब्रह्म॑वर्च॒सकामो॑ बृह॒स्पति॑मे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑धावति॒ स
 ए॒वास्मिन्ब्रह्म॑वर्च॒सम् (४६)

द॒धा॒ति ब्र॒ह्मव॑र्च॒स्येव॑ भ॒वति॒ वशं॑ वा ए॒ष च॑रति॒ यदु॒क्षा
 वशं॑ इ॒व खलु॑ वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं वशे॑नै॒व वशं॑ ब्रह्मवर्च॒समवरु॑न्धे
 रौ॒द्रीः॑ रोहि॑णीमाल॒भेताभि॑चरन्नु॒द्रमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑-
 धावति॒ तस्मा॑ ए॒वैन॒मावृ॑श्चति॒ ताज॑गार्ति॒माच्छ॑ति॒ रोहि॑णी
 भवति॒ रौ॒द्री ह्येषा॑ दे॒वत॑या॒ समृ॑द्धौ स्फ्यो॒ यूपो॑ भवति॒ वज्रो॑
 वै स्फ्यो॒ वज्र॑मे॒वास्मै॑ प्रह॑रति॒ शर॑मयं॒ बर्हिः॑ शृ॒णात्ये॒वेन॑
 वैभी॑दक॒ इच्छो॑ भि॒नत्ये॒वेनम्॑॥ (४७)

अ॒भि खलु॑ वृ॒ष्टिश्छन्द॑सामे॒व रसे॑न प्र॒जाम॑वं वै॒श्वदे॒वा वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं यूप
 ए॒कान्न॑वि॒शति॑श्च॥ (७)॥

[७]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चि॒त्तिमै॑च्छन्त॒स्मा
 ए॒ताः॑ सौ॒रीः॑ श्वे॒तां व॒शामा॑ल॒भन्त॒ तयै॒वास्मिन्नु॑च॒मद॑धुर्यो

ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता९ सौरी५ श्वेतां
 वशामालभेतामुमेवादित्य५ स्वेन भागधेयेनोपधावति
 स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैल्वो
 यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभि-
 चरन्वारुणं दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यङ्गाहयित्वा
 ब्रह्मणा स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूप९ समृद्धौ
 स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति
 शर्मयं बर्हिः शृणाति (४९)

एवैनं वैभीदक इद्धो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत
 यं यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोप-
 धावति स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो
 भवति वैष्णवो ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वडुबमालभेत
 पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानाम् (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एवास्मै पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः

प्रविष्टा अथैष पुमान्त्सन्वडुबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे
मैत्रं श्वेतमालभेत सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं
कृष्णमालभेत वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति
कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे शबलो
भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा वर्षयत्यवाशृङ्गो भवति
वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानन्नयति यच्छति॥ [८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमत्स एतां वारुणीं कृष्णां
वशामपश्यत्तां स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै
तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमेत्स
एतां वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नादः (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया
समृद्धौ मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमपाश्रौषधीनां च

सन्धावन्नकामो मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपां च खलु
वा ओषधीनां च रसमुपजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव
भवति (५४)

अपाञ्चौषधीनाश्च सन्धावालंभत उभयस्यावरुद्धौ विशाखो
यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धौ मैत्रं श्वेतमा लंभेत
वारुणं कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै
वरुणं शमयति यद्वारुणः साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्युत
यदीतासुर्भवति जीवत्येव देवा वै पुष्टिन्नाविन्दन् (५५)

तां मिथुनेऽपश्यन्तस्यान्नं समं राधयन्तावश्विना-
वब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां वदद्धमिति सा-
ऽश्विनोरेवाभवद्यः पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं
यमीं वशामालंभेताश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
तावेवास्मिन्पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजयां पशुभिः॥ (५६)

अन्नादोऽन्नाद एव भवत्यविन्दन्पञ्चत्वारिंशच्च॥ [९]

आश्विनन्धूम्रललामालंभेत यो दुर्ब्राह्मणः सोमं
पिपासेदश्विनौ वै देवानामसोमपावास्तान्तौ पश्चा

सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनावेतस्य देवता यो दुर्ब्राह्मणः
 सोमं पिपासत्यश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
 तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः सोमपीथो नमति
 यद्धूमो भवति धूमिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामः (५७)

भवति मुखत एवास्मिन्तेजो दधाति वायव्यङ्गोमृगमालभेत
 यमजघ्निवाः समभिश्च सैयुरपूता वा एतं वागृच्छति
 यमजघ्निवाः समभिश्च सन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नारण्यो
 यद्गोमृगो नेवैष ग्रामे नारण्ये यमजघ्निवाः समभिश्च सन्ति
 वायुर्वै देवानां पवित्रं वायुमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एव (५८)

एनं पवयति पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः
 पाप्मानं प्रविशति यस्याश्विने शस्यमाने सूर्यो नाविर्भवति
 सौर्यं बहुरूपमालभेतामुमेवादित्यः स्वेन भागधेयेनोप-
 धावति स एवास्मात्तमः पाप्मानमपहन्ति प्रतीच्यस्मै
 व्युच्छन्ती व्युच्छत्यप तमः पाप्मानं हते॥ (५९)

ललामः स एव षट्त्वारिंशच्च॥ [१०]

इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रन्नरो मरुतो यद्धं वो दिवो या वः

शर्म। भरेष्विन्द्र॑ सुहव॑ हवामहेऽ॑होमुच॑ सुकृतं दैव्यं
जनम्। अ॒ग्निं मि॒त्रं वरु॑णं सा॒तये॒ भग॒न्द्वावा॑पृथि॒वी म॒रुतः
स्व॒स्तये॑। म॒मत्तु॑ नः प॒रिज्मा॑ वस॒र्हा म॒मत्तु॑ वा॒तो अ॒पां
वृष॑ण्वान्। शि॒शी॒तमिन्द्रा॑पर्वता युवन्नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु
देवाः। प्रि॒या वो॒ नाम॑ (६०)

हुवे॒ तुरा॑णाम्। आयत्तुपन्मरुतो वावशानाः। श्रियसे कं
भा॒नुभिः॒ सम्मि॑मिक्षिरे ते र॒श्मिभि॑स्त ऋक्भिः सुखादयः। ते
वा॒शीम॑न्त इ॒ष्मिणो॒ अभी॑रवो वि॒द्रे प्रि॒यस्य॒ मारु॑तस्य धाम्नः।
अ॒ग्निः प्र॑थ॒मो वसु॑भिर्नो अव्या॒थ्सोमो॑ रु॒द्रेभि॑र॒भिर॑क्षतु त्मना॑।
इन्द्रो॑ म॒रुद्भि॑र॒ऋतु॑धा कृ॒णोत्वादि॒त्यैर्नो॑ वरु॑णः स॑ शि॒शातु॑।
सन्नो॑ दे॒वो वसु॑भिर॒ग्निः सम्॑ (६१)

सोम॑स्त॒नूभी॑ रु॒द्रिया॑भिः। समिन्द्रो म॒रुद्भि॑र्यज्ञियैः
समा॑दि॒त्यैर्नो॑ वरु॑णो अजिज्ञिपत्। यथा॑ऽऽदि॒त्या
वसु॑भिः सम्बभूवुर्म॒रुद्भी॑ रु॒द्राः स॒मजा॑नताभिः। ए॒वा
त्रि॑णाम॒न्नह॑णीयमाना विश्वे दे॒वाः स॒मन॑सो भवन्तु।
कुत्रा॑चिद्यस्य स॒मृतौ॑ र॒ण्वा नरो॑ नृषदने। अ॒र्हन्त॑श्चिद्यमि॒न्धते॑
सं॒ञ्जन॑यन्ति ज॒न्तवः॑। सं यदि॑षो वनामहे स॑ ह॒व्या

मानुषाणाम्। उ॒त द्यु॒म्नस्य॒ शव॑सः (६२)

ऋ॒तस्य॑ र॒श्मिमा॑ददे। य॒ज्ञो दे॒वानां॑ प्रत्ये॑ति सु॒म्नमा॑दित्यासो
भव॑ता मृ॒डय॑न्तः। आ॒वोऽर्वा॑ची॒ सुम॑तिर्वृ॒त्याद॑ः हो॒श्चि॒द्या
व॑रि॒वो॒वित्तरा॑ऽसत्। शुचि॑र॒पः सू॒यव॑सा॒ अद॑ब्ध॒ उप॑क्षेति
वृ॒द्धव॑याः सु॒वीरः॑। नकि॑ष्टं घ्नन्त्यन्ति॒तो न दू॒राद्य॑ आ॒दित्या॑नां
भव॑ति प्र॒णीतौ॑। धा॒रय॑न्त आ॒दित्या॑सो जग॒त्स्था दे॒वा
विश्व॑स्य॒ भुव॑नस्य गो॒पाः। दी॒र्घाधि॑यो रक्ष॑माणाः (६३)

अ॒सुर्य॑मृ॒तावा॑न॒श्चय॑माना ऋ॒णानि॑। ति॒स्रो भू॑मी॒र्धारय॑त्रीः
रु॒त द्यू॑त्रीणि॑ व्र॒ता वि॑दथे॑ अ॒न्तर॑ेषाम्। ऋ॒तेना॑दित्या॒ महि॑
वो महि॑त्वन्तर्द॒र्यम॑न्वरुण मि॒त्र चारु॑। त्या॒न्नु क्ष॑त्रियाः
अव॑ आ॒दित्या॑न् या॒चिषा॑महे। सु॒मृडी॑काः अ॒भिष्टे॑ये। न
दक्षि॑णा विचि॑किते॒ न स॒व्या न प्रा॒चीन॑मा॒दित्या॑ नोत प॒श्चा।
पा॒क्याचि॑द्वसवो धी॒र्याचि॑त् (६४)

युष्मा॑नी॒तो अ॒भयं॑ ज्योति॑रश्याम्। आ॒दित्या॑ना॒मव॑सा॒
नूत॑नेन सक्षी॒महि॑ शर्म॑णा शन्त॑मेन। अ॒ना॒गा॒स्त्वे अ॑दि॒तित्वे॑
तु॒रासं॑ इ॒मं य॒ज्ञन्द॑धतु श्रोष॑माणाः। इ॒मं मे॑ वरुण श्रु॒धी
हव॑म॒द्या च॑ मृ॒डय॑। त्वा॒मव॑स्युराच॑के। तत्त्वा॑ या॒मि ब्र॑ह्म॒णा

वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः। अहेडमानो वरुणेह
बोद्धुरुशःस मा न आयुः प्रमोषीः॥ (६५)

नामाग्निः सः शवसो रक्षमाणा धीर्याचिदेकान्नपञ्चाशच्च॥—[११][वायव्यं प्रजापतिस्ता
वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं बारहस्पत्यं वषट्कारोऽसौ सौरिं
वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेयीं कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा
अहोरात्राणि वषट्कारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चषष्टिः॥६५॥ वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहताः
सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपाघुक्षतामिति
स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरेवपत्तावस्मै प्रजाः
प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपेत्प्रजाकाम
इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो
विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपेत्स्पर्द्धमानः क्षेत्रे

वा सजा॒तेषु वेन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति
 ताभ्या॑मेवेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ वृ॒द्धे वि पा॒प्मना॒
 भ्रातृ॒व्येण॑ जय॒तेऽप॒ वा ए॒तस्मा॑दिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ क्रा॒मति॒ यः
 सङ्ग्रा॒ममु॑प॒प्रया॒त्यैन्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपा॒ल॒न्निः (२)

व॒पे॒त्स॒ङ्ग्रा॒ममु॑प॒प्रया॒स्यन्निन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑-
 धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ ध॒त्तः स॒हेन्द्रि॒येण॑
 वी॒र्ये॑णोप॒प्रया॑ति॒ जय॑ति॒ त॒ सङ्ग्रा॒मं वि वा ए॒ष
 इन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒र्द्धते॒ यः सङ्ग्रा॒मञ्ज॑र्य॒त्यैन्द्रा॒ग्नमेका॑दश-
 कपा॒ल॒न्निर्व॑पे॒त्स॒ङ्ग्रा॒मञ्जि॒त्वेन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑-
 धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यम् (३)

ध॒त्तो नेन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒ व्य॑र्द्धतेऽप॒ वा ए॒तस्मा॑दिन्द्रि॒यं
 वी॒र्य॑ङ्क्रामति॒ य ए॒ति ज॒नता॑मैन्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपा॒ल॒न्निर्व॑पे॒ज्जन॑ता॒मे
 ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ ध॒त्तः
 स॒हेन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒ ज॒नता॑मेति पौ॒ष्णं च॒रुम॑नु॒निर्व॑पेत्पू॒षा वा
 इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्यानु॒प्रदा॒ता पू॒षण॑मेव (४)

स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मनु॒
प्रय॑च्छति॒ क्षेत्र॑प॒त्यं च॒रुं निर्व॑पे॒ज्जन॑ता॒माग॑त्ये॒यं वै क्षेत्र॑स्य॒
पति॑र॒स्यामे॒व प्रति॑तिष्ठत्यैन्द्रा॒ग्रमेका॑दशकपालमुपरि॑ष्टा॒न्निर्व॑पेद॒स्य
प्रति॑ष्ठायेन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मुपरि॑ष्टादात्मन्ध॒त्ते॥॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारिंशच्च॥१॥ [१]

अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्यो
द॒र्शपूर्ण॑मासया॒जी सन्न॑मावा॒स्याः॑ वा पौर्णमा॒सीं वा॑-
ऽतिपा॒दये॑त्यथो वा ए॒षोऽद्ध॑प॒थेनैति॑ यो द॒र्शपूर्ण॑मासया॒जी
सन्न॑मावा॒स्याः॑ वा पौर्णमा॒सीं वा॑ऽतिपा॒दये॑त्यग्निमेव
पथि॒कृत॑ः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वैन॑मप॒थात्प॑न्था॒मपि॑
नय॑त्यन॒ङ्गान्दक्षि॑णा व॒ही ह्ये॑ष समृ॒द्ध्या अ॒ग्नये॑ व्रत॒पत॑ये (६)

पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्य आहि॑ताग्निः सन्न॑व्रत्यमि॒व
चरे॑द॒ग्निमे॒व व्रत॑पतिः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒
स ए॒वैन॑व्र॒तमाल॑भयति॒ व्रत्यो॑ भवत्य॒ग्नये॑ रक्षो॒घ्ने
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्य॑ रक्षा॑सि सचै॒रन्न॑ग्निमे॒व
रक्षो॑हणः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒स्यप॑हन्ति॒

निशिंताया॒न्निर्व॑पेत् (७)

निशिंताया॒ः हि रक्षा॑सि प्रेरते॑ सम्प्रेर्णान्ये॑वैनानि
हन्ति॒ परि॑श्रिते याजयेद्रक्ष॑सामनन्ववचाराय॒ रक्षो॒घ्नी
या॑ज्यानुवा॒क्ये भवतो॑ रक्ष॑साः॒ स्तृत्या॑ अ॒ग्नये॑ रुद्रवते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेदभिचर॑न्नेषा वा अ॑स्य घो॒रा
त॒नूर्य॑द्रुद्रस्तस्मा॑ ए॒वैन॒मावृ॑श्चति ता॒जगार्ति॑माच्छत्य॒ग्नये॑
सुरभि॑मते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्यस्य॒ गावो॑ वा
पुरु॑षाः (८)

वा प्र॒मीये॑रन् यो वा॑ बिभी॒यादेषा॑ वा अ॑स्य
भेष॒ज्या॑ त॒नूर्य॑त्सुरभि॒मती॒ तयै॑वास्मै भेष॒जङ्क॑रोति
सुरभि॑मते॒ भवति॑ पू॒तीग॒न्धस्याप॑हत्या अ॒ग्नये॑ क्षाम॑वते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेत्सङ्ग्रामे सं य॑त्ते भा॒गधे॑येनै॒वैन॑
शमयि॑त्वा परा॑न्भि निर्दि॑शति यमव॑रेषां वि॒च्छन्ति॒ जीव॑न्ति
स यं परे॑षां प्र स मी॑यते जय॑ति त॑ सङ्ग्रामम् (९)

अ॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा॑ अ॒न्वश्चः॑
प्र॒मीय॑न्ते पुरु॒षाहु॑तिर्ह्यस्य प्रि॒यत॑माऽ॒ग्नये॑ क्षाम॑वते

पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नैषां पुरा-
 ऽऽयुषोऽपरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य
 गृहान्दहत्यग्नये क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं
 शमयति नास्यापरङ्गृहान्दहति॥ (१०)

व्रतपतये निशितायान्निर्वपेत्युरुषाः सङ्ग्रामत्र चत्वारि च॥ [२]

अग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेद्यङ्कामो
 नोपनमेदग्निमेव कामं स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एवैनङ्कामेन समर्द्धयत्युपैनङ्कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय
 पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेत्स्पर्द्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु
 वाऽग्निमेव यविष्ठं स्वेन भागधेयेनोपधावति तेनैवेन्द्रियं
 वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय
 पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठं
 स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्माद्रक्षांसि यवयति
 नैनमभिचरन्त्स्तृणुतेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेद्यङ्कामो
 कामयेत सर्वमायुरियामित्यग्निमेवायुष्मन्तं स्वेन

भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् (१२)

आयुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्रये जातवेदसे पुरोडाशमष्टाकपाल
ऽग्निमेव जातवेदसः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं
भूतिङ्गमयति भवत्येवाग्रये रुक्मते पुरोडाशमष्टाकपालत्रिर्वपेद्रुक्म
ऽग्निमेव रुक्मन्तः स्वेन भागधेयेनोपधावति स
एवास्मिन्नुचन्दधाति रोचत एवाग्रये तेजस्वते पुरोडाशम् (१३)

अष्टाकपालत्रिर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तः स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्तेजो दधाति तेजस्यैव
भवत्यग्रये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालत्रिर्वपेत्सीक्षमाणो-
ऽग्निमेव साहन्त्यः स्वेन भागधेयेनोपधावति तेनैव संहते
यः सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अग्रयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालत्रिर्वपेद्यः कामयेतान्नवान्त्स
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनमन्नवन्तङ्करोत्यन्नवानेव
भवत्यग्रयेऽन्नादाय पुरोडाशमष्टाकपाल त्रिर्वपेद्यः
कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेन भागधेयेनोप-
धावति स एवैनमन्नादङ्करोत्यन्नादः (१५)

ए॒व भ॑वत्य॒ग्नयेऽन्न॑पतये पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्यः
 का॒मये॒तान्न॑पतिः स्या॒मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑पतिः॒ स्व॑नं भा॒गधे॒येनोप॑-
 धावति॒ स ए॒वैन॑मन्न॑पतिङ्क॒रोत्य॒न्नपति॑रे॒व भ॑वत्य॒ग्नये
 प॒व॑मानाय पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद॒ग्नये॑ पा॒वका॒याग्नये॑
 शुच॑ये ज्यो॒गाम॑यावी यद॒ग्नये॑ प॒व॑मानाय नि॒र्वप॑ति
 प्रा॒णमे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ (१६)

पा॒वका॒य वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ शुच॑य
 आ॒युरे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधात्यु॒त यदी॒तासु॑र्भवति जी॒वत्ये॒वैतामे॒व
 नि॒र्वपे॑च्चक्षु॒ष्कामो॑ यद॒ग्नये॑ प॒व॑मानाय नि॒र्वप॑ति प्रा॒णमे॒वास्मि॒न्तेन॑
 दधाति॒ यद॒ग्नये॑ पा॒वका॒य वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑
 शुच॑ये चक्षु॒रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति (१७)

उ॒त यद्य॒न्धो भ॑वति॒ प्रै॒व प॑श्यत्य॒ग्नये॑ पु॒त्रव॑ते
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेदिन्द्रा॒य पु॒त्रिणे॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपा
 प्र॒जाका॑मोऽ॒ग्निरे॒वास्मै॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामि॒न्द्रः
 प्र॒यच्छ॑त्य॒ग्नये॑ रस॑वतेऽज॒क्षीरे॑ च॒रुं नि॒र्वपे॑द्यः का॒मये॑त
 रस॑वा॒न्त्स्या॒मित्य॒ग्निमे॒व रस॑वन्तः॒ स्व॑नं भा॒गधे॒येनोप॑धावति॒
 स ए॒वैन॑ रस॑वन्तङ्क॒रोति॑ (१८)

रस॑वाने॒व भ॑वत्यजक्षी॒रे भ॑वत्याग्नेयी॒ वा ए॒षा यद॒जा
सा॒क्षादे॒व रस॑मव॑रुन्धेऽग्नये॒ वसु॑मते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्य
का॒मये॑त॒ वसु॑मान्थस्या॒मित्य॒ग्निमे॒व वसु॑मन्तः॒ स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ वसु॑मन्तङ्क॒रोति॑ वसु॑माने॒व
भ॑वत्य॒ग्नये॑ वाज॒सृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेथ्सङ्ग्रामे॒ सं
य॑त्ते वाज॒म (१९)

वा ए॒ष सि॑सी॒र्षति॒ यः सं॑ङ्ग्राम॒जिगी॑षत्य॒ग्निः
खलु॒ वै दे॒वानां॑ वाज॒सृद॒ग्निमे॒व वाज॑सृ॒तः स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ धाव॑ति॒ वाजः॑ ह॒न्ति वृ॒त्रञ्ज॑यति॒
तः सं॑ङ्ग्राम॒मथो॑ अ॒ग्निरिव॑ न प्र॒तिधृ॑षे भवत्य॒ग्नये॑ऽग्निव॒ते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्यस्या॒ग्राव॑ग्निम॒भ्युद्ध॑रे॒युर्निर्दि॑ष्टभा॒गो
वा ए॒तयो॑र॒न्योऽनि॑र्दिष्टभा॒गोऽन्य॑स्तौ स॒म्भव॑न्तौ यज॑मानम् (२०)

अ॒भिस॑म्भवतः॒ स ई॑श्वर॒ आर्ति॑मा॒र्तो॒र्यद॒ग्नये॑ऽग्निव॒ते
नि॒र्वप॑ति॒ भा॒ग॒धेये॒नैवैनौ॑ श॒मय॑ति॒ ना॒र्तिमा॑र्छति॒ यज॑मानो-
ऽग्नये॒ ज्योति॑ष्मते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्यस्या॒ग्निरुद्ध॑तो-
ऽहु॑तेऽग्नि॒होत्र॑ उ॒द्वाये॒दपर॑ आ॒दीप्या॑नूद्धृत्य॒ इत्या॑हुस्तत्तथा॒ न
का॒र्यं यद्वा॑ग॒धेय॑म॒भि पूर्वं॑ उद्ध्रियते॒ किम॑परोऽभ्युत् (२१)

ह्रियेतेति तान्येवावक्ष्णानि सन्निधाय मन्थेदितः
 प्रथमञ्ज्जे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया
 त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति
 छन्दोभिरेवैनः स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सो-
 ऽग्निरित्याहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति यदग्नये
 ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य ज्योतिः परापतितन्तदेवावरुन्धे।

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य

षट्॥ [४]

वैश्वानरन्द्वादशकपालनिर्वपेद्वारुणं चरुन्दधिक्राव्णं
 चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति
 संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरेणैवैनः स्वदयत्यपं
 पापं वर्णं हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
 दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यन्दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं
 पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपेत्प्रजाकामः
 संवत्सरः (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनान्निर्दहति योऽलं
 प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति

संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरमेव भागधेयेन शमयति
 सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवेन
 वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यन्दक्षिणा
 पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवेनम् (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरन्द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते
 यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवेन ब्रह्मवर्चसेन पुनाति
 यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यदशकपालो
 विराजैवास्मिन्नत्राद्यन्दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवा-
 स्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून्दधाति
 यस्मिञ्जात एतामिष्टिन्निर्वपति पूतः (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा
 एष सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी
 सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय
 हि लोकाय दर्शपूर्णमासाविज्येत वैश्वानरन्द्वादश-
 कपालन्निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्य
 संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरमेव प्रीणात्यथो
 संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गल्लोकमेति वीरहा वा
 एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः
 पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमुष्टाकंपालन्निर्वपेद्वैश्वानुरन्द्वादशकपालमुग्निमु
 यदष्टाकंपालो भवत्युष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तर
 आतिथ्यङ्करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसङ्करोति तादृक् (२७)

एव तद्वादशकपालो वैश्वानुरो भवति द्वादश मासाः
 संवत्सरः सं वत्सरः खलु वा अग्रेयोनिः स्वामेवैनं
 योनिङ्गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानुरन्द्वादशकपालन्निर्वपेन्मा
 सप्तकंपालङ्गामकाम आहवनीये वैश्वानुरमधिश्रयति
 गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो
 वैश्वानुरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः सं वत्सरेणैवास्मै
 सजाताऽश्वावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे
 सप्तकंपालो भवति सप्तगणा वै मारुतो गणश एवास्मै
 सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा
 अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (२९)

आ॒दि॒त्यं च॒रुं निर्व॑पे॒त्सङ्गाम॑मु॒पप्र॑या॒स्यन्नि॒यं वा
 अदि॑तिर॒स्यामे॒व पूर्वे॑ प्रति॑तिष्ठन्ति वै॒श्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पेद
 सं व॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं व॒त्स॒रः खलु॑ वै
 दे॒वाना॑मा॒यत॑नमे॒तस्मा॒द्वा आ॒यत॑नाद्दे॒वा असु॑रानजयन्
 यद्वै॑श्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पति दे॒वाना॑मे॒वायत॑ने यत॑ते
 जय॑ति त॒ सङ्गाम॑मे॒तस्मिन्वा ए॒तौ मृ॑जाते (३०)

यो वि॑द्विषा॒णयो॒रन्न॑मत्ति॒ वैश्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पेद्विद्विषा॒
 सं व॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं व॒त्स॒रस्व॑दि॒तमे॒वात्ति॑
 नास्मि॑न्मृजाते संव॒त्स॒राय॑ वा ए॒तौ सम॑माते॒ यौ
 सम॑माते॒ तयो॒र्यः पूर्वा॑ऽभि॒द्रुह्य॑ति॒ तं वरु॑णो गृह्णाति
 वै॒श्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पे॒त्सम॑मानयोः पूर्वा॑ऽभि॒द्रुह्य॑
 संव॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं व॒त्स॒रमे॒वात्वा
 निर्व॑रुणम् (३१)

प॒रस्ता॑द॒भिद्रु॑ह्यति॒ नैनं॑ वरु॑णो गृह्णा॒त्याव्यं॑ वा ए॒ष
 प्रति॑गृह्णाति॒ योऽविं॑ प्रति॑गृह्णाति॒ वैश्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पेदविं॑
 प्रति॑गृह्य संव॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं व॒त्स॒रस्व॑दि॒तामे॒व

प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य
उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपे

प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरस्वदितमेव
प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपे
वत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै सं वत्सरञ्जनतायाश्चरत्य
स धनार्घो भवति यद्वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपति
संवत्सरसातामेव सनिमभि प्रच्यवते दानकामा अस्मै प्रजा
भवन्ति यो वै सं वत्सरम् (३३)

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव
वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन
विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै यया रज्ज्वोत्तमाङ्गामाजेत्तां भ्रातृव्याय
प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति॥ (३४)

■[६]निर्वरुणं वपेदुभयादद्यो वै सं वत्सरं षट्त्रिंशच्च।]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति
पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनेः

प॒शून्प्रज॑नय॒तीन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑न्ते पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपाल॒न्निर्व॑पेत्प॒शु
इन्द्रि॒यं वै प॒शव॑ इन्द्र॒मेवेन्द्रि॒याव॑न्तः॒ स्व॑नं भा॒गधे॑येनोप॒
धा॒वति॒ सः (३५)

ए॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं प॒शून्प्रय॑च्छति पशु॒माने॒व भ॑व॒तीन्द्रा॑य
घ॒र्मव॑न्ते पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपाल॒न्निर्व॑पेद्ब्रह्मवर्च॒सका॑मो
ब्रह्मवर्च॒सं वै घ॒र्म इन्द्र॒मेव॑ घ॒र्मव॑न्तः॒ स्व॑नं भा॒गधे॑येनोप॒
धा॒वति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सन्द॑धाति ब्रह्मवर्च॒स्यैव॑
भ॑व॒तीन्द्रा॑यार्क॒वन्ते॒ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपाल॒न्निर्व॑पेदन्न॒कामो॒
ऽर्को॒ वै दे॒वाना॑मन्नमिन्द्र॒मेवार्क॑वन्तः॒ स्व॑नं भा॒गधे॑येन (३६)

उप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्नं प्रय॑च्छत्यन्ना॒द ए॒व भ॑व॒तीन्द्रा॑य
घ॒र्मव॑न्ते पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपाल॒न्निर्व॑पेदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑न्तः
इन्द्रा॑यार्क॒वन्ते॒ भूति॑कामो॒ यदिन्द्रा॑य घ॒र्मव॑न्ते निर्व॑पति शि॒रं
ए॒वास्य॑ तेन॒ करो॑ति यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑न्त आ॒त्मान॑मे॒वास्य॑
तेन॒ करो॑ति यदिन्द्रा॑यार्क॒वन्ते॒ भूत॑ ए॒वान्नाद्ये॒ प्रति॑तिष्ठति
भ॑वत्ये॒वेन्द्रा॑य (३७)

अ॒हो॒मुचै॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपाल॒न्निर्व॑पेद्यः पा॒प्मना॑
गृही॒तः स्या॑त्पा॒प्मा वा अ॒ह इन्द्र॒मेवा॒होमु॑चः॒

स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वैनं॑ पा॒प्मनोऽ॑हं॒सो
मुञ्च॒तीन्द्रा॑य॒ वैमृ॒धाय॑ पु॒रोडा॒शमेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पे॒द्यं
मृ॒धोऽभि॑ प्र॒वेपे॑रन्ना॒ष्ट्राणि॑ वा॒ऽभिसं॑मि॒युरिन्द्र॑मे॒व वैमृ॒धः
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑न्मृ॒धः (३८)

अप॑ह॒न्तीन्द्रा॑य॒ त्रा॒त्रे पु॒रोडा॒शमेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पे॒द्बद्धो
वा॒ परि॑यत्तो॒ वेन्द्र॑मे॒व त्रा॒तार॒ः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स
ए॒वैन॑त्रायत॒ इन्द्रा॑यार्क॒श्वमे॑धवते पु॒रोडा॒शमेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पे॒द्यं
म॑हाय॒ज्ञो नो॒पन॑मे॒देते॑ वै म॑हाय॒ज्ञस्यान्त्ये॑ त॒नू यद॑र्का॒श्वमे॑धाविन्द्र॑
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्त॒तो
म॑हाय॒ज्ञश्चा॑वय॒त्युपै॑नं म॑हाय॒ज्ञो न॑मति॥ (३९)

इन्द्रि॒याव॑न्तः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ सोऽर्क॑व॑न्तः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नैवेन्द्रा॑यास्मा॒न्मृ॒धोऽस्मै
सप्त॑ च। 7॥

[७]

इन्द्रा॒यान्वृ॑जवे पु॒रोडा॒शमेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पे॒द्भाम॑काम॒
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॑जुः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒तान॑नु॒कान्क॑रोति॒ ग्राम्ये॑व भ॑वतीन्द्रा॒ण्यै च॑रुं निर्व॑पे॒द्यस्य॑
सेना॑ऽस॒ंशिते॑व॒ स्यादिन्द्रा॑णी॒ वै सेना॑यै दे॒वतेन्द्रा॑णीमे॒व
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ सैवा॑स्य॒ सेना॒ः स॒ंश्य॑ति॒

बल्वंजानपि (४०)

इद्धो सन्नह्येद्वौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेहत्ततो बल्वंजा
उदतिष्ठन्गवांमेवैनं न्यायमपिनीय गा वेदयतीन्द्राय मन्युमते
मनस्वते पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्त
इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामञ्जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं
मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
मन्युं मनो दधाति जयति तम् (४१)

सङ्ग्राममेतामेव निर्वपेद्यो हतमनाः स्वयं पाप इव
स्यादेतानि हि वा एतस्मादपक्रान्तान्यथैष हतमनाः स्वयं
पाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति न हतमनाः स्वयं
पापो भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्यः
कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युः (४२)

इतीन्द्रमेव दातारुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै
दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय
प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सन्न
प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै

प्रदापयतीन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेदपरुद्धो
वा (४३)

अपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणः स्वेन भागधेयेनोप-
धावति स एवैनत्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृङ्
देवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
एतमैन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय मंदधाच्छक्करी
याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या
ऐन्ध (४४)

सोऽभवत्सोऽबिभेद्भूतः प्र मा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं
पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्करी अधि रेवतीन्निर्ममीत
शान्त्या अप्रदाहाय योऽलः श्रियै सन्त्सदृङ्खसमानैः
स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियमन्धाति रेवतीं
पुरोनुवाक्या भवति शान्त्या अप्रदाहाय शक्करी याज्या वज्रो
वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तः स्युर्वेन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्यभाग

स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो
 भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन
 चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
 वाचैवैनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां
 बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (४६)

प्रति वै परस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वेद्वे पुरोनुवाक्ये
 कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव
 देवताः प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा
 ब्रह्म स देवताश्चैव यज्ञं च मद्ध्यतो व्यवसर्पति
 तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्स्तृणुत
 आग्नावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपेद्यं यज्ञो न (४७)

उपनमेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निश्चैव विष्णुं च
 स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत उपैनं
 यज्ञो नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्नेर्वै चक्षुषा
 मनुष्या वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निश्चैव विष्णुं च स्वेन
 भागधेयेनोपधावति तावेव (४८)

अस्मिश्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो

यदाज्यमनुहुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजंनयति
 घृते भवति तेजो वै घृतन्तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै
 तेजश्चक्षुरवरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानो-
 ऽयंजमानस्याद्धरकल्पां प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने
 नास्यैन्द्रियम् (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितो निर्वपेद्वावत्येव
 वाक्तामप्रोदितां भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या
 वाचोऽनु प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णवमष्ट
 सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाक्षरा
 भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव
 तेनाप्रोति (५०)

आग्नावैष्णवमेकादशकपालत्रिर्वपेन्माध्यन्दिनस्य
 सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादश
 भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं
 माध्यन्दिनमेव सवनन्तेनाप्रोत्याग्नावैष्णवन्द्वादशकपालत्रिर्वपेत्तृतीय
 सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्वादशकपालो
 भवति द्वादशाक्षरा जगती जागतन्तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव

तेना॑प्रोति दे॒वता॑भिरे॒व दे॒वताः॑ (५१)

प्रति॑चरति य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॑णा ब्रह्म॑
क॒पालैरे॒व छन्दा॑ऽस्या॒प्रोति॑ पुरो॒डाशैः॑ स॒र्वना॑नि
मै॒त्रावरु॑णमेक॑क॒पाल॒न्निर्व॑पेद्व॒शायै॑ का॒ले यै॒वासौ भ्रातृ॑व्यस्य
व॒शाऽनू॑ब॒न्ध्या सो ए॒वैषै॑तस्यैक॑क॒पालो भ॑वति नहि क॒पालैः॑
प॒शुम॑र्हत्या॒प्तुम्॥ (५२)

ब्रह्म॑णै॒वैन॑म॒भिच॑रति य॒ज्ञो न ता॒वेवा॒स्यैन्द्रि॑यमा॒प्रोति॑ दे॒वताः॑ स॒प्तत्रि॑ंशच्च।९॥—[९]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒मैच्छ॑न्तस्मा॒
ए॒त९ सो॑मा॒रौद्रं च॒रुं नि॑र॒वप॑न्तेनै॒वास्मि॑न्नुच॑म॒दधुर्यो॑
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्या॒त्तस्मा॑ ए॒त९ सो॑मा॒रौद्रं च॒रुं
नि॒र्वपे॑त्सोम॑श्चै॒व रु॒द्रं च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑धावति
ता॒वेवा॑स्मि॒न्ब्रह्म॑व॒र्चस॑न्ध॒त्तो ब्रह्म॑व॒र्चस्ये॑व भ॑वति ति॒ष्यापू॑र्णमा॒से
नि॒र्वपे॑द्बु॒द्रः (५३)

वै ति॒ष्यः सोमः॑ पू॒र्णमा॑सः सा॒क्षादे॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒समव॑रु॒न्धे
परि॑श्रिते याज॒यति॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ परि॑गृही॒त्यै श्वे॒तायै॑
श्वे॒तव॑त्सा॒यै दु॒ग्धं म॑थि॒तमा॑ज्यं भ॒वत्या॑ज्यं प्रो॒क्षणा॑मा॒ज्येन॑
मा॒र्जय॑न्ते याव॑दे॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं तथ्सर्व॑ङ्करोत्यति॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सङ्क्रिय॑त॒

इत्याहु॑रीश्व॒रो दु॒श्श्म॑र्मा भवितो॒रिति॑ मान॒वी ऋचौ॑ धा॒य्ये
कुर्या॑द्यद्वै किं च॒ मनुरव॑दत्तद्भैष॒जम् (५४)

भैष॒जमे॒वास्मै॑ करोति॒ यदि॑ बिभी॒याद्दु॒श्श्म॑र्मा भविष्या॒मीति॑
सोमापौ॒ष्णं च॒रुं निर्व॑पेत्सौ॒म्यो वै दे॒वता॑या पु॒रुषः॑ पौ॒ष्णाः
प॒शवः॑ स्वयै॒वास्मै॑ दे॒वता॑या प॒शुभि॑स्त्वचङ्क॒रोति॑ न दु॒श्श्म॑र्मा
भवति॑ सोमारौ॒द्रं च॒रुं निर्व॑पेत्प्र॒जाका॑मः सोमो॒ वै रेतो॑धा
अ॒ग्निः प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑यिता सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑त्य॒ग्निः
प्र॒जां प्र॒ज॑नयति वि॒न्दते॑ (५५)

प्र॒जाः सो॒मारौ॒द्रं च॒रुं निर्व॑पेदभि॒चर॑न्त्सौ॒म्यो वै दे॒वता॑या
पु॒रुष॑ ए॒ष रु॒द्रो यद॒ग्निः स्वा॑या ए॒वैनं॑ दे॒वता॑यै नि॒ष्क्री॑य
रु॒द्राया॑पि दधाति॑ ता॒जगा॑र्तिमाच्छति॒ सोमारौ॒द्रं च॒रुं
निर्व॑पेज्ज्यो॒गाम॑यावी सोमं॑ वा ए॒तस्य॑ रसो॑ गच्छत्य॒ग्निः
शरी॑रं यस्य॒ ज्यो॒गाम॑यति॒ सोमा॑दे॒वास्य॑ रसं॒ निष्क्री॑णात्य॒ग्नेः
शरी॑रमु॒त यदि॑ (५६)

इ॒तासु॑र्भवति॒ जीव॑त्ये॒व सो॒मारु॒द्रयो॒र्वा ए॒तद्भ॑सितः॑ होता॒
निष्खि॑दति॒ स ई॑श्व॒र आ॒र्तिमा॒र्तो र॒न॒ड्वान् होता॑ दे॒यो वहि॑र्वा

अ॒न॒ङ्घान् वहि॑र॒होता॒ वहि॑नै॒व वहि॑मा॒त्मानः॑ स्पृ॒णोति॑
 सो॒मा॒रौ॒द्रं च॒रुं निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त॒ स्व॑ऽस्मा आ॒यत॑ने॒ भ्रातृ॑व्यं
 जन॑ये॒यमि॒ति वेदि॑ परि॒गृह्या॒र्द्धमु॑द्ध॒न्याद॑र्द्ध॒त्रार्द्धं ब॒र्हिषः॑
 स्तृ॒णीया॑द॒र्द्धं ना॒र्द्धमि॒च्छस्य॑भ्याद॒द्याद॑र्द्धं न स्व ए॒वास्मा॑
 आ॒यत॑ने॒ भ्रातृ॑व्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयादर्द्धन्द्वादश च॥१०॥ [१०]

ऐ॒न्द्रमे॑का॒दश॑क॒पाल॒त्रिर्व॑पे॒न्मारु॑तः॒ स॒प्तक॑पा॒लङ्गाम॑काम्
 इन्द्र॑श्चै॒व म॒रुत॑श्च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑
 स॒जा॒तान्प्र॑यच्छन्ति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वत्या॑ह॒वनी॑यं ऐ॒न्द्रमधि॑श्रयति॒
 गा॒र्हप॑त्ये॒ मारु॑तं पा॒पव॑स्य॒सस्य॑ वि॒धृत्यै॑ स॒प्तक॑पालो
 मारु॑तो भ॒वति॑ स॒प्तग॑णा॒ वै म॒रुतो॑ गण॒श ए॒वास्मै॑
 स॒जा॒तानव॑रुन्धेऽनू॒च्यमा॑न॒ आसा॑दयति॒ विश॑मे॒व (५८)

अ॒स्मा अनु॑व॒र्त्मान॑ङ्क॒रोत्ये॑तामे॒व निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त
 क्ष॒त्राय॑ च वि॒शे च॑ स॒मद॑न्द॒द्यामि॒त्यैन्द्र॑स्या॒वद्य॑न्ब्रू॒यादिन्द्रा॑यानु॒
 ब्रू॒हीत्या॑श्राव्यं ब्रू॒यान्म॒रुतो॑ य॒जेति॑ मा॒रुत॑स्या॒वद्य॑न्ब्रू॒यान्म॒रुद्ध्यो॑-
 ऽनु॒ब्रू॒हीत्या॑श्राव्यं ब्रू॒यादिन्द्रं॑ य॒जेति॑ स्व ए॒वैभ्यो॑ भा॒गधे॑ये
 स॒मद॑न्दधाति॒ वितृ॑हाणास्तिष्ठन्त्ये॒तामे॒व (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पेरन्निति यथादेवतमवदाय
 यथादेवतं यजेद्भागधेयेनैवैवान् यथायथङ्कल्पयति कल्पन्त
 एवैन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपेद्वैश्वदेवन्द्वादशकपालङ्ग्रामकाम
 इन्द्रश्चैव विश्वाँश्च देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त
 एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय
 वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रस्य (६०)

उपरिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय
 वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्नि्यै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं
 निर्वपेन्मरुद्भ्यो ग्रामकामः पृश्नि्यै वै पयंसो मरुतो जाताः
 पृश्नि्यै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मरुत
 एव स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति
 ग्राम्येव भवति प्रियवती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं समानानाङ्करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या
 भवति द्विपद एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव
 पशूनवरुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो
 विप्रिया आसन्ते ३ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा
 व्यक्रामन्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैः

स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तम् (६२)

एतया संज्ञान्याऽयाजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
 रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं
 वरुणायाऽऽदित्यवते चरुन्ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठ्यायामि
 समं जानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या
 याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सोमाय
 रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं
 वरुणायाऽऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतज्यैष्ठ्याय समाना
 अभिसञ्जानते वसिष्ठः समानानां भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥११॥—[११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितरं स
 मातरं स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं
 स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आऽभवत्। उदुत्यश्चित्रम्।
 सप्रब्रवन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेनं सं यतां। बृहत्तन्तु भानुनां।
 निकाव्या वेधसः शश्वतस्कर्हस्ते दधानः (६४)

नर्या पुरुणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो

अमृ॒ता॒नि॒ वि॒श्व॑ः॥ हि॒र॒ण्य॒पा॒णि॒मू॒तये॑ स॒वि॒ता॒र॒मु॒पं ह॒व्ये॑। स
चे॒त्ता॑ दे॒वता॑ प॒दम्। वा॒म॒म॒द्य स॑वि॒त॒र्वा॒म॒मु श्वो॑ दि॒वेदि॑वे
वा॒म॒म॒स्म॒भ्यः॑ सा॒वीः। वा॒म॒स्य॒ हि क्षय॑स्य दे॒व भू॒रे॒र॒या धि॒या
वा॒म॒भा॒जः॑ स्या॒म। ब॒डि॒त्था प॑र्व॒ताना॑ङ्घ्रि॒द्रं बि॑भ॒र्षि पृ॑थि॒वि।
प्र या भू॑मि प्रव॒त्वति॑ म॒हा जि॒नोषि॑ (६५)

म॒हि॒नि॒। स्तो॒मा॑स॒स्त्वा वि॒चा॒रि॒णि॒ प्र॒ति॑ष्टो॒भ॒न्त्य॒क्तु॒भिः॑। प्र
या वा॒ज॒न्न हे॑ष॒न्तं पे॒रु॒म॒स्य॑स्य॒र्जु॒नि। ऋ॒दू॒द॒रे॒ण स॒ख्या॑ स॒चे॒य
यो मा॒ न रि॒ष्ये॑द्ध॒र्यश्च॑ पी॒तः। अ॒यं यः सो॒मो न्य॑धा॒य्य॒स्मे
तस्मा॒ इन्द्र॑ प्र॒ति॒र॒मे॒म्यच्छ॑। आ॒पा॒न्त॒म॒न्यु॒स्तृ॒प॒लं प्र॑भ॒र्मा धु॒निः
शि॒मी॒वा॒ञ्छ॒रु॒माः॑ ऋ॒जी॒षी। सो॒मो वि॒श्व॑न्य॒त॒सा व॒ना॒नि
ना॒र्वा॒गिन्द्र॑ प्र॒ति॒मा॒ना॒नि दे॒भुः। प्र (६६)

सु॒वा॒नः सो॒मं ऋ॒त॒यु॒श्चि॒के॒तेन्द्रा॑य॒ ब्र॒ह्म ज॒म॒द॒ग्नि॒र॒र्च॒न्।
वृ॒षा य॒न्ता॒सि श॑व॒स॒स्तु॒र॒स्या॒न्त॒र्यच्छ॑ गृ॒ण॒ते ध॒र्त्रं दृ॑ह॒।
स॒बा॒ध॒स्ते म॑द॒श्च शु॒ष्म॒यं च॒ ब्र॒ह्म न॒रो ब्र॒ह्म॒कृ॒तः स॑प॒र्य॒न्।
अ॒र्को वा॒ यत्तु॑र॒ते सो॒मं च॑क्षा॒स्त॒त्रेदिन्द्रो॑ द॒ध॒ते पृ॑थ्सु तु॒र्या॒म्।
व॒ष॒ट्ते वि॒ष्ण॒वा॒स आ कृ॑णोमि॒ तन्मे॑ जुष॒स्व शि॒पि॒वि॒ष्ट
ह॒व्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरौ मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
 नः। प्र तत्तै अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि
 विद्वान्। तं त्वा गृणामि तव समतवीयान्क्षयन्तमस्य रजसः
 पराके। किमित्तै विष्णो परिचक्ष्य भूत्प्रयद्ववक्षे शिपिविष्टो
 अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह एतद्यदन्यरूपः समिथे
 बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशिहि नः
 सूनुमतः। दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः
 श्रुत्या अपावृधि। प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण
 शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं
 यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि हव्यमाततानाग्नेर्धामानि
 विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
 तत्तै रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी
 श्रीणीष आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः
 स्तोतृभ्य आ भर। वायो शतं हरीणां युवस्व पोष्याणाम्।
 उत वा ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिः (७०)

यासिं दा॒श्वा॑ꣳस॒मच्छा॑ नि॒युद्धि॑र्वायवि॒ष्टये॑ दुरो॒णे। नि
नो र॒यिꣳ सु॒भोज॑सं युवे॒ह नि वी॒रव॑द्भ॒व्यम॑श्वि॒यं च
राधः॑। रे॒वती॑र्नः सध॒माद॒ इन्द्रे॑ सन्तु तु॒विवा॑जाः। क्षु॒मन्तो
याभि॑र्मदे॒म। रे॒वाꣳ इ॒द्रेव॑तः स्तो॒ता स्या॑त्त्वाव॑तो म॒घोनः॑।
प्रेदुं हरि॑वः श्रुत॒स्य॑॥ (७१)

जि॒नोषि॑ दे॒भुः प्र ह॒व्यं ब॒भूथ॑ मा याभि॑श्चत्वारि॒ꣳशच्च॑॥ (१२) ————— [१२]

प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चरुमेन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वृजव आग्नावैष्णवमसौ
सोमारौद्रमेन्द्रमेकादशकपालꣳ हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिरग्नये कामायाभि सम्भवतो यो विंष्टिपाणयोरिन्द्रे
सन्नद्येदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासिं दाश्वाꣳसमेकंसतिः॥ (७१) प्रजापतिः प्रेदुं हरिवः श्रुतस्य॥

आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सन्नमर्यम्णे प्रजापतेऽस्म्यस्मिꣳशत्प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यन्देवासुरास्तात्रजनो द्रुवोऽसि
यन्नवमग्निं वै प्रजापतिर्वरुणाय या वामिन्द्रावरुणा सप्रन्नवच्चतुर्दश॥ 14॥ आदित्येभ्यस्त्वष्टरस्मै दानकामा एवावरुन्धेऽग्निं वै
सप्रन्नवथ्यदंश्चाशत्॥ 56॥ आदित्येभ्यः सुवर्पो जिगाय॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

आ॒दि॒त्येभ्यो॒ भुव॑द्व॒द्भ्यश्च॑रुं निर्व॑पेद्भूति॑काम आ॒दि॒त्या
वा ए॒तम्भू॒त्यै प्रति॑ नुदन्ते योऽल॒म्भू॒त्यै सन्भू॑तिं न

प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 त एवैनम्भूतिं गमयन्ति भवत्येवादित्येभ्यो धारयद्वद्वत्चरुं
 निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धारं
 आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो
 भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं
 वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह
 सत्यामेवाशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै
 समनसः करोत्युप प्रेतं मरुतः (२)

सुदानव एना विश्पतिनाभ्यमुः राजानमित्याह मारुती
 वै विङ्क्षुष्ठो विश्पतिर्विशैवनः राष्ट्रेण समर्धयति यः
 परस्ताद्भाम्यवादी स्यात्तस्य गृहाद्विहीना हरेच्छुक्लाःश्च
 कृष्णाःश्च वि चिनुयाद्ये शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं
 निर्वपेदादित्या वै देवतया विङ्क्षिशमेवाव गच्छति (३)

अवगतास्य विडनवगतः राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं
 वारुणं चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं
 चाव गच्छति यदि नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं

निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवगन्तोरिति निर्वपेदादित्या
एवैनम्भागधेयम्प्रेप्सन्तो विशमव (३)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्त्सप्त
मध्यमेषायामुप हन्यादिदमहमादित्यान्बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै
विशोऽवगन्तोरित्यादित्या एवैनम्बद्धवीरा विशमव गमयन्ति
यदि नावगच्छेदेतमेवादित्यं चरुं निर्वपेदिध्मेऽपि मयूखान्त्सं
नह्येदनपरुध्यमेवाव गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा
एतदोजो यदश्वत्थ ओजसैव विशमव गच्छति सप्त भवन्ति
सप्तगणा वै मरुतो गणश एव विशमव गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्य
एताम्प्राजापत्यां शतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एताम्प्राजापत्यां शतकृष्णलां
निर्वपेत्प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्नायुर्दधाति सर्वमायुरेति शतकृष्णला भवति
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यमायुश्चैवास्मा

अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णलान्यव
 द्यति चतुरवत्तस्यास्या एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव
 यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
 प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एत९ सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मिन् (७)

रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत९ सौर्यं
 चरुं निर्वपेदमुमेवादित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो
 रुक्मौ भवत उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे
 कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुद्ध
 आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं द्वादशकपालम्भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत हिरण्यं विन्देय हिरण्यम्मोप
 नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
 तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते
 भूम्यै चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैन्९ हिरण्यं नमति वि
 वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एताम् (९)

एव निर्वपेद्विरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत

ए॒तामे॒व निर्व॑पे॒द्यस्य॑ हि॒र॑ण्यं नश्ये॒द्यदा॑ग्रे॒यो भव॑त्याग्रे॒यं वै
हि॒र॑ण्यं यस्यै॒व हि॒र॑ण्यं तेनै॒वैन॑द्विन्दति सावि॒त्रो भ॑वति
सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑द्विन्दति भूम्यै च॒रुर्भव॑त्य॒स्यां वा ए॒तन्न॑श्यति
यन्न॑श्यत्य॒स्यामे॒वैन॑द्विन्दतीन्द्रः (१०)

त्वष्टुः सोम॑मभीष॒हापि॑ब॒त्स विष्व॑ङ्गा॒र्च्छ॒त्स इन्द्रि॑येण
सोम॑पी॒थेन॒ व्या॑र्ध्यत॒ स यदूर्ध्व॑मुद॒वमी॑त्ते श्या॒माका॑ अभव॒न्त्स
प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॑ ए॒त॒ सौमे॑न्द्र॒ श्या॑मा॒कं च॒रुं
नि॒र॒वप॑त्तेनै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒य॒ सौम॑पी॒थम॑दधा॒द्वि वा ए॒ष
इन्द्रि॑येण॑ सोम॑पी॒थेन॑र्ध्यते॒ यः सोमं॑ वमि॑ति॒ यः सोम॑वा॒मी
स्या॑त्तस्मै (११)

ए॒त॒ सौमे॑न्द्र॒ श्या॑मा॒कं च॒रुं निर्व॑पे॒त्सोमं॑ चै॒वेन्द्रं॑ च
स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ तावे॑वास्मि॑न्निन्द्रि॒य॒ सौम॑पी॒थं
ध॑त्तो॒ नेन्द्रि॑येण॑ सोम॑पी॒थेन॑ व्यृ॒ध्यते॒ यत्सौ॑म्यो भव॑ति
सोम॑पी॒थमे॒वाव॑ रु॒द्धे यदै॒न्द्रो भव॑तीन्द्रि॒यं वै सौम॑पी॒थ
इन्द्रि॑यमे॒व सौम॑पी॒थम॑व॑ रु॒द्धे श्या॑मा॒को भ॑वत्ये॒ष वाव॑ स
सोमः॑ (१२)

सा॒क्षादे॒व सौम॑पी॒थम॑व॑ रु॒द्धेऽग्नये॑ दा॒त्रे पु॑रो॒डाशं॑ म॒ष्टाकं॑ पा॒लं

निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालम् पशुकामो-
 ऽग्निरेवास्मै पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु
 घृतमापो धाना भवन्त्येतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशून्व
 रुन्दे पञ्चगृहीतम्भवति पाङ्गा हि पशवो बहुरूपम्भवति
 बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यम्भवति प्राजापत्या वै पशवः
 प्रजापतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु
 यन्मध्वग्नौ जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति
 पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव
 आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय पशून्व रुन्दे ॥ (१४)

इन्द्रियैऽस्मिन्भूम्यां एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च ॥ [२]

देवा वै सत्रमासतर्द्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं
 राजानं यश आर्च्छत्स गिरिमुदैत्तमग्निरूदैत्तावग्नीषोमौ
 समभवतान्ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयंतम्मेति
 तस्मा एतामिष्टिं निरवपतामाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपाल
 सौम्यं चरुन्तयैवास्मिन्तेजः (१५)

इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मां

ए॒तामिष्टिं॑ निर्व॑पेदा॒ग्नेयम॑ष्टाक॒पालमै॑न्द्रमेका॒दशक॑पालः
 सौ॒म्यं च॒रुं यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति तेजं॑ ए॒वास्मि॒न्तेन॑
 दधा॑ति यदै॒न्द्रो भव॑तीन्द्रि॒यमे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधा॑ति
 यथ्सौ॒म्यो ब्र॑ह्मवर्च॒सं तेना॑ग्ने॒यस्य॑ च सौ॒म्यस्य॑ चै॒न्द्रे
 समा॑श्लेषये॒त्तेजश्चै॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सं च॑ समीचीं॑ (१६)

द॒धात्य॒ग्नीषो॒मीय॑मेका॒दशक॑पालं निर्व॑पेद्यं कामो॒
 नोप॑नमे॒दाग्ने॒यो वै ब्रा॑ह्म॒णः स सोम॑मिबति स्वामे॒व दे॒वताः॑
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ सैवैनं॑ कामे॒न॒ सम॑र्धय॒त्युपै॑नं
 कामो॑ नमत्य॒ग्नीषो॒मीय॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्ब्रह्मवर्च॒सकामो॑-
 ऽग्नीषो॒मावे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सं
 ध॑त्तो ब्रह्मवर्च॒स्यैव॑ (१७)

भ॒वति॒ यद॑ष्टाक॒पालस्तेना॑ग्ने॒यो यच्छा॑माकस्तेन॑
 सौ॒म्यः समृ॑द्धौ सोमा॒य वा॒जिनै॑ श्यामाकं च॒रुं निर्व॑पेद्यः
 क्लै॒व्या॑द्विभी॒याद्रेतो॑ हि वा ए॒तस्मा॒द्वाजिन॑मप॒क्राम॑त्यथैष
 क्लै॒व्या॑द्विभा॒य सोम॑मे॒व वा॒जिनः॑ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
 धावति॒ स ए॒वास्मि॒न्नेतो॑ वाजिनं॑ दधाति॒ न क्ली॒बो भ॑वति
 ब्राह्म॑णस्प॒त्यमेका॑दशक॒पालं निर्व॑पेद्ब्राम॑कामः (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
 सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये
 भवतः सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः
 कामयेत ब्रह्मन्विशं वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये
 कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
 ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
 लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
 प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
 सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एव (२०)

अस्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै
 प्रजा भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति
 जनतामियामित्यसौ वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनं तद्गमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो
 वै देवानामानुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
 एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निः (२१)

अ॒व॒प॒त्ते॒नै॒वैन॒म॒ग्रं दे॒वता॑नां पर्य॑णयद्बुध्र॑वती अग्र॑वती
याज्या॑नुवा॒क्ये अ॒करो॑द्बुध्रादे॒वैन॒म॒ग्रं पर्य॑णय॒द्यो रा॑ज॒न्यं
आ॒नु॒जा॒व॒रः स्या॑त्तस्मा॑ ए॒तमै॑न्द्रमा॒नुषू॑कमेका॑दशकपालं
निर्व॑पेदिन्द्र॒मे॒व स्वे॒न भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॒म॒ग्रं
समा॑नानां परि॑ णयति बुध्र॑वती अग्र॑वती याज्या॑नुवा॒क्ये
भव॑तो बुध्रादे॒वैन॒म॒ग्रम् (२२)

परि॑ णयत्यानुषू॒को भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॑ य
आ॒नु॒जा॒व॒रः समृ॑द्ध्यै यो ब्रा॒ह्म॒ण आ॑नुजा॒व॒रः स्या॑त्तस्मा॑
ए॒तम्बा॑र्हस्प॒त्यमा॑नुषू॒कं च॒रुं निर्व॑पेद्बृहस्प॒तिमे॒व स्वे॒न
भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॒म॒ग्रं समा॑नानां परि॑ णयति
बुध्र॑वती अग्र॑वती याज्या॑नुवा॒क्ये भव॑तो बुध्रादे॒वैन॒म॒ग्रं परि॑
णयत्यानुषू॒को भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॑ य आ॒नु॒जा॒व॒रः
समृ॑द्ध्यै॥ (२३)

ए॒व नि॒र॒ग्रमे॒तस्य॑ च॒त्वारि॑ च॥ [४]

प्र॒जाप॑ते॒स्त्रय॑स्त्रि॒ंशद्बु॑हितर॑ आ॒स॒न्ताः सोमा॑य॒ राज्ञे॑-
ऽद॒दा॒त्तासा॑ रोहि॒णीमु॑प॒त्ता ई॒र्ष्यन्ती॑ पुन॑रगच्छ॒न्ता अ॒न्वे॒त्ताः

पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमामीत्ता
अस्मै पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोप (२४)

एतं यक्ष्म आर्च्छद्राजानं यक्ष्म आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य
जन्म यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्यो-
ऽविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद
नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एता एव नमस्यन्नुपाधावत्ता
अब्रुवन्वरं वृणामहै समावच्छ एव न उपाय इति तस्मा
एतम् (२५)

आदित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनम्पापात्स्त्रामादमुश्चन्
यः पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं
निर्वपेदादित्यानेव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं
पापात्स्त्रामान्मुश्चन्त्यमावास्यायां निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन-
प्याययति नवोनवो भवति जायमान इति पुरोनुवाक्या
भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या अ० शुमाप्याययन्तीति
याज्यैवैनमेतयाप्याययति॥ (२६)

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाल्लोकान्भ्यति
 तन्ममांसदिति तदिमाल्लोकान्भ्यत्यरिच्यतेन्द्रः राजानमिन्द्रमधि
 स्वराजानन्ततो वै स इमाल्लोकाः स्त्रेधादुहत्तत्रिधातोस्त्रिधातुत्वय
 कामयेतान्नादः स्यादिति तस्मा एतं त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय
 राज्ञे पुरोडाशम् (२७)

एकादशकपालमिन्द्रायाधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा
 इन्द्रो राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव
 लोकान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नम्प्र
 यच्छन्त्यन्नाद एव भवति यथा वृत्सेन प्रतां गां
 दुह एवमेवेमाल्लोकान्प्रतान्काममन्नाद्यं दुह उत्तानेषु
 कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
 भवन्ति त्रयं इमे लोका एषाल्लोकानामास्या उत्तरउत्तरो
 ज्यायांभवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव
 द्यत्यच्छम्बद्वारव्यंत्यासमन्वाहानिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयप्यङ्घ्रिं शतिश्च॥

[६]

देवासुराः संयन्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते
 देवाः पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्यं

इन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तद्वरुधं
 नाशक्रोत्तदस्मादभ्यर्धोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया
 सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्तयैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य
 इन्द्रियकामः (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव
 देवताः स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं
 दधति यदिन्द्राय राथतराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवाव
 रुन्धे यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवाव रुन्धे
 यदिन्द्राय वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्तत् (३०)

एवाव रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजस्तदेवाव
 रुन्धे यदिन्द्राय शाक्वराय यदेव मरुतां तेजस्तदेवाव
 रुन्धे यदिन्द्राय रैवताय यदेव बृहस्पतेस्तेजस्तदेवाव रुन्ध
 एतावन्ति वै तेजांसि तान्येवाव रुन्ध उत्तानेषु कपालेष्वधि
 श्रयत्ययातयामत्वाय द्वादशकपालः पुरोडाशः (३१)

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तम्पर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं
 वीर्यं यजमाने दधाति व्यत्यासमन्वाहानिर्दाहायाश्वं ऋषभो
 वृष्णिर्बस्तः सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिःस्यमान

ए॒ताश्चे॒द्वा अ॒स्य दे॒वता॒ अन्न॑म॒दन्त्य॒दन्त्यु॒वेवा॒स्य
मनु॒ष्याः॑ ॥ (३२)

इन्द्रि॒यका॑मः स॒वितु॑स्तेज॒स्तत्पु॑रोडाशोऽष्टात्रिं॑शच्च ॥ [७]

रज॑नो॒ वै कौ॑णे॒यः क्र॑तु॒जितं॑ जा॒नकिं॑ चक्षु॒र्वन्य॑मया॒त्तस्मा॑
ए॒तामिष्टिं॑ नि॒रव॑पद॒ग्रये॑ भ्राज॑स्वते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाकं॑पा॒लः
सौ॒र्यं च॒रुम॑ग्र॒ये भ्राज॑स्वते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाकं॑पा॒लन्त॒यैवा॒स्मिश्च॑क्षु॒रत॑
स्या॒त्तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑ नि॒र्वपे॑द॒ग्रये॑ भ्राज॑स्वते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाकं॑पा॒लः
सौ॒र्यं च॒रुम॑ग्र॒ये भ्राज॑स्वते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाकं॑पा॒लम॒ग्रेवै॑ चक्षु॒षा
मनु॒ष्या॑ वि (३३)

प॒श्यन्ति॑ सू॒र्यस्य॑ दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व सू॒र्यं च॒ स्वेन॑
भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति ता॒वेवा॒स्मिश्च॑क्षु॒र्धत्त॑श्चक्षु॒ष्माने॒व भ॑वति
यदा॑ग्ने॒यौ भ॑व॒तश्च॑क्षु॒षी ए॒वास्मि॑न्तत्प्रति॑ दधाति॒ यथ्सौ॒र्यो
नासि॑कां॒ तेना॒भितः॑ सौ॒र्यमा॑ग्ने॒यौ भ॑व॒तस्तस्मा॑द॒भितो॑ नासि॑कां
चक्षु॑षी॒ तस्मान्ना॑सि॒कया॑ चक्षु॑षी॒ विधृ॑ते स॒मानी॑ या॒ज्यानु॒वाक्ये॑
भव॑तः स॒मानः॑ हि चक्षुः॒ समृ॑द्ध्या॒ उदु॑ त्यं जा॒तवे॑दसः॑ स॒प्त
त्वा॑ ह॒रितो॑ रथे॒ चित्रं॑ दे॒वाना॑मुद॒गादनी॑कमिति॒ पिण्डा॑न्प्र
यच्छति॒ चक्षु॑रे॒वास्मै॑ प्र यच्छति॒ यदे॒व तस्य॑ तत् ॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ _____ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता
 वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता
 वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता
 वसुविदामनमस्यामनस्य देवा ये संजाताः कुमारः
 समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः हृदा तान्म
 आमनसः कृधि स्वाहामनमसि (३५)

आमनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
 हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म् आमनसः कृधि
 स्वाहा वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्भ्रामकामो वैश्वदेवा वै
 संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त
 एवास्मै सजातान्प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी
 भवति मनोग्रहणं वै संग्रहणम्मन एव संजातानाम् (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति
 परिधीन्परि दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं
 सजातेष्वधि भवति यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त
 आमनमस्यामनस्य देवा इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो

वै संजा॒ता ये मु॒हान्तो॒ ये क्षु॒ल्लका॒ याः स्त्रिय॒स्ताने॒वाव॑ रु॒द्धे
त ए॒नम॑व॒रुद्धा॒ उप॑ तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहाम॑नमसि स॒जा॒ताना॑ रु॒द्धे पञ्च॑ च॥ [९]

यन्न॒वमै॒त्तन्न॒वनी॑तम॒भव॑द्यद॒सर्प॑त्त॒त्सर्पि॑र॒भव॑द्यद॒ध्रिय॑त
तद्धृ॒तम॑भवद्द॒श्विनोः॑ प्रा॒णोऽसि॒ तस्य॑ ते दत्तां॒ ययोः॑ प्रा॒णोऽसि॒
स्वाहेन्द्र॑स्य प्रा॒णोऽसि॒ तस्य॑ ते ददातु॒ यस्य॑ प्रा॒णोऽसि॒
स्वाहा॑ मि॒त्रावरु॑णयोः प्रा॒णोऽसि॒ तस्य॑ ते दत्तां॒ ययोः॑
प्रा॒णोऽसि॒ स्वाहा॑ वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसि॒ (३८)

तस्य॑ ते ददतु॒ येषां॑ प्रा॒णोऽसि॒ स्वाहा॑ घृ॒तस्य॒
धा॒रा॒म॒मृत॑स्य॒ पन्था॑मि॒न्द्रेण॑ द॒त्ताम्प्र॑य॒ताम्मु॑रु॒द्धिः। तत्त्वा॒
विष्णुः॑ पर्य॑पश्य॒त्तत्त्वेडा॒ गव्यै॑रयत्। पा॒व॒मा॒नेन॑ त्वा॒ स्तोमे॑न
गा॒य॒त्रस्य॑ वर्त॒न्योपा॑शो॒र्वीर्ये॑ण दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑त्सृजतु
जी॒वा॒त॒वे जी॒वन॒स्यायै॑ बृह॒द्रथ॑न्त॒रयो॑स्त्वा॒ स्तोमे॑न त्रि॒ष्टुभो॑
वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्ये॑ण दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑त् (३९)

सृ॒ज॒तु जी॒वा॒त॒वे जी॒वन॒स्याया॑ अ॒ग्नेस्त्वा॒ मात्रा॑या॒
जग॑त्यै वर्त॒न्याग्र॑य॒णस्य॑ वी॒र्ये॑ण दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑त्सृजतु

जी॒वा॒त॒वे जी॒व॒न॒स्या॒या इ॒म॒म॒ग्न॒ आ॒यु॒षे वर्च॑से
 कृ॒धि प्रि॒य॑ रे॒तो वरु॑ण सोम॒ राज॑न्। मा॒तेवा॑स्मा
 अदि॒ते श॒र्म यच्छ॑ विश्वे॑ दे॒वा ज॒र॑द॒ष्टि॒र्यथा॑स॒त्।
 अ॒ग्नि॒रा॒युष्मा॒न्त्स व॒न॒स्प॒ति॒भि॒रा॒युष्मा॒न्ते॒न त्वा॒यु॒षा॒युष्म॑न्तं
 करो॒मि सोम॑ आ॒युष्मा॒न्त्स ओष॑धी॒भि॒र्य॒ज्ञ आ॒युष्मा॒न्त्स
 दक्षि॑णाभि॒र्ब्र॒ह्मा॒युष्म॑त्तद्वा॒ह्य॒णैरा॒युष्म॑द्दे॒वा आ॒युष्म॑न्त॒स्तेऽमृ॑ते॒न
 पि॒तर॑ आ॒युष्म॑न्त॒स्ते स्व॒ध॒या॒युष्म॑न्त॒स्ते॒न त्वा॒यु॒षा॒युष्म॑न्तं
 करो॒मि॥ (४०)

विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रा॒णा॑ऽसि त्रि॒ष्टु॒भो वर्त॑न्या शु॒क्र॒स्य वी॒र्ये॑ण दे॒व॒स्त्वा स॒वि॒तो॒ऽथ॒सोम॑
 आ॒यु॒ष्मा॒न्प॒ञ्च॒विंश॑तिश्च॥ ————— [१०]

अ॒ग्निं वा ए॒तस्य॑ शरी॑रं गच्छ॒ति सोम॒॑ रसो॑
 वरु॑ण ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृ॒ह्णाति॑ सर॑स्वतीं वा॒ग॒ग्ना॒विष्णू॑
 आ॒त्मा यस्य॑ ज्यो॒गा॒म॒य॑ति॒ यो ज्यो॒गा॒म॒या॒वी स्या॑द्यो
 वा का॒म॒ये॑त् सर्व॑मा॒युरि॒या॒मि॒ति तस्मा॑ ए॒तामि॑ष्टिं
 निर्व॑पेदा॒ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पाल॒ सौ॒म्यं च॒रुं वा॒रुणं॑ द॒शक॑पाल॒ स
 सा॒र॒स्व॒तं च॒रुमा॑ग्ना॒वैष्ण॒वमे॒काद॑शकपालम॒ग्नेरे॒वास्य॑ शरी॑रं
 निष्क्री॑णाति॒ सोमा॒द्र॒सम् (४१)

वा॒रु॒णेनै॒वैनं॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति सारस्व॒तेन॒ वाचं॑
 दधात्य॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑
 य॒ज्ञेन॑ च भिषज्यत्यु॒त यदी॒तासु॑र्भव॒ति जीव॑त्ये॒व
 यन्न॑व॒मैत्तन्न॑व॒नीत॑मभवदित्याज्यमवे॑क्षते रू॒पमे॒वास्यै॒तन्म॑हि॒मानं॑
 व्याच॑ष्टेऽश्विनोः प्रा॒णोऽसी॒त्याह॑श्चिनौ वै दे॒वाना॑म् (४२)

भि॒षजौ ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोतीन्द्रस्य प्रा॒णोऽसी॒त्याहेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति मि॒त्रावरु॑णयोः
 प्रा॒णोऽसी॒त्याह॑ प्राणापा॒नावे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति वि॒श्वेषां॑
 दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसी॒त्याह॑ वी॒र्यमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति घृ॒तस्य॑
 धा॒रा॑म॒मृत॑स्य पन्था॒मित्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतत्पा॑वमा॒नेन॑ त्वा
 स्तोमे॒नेति॑ (४३)

आ॒ह प्रा॒णमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति बृ॒हद्रथ॑न्त॒रयो॑स्त्वा
 स्तोमे॒नेत्या॒हौजं॑ ए॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधात्य॒ग्नेस्त्वा॒ मात्र॑येत्या॒हात्मानं॑
 दधात्यृ॒त्विजः॑ पर्या॒हुर्या॑वन्त ए॒वर्त्विज॑स्त ए॒नम्भिष॑ज्यन्ति
 ब्र॒ह्म॒णो ह॑स्त॑मन्वा॒रभ्य॑ पर्या॒हुरेक॑धैव यज॑मान॒ आयु॑र्दधति
 यदे॒व तस्य॑ तद्धि॒रण्यात्॑ (४४)

घृ॒तं निष्पि॑ब॒त्यायुर्वै॑ घृ॒तम॒मृत॑ २ हि॒र॑ण्यम॒मृता॑दे॒वायु॑र्निष्पि॑बति

श॒तमा॑न॒म्भव॑ति श॒तायुः॑ पुरु॒षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये
 प्रति॑ तिष्ठ॒त्यथो॒ खलु॑ याव॑न्तीः॒ समा॑ ए॒ष्यन्म॑न्ये॒त
 ताव॑न्मानः॑ स्या॒त्समृ॑द्ध्या इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से
 कृ॒धीत्या॒हायु॑रे॒वास्मि॑न्वर्चो॑ दधाति॒ विश्वे॑ दे॒वा ज॑रं द॒ष्टिर्य॑था स॒दित
 ज॑रं द॒ष्टिमे॒वैनं॑ करोत्य॒ग्निरायु॑ष्मानि॒ति ह॑स्तं गृ॒ह्णात्ये॒ते वै दे॒वा
 आयु॑ष्मन्त॒स्त ए॒वास्मि॑न्नायु॑र्दधति॒ सर्व॑मायु॑रेति॥ (४५)

रसं॑ दे॒वाना॑ः॒ स्तोमे॑नेति॒ हिर॑ण्य॒दस॑दिति॒ द्वाविं॑शतिश्च॥ [११]

प्र॒जाप॑तिर्वरु॒णाया॑श्चमनय॒त्स स्वां॑ दे॒वता॑मार्च्छ॒त्स
 पर्य॑दीर्यत॒ स ए॒तं वा॑रुणं॒ चतु॑ष्कपालमपश्य॒त्तं नि॑रवप॒त्ततो॑
 वै स॒ वरु॑णपा॒शाद॑मुच्यत॒ वरु॑णो॒ वा ए॒तं गृ॑ह्णाति॒
 योऽश्वं॑ प्रतिगृ॒ह्णाति॑ याव॒तोऽश्वान्॑ प्रतिगृ॒ह्णीया॑त्ताव॒तो
 वा॒रुणा॑श्चतु॒ष्कपाला॑न्निर्व॒पेद्वरु॑णमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑
 धा॒वति॑ स ए॒वैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति (४६)

चतु॑ष्कपाला भवन्ति॒ चतु॑ष्पा॒द्ध्यश्वः॑ समृ॒द्ध्या ए॒कम॑तिरि॒क्तं
 निर्व॑पे॒द्यमे॒व प्र॑तिग्रा॒ही भ॑वति॒ यं वा॒ नाध्ये॑ति॒ तस्मा॑दे॒व
 वरु॑णपा॒शान्मु॑च्यते॒ यद्य॑प॒रं प्र॑तिग्रा॒ही स्या॑त्सौ॒र्यमे॑क॒कपाल॑मनु॒

निर्वपेदमुमेवादित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरुम्पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुयोनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममं हंसो मुञ्चतं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममं हंसो
मुञ्चतं यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे
यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु चतुष्पाथ्सु गोष्ठे
गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो
वा एतस्य (४८)

इन्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेनं गृह्णाति
यः पाप्मनां गृहीतो भवति यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्तस्मा
एतामैन्द्रावरुणीम्पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा
एतस्मादपक्रामत्यथेष पाप्मनां गृहीतो यत्पयस्यां भवति
पयं एवास्मिन्तया दधाति पयस्यायाम् (४९)

पुरोडाशमव॑ दधात्यात्मन्वन्तमे॒वैनं॑ करोत्यथो॑
 आयत॑नवन्तमे॒व च॑तुर्धा व्यू॒हति॑ दि॒क्ष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति॒
 पुनः॑ समू॒हति॑ दि॒ग्भ्य ए॒वास्मै॑ भेष॒जं करोति॑ समू॒ह्याव॑ द्यति॒
 यथावि॑द्धं निष्कृ॒न्तति॑ ता॒दृगे॒व तद्यो॑ वा॒मिन्द्रा॑वरुणाव॒ग्नौ
 स्नाम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यज॑ इत्या॑ह॒ दुरि॑ष्ट्या ए॒वैन॑म्पाति॒ यो
 वा॑मिन्द्रावरुणा द्विपा॒त्सु प॒शुषु॑ स्नाम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यज॑
 इत्या॑हैताव॑ती॒र्वा आप॑ ओष॒धयो॑ वन॒स्पत॑यः प्र॒जाः प॒शव॑
 उपजी॑वनीया॒स्ता ए॒वास्मै॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॥ (५०)

एतस्य॑ पय॒स्यायाम्पाति॑ षड्विं॑शतिश्च॥ [१३]

स प्र॒लव॑न्नि का॒व्येन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्परीन्द्रं॒ नरः॑। त्वं नः॑
 सोम॑ वि॒श्वतो॑ रक्षा॑ राजन्नघाय॒तः। न रि॑ष्येत्त्वाव॑तः सखा॑।
 या ते॒ धामा॑नि दि॒वि या पृ॑थि॒व्यां या पर्व॑तेष्वोष॒धीष्व॑प्सु।
 तेभि॑र्नो वि॒श्वैः सु॑मना॒ अहे॑ड॒न्नाज॑न्त्सोम॒ प्रति॑ ह॒व्या गृ॑भाय।
 अग्नी॑षोमा॒ सवे॑दसा॒ सहू॑ती वन॒तं गिरः॑। सं दे॒वत्रा॑ ब॒भूव॑थुः।
 युव॑म् (५१)

ए॒तानि॑ दि॒वि रो॑च॒नान्य॑ग्निश्च॑ सोम॒ सक्र॑तू अध॒त्तम्।
 युव॑ꣳ सिन्धूꣳ र॒भिः श॑स्तेरव॒द्यादग्नी॑षोमा॒वमु॑ञ्चतं गृभी॒तान्।

अग्नीषोमाविमं सु मे शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति
सूक्तानि हर्यतम्भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातरिश्वा
जभारामश्नादन्यं परि श्येनो अद्रेः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा
वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु लोकम्। अग्नीषोमा हविषः
प्रस्थितस्य वीतम् (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा
धत्तं यजमानाय शं योः। आ प्यायस्व सं तै। गुणानां त्वा
गुणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं
ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीद सादनम्। स
इज्जनेन स विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजम्भरते धना नृभिः।
देवानां यः पितरमाविवांसति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वलं रुरोज फलिगं रवेण। बृहस्पतिरुस्त्रियां
हव्यसूदः कनिकदद्वावशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो
या वः शर्म। अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां
पुरुहूतो अरहन्। सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो
द्रविणं दधातु। ये तैर्यमन्ब्रह्मो देवयानाः पन्थानः (५४)

राज॒न्दि॒व आ॒चर॑न्ति। तेभि॑र्नो दे॒व महि॑ शर्म॑ यच्छु॒ शं
न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॒ शं चतु॑ष्पदे। बु॒ध्राद॒ग्रम॒ङ्गिरो॒भिर्गृ॑णानो वि
पर्व॑तस्य दृ॒ङ्हिता॒न्यैरत्। रु॒जद्रो॒धांसि॑ कृ॒त्रिमा॑ण्येषां
सोम॑स्य॒ ता म॒द इन्द्र॑श्चकार। बु॒ध्राद॒ग्रेण॑ वि मि॒माय॑
मानै॑र्वज्रेण॒ खान्य॑तृणन्नदीना॑म्। वृथा॑सृजत्प॒थिभि॑र्दीर्घया॒थैः
सोम॑स्य॒ ता म॒द इन्द्र॑श्चकार (५)

प्र यो ज॒ज्ञे वि॒द्वाः अ॒स्य बन्धुं॑ वि॒श्वानि॑ दे॒वो जनि॑मा
विव॑क्ति। ब्र॒ह्म ब्र॒ह्मण॑ उ॒ज्जभा॒र म॒ध्या॑न्नी॒चादु॒च्चा स्व॒धया॑भि प्र
त॑स्थौ। म॒हान्म॒ही अ॑स्तभाय॒द्वि जा॒तो द्या॑ः स॒न्न पार्थि॑वं च॒
रजः॑। स बु॒ध्रादा॑ष्ट ज॒नुषा॑भ्य॒ग्रम्बृ॒हस्प॑तिर्दे॒वता॒ यस्य॑ स॒म्राट्।
बु॒ध्राद्यो॑ अ॒ग्रम॑भ्य॒त्यो॒जसा॑ बृ॒हस्प॑ति॒मा वि॑वासन्ति दे॒वाः।
भि॒नद्व॒लं वि पु॒रो द॑र्दरीति॒ कनि॑क्रद॒त्सुव॑र॒पो जि॑गाय॥ (५६)

यु॒वं वी॒तमा॒ विवा॑सति॒ पन्था॑नो दीर्घया॒थैः सोम॑स्य॒ ता म॒द इन्द्र॑श्चकार दे॒वा नव॑
च॥ [१४]

दे॒वा म॑नु॒ष्या दे॒वासुरा॑ अ॒ब्रुव॑न्दे॒वासुरा॑स्तेषा॑ङ्गाय॒त्री प्र॒जाप॑ति॒स्ता यत्रा॑ग्रे गोभि॑श्चित्रा॑
मा॒रुत॑न्दे॒वा व॑सव्या॒ अग्रे॑ मा॒रुत॑मिति॒ दे॒वा व॑सव्या॒ दे॒वाः शर्म॑ण्या॒स्त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो दे॒वा
वै रा॑ज॒न्यान्न॑वो॒नव॑श्चतु॑र्दश॥ [१५]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून् देवा वसव्याः परिदध्यादिदमस्म्यष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥ देवा मनुष्या मादयध्वम्॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षांसि पिशाचास्तेऽन्यतस्तेषां देवानामुत यदल्पं लोहितमकुर्वन्तद्रक्षांसि रात्रौभिरसुभ्रन्तान् सुध्वान् मृतान्भि व्यौच्छ्रुते देवा अविदुर्यो वै नोऽयमिग्रयते रक्षांसि वा इमं घृन्तीति ते रक्षांस्युपांमन्नयन्त तान्यब्रुवन् वृणामहे यत् (१)

असुराञ्जयाम तन्नः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्तेऽसुराञ्जित्वा रक्षांस्युपांनुदन्त तानि रक्षांस्यनृतमकर्तेति समन्तं देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावनाथन्त तेऽग्नये प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्नग्नये विबाधवतेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते निर्वपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षांसि (२)

आसन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवते यान्येवाभितो रक्षांस्यसासन्तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव पश्चाद्रक्षांस्यसासन्तानि तेनापांनुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यथास्व स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवते (३)

अग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते निर्वपति य एवास्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवते य एवैनं सृष्ट्वं तेन वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य एवास्मात्पापीयान्तं तेनापं नुदते प्र श्रेयांसम्भ्रातृव्यं नुदतेऽति सृष्टशं क्रामति नैनम्पापीयानाप्नोति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षांसि वपेदग्नये विबाधवत एवं चत्वारिं च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नो वीर्यावत्तमस्तमनुं समारंभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारंभामहा इति सोऽब्रवीत्तिस्त्रो मं

इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभि भविष्यथेति ता वै ब्रूहीत्यब्रुवन्नियमं होमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती (५)

इत्यब्रवीत् इन्द्राया होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्राया होमुचै निरवपन्नं हंस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव तेनापघ्नत यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनात्मन्नं दधत त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निरवपन्नयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता इन्द्र आत्मन्नं समारम्भयत भूत्यै (६)

तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्व्यजयन्त यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतेन्द्राया होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावतेऽहंसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयाभ्रातृव्यो यदिन्द्राया होमुचै निरवपत्य हंस एव तेन मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषण्णो यस्मात्समानेष्वन्यः श्रेयानुत (७)

अभ्रातृव्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव तेनाप हते यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनात्मन्यत्ते त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निरवपति त्रयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता एव यजमान आत्मन्नं समारम्भयते भूत्यै सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजत उत्तमामेव विजितिम्भ्रातृव्येण वि जयते॥ (८)

इन्द्रियावती भूत्या उत्तैकान्नपञ्चाशच्च॥ [२]

देवासुराः संयत्ता आसन्तेषां गायत्र्योजो बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्संगृह्यादायापक्रम्यातिष्ठतैऽमन्यन्त यत्रान् वा इयमुपावत्स्यति त इदमभविष्यन्तीति तां व्यह्वयन्त विश्वकर्मत्रितिं देवा दाभीत्यसुराः सा नान्यत्राश्च नोपावर्तत ते देवा एतद्यजुरपश्यन्नोजोऽसि सहोऽसि बलमसि (९)

भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरिति वाव देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्वृञ्जत यद्रायत्र्यपक्रम्यातिष्ठतस्मादेतां गायत्रीतीष्टिमाहुः संवत्सरो वै गायत्री संवत्सरो वै तदपक्रम्यातिष्ठद्यदेतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यम् (१०)

प्रजां पशून्वृञ्जत तस्मादेता संवर्ग इतीष्टिमाहुर्यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान

एतयेष्ट्यां यजेताग्रये संवर्गायं पुरोडाशमष्टाकंपालं निर्वपेत् ५ श्रुतमासन्नमेतेन यजुषाभि
मृशेदोजं एव बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्भ्रातृव्यस्य वृद्धे भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
भवति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता यत्रावसन्ततो गर्मुददतिष्ठत्ता
बृहस्पतिश्चान्ववैता ५ सौऽब्रवीद्बृहस्पतिरनयां त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावर्ष्यन्तीति
तम्प्रातिष्ठत्तो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः स्यात्तस्मा एतम्प्राजापत्यं
गार्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापतिम् (१२)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजाम्प्र जनयति प्रजापतिः पशून्सृजत् ते-
ऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्ते यत्रावसन्ततो गर्मुददतिष्ठत्तान्पूषा चान्ववैता ५ सौऽब्रवीत्पूषानयां
मा प्र तिष्ठथ त्वा पशवं उपावर्ष्यन्तीति माम्प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वै (१३)

अकृष्टपुच्यमित्युभौ वाम्प्र तिष्ठानित्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत्तो वै प्रजापतिम्पशवं उपावर्तन्त
यः पशुकामः स्यात्तस्मा एत ५ सोमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून्प्र जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनाम्प्रजनयिता
सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्र जनयति॥ (१४)

वपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दौ पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता गृहेषु नः॥ सविता यः
सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ पूषा एत्वा वसु॥ धाता ददातु नो रयिमिशानो
जगतस्पतिः। स नः पूर्णेन वावनत्॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत्।
सहस्रेणायुतेन च॥ येन देवा अमृतम् (१५)

दीर्घः श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं जीवस आ युवस्व।
अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववर्निः सविता सुमेधाः स्वाहा॥ अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन
सह ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा भूयासः ५ स्वाहा॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥ [५]

चित्रया यजेत पशुकाम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वम्भूतमधि प्रजायते तेनेयं

चित्रा य एवं विद्वाश्चित्रया पशुकामो यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाग्नेयेन वापयति रेतः सौम्येन दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति सारस्वतौ भवत एतद्वै दैव्यम्मिथुनं दैव्यमेवास्मै (१७)

मिथुनम्मध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवात्यै चरुर्भवति वाग्वै सिनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव वाचमुपैत्यैन्द्र उतमो भवति तेनैव तन्मिथुनं सप्तैतानि हवींषि भवन्ति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धा अथैता आहुतीर्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एवास्मिन्पुष्टिं दधति पुष्यति प्रजया पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै त एव द्वादश च॥ [६]

मारुतमसि मरुतामोजोऽपां धारां भिन्धि रमयंत मरुतः श्येनमायिनम्मनोजवसं वृषणं सुवृक्तिम्। येन शर्ध उग्रमवंसृष्टमेति तदंश्विना परि धत्तं स्वस्ति। पुरोवातो वर्षं जिन्वरावृथ्स्वाहा वातावद्वर्षन्नुग्ररावृथ्स्वाहा स्तनयन्वर्षन्भीमरावृथ्स्वाहानशन्यवस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्मूर्तिरावृत् (१९)

स्वाहा बहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथ्स्वाहातपति वर्षन्विराडावृथ्स्वाहावस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्भूत मान्दा वाशाः शुन्ध्यूरजिराः। ज्योतिष्मतीस्तमस्वरीरुन्दतीः सुफेनाः। मित्रंभृतः क्षत्रंभृतः सुराष्ट्रा इह मांऽवत। वृष्णो अश्वस्य संदानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामि॥ (२०)

पूतिरावृद्धिचत्वारिंशच्च॥ [७]

देवा वसव्या अग्ने सोम सूर्य। देवाः शर्मण्या मित्रावरुणार्थमन्त्र। देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन्त्र। उद्रो दत्तोऽधिभिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्याऽवत। दिवा चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्यै नोदवाहेन। पृथिवीं यद्व्युन्दन्ति। आ यं नरः सुदानवो ददाशुषे दिवः कोशमचुच्यवुः। वि पर्जन्याः सृजन्ति रोदसी अनु धन्वना यन्ति (२१)

वृष्टयः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा पुरीषिणः। न वो दस्मा उपं दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा अवृथसत। सृजा वृष्टिं दिव आद्विः समुद्रं पृण। अज्जा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियम्। उत्रंभय पृथिवीभिन्द्धीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। ये देवा दिविभागा येऽन्तरिक्षभागा

ये पृथिविभागाः। त इमं यज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमा विशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि विशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विशन्ति॥ [८]

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूपं परि धत्त एतद्वै वृष्ट्यै रूपं सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वर्षयति रमयंत मरुतः श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव जनयति वर्षस्यावरुद्धे वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव वृष्टिः सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हविरेवाकरन्तर्वेदि सं यौत्यवरुद्धे यतीनामद्यमानानां शीर्षाणि परापतन्ते खर्जुरां अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वोऽपतत्तानि कुरीराण्यभवन्सौम्यानि वै कुरीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति यत्कुरीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमव रुद्धे मधुषा सं यौत्यपां वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वञ्च एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो अञ्च एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं यौति नामधेयैरेवेना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवेनां नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सदानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामीत्याहु वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्षति रूपेणैवेनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धे॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च॥ [९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बभ्राति देवताभिरिवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव होतव्यं यदि न वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै (२७)

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ्गुष्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा वर्षत्येता वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताः (२८)

एवासमै पुर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव सृजा वृष्टिं दिव आद्विः समुद्रं
पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः समर्धयत्यथो अभिरेवामूरच्छैत्यञ्जा असि प्रथमजा बलमसि
समुद्रियमित्याह यथायजुरेवैतदुन्मभय पृथिवीमिति वर्षाह्वां जुहोत्येषा वा ओषधीनां
वृष्टिर्वनिस्तयेव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा इति कृष्णाजिनमव धूनीतीम
एवासमै लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥ [१०]

सर्वाणि छन्दास्स्येतस्यामिष्ठामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा एतद्वीर्यं यत्कुदुष्णिहा जगत्यै
यदुष्णिहक्कुभावन्वाह तेनैव सर्वाणि छन्दाःस्यव रुद्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा
यानि चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशे पुरोडाशोऽध्यमेव
तद्यद्वध्यक्षराणि यज्जगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं
यज्ञं प्रतिं षापयति नान्तं गमयत्यग्रे त्री ते वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवृत्या परिं
दधाति सरूपत्वाय सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातवीयङ्कामायकामाय प्र युज्यते सर्वेभ्यो
हि कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीयेन यजेताभिचरन्त्सर्वो वै (३१)

एष यज्ञो यत्रैधातवीयस् सर्वेणैवेन यज्ञेनाभि चरति स्तृणुत एवेनमेतयैव
यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातवीयस् सर्वेणैव यज्ञेन यजते
नैनमभिचरन्त्स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण यक्ष्यमाणः प्रजातमेवेनददात्येतयैव यजेत
सहस्रेणेजानोऽन्तं वा एष पशूनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनसृजत तास्त्रैधातवीयेनैवासृजत
य एवं विद्वास्त्रैधातवीयेन पशुकामो यजते यस्मादेव योनैः प्रजापतिः पशूनसृजत
तस्मादेवैनान्त्सृजत उपैनमुत्तरस् सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आ वृश्चते यो यक्ष्य
इत्युक्त्वा न यजते त्रैधातवीयेन यजेत सर्वो वा एष यज्ञः (३३)

यत्रैधातवीयस् सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्य आ वृश्चते द्वादशकपालः पुरोडाशो
भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिष्वमृद्धत्वाय त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रयं इमे लोका
एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोका यवमयो मध्यं एतद्वा

अन्तरिक्षस्य रूपं समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नवं द्यत्यलम्बद्वारं हिरण्यं ददाति तेजं एव (३४)

अवं रुद्धे तार्प्यं ददाति पशूनेवावं रुद्धे धेनुं ददात्याशिषं एवावं रुद्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्धिरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्थामदानां धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानव रुद्धे॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्सर्वो वै गच्छति यज्ञस्तेजं एव त्रिंशच्च॥ [११]

त्वष्टां हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रं उपहवमैच्छत् तं नोपाह्वयत् पुत्रम्मै-
ज्वधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप-
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति स्वयमेव व्यरमत यदि
वा तावत्प्रवणम् (३६)

आसीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीत्स सम्भवन्नग्नीषोमावभि समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं
विष्वङ्बुवर्धत् स इमाल्लोकानवृणोद्यदिमाल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वन्तस्मादिन्द्रोऽभिभेदपि
त्वष्टा तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्रं आसीत्तमुद्यन्तुं नाशक्रोदथ वै तर्हि
विष्णुः (३७)

अन्या देवतासीत्सोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमा हरिष्यावो येनायमिदमिति स विष्णुस्नेधात्मानं
वि न्यधत् पृथिव्यां तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्यबिभेद्यत्पृथिव्यां
तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम् (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णादधा मेति तद्विष्णवेति
प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम् (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णाद्विर्माधा इति तद्विष्णवेति
प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यद्विदि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाहम् (४०)

इदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी (३) इत्यब्रवीत्सन्धान्तु सं दधावहै त्वामेव
प्र विशानीति यन्माम्प्रविशेः किम्मा भुञ्ज्या इत्यब्रवीत्त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वाम्प्र
विशेयमित्यब्रवीत्तं वृत्रः प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यः (४१)

एवं वेदं हन्ति क्षुधम्रातृव्यन्तदस्मै प्रायच्छुत्तप्रत्यंगृह्णात्रिर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यन्त्रिः प्रायच्छुत्रिः प्रत्यंगृह्णातत्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णवेति प्रायच्छुत्तस्मादैन्द्रावैष्णवः हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छुदृचः सामानि यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छुत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

देवा वै राजन्याञ्जायमानादविभयुस्तमन्तरेव सन्तं दाम्नापौम्भन्त्स वा एषोऽपौब्धो जायते यद्राजन्त्यो यद्वा एषोऽनपोब्धो जायेत वृत्रान्धश्चरेद्यं कामयेत राजन्यमनपोब्धो जायेत वृत्रान्धश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै राजन्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं दाम् दक्षिणा साक्षादेवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एनन्द्रादश च॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुपसामेत्यग्रे। भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन् चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या अशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति। तेन नो राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्यां दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहासि। यत्र यन्ति सोत्यास्तत् (४४)

जितं तै दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति न परां जयाता अधिराजो राजंसु राजयाति। विश्वा हि भूयाः पृतना अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथासत्। अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम् आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाया अभि त्वां शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः। ईशानम् (४५)

अस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः। यद्वावं इन्द्र ते शतं शतम्भूर्मीरुत स्युः। न त्वां वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं तै सुपावं हर्यश्वाद्रिः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्यां सुयंतो नार्वा। रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रं सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो

याभिर्मदेम। उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषोदु त्यं जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्या शोचिष्केशं विचक्षण। चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षः सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुषः (४७)

च। विश्वे देवा ऋतावृषं ऋतुभिर्हवनश्रुतः। जुषन्तां युज्यम्पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमः हवम्मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बरहिषि मादयध्वम् (४८)

तदीशानमद्रिस्तुस्थुषस्त्रिःशच्च॥ [१४]

विश्वरूपस्त्वष्ट्रेन्द्रं वृत्रब्रह्मवादिनः स त्वे नासोमयाज्येष वै देवर्थो देवा वै नर्वि नायज्ञोऽग्ने महात्रीन्निर्वीतमायुष्टे द्वादश॥ [१५] विश्वरूपो नैनः शीतरूरावद्य वसु पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्ने महान्निर्वीतमन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥ 74॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणान्तस्य त्रीणि शीर्षाण्यांसन्धोमपानः सुरापानमन्नादनः स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रोऽविभेदीदृङ्क्ते राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय शीर्षाण्यच्छिन्नद्यत्सोमपानम् (१)

आसीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानः स कल्विङ्को यदन्नादनः स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपांगृह्णात्ता संवत्सरमविभस्तम्भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्ति स पृथिवीमुपांसीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति साब्रवीद्वरं वृणै खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमिति पुरा तै (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै खातमपि रोहति वारंवृतः हंस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णात्तत्स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत इरिणे नाव स्येद्ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपांसीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति

गृहीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याव्रश्चनाद्वो भूयांस उतिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाव्रश्चनाद्वृक्षाणाम्भूयांस उतिष्ठन्ति वारंवृतुः ह्येषान्तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णन्स निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशयं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव लोहितो यो वाऽऽव्रश्चनान्निर्येषन्ति तस्य नाशयम् (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषसादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विगात्प्रजां विन्दामहे काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विगात्स्त्रियः प्रजां विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारंवृतुः ह्यासान्तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णन्सा मलंवद्वासा अभवत्तस्मान्मलंवद्वाससा न सं वदेत (५)

न सहासीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्यास्तेऽथो खल्वहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति याम्मलंवद्वाससा सम्भवन्ति यस्ततो जायते सौऽभिश्स्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां परांचीं तस्यै हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्यां अप्सु मारुको या (६)

अभ्यङ्के तस्यै दुश्कर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी याऽऽङ्के तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रञ्जुः सृजति तस्यां उद्वन्धुको या पूर्णेन पिबति तस्यां उन्मादुको या खर्वेण पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिनां वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय॥ (७)

यथ्सोमपानन्ते वृक्णात्तस्य नाशयं वदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥ [१]

त्वष्टां हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रं उपहवमैच्छत् तं नोपाह्वयत् पुत्रम्मेऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं यदब्रवीत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति तस्मादस्य (८)

इन्द्रः शत्रुर्भवत्स सम्भवन्नग्नीषोमावभि समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्बुधर्धत् स इमाल्लोकानवृणोद् यदिमाल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वन्तस्मादिन्द्रोऽभिभेत्स

प्रजापतिमुपाधावच्छत्रुर्मेऽजनीति तस्मै वज्रं सिक्त्वा प्रायच्छदेतेन जहीति तेनाभ्यायत तावंब्रूतामग्नीषोमौ मा (९)

प्र हारावमन्तः स्व इति मम वै युवः स्थ इत्यंब्रवीन्मामभ्येतमिति तौ भागधेयमैच्छेतान्ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालम्पूर्णमासे प्रायच्छत्तावंब्रूतामभि सन्दद्यौ वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति स इन्द्र आत्मनः शीतरूरावजनयत्तच्छीतरूरयोर्जन्म य एव शीतरूरयोर्जन्म वेदं (१०)

नैनं शीतरूरौ हतस्ताभ्यामेनमभ्यनयत्तस्माञ्ज्जभ्यमानादग्नीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ वा एनं तदंजहिताम् प्राणो वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माञ्ज्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू इति प्राणापानावेवात्मन्यत्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरहूय वार्त्रघ्नः हविः पूर्णमासे निरवपद्नन्ति वा एनम्पूर्णमास आ (११)

अमावास्यायाम्याययन्ति तस्माद्वात्राग्नी पूर्णमासेऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायान्तथ्सुस्थाना वार्त्रघ्नः हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत ते अंब्रूतान्द्यावापृथिवी मा प्र हारावयोर्वै श्रित इति ते अंब्रूतां वरं वृणावहे नक्षत्रविहिताऽहमसानीत्युसावंब्रवीच्चित्रविहिताऽहमितीयन्तस्मान्नक्षत्रविहिताऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योः (१२)

वरं वेदेनं वरो गच्छति स अभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन्हव्यं नो वहतमिति तावंब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तैऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति साऽब्रवीत् (१३)

वरं वृणै मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्गौराहर्त्तस्माद्भवि सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद्धृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्व्येव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यम्पूर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयत्तेनेन्द्र ज्येष्ठम्पुत्रं निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठम्पुत्रं धनेन निरवासाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरंब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जग्निवाःसम्पृधोऽभि प्रावैपन्त स एतं वैमृधम्पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यतं निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहत् यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव तेन यजमानोऽप हत् इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत् स

एतमाग्नेयमृष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं दधिं (१५)

तं निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्द् यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायाम्भवत्येन्द्रं दधिं देवताश्चैव तेनेन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्द् इन्द्रस्य वृत्रं जघ्रुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु व्याच्छ्रुत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्रुष इन्द्रियं वीर्यम् (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजापतिः पशून्ब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्योऽध्यात्मन्त्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्त्वं समनैषुः प्रत्यधुक्षन्न तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

श्रुतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै श्रुतमकुर्वन्नित्न्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं तदश्रयन्तच्छ्रुतस्य श्रुतत्वं समनैषुः प्रत्यधुक्षच्छ्रुतमक्रुन्न तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधिं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः पूर्वस्यावदेयम् (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छ्रुतस्यैव पूर्वस्यावं चेदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति यत्पृतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चात्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तत्सेन्द्रं दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो वृत्रं हत्वा परां परावर्तमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः प्रैषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतियः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमभागधेयमिति तम्पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्तं देवा अभि समगच्छन्तामा वै नः (२०)

अद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया अमावास्यात्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यं सान्नाय्यमिति वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो खल्वेन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्रुष इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासौ यजेत य एनो सेन्द्रो यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्राविवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एताम् (२२)

इष्टिमपश्यन्नाग्नावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं सरस्वते चरुं ताम्पौर्णमासं स्रुस्थाप्यानु निर्वपन्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्थ्याथ्स पौर्णमासं स्रुस्थाप्येतामिष्टिमानु निर्वपेत्यौर्णमासेनैव वज्रभ्रातृव्याय प्रहृत्याग्नावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे मिथुनान्पशून्सारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति तत् (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत् भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा भ्रातृव्यं ना प्याययति साकम्प्रस्थायीर्येन यजेत पशुकामो यस्मै वा अल्पेनाहरन्ति नात्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यन्तुस एवेनमिन्द्रः प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरम् (२४)

भूवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्कपशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनं रुद्धे नागतश्रीमहेन्द्रं यजेत् त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्नामणी राजन्यस्तेषाम्महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामतिरयजते प्र स्वायै देवतायै च्यवते न पराम्प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं यजेत संवत्सरं हि व्रतं नाति स्वा (२५)

एवैनं देवतेज्यमाना भूत्या इद्धे वसीयान्भवति संवत्सरस्य परस्तादग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं वृत्रं जघ्निवांसमग्निर्व्रतपतिर्व्रतमा लम्भयति ततोऽधि कामं यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी यदसौमयाजी संनयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिंच्यते सोमयाज्यैव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यमपयसैव पय आत्मन्धत्ते वि वा एतम्प्रजया पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं यस्य हविर्निरुत्तम्पुरस्ताच्चन्द्रमाः (२७)

अभ्युदिति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्अग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे दधंश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय श्रुते चरुमग्निरेवास्यै प्रजाम्प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यज्जेत॑ यत्पूर्वया॑ सम्प्रति॑ यजेतोत्तरया॑ छुम्बद्दुर्याद्यदुत्तरया॑ सम्प्रति॑ यजेत॑ पूर्वाया॑
छुम्बद्दुर्यान्नेष्टिर्भवति॑ न यज्ञस्तदनु॑ ह्रीतमुख्यपगल्भो जायत॑ एकामेव॑ यजेत॑ प्रगल्भोऽस्य॑
जायतेऽनादृत्य॑ तद्वै एव॑ यजेत॑ यज्ञमुखमेव॑ पूर्वयालभते॑ यजत॑ उत्तरया॑ देवता॑ एव॑
पूर्वयावरुद्ध॑ इन्द्रियमुत्तरया॑ देवलोकमेव॑ (२९)

पूर्वयाभिजयति॑ मनुष्यलोकमुत्तरया॑ भूयसो॑ यज्ञक्रतूनुपैत्येषा॑ वै सुमना॑
नामेष्टिर्यमद्येजानमपश्चाच्चन्द्रमा॑ अभ्युदेत्यस्मिन्नेवासमै॑ लोकेऽर्धुकम्भवति॑ दाक्षायणयज्ञेन॑
सुवर्गकामो॑ यजेत॑ पूर्णमासे॑ सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयामावास्यायां॑ यजेत॑ पूर्णमासे॑ वै
देवानां॑ सुतस्तेषामेतमर्धमा॑सम्प्रसुतस्तेषाम्मैत्रावरुणी॑ वशामावास्यायामनूबन्ध्या॑ यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते॑ वेदिमेव॑ तत्करोति॑ यद्वत्सानपाकरोति॑ सदोहविधाने॑ एव॑ सम्मिनोति॑
यद्यजते॑ देवैरेव॑ सुत्याः॑ सम्पादयति॑ स एतमर्धमासः॑ संधुमादं॑ देवैः सोमंमिबति॑
यन्मैत्रावरुण्यामिक्षयामावास्यायां॑ यजते॑ यैवासौ॑ देवानां॑ वशानूबन्ध्या॑ सो एवैषैतस्य॑
साक्षाद्वा॑ एष देवानभ्यारोहति॑ य एषां॑ यज्ञम् (३१)

अभ्यारोहति॑ यथा॑ खलु॑ वै श्रेयानभ्यारूढः॑ कामयते॑ तथा॑ करोति॑ यद्यवविध्यति॑
पारपीयान्भवति॑ यदि॑ नावविध्यति॑ सदृङ्क्षावृत्काम॑ एतेन॑ यज्ञेन॑ यजेत॑ क्षुरपविर्ह्येष॑
यज्ञस्ताजकपुण्यो॑ वा भवति॑ प्र वा॑ मीयते॑ तस्यैतद्वृतं॑ नानृतं॑ वदेन्न॑ माः॑ समश्रीयात्र॑
स्त्रियमुपेयात्रास्य॑ पल्पूलनेन॑ वासः॑ पल्पूलयेयुरेतद्धि॑ देवाः॑ सर्वं॑ न कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा॑ द्वे दैवलोकमेव॑ यद्यज्ञं॑ पल्पूलयेयुष्मद्व॥ [५]

एष॑ वै दैवस्थो॑ यद्दर्शपूर्णमासौ॑ यो दर्शपूर्णमासाविद्धा॑ सोमैः॑ यजते॑ रथस्पष्ट॑
एवावसाने॑ वरं॑ देवानामव॑ स्यत्येतानि॑ वा अङ्गापरूष्णेषु॑ संवत्सरस्य॑ यद्दर्शपूर्णमासौ॑ य
एवं॑ विद्वान्दर्शपूर्णमासौ॑ यजतेऽङ्गापरूष्ण्येव॑ संवत्सरस्य॑ प्रति॑ दधात्येते॑ वै संवत्सरस्य॑
चक्षुषी॑ यद्दर्शपूर्णमासौ॑ य एवं॑ विद्वान्दर्शपूर्णमासौ॑ यजते॑ ताभ्यामेव॑ सुवर्गं॑ लोकमनु॑
पश्यति॑ (३३)

एषा॑ वै देवानां॑ विक्रान्तिर्द्विदर्शपूर्णमासौ॑ य एवं॑ विद्वान्दर्शपूर्णमासौ॑ यजते॑ देवानामेव॑
विक्रान्तिमनु॑ वि क्रमत॑ एष॑ वै दैवयानः॑ पन्था॑ यद्दर्शपूर्णमासौ॑ य एवं॑ विद्वान्दर्शपूर्णमासौ॑
यजते॑ य एव॑ दैवयानः॑ पन्थास्तः॑ समारोहत्येतौ॑ वै देवानां॑ हरी॑ यद्दर्शपूर्णमासौ॑ य

एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते यावेव देवानां हरी ताभ्याम् (३४)

एवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्शपूर्णमासयाजी सायम्प्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजते दर्शपूर्णमासावहरहरहविर्धानिनां सुतो य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तम्भवति देवा वा अहः (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्शपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते पूतावेवैनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयात्रिरिन्द्रियः स्यात्सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतान्तं यक्ष्मं आर्च्छद्वाजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्यामविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अर्बूता वरं वृणावहा आवं देवानां भागधे असाव (३७)

आवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनां रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद भूतानि क्षुधमघ्नन्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधम्प्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत् एवेनान्न युङ्क्ते हिं करोति वाच एवेष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वरसम् (३९)

नह्यत्यप्रस्रसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै राथतरीम्पथमामन्वाह राथतरो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ

लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वोः (४०)

वाजा इत्यनिरुक्ताम्प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्न वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे प्र वो वाजा इत्यान्वाह तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयतेऽग्न आ याहि वीतय इत्याह तस्मात्प्रीतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजाः (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो गौर्धृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामाव रुद्धे यं कामयेत सर्वमायुरियादिति प्र वो वाजा इति तस्यानूच्याग्न आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरुन्निः सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्धर्चौ सं दधात्येष वा अरुन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यथसामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः प्रजयां पशुभिर्यजमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्धर्चौ सन्दधाति सं युनक्त्येवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुहे (४३)

बृसं वो जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयज्ञो वा एष योऽसामाऽग्न आ याहि वीतय इत्याह रथन्तरस्यैष वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो बृहदग्ने सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव तथ्सामेन्वन्तं करोत्यग्निमुष्मिँल्लोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ लोकावशान्तौ (४४)

आस्तान्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्न आ याहि वीतय इत्यस्मिँल्लोकैः अग्निमदधुर्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिँल्लोक आदित्यन्ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां यदेवमन्वाहानयोल्लोकयोः शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः संवत्सरस्य रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेषश्च ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्देऽग्निं जनयाव यतरो नौ ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स

धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सोऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत् (४६)

यथ्सुमावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद्वृतवत्पदमनूच्यते स आसां वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः स्त्रियस्तेन यथ्सामिधेन्यो वृषण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुऽस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत आसीदुशना काव्योऽसुराणान्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैतां स प्रजापतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेवैतया पवयति समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दाय यदत ऊर्ध्वमभ्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि स्कन्दति तादृगेव तत्रयो वा अग्नयो हव्यवाहनो देवानां कव्यवाहनः पितृणां सहरक्षा असुराणान्त एतर्ह्या शंसन्ते मां वरिष्यते माम् (४९)

इति वृणीध्वं हव्यवाहनमित्याह य एव देवानां तं वृणीत आरुषेयं वृणीते बन्धोरेव नैत्यथो सन्तत्यै परस्तादर्वाचो वृणीते तस्मात्परस्तादर्वाञ्चो मनुष्यान्पितरोऽनु प्र पिपते॥ (५०)

अशान्तावाह पञ्चदशाब्रवीदन्वाहेतया वरिष्यते मामेकान्नत्रिंशच्च॥ [८]

अग्नें महां असीत्याह महान् ह्येष यदग्निर्ब्राह्मणेत्याह ब्राह्मणो ह्येष भारतेत्याहैष हि देवेभ्यो हव्यम्भरति देवेद्ध इत्याह देवा ह्येतमैन्धत् मन्विद्ध इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्द्रर्षिष्टुत इत्याहरर्षयो ह्येतमस्तुवन्विप्रानुमदित इत्याह (५१)

विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवांसः कविशस्त इत्याह कवयो ह्येते यच्छुश्रुवांसो ब्रह्मसंशित इत्याह ब्रह्मसंशितो ह्येष घृताहवन् इत्याह घृताहुतिरह्यस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानामित्याह प्रणीरह्येष यज्ञानां रथीरध्वराणामित्याहैष हि देवर्थोऽतूर्तो होतेत्याह न ह्येतं कश्चन (५२)

तरति तूर्णिरहव्यवाडित्याह सर्वं ह्येष तरत्यास्पात्रं जुहूर्देवानामित्याह जुहूर्ह्येष देवानांश्चमसो दैवपान इत्याह चमसो ह्येष दैवपानोऽरां इवाग्ने नेमिर्देवाऽस्त्वं

परिभूरसीत्याह देवान् ह्येष परिभूर्यद्वयादा वह देवान्देवयुते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयत्यग्निमग्ना आ वह सोममा वहेत्याह देवता एव तद्यथापूर्वमुप ह्ययत् आ चाग्ने देवान् वह सुयजा च यज जातवेद इत्याहाग्निमेव तत्सः श्यति सौऽस्य सः शितो देवेभ्यो हव्यं वहत्यग्निर्होता (५४)

इत्याहाग्निर्वै देवानां होता य एव देवानां होता तं वृणीते स्मो वयमित्याहात्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु ते यजमान देवतेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याघाऽग्निः होतांरमवृथा इत्यग्निनोभयतो यजमानं परि गृह्णीयात् प्रमार्युकः स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूभ्रातृव्यदेवत्योपभृत् (५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद्धृतवतीमध्वर्यो सूचमास्यस्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति विश्ववारामित्याह विश्वः ह्येषावतीडामहे देवा ईडेन्यान्नमस्याम नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रानुमदित इत्याह चनास्मै होतोपभृदेवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्रीः स्तुचानु ब्रूयाद्राज्यंस्य त्रयो वा अन्ये राज्ञ्यात्पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्राज्यंस्य पञ्चदशो वै राज्ञ्यः स्व एवेनः स्तोमे प्रतिं षापयति त्रिष्टुभा परिं दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राज्ञ्यो यजते त्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियं परिं गृह्णाति यदि कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परिं दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः स्व एवेनः स्तोमे प्रतिं षापयति जगत्या परिं दध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्परिं गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुद्धे त्रिंशतमनु ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवास्मा अन्नाद्यमव रुद्धे द्वात्रिंशतमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनुष्टुप्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षड्विंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्य षड्विंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशून् (५९)

अवं रुन्दे चतुश्चत्वारिंशत्तमनु ब्रूयादिन्द्रियकामस्य चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियमवं रुन्देऽष्टाचत्वारिंशत्तमनु ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवासमै पशूनवं रुन्दे सर्वाणि छन्दाः स्युः ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दाः स्युस्वरुन्दानि यो बहुयाज्यपरिमितमनु ब्रूयादपरिमितस्यावरुन्दे ॥ (६०)

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्सप्तचत्वारिंशच्च ॥ [१०]

निर्वीतम्मनुष्याणाम्प्राचीनावीतम्पितृणामुपवीतं देवानामुप व्ययते देवलक्षमेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहासुरं तद्यन्मन्द्रम्मानुषं तद्यदन्तरा तथ्सदेवमन्तरानूच्य सदेवत्वाय विद्वांसो वै (६१)

पुरा होतांरोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन्न पन्थानः समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिवेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां विधृत्यै पथामसंरोहायाथो भूतं चैव भविष्यच्चावं रुन्देऽथो परिमितं चैवापरिमितं चावं रुन्देऽथो ग्राम्याश्चैव पशूनांरण्याश्चैव रुन्देऽथो (६२)

देवलोकं चैव मनुष्यलोकं चाभि जयति देवा वै सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्स प्रजापतिस्तृष्णीमाधारमाधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तृष्णीमाधारमाधारयति यज्ञस्यानुख्यात्या अथो सामिधेनीरेवाभ्यन्तघल्लूक्षो भवति य एवं वेदाथो तर्पयत्येवैनास्तृप्यति प्रजयां पशुभिः (६३)

य एवं वेद यदेकयाधारयेदेकां प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां द्वे प्रीणीयाद्यत्तिसृभिरति तद्रैचयेन्मनसा धारयति मनसा ह्यनप्तमाप्यते तिर्यश्चमा धारयत्युलम्बद्वारं वाक्च मनश्चार्तीयेतामहं देवेभ्यो हव्यं वंहामीति वागब्रवीदहं देवेभ्य इति मनस्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैतां सौऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दृतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्धि मनसा धारयति तद्वाचा वदतीति तत्खलु तुभ्यं न वाचा जुहवन्नित्यंब्रवीत् तस्मान्मनसा प्रजापतये जुह्वति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै परिधीन्सम्मांष्टिं पुनात्येवैनात्रिमध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभि जयति त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयः (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभि

जंयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै देवल्लोका देवल्लोकानेवाभि जंयति द्वादश सम्पद्यन्ते
द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्या आघारमा घारयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकम्प रायत्युजुमा घारयत्युजुरिव हि प्राणः
सन्ततमा घारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमारुणः
स्यादिति जिह्मं तस्या घारयेत्प्राणमेवास्मा जिह्मं नयति ताजकप्र मीयते शिरो वा एतद्यज्ञस्य
यदाघार आत्मा ध्रुवा (६७)

आघारमाघार्य ध्रुवाः समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधात्यग्निर्देवानां दूत
आसीद्देव्योऽसुराणान्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैताः स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या
श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो
देवाः (६८)

अभेवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरम्प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्राह्मणायाधिं ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहात्मनेऽध्याह्
यद्ब्राह्मणम्पराहात्मनं पराह तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः ॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सोऽब्रवीदक्षिणार्ध्यन्नयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च ॥ [११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्न आ प्यायस्व सं तेऽवं ते हेड उदुत्तमम्प णो देव्या नो
दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा
ह्यस्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठम्महिमानं वहन्तीरहिरण्यवर्णाः
परि यन्ति यद्हीः। सम् (७०)

अन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू शुचिः शुचयो दीदिवाःसम्पां
नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मेरा युवतयो युवानम्मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्लेण
शिक्रेणा रेवदग्निर्दीदायानिधो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहः सम्राजोरव आ वृणे। ता
नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नः (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जयेम पृतनासु
दृढः। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वां देवस्य हेडोऽवं

यासिसीष्टाः। यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो अग्रेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ। अवं यक्ष्व नो वरुणम् (७२)

रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरुं पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। प्र तै यक्षि प्र तं इयमि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु। धन्वन्निव प्रपा असि त्वमग्न इयक्ष्वे पूरवे प्रल राजन्। (७३)

वि पाजसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यत्। तः सुप्रतीकः सुदृशः स्वश्चमविद्वांसो विदुष्टरः सपेमा। स यक्षद्विधा वयुनानि विद्वान्म हव्यमग्निर्मृतैषु वोचत्। अहोमुचै विवेष यन्मा वि न इन्द्रेन्द्र क्षत्रमिन्द्रियाणि शतक्रतोऽनु ते दायि (७४)

यद्वाः समध्वराय नो वरुणः राजः श्वतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१२]

[समिधश्चक्षुषो प्रजापतिराज्यं देवस्य स्फ्यम्ब्रह्मवादिनोऽद्विग्रेस्त्रयो मनुः पृथिव्याः पशवोऽग्नीधे देवा वै यज्ञस्य युक्ष्वोशन्तस्त्वा द्वादश]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

समिधो यजति वसन्तमेवर्तुनामव रुद्धे तनूनपातं यजति ग्रीष्ममेवाव रुद्ध इडो यजति वृषा एवाव रुद्धे बर्हिर्यजति शरदमेवाव रुद्धे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवाव रुद्धे तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्पशवोऽव सीदन्ति समिधो यजत्युषस एव देवतानामव रुद्धे तनूनपातं यजति यज्ञमेवाव रुद्धे (?)

इडो यजति पशूमेवाव रुद्धे बर्हिर्यजति प्रजामेवाव रुद्धे समानयत उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बर्हिः प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यजति वाचमेवाव रुद्धे दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे समिधो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यंजति पशुष्वेव प्रति तिष्ठति ब्रह्मर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति स्वाहाकारं यंजति सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त तत्प्रयाजानाम् (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानाम्मिथुनं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बह्वीरिव यजति तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बह्वीरिव यजति ब्रह्मिरेकमिव मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानाम्मिथुनम् य एवं वेद प्र (४)

प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आसन्नथासुरा यज्ञमंजिघांसन्ते देवा गांयत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाम्बद्धर्म यजमानाय यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै पुरा रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञं सऽस्थाप्यमपश्यन्तः स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समंस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सऽस्थापयन्ति प्रयाजानिष्ट्वा हवींष्यभि घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानिष्ट्वा हवींष्यभिघारयति पितैव तत्पुत्रेण साधारणम् (६)

कुरुते तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणम्पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जंनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥

[१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धे जुहोति तस्मात्पूर्वार्धे चक्षुषी प्रबाहुंजुहोति तस्मात्प्रबाहुकक्षुषी देवलोकं वा अग्निना यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमंनोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति दक्षिणार्धे सोमायैवमिव हीमौ लोकावन्नयोर्लोकयोरनुख्यात्यै राजानौ वा एतौ देवतानाम् (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्वाज्ञा मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वतीं पुरोनुवाक्या भवति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं ह दाम्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्करीः श्वो यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रतिं जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोर्ज्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र पुंदत उपरिष्ठांल्लक्ष्मा (१०)

याज्यां जनिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्ठांल्लक्ष्मा याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेदं पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति तस्मात्पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्त्युपरिष्ठांल्लक्ष्मा याज्यां तस्माज्जघनार्धेन धेनुर्य एवं वेदं भुङ्क्ते एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हर्त्यछम्बद्वारमपगूर्य वषट्करोति स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यां ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोनुवाक्यायाह प्र णयति याज्यंया गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोनुवाक्याया दत्ते प्र यच्छति याज्यंया प्रतिं (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदां पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति चतुष्पदा याज्यां चतुष्पद एव पशूनं रुद्धे द्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रतिं तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा शक्करी यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशक्नुवन् य एवं वेदं शक्रोत्येव यच्छिक्षति॥ (१३)

देवतानाङ्करोत्युपरिष्ठांल्लक्ष्माऽऽज्यभागौ प्रतिं शक्रोत्येव द्वे च॥ [२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोत्रास्त्विति सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागान्वापुं स्तृणान्भि

घारयानिति तस्माद्यज्ञन्त्याज्यभागवुपं स्तृणन्त्यभि घारयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि हवींष्ययातयाममाज्यमिति प्राजापत्यम् (१४)

इति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि देवेभ्योऽप्राकामन्न वो-
ऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं
वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मम्भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्नन्द्राय प्रियस्व बृहस्पतये प्रियस्व विश्वेभ्यो
देवेभ्यो प्रियस्वेति स नाप्रियत् तमब्रुवन्नग्रये प्रियस्वेति सोऽग्रयेऽप्रियत् यदाग्रयेऽष्टाकपालो-
ऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै तमब्रुवन्कथाहास्था
इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ सर्वाणि
कपालान्यभि प्रथयति तावतः पुरोडाशानमुष्मिल्लोकंऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो
योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदैवस्तस्मादविदहता श्रुतकृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाभि
वासयति तस्मान्मासेनास्थिं छुन्नं वेदेनाभि वासयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं यच्छ्रुतं
हविरनभिधारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवेनद्रमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः
संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद्वावापृथिव्यमेकंकपालमश्विनौ वै देवानां
भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति द्वावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति
यन्नश्यत्यनयोरेवेनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वासयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ
हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो
वध इत्याह वज्रमेव तत्संश्रयति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्तम्बयजुरहरत्येतावती वै पृथिवी

यावन्ती वेदिस्तस्या एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिरहरति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थं हरत्यपरिमितादेवैनं निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषम्प्रजयैवैनम्पशुभिः पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावन्ती वै पृथिवी यावन्ती वेदिस्तस्या एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोग्री रक्षसामपहत्यै स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विरह्वींषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादद्विरह्वैव ह्वींषि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या यद्वेदिर्मेध्यामेवैनं करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिरासाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिं प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयत्यनन्तिदृश्च स्तृणाति प्रजयैवैनम्पशुभिरनन्तिदृश्च करोति (२५)

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः प्रस्तरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्धाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानंति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं

लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादन्धूध्वम्भावुकं यजमानस्य स्यादुपरीव प्र
हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्य नि यच्छति नात्यग्रम्प्र
हरेद्यदत्यग्रम्प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्यैथ्सुवर्गल्लोका
प्रति नुदेत्प्राश्चम्प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न विष्वञ्चं वि युयाद्यद्विष्वञ्चं
वियुयात् (२७)

स्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य जायते यत्स्फ्येन वोपवेषेण
वा योयुष्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन योयुष्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो
वदन्ति किं यज्ञस्य यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय
इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं योयुष्यन्ते बरहिरनु प्रहरति
शान्त्या अनारम्भण इव वा एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्वासीतीमामभि मृशतीयं
वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो भवत्यगा(३)नंभीदित्याह यद्ब्रूयादगन्त्रिणित्युप्रावन्नि
गमयेन्निर्यजमानः सुवर्गल्लोकाद्भजेदगन्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद्य प्रान्तिदृशं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश च॥ [५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरंविभेदित्यं
वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत सौऽपः प्राविशत देवताः प्रैषमैच्छन्तम्मथस्यः
प्राब्रवीत्तमंशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति तस्मान्मथस्य धियाधिया घ्नन्ति
शप्तः (३०)

हि तमन्वविन्दन्तमंब्रुवन्तुपं न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणे यदेव
गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणांभागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य
बहिःपरिधि स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति रक्षसामपहत्यै
सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यत्पुरस्ताद्रक्षास्यपहन्त्यूर्ध्वे
समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षास्यपं हन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिथुनत्वाय द्वे आ
दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यो यज्ञस्यार्त्या

वसीयान्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्मनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या यजमानो वसीयान्भवति भूयसीरहि देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चो पुरोडाशावुपाशुयाजमन्त्रा यज्ञत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्रिरमुष्मिल्लोक आसीद्यमोऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरौ यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति तस्मा एतद्भागधेयम्प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रं समर्धयति सकृत्सकृदव द्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि धारयति चतुरवत्तस्यास्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गौपीथाय॥ (३५)

शतः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्य सप्तत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छुत्स घृतं निषिक्तमविन्दुत्सोऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतामित्रावरुणौ गोरेवावमीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्धृतपद्युच्यते तदस्यै जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत् उपहृतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव सह दिवोप ह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत् उपहृता धेनुः (३७)

सहरषभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह सोमपीथमेवोप ह्वयत् उपहृतां (४) हो इत्याहात्मानमेवोप ह्वयत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडां पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनुर्ह्येताम् (३८)

अग्नेऽपश्यद्धृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीड्यत् तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां५ समैरयतां ब्रह्म देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्यते दैव्या अध्वर्यव उपहृता उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप ह्यते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं वर्धानित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाशिपमा शास्त उपहृते द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोप ह्यते पूर्वजे ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहृतोऽयं यजमान इत्याह यजमानमेवोप ह्यत उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहृतो भूयसि हविष्करणं उपहृतो दिव्ये धामन्नुपहृतः (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणं५ सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोप ह्यते विश्वमस्य प्रियमुपहृतमित्याहाहंम्बद्वारमेवोप ह्यते॥ (४१)

आह धेनुरेतां वर्धानित्याह धामन्नुपहृतश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

पशवो वा इडां स्वयमा दत्ते काममेवात्मना पशूनामा दत्ते न ह्यन्यः कामम्पशूनामप्रयच्छति वाचस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह वाचमेव भागधेयेन प्रीणाति सदसस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तम्भवति हविर्वै चतुरवत्तम्पशवंश्चतुरवत्तं यद्धोतां प्राश्रीयाद्धोतां (४२)

आर्तिमार्च्छेद्यदग्नौ जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्याद्वाचस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह परोक्षमेवेनञ्जुहोति सदसस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह स्वगाकृत्यै प्राश्रन्ति तीर्थ एव प्राश्रन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्रन्त्यद्भिर्मार्जयन्त आपो वै सर्वा देवतां देवताभिरेव यज्ञं५ सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्रुद्रमन्तरायन्त्स यज्ञमविध्यन्त देवा अभि समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तेऽब्रुवन्स्विष्टं वै न इदमविध्यति यदिमं५ राधयिष्याम् इति तथिस्विष्टकृतः स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायोऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तुणीयादभि च घारयेदुभयतःसः५श्चायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनमतिहरेदनंभिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति

तीर्थेनैव परिं हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभांगोऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्थ्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिऽसिष्यतीति देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णे हस्ताभ्यां प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुःप्रसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः प्रत्यंगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हिऽसिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन प्राश्रामीत्यब्रवीन्न ह्यग्नेरास्यं किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिऽसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः प्राशित्रम्प्राश्रात्यद्विर्माजयित्वा प्राणान्धस्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयेत्॥ (४८)

प्राशजीयाद्धोता यज्ञत्रिरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवतून्प्रीणाति समिधमा दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव जुहोति परिधीन्धस्मार्ष्टि पुनात्येवेनान्धस्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयेत्॥ (४९)

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रभते यद्धस्तेन प्रमीवैद्वेपनः स्याद्यच्छीर्णा शीर्षक्तिमान्धस्याद्यत्तूष्णीमासीतासम्प्रत्तो यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनऽसम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्र (५०)

आहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञम्पाहि स यज्ञपतिम्पाहि स माम्पाहीत्याह यज्ञाय यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दासीति ब्रूयाद्वायत्री त्रिष्टुभम् (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्विन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव तथ्समिन्द्र एतदुर्वै नामासुर आसीत्स एतर्हि यज्ञस्याशिषमवकृ यद्व्यादेतत् (५२)

उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याशिषमगमयत्यार्धं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्याहेदमराध्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योरहि यज्ञ उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याथ्सूपावसाना चं स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा चं स्वधिचरणा चेत्येव ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति तयोराविद्यग्निरिदं हविरंजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अंरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दिश्येवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा शास्त इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनार्त्ये॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शं युम्बार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याशीरंसदिति तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शं युमेव तस्य बारहस्पत्यं यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किम् प्रजायाः (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनत्सहस्रेण यातयाद्यो लोहितं कुरवद्यावतः प्रस्कद्य पांसून्संगृह्णात्तावतः संवत्सरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय नाप

गुरेत् न नि ह॑न्या॒न्न लोहि॑तं कुर्या॒दिता॒वता॒ हैन॑सा भवति॒ तच्छृ॑ योरा वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह
य॒ज्ञमे॒व तथ्स्व॒गा क॑रोति॒ तत् (५८)

शं योरा वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह शं युमे॒व बा॒र्हस्प॑त्य॒म्भांग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति॒ गा॒तुं य॒ज्ञाय॑
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तय॒ इत्या॑हा॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते सोमं॒ यज॑ति॒ रेतं॑ ए॒व तद्वा॑ति॒ त्वष्टा॑रं
यज॑ति॒ रेतं॑ ए॒व हि॑तं॒ त्वष्टा॑ रूपाणि॒ वि क॑रोति॒ दे॒वाना॑म्प॒र्त्वीर्य॑जति॒ मिथु॑न॒त्वाया॒ग्निं
गृह॑पतिं॒ यज॑ति॒ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑ जा॒मि वा॑ ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियते॒ (५९)

यदा॒ज्ये॑न॒ प्रया॑जा इ॒ज्यन्त॑ आ॒ज्ये॑न॒ पत्नी॑सं॒याजा॒ ऋच॑म॒नूच्य॑ पत्नी॑सं॒याजाना॑मृ॒चा
य॒जत्य॑जा॒मित्वा॒याथो॑ मिथु॑न॒त्वाय॑ प॒ङ्क्ति॑प्रा॒यणो॑ वै य॒ज्ञः प॒ङ्क्तु॑द॒यनः॑ प॒ञ्च प्रया॑जा इ॒ज्यन्ते॑
च॒त्वारः॑ प॒त्नीसं॒याजाः॑ स॒मिष्ट॑य॒जुः प॒ञ्चम॑म्प॒ङ्क्तिमे॒वानु॑ प्र॒ यन्ति॑ प॒ङ्क्ति॑म॒नूद्य॑न्ति॥ (६०)

प्र॒जायाः॑ करोति॒ तत्क्रि॑यते॒ त्रय॑स्त्रि॒ंशच्च॑॥ [१०]

यु॒क्ष्वा हि॑ दे॒वहू॑त॒मा॒ अश्वा॑ अ॒ग्ने र॒थीरि॑वा॒ नि हो॑ता॒ पूर्व्यः॑ सं॒दः॑ उ॒त नो॑
दे॒व दे॒वा अ॒च्छा वो॒चो वि॒दुष्ट॑रः॒ श्रद्धि॑श्चा॒ वार्या॑ कृ॒धि। त्व॒ ह य॒द्यावि॑ष्ट॒ सह॑सः
सू॒नवा॑हु॒त। ऋ॒तावा॑ य॒ज्ञियो॑ भु॒वः। अ॒यम॑ग्निः स॒ंहस्त्रि॑णो॒ वाज॑स्य॒ शति॑न॒स्पतिः॑। मूर्धा॑
क॒वी र॑यी॒णाम्। तं ने॒मिमृ॑भवो॒ यथा॑ न॒मस्व॑ स॒हृति॑भिः। ने॒दीयो॑ य॒ज्ञम् (६१)

अ॒ङ्गिरः॑। तस्मै॑ नू॒नम॑भि॒द्यावे॑ वा॒चा वि॑रू॒प नित्य॑या। वृ॒ष्णे चो॒दस्व॑ सु॒ष्टुति॑म्। क॒मुं
ष्वि॒दस्य॑ से॒नया॑ग्ने॒रपा॑कचक्ष॒सः। पु॒णिं गो॑षु॒ स्तरा॑महे। मा नो॑ दे॒वानां॑ वि॒शः प्र॑स्ना॒तीरि॑वो॒स्नाः।
कृ॒शं न हा॑सुर॒ग्नि॒याः। मा नः॑ स॒मस्य॑ दू॒ष्टः परि॑द्वेष॒सो अ॒हृतिः॑। ऊ॒र्मिर्न॑ नाव॒मा
व॑धी॒त्। नम॑स्ते अ॒ग्न ओ॒जसे॑ गृ॒णन्ति॑ दे॒व कृ॑ष्टयः। अ॒मैः (६२)

अ॒मित्र॑म॒र्दया॑ कु॒विथ्सु॑ नो॒ गवि॑ष्टयेऽ॒ग्ने सं॒वेषि॑षो र॒यिम्। उ॒रुकृ॑दुरु॒ ण॑स्कृ॒धि। मा
नो॑ अ॒स्मिन्म॑हा॒धने॑ परा॒ वर्भा॑रभृ॒द्यथा॑। सं॒वर्ग॑ स॒ रयि॑ञ्ज॒या अ॒न्यम॑स्मद्वि॒या इ॒यम॑ग्ने
सि॒षत्तु॑ दु॒च्छुना॑। वर्धा॑ नो॒ अम॑व॒च्छवः॑। यस्या॒जुष॑न्न॒मस्वि॑नः॒ शमी॑म॒दुर्म॑खस्य॒ वा तं॑
घेद॑ग्निर्वृ॒धाव॑ति। पर॑स्या॒ अधि॑ (६३)

सं॒वतो॑ऽव॒रा॒ अ॒भ्या त॑रा॒ यत्रा॑हमस्मि॒ ता॒ अ॒वा वि॒द्या हि॑ ते॒ पुरा॑ व॒यम॑ग्ने
पि॒तुर्य॑था॒वसः॑। अ॒धा ते॑ सु॒म्रमी॑महे। य उ॒ग्र इ॒व श॑र्य॒हा ति॑ग्मशृ॒ङ्गो न॑ व॒संगः॑। अ॒ग्ने
पुरो॑ रु॒रोजि॑था॒ सखा॑यः॒ सं वः॑ स॒म्यश्च॑मिष॒ः स्तोमं॑ चा॒ग्नये॑। व॒र्षि॑ष्ठाय॒ क्षिती॑नामृ॒जो

न॒त्रे स॒ह॒स्व॒ते। स॒स॒मि॒द्य॒वसे॒ वृष॒त्र॒ग्रे वि॒श्वान्य॒र्य आ। इ॒ड॒स्प॒दे स॒मि॒ध्य॒से स नो॒ वसू॒न्या
भ॒र। प्र॒जा॒प॒ते स वे॒द सो॒मा॒पू॒ष॒णे॒मौ दे॒वौ॥ (६४)

य॒ज्ञम॒मैर॒धि वृष॒त्रेका॒न्नवि॑श॒तिश्च॑॥ [११]

उ॒श॒न्त॒स्त्वा ह॒वाम॒ह उ॒श॒न्तः स॒मि॒धी॒महि। उ॒श॒न्नृ॒शत॒ आ व॑ह॒ पित॑र॒न् ह॒विषे॑ अ॒त्त॒वे।
त्व॑ स॒ोम॒ प्र॒चि॒कितो॒ मनी॒षा त्व॑ र॒जि॒ष्ठ॒मनु॑ ने॒षि प॒न्था॑म्। तव॒ प्र॒णी॒ती पि॒तरो॑ न
इ॒न्दो दे॒वेषु॑ रत्न॑म॒भज॑न्त॒ धीराः॑। त्वया॒ हि नः॑ पि॒तरः॑ सो॒म पूर्वे॑ क॒र्माणि॑ च॒क्रुः प॑व॒मान॒
धीराः॑। व॒न्व॒न्न॒वातः॑ प॒रि॒धी॑ र॒पो॑र्णु॒ वी॒रेभि॒रश्वै॑र्म॒घवा॑ भव (६५)

नः। त्व॑ स॒ोम पि॒तृभिः॑ सं॒विदा॑नोऽनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी आ त॑त॒न्था। तस्मै॑ त इ॒न्दो ह॒विषा॑
वि॒धेम व॒य॑ः स्या॒म प॑त॒यो र॒यी॒णाम्। अ॒ग्नि॒ष्वान्ताः॑ पि॒तर॒ एह॑ ग॒च्छ॒त स॒दः॒सदः॑ स॒दत॑
सु॒प्र॒णी॒तयः॑। अ॒त्ता ह॒वी॑षि॒ प्र॒य॑तानि ब॒र्हिष्य॑था र॒यि॑ सर्व॒वीर॑ द॒धात॑न। ब॒र्हिष॑दः पि॒तर॑
ऊ॒त्य॒र्वा॒गि॒मा वो॑ ह॒व्या च॑क॒मा जुष॑ध्वम्। त आ ग॒ताव॑सा॒ शन्त॑मे॒नाथा॑स्म॒भ्यम् (६६)

शं यो॒र॒र॒पो द॑धात। आहं पि॒तृन्सु॑वि॒दत्रा॑ अ॒वि॒थि॒स् न॒पात॑श्च वि॒क्रम॑णं च वि॒ष्णोः॑।
ब॒र्हिष॑दो ये स्व॒धया॑ सु॒तस्य॑ भ॒जन्त॑ पि॒त्वस्त॑ इ॒हाग॑मि॒ष्टाः। उ॒प॒हू॒ताः पि॒तरो॑ ब॒र्हिष्यै॑षु
नि॒धिषु॑ प्रि॒येषु॑। त आ॒ग॑मन्तु॒ त इ॒ह श्रु॑व॒न्त्वधि॑ ब्रुवन्तु॒ ते अ॑व॒न्त्व॒स्मान्। उ॒दी॒र॒ताम॑व॒र॒
उ॒त्प॒रा॒स॒ उ॒न्म॑ध्य॒माः पि॒तरः॑ सो॒म्या॑सः। अ॒सुम् (६७)

य ई॒युर॑वृ॒का ऋ॒त॒ज्ञा॒स्ते नो॑ऽवन्तु पि॒तरो॑ ह॒वेषु॑। इ॒द॒म्पि॒तृभ्यो॑ नमो॑ अ॒स्त्व॒द्य ये
पूर्वा॑सो॒ य उ॒प॒रा॒स ई॒युः। ये पा॒र्थि॒वे र॒ज॒स्या नि॑प॒त्ता ये वा॑ नून॑ सु॒वृ॒ज॒ना॑सु वि॒क्षु।
अ॒था य॒था नः॑ पि॒तरः॑ प॒रा॑सः प्र॒त्ना॒सो अ॒ग्न ऋ॒त॒मा॑शु॒षा॒णाः। शु॒ची॒द॒य॒न्दी॒धि॒ति॒मु॒क्थ॒शा॒सः
क्षा॒मा भि॑न्दन्तो॑ अ॒रु॒णी॒रप॑ व्र॒त्र। य॒द॒ग्रे (६८)

क॒व्य॒वा॒ह॒न् पि॒तृन् य॒क्ष्य॑ता॒वृधः॑। प्र च॑ ह॒व्यानि॑ व॒क्ष्य॑सि दे॒वेभ्य॑श्च पि॒तृभ्य॑ आ।
त्व॒म॒ग्न ई॒डि॒तो जा॑तवे॒दोऽवा॑ङ्मु॒व्यानि॑ सु॒र॒भी॒णि कृ॒त्वा। प्रा॒दाः पि॒तृभ्यः॑ स्व॒धया॑ ते अ॒क्ष॒न्न॒द्धि
त्वं दे॒व प्र॑य॒ता ह॒वी॑षि। मा॒त॒ली क॒व्यैर्य॑मो अ॒ङ्गि॒रोभि॑र्बृह॒स्पति॑र॒ऋ॒क्क॒भिर्वा॑वृ॒धा॒नः। या॑श्च
दे॒वा वा॑वृ॒धुर्ये॑ च॒ दे॒वा॒न्स्वा॒हा॒न्ये स्व॒धया॑न्ये म॑दन्ति। (६९)

इ॒मं य॑म॒ प्र॒स्तर॑मा हि सी॒दाङ्गि॑रोभिः पि॒तृभिः॑ सं॒विदा॑नः। आ त्वा॒ म॒त्राः॑ क॒वि॒श॒स्ता
व॑ह॒न्त्वे॒ना रा॑जन् ह॒विषा॑ मा॒दय॑स्व। अ॒ङ्गि॒रोभि॑रा ग॒हि य॒ज्ञि॒येभि॑र्य॒म वैरू॑पैरि॒ह मा॑दयस्व।
वि॒व॒स्व॒न्त॑ ह॒वे यः॑ पि॒ता ते॒ऽस्मिन् य॒ज्ञे ब॒र्हिष्या॑ नि॒षद्य॑। अ॒ङ्गि॒र॒सो नः॑ पि॒तरो॑

नवंग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम (७०)

[समिधो याज्या तस्मान्नाभागं हि तमन्वित्याह प्रजा वा अहेत्याह युक्त्वा हि संवृतिः॥७०॥ समिधः सौमनसे स्याम॥]

भवास्मभ्यमसु यदग्ने मदन्ति सौमनस एकञ्च॥ [१२]

प्रजापतिरकामयतेष तं यज्ञं वै प्रजापतेर्जायमानाः प्राजापत्या यो वा अयंथादेवतमिष्टर्गो निग्राभ्याः स्थ यो वै देवां जुष्टोऽग्निना रयिमेकादश॥ [१३]

॥ काण्डम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति स तपोऽतप्यत स सर्पानसृजत सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत स वयांस्यसृजत सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स तृतीयमतप्यत स एतं दीक्षितवादमपश्यत्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत यत्तपस्तप्त्वा दीक्षितवादं वदति प्रजा एव तद्यजमानः (१)

सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यम्पश्यत्यपास्मादीक्षा क्रामति नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धम्मनो दरिद्रं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो दीक्षे मा मां हासीरित्याहु नास्मादीक्षापं क्रामति नास्य नीलं न हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति दिव्या आपोऽशान्ता ओजो बलं दीक्षाम् (२)

तपोऽस्य निर्घन्त्युन्दतीर्बलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मे दीक्षां मा तपो निर्घन्तिष्ठेत्याहेतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं न दीक्षां न तपो निर्घन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतर्हि तिर इव यर्हि याति तमीश्वरं रक्षांसि हन्तोः (३)

भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुराता तं अस्वित्याहु ब्रह्म वै

देवानाम्बृहस्पतिस्तमेवान्वारभते स एन॑ꣳ सम्पारयत्येदमगन्म देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजनंꣳ ह्येष पृथिव्या आगच्छति यो यजते विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व इत्याह विश्वे हेतद्देवा जोषयन्ते यद्ब्राह्मणा ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्त इत्याह र्क्षाभाभ्याꣳ ह्येष यजुषा सन्तरन्ति यो यजते रायस्पोषेण समिषा मदेमेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते॥ (४)

यजमानो दीक्षाꣳ हन्तोर्ब्राह्मणाश्चतुर्विंशतिश्च॥ [१]

एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष तेऽँतैरष्टुभो जागतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोमानाꣳ साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय ब्रूताद्यो वै सोमꣳ राजानꣳ साम्राज्यं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानाꣳ साम्राज्यं छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञः साम्राज्यो लोकः पुरस्तात्सोमस्य क्रयादेवमभि मन्त्रयेत् साम्राज्यमेव (५)

एनं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानाꣳ साम्राज्यं यो वै तानूनत्रस्य प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवादिनो वदन्ति न प्राश्नन्ति न जुहुत्यथ कं तानूनत्रं प्रति तिष्ठतीति प्रजापतौ मनसीति ब्रूयात्रिरव जिघ्रेत्प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमीत्येषा वै तानूनत्रस्य प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यः (६)

वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानभिक्रम्य होष्यामीति तत्तिष्ठन्ना श्रावयेदेषा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यदभिक्रम्य जुहुयात्प्रतिष्ठायां इयात्तस्मात्समानत्र तिष्ठता होतव्यं प्रतिष्ठित्यै यो वा अध्वर्योः स्वं वेद स्ववानेव भवति सुग्वा अस्य स्वं वायव्यमस्य (७)

स्वं चमसोऽस्य स्वं यद्वायव्यं वा चमसं वाऽनन्वारभ्याश्रावयेत्स्वादियात्तस्मादन्वारभ्याश्राव्य स्वादेव नैति यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्यप्रतिष्ठितः सोमो भवत्यप्रतिष्ठितः स्तोमोऽप्रतिष्ठितान्युक्थान्यप्रतिष्ठितो यजमानोऽप्रतिष्ठितोऽध्वर्युर्वायव्यं वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसोऽस्य प्रतिष्ठा सोमः स्तोमस्य स्तोमं उक्थानां ग्रहं वा गृहीत्वा चमसं वोन्नीयं स्तोत्रमुपाकुर्यात्प्रत्येव सोमꣳ स्थापयन्ति प्रति स्तोमम्प्रत्युक्थानि प्रति यजमानस्तिष्ठति प्रत्यध्वर्युः॥ (८)

एव तिष्ठति यो वायव्यमस्य ग्रहं वैकान्रविंशतिश्च॥ [२]

यजं वा एतत्सम्भरन्ति यत्सोमक्रयण्यै पदं यज्ञमुखꣳ हविर्धानि यर्हि हविर्धानि प्राचीं

प्रवर्तयेयुस्तरहि तेनाक्षमुपाध्याद्यज्ञमुख एव यज्ञमनु सं तनोति प्राञ्चमग्निम्प्र हरन्त्युत्पत्नीमा नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्त्यथ वा अंस्येष धिष्णिंयो हीयते सोऽनु ध्यायति स ईश्वरो रुद्रो भूत्वा (९)

प्रजां पशून् यजमानस्य शमयितोर्यरहि पशुमाप्रीतमुदञ्चं नयन्ति तरहि तस्य पशुश्रपणं हरेत्तेनैवैनम्भागिनं करोति यजमानो वा आहवनीयो यजमानं वा एतद्वि कर्षन्ते यदाहवनीयात्पशुश्रपणं हरन्ति स वैव स्यान्निर्मन्थ्यं वा कुर्याद्यजमानस्य सात्मत्वाय यदि पशोरवदानं नश्येदाज्यस्य प्रत्याख्यायमव द्येत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्ये पशुं विमधीरन् यस्तान्कामयेतार्तिमाच्छेयुरिति कुविदङ्गति नमोवृक्तिवत्यर्चाग्रीध्रे जुहुयान्नमोवृक्तिमेवैषां वृद्धे ताजगार्तिमाच्छन्ति॥ (१०)

भूत्वा तत्पुण्ड्रिंशतिश्च॥

[३]

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः। तस्मै प्रति प्र वैदय चिकित्वाः अनु मन्यताम्। इमम्पशुम्पशुपते ते अद्य बध्नाम्यग्रे सुकृतस्य मध्ये। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गैभ्यः पर्याचरन्तम्। सुवर्गं याहि पृथिभिर्देवयानैरोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः। येषामीशे (११)

पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं यज्ञियम्भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु। ये बध्यमानमनु बध्यमाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च। अग्निस्ताः अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। य आरण्याः पशवो विश्वरूपा विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्ताः अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। प्रमुञ्चमानाः (१२)

भुवनस्य रेतो गातुं धत्त यजमानाय देवाः। उपाकृतः शशमानं यदस्थाञ्जीवं देवानामप्येतु पाथः। नानां प्राणो यजमानस्य पशुना यज्ञो देवेभिः सह देवयानः। जीवं देवानामप्येतु पाथः सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः। यत्पशुर्मायुमकृतोरो वा पद्भिराहते। अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। शमितार उपेतन यज्ञम् (१३)

देवेभिर्निवितम्। पाशात्पशुम्प्र मुञ्चत बन्धाद्यज्ञपतिं परि। अदितिः पाशम्प्र मुमोक्तेतं नमः पशुभ्यः पशुपतये करोमि। अरातीयन्तमधरं कृणोमि यं द्विष्मस्तस्मिन्प्रति मुञ्चामि

पाशम॑। त्वामु ते दधिरे हव्य॑वाह॑ श्रुत॑ङ्कर्तारमु॒त य॒ज्ञियं॑ च। अग्ने॑ सद॑क्षः सत॑नुरहि
भूत्वाऽथ॑ हव्या जा॑तवेदो जुष॑स्व। जा॑तवेदो व॒पया॑ गच्छ॑ दे॒वान्त्व॑ हि होता॑ प्रथ॒मो
ब॒भूथ॑। घृते॒न त्वं त॒नुवो॑ वर्ध॑यस्व॒ स्वाहा॑कृत॑ ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः। स्वाहा॑ दे॒वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑
स्वाहा॑॥ (१४)

ईशे॑ प्रमु॒ञ्चमा॑ना य॒ज्ञन्त्व॑ षोड॑श च॥ [४]

प्रा॒जाप॒त्या वै प॒शव॑स्तेषा॑ रु॒द्रोऽधि॑पतिर्यदे॒ताभ्या॑मुपाक॑रोति॒ ताभ्या॑मे॒वैनं॑ प्रति॒प्रोच्या
ल॑भत आ॒त्मनो॑ऽना॒त्रस्का॑य॒ द्वाभ्या॑मुपाक॑रोति॒ द्विपा॑द्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्या उपा॒कृत्य॑ पञ्चं
जुहो॑ति पाङ्क॑ः प॒शवः॑ प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्द्रे मृ॒त्यवे॑ वा ए॒ष नी॑यते॒ यत्प॒शुस्तं॑ यद॒न्वार॑भेत॒
प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्या॒त्राना॑ प्रा॒णो यज॑मानस्य प॒शुने॒त्याह॑ व्यावृ॑त्त्यै (१५)

यत्प॒शुर्मा॑युमकृ॑तेति॒ जुहो॑ति॒ शान्त्यै॑ शमि॑तार उ॒पेत॑नेत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैत॒द्वपा॑यां वा
आ॒हि॒यमा॑णायाम॒ग्नेर्मधो॑ऽपं॒ काम॑ति॒ त्वामु ते दधिरे॑ हव्य॑वाहमि॑ति व॒पाम॑भि जु॒होत्य॑ग्नेरे॒व
मेध॑मव॑ रु॒न्द्रेऽथो॑ श्रु॒तत्वा॑य॒ पुर॑स्ता॒श्स्वाहा॑कृतयो॒ वा अ॒न्ये दे॒वा उ॒परि॑ष्ठा॒श्स्वाहा॑कृतयो॒ऽन्ये
स्वाहा॑ दे॒वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहे॒त्यभि॑तो॒ वपां॑ जु॒होति॑ ताने॒वोभ्या॑न्प्रीणा॑ति॥ (१६)

व्यावृ॑त्त्या अ॒भि॒तो॒ वपां॑ पञ्च॑ च॥ [५]

यो वा अय॑थादे॒वतं॑ य॒ज्ञमु॑प॒चर॑त्या दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑ पा॒पीया॑न्भवति॒ यो य॑थादे॒वतं॑ न
दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॑श्च्यते॒ वसी॑या॒न्भव॑त्याग्ने॒य्यर्चा॑ग्री॒ध्रम॑भि मृ॒शेद्वैष्ण॑व्या ह॒विर्धान॑माग्ने॒य्या सु॑चो॒
वाय॑व्य॒या वाय॑व्या॒न्यैन्द्रि॑या सदा॑ यथादे॒वतमे॒व य॒ज्ञमु॑प॒ चर॑ति॒ न दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॑श्च्यते॒
वसी॑या॒न्भव॑ति यु॒नज्मि॑ ते पृथि॒वी ज्योति॑षा स॒ह यु॒नज्मि॑ वा॒युम॑न्तरि॒क्षेण॑ (१७)

ते स॒ह यु॒नज्मि॑ वाच॑ रु॒द्रो सूर्ये॑ण ते यु॒नज्मि॑ ति॒स्रो वि॑पृचः॒ सूर्य॑स्य ते। अ॒ग्निर्दे॒वता॑
गा॒यत्री छ॑न्द॒ उपा॑शोः पा॒त्रम॑सि सोमो॑ दे॒वता॑ त्रि॒ष्टुप्छ॑न्दो॒ऽन्तर्या॑मस्य पा॒त्रम॑सीन्द्रो॒ दे॒वता॑
जग॑ती छ॑न्द॒ इन्द्र॑वायुवोः पा॒त्रम॑सि बृह॒स्पति॑र्दे॒वता॑ऽनु॒ष्टुप्छ॑न्दो॒ मि॒त्रावरु॑णयोः पा॒त्रम॑स्य॒श्विनो॑
दे॒वता॑ प॒ङ्क्ति॑श्छ॑न्दो॒ऽश्विनो॑ः पा॒त्रम॑सि सूर्यो॑ दे॒वता॑ बृह॒ती (१८)

छ॑न्दः शुक्र॑स्य पा॒त्रम॑सि च॒न्द्रमा॑ दे॒वता॑ स॒तोबृ॑हती छ॑न्दो॒ म॒न्थि॒नः पा॒त्रम॑सि वि॒श्वे
दे॒वा दे॒वतो॑ष्णिहा छ॑न्द॒ आग्र॑यणस्य पा॒त्रम॑सीन्द्रो॒ दे॒वता॑ क॒कुच्छ॑न्द॒ उ॒क्थाना॑म्पा॒त्रम॑सि
पृथि॒वी दे॒वता॑ वि॒राट्छ॑न्दो॒ ध्रु॒वस्य॑ पा॒त्रम॑सि॥ (१९)

अन्तरिक्षेण बृहती त्रयस्त्रिंशच्च॥ [६]

इष्टर्गो वा अध्वर्युयजमानस्येष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टः क्षीयत आसन्त्यान्मा मन्त्रात्पाहि
कस्याश्चिदभिशांस्त्या इति पुरा प्रातरनुवाकाङ्गुहयादात्मन एव तदध्वर्युः पुरस्ताच्छर्म नह्यते-
ऽनात्यै संवेशाय त्वोपवेशाय त्वा गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अभिभूत्यै स्वाहा प्राणापानौ
मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मां हासिष्टं देवतांसु वा एते प्राणापानयोः (२०)

व्यायच्छन्ते येषां सोमः समृच्छते संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह छन्दांसि वै
संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवास्य छन्दांसि वृद्धे प्रेतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै मरुत्वतीः
प्रतिपदो विजित्या उभे बृहद्रथन्तरे भवत इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेवैनमन्तरैत्यद्य
वाव रथन्तरं श्वो बृहदद्याश्वादेवैनमन्तरैति भूतम् (२१)

वाव रथन्तरमविष्यद्बृहद्भूताच्चैवैनमविष्यतश्चान्तरैति परिमितं वाव
रथन्तरमपरिमितम्बृहत्परिमिताच्चैवैनमपरिमिताच्चान्तरैति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेतां
स एतज्जमदग्निर्विहव्यमपश्यतेन वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं यद्विहव्यं शस्यतं
इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे यस्य भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः स
देवता वृद्ध इति यद्यग्निष्टोमः सोमः पुरस्तात्स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यः स्यादतिरात्रं
कुर्वीत यज्ञक्रतुभिरेवास्यं देवता वृद्धे वसीयान्भवति॥ (२२)

प्राणापानयोर्भूतं वृद्धेऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

निग्राभ्याः स्थ देवश्रुत आयुर्मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयतापानं मे तर्पयत व्यानं
मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो मे तर्पयत वाचं मे तर्पयतात्मानं
मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गृहान्मे तर्पयत गुणान्मे
तर्पयत सर्वगणं मा तर्पयत तर्पयत मा (२३)

गुणा मे मा वि तृप्नोषधयो वै सोमस्य विशो विशः खलु वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा
ऐन्द्रः सोमोऽवीवृधं वो मनसा सुजाता ऋतप्रजाता भग इद्वं स्याम। इन्द्रेण देवीर्वीरुधः
संविदाना अनु मन्यन्तां सर्वनाय सोममित्याहोषधीभ्य एवैनं स्वायै विशः स्वायै
देवतायै निर्याच्याभि पुणोति यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य (२४)

प्रथमोऽंशुः स्कन्दति स ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून् यजमानस्य निर्हन्तोस्तमभि
मन्त्रयेता मांस्कात्सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेन्द्रियं मे वीर्यं मा निर्वधिरित्याशिष्यमेवैतामा
शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनामनिर्घाताय द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च
योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः॥ (२५)

तर्पयंत माऽभिषूयमाणस्य यश्च दशं च॥ [८]

यो वै देवान्देवयशसेनापयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेनं देवयशस्यैव देवेषु
भवति मनुष्ययशसी मनुष्येषु यान्प्राचीनमाग्रयणाद्ब्रह्मन्गृहीयात्तानुपांशु
गृहीयाद्यानूर्ध्वाऽस्तानुपवृद्धिमतां देवानेव तद्देवयशसेनापयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेनं
देवयशस्यैव देवेषु भवति मनुष्ययशसी मनुष्येष्वग्निः प्रातःसवने पात्वस्मान् वैश्वानरो
महिना विश्वशम्भूः। स नः पावको द्रविणं दधातु (२६)

आयुष्मन्तः सहभक्षाः स्याम। विश्वे देवा मरुत इन्द्रो अस्मानस्मिन्द्रितीये सवने न
जंघुः। आयुष्मन्तः प्रियमेषां वदन्तो वयं देवानां सुमतौ स्याम। इदं तृतीयं सवनं
कवीनामृतेन ये चमसमैरयन्ता। ते सौधन्वनाः सुवरानशानाः स्विष्टिं नो अभि वसीयो
नयन्तु। आयतनवतीर्वा अन्या आहुतयो हूयन्तेऽनायतना अन्या या आघारवतीस्ता
आयतनवतीर्याः (२७)

सौम्यास्ता अनायतना ऐन्द्रवायवमादायाघारमा घारयेदध्वरो यज्ञोऽयमस्तु देवा
ओषधीभ्यः पशवै नो जनाय विश्वस्मै भूतायाध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतवद्देव सोमेति
सौम्या एव तदाहुतीरायतनवतीः करोत्यायतनवान्भवति य एवं वेदाथो द्यावापृथिवी एव
घृतेन व्युनक्ति ते व्युक्ते उपजीवनीयै भवत उपजीवनीयो भवति (२८)

य एवं वेदैष तै रुद्र भागो यं निरयाचथास्तं जुषस्व विदेगोपत्यं रायस्पोषं
सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्। मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्ठं ब्रह्मचर्यं वसन्तं
निरभजत्स आगच्छत्सोऽब्रवीत्कथा मा निरभागिति न त्वा निरभाक्षमित्यब्रवीदङ्गिरस
इमे सत्तमांसते ते (२९)

सुवर्गं लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदम्ब्राह्मणम्ब्रूहि ते सुवर्गं लोकं यन्तो
य एषाम्पशवस्तांस्तै दास्यन्तीति तदैभ्योऽब्रवीत्ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशव

आसन्तानस्मा अददुस्तम्पशुभिश्चरन्तं यज्ञवास्तौ रुद्र आगच्छत्सोऽब्रवीन्मम वा इमे पशव इत्यदुर्वै (३०)

मह्यमिमामनित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यद्यज्ञवास्तौ हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्य॥ सौऽब्रवीद्यज्ञे मा भूजार्थं ते पशून्नाभि मङ्स्य इति तस्मा एतम्मन्थिनः सऽस्त्रावमंजुहोततो वै तस्य रुद्रः पशून्नाभ्यमन्यत यत्रैतमेवं विद्वान्मन्थिनः सऽस्त्रावं जुहोति न तत्र रुद्रः पशून्भि मन्यते॥ (३१)

दधात्वायतनवतीर्या उपजीवनीर्यो भवति तेऽदुर्वै यत्रैतमेकादश च॥ [१]

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक्। यद्वाचो मधुमुत्तस्मिन्मा धाः स्वाहा सरस्वत्यै। ऋचा स्तोमं समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्वायत्रवर्तनि। यस्तं द्रप्सः स्कन्दति यस्तं अ॥शुर्बाहुच्युतो धिषणयोरुपस्थात्। अध्वर्योर्वा परि यस्तं पवित्राश्ववाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। यो द्रप्सो अ॥शुः पतितः पृथिव्यां परिवापात् (३२)

पुरोडाशात्करम्भात्। धानासोमान्मन्थिनं इन्द्र शुक्राश्ववाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। यस्तं द्रप्सो मधुमा॥ इन्द्रियावान्श्ववाहाकृतः पुनरप्येति देवान्। दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षाश्ववाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। अध्वर्युर्वा ऋत्विजां प्रथमो युज्यते तेन स्तोमो योक्तव्य इत्याहुर्वर्गाग्नेगा अग्र एत्वृजुगा देवेभ्यो यशो मयि दधती प्राणान्पशुषु प्रजाम्मयि (३३)

च यजमाने चेत्याहु वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति वास्तु वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्ब्रह्मनृहीत्वा बहिष्पवमानं सर्पन्ति परांश्चो हि यन्ति पराचीभिः स्तुवते वैष्णव्यर्चा पुनरेत्योप तिष्ठते यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवाकर्षिष्णो त्वं नो अन्तमः शर्म यच्छ सहन्त्य। प्र ते धारां मधुश्चुत उत्सं दुहते अक्षितमित्याहु यदेवास्य शयानस्योपशुष्यति तदेवास्यैतेनाप्याययति॥ (३४)

परिवापात्प्रजां मयि दुहते चतुर्दश च॥ [१०]

अग्निना रयिमंश्रवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवत्तमम्॥ गोमा॥ अग्नेऽविमा॥ अश्वी यज्ञो नृवत्संखा सदमिदंप्रमृष्यः। इडावा॥ एषो असुर प्रजावांन्दीर्घो रयिः पृथुबुधः सभावान्॥ आ प्यायस्व सं तै॥ इह त्वष्टारमग्रियं विश्वरूपमुप ह्वये। अस्माकमस्तु

केवलः॥ तन्नस्तुरीपमधं पोषयितुं देवं त्वष्टृर्वि रंरणः स्यस्वा यतो वीरः (३५)

कर्मण्यः सुदक्षो युक्तावा जायते देवकामः। शिवस्वष्टरिहा गंहि विभुः पोषं उत
त्मना। यज्ञेयज्ञे न उदव। पिशङ्गरूपः सुभरो वयोधाः श्रुष्टी वीरो जायते देवकामः।
प्रजां त्वष्टा वि प्यतु नाभिम्समे अथा देवानामप्येतु पार्थः। प्र णो देव्या नो दिवः।
पीपिवा०स० सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः। धुक्षीमहि प्रजामिषम् (३६)

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः। तेषां ते सुग्रीमामहे। यस्य व्रतम्पशवो यन्ति
सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठन्त आपः। यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्त० सरस्वन्तमवसे हुवेम।
दिव्य० सुपर्णं वयसम्बृहन्तम्पां गर्भं वृषभमोषधीनाम्। अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्तं त०
सरस्वन्तमवसे हुवेम। सिनीवालि पृथुष्टके या देवानामसि स्वसा। जुषस्व हव्यम् (३७)

आहुतं प्रजां देवि दिदिद्धि नः। या सुपाणिः स्वङ्गुरिः सुपूमां बहुसूवरी। तस्यै
विश्वत्रियै हविः सिनीवाल्या जृहोतन। इन्द्रं वो विश्वत्स्परिन्द्रं नरः। असितवर्णा हरयः
सुपर्णा मिहो वसाना दिवमुत्पतन्ति। त आऽववृत्रन्धसदनानि कृत्वादित्यृथिवी घृतैर्व्युद्यते।
हिरण्यकेशो रजंसो विसारेऽहिर्धुनिर्वातं इव ध्रजमान्। शुचिभ्राजा उषसः (३८)

नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः। आ ते सुपर्णा अमिनन्त एवैः कृष्णो
नौनाव वृषभो यदीदम्। शिवाभिर्न स्मयमानाभिरागात्पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा। वाश्रेवं
विद्युन्मिमाति वृथ्सं न माता सिंपक्ति। यदैषां वृष्टिरसर्जि। पर्वतश्चिन्महि वृद्धो बिभाय
दिवश्चिन्सानुं रेजत स्वने वः। यत्क्रीडथ मरुतः (३९)

ऋष्टिमन्त आप इव सप्रियञ्चो धवध्वे। अभि क्रन्द स्तनय गर्भमा धा उदन्वता
परि दीया रथेन। दृति० सु कर्ष विषितं न्यञ्च० समा भवन्तूद्वता निपादाः। त्वं त्या
चिदच्युताग्ने पशुर्न यवसे। धामा ह यतं अजर वना वृश्चन्ति शिक्कंसः। अग्ने भूरीणि
तवं जातवेदो देवं स्वधावोऽमृतस्य धामं। याश्च (४०)

माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वीः सद्धुः पृष्टबन्धो। दिवो नो वृष्टिम्मरुतो
ररीध्वम्प पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः। अवडितेन स्तनयिबुतेह्यपो निषिञ्चन्नसुरः पिता
नः। पिन्वन्त्यपो मरुतः सुदानवः पयो घृतवद्विदथैष्वाभुवः। अत्यं न मिहे वि नयन्ति
वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम्। उदप्रुतो मरुतस्ता० इयर्त वृष्टिम् (४१)

ये विश्वे मरुतो जुनन्ति। क्रोशाति गर्दा कन्येव तुन्ना पेरु तुञ्जाना पत्येव जाया।
घृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत पर्यस्वतीः कृणुताप ओषधीः। ऊर्जं च तत्र सुमतिं
च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः सिञ्चथा मधु। उदु त्यश्चित्रम्। और्वभृगुवच्छुचिमप्रवानवदा
हुवे। अग्निः समुद्रवाससम्। आ सवः संवितुर्यथा भगस्येव भुजिः हुवे। अग्निः
समुद्रवाससम्। हुवे वातस्वनं कविम्पर्जन्यक्रन्दः सहै। अग्निः समुद्रवाससम्॥ (४२)

वीर इषः हव्यमुषसौ मरुतश्च वृष्टिं भगस्य द्वादश च॥ [११]

यो वै पर्वमानानाञ्जीणिं परिभूः स्फ्यः स्वस्तिर्भक्षेहिं महीनां पयोऽसि देवं सवितरेतसं
श्येनाय यद्वै होतोपयामृगहीतोऽसि वाक्षसत्र सो अग्न एकादश॥ [१२]

[प्रजापतिरकामयत प्रजापतेर्जायमाना व्यायच्छन्ते मह्यमिमान्माया मायिनां
द्विचत्वारिंशत्॥४२॥ प्रजापतिरकामयताग्निः समुद्रवाससम्॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यो वै पर्वमानानामन्वारोहान् विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानाना रोहति न पर्वमानेभ्यो-
ऽवच्छिद्यते श्येनोऽसि गायत्रछन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽसि
त्रिष्टुप्छन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सघासि जगतीछन्दा अनु त्वा रंभे
स्वस्ति मा सम्पारयेत्याहैते (१)

वै पर्वमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानाना रोहति न
पर्वमानेभ्योऽवच्छिद्यते यो वै पर्वमानस्य सन्ततिं वेद सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मौयते
पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम्पर्वमानस्य ग्रहा गृह्यन्तेऽथ वा अस्यैतेऽगृहीता द्रोणकलश
आधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पर्वमानं वि (२)

छिन्द्यातं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामृगहीतोऽसि प्रजापतये त्वेति
द्रोणकलशमभि मृशेदिन्द्राय त्वेत्याधवनीयं विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभृत्पर्वमानमेव
तत्सं तनोति सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मौयते पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम्॥ (३)

एते वि द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्रीणि वाव सर्वान्यथ तृतीयं सवनमव लुम्पन्त्यनं शु कुर्वन्त उपांशुं
हुत्वोपांशुपात्रेऽंशुमवास्य तं तृतीयसवनैऽपिसृज्याभि पुण्युद्यदाप्याययति
तेनांशुमद्यदभिषुणोति तेनर्जीषि सर्वाण्येव तथ्सर्वान्यंशुमन्ति शुक्रवन्ति समावद्वीर्याणि
करोति द्वौ संमुद्रौ वितंतावजूर्यौ पर्यावर्तते जठरैव पादाः। तयोः पश्यन्तो अतिं
यन्त्यन्यमपश्यन्तः (४)

सेतुनातिं यन्त्यन्यम्। द्वे द्रधंसी सततीं वस्त एकः केशी विश्वा भुवनानि विद्वान्।
तिरोधायैत्यसितं वसानः शुक्रमा दन्ते अनुहायं जायै। देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त
ते देवा एतम्महायज्ञमपश्यन्तमन्वताऽग्निहोत्रं व्रतमकुर्वन्त तस्माद्विव्रतः स्याद्विर्ह्यग्निहोत्रं
जुह्वति पौर्णमासं यज्ञमग्नीषोमीयम् (५)

पशुमकुर्वन्त दार्श्यं यज्ञमाग्नेयम्पशुमकुर्वन्त वैश्वदेवम्प्रातःसवनमकुर्वन्त
वरुणप्रघासान्माध्यंदिनं सवनं साकमेधान्पितृयज्ञं त्र्यम्बकांस्तृतीयसवनमकुर्वन्त
तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजिगांसन्तं नान्ववायन्तंऽब्रुवन्नध्वर्तव्या वा इमे देवा अभूवन्निति
तदध्वरस्याध्वरत्वन्ततो देवा अभवन्परासुरा य एवं विद्वान्सोमेन यजते भवत्यात्मना
परांस्य भ्रातृव्यो भवति॥ (६)

अपश्यन्तोऽग्नीषोमीयमात्मना परा त्रीणि च॥ [२]

परिभूरग्निं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वं देवान्परिभूर्मां सह ब्रह्मवर्चसेन स नः पवस्व शं
गवे शं जनाय शमवर्ते शं राज्ञोपधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य
ददितारः स्याम। तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे। प्राणाय मे
वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय वाचे (७)

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथां श्रोत्रायात्मनेऽङ्गैभ्य आयुषे वीर्याय
विष्णोरिन्द्रस्य विश्वेषां देवानां जठरमसि वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कौंसि को नाम
कस्मै त्वा कायं त्वा यं त्वा सोमेनातीतृपं यं त्वा सोमेनामीमदं सुप्रजाः प्रजया
भूयासं सुवीरौ वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेभ्यो मे रूपेभ्यो वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे। बुभूषन्नवैक्षेतैष

वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पंवते
ब्रह्मवर्चसकामोऽवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो
ब्रह्मवर्चसेनाभि पंवत आमयावी (९)

अवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्त आयुषाभि
पंवतेऽभिचरन्नवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः
प्राणापानाभ्यां वाचो दक्षक्रतुभ्यां चक्षुर्भ्यांश्च श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गैर्भ्य आयुषोऽन्तरैरिति ताजकप्र
धन्वति॥ (१०)

वाचे रूपेभ्यो वर्चोदा आमयावी पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [३]

स्फ्यः स्वस्तिर्विघ्नः स्वस्तिः परशुर्वेदिः परशुर्नः स्वस्तिः। यज्ञियां यज्ञकृतः स्थ
ते मास्मिन् यज्ञ उपं ह्वयध्वमुपं मा द्यावापृथिवी ह्वयेतामुपास्तावः कलशः सोमो
अग्निरुपं देवा उपं यज्ञ उपं मा होत्रा उपह्वे ह्वयन्तान्नमोऽग्नये मखघ्ने मखस्य मा
यशोऽर्यादित्याहवनीयमुपं तिष्ठते यज्ञो वै मखः (११)

यज्ञं वाव स तदहन्तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्यै नमो रुद्राय
मखघ्ने नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्नीध्रं तस्मा एव नमडस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्यै
नम इन्द्राय मखघ्न इन्द्रियं मे वीर्यम्मा निर्वधीरिति होत्रीयमाशिषमेवैतामा शास्त
इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सदस्यातिमार्पयन्ति यस्ता विद्वान्प्रसर्पति न सदस्यातिमार्च्छति नमोऽग्नये मखघ्न
इत्याहेता वै देवताः सदस्यातिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान्प्रसर्पति न सदस्यातिमार्च्छति दृढे
स्थः शिथिरे समीची माहंसस्पातु सूर्यो मा देवो दिव्यादहंसस्पातु वायुरन्तरिक्षात् (१३)

अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरस्वती मनुष्येभ्यो देवी द्वारौ मा मा सं तासम्
नमः सदसे नमः सदसस्पतये नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे नमो दिवे नमः पृथिव्या
अहे दैधिषव्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीद योऽस्मत्पाकं त उन्निवत् उदुद्धतश्च गेषम्पातम्मा
द्यावापृथिवी अद्याहुः सदो वै प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र सर्पन्ति त एनमीश्वरा हिंसितोः सदः प्रसृप्य दक्षिणार्धं परैक्षेतागन्त
पितरः पितृमानहं युष्माभिर्भूयास सुप्रजसो मया यूयम्भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य

सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्त्यै॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिक्षात्प्रसर्पन्तत्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

भक्षेहि मा विश दीर्घायुत्वाय शन्तनुत्वाय रायस्पोषाय वर्चसे सुप्रजास्त्वायेहि वसो पुरोवसो प्रियो मे हृदोऽस्यश्विनोस्त्वा बाहुभ्यां सध्यासम् नृचक्षंसं त्वा देव सोम सुचक्षा अव ख्येषम् मन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु मन्द्रा स्वर्वाच्यदितिरनाहतशीर्ष्णी वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहि विश्वचरणे (१६)

शम्भूमयोभूः स्वस्ति मा हरिवर्ण प्र चर क्रत्वे दक्षाय रायस्पोषाय सुवीरतायै मा मा राजन्वि बीभिषो मा मे हार्दि त्विषा वंधीः वृषणे शुष्मायायुषे वर्चसे॥ वसुमद्व्रणस्य सोम देव ते मतिविदः प्रातःसर्वनस्य गायत्रछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि रुद्रवद्व्रणस्य सोम देव ते मतिविदो माध्यदिनस्य सर्वनस्य त्रिष्टुप्छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयाम्यादित्यवद्व्रणस्य सोम देव ते मतिविदस्तृतीयस्य सर्वनस्य जगतीछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णायम् भवा वाजस्य सङ्गथे हिन्वं मे गात्रा हरिवो गुणान्मे मा वि तीतृषः शिवो मे सप्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमतं (१८)

गाः अपाम सोमममृता अभूमादर्शम् ज्योतिरविदाम देवान् किमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृत मर्त्यस्य यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहार्जितवेदा विचरणिणः पुनरग्निश्चक्षुरदात्पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा धत्तमक्ष्योः इष्टयंजुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य (१९)

शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि आपूर्याः स्था मा पूरयत प्रजया च धनैर्न चा एतत्तै तत् ये च त्वामन्वेतत्तै पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्र पितरो यथाभागम्मन्दध्वम् नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः (२०)

स्वधायै नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय पितरो नमो वो य

एतस्मिँल्लोके स्थ युष्माङ्स्तेऽनु येऽस्मिँल्लोके मां तेऽनु य एतस्मिँल्लोके स्थ यूयं तेषां वसिँष्ठा भूयास्तु येऽस्मिँल्लोकेऽहं तेषां वसिँष्ठो भूयासुम् प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव (२१)

यत्कांमास्ते जुहुमस्तत्रो अस्तु वयङ् स्याम् पतयो रयीणाम्। देवकृतस्यैनसो-
ऽवयजनमसि मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमस्यप्सु धौतस्य
सोम देव ते नृभिः सुतस्येष्टयंजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य यो भक्षो अश्वसिनियो
गोसनिस्तस्य ते पितृभिर्भक्षं कृतस्योपहूतस्योपहूतो भक्षयामि॥ (२२)

विश्वचरणे त्रिष्टुप्छन्दसु इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्याति स्तुतस्तोमस्य जीवाय नमो वः
पितरो बभूव चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

महीनाम्पयोऽसि विश्वेषां देवानां तनूरृद्ध्यासमद्य पृषतीनां ग्रहम्पृषतीनां ग्रहोऽसि
विष्णोरृहदयमस्येकमिष विष्णुस्त्वानु वि चक्रमे भूतिर्दध्रा घृतेन वर्धतां तस्य मेष्टस्य
वीतस्य द्रविणमा गम्याज्योतिरसि वैश्वानरं पृथ्रियै दुग्धम् यावती द्यावापृथिवी महित्वा
यावच्च सप्त सिन्धवो वितस्थुः। तावन्तमिन्द्र ते (२३)

ग्रहः सहोर्जा गृह्णाम्यस्तुतम्। यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यमवमृशेच्छूद्रा अस्य प्रमायुकाः
स्युर्यच्छ्वाऽवमृशेच्चतुष्पादोऽस्य पशवः प्रमायुकाः स्युर्यथस्कन्देद्यजमानः प्रमायुकः स्यात्पशवो
वै पृषदाज्यम्पशवो वा एतस्य स्कन्दन्ति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्णाति
पशूनेवास्यै पुनर्गृह्णाति प्राणो वै पृषदाज्यं प्राणो वै (२४)

एतस्य स्कन्दति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्णाति प्राणमेवास्यै
पुनर्गृह्णाति हिरण्यमवधाय गृह्णात्यमृतं वै हिरण्यं प्राणः पृषदाज्यममृतमेवास्य प्राणे दधाति
शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यश्वमव घ्रापयति
प्राजापत्यो वा अश्वः प्राजापत्यः प्राणः स्वादेवास्यै योनैः प्राणं निर्मिमीते वि वा एतस्य
यज्ञश्छिद्यते यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृह्णाति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव
यज्ञः सं तनोति॥ (२५)

ते पृषदाज्यं प्राणो वै योनैः प्राणन्द्वाविंशतिश्च॥ [६]

देवं सवितरेतत्ते प्राहु तत्प्र च सुव प्र च यज बृहस्पतिर्ब्रह्मायुष्मत्या ऋचो मा

गात तनूपात्साम्नः सत्या व आशिषः सन्तु सत्या आकृतय ऋतं च सत्यं च वदत
स्तुत देवस्य सवितुः प्रसवे स्तुतस्य स्तुतमस्यूजम्मह्यं स्तुतं दुहामा मां स्तुतस्य स्तुतं
गम्याच्छुस्त्रस्य शस्त्रम् (२६)

अस्यूजम्मह्यं शस्त्रं दुहामा मां शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादिन्द्रियावन्तो वनामहे धुक्षीमहि
प्रजामिषम्। सा मै सत्याशीर्देवेषु भूयात् ब्रह्मवर्चसं मा गम्यात्। यज्ञो बभूव स आ
बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मा अधिपतीन्करोतु
वयं स्याम पतयो रयीणाम्। यज्ञो वा वै (२७)

यज्ञपतिं दुहे यज्ञपतिर्वा यज्ञं दुहे स यः स्तुतशस्त्रयोर्दोहमविद्वान् यजते तं यज्ञो
दुहे स इष्ट्वा पापीयान्भवति य एनयोर्दोहं विद्वान् यजते स यज्ञं दुहे स इष्ट्वा
वसीयान्भवति स्तुतस्य स्तुतमस्यूजम्मह्यं स्तुतं दुहामा मां स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छुस्त्रस्य
शस्त्रमस्यूजम्मह्यं शस्त्रं दुहामा मां शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादित्याहिष वै स्तुतशस्त्रयोर्दोहस्तं
य एवं विद्वान् यजते दुह एव यज्ञमिष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (२८)

शस्त्रं वै शस्त्रन्दुहान्धाविंशतिश्च॥ [७]

श्वेनाय पत्वने स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमो विष्टम्भाय धर्मणे स्वाहा
वदथस्वयमभिगूर्ताय नमः परिधये जनप्रथनाय स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नम ऊर्जे
होत्राणां स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमः पर्यसे होत्राणां स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय
नमः प्रजापतये मनवे स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नम ऋतमृतपाः सुवर्वादथस्वाहा
वदथस्वयमभिगूर्ताय नमस्तुम्पन्ता होत्रा मधोर्घृतस्य यज्ञपतिमृषय एनसा (२९)

आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुत्प्यमाना मध्व्यौ स्तोकावप तौ रराधा सं नस्ताभ्यां
सृजतु विश्वकर्मा घोरा ऋषयो नमो अस्त्वेभ्यः। चक्षुष एषाम्मनसश्च संधौ बृहस्पतये
महि षद्भुमन्नमः। नमो विश्वकर्मणे स उ पात्वस्माननन्यान्सौमपान्मन्यमानः। प्राणस्य
विद्वान्समरे न धीर एनश्चकृवान्महि बद्ध एषाम्। तं विश्वकर्मन् (३०)

प्र मुञ्चा स्वस्तये ये भक्षयन्तो न वसून्यानृहः। यानग्रयोऽन्वतप्यन्त धिष्णिषा इयं
तेषामवया दुरिष्ट्यै स्विष्टिं नस्तां कृणोतु विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यो अभि ये नो अख्यन्
यज्ञकृतो यज्ञकामाः सुदेवा अकामा वो दक्षिणां न नीनिम मा नस्तस्मादेनसः पापयिष्ट।

यावन्तो वै संदस्यास्ते सर्वे दक्षिण्यास्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१)

नृयेदैभ्यो वृश्चेत यद्वैश्वकर्मणानि जुहोति सदस्यानेव तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकित्सत यमाशिरा दम्पती वाममश्रुतः। पुमान्पुत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे अरुपा एधते गृहः। आशीर्दाया दम्पती वाममश्रुतामरिष्टो रायः सचताः समौकसा। य आसिचत्सन्दुग्धं कुम्भ्या सहैष्टेन यामन्नमतिं जहातु सः। सर्पिर्ग्रीवी (३२)

पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्य। सहजानिर्यः सुमखस्यमान इन्द्रायाशिरः सह कुम्भ्यादात्। आशीर्म ऊर्जमुत सुप्रजास्त्वमिषं दधातु द्रविणः सर्वर्चसम्। संजयन्क्षेत्राणि सहसाहमिन्द्र कृण्वानो अन्याः अधरान्सपत्नान्। भूतमसि भूते मां धा मुखमसि मुखम्भूयासम् द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिं गृह्णामि विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः (३३)

प्र च्यावयन्तु दिवि देवां दृहान्तरिक्षे वयांसि पृथिव्याम्पार्थिवान्भुवं ध्रुवेण हविषाव सोमं नयामसि। यथा नः सर्वमिज्जगदयुक्ष्मः सुमना असत्। यथा न इन्द्र इद्विशः केवलीः सर्वाः समनसः करत्। यथा नः सर्वा इद्विशोऽस्माकं केवलीरसत्र॥ (३४)

एनसा विश्वकर्मन् यो दक्षिणां न सर्पिर्ग्रीवी वैश्वानराश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनमप्रतिगौर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनं गायत्रियैव प्रातःसवने वज्रमन्तर्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनः सवनं प्रतिगौर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभममाध्यंदिनः सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने वज्रमन्तर्धत्ते (३५)

उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनमप्रतिगौर्य सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्करो वज्रो वज्रैणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यथासवनमप्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयेत्तेजः प्रातःसवन आत्मन्दधीतेन्द्रियममाध्यंदिने सवने पशुस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनमप्रतिगौर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि (३६)

त्रिपदा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनमप्रातःसवन एव प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं तेज एव प्रातःसवन आत्मन्यत्त उक्थं वाचीत्याह

मार्ध्यदिनं॑ सवनं प्रतिगौर्यं चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुम्भमार्ध्यदिनं॑
सवनंमार्ध्यदिन एव सवने प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो इन्द्रियं वै
त्रिष्टुगिन्द्रियमार्ध्यदिनं॑ सवनम् (३७)

इन्द्रियमेव मार्ध्यदिने सवनं आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनम्प्रतिगौर्यं
सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्करीः पशवो जागतां तृतीयसवनं तृतीयसवन एव
प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो पशवो वै जगती पशवंस्तृतीयसवनं पशूनेव तृतीयसवन
आत्मन्धत्ते यद्वै होताध्वर्युर्मभ्याह्वयते आव्यमस्मिन्दधाति तद्यन्न (३८)

अपहनीत पुरास्यं संवत्सराद्गृह आ वैवीरञ्छोःसा मोद इवेति प्रत्याह्वयते तेनैव तदपं
हते यथा वा आयताम्प्रतीक्षत एवमध्वर्युः प्रतिगुरम्प्रतीक्षते यदभिप्रतिगृणीयाद्यथायतया
समृच्छते तादृगेव तद्यदर्धर्चांलुप्येत यथा धावञ्छो हीयते तादृगेव तत्प्रबाहुगवा
ऋत्विजामुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गातृणाम् (३९)

ऋचः प्रणव उक्थश्च॑सिनां प्रतिगुरोऽध्वर्यूणाम् य एवं विद्वान्प्रतिगृणात्यन्नाद एव
भवत्यास्यं प्रजायां वाजी जायत इयम्वै होतासार्वध्वर्युर्यदासीनः शंसित्यस्या एव
तद्धोता नैत्यास्त इव हीयमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठन्प्रतिगृणात्यमुष्या एव
तदध्वर्युर्नैति (४०)

तिष्ठतीव ह्यसावथो अमूमेव तेन यजमानो दुहे यदासीनः शंसति तस्मादितःप्रदानं
देवा उपं जीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मादमुतःप्रदानमनुष्या उपं जीवन्ति यत्प्राडासीनः
शंसति प्रत्यङ्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मात्प्राचीनं॑ रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते यद्वै
होताध्वर्युर्मभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयति पराडा वर्तते वज्रमेव तन्नि करोति॥ (४१)

सवने वज्रमन्तर्धत्ते त्रीण्येतान्यक्षराणीन्द्रियमार्ध्यन्दिनं॑ सवनंत्रोद्गातृणामध्वर्युर्नैति वर्तयत्यष्टौ
च॥

[९]

उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
गृह्याम्युपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि चक्षुष्याभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
गृह्याम्युपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
गृह्यामि देवेभ्यस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो विष्णवुरुक्रमेण ते सोमस्त॑

रक्षस्व (४२)

तं तै दुश्शक्षा माव ख्यत् मयि वसुः पुरोवसुर्वाक्पा वाचं मे पाहि मयि
वसुर्विदद्वसुश्शक्षुष्पाश्शक्षुर्मे पाहि मयि वसुः संयद्वसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरसि
श्रेष्ठो रश्मीनाम्प्राणपाः प्राणं मे पाहि धूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामपानपा अपानं मे पाहि
यो न इन्द्रवायू मित्रावरुणावश्विनावभिदासति भ्रातृव्य उत्पिपीति शुभस्पती इदमहं
तमधरम्पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि॥ (४३)

रक्षस्व भ्रातृव्यस्त्रयोदश च॥ [१०]

प्र सो अग्ने तवोतिभिः सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः। यस्य त्वं सुख्यमाविथ। प्र
होत्रे पूर्वं वचोऽग्नये भरता बृहत्। विपां ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे। अग्ने त्री ते
वाजिना त्री पृथस्थां तिस्रस्ते जिह्वा ऋतजात पूर्वीः। तिस्र उ ते तनुवो देववातास्ताभिर्नः
पाहि गिरो अप्रयुच्छन्। सं वां कर्मणा समिषा (४४)

हि नोमीन्द्राविष्णू अपंसस्पारे अस्य। जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः पृथिभिः
पारयन्ता। उभा जिग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनौ। इन्द्रश्च विष्णो
यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम्। त्रीण्यायूँषि तवं जातवेदस्तिस्त्र आजानीरुषसंस्ते
अग्ने। ताभिर्देवानामवौ यक्षि विद्वानथं (४५)

भूव यजमानाय शं योः। अग्निस्त्रीणि त्रिधातून्या क्षेति विदथां कविः। स
त्रींश्रेकादशा इह। यक्षच्च पिप्रयंच नो विप्रो दूतः परिष्कृतः। नभन्तामन्यके संमे।
इन्द्राविष्णू दृहिताः शम्बरस्य नव पुरो नवति च श्रथिष्टम्। शतं वर्चिनः सहस्रं च
साकं हूथो अप्रत्यसुरस्य वीरान्। उत माता महिषमन्वेनदमी त्वां जहति पुत्र देवाः।
अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रो हनिष्यन्त्सखे विष्णो वितरं वि क्रमस्व (४६)

इषाऽथं त्वा त्रयोदश च॥ [११]

[यो वै स्फ्यः स्वस्तिः स्वधायै नमः प्र मुञ्च तिष्ठतीव षट्त्वारिंशत्॥४६॥ यो
वै पर्वमानानां वि क्रमस्व॥]

अग्ने तेजस्विन्वायुर्वसंवस्वैतद्वा अपां वायुरसि प्राणो नाम देवा वै यद्यज्ञेन न
प्रजापतिर्देवासुरानायुर्दा एतं युवानं सूर्यो देव इदं वामेकादश॥ [१२]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अग्ने तेजस्विन्तेजस्वी त्वं देवेषु भूयास्तेजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु दीक्षायै च त्वा तपसश्च तेजसे जुहोमि तेजोविदसि तेजो मा मा हासीन्माऽहं तेजो हासिषं मा मां तेजो हासीदिन्द्रौजस्विन्नोजस्वी त्वं देवेषु भूया ओजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्य च (१)

ओजसे जुहोम्योजोविदस्योजो मा मा हासीन्माहमोजो हासिषं मा मामोजो हासीत्सूर्य भ्राजस्विन्भ्राजस्वी त्वं देवेषु भूया भ्राजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु वायोश्च त्वाऽपां च भ्राजसे जुहोमि सुवर्विदसि सुवर्मा मा हासीन्माह९ सुवर्हासिषं मा मा९ सुवर्हासीन्मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥ (२)

क्षत्रस्य च मयि त्रयोवि९शतिश्च॥_____ [१]

वायुर्हिकर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापतिः साम बृहस्पतिरुद्राता विश्वे देवा उपगतातारो मरुतः प्रतिहर्तार इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वैतद्वै सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्रातृभ्य उपाकरोति ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वित्याहेतदेव सर्वमात्मन्धत् इडां देवहर्मनुर्यज्ञीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि श९सिषद्विश्वे देवाः (३)

सूक्तवाच् पृथिवि मातर्मा मां हि९सीमधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास९ शुश्रूषेण्याम्मनुष्येभ्यस्तम्मा देवा अं वन्तु शोभायै पितरोऽनु मदन्तु॥ (४)

श९सिषद्विश्वे देवा अष्टावि९शतिश्च॥_____ [२]

वसंवस्त्वा प्र वृहन्तु गायत्रेण छन्दसाऽग्नेः प्रियम्पाथ उपैहि रुद्रास्त्वा प्र वृहन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियम्पाथ उपैह्यादित्यास्त्वा प्र वृहन्तु जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथ उपैहि मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि भन्दनासु कोतनासु नूतनासु

रेशीषु मेपीषु वाशीषु विश्वभृत्सु माध्वीषु ककुहासु शक्नरीषु (५)

शुक्रासु ते शुक्र शुक्रमा धूनामि शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णाम्यहो रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिः।
आऽस्मिन्नुग्रा अचुच्यवुर्दिवो धारा असञ्चत। ककुहः रूपं वृषभस्य रोचते बृहत्सोमः
सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। यत्ते सोमादभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोम
सोमाय स्वाहोशित्वं देव सोम गायत्रेण छन्दसाऽग्नेः (६)

प्रियम्पाथो अपीहि वशी त्वं देव सोम त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियम्पाथो अपीह्यस्मत्सखा
त्वं देव सोम जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथो अपीह्या नः प्राण एतु
परावत आन्तरिक्षाद्विस्पर्ति। आयुः पृथिव्या अध्यमृतमसि प्राणाय त्वा। इन्द्राग्नी मे
वर्चः कृणुतां वर्चः सोमो बृहस्पतिः। वर्चो मे विश्वे देवा वर्चो मे धत्तमश्विना। दधन्वे
वा यदीमनु वोचद्ब्रह्माणि वेरु तत्। परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्रमिवाभवत्॥ (७)

शक्नरीष्वग्नेर्बृहस्पतिः पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

एतद्वा अपां नामधेयं गुह्यं यदाधावा मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनामीत्याहापामेव
नामधेयेन गुह्येन दिवो वृष्टिमव रुन्दे शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णामीत्याहेतद्वा अहो रूपं
यद्रात्रिः सूर्यस्य रश्मयो वृष्ट्या ईशतेऽहं एव रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिर्दिवो वृष्टिं
च्यावयत्याऽस्मिन्नुग्राः (८)

अचुच्यवुरित्याह यथायजुरेवैतत्ककुहः रूपं वृषभस्य रोचते बृहदित्याहेतद्वा अस्य
ककुहः रूपं यद्वृष्टी रूपेणैव वृष्टिमव रुन्दे यत्ते सोमादभ्यं नाम जागृवीत्याहेष ह
वै हविषां हविर्यजति योऽदाभ्यं गृहीत्वा सोमाय जुहोति परा वा एतस्यायुः प्राण
एति (९)

योऽंशुं गृह्णात्या नः प्राण एतु परावत इत्याहायुरेव प्राणमात्मन्धत्तेऽमृतमसि प्राणाय
त्वेति हिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राणोऽमृतैर्नैवायुरात्मन्धत्ते शतमानम्भवति
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यप उप स्पृशति भेषजं वा आपो
भेषजमेव कुरुते॥ (१०)

उग्रा एत्याप्स्त्रीणि च॥ [४]

वायुरसि प्राणो नाम सवितुरधिपत्येऽपानं मे दाश्चक्षुरसि श्रोत्रं नाम धातुरधिपत्य

आयुर्मे दा रूपमसि वर्णो नाम बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा ऋतमसि सत्यं
नामेन्द्रस्याधिपत्ये क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नाम पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं
धा ऋतस्य त्वा व्योमन ऋतस्य (११)

त्वा विभूमन ऋतस्य त्वा विधर्मण ऋतस्य त्वा सत्यायुतस्य त्वा ज्योतिषे
प्रजापतिर्विराजमपश्यत्तया भूतं च भव्यं चासृजत् तामृषिभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदग्निस्तपसा-
ऽपश्यत्तया वै स पृथ्वीन्कामानसृजत् तत्पृथ्वीनां पृथिव्यम् यत्पृथ्वी गृह्यन्ते पृथ्वीनेव तैः
कामान् यजमानोऽव रुद्धे वायुरसि प्राणः (१२)

नामेत्याह प्राणापानावेवाव रुद्धे चक्षुरसि श्रोत्रं नामेत्याहायुरेवाव रुद्धे रूपमसि
वर्णो नामेत्याह प्रजामेवाव रुद्ध ऋतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवाव रुद्धे भूतमसि
भव्यं नामेत्याह पशवो वा अपामोषधीनां गर्भः पशूनेव (१३)

अव रुद्ध एतावद्वै पुरुषम्परितस्तदेवाव रुद्ध ऋतस्य त्वा व्योमन इत्याहेयं
वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विभूमन इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य
विभूमान्तरिक्षमेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म दिवमेवाभि
जयत्यृतस्य (१४)

त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा ऋतस्य सत्यं दिशं एवाभि जयत्यृतस्य त्वा ज्योतिषे
इत्याह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभि जयत्येतावन्तो वै
दैवलोकास्तानेवाभि जयति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडत्र विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति
तिष्ठति॥ (१५)

व्योमन ऋतस्य प्राणः पशूनेव विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य षट्त्वारिंशच्च॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्धत् तत्परैरवारुन्धत् तत्पराणां परत्वम् यत्परं गृह्यन्ते
यदेव यज्ञेन नावरुद्धे तस्यावरुद्धौ यमप्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमभि जयति यं
द्वितीयमन्तरिक्षं तेन यं तृतीयमुमुमेव तेन लोकमभि जयति यदेते गृह्यन्ते एषां
लोकानामभिजित्यै (१६)

उत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाञ्चो गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाल्लौकान्युनरिमं लोकम्प्रत्यवरोहन्ति
यत्पूर्वेष्वहःस्वितः पराञ्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराञ्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाञ्चो

गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वा च इमे लोकास्तस्मादयातयाम्नो लोकान्मनुष्या उप जीवन्ति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादद्य ओषधयः सम्भवन्त्योषधयः (१७)

मनुष्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्त इति परानन्विति
ब्रूयाद्यद्गृहात्यद्ध्यस्त्वोषधीभ्यो गृह्णामीति तस्मादद्य ओषधयः सम्भवन्ति यद्गृहात्योषधीभ्यस्त्वा
प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नम् यद्गृहाति प्रजाभ्यस्त्वा प्रजापतये
गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्ते॥ (१८)

अभिर्जित्या ओषधयोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [६]

प्रजापतिर्देवासुरान्सृजत तदनु यज्ञोऽसृज्यत यज्ञं छन्दांसि ते विष्वञ्चो व्यक्रामन्थो-
ऽसुराननु यज्ञोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दांसि ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमभूवन् यद्वयं स्म
इति ते प्रजापतिमुपाधावन्थोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दास्यामीति
स छन्दसां वीर्यम् (१९)

आदाय तदैभ्यः प्रायच्छुत्तदनु छन्दांस्यपाक्रामञ्छन्दांसि यज्ञस्ततो देवा
अभवन्परासुरा य एवं छन्दसां वीर्यं वेदा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो
भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कर्मध्वर्युरा श्रावयतीति
छन्दसां वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२०)

छन्दसां वीर्यमा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद सर्वार्यैरेव
छन्दोभिरर्चति यत्किं चार्चति यदिन्द्रो वृत्रमहन्नमेध्यं तद्यद्यतीनपावपदमेध्यं तदथ कस्मादैन्द्रो
यज्ञ आ सऽस्थातोऽरित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञियां तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तद्यजन्ति य एवं
वेदोपैनं यज्ञो नमति॥ (२१)

स छन्दसां वीर्यं वा एव तदष्टौ च॥ [७]

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतम्पीत्वा मधु चारु
गव्यं पितेवं पुत्रमभि रक्षतादिमम्। आ वृश्च्यते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः
शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथमवैत्यायुर्दा अग्ने हविषो जुषाण इत्यवभृथमवैष्यञ्जुहुयादाहुत्यैवैनौ
शमयति नार्तिमाच्छति यजमानो यत्कुसीदम् (२२)

अप्रतीतुम्मयि येन यमस्य बलिना चरामि। इहैव सन्निरवन्दये तदेतत्तदग्रे अनृणो भवामि। विश्वलोप विश्वदावस्य त्वासञ्जुहोम्यग्धादेकौऽहुतादेकः समसनादेकः। ते नः कृण्वन्तु भेषजं सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नभसा पुरः सङ्स्फानो अभि रक्षतु। गृहाणामसमर्थ्ये बहवो नो गृहा असन्ना। स त्वं नः (२३)

नभसस्पत ऊर्जं नो धेहि भद्रया। पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। देव सङ्स्फान सहस्रपोषस्येशिषे स नो रास्वाज्यानिं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्। अग्निर्वा यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमान आ दत्ते यदोषधीभिर्वेदिं स्तृणाति यदनुपौष्य प्रयायाद्वीवबद्धमेनम् (२४)

अमुष्मिल्लौके नैनीयेरन् यत्कुसीदमप्रतीतुम्मयीत्युपौषतीहैव सन् यमं कुसीदं निरवदायानृणः सुवर्गं लोकमेति यदि मिश्रमिव चरेदञ्जलिना सक्तून्म्रदाव्यं जुहुयादेष वा अग्निर्वैश्वानरो यत्प्रदाव्यः स एवैनं स्वदयत्यह्ना विधान्यामेकाष्टकायामपूपं चतुःशरावम्पक्त्वा प्रातरेतेन कक्षमुपौषेद्यदि (२५)

दहति पुण्यसमम्भवति यदि न दहति पापसममेतेन ह स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घसूत्रमुप यन्ति यो वा उपद्रष्टारमुपश्रोतारमनुख्यातारं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लौक इष्टापूरतेन गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽदित्योऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लौक इष्टापूरतेन गच्छतेऽयं नो नभसा पुरः (२६)

इत्याहाऽग्निर्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहेतन्मे गोपायेति स त्वं नो नभसस्पत इत्याह वायुर्वै नभसस्पतिर्वायुमेव तदाहेतन्मे गोपायेति देव सङ्स्फानेत्याहासौ वा आदित्यो देवः सङ्स्फान आदित्यमेव तदाहेतन्मे गोपायेति॥ (२७)

कुसीदन्त्वन्न एनमोषेद्यदि पुर आदित्यमेव तदाहेतन्मे गोपायेति॥ [८]

एतं युवानं परिं वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्वरत प्रियेण। मा नः शाप्त जनुषां सुभागा रायस्पोषेण समिषा मदेम। नमो महिम्न उत चक्षुषे ते मरुताम्पितस्तदहं गृणामि। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। देवानामेष उपनाह आसीदपां गर्भं ओषधीषु न्यक्तः। सोमस्य द्रप्समवृणीत पूषा (२८)

बृहन्नद्रिरभवत्तदेषाम्। पिता वत्सानाम्पतिरघ्नियानामथो पिता महतां गर्गराणाम्। वत्सो

जरायुं प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तु घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वां
हवन्त मरुतः स्वर्काः। वर्षमक्षत्रस्य ककुभिं शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भंजा वसूनि।
व्युद्धेन वा एष पशुनां यजते यस्येतानि न क्रियन्त एष ह त्वै समुद्धेन यजते
यस्येतानि क्रियन्त॥ (२९)

पूषा क्रियन्त एषोऽष्टौ च॥ [९]

सूर्यो देवो दिविषद्भ्यो धाता क्षत्राय वायुः प्रजाभ्यः। बृहस्पतिस्त्वा प्रजापतये
ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यास्ते हरितो गर्भोऽथो योनिर्हरिण्ययी। अङ्गान्यहुता यस्यै
तां देवैः समजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्र नर्दबुद। भूम्याश्चतस्रः
प्रदिशस्ताभिरा वर्तया पुनः। वि तै भिनद्धि तक्षरीं वि योनिं वि गवीन्यौ। वि (३०)

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च जरायुं च। बहिस्ते अस्तु बालिति। उरुद्रप्सो विश्वरूप
इन्दुः पवमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्। एकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षट्पदी
सप्तपदष्टापदी भुवनानुं प्रथताः स्वाहा। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्।
पिपृतां नो भरीमभिः॥ (३१)

गवीन्यौ वि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

इदं वामास्ये हविः प्रियमिन्द्राबृहस्पती। उक्थम्मदश्च शस्यते। अयं वां परिं
षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती। चारुमदाय पीतयै। अस्मे इन्द्राबृहस्पती रयिं धत्तं
शतृग्विनम्। अश्वावन्तं सहस्रिणम्। बृहस्पतिर्नः परिं पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः।
इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु। वि ते विष्वग्वातंजूतासो
अग्ने भामांसः (३२)

शुचे शुचयश्चरन्ति। तुविम्रक्षासो दिव्या नवग्वा वनां वनन्ति धृषता रुजन्तः। त्वामग्ने
मानुषीरीडते विशो होत्राविदं विविचिं रत्नधातमम्। गुहा सन्तं सुभग विश्वदर्शतं
तुविष्मणसं सुयजं घृतश्रियम्। धाता दंदातु नो रयिमीशानो जगत्स्पतिः। स नः
पूर्णं वावनत्। धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वम्भुवनं जजान। धाता पुत्रं
यजमानाय दाता (३३)

तस्मा उ ह्वयं घृतवद्विधेम। धाता दंदातु नो रयिम्राचीं जीवातुमक्षिताम्। वयं देवस्य

धीमहि सुमतिः सत्यराधसः। धाता ददातु दाशुषे वसूनि प्रजाकामाय मीढुषे दुरोणे।
तस्मै देवा अमृताः सं व्ययन्तां विश्वे देवासो अदितिः सजोषाः। अनु नोऽद्यानुमतिर्यज्ञं
देवेषु मन्यताम्। अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां दाशुषे मयः। अन्विदनुमते त्वम् (३४)

मन्यासै शं च नः कृधि। ऋत्वे दक्षाय नो हिनु प्र ण आयूँषि तारिषः। अनु
मन्यतामनुमन्यमाना प्रजावन्तः रयिमक्षीयमाणम्। तस्यै वयं हेडसि मापिं भूम सा
नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। यस्यामिदम्प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुमतिं प्रति भूषन्त्यायवः।
यस्या उपस्थं उर्वन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु (३५)

राकामहं सुहवा सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्वना। सीव्यत्वपः
सूच्याऽच्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो
याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि। ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा।
सिनीवालि या सुपाणिः। कुहूमहं सुभगा विद्वानापसमस्मिन् यज्ञे सुहवा जोहवीमि।
सा नो ददातु श्रवणम्पितृणां तस्यास्ते देवि हविषा विधेम। कुहूर्देवानाममृतस्य पत्नी
हव्या नो अस्य हविषश्चिकेतु। सं दाशुषे किरतु भूरि वामं रायस्पोषं चिकितुषं
दधातु॥ (३६)

भामासो दाता त्वमन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विंशतिश्च॥[११]

वि वा एतस्या वायो इमे वै चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृताषाड्राष्ट्रकामाय
देविका वास्तोष्यते त्वमग्रे बृहदेकादश॥—[१२] वि वा एतस्येत्याह मृत्युर्गन्धर्वोऽव रुन्धे
मध्यतस्त्वमग्रे बृहथ्यद्वैत्वारिंशत्॥४६॥ वि वा एतस्य प्रियासः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

वि वा एतस्य यज्ञं ऋध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो दिविषद् इत्याह
बृहस्पतिना चैवास्य प्रजापतिना च यज्ञस्य व्यद्धमपि वपति रक्षांसि वा एतत्पशुं
संचन्ते यदेकदेवत्यं आलब्धो भूयान्भवति यस्यास्ते हरितो गर्भ इत्याह देवत्रैवेनां गमयति

रक्षसामपंहत्या आ वर्तन वर्तयेत्याह (१)

ब्रह्मणैवैनमा वर्तयति वि ते भिनन्नि तकरीमित्याह यथायजुरेवैतदुरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयति दिवं वै यज्ञस्य व्यृद्धं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तन्तद्यत्र शमयेदार्तिमाच्छेद्यजमानो मही द्यौः पृथिवी च न इति (२)

आह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य व्यृद्धं चार्तिरिक्तं च शमयति नार्तिमाच्छेति यजमानो भस्मनाभि समूहति स्वगाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोऽनयोरैवैनं दधाति यदवद्येदति तद्रैचयेद्यन्नावद्येत्पशोरालब्धस्य नावं द्येत् पुरस्तान्नाभ्या अन्यदवद्येदुपरिष्ठादन्यत्पुरस्ताद्वै नाभ्यै (३)

प्राण उपरिष्ठादपानो यावानेव पशुस्तस्यावं द्यति विष्णवे शिपिविष्टाय जुहोति यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोर्भूमा या पुष्टिस्तद्विष्णुः शिपिविष्टोऽतिरिक्त एवार्तिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य शान्त्या अष्टाप्रृड्विरण्यं दक्षिणाऽष्टापदी ह्येषात्मा नवमः पशोरास्या अन्तरकोश उष्णीषेणाविष्टितम्भवत्येवमिव हि पशुरुल्बमिव चर्मव मांसमिवास्थीव यावानेव पशुस्तमास्वावं रुद्धे यस्यैषा यज्ञे प्रायश्चित्तिः क्रियत इष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (४)

वर्तयेत्याह न इति वै नाभ्या उल्बमिवैकविंशतिश्च॥ [१]

आ वायो भूष शुचिपा उप नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार। उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम्। आकृत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे त्वा किक्किटा ते मनः प्रजापतये स्वाहा किक्किटा ते प्राणं वायवे स्वाहा किक्किटा ते चक्षुः सूर्याय स्वाहा किक्किटा ते श्रोत्रं द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा किक्किटा ते वाच संरस्वत्यै स्वाहा (५)

त्वं तुरीयां वशिनीं वशासिं सकृद्यत्वा मनसा गर्भं आशयत्। वशा त्वं वशिनीं गच्छ देवान्सत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः। अजासिं रयिष्ठा पृथिव्यां सीदोर्ध्वान्तरिक्षमुप तिष्ठस्व दिवि ते बृहद्भाः। तन्तुं तन्वत्रजंसो भानुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया कृतान। अनुल्बणं वयत् जोगुं वामपो मनुर्भव जनया दैव्यं जनम्। मनसो हविरसि प्रजापतेर्वर्णो गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्म॥ (६)

संरस्वत्यै स्वाहा मनुस्त्रयोदश च॥ [२]

इमे वै सहास्तान्ते वायुर्व्यवात्ते गर्भमदधातान्तः सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत् स एतं प्रजापतिराग्नेयमुष्ठाकपालमपश्यत्तं निरवपत्तेनैवैनामग्रेरधि निरक्रीणात्तस्मादप्यन्यदेवत्यामालभमान आग्नेयमुष्ठाकपालम्पुरस्तात्रिवपेदग्रेरेवैनामधि निष्क्रीया लभेत यत् (७)

वायुर्व्यवात्तस्माद्वायव्यां यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वावापृथिव्यां यथ्सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया यदनयोर्वियत्योर्वागवदत्तस्मात्सारस्वती यत्प्रजापतिरग्रेरधि निरक्रीणात्तस्मात्प्राजापत्या सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजा वशा वायव्यामा लभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन (८)

भागधेयेनोप धावति स एवैनम्भूतिं गमयति द्यावापृथिव्यामा लभेत कृषमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्यो वर्षति व्यस्यामोषंधयो रोहन्ति समर्धुकमस्य सस्यम्भवत्यग्नीषोमीयामा लभेत यः कामयेतान्नवानन्नादः स्यामित्यग्निनैवान्नमव रुद्धे सोमैनान्नाद्यमन्नवानेवान्नादो भवति सारस्वतीमा लभेत यः (९)

ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन्वाचं दधाति प्राजापत्यामा लभेत यः कामयेतानभिजितमभि जयेयमिति प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेवानभिजितमभि जयति वायव्ययोपाकरोति वायोरेवैनामवरुध्या लभेत आकूत्यै त्वा कामाय त्वा (१०)

इत्याह यथायजुरेवैतत्किंकिटाकारं जुहोति किंकिटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रमन्ते प्रारण्याः पतन्ति यत्किंकिटाकारं जुहोति ग्राम्याणां पशूनां धृत्यै पर्यग्नौ क्रियमाणे जुहोति जीवन्तीमेवैना सुवर्गं लोकङ्गमयति त्वं तुरीयां वशिनीं वशासीत्याह देवत्रैवेना गमयति सत्याः संन्तु यजमानस्य कामा इत्याहैष वै कामः (११)

यजमानस्य यदनात् उदचं गच्छति तस्मादेवमाहाजासि रयिष्ठेत्याहैष्वैना लोकेषु प्रतिष्ठापयति दिवि ते बृहद्वा इत्याह सुवर्ग एवास्मै लोके ज्योतिर्दधाति तन्तुं तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्याहेमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोत्यनुल्बणं वयत जोगुवामप इति (१२)

आह यदेव यज्ञ उल्बणं क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्मनुर्भव जनया दैव्यं जनमित्याह मानव्यो वै प्रजास्ता एवाद्याः कुरुते मनसो हविरसीत्याह स्वगाकृत्यै गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्मेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते तस्यै वा एतस्या एकमेवादवयजनं यदालब्धायामभ्रः (१३)

भवति यदालंब्यायामभ्रः स्यादप्सु वा प्रवेशयेत्सर्वा वा प्राश्नीयाद्यदप्सु प्रवेशयेद्यज्ञवेशं कुर्यात्सर्वमेव प्राश्नीयादिन्द्रियमेवात्मन्धत्ते सा वा एषा त्रयाणामेवावरुद्धा संवत्सरसदः सहस्रयाजिनो गृहमेधिनस्त एवैतया यजेरन्तेषामेवैषाप्ता॥ 14॥

यथस्वेन सारस्वतीमा लभेत् यः कामाय त्वा कामोऽप इत्यभ्रो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च मनश्च शक्नोतीश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथन्तरं च प्रजापतिर्जयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै विशः समनमन्त सर्वाः स उग्रः स हि हव्यो बभूव देवासुराः संयत्ता आसन्त्यस इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्जयान्प्रायच्छुत्तानजुहोततो वै देवा असुरानजयन् यदजयन्तञ्जयानां जयत्वं स्पृधमानेनेते होतव्या जयत्येव तां पृतनाम्॥ (१५)

उप पञ्चविंशतिश्च॥—[४]

अग्निभूतानामधिपतिः स मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां यमः पृथिव्या वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चन्द्रमा नक्षत्राणाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणो मित्रः सत्यानां वरुणोऽपा संमुद्रः स्रोत्यानामन्नं साम्राज्यानामधिपति तन्मावतु सोम ओषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां त्वष्टा रूपाणां विष्णुः पर्वतानाम्मरुतो गुणानामधिपतयस्ते मावन्तु पितरः पितामहाः परेऽवरे ततोस्ततामहा इह मावत। अस्मिन्ब्रह्मन्त्रस्मिन्क्षेत्रेऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायांमस्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहूत्याम्॥ (१६)

अवरे सप्तदश च॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एतानभ्यातानानपश्यन्तानभ्यातन्वन्त यद्वेवानां कर्मासीदार्ध्यन्त यद्यदसुराणां न तदार्ध्यन्त येन कर्मणेश्चेत्तत्र होतव्या ऋध्नोत्येव तेन कर्मणा यद्विश्वे देवाः समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा यत्प्रजापतिर्जयान्प्रायच्छुत्तस्माञ्जयाः प्राजापत्याः (१७)

यद्राष्ट्रभृद्धीं राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्वन्ते देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वन्त जयैरजयन्त्राष्ट्रभृद्धीं राष्ट्रमाददत् यद्वेवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वन्त तदभ्यातानानांमभ्यातानत्वं यज्जयैरजयन्तञ्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्धीं राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्वन्ततो देवा

अभ॑वन्परा॑सुरा॒ यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्स्था॒त्स ए॒ताञ्जु॑ह्यादभ्याता॒नैरे॒व भ्रातृ॑व्यान्भ्यात॑न्नुते जयै॑र्जयति
राष्ट्र॑भृद्भी॒ राष्ट्र॑मा द॑त्ते भव॑त्यात्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॥ (१८)

प्राजा॒पत्याः सो॑ऽष्टाद॑श च॥ [६]

ऋ॒ता॒षाडु॑तधा॒माऽग्नि॑र्गन्धर्व॒स्तस्यो॑ष॒धयो॑ऽप्सर॒स ऊ॒र्जो नाम॒ स इ॒दं ब्र॒ह्म क्ष॒त्रम्पा॑तु ता
इ॒दं ब्र॒ह्म क्ष॒त्रम्पा॑न्तु तस्मै॒ स्वाहा॒ ताभ्यः॒ स्वाहा॑ स॒ऋ॒तितो॑ वि॒श्वसा॑मा॒ सूर्यो॑ गन्धर्व॒स्तस्य॒
मरी॑चयो॑ऽप्सर॒स आयु॑वं॒ सुषु॑म्नः॒ सूर्य॑रश्मिश्चन्द्र॒मा गन्धर्व॑स्तस्य॒ नक्ष॑त्राण्यप्सर॒सो बे॒कुरयो॑
भुज्युः॒ सु॒पर्णो॒ य॒ज्ञो गन्धर्व॑स्तस्य॒ दक्षि॑णा॒ अप्स॑रसः॒ स्त॒वाः प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वकर्मा॑ मनः॒ (१९)

गन्धर्व॒स्तस्य॑र्षा॒मान्य॑प्सर॒सो वह॑य॒ इषि॑रो वि॒श्वव्य॑चा॒ वातो॑ गन्धर्व॒स्तस्यापो॑ऽप्सर॒सो
मु॒दा भु॑वनस्य प॒ते यस्य॑ त उ॒परि॑ गृ॒हा इ॒ह च॑। स नो॑ रा॒स्वाज्या॑नि॒रा॒यस्पोष॑ः॒ सुवीर्य॑ः
संव॑त्सरीणा॒ऽस्वस्ति॑म्। प॒रमे॑ष्ठप॒रिप॑तिमृत्युर्गन्धर्व॒स्तस्य॒ विश्व॑मप्सर॒सो भुवः॑ सु॒क्षितिः॑
सु॒भूति॑र्भि॒द्रकृ॑त्सु॒र्वान्प॑र्जन्यो॒ गन्धर्व॑स्तस्य॒ वि॒द्युतो॑ऽप्सर॒सो रू॒चो दू॒रेहे॑तिर॒मृड्यः॑ (२०)

मृत्यु॑र्गन्धर्व॒स्तस्य॑ प्र॒जा अ॑प्सर॒सो भी॒रुव॑श्चरुः॒ कृप॑णका॒शी कामो॑ गन्धर्व॒स्तस्याध॑र्यो॒
ऽप्सर॑सः॒ शोच॑यन्ती॒र्नाम॒ स इ॒दं ब्र॒ह्म क्ष॒त्रम्पा॑तु ता इ॒दं ब्र॒ह्म क्ष॒त्रम्पा॑न्तु तस्मै॒ स्वाहा॒
ताभ्यः॒ स्वाहा॑ स नो॑ भुवनस्य प॒ते यस्य॑ त उ॒परि॑ गृ॒हा इ॒ह च॑। उ॒रु ब्र॒ह्मणे॑ऽस्मै
क्ष॒त्राय॑ म॒हि श॑र्म॒ यच्छ॑॥ (२१)

मनो॑ऽमृड्य॒ष्पद्व॑त्वारि॒शच्च॑॥ [७]

राष्ट्र॑कामाय॒ होत॒व्या राष्ट्रं॑ वै रा॒ष्ट्रभृ॑तो॒ राष्ट्र॑णै॒वास्यै॑ राष्ट्र॒मव॑ रु॒द्धे राष्ट्र॑मे॒व भ॑वत्यात्म॒ने
होत॒व्या राष्ट्रं॑ वै रा॒ष्ट्रभृ॑तो॒ राष्ट्रं॑ प्र॒जा राष्ट्र॑म्प॒शवो॑ राष्ट्रं॒ यच्छे॑ष्टो भ॑वति राष्ट्र॑णै॒व राष्ट्र॑म॒व
रु॒द्धे वसि॑ष्ठः॒ समा॑नाना॒ भवति॑ ग्राम॒कामाय॑ होत॒व्या राष्ट्रं॑ वै रा॒ष्ट्रभृ॑तो॒ राष्ट्रं॑ संजा॒ता
राष्ट्रे॑णै॒वास्यै॑ राष्ट्रं॒ संजा॒तान॑व॒ रुद्धे॑ ग्रा॒मी (२२)

ए॒व भ॑वत्यधि॒देव॑ने॒ जुहो॑त्यधि॒देव॑न ए॒वास्यै॑ संजा॒तान॑व॒ रुद्धे॑ त ए॒नम॑व॒रुद्धा॑ उ॒प
तिष्ठ॑न्ते रथ॒मुख॑ ओज॒स्काम॑स्य होत॒व्या ओजो॑ वै रा॒ष्ट्रभृ॑त॒ ओजो॑ रथ॒ ओज॑सै॒वास्मा॑
ओजो॑ऽव॒ रुद्ध॑ ओज॒स्वयै॑व भ॑वति॒ यो रा॒ष्ट्राद॑प॒भूतः॑ स्यात्तस्मै॒ होत॒व्या याव॑न्तोऽस्य॒ रथाः॑
स्यु॒स्तान्ब्रू॑याद्यु॒द्धमि॑ति॒ राष्ट्र॑मे॒वास्यै॑ यु॒नक्ति॑ (२३)

आहुतयो वा एतस्याक्लृप्ता यस्य राष्ट्रं न कल्पते स्वरथस्य दक्षिणं चक्रम्रवृह्यं नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता अस्य कल्पमाना राष्ट्रमनु कल्पते सङ्ग्रामे संयन्ते होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतौ राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते ये सङ्ग्रामं संयन्ति यस्य पूर्वस्य जुह्वति स एव भवति जयति तं सङ्ग्रामं मान्धुक इध्मः (२४)

भुवत्यङ्गारा एव प्रतिवेष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां प्रति वेष्टयन्ति य उन्माद्येतस्मै होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा एतमुन्मादयन्ति य उन्माद्येत्येते खलु वै गन्धर्वाप्सरसो यद्राष्ट्रभृतस्तस्मै स्वाहा ताम्यः स्वाहेति जुहोति तेनैवेनाञ्छमयति नैयग्रोध औदुम्बर आश्वत्थः प्लाक्ष इतीध्मो भवत्येते वै गन्धर्वाप्सरसां गृहाः स्व एवेनान् (२५)

आयतने शमयत्यभिचरता प्रतिलोमं होतव्याः प्राणानेवास्य प्रतीचः प्रति यौति तं ततो येन केन च स्तृणुते स्वकृतं इरिणे जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतं निर्ऋतिगृहीत एवेनं निर्ऋत्या ग्राहयति यद्वाचः क्रूरन्तेन वषट्करोति वाच एवेनं क्रूरेण प्र वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति यस्य कामयेतान्नाद्यम् (२६)

आ दंदियेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पत इति तृणानि सं गृहीयात्प्रजापतिर्वै भुवनस्य पतिः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमा दत्त इदमहमप्यामुष्यायणस्यान्नाद्यं हरामीत्याहान्नाद्यमेवास्य हरति पङ्क्तिरहरति पङ्क्ता ऋतवः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमादायर्तवोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति (२७)

यो ज्येष्ठबन्धुरपभूतः स्यात्तः स्थलैऽवसाय्यं ब्रह्मौदनं चतुःशरावम्पुक्ता तस्मै होतव्या वर्षम् वै राष्ट्रभृतो वर्षम् स्थलं वर्षमणैवेनं वर्षं समानानां गमयति चतुःशरावो भवति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवासिन्धधात्युद्धरति श्रुतत्वाय सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय चत्वारं आरुषेयाः प्राश्रन्ति दिशामेव ज्योतिषि जुहोति॥ (२८)

ग्रामी युनक्तीध्मः स्व एवेनान्नाद्यं यच्छन्त्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

देविका निर्वपेत्प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै प्रजाश्छन्दांभिरेवास्यै प्रजाः प्र जनयति प्रथमं धातारं करोति मिथुनी एव तेनं करोत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचं दधात्येता एव निर्वपेत्पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि (२९)

इव खलु वै पशवश्छन्दोभिरेवास्मै पशून् जनयति प्रथमं धातारं करोति प्रैव तेन वापयत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति पशून् एव प्रजातान्कुह्वं प्रतिं षापयत्येता एव निर्वपेद्दामकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै ग्रामश्छन्दोभिरेवास्मै ग्रामम् (३०)

अव रुद्धे मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवेनं ग्रामस्य दधात्येता एव निर्वपेज्योगामयावी छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतमभि मन्यन्ते यस्य ज्योगामयति छन्दोभिरेवेनमगदं करोति मध्यतो धातारं करोति मध्यतो वा एतस्याक्लृप्तं यस्य ज्योगामयति मध्यत एवास्य तेन कल्पयत्येता एव निः (३१)

वपेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतं नोपं नमन्ति यं यज्ञो नोपनमति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपैनं यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेदीजानश्छन्दांसि वै देविका यातयामानीव खलु वा एतस्य छन्दांसि य ईजान उत्तमं धातारं करोति (३२)

उपरिष्ठादेवास्मै छन्दांस्ययातयामान्यव रुद्ध उपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेद्यम्मेधा नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतं नोपं नमन्ति यम्मेधा नोपनमति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपैनम्मेधा नमत्येता एव निर्वपेत् (३३)

रुक्कामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै रुक्छन्दोभिरेवास्मिन्नुचं दधाति क्षीरे भवन्ति रुचमेवास्मिन्दधति मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवेनं रुचो दधाति गायत्री वा अनुमतिस्त्रिष्टुग्राका जगती सिनीवाल्यनुष्टुपकुहूर्धाता वषट्कारः पूर्वपक्षो राकापरपक्षः कुहूरमावास्या सिनीवाली पौर्णमास्यनुमतिश्चन्द्रमा धाताऽष्टौ (३४)

वसवोऽष्टाक्षरा गायत्र्येकादश रुद्रा एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्धादशादित्या द्वादशाक्षरा जगती प्रजापतिरनुष्टुब्धाता वषट्कार एतद्वै देविकाः सर्वाणि च छन्दांसि सर्वाश्च देवता वषट्कारस्ता यत्सह सर्वा निर्वपेदीश्वरा एनम्प्रदहो द्वे प्रथमे निरुप्य धातुस्तृतीयं निर्वपेत्तथो एवोत्तरे निर्वपेत्तथैनं न प्र दहन्त्यथो यस्मै कामाय निरुप्यन्ते तमेवाभिरुपाप्नोति॥ (३५)

पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि ग्रामङ्कल्पयत्येता एव निरुत्तमन्धातारं करोति मेधा नमत्येता एव निर्वपेदष्टौ दहन्ति नवं च (९) देविकाः प्रजाकामो मिथुनी पशुकामः॥[९]

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मान्स्वावेशो अनमीवो भवा नः। यत्त्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। वास्तोष्पते शग्मया स॒सदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या॥ आवः क्षेमं उत योगे वरं नो यूयम्पात स्वस्तिभिः सदा नः। यत्स्यायम्प्रातरग्निहोत्रं जुहोत्याहुतीष्टका एव ता उप धत्ते (३६)

यजमानोऽहोरात्राणि वा एतस्येष्टका य आहिताग्निर्यत्स्यायम्प्रातर्जुहोत्यहोरात्राण्येवात्वेष्टकाः कृत्वोप धत्ते दशं समानत्रं जुहोति दशाक्षरा विराड्विराजमेवात्वेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽथो विराज्येव यज्ञमाप्नोति चित्यंश्चित्योऽस्य भवति तस्माच्चत्र दशोषित्वा प्रयाति तद्यज्ञवास्त्ववास्त्वेव तद्यत्ततोऽर्वाचीनम् (३७)

रुद्रः खलु वै वास्तोष्पतिर्यदहुत्वा वास्तोष्पतीयम्प्रयायाद्रुद्र एनम्भूत्वाग्निरनूत्थाय हन्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोति भागधेयेनैवेन शमयति नार्तिमार्च्छति यजमानो यद्युक्ते जुहुयाद्यथा प्रयाते वास्तावाहुतिं जुहोति तादृगेव तद्यद्युक्ते जुहुयाद्यथा क्षेम आहुतिं जुहोति तादृगेव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयः स्यात् (३८)

दक्षिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तोऽथ वास्तोष्पतीयं जुहोत्युभयमेवाकुरपरिवर्गमेवेन शमयति यदेकया जुहुयाद्विहोमं कुर्यात्पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय यद्धुत आदध्याद्रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यदवक्षाणान्यसम्प्रक्षाप्य प्रयायाद्यथा यज्ञवेशं स वादहनं वा तादृगेव तदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरण्योः समारोहयति (३९)

एष वा अग्रेर्योनिः स्व एवैनं योनौ समारोहयत्यथो खल्वाहुयदरण्योः समारूढो नश्येदुदस्याग्निः सीदेत्पुनराधेयः स्यादिति या तं अग्ने यज्ञियां तनुस्तयेह्यारोहेत्यात्मन्समारोहयते यजमानो वा अग्रेर्योनिः स्वायामेवेनं योन्याः समारोहयते॥ (४०)

धत्तेऽर्वाचीनः स्यात्समारोहयति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

त्वमग्ने बृहद्वयो दधांसि देव दाशुषैः कविर्गृहपतिर्युवा॥ हव्यवाङ्गिरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको अस्मे। सुगारहपत्याः समिपो दिदीद्यस्मद्रियरब्धसम्मिमीहि श्रवांसि। त्वं च सोम नो वशो जीवातु न मरामहे। प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः। ब्रह्मा देवानां पदवीः

कवीनामृषिर्विप्राणाम्महिषो मृगाणाम्। श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः (४१)

पवित्रमत्येति रेभन्। आ विश्वदेव सत्पति सूक्तैरद्या वृणीमहे। सत्यसंव सवितारम्॥ आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतम्मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवना विपश्यन्। यथा नो अदितिः कर्त्तृपश्चे नृभ्यो यथा गवै। यथा तोकाय रुद्रियम्। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा (४२)

नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरहविष्मन्तो नमसा विधेम ते। उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः। गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिर्मभ्यंका अनावन्। ह सैरिव सखिभिर्वावदद्विरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्। बृहस्पतिरभि कर्निक्रदद्वा उत प्रास्तौदुच्च विद्वा अगायत्। एन्द्र सानसि रयिम् (४३)

सजित्वान सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भर। प्र संसाहिषे पुरुहूत शत्रूञ्ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। त्व सुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथा। इन्द्र ज्येष्ठाय सुक्रतो। भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो विश्वेषु सवनेषु यज्ञियः। भुवो नृश्च्यौलो विश्वस्मिन्भरे ज्येष्ठश्च मन्त्रः (४४)

विश्वचरषणे। मित्रस्य चरषणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं चित्रश्रवस्तमम्। मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभि चष्टे सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम। प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनम् हौ अश्रोत्यन्तितो न दूरात्। यत् (४५)

चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम्। मिनीमसि द्यविद्यवि। यत्किं चेद वरुण दैव्ये जनैऽभिद्रोहम्ननुष्याश्चरामसि। अर्चिन्ती यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः। कितवासो यद्रिरिपुर्न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्वा। सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः॥ (४६)

सोमो गोषु मा रयिं मन्त्रो यच्छिथिरा सप्त च॥ [११]

पूर्णरषयोऽग्निना ये देवाः सूर्यो मा सन्त्वा नह्यामि वषट्कारः स खदिर उपयामगृहीतोऽसि यां वै त्वे ऋतुम् देवमेकादश॥ [१२] पूर्णा संहजान्तवाग्ने प्राणैरेव षट्त्रिंशत्॥ ३६॥ पूर्णा सन्ति देवाः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाया। तस्यां देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाक इह मादयन्ताम्। यत्ते देवा अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञमिपृहि विश्ववारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां विश्वा रूपाणि वसून्यावेशयन्ती। सहस्रपोषः सुभगा रराणा सा न आ गन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसून्नुद्रानादित्यानिह जिन्वतम्। माध्यः हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ सुकृतेन सातावथास्मभ्यः सहवीराः रयिं नि यच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादधत ते दंशपूर्णमासौ प्रैप्सन्तेषामङ्गिरसां निरुतः हविरासीदथादित्या एतौ होमावपश्यन्तावजुहवुस्ततो वै ते दंशपूर्णमासौ (२)

पूर्व आलभन्त दंशपूर्णमासावालभमान एतौ होमौ पुरस्ताञ्जुहुयात्साक्षादेव दंशपूर्णमासावा लभते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दंशपूर्णमासावालभेत य एनयोरनुलोमं च प्रतिलोमं च विद्यादित्यमावास्याया ऊर्ध्वं तदनुलोमम्यौर्णमास्यै प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा लभेतामुमपक्षीयमाणमन्वपं (३)

क्षीयेत सारस्वतौ होमौ पुरस्ताञ्जुहुयादमावास्यां वै सरस्वत्यनुलोममेवैनावा लभतेऽमुमाप्यायमानमन्वा प्यायत आग्नावैष्णवमेकादशकपालम्पुरस्तान्निर्वपेत्सरस्वत्यै चरुः सरस्वते द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञमुखमेवर्द्धिम्पुरस्ताद्धत्ते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवारभ्य प्र तनुते सरस्वत्यै चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालोऽमावास्यां वै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव साक्षादा रभत ऋध्नोत्याभ्यान्द्वादशकपालः सरस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ॥ (४)

वर्चसा वै ते दंशपूर्णमासावपं तनुते सरस्वत्यै पञ्चविंशतिश्च॥ [१]

ऋषयो वा इन्द्रमृत्यक्षं नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यत्सोऽब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वोच इति तस्मां

ए॒तान्स्तोम॑भागान॒ब्रवी॑त्ततो॒ वसि॑ष्ठ॒पुरोहि॑ताः प्र॒जाः प्राजा॑यन्त॒ तस्मा॑द्वासि॒ष्ठो ब्र॒ह्मा का॒र्यः
प्रैव॑ जा॒यते र॒श्मिर॑सि॒ क्षया॑य त्वा॒ क्षयं॑ जि॒न्वेति॑ (५)

आह॒ देवा॑ वै क्षयों दे॒वेभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञम्प्रा॑ह॒ प्रेति॑रसि॒ धर्मा॑य त्वा॒ धर्मं॑ जि॒न्वेत्या॑ह
मनु॒ष्या वै धर्मा॑ मनु॒ष्येभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञम्प्रा॑हान्वि॒तिर॑सि दि॒वे त्वा॒ दिवं॑ जि॒न्वेत्या॑हेभ्य॒ ए॒व
लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञम्प्रा॑ह॒ विष्ट॑म्भो॒ऽसि वृष्टे॑ त्वा॒ वृष्टिं॑ जि॒न्वेत्या॑ह॒ वृष्टि॑मे॒वाव॑ (६)

रु॒द्धे प्र॒वास्य॑नु॒वासी॑त्या॒ह मिथु॑न॒त्वायो॒शिग॑सि॒ वसु॑भ्य॒स्त्वा वसू॑ञ्जि॒न्वेत्या॑हाष्टौ वस॑व॒
एका॑दश रु॒द्रा द्वाद॑शादि॒त्या ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वास्तेभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञम्प्रा॑हौजो॒ऽसि पि॒तृभ्य॑स्त्वा
पि॒तृञ्जि॒न्वेत्या॑ह॒ दे॒वाने॒व पि॒तृन॑नु॒ सं त॑नोति॒ तन्तु॑रसि॒ प्र॒जाभ्य॑स्त्वा प्र॒जा जि॒न्व (७)

इ॒त्याह॑ पि॒तृने॒व प्र॒जा अनु॑ सं त॑नोति॒ पृ॒तना॑षाड॒सि प॒शुभ्य॑स्त्वा प॒शूञ्जि॒न्वेत्या॑ह
प्र॒जा ए॒व प॒शून॑नु॒ सं त॑नोति॒ रे॒वद॑स्यो॒षधी॑भ्य॒स्त्वौष॑धीर्जि॒न्वेत्या॑हौष॒धीष्वे॒व प॒शून्प्र॑ति॒
ष्ठाप॑यत्यभि॒जिद॑सि॒ यु॒क्तग्रा॑वेन्द्रा॒य त्वेन्द्रं॑ जि॒न्वेत्या॑ह॒भिजि॑त्या॒ अधि॑पतिरसि॒ प्रा॒णाय॑ त्वा
प्रा॒णम् (८)

जि॒न्वेत्या॑ह॒ प्र॒जास्वे॒व प्रा॒णान्द॑धाति॒ त्रि॒वृद॑सि॒ प्र॒वृद॑सीत्या॒ह मिथु॑न॒त्वाय॑ स॒रोहो॑ऽसि
नी॒रोहो॑ऽसीत्या॒ह प्र॒जात्यै॑ वसु॒को॒ऽसि वे॑ष॒श्चिर॑सि॒ वस्य॑ष्टि॒रसी॑त्या॒ह प्र॑ति॒ष्ठित्यै॑॥ (९)

जि॒न्वेत्य॑व॒ प्र॒जा जि॒न्व प्रा॒णत्रि॑ंश॒च्च॥ [२]

अ॒ग्निना॑ दे॒वेन॑ पृ॒तना॑ जयामि॒ गाय॑त्रेण॒ छन्द॑सा त्रि॒वृता॑ स्तोमै॒न रथ॑न्त॒रेण॑ सा॒म्रा
वष॑ट्कारेण॒ वज्रे॑ण॒ पूर्व॑जान्प्रा॒तृव्या॑न॒धरान्पा॑दया॒म्यवैना॒न्वाधे॑ प्रत्ये॒नानु॑दे॒ऽस्मिन्क्षये॑ऽस्मिन्भूमि॒लोके
यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मो वि॒ष्णोः क्रमे॑णात्ये॒नान्क्रामा॑मीन्द्रे॒ण दे॒वेन॑ पृ॒तना॑ जयामि॒
त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा पञ्चद॒शेन॑ स्तोमै॒न बृ॒हता॑ सा॒म्रा वष॑ट्कारेण॒ वज्रे॑ण (१०)

स॒हजा॑न् वि॒श्वेभिर्दे॒वेभिः॑ पृ॒तना॑ जयामि॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा सप्तद॒शेन॑ स्तोमै॒न वाम॑दे॒व्येन॑
सा॒म्रा वष॑ट्कारेण॒ वज्रे॑णापर॒जानि॑न्द्रे॒ण स॒युजो॑ व॒यं सा॑स॒ह्याम॑ पृ॒तन्य॑तः। घ्नन्तो॑ वृ॒त्राण्य॑प्र॒ति।
यत्तै॑ अ॒ग्ने ते॒जस्तेना॑हं ते॒जस्वी भू॑यासं॒ यत्तै॑ अ॒ग्ने वर्च॑स्तेना॒हं व॑च॒स्वी भू॑यासं॒ यत्तै॑ अ॒ग्ने
हर॑स्तेना॒हं ह॑र॒स्वी भू॑यासम्॥ (११)

बृ॒हता॑ सा॒म्रा वष॑ट्कारेण॒ वज्रे॑ण॒ षट्त्वारि॑ंश॒च्च॥ [३]

ये दे॒वा य॑ज्ञ॒हनो॑ य॒ज्ञमु॑षः पृथि॒व्याम॑ध्यास॑न्ते। अ॒ग्निर्मा॑ तेभ्यो॑ रक्ष॒तु गच्छे॑म॒ सुकृ॑तो॑

वयम्। आगन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णाणाः सुकृतस्य लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषोऽन्तरिक्षेऽध्यासते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। यास्ते रात्रीः सवितः (१२)

देवयानीरन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहाणास्तरता रजांसि। ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषो दिव्यध्यासते। सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन हविषा जातवेदः। तेनाग्रे त्वमुत वर्धयेम संजातानां श्रेष्ठ आ धेह्येनम्। यज्ञह्नो वै देवा यज्ञमुषः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददाना विमश्राना यो ददाति यो यजते तस्य। ये देवा यज्ञह्नः पृथिव्यामध्यासते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्याहेमानेव लोकाः स्तीर्त्वा सगृहः सपशुः सुवर्गं लोकमेत्यप वै सोमैनेजानादेवतांश्च यज्ञश्च कामन्त्याग्रेयं पञ्चकपालमुदवसानायं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (१४)

पाङ्क्तो यज्ञो देवतांश्चैव यज्ञं चाव रुन्दे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछन्दास्तं छन्दसा व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं करोत्यष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्गायत्रछन्दाः स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्यं भवतः पाङ्क्तौ यज्ञस्तेनैव यज्ञान्नैति॥ (१५)

सवितर्देवा यज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [४]

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुषः। सक्ष शूष सवितर्विश्वचर्षण एतेभिः सोमं नामभिर्विधेम ते तेभिः सोमं नामभिर्विधेम ते। अहम्परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा वि तमो ववार। यदन्तरिक्षं तदु मे पिताभूदहं सूर्यमुभयतो ददर्शाहम्भूयासमुत्तमः संमानानाम् (१६)

आ समुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्रजापतिरुदधिं च्यावयातीन्द्रः प्र स्रौतु मरुतो वर्षयन्तून्नम्भय पृथिवीम्भिन्द्धीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दतिम्। पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरुपधीः प्रास्याग्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशून्तर्धात्यथो ओषधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिं ष्ठापयति क्विर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नाकस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येन हव्यं वहसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः समिधः

सन्त्यग्ने याः पृथिव्याम्बूरहिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहुंति घृतस्य देवायते यजमानाय शर्म। आशासानः सुवीर्यं रायस्पोषं स्वश्वेयम्। बृहस्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं यजमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषधीष्वेव पशून्मह्यं यजमानायैकेश॥ [५]

सं त्वां नह्यामि पर्यसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रजयाहमद्य सा दीक्षिता संनवो वाजमस्मे। प्रेतु ब्रह्मणस्पती वेदिं वर्णेन सीदतु। अथाहमनुकामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं सेदिम। अग्ने सपत्नदम्भनमदध्यासो अदीभ्यम्। इमं वि ष्यामि वरुणस्य पाशम् (१९)

यमबध्नीत सविता सुकेतः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्यां करोमि। प्रेह्यदेहृतस्य वामीरन्वग्निस्तेऽग्रं नयत्वर्दितिर्मध्यं ददता रुद्रावसृष्टासि युवा नाम मा मा हिंसीर्वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो वो देवेभ्यः पुत्रेजनीर्गह्यामि यज्ञाय वः पुत्रेजनीः सादयामि विश्वस्य ते विश्वावतो वृष्णिंयावतः (२०)

तवाग्ने वामीरनु सन्दृशि विश्वा रेतांसि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीर्देवेभ्यो यज्ञमंशपन्नस्मिन्धुन्वति यजमान आशिषः स्वाहाकृताः समुद्रेष्टा गन्धर्वमा तिष्ठताऽनु। वातस्य पत्मांनिड ईडिताः॥ (२१)

पाशं वृष्णिंयावतस्त्रिंशच्च॥ [६]

वृषट्कारो वै गायत्रिये शिरोऽच्छिन्नत्तस्यै रसः परापतत्स पृथिवीम्प्राविशत्स खंदिरोऽभवद्यस्य खादिरः सुवो भवति छन्दसामेव रसेनाव द्यति सरंसा अस्याहुतयो भवन्ति तृतीयस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गायत्र्याहृतस्य पर्णमच्छिद्यत् तत्पर्णोऽभवत्तत्पर्णस्य पर्णत्वं यस्य पर्णमयी जुहूः (२२)

भवन्ति सौम्या अस्याहुतयो भवन्ति जुषन्तेऽस्य देवा आहुतीर्देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त तत्पर्ण उपांशृणोथ्सुश्रवा वै नाम यस्य पर्णमयी जुहूर्भवति न पापं श्लोकं शृणोति ब्रह्म वै पर्णो विष्मरुतोऽन्नं विष्मरुतोऽश्वत्थो यस्य पर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्ब्रह्मणैवान्नमव रुन्देऽथो ब्रह्म (२३)

एव विश्यध्यहति राष्ट्रं वै पर्णो विडंश्वत्थो यत्पर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्वाष्ट्रमेव

विश्यर्ध्वहति प्रजापतिर्वा अंजुहोत्सा यत्राहुतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकङ्कत उदतिष्ठत्ततः प्रजा
अंसृजत यस्य वैकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत एतद्वै
सुचा९ रूपं यस्यैव९रूपाः सुचो भवन्ति सर्वाण्येवैन९ रूपाणि पशूनामुप तिष्ठन्ते
नास्यापरूपमात्मजायते॥ (२४)

जुहुरथो ब्रह्म सुचा९ सप्तदश च॥ [७]

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामि दक्षांय दक्षवृधं
रातं देवेभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यो वातापियः पर्जन्यात्मभ्यो
दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यासतो जह्यप यो नो-
ऽरातीयति तं जंहि प्राणाय त्वापानाय त्वा व्यानाय त्वा सते त्वासते त्वाद्यस्त्वौषधीभ्यो
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अक्खिद्रा अजायन्त तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाने
ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

औषधीभ्यश्चतुर्दश च॥ [८]

यां वा अध्वर्युश्च यजमानश्च देवतामन्तरितस्तस्या आ वृश्चेते प्राजापत्यं दधिग्रहं
गृहीयात्प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभ्य एव नि हुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्येष
गृह्यते ज्येष्ठमेव गच्छति सर्वासां वा एतद्देवताना९ रूपं यदेष ग्रहो यस्येष गृह्यते
सर्वाण्येवैन९ रूपाणि पशूनामुप तिष्ठन्त उपयामगृहीतः (२६)

असि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्याहु ज्योतिरेवैन९ समानानां
करोत्यग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इत्याहेतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैन९ सर्वाभ्यो गृह्णत्यपेन्द्र
द्विषतो मन इत्याहु भ्रातृव्यापनुत्यै प्राणाय त्वापानाय त्वेत्याहु प्राणानेव यजमाने दधाति
तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाने ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्याहु प्रजापतिः सर्वा देवताः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं
गृहीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यन्तेजस्व्येव भवति सोमग्रहं गृहीयाद्ब्रह्मवर्चस्कामस्य
ब्रह्मवर्चसं वै सोमो ब्रह्मवर्चस्येव भवति दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योग्वै दध्यूर्वपशवं
ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनव रुद्धे॥ (२८)

उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचंत्वारिंशच्च॥ [९]

त्वे ऋतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा। प्राणग्रहान्गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दांसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति तत् (२९)

अवं रुद्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विद्वामक्रन्तस्मात्तेषां सर्वा दिशोऽभिर्जिता अभूवन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छत्यभि दिशो जयति पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशः सर्वास्वेव दिक्ष्वध्रुवन्ति नवनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः (३०)

प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणैरुद्यन्ति दशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वामदेव्यं योनेश्च्यवते दशमेऽहन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यदशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणेभ्य एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

तत्प्राणग्रहाः सप्तत्रिंशच्च॥ [१०]

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम्। हव्या नो वक्षदानुषक्। अयमुष्य प्र देवयुरहोता यज्ञाय नीयते। रथो न योरभीवृतो घृणीवाश्चेतति त्मना। अयमग्निरुरुष्यत्यमृतादिव जन्मनः। सहसश्चिथ्सहीयां देवो जीवातवे कृतः। इडायास्त्वा पदे वयं नाभां पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमह्यग्रे हव्याय वोढवे। (३२)

अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तम्प्रथमः सीद योनिम्। कुलायिनं घृतवन्तं सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु। सीदं होतुः स्व उं लोके चिक्त्वान्त्सादया यज्ञं सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान् हुविषां यज्ञास्यग्रे बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होता होतृषदने विदानस्त्वेपो दीदिवा अंसदत्थसुदक्षः। अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भुरः शुचिर्जिह्वो अग्निः। त्वं दूतस्त्वम् (३३)

उ नः परस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्ने तोकस्य नस्तनं तनूनामप्रयच्छन्दीद्यद्द्वोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवितरीशानं वार्याणाम्। सदावन्भागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः।

त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमुं (३४)

त्वा दध्यङ्घ्रिषिः पुत्र ईधे अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमुं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे
दस्युहन्तमम्। धनंजयं रणैरणे। उत ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्वृत्रहाजनि। धनंजयो रणैरणे।
आ यं हस्ते न खादिनं शिशुं जातं न बिभ्रति। विशामग्निं स्वध्वरम्। प्र देवं
देववीतये भरता वसुवित्तमम्। आ स्वे योनौ नि षीदतु। आ (३५)

जातं जातवैदसि प्रियं शिशीतातिथिम्। स्योन आ गृहपतिम्। अग्निनाऽग्निः
समिध्यते क्विर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यस्यः। त्वं ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्धस्ता।
सखा सख्या समिध्यसे। तम्मर्जयन्त सुक्रतुं पुरोयावानमाजिषु। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्।
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकम्महिमानः सचन्ते यत्र
पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः (३६)

बोढवे दूतस्त्वन्तमुं सीदत्वा यत्र चत्वारि च॥ [११]

युञ्जान इमामगृभ्णं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समस्तवोर्ध्वा अस्याकृतिं यदग्ने
यान्यग्ने यं यज्ञमेकादश॥११॥ युञ्जानो वर्म च स्थ आदित्यास्त्वा भारती स्वा अहं
पद्वत्वारिंशत्॥४६॥ युञ्जानो वार्जवाजे॥ [१२]

॥ काण्डम् ४ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

युञ्जानः प्रथमम्मनस्तत्वाय सविता धियः। अग्निं ज्योतिर्निचाय्यं पृथिव्या अध्याभरत्।
युक्ताय मनसा देवान्सुवर्यतो धिया दिवम्। बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्र सुवति
तान्। युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सुवे। सुवर्गेयाय शक्त्यै। युञ्जते मन उत
युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत् (१)

मही देवस्य सवितुः परिष्ठुतिः। युजे वा ब्रह्म पूर्वं नमोभिर्वि श्लोकां यन्ति पथ्येव

सूराः। शृण्वन्ति विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये धामानि दिव्यानि तस्थुः। यस्य प्रयाणमन्वन्य
इद्युर्देवा देवस्य महिमानमर्चतः। यः पार्थिवानि विममे स एतंशो रजांसि देवः
सविता महित्वना। देवं सवितुः प्र सुव यज्ञम्प्र सुव (२)

यज्ञपतिम्भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः।
इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्र सुव देवायुवः सखिविदः सत्राजितं धनजितं सुवर्जितम्।
ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्वायवर्वर्तनि। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामायत्रेण छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिः (३)

असि पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदा भर त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽददे-
ऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिरसि त्वया वयः सधस्थ आग्निः शकेम खनितुं पुरीष्यं
जागतेन त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वद्वस्तं आधाय सविता बिभ्रदभिरः हिरण्ययीम्। तया
ज्योतिरजस्रमिदग्निं खात्वी न आ भ्रानुष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वत्॥

इद्यज्ञं प्र सुव नारिरानुष्टुभेन त्वा छन्दसा त्रीणि च॥ [१]

इमामर्गभृग्वन्नशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा
बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तो। प्रतूर्तं वाजिन्ना ब्रवं वरिष्ठामनु संवतम्। दिवि
ते जन्म परममन्तरिक्षे नाभिः पृथिव्यामधि योनिः। युञ्जाथाः रासभं युवमस्मिन्
यामे वृषण्वसू। अग्निम्भरन्तमस्मयुम्। योगेयोगे त्वस्तरं वाजैवाजे हवामहे। सखाय
इन्द्रमृतयै। प्रतूर्वन् (५)

एह्यवक्रामन्नशस्ती रुद्रस्य गाणपत्यान्मयोभूरेहि। उर्वन्तरिक्षमन्विहि
स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन्। पूष्णा सयुजा सह। पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छे
ऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्यामोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरामः। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि
प्रथमो जातवेदाः। अनु सूर्यस्य (६)

पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी आ तंताना। आगत्य वाज्यध्वनः सर्वा मृधो वि
धूनुते। अग्निः सधस्थे महति चक्षुषा नि चिंकीषते। आक्रम्य वाजिन्यृथिवीमग्निमिच्छ
रुचा त्वम्। भूम्यां वृत्वार्यं नो ब्रूहि यतः खनाम् तं वयम्। द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सधस्थमात्मान्तरिक्षः समुद्रस्ते योनिः। विख्याय चक्षुषा त्वमभि तिष्ठ (७)

पृतन्यतः। उत्क्राम महते सौभगायास्मादास्थानाद्विणोदा वाजिन्। वयं स्याम सुमतौ
पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्त उपस्थे अस्याः। उदकमीद्विणोदा वाज्यर्वाकः स लोकः
सुकृतं पृथिव्याः। ततः खनेम सुप्रतीकमग्निं सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। अपो
देवीरुपं सृजं मधुमतीरयक्ष्मायं प्रजाभ्यः। तासां स्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः।
जिघर्षि (८)

अग्निम्मनसा घृतेन प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वा। पृथुं तिरश्चा वयंसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नं
रभसं विदानम्। आ त्वा जिघर्षि वचंसा घृतेनारक्षसा मनसा तज्जुषस्व। मर्यश्रीः स्पृह्यद्वर्णो
अग्निर्नाभिमृशे तनुवा जरहृषाणः। परि वाजपतिः क्विरग्निर्हव्या न्यक्रमीत्। दधुद्वर्णानि
दाशुषे। परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारम्भङ्गुरावतः।
त्वमग्ने द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि। त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते
जायसे शुचिः॥ (९)

प्रतूर्वन्सूर्यस्य तिष्ठ जिघर्षि भेत्तारं विश्वं॥ [२]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां पृथिव्याः सधस्थे-
ऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खंनामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमजंस्त्रेण भानुना दीद्यानम्।
शिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तं पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खंनामि। अपां पृष्ठमसि
सप्रथा उर्वग्निर्भरिष्यदपरावपिष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा
प्रथस्व। शर्म च स्थः (१०)

वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे। व्यचस्वती सं वंसाथाम्भर्तमग्निम्पुरीष्यम्। सं
वंसाथा सुवर्विदा समीची उरंसा त्मना। अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजंस्त्रिमित्।
पुरीष्योऽसि विश्वभराः। अथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्ने। त्वमग्ने पुष्करादध्यथर्वा
निरमन्थता मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु त्वा दध्यङ्गुषिः पुत्र ईधे (११)

अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनंजयः
रणेरणे। सीदं होतः स्व उं लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञं सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान्
हविषा यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृपदने विदानस्वेषो दीदिवा
अंसदध्मुदक्षः। अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भुरः शुचिजिह्वो अग्निः। स सीदस्व महा

असि शोचंस्व (१२)

देववीतमः। वि धूममग्ने अरुषम्मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम्। जनिष्वा हि जेन्यो अग्ने अह्नाः हितो हितेष्वरूपो वनेषु। दमेदमे सप्त रत्ना दधानोऽग्निर्होता नि पंसादा यजीयान्॥ (१३)

स्थ ईधे शोचंस्व सप्तविंशतिश्च॥ [३]

सं तै वायुर्मातरिश्वा दधातूतानायै हृदयं यद्विलिष्टम्। देवानां यश्चरति प्राणथैन तस्मै च देवि वषडस्तु तुभ्यम्। सुजातो ज्योतिषा सह शर्म वरूथमासदः सुवः। वासो अग्ने विश्वरूपः सं व्ययस्व विभावसो। उदं तिष्ठ स्वध्वरावा नो देव्या कृपा। दृशे च भासा बृहता सुशुक्कनिराग्ने याहि सुशस्तिभिः। (१४)

ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे। स जातो गर्भो असि रोदस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषधीषु। चित्रः शिशुः परि तमास्यक्तः प्र मातृभ्यो अधि कर्निकदद्वाः। स्थिरो भव वीड्वङ्ग आशुर्भव वाज्यर्वन्न। पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुरीषवाहनः। शिवो भव (१५)

प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिरः। मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीन्। प्रेतुं वाजी कर्निकदन्नानदद्रासभः पत्वा। भरन्नग्निम्पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा। रासभो वा कर्निकदत्सुयुक्तो वृषणा रथे। स वामग्निम्पुरीष्यमाशुर्दूतो वहादितः। वृषाग्निं वृषणम्भरन्नपां गर्भं समुद्रियम्। अग्र आ याहि (१६)

वीतयं ऋतं सत्यम्। ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतं शिवमायन्तमभ्यत्रं युष्मान। व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीर्निषीदन्नो अपं दुर्मतिं हनत। ओषधयः प्रति मोदध्वमेनम्पुष्पावतीः सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासदत्॥ (१७)

सुशस्तिभिः शिवो भव याहि षट्त्रिंशच्च॥ [४]

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः। सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः।

तस्मा॒ अरं॑ गमा॒म वो॒ यस्य॒ क्षया॑य॒ जिन्व॑था॒ आपो॑ ज॒नय॑था च नः। मि॒त्रः (१८)

स॒ः सृ॒ज्यं पृथि॑वीम्भूमिं च॒ ज्योति॑षा स॒ह। सु॒जातं॑ जा॒तवे॑दसम॒ग्निं वै॑श्वान॒रं वि॑भुम्।
अ॒य॒क्ष्माय॑ त्वा स॒ः सृ॒जामि॑ प्र॒जाभ्यः॑। वि॒श्वे॑ त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒राः स॒ः सृ॒जन्त्वानु॑ष्टुभेन॒
छन्द॑साङ्गि॒रस्वत्। रु॒द्राः स॒म्भृत्य॑ पृथि॒वीम्बृ॑ह॒ज्योतिः॑ स॒मी॑धिरे। तेषां॑ भा॒नुरज॑स्र॒ इच्छु॑क्रो
दे॒वेषु॑ रोचते। स॒ः सृ॒ष्टां वसु॑भी रु॒द्रेर्धरि॑ः कर्म॒ण्याम्मु॑दम्। हस्ता॑भ्याम्मु॒द्वीं कृ॒त्वा सि॑नीवा॒ली
करोतु॑ (१९)

ताम्। सि॒नीवा॒ली सु॑कपर्दा सु॑कुरीरा स्वौ॒पशा। सा तु॒भ्यम॑दिते मह॒ ओखां॑
द॒धातु॑ हस्तयोः। उ॒खां करो॑तु शक्त्या॒ बाहु॑भ्याम॒दिति॑रि॒या। मा॒ता पु॒त्रं यथो॑पस्थे
सा॒ग्निम्बि॑र्भर्तु॒ गर्भं॑ आ। म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसि य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थः॑। वस॑वस्त्वा कृ॒ण्वन्तु॑ गाय॒त्रेण॑
छन्द॑साङ्गि॒रस्वत्पृथि॑व्यसि रु॒द्रास्त्वा कृ॒ण्वन्तु॑ त्रैष्टु॒भेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद॑न्तरि॒क्षम॑सि (२०)

आ॒दि॒त्यास्त्वा कृ॒ण्वन्तु॑ जाग॑तेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्वो॑रसि॒ विश्वे॑ त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒राः
कृ॒ण्वन्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वदि॑शोऽसि ध्रु॒वासि॑ धा॒रया॒ मयि॑ प्र॒जा॒ः रा॒यस्पोषं॑ गौ॒पत्य॒॑
सुवी॑र्यः॒ सजा॑तान् यज॑मानायादि॒त्यै रा॒स्त्रास्य॑दिति॒स्ते बिलं॑ गृ॒ह्णातु॑ पाङ्केन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वत्।
कृ॒त्वाय॑ सा म॒हीमु॒खाम्मु॒न्मयी॑ योनि॒मग्न॑यी। ताम्पु॒त्रेभ्यः॑ सम्प्रा॒यच्छ॑ददितिः श्र॒पया॑नि॒ति॥ (२१)

मि॒त्रः करो॑त्वन्तरि॒क्षम॑सि प्र च॒त्वारि॑ च॥ [५]

वस॑वस्त्वा धू॒पय॑न्तु गाय॒त्रेण॑ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्रु॑द्रास्त्वा धू॒पय॑न्तु त्रैष्टु॒भेन॒
छन्द॑साङ्गि॒रस्वदा॑दि॒त्यास्त्वा धू॒पय॑न्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्वि॑श्वे॒ त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒रा
धू॒पय॑न्त्वानु॒ष्टुभेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वदि॑न्द्रस्त्वा धू॒पय॑त्वङ्गि॒रस्वद्वि॑ष्णु॒स्त्वा धू॒पय॑त्वङ्गि॒रस्वद्व॑रु॒णस्त्वा
धू॒पय॑त्वङ्गि॒रस्वद॑दिति॒स्त्वा दे॒वी वि॒श्वदे॑व्यावती पृथि॒व्याः स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वत्ख॑न॒त्ववट॑ दे॒वानां॑
त्वा प॒त्नीः (२२)

दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः पृथि॒व्याः स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वद्व॑ध॒तूखे॑ धिष॑णा॒स्त्वा दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः
पृथि॒व्याः स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वद॑भी॒न्धता॑मुखे॒ ग्रास्त्वा॑ दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः पृथि॒व्याः
स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वच्छ॑प॒यन्तू॒खे व॒स्त्रयो॑ ज॒नय॑स्त्वा दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः पृथि॒व्याः
स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वत्प॑च॒न्तूखे॑। मि॒त्रेता॑मु॒खाम्प॑चैषा मा भे॑दि। ए॒तां ते प॑रि॒ ददा॑म्यभि॒त्यै।
अ॒भीमाम् (२३)

महिना दिवमित्रो बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्। मित्रस्य चर्षणीधृतः
श्रवो देवस्य सानसिम। द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम्। देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः।
सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण। उत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा
तिष्ठ ध्रुवा त्वम्। वसवस्त्वाच्छ्वन्दन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा च्छ्वन्दन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाच्छ्वन्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वं त्वा देवा वैश्वानरा
आच्छ्वन्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वत्॥ (२४)

पत्नीरिमा५ रुद्रास्त्वाच्छ्वन्दन्त्वेकात्रविंशतिश्च॥ [६]

समास्त्वान्न ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या। सं दिव्येन दीदिहि
रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्याः। सं चेध्यस्वाग्ने प्र च बोधयेन्मुच्चं तिष्ठ
महते सौभगाय। मा च रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये। त्वामग्ने
वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (२५)

संवरणे भवा नः। सपत्नहा नो अभिमातिजिच्च स्वे गये जागृह्यप्रयुच्छत्र। इहैवाग्ने अधि
धारया रयिं मा त्वा नि क्रन्पूर्वचितो निकारिणः। क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां
ते अनिष्टतः। क्षत्रेणाग्ने स्वायुः स५ रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये यतस्व। सजातानाम्मध्यमस्था
एधि राज्ञामग्ने विहव्यो दीदिहीह। अति (२६)

निहो अति स्निधोऽत्यर्चित्तित्मत्यरातिमग्ने। विश्वा ह्यग्ने दुरिता सहस्वाथास्मभ्य५
सहवीरा५ रयिं दाः। अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टतो विराडग्ने क्षत्रभृदीदिहीह। विश्वा
आशाः प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिरेद्य परि पाहि नो वृधे। बृहस्पते सवितर्बोधयेन्५
स५शितं चिथ्सन्तरा५ स५ शिशाधि। वर्धयेन्ममहते सौभगाय (२७)

विश्व एनमनु मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः।
प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्ने भिषजा शचीभिः। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो
ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥ (२८)

इमे शिवो अग्नेऽति सौभगाय चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोची५प्यग्नेः। द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः।
तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः। पथ आनक्ति मर्ध्वा घृतेन। मर्ध्वा यज्ञं नक्षसे
प्रीणानो नराश५सो अग्ने। सुकृद्देवः सविता विश्ववारः। अच्छायमेति शवसा घृतेनेडानो

वह्निर्ममसा। अग्निः सुचो अध्वरेषु प्रयत्सु। स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (२९)

ई मन्द्रासु प्रयसः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च। द्वारो देवीरन्वस्य विश्वं व्रता ददन्ते अग्नेः। उरुव्यचंसो धाम्ना पत्यमानाः। ते अस्य योषणे दिव्ये न योनावुषासानक्ता। इमं यज्ञमवतामध्वरं नः। दैव्या होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वामभि गृणीतम्। कृणुतं नः स्विष्टिम्। तिस्रो देवीर्बहिरिरेदं सन्दिग्धा सरस्वती (३०)

भारती। मही गृणाना। तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टा सुवीरम्। रायस्योषं वि ष्यंतु नाभिर्मस्मे। वनस्पतेऽर्व सृजा रराणस्मना देवेषु। अग्निरहव्यं शमिता सूदयाति। अग्ने स्वाहा कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम्। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्। हिरण्यगर्भः समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेकं आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्याम् (३१)

उतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम। यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम। य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम। यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रं रसाया सह (३२)

आहुः। यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम। यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेताम्मनसा रेजमाने। यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवाय हविषा विधेम। येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृढे येन सुवः स्तभितं येन नाकः। यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम। आपो ह यन्महतीर्विश्वम् (३३)

आयन्दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। ततो देवानां निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम। यश्चिद्रापो महिना पर्यपश्यदक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। यो देवेष्वधि देव एक आसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम॥ (३४)

अग्नेः स सरस्वती द्यां सह विश्वञ्चतुस्त्रिंशश्च॥ [८]

आकूतिमग्निम्रयुजः स्वाहा मनो मेधामग्निम्रयुजः स्वाहा चित्तं विज्ञातमग्निम्रयुजः स्वाहा वाचो विधृतिमग्निम्रयुजः स्वाहा प्रजापतये मनवे स्वाहाग्रये वैश्वानराय स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मतो वृणीत सख्यं विश्वे राय इषुध्यसि द्युमं वृणीत पुष्यसे स्वाहा मा सु भित्था मा सु रिपो दहस्व वीडयस्व सु। अम्ब धृष्णु वीरयस्व (३५)

अग्निश्चेदं करिष्यथः। द०हंस्व देवि पृथिवि स्वस्तय आसुरी माया स्वधया कृतासि। जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन्। मित्रैतामुखां तपैषा मा भेदि। एतान्ते परि ददाम्यभित्यै। द्वन्नः सर्पिरासुतिः प्रलो होता वरेण्यः। सहसस्पुत्रो अद्भुतः। परस्या अधि संवतोऽवरा० अभ्या (३६)

तर। यत्राहमस्मि ता० अंवा। पुरमस्याः परावतो रोहिदंश्च इहा गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्ने त्वं तरा मृधः। सीद त्वं मातुरस्या उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्या० शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्ने रुचा त्वमुखायै सदनं स्वे। तस्यास्त्व० हरंसा तपजातवेदः शिवो भव। शिवो भूत्वा मह्यमग्नेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासदः॥ (३७)

वीरयुस्वा तपन्वि०शतिश्च॥ [९]

यदग्ने यानि कानि चा ते दारूणि दध्मसि। तदस्तु तुभ्यमिद्धृतं तज्जुषस्व यविष्ठा। यदत्युपजिह्विका यद्वग्नो अतिसर्पति। सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठा। रात्रि०रात्रिमप्रयावम्भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषेण समिषा मदन्तोऽग्ने मा ते प्रतिवेशा रिषाम। नाभा (३८)

पृथिव्याः समिधानमग्नि० रायस्पोषाय बृहते हवामहे। इरम्मदम्बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम्। याः सेना अभीत्वरीराव्याधिनीरुगेणा उता ये स्तेना ये च तस्करास्ताऽस्ते अग्नेऽपि दधाम्यास्यै। द०ष्ट्र०भ्याम्मलिम्लूज्जम्भ्यैस्तस्करा० उता हनूभ्याऽस्तेनान्मंगवस्ताऽस्त्वं खाद सुखादितान्। ये जनेषु मलिम्लवः स्तेनासस्तस्करा वनै। ये (३९)

कक्षैष्वघायवस्ताऽस्ते दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः। निन्दाद्यो अस्मान् दिप्साच्च सर्वं तम्मस्मसा कुरु। स०शितं मे ब्रह्म स०शितं वीर्यं बलम्। स०शितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदैषाम्बाहू अतिरमुद्वर्च उदू बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि (४०)

स्वा० अहम्। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौदुर्मरुषमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयौभिर्यदेनं द्यौरजंनयश्चुरेताः। विश्वा रूपाणि प्रति मुञ्चते क्विः प्रासावीद्भ्रं द्विपदे

चतुष्पदे। वि नार्कमख्यत्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुषसो वि राजति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेंते शिशुमेकं समीची। द्यावा क्षामा रुक्मः (४१)

अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। सुपुर्णोऽसि गरुत्मात्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः स्तोमं आत्मा सामं ते तनूर्वामदेव्यम्बृहद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञायज्ञियम्पुच्छं छन्दाऽस्यङ्गानि धिष्णिंयाः शफा यजूंषि नाम। सुपुर्णोऽसि गरुत्मान्दिवं गच्छ सुवः पत॥ (४२)

नाभा वने येन यामि क्षामा रुक्मोऽष्टात्रिंशच्च॥ [१०]

अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि। स इद्वेषुं गच्छति। सोम यास्ते मयोभुवं ऊतयः सन्ति दाशुषे। तभिर्नोऽविता भवा अग्निर्मूर्धा भुवं। त्वं नः सोम या ते धामानि। तत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गा देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। अचिन्ती यच्चकृमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षेः प्रभूती पूरुषत्वता। (४३)

देवेषुं च सवितुर्मानुषेषु च त्वं नो अत्र सुवतादनांगसः। चोदयित्री सूनूतानां चेतन्ती सुमतीनाम्। यज्ञं दधे सरस्वती। पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात्। ग्राभिरच्छिद्रं शरणं सजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म यंसत्। पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः। शुक्रं ते अन्यद्यज्ञतं ते अन्यत् (४४)

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावो भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। तैऽवर्धन्त स्वतवसो महित्वना नार्कं तस्थुरु रुचक्रिरे सदः। विष्णुर्द्युद्धावद्वर्षणम्मदच्युतं वयो न सौदन्नधिं बर्हिषि प्रिये। प्र चित्रमर्कं गृणते तुराय मारुताय स्वतवसे भरध्वम्। ये सहांसि सहसा सहन्ते (४५)

रेजते अग्ने पृथिवी मुखेभ्यः। विश्वे देवा विश्वे देवाः। द्यावा नः पृथिवी इमं सिध्रमद्य दिविस्पृशम्। यज्ञं देवेषुं यच्छताम्। प्र पूर्वजे पितरा नव्यंसीभिर्गोभिः कृणुध्वं सदने ऋतस्यं। आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन जनैन यातम्महि वां वरूथम्। अग्निं स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम्। हव्या देवेषुं नो दधत्। स हव्यवाडमर्त्य उशिग्दूतश्चनोहितः। अग्निर्धिया समृण्वति। शं नो भवन्तु वाजंवाजे॥ (४६)

पूरुषत्वता यज्ञतन्ते अन्यत्सहन्ते चनोहितोऽष्टौ च॥ [११]

विष्णोः क्रमोऽसि दिवस्पर्यन्तं पतेऽपेतं समितं या जाता मा नो हिंसीद्धवा-
ऽस्यादित्यङ्गर्भमिन्द्राग्नी रोचनैकादशः॥ [१२]

विष्णोरस्मिन् हव्येति त्वाऽहं धीतिभिर्होत्रां अष्टाचत्वारिंशत्॥ 48॥ विष्णोः क्रमोऽसि
स त्वन्नो अग्ने॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रं छन्द आ रोह पृथिवीमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः
स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिशस्तिहा त्रैष्टुभं छन्द आ रोहान्तरिक्षमनु वि क्रमस्व
निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतं छन्द आ रोह दिवमनु
वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (१)

क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभं छन्द आ रोह दिशोऽनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स
यं द्विष्मः। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो
वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः। अग्नेऽभ्यावर्तिन्नभि न आ वर्तस्वायुषा
वर्चसा सन्या मेधया प्रजया धनेन। अग्ने (२)

अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः। तासाम्पोषस्य पोषेण पुनर्नो नष्टमा
कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः।
सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वपिस्त्रिया विश्वतस्परि। उदुत्तमं वरुण
पाशमस्मदवाधमम् (३)

वि मध्यमं श्रथाय। अथा व्यमादित्य व्रते तवानांगसो अदितये स्याम। आ
त्वाहार्षमन्तरं भूर्ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मिन्नाष्टमधि श्रया। अग्ने
बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थान्निर्जग्मिवान्तमसो ज्योतिषागात्। अग्निर्भानुना रुशता स्वङ्ग आ
जातो विश्वा सन्नान्यप्राः। सीद त्वं मातुरस्याः (४)

उपस्थे विश्वान्यग्ने व्युनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्यां

शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरंग्रे रुचा त्वमुखायै सदेने स्वे। तस्यास्त्व९ हरंसा
तपञ्जातवेदः शिवो भव। शिवो भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा
दिशः सर्वाः स्वं योनिमिहासदः। ह९सः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृपद्वरसदृतसद्धोमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम्बृहत्॥ (५)

दिवमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोर्धनेनाग्रैधूममस्याः शुचिषथोडंश च॥[१]

दिवस्परिं प्रथमं जज्ञे अग्निस्मद्वितीयं परिं जातवेदाः। तृतीयमप्सु नृमणा
अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः। विद्या ते अग्रे त्रेधा त्रयाणि विद्या ते सद्य
विभृतं पुरुत्रा। विद्या ते नाम परमं गुहा यद्विद्या तमुत्सं यत आजगन्थ। समुद्रे त्वा
नृमणा अप्स्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्र ऊधन्। तृतीयं त्वा (६)

रजसि तस्थिवा९समृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन्। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः
क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुनां भात्यन्तः।
उशिक्पावको अरतिः सुमेधा मतैष्वग्निरमृतो निधायि। इयति धूममरुषम्भरिभ्रदुच्छुक्लेण
शोचिषा द्यामिनक्षत्। विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भ आ (७)

रोदसी अपृणाञ्जायमानः। वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना यदग्निमयजन्त पञ्च।
श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम्मनीषाणाम्प्रार्पणः सोमगोपाः। वसोः सूनुः सहसो अप्सु
राजा वि भात्यग्रं उषसांमिधानः। यस्तै अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्रे। प्र
तं नय प्रतरां वस्यो अच्छाभि द्युम्न देवभक्तं यविष्ठा आ (८)

तम्वज सौश्रवसेष्वग्र उक्थउक्थ आ भज शस्यमाने। प्रियः सूर्य प्रियो अग्रा
भवात्युज्जातेनं भिनददुज्जनित्वैः। त्वामग्रे यजमाना अनु द्यून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि।
त्वया सह द्रविणमिच्छमाना व्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः। दृशानो रुक्म उर्व्या
व्यद्यौर्दुर्मरुषमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयोर्भिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः॥ (९)

तृतीयं त्वा गर्भ आ यविष्ठा यच्चत्वारि च॥[२]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः। प्रप्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि
द्विपदे चतुष्पदे। उदं त्वा विश्वं देवा अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः
सुप्रतीको विभावसुः। प्रेदग्रे ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिरर्चिभिस्त्वम्। बृहद्विर्भानुभिर्भासन्मा

हिंसीस्तनुवां प्रजाः। समिधाग्निं दुवस्यत घृतैर्बोधयतातिथिम्। आ (१०)

अस्मिन् हव्या जुहोतन। प्रप्रायमग्निर्भरतस्यं शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः।
अभि यः पूरुम् पृतनासु तस्थौ दीदायु दैव्यो अतिथिः शिवो नः। आपो देवीः
प्रति गृहीत भस्मैतथस्योने कृणुध्वं सुरभावुं लोके। तस्मै नमन्तां जनयः सुपत्नीमतिव
पुत्रम्बिभृता स्वेनम्। अपस्वंग्रे सधिष्ठवं (११)

सौषधीरनुं रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। गर्भो अस्थोषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम्।
गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्रे गर्भो अपामसि। प्रसद्य भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्रे।
सृज्यं मातृभिस्त्वं ज्योतिष्मान्पुनरासदः। पुनरासद्य सदनमपश्च पृथिवीमग्रे। शेषं
मातुर्यथोपस्थेऽन्तरस्यां शिवतमः। पुनरूर्जा (१२)

नि वर्तस्व पुनरग्र इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि वर्तस्वाग्रे पिन्वंस्व
धारया। विश्वप्स्रिया विश्वतस्परि। पुनस्त्वादित्या रुद्रा वसवः समिन्धताम्पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ
यज्ञैः। घृतेन त्वं तनुवां वर्धयस्व सत्याः संतु यजमानस्य कामाः। बोधां नो अस्य
वचंसो यविष्ठ मंहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः। पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति वन्दारुस्ते
तनुवं वन्दे अग्रे। स बोधि सूरिर्मघवा वसुदावा वसुपतिः। युयोध्यस्मद्वेषांसि॥ (१३)

आ तवोर्जाऽनु षोडश च॥ [३]

अपैत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमो-
ऽवसानं पृथिव्या अक्रन्निमम् पितरो लोकमस्मै। अग्रेभस्मास्यग्रेः पुरीषमसि संज्ञानमसि
कामधरणम्मयि ते कामधरणम्भूयात्। सं या वः प्रियास्तनुवः समिप्रिया हृदयानि वः।
आत्मा वो अस्तु (१४)

समिप्रयः समिप्रयास्तनुवो मम। अयं सो अग्निर्यस्मिन्स्थोमिन्द्रः सुतं दधे जठरं
वावशानः। सहस्रियं वाज्रमत्यं न सप्तिं सस्वान्स्थस्थतूयसे जातवेदः। अग्रे दिवो
अर्णमच्छा जिगास्यच्छा देवा ऊचिषे धिष्ण्या ये। याः परस्ताद्रोचने सूर्यस्य
याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः। अग्रे यत्ते दिवि वचः पृथिव्यां यदोषधीषु (१५)

अप्सु वा यजत्र। येनान्तरिक्षमुर्वाततन्त्रं त्वेषः स भानुरर्णवो नृचक्षाः। पुरीष्यासो
अग्रयः प्रावणेभिः सजोषसः। जुषन्ता हव्यमाहुतमनमीवा इषो मही। इडामग्रे पुरुदंसं

सन्नि गोः शंश्वत्तुम९ हवमानाय साध। स्यान्नः सुनुस्तनयो विजावाग्ने सा तं सुमतिर्भूत्वस्मे।
अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्न (१६)

अग्र आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्। चिदंसि तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद
परिचिदंसि तया देवतयाऽ ङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद लोकं पृण छिद्रं पृणार्थो सीद शिवा त्वम्।
इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिरस्मिन् योनावसीपदन्न। ता अस्य सूददोहसः सोमः९ श्रीणन्ति
पृथयः। जन्म देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिवः॥ (१७)

अस्त्वोषधीषु जानन्नष्टाचत्वारि९शब्दः॥ [४]

समित्९ सं कल्पेथा९ सम्प्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ। इषमूर्जमभि संवसानौ सं
वाम्मना९सि सं व्रता समु चित्तान्याकरम्। अग्ने पुरीष्याधिपा भवा त्वं नः। इषमूर्जं
यजमानाय धेहि। पुरीष्यस्त्वमग्ने रयिमान्पुष्टिमा९ अंसि। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां
योनिमिहासदः। भवतं नः समनसौ समोकसौ (१८)

अरेपसौ॥ मा यज्ञ९ हि९सिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः।
मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्निः९ स्वे योनावभारुखा। तां विश्वेदैवैरऋतुभिः संविदानः
प्रजापतिर्विश्वकर्मा वि मुञ्चतु। यदस्य पारे रजसः शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति
द्विपोऽग्ने वैश्वानर स्वाहा॥ नमः सु तं निर्ऋते विश्वरूपे (१९)

अयस्मयं वि चृता बन्धमेतम्। यमेन त्वं यम्या संविदानोत्तमं नाकमधि रोहयेमम्। यतं
देवी निर्ऋतिरा बबन्ध दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्वि ष्याम्यायुषो न मध्यादथा
जीवः पितुमद्भि प्रमुक्तः। यस्यास्ते अस्याः क्रूर आसञ्जुहोम्येषाम्बन्धानामवसर्जनाय।
भूमिरिति त्वा जनां विदुर्निर्ऋतिः (२०)

इति त्वाहं परि वेद विश्वतः। असुन्वन्तमयंजमानमिच्छ स्तेनस्येत्यां तस्करस्यान्वेषि।
अन्यमस्मदिच्छ सा तं इत्या नमो देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु। देवीमहं निर्ऋतिं वन्दमानः
पितेवं पुत्रं दंसये वचोभिः। विश्वस्य या जायमानस्य वेद शिरःशिरः प्रति सूरि वि
चष्टे। निवेशनः संगमनो वसूनां विश्वा रूपाभि चष्टे (२१)

शर्चीभिः। देव इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे पंथीनाम्। सं वरत्रा दधातन्
निराहावान्कृणोतन। सिञ्चामहा अवटमुद्रिणं वयं विश्वाहादस्तमक्षितम्। निष्कृताहावमवट९

सुवरत्र॑ सुषेचनम्। उ॒द्रिण॑ सि॒ञ्चे अक्षि॑तम्। सीरा॑ यु॒ञ्जन्ति क॒वयो॑ यु॒गा वि तन्व॑ते
पृथ॑क। धीरा॑ दे॒वेषु॑ सु॒म्रया। यु॒नक्त॑ सीरा॒ वि यु॒गा त॑नोत कृ॒ते यो॒नौ व॑पतेह (२२)

बीजम्। गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इध्मृण्या पक्कमायत्। लाङ्गलम्पवीरव॑
सुशेव॑ सु॒मति॑त्सरु। उ॒दित्कृ॑षति गामवि॒म्रफ॑र्य च पी॒वरी॑म्। प्र॒स्थाव॑द्रथ॒वाह॑नम्। शु॒न
नः फाला॒ वि तु॑दन्तु भूमि॑ शु॒न की॒नाशा॑ अ॒भि य॑न्तु वा॒हान्। शु॒नम्प॑र्जन्यो म॒धुना॒
पयो॑भिः शु॒नासीरा॑ शु॒नम्स्मासु॑ धत्तम्। काम॑ कामदु॒धे धु॒क्ष्व मि॒त्राय॑ वरु॒णाय॑ च।
इन्द्रा॑य॒ग्नये॑ पू॒ष्ण ओष॑धीभ्यः प्र॒जाभ्यः॑। घृ॒तेन॑ सी॒ता म॒धुना॒ सम॑क्ता वि॒श्वेदै॒वैरनु॑मता
म॒रुद्भिः॑। ऊ॒र्जस्व॑ती प॒र्यसा॑ पि॒न्वमा॑ना॒स्मान्ध॑सी॒ते प॒र्यसा॑भ्याव॒वृध्स्व॥ (२३)

समौकसौ विश्वरूपे वि॒दुर्नि॑र॒क्त॒तिर॑भि च॑ष्ट इ॒ह मि॒त्राय॑ द्वावि॑शतिश्च॥ [५]

या जाता ओषधयो दे॒वेभ्य॑स्त्रियु॒गम्पु॑रा। म॒न्दा॒मि ब॒भ्रूणा॑म॒ह॑ श॒तं धा॑मानि स॒प्त
च। श॒तं वो॑ अ॒म्ब धा॑मानि स॒हस्र॑मु॒त वो॑ रु॒हः। अथा॑ श॒तक्र॑त्वो यू॒यमि॑मं मे॒ अग॑दं
कृ॒ता पु॒ष्पाव॑तीः प्र॒सूव॑तीः फ॒लिनी॑र॒फला॑ उ॒ता अ॒श्वा इ॒व स॒जित्वा॑री॒र्वीरु॑धः पा॒रयि॑ष्णवः।
ओष॑धीरि॒ति मा॒तर॒स्तद्वा॑ दे॒वीरु॑पं ब्रु॒वे। रपा॑सि वि॒घ्नती॑रि॒त् रपः॑ (२४)

चातयमानाः। अ॒श्व॒त्ये वो॑ नि॒षद॑नम्पु॒र्णे वो॑ व॒सतिः॑ कृ॒ता। गो॒भाज॑ इ॒त्कि॒ला॒सथ॑
य॒त्स॒नव॑थ॒ पूरु॑षम्। यद॒हं वा॒जय॑न्नि॒मा ओष॑धीर॒हस्त॑ आ॒दधे॑। आ॒त्मा य॒क्ष्मस्य॑ न॒श्यति॑
पु॒रा जी॑व॒गृभो॑ यथा। यदोष॑धयः स॒ंगच्छ॑न्ते रा॒जानः॑ स॒मि॒तावि॑व। वि॒प्रः स उ॑च्यते
भि॒षग्र॑क्षो॒हामी॑व॒चात॑नः। निष्कृ॑ति॒र्नाम॑ वो मा॒ताथा॑ यू॒य॑ स्थ॒ सङ्कृ॑तीः। स॒राः प॑त॒त्रिणीः॑ (२५)

स्थ॒न॒ यदा॑म॒रय॑ति निष्कृ॒ता। अ॒न्या वो॑ अ॒न्याम॑व॒त्वन्या॑न्यस्या॒ उपा॑वत। ताः सर्वा॑
ओष॑धयः स॒विदा॑ना इ॒दम्मे॑ प्रा॒वता॑ वचः। उ॒च्छु॒ष्मा ओष॑धीना॒ गावो॑ गो॒ष्ठादि॑वेरते। ध॒न॑
स॒निष्य॑न्तीनामा॒त्मानं॑ तव॒ पूरु॑ष। अ॒ति वि॒श्वोः प॑रि॒ष्ठाः स्तेन॑ इ॒व ब्र॑जम॒क्रमुः। ओष॑धयः
प्रा॒च्यवु॑र्यत् किं च॒ तनु॑वा॒ रपः॑। याः (२६)

त॒ आ॒त॒स्थुरा॑त्मानं॒ या आ॑वि॒विशुः प॑रुःप॑रुः। तास्ते॒ यक्ष्मं॑ वि बा॒धन्ता॑मु॒ग्रो म॑ध्यम॒शीरि॑व।
सा॒कं य॑क्ष्म॒ प्र प॑त॒ श्ये॒नेन॑ कि॒किदी॑विना॒। सा॒कं वा॑तस्य॒ ध्राज्या॑ सा॒कं न॑श्य नि॒हाक॑या।
अ॒श्वाव॑ती॑ सौम॒वती॑मूर्जय॒न्तीमु॑दौज॒सम्। आ वि॑त्सि॒ सर्वा॑ ओष॑धीर॒स्मा अ॑रि॒ष्टता॑तये।
याः फ॒लिनी॑र्या अ॒फला॑ अ॒पुष्पा॑ याश्च॒ पुष्पि॑णीः। बृ॒हस्प॑तिप्र॒सूता॒स्ता नो॑ मु॒ञ्चन्त्व॑हंसः।

याः (२७)

ओषधयः सोमराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तासां त्वमस्युत्तमा प्र णौ जीवातवे सुवा। अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयः परि। यं जीवमश्रवामहे न स रिष्याति पूरुषः। याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च दूरं परांगताः। इह संगत्य ताः सर्वा अस्मै सं दंत भेषजम्। मा वो रिषत्खनिता यस्मै चाहं खनामि वः। द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम्। ओषधयः सं वदन्ते सोमैन सह राज्ञा। यस्मै करोति ब्राह्मणस्तं राजन्यारयामसि॥ (२८)

रपः पतत्रिणीर्या अहंसो याः खनामि वोऽष्टादश च॥ [६]

मा नो हिंसीज्जनिता यः पृथिव्या यो वा दिवः सत्यधर्मा ज्ञाना। यश्चापश्चन्द्रा बृहतीर्जज्ञान कस्मै देवाय हविषा विधेम। अभ्यावर्तस्व पृथिवि यज्ञेन पयसा सह। वपां ते अग्निरिषितोऽव सर्पतु। अग्ने यत्ते शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं यद्यज्ञियम्। तद्देवेभ्यो भरामसि। इषमूर्जमहमित आ (२९)

दद ऋतस्य धाम्नो अमृतस्य योनेः। आ नो गोषु विशत्वौषधीषु जहामि सेदिमनिराममीवाम्। अग्ने तव श्रवो वयो महिं भ्राजन्त्यर्चयो विभावसो। बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्य दधासि दाशुषे कवे। इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य। स दंशतस्य वपुषो वि राजसि पृणक्षिं सानसि रयिम्। ऊर्जो नपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व (३०)

धीतिभिर्हितः। त्वे इषः सं दधुर्भूरिरेतसश्चित्रोतयो वामजाताः। पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना। पुत्रः पितरां विचरन्नुपावस्युभे पृणक्षि रोदसी। ऋतावानम्महिषं विश्वचर्षणिमग्निं सुम्नाय दधिरे पुरो जनाः। श्रुत्कर्णं सप्रथस्तं त्वा गिरा दैव्यम्मानुषा युगा। निष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तं राधसे महे। रातिम्भृगूणामुशिजं क्विक्रंतुं पृणक्षिं सानसिम् (३१)

रयिम्। चितः स्थ परिचितं ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवाः सीदता। आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा वाजस्य सङ्गथे। सं ते पयांसि समु यन्तु वाजाः सं वृष्णियान्यभिमातिषाहः। आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व॥ (३२)

आ मन्दस्व सानसिमेकान्नचत्वारिंशच्च॥ [७]

अभ्यंस्थाद्विधाः पृतना अरातीस्तदग्निराह तदु सोमं आह। बृहस्पतिः सविता तन्मं आह पुषा माधात्सुकृतस्य लोके। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुतं जनिम् ततै अर्वन्। अपां पृष्ठमसि योनिर्ग्रेः समुद्रमभितः पिन्वमानम्। वर्धमानम्महः (३३)

आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। ब्रह्म जज्ञानम्रथमम्पुरस्ताद्वि सीमृतः सुरुचो वेन आवः। स बुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवः। हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेकं आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु (३४)

द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः। नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः। येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु। येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः। या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पती रनु। ये वावटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ (३५)

महोऽनु यातुधानानामेकादश च॥ [८]

ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा सुकृता। मा त्वा समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्णोऽव्यथमाना पृथिवी दृह। प्रजापतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीम्रथस्वतीम्रथोऽसि पृथिव्यसि भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृह पृथिवीं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायोपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै (३६)

चरित्रायाग्निस्त्वाभि पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषःपरुषः परि। एवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन च। या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहसि। तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्। अषाढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व पृतन्यतः। सहस्रवीर्या (३७)

असि सा मां जिन्वा मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीनः

सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवः रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। तद्विष्णोः परमम् (३८)

पदः सदा पश्यन्ति सूरयः। दिविव चक्षुराततम्। ध्रुवासिं पृथिवि सहस्व पृतन्यतः। स्यूता देवेभिरमृतेनागाः। यास्तै अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। विराट् (३९)

ज्योतिरधारयत्सम्राड्ज्योतिरधारयत्स्वराड्ज्योतिरधारयत्। अग्ने युक्ष्वा हि ये तवाश्वासो देव साधवः। अरं वहन्त्याशवः। युक्ष्वा हि देवहूतमाः अश्वाः अग्ने रथीरिव। नि होतां पूर्त्यः संदः। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त (४०)

होत्राः। अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य च। अग्निज्योतिषा ज्योतिष्मानुक्मो वर्चसा वर्चस्वान्। ऋचे त्वा रुचे त्वा समिध्वन्ति सरितो न धेनः। अन्तरहृदा मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारां अभि चांक्षीमि। हिरण्ययो वेतसो मध्यं आसाम्। तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः। तस्यांसते हरयः सप्त तीरै स्वधां दुहाना अमृतस्य धारां॥ (४१)

प्रतिष्ठायै सहस्रवीर्या परमं विराट्सप्त तीरै चत्वारि च॥ [९]

आदित्यं गर्भम्पयसा समञ्जस्यसहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम्। परि वृद्धिं हरसा माभि मृक्षः शतायुषं कृणुहि चीयमानः। इमं मा हिंसीद्विपादम्पशूनाः सहस्राक्ष मेध आ चीयमानः। मयुमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वातस्य ध्राजिं वरुणस्य नाभिमश्वं जज्ञानः संरिरस्य मध्ये। शिशुं नदीनाः हरिम्द्रिबुद्धमग्ने मा हिंसीः (४२)

परमे व्योमन्। इमं मा हिंसीरेकशफम्पशूनां कनिकृदं वाजिनं वाजिनेषु। गौरमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। अजंस्रमिन्दुमरुषम्भुरण्युमग्निमीडे पूर्वचित्तो नमोभिः। स पर्वभिरऋतुशः कल्पमानो गां मा हिंसीरदिति विराजम्। इमं

संमुद्रः शतधारमुत्सं व्यच्यमानम्भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदिति जनायाग्रे मा (४३)

हिंसीः परमे व्योमन्। गव्यमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद।
वरून्नि त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमवि जज्ञानां रजसः परस्मात्। महीः साहस्रीमसुरस्य
मायामग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्। इमामूर्णायुं वरुणस्य मायां त्वचम्पशूनां द्विपदां
चतुष्पदाम्। त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्रमग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्। उष्ट्रमारण्यमनु (४४)

ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। यो अग्निरग्नेस्तपसोऽधि जातः शोचात्पृथिव्या
उत वा दिवस्पतिं। येन प्रजा विश्वकर्मा व्यानद्वमग्रे हेडः परि ते वृणक्तु। अजा
ह्यग्नेरजनिष्ट गर्भात्सा वा अपश्यञ्जनितामग्रे। तया रोहमायन्नपु मेध्यासस्तया देवा
देवतामग्र आयन्। शरभमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद॥ (४५)

अग्रे मा हिंसीरग्रे मोष्ट्रमारण्यमनु शरभं नवं च॥ [१०]

इन्द्राग्नी रोचना दिवः परि वाजेषु भूषथः। तद्वा चेति प्र वीर्यम्। श्रथद्वत्रमुत संनोति
वाजमिन्द्रा यो अग्नी सहस्री सपर्यात्। इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरेः सहस्तमा सहसा
वाजयन्ता। प्र चरषणिभ्यः पृतना हवेषु प्र पृथिव्या रिरिचाथे दिवश्च। प्र सिन्धुभ्यः प्र
गिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्राग्नी विश्वा भुवनात्यन्या। मरुतो यस्य हि (४६)

क्षयै पाथा दिवो विमहसः। स सुंगोपातमो जनः। यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा
मतीनाम्। मरुतः शृणुता हवम्। श्रियसे कम्भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः
सुखादयः। ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः। अव ते हेड
उदुत्तमम्। कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता। (४७)

को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुरह्णायून। आसन्निपून् हृथ्वसो
मयोभून् य एषाम् भृत्यामृणधत्स जीवात्। अग्रे नया देवानां शं नो भवन्तु वाजैवाजे।
अप्स्वग्रे सधिष्टव सौषधीरनु रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। वृषा सोम द्युमा अंसि
वृषा देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे। इमं मै वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्रे स
त्वं नो अग्रे॥ (४८)

हि वृता म एकादश च॥ [११]

अपां त्वेमन्नयं पुरो भुवः प्राची ध्रुवक्षितिस्त्र्यविरन्द्राग्नी मा छन्द आशुस्त्रिवृदग्नेर्भागै-

ऽस्येकयेयमेव सा याग्रे जातानुग्वृत्राणि त्रयोदश॥[१२] अपां त्वेन्द्राग्नी इयमेव देवताता
षट्त्रिंशत्॥36॥ अपां त्वेमन् हविषा वर्धनेन॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमन्त्सादयाम्यपां त्वोद्मन्त्सादयाम्यपां त्वा भस्मन्त्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि
सादयाम्यपां त्वायने सादयाम्यर्णवे सदने सीद समुद्रे सदने सीद सलिले सदने सीदापां
क्षये सीदापां सधिषि सीदापां त्वा सदने सादयाम्यपां त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा
पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां त्वा पार्थसि सादयामि गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो
जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः॥ (१)

योनौ पञ्चदश च॥[१]

अयम्पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायनो वसन्तः प्राणायनो गायत्री वासन्ती गायत्रियै
गायत्रं गायत्रादुपां शुरुपां शोस्त्रिवृत्रिवृतौ रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापतिगृहीतया
त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्माणं ग्रीष्मो
मानसस्त्रिष्टुग्रीष्मो त्रिष्टुभं ऐडमैडादन्तर्यामोऽन्तर्यामात् पञ्चदशः पञ्चदशाद्बृहद्बृहतो भरद्वाज
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया मनः (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्ववचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगती
वार्षी जगत्या ऋक्षममृक्षमाच्छुक्रः शुक्रात्सप्तदशः सप्तदशाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराथ्सुवस्तस्य श्रोत्रं सौव
शरच्छौत्र्यनुष्टुप्छारदनुष्टुभः स्वारं स्वारात्मन्थी मन्थिनं एकविंश एकविंशाद्वैराजं
वैराजाज्जमदग्निर्ऋषिः प्रजापतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्माती हेमन्तो
वाच्यायनः पङ्क्तिर्हेमन्ती पङ्क्तौ निधनं वन्निधनंवत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिंशौ
त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाक्रररेवते शाक्रररेवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया

वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनो जमदग्निर्ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च॥ [२]

प्राचीं दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथस्तोमः स उ पञ्चदशवर्तनिस्त्र्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानङ्ग ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं पञ्चदशः स्तोमः स उ सप्तदशवर्तनिर्दित्यवाङ्मयस्नेतायानां दक्षिणाद्वातो वातः सनातन ऋषिः प्रतीचीं दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विद् (५)

द्रविणं सप्तदशः स्तोमः स उवेकविंशवर्तनिस्त्रिवृथसो वयो द्वापुरोऽयानाम्पश्चाद्वातो वातोऽह्मन् ऋषिरुदीची दिशा शरदृतूनामित्रावरुणौ देवता पुष्टं द्रविणमेकविंशः स्तोमः स उ त्रिणवर्तनिस्तुर्यवाङ्मय आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रत्न ऋषिरूर्ध्वा दिशा ह्येमांश्शिरोवावृतूनामृहस्पतिर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उ त्रयस्त्रिंशवर्तनिः पष्ठवाङ्मयोऽभिभूरयानां विष्वग्वातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मन् तस्मिन्क्षत्रेऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायांस्मिन्कर्मत्रस्यां देवहृत्याम्॥ (६)

विद्वष्टवाङ्मयोऽष्टाविंशतिश्च॥ [३]

ध्रुवक्षेतिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमा सीद साध्या उख्यस्य केतुम्रथमम्पुरस्तादश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा। स्वासस्था तनुवा सं विंशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। कुलायिनी वसुमती वयोधा रयि नो वर्ध बहुलं सुवीरम्। (७)

अपामंतिं दुर्मतिम्बाधमाना रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्ती सुवर्धेहि यजमानाय पोषमश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। अग्नेः पुरीषमसि देवयानी तां त्वा विश्वे अभि गृणन्तु देवाः। स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्वाश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भनी दिशामधिपत्नी भुवनानाम्। (८)

ऊर्मिर्द्रप्सो अपामंसि विश्वकर्मा त ऋषिरश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। सज्जूरऋतुभिः सज्जर्विधाभिः सज्जर्वसुभिः सज्जूरुद्रैः सज्जूरदित्यैः सज्जर्विश्वेदेवैः सज्जूर्देवैः

सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्र्यै त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा। प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्म उर्व्या वि भाहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषधीर्जिन्व द्विपात्पाहि चतुष्पादव दिवो वृष्टिमेरय॥ (९)

सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च॥ [४]

त्र्यविर्वयस्त्रिष्टुप्छन्दो दित्युवाङ्वयो विराट्छन्दः पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दस्त्रिवत्सो वयं उष्णिहा छन्दस्तुर्युवाङ्वयोऽनुष्टुप्छन्दः षष्ठ्याद्वयो बृहती छन्द उक्षा वयः सतोबृहती छन्द ऋषभो वयः ककुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्गान् वयः पङ्क्तिश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दो व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्दः सिं०हो वयश्छुदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षत्रं वयो मयदं छन्दो विश्वकर्मा वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः॥ (१०)

पुरुषो वयष्पङ्क्तिंशतिश्च॥ [५]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकां द०हतं युवम्। पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि बाधताम्॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीम्भास्वतीं० सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षमन्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं द०हान्तरिक्षं मा हि०सीर्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुस्त्वभि पातु म०ह्या स्वस्त्या छुर्दिपां (११)

शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद। राज्यसि प्राची दिग्विराडसि दक्षिणा दिख्सम्राडसि प्रतीची दिख्स्वराडस्युदीची दिगधिपत्यसि बृहती दिगायुर्मे पाहि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्मे पाहि श्रोत्रं मे पाहि मनो मे जिन्व वाचं मे पिन्वात्मानं मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छ॥ (१२)

छुर्दिपां पिन्व पद्व॥ [६]

मा छन्दः प्रमा छन्दः प्रतिमा छन्दोऽस्त्रीविश्छन्दः पङ्क्तिश्छन्द उष्णिहा छन्दो बृहती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दो विराट्छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि छन्दो मनुश्छन्दो वाक्छन्दः कृपिश्छन्दो हिरण्यं छन्दो गोश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दः। अग्निर्देवता (१३)

वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा देवतादित्या देवता विश्वे देवा देवता मरुतो देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्धासि राड्भुवासि धरुणा यच्चसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वा कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा यन्त्री राड्भुवासि धरणी धृत्र्यसि धरित्र्यायुषे त्वा वचसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुषे त्वा षट्॥ [७]

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादशस्तपो नवदशोऽभिवर्तः सवि॑शो धरुण॑ एकवि॑शो वचो॑ द्वावि॑शः सम्भरणस्त्रयोवि॑शो योनिश्चतुर्वि॑शो गर्भाः पञ्चवि॑श ओजस्त्रिणवः क्रतुरेकत्रि॑शः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रि॑शो ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रि॑शो नार्कः षट्त्रि॑शो विवर्तोऽष्टाचत्वारि॑शो धृत्रश्चतुष्टोमः॥ (१५)

आशुः सप्तत्रि॑शत्॥ [८]

अग्नेर्भागोऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्म स्पृतं त्रिवृधस्तोम इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रं स्पृतम्पञ्चदशः स्तोमो नृचक्षसाम्भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रं स्पृतं सप्तदशः स्तोमो मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकवि॑शः स्तोमोऽदित्यै भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथस्पृतं चतुर्वि॑शः स्तोम आदित्यानां भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पञ्चवि॑शः स्तोमो देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यं समीचीर्दिशः स्पृताश्चतुष्टोमः स्तोमो यावानाम्भागोऽस्ययावानामाधिपत्यं प्रजाः स्पृताश्चतुश्चत्वारि॑शः स्तोम ऋभूनाम्भागोऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यम्भूतं निशान्तं स्पृतं त्रयस्त्रि॑शः स्तोमः॥ (१७)

वसूनां भागोऽसि षट्त्वारि॑शच्च॥ [९]

एकयास्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत्तिसृभिरस्तुवत ब्रह्मांसृज्यत ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत् पञ्चभिरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानाम्पतिरधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवत सप्तर्षयोऽंसृज्यन्त धाताधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरोऽंसृज्यन्तादितिरधिपत्यासीदेकादशभिरंसृज्यन्तार्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत मासां असृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिः (१८)

आसीत्पञ्चदशभिर्स्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्सप्तदशभिर्स्तुवत पशवो-
ऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीन्नवदशभिर्स्तुवत शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी
आस्तामेकविंशत्यास्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीन्नर्यौविंशत्यास्तुवत
क्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पञ्चविंशत्यास्तुवतारण्याः पशवोऽसृज्यन्त
वायुरधिपतिरासीत्सप्तविंशत्यास्तुवत द्यावापृथिवी वि (१९)

ऐतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवविंशत्यास्तुवत
वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशतास्तुवत प्रजा असृज्यन्त
यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नर्यस्त्रिंशतास्तुवत भूतान्यंशाम्यन्प्रजापतिः
परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

सं वत्सरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगङ्गनित्री
त्रयं एनाम्महिमानः सचन्ते॥ छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनुं सञ्चरन्ती।
सूर्यपत्नी वि चरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामनुं तिस्र
आगुक्ष्यो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेका रक्षति देवयूनाम्। चतुष्टोमो अभवद्या तुरीया यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती।
गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभम्बृहदर्कं युञ्जानाः सुवराभरन्निदम्। पञ्चभिर्धाता वि दधाविदं
यत्तासां स्वसृरजनयत्पञ्चपञ्च तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि कर्तवो
वसानाः॥ त्रिंशत्स्वसार उप यन्ति निष्कृतं समानं केतुम्प्रतिमुञ्चमानाः। (२२)

ऋतुस्तन्वते कवयः प्रजान्तीर्मध्यैछन्दसः परि यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति
मुञ्चते नभो रात्रीं देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमाना नानारूपा मातुरस्या
उपस्थै। एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजान गर्भम्महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्यून्यसहन्त
देवा हन्तासुराणामभवच्छर्वाभिः। अनानुजामनुजाम्मामर्कत सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्।
भूयासम् (२३)

अस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त। अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा
आष्ट प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम्। भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा
प्र युक्त। पञ्च व्युष्टिरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाग्रीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदशेन

क्लृप्ताः संमानमूर्ध्नीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्युपप्लवामेका महिमानम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु
धर्मस्यैका सवितैका नि यच्छति। या प्रथमा व्यौच्छत्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः
पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तराः समाम्। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाद्विश्वरूपा शबलीरग्निर्केतुः।
समानमर्थः स्वपस्यमाना बिभ्रती जरामंजर उप आगाः। ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमागादह्ना
नेत्री जनित्री प्रजानाम्। एका सती बहुधोषो व्युच्छस्यर्जिणी त्वं जरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जमेका प्रतिमुञ्चमाना भूयासमेकं पत्येकान्नविशतिश्च॥ [११]

अग्रे जातान्म णुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना
अहेडन्तव स्याः शर्मन्निवरूथ उद्वित्। सहसा जातान्म णुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयः स्याम् प्र णुदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारिंशः
स्तोमो वर्चो द्रविणः षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

अप्सो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो
व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो
रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सष्टृच्छन्दोऽनुष्टृच्छन्दः
ककुच्छन्दस्त्रिकुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं छन्दः (२७)

पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो भृज्वाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः
पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो
विषर्धाश्छन्दश्छुदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽङ्गाङ्गं छन्दः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः॥ त्वं सौमासि
सत्पतिस्त्वं राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः॥ भद्रा तै अग्रे स्वनीक सन्दग्धोरस्य
सतो विषुणस्य चारुः। न यत्तं शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥
भद्रं तै अग्रे सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशद्दृशे ददृशे नक्तया चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्। सैनानीकेन सुविदत्रो

अस्मे यष्टा देवाः आयजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत रेवद्विदीहि। स्वस्ति नो दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यज्ञथाय देव। यथ्सोमहि दिविजात प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा होतर्मनुषः (३०)

देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजासि। एवानो अद्य संमना समानानुशत्रं उशतो यक्षि देवान्॥ अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतारः रत्नधातमम्॥ वृषा सोम द्युमाः असि वृषा देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे॥ सान्तपना इदः हविर्मरुतस्तश्च जुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुरह्णायुस्तिरः सत्यानि मरुतः (३१)

जिघांसात् द्रुहः पाशं प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्तना तम्। संवत्सरीणां मरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषेषु। तस्मत्पाशान्त्र मुञ्चन्त्वहंसः सान्तपना मदिरा मादयिष्णवः। पिप्रीहि देवाः उशतो यविष्ठ विद्वाः ऋतूः ऋतुपते यज्ञेह। ये देव्या ऋत्विजस्तेभिर्ग्रे त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्ने यदद्य विशो अन्धरस्य होतः पावक (३२)

शोचे वेष्टः हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वि यद्गूरुह्या वहं यविष्ठ या ते अद्या। अग्निना रयिमश्रवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवत्तमम्॥ गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहमेधासु आ गंत मरुतो मापं भूतन। प्रमुञ्चन्तो नो अहंसः। पूर्वाभिर्हि दंदाशिम शरद्विर्मरुतो वयम्। महौभिः (३३)

चरुषणीनाम्। प्र बुध्रिया ईरते वो महांसि प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं दम्यम्भागमेतं गृहमेधीयम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्हविष्मंती घृताची। उप स्वैनमरमतिर्वसूयुः। इमो अग्ने वीततमानि हव्याजस्रो वक्षि देवतातिमच्छं। प्रति न ईः सुरभीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमनर्वाणः रथेशुभम्। (३४)

कणा अभि प्र गांयत। अत्यासो न ये मरुतः स्वश्चो यक्षदृशो न शुभयन्त मर्याः। ते हर्म्येष्टाः शिशवो न शुभ्रा वत्सासो न प्रक्रीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युञ्जते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः। उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वयं इव मरुतः केन (३५)

चित्प॒था। श्रोत॑न्ति॒ कोशा॒ उप॑ वो रथे॒ष्वा घृ॒तमु॑क्षता॒ मधु॑वर्णम॒र्चते। अ॒ग्निम॑ग्नि॒ः हवी॑मभिः सदा॑ हवन्त॒ विश॑पतिम्। ह॒व्यवा॑हं पुरु॒प्रियम्। त॑ हि शश्व॑न्त॒ ईड॑न्ते सृ॒चा दे॒वं घृ॒तश्चु॑ता। अ॒ग्निः ह॒व्याय॒ वोढ॑वे। इन्द्रा॑ग्नी रोच॒ना दि॒वः श्रथ॑द्व॒त्रमिन्द्र॑ वो वि॒श्वत॑स्परीन्द्रं नरो॒ विश्व॑कर्मन् ह॒विषा॑ वावृ॒धानो॒ विश्व॑कर्मन् ह॒विषा॑ वर्ध॒नेन॥ (३६)

सूर्य॑स्य॒ मनु॑षो मरु॒तः पाव॑क॒ महो॑भी रथे॒शुभं॒ केन॑ षट्त्वारि॑शच्च॥ [१३]

र॒श्मिर॑सि॒ राज्य॑स्य॒यं पुरो॑ हरि॑केशोऽग्नि॒र्मूर्धेन्द्रा॑ग्निभ्यां॒ बृह॑स्पति॒र्भूय॑स्कृ॒दस्य॑ग्निना॒ विश्वा॑षाद्व॒जाप॑तिर्मन॒सा कृ॑त्तिका॒ मधु॑श्च॒ समि॑द्दि॒शान्द्राद॑श॥ [१४] र॒श्मिर॑सि॒ प्रति॑ धे॒नुम॑सि॒ स्तन॑यिबु॒सनि॑रस्यादि॒त्याना॑ः स॒प्तत्रि॑शत्॥ ३७॥ र॒श्मिर॑सि॒ को अ॒द्य यु॑ङ्क्ते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

र॒श्मिर॑सि॒ क्षया॑य त्वा॒ क्षय॑ जिन्व॒ प्रेति॑रसि॒ धर्मा॑य त्वा॒ धर्म॑ जिन्वा॒न्विति॑रसि दि॒वे त्वा॒ दिवं॑ जिन्व॒ संधि॑र॒स्यन्तरि॑क्षाय॒ त्वान्तरि॑क्षं जिन्व॒ प्रति॑धि॒रसि॒ पृथि॒व्यै त्वा॒ पृथि॒वीं जिन्व॑ विष्ट॒म्भोऽसि॑ वृष्ट्यै॒ त्वा॒ वृष्टि॑ जिन्व॒ प्रवा॑स्यहे॒ त्वाह॑र्जिन्वानु॒वासि॑ रात्रि॒यै त्वा॒ रात्रि॑ जिन्वो॒शिग॑सि (१)

वसु॑भ्यस्त्वा॒ वसू॑जिन्व॒ प्रके॑तोऽसि॒ रुद्रे॑भ्यस्त्वा॒ रुद्रा॑जिन्व॒ सुदी॑तिर॒स्यादि॒त्येभ्य॑स्त्वा॒ ऽऽदि॒त्याजि॒न्वौजो॑ऽसि॒ पितृ॑भ्यस्त्वा॒ पितॄ॑जिन्व॒ तन्तु॑रसि॒ प्रजा॑भ्यस्त्वा॒ प्रजा॑ जिन्व॒ पृ॒तना॑षाड॒सि प॒शुभ्य॑स्त्वा॒ प॒शूजि॑न्व॒ रेव॑द॒स्योष॑धीभ्य॒स्त्वोष॑धीर्जिन्वाभि॒जिद॑सि॒ यु॒क्तग्रा॑वेन्द्रा॒य त्वेन्द्र॑ जिन्वाधि॒पति॑रसि॒ प्रा॒णाय॑ (२)

त्वा॒ प्रा॒णं जिन्व॑ यु॒न्तास्य॑पानाय॒ त्वापा॑नं जिन्व॒ स॒ःसर्पो॑ऽसि॒ चक्षु॑षे त्वा॒ चक्षु॑र्जिन्व॒ वयो॑धा अ॒सि श्रोत्रा॑य त्वा॒ श्रोत्रं॑ जिन्व॒ त्रिवृ॑दसि॒ प्रवृ॑दसि॒ स॒वृ॑दसि॒ वि॒वृ॑दसि॒ स॒ःरोहो॑ऽसि॒ नीरो॑होऽसि॒ प्ररो॑होऽस्य॒नुरो॑होऽसि॒ वसु॑कोऽसि॒ वेप॑थ्रिरसि॒ वस्य॑ष्टिरसि॥ (३)

उ॒शिग॑सि॒ प्रा॒णाय॒ त्रिच॑त्वारि॑शच्च॥ [१]

राज्यंसि प्राची दिग्वसंवस्ते देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनाम्प्रतिधर्ता त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथयस्तन्नातु रथन्तरं साम् प्रतिष्ठित्यै विराडसि दक्षिणा दिगुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनाम्प्रतिधर्ता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु प्रउंगमुक्थमव्यथयस्तन्नातु बृहत्साम् प्रतिष्ठित्यै सम्राडसि प्रतीची दिक् (४)

आदित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधर्ता सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु मरुत्वतीयमुक्थमव्यथयस्तन्नातु वैरूपं साम् प्रतिष्ठित्यै स्वराडस्युदीची दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधर्तैकविंशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु निर्वैवल्यमुक्थमव्यथयस्तन्नातु वैराजं साम् प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृहती दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयः (५)

बृहस्पतिर्हेतीनाम्प्रतिधर्ता त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्वा स्तोमौ पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभ्रीताः शाक्ररैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षायरषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु॥ (६)

प्रतीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

अयम्पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृथ्सश्च रथौजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च कृतस्थला चाप्सरसौ यातुधाना हेती रक्षांसि प्रहेतिरयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहज्या चाप्सरसौ दृक्खवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरयम्यश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य रथप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रमोचन्ती च (७)

अनुमोचन्ती चाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिरयमुत्तराथस्यद्वसुस्तस्य सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानिग्रामण्यौ विश्वार्ची च घृताची चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिरयमुपर्वग्वसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ विद्युद्धेतिर्वस्फूर्जन्प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यम् (८)

द्विष्णो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदाने सादयाम्यवंतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चक्षसे परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीं विभूमतीम्प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं यच्छु दिवं दृह दिवं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायापानाय

व्यानायोदानायं प्रतिष्ठायै चरित्राय सूर्यस्त्वाभि पातु मृह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया
देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद। प्रोथुदश्चो न यवसे अविष्यन् यदा मुहः संवरणाद्व्यस्थात्।
आदस्य वातो अनु वाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमस्ति॥ (९)

प्रमोचन्ती च यः स्वस्त्याष्टाविंशतिश्च॥ [३]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः रेतांसि जिन्वति॥ त्वामग्ने
पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः॥ अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य
शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रंयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे
शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिषे सुवर्षां जिह्वामग्ने चकृषे हव्याहम्॥ अबोध्यग्निः समिधा
जनानाम् (१०)

प्रति धेनुमिवायतीमुपासम्। यद्वा इव प्र व्यामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ।
अवौचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णौ। गविष्ठिरो नमसा स्तोममग्नौ
दिवीव रुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत्। जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविर्ग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे।
घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति भरतेभ्यः शुचिः। त्वामग्ने अङ्गिरसः (११)

गुहा हितमन्वविन्दच्छिश्त्रियाणं वनेवने। स जायसे मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः
सहसस्पुत्रमङ्गिरः। यज्ञस्य केतुमप्रथमम्पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समिन्धते। इन्द्रेण देवैः
स्रथः स बर्हिषि सीदन्नि होता यजथाय सुक्रतुः। त्वं चित्रश्रवस्तम् हवन्ते विक्षु
जन्तवः। शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्रे हव्याय वोढवे। सखायः सं वः सम्यश्चमिषम् (१२)

स्तोमं चाग्रयै। वर्षिष्ठाय क्षितीनामृजो नग्ने सहस्वते। सः समिद्यवसे वृषन्त्रे
विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्त्या भर। एना वो अग्निं नमसोर्जो
नपातमा हुवे। प्रियं चेतिष्ठमरतिः स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम्। स योजते अरुषो
विश्वभौजसा स दुद्रवत्स्वाहुतः। सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी (१३)

वसूनां देवः राधो जनानाम्। उदस्य शोचिरस्थादाजुह्वानस्य मीदुषः। उद्धमासो
अरुषासो दिविस्पृशः समग्निमिन्धते नरः। अग्ने वाजस्य गोमंत ईशानः सहसो यहो।
अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः। स इधानो वसुष्कविर्ग्निरीडेन्यो गिरा। रेवदस्मभ्यं
पुर्वणीक दीदिहि। क्षपो राजन्नुत त्वनाग्ने वस्तोरुतोपसः। स तिमजम्भ (१४)

रक्षसो दह॑ प्रति॑। आ ते॑ अ॒ग्न इधी॑महि द्यु॒मन्तं॑ दे॒वा॒जरम्। यद्ध॑ स्या ते॒ पनी॑यसी
स॒मिद्दी॑दयति॒ द्यवी॑षः॒ स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। आ ते॑ अ॒ग्न ऋ॒चा ह॒विः शु॒क्रस्य॑ ज्योतिषस्पते।
सु॒श्व॒न्द्र द॒स्म वि॒श॒प॒ते ह॒व्य॒वा॒द्भ्यः॑ हू॒य॒त इ॒षः॒ स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। उ॒भे सु॒श्व॒न्द्र स॒र्पि॒षो
द॒र्वी श्री॑णीष आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑र्याः (१५)

उ॒क्थेपुं॑ शवसस्पत॒ इ॒षः॒ स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। अ॒ग्ने त॒म॒द्याश्वं॑ न स्तोमैः॒ क्रतुं॑ न भ॒द्रः
ह॒दि॒स्पृश॑म्। ऋ॒ध्यामा॑ त॒ ओहैः॑। अ॒धा ह्य॑ग्ने॒ क्रतो॑र्भ॒द्रस्य॑ दक्षस्य सा॒धोः। र॒थीर॑कृतस्य
बृ॒ह॒तो ब॒भूथ॑। आ॒भिष्टे॑ अ॒द्य गी॑र्भिर्गृणन्तोऽ॒ग्ने दा॑शेम। प्र ते॑ दि॒वो न स्त॑नयन्ति शु॒ष्माः।
ए॒भिर्नो॑ अ॒र्कैर्भ॒वा नो अ॒र्वाइ॑ (१६)

सु॒व॒र्न ज्योतिः॑। अ॒ग्ने वि॒श्वे॑भिः सु॒मना॒ अनी॑कैः। अ॒ग्निः॑ हो॒ता॒र॒म्मन्ये॑ दा॒स्व॒न्तं व॒सोः॑
सू॒नुः स॒ह॒सो जा॒तवै॑दसम्। वि॒प्रं न जा॒तवै॑दसम्। य ऊ॒र्ध्वया॑ स्व॒ध्वरो॑ दे॒वो दे॒वाच्या॑
कृ॒पा। घृ॒तस्य॑ वि॒भ्राष्टि॑मनु॒ शु॒क्रशो॑चिष आ॒जुह्वा॑नस्य स॒र्पि॒षः। अ॒ग्ने त्व॒न्नो अ॒न्त॑मः। उ॒त
त्रा॒ता शि॒वो भ॑व व॒रूथ्यः॑। तं त्वा॑ शोचिष्ठ दी॒दिवः॑। सु॒म्राय॑ नूनमी॒महे॑ सखि॒भ्यः।
व॒सु॒र॒ग्निर॒वसु॑श्रवाः। अ॒च्छा न॒क्षि द्यु॒मन्त॑मो र॒यि दाः॑॥ (१७)

ज॒ना॒ना॒मङ्गि॑रस॒ इ॒षः॒ सु॒शमी॑ ति॒ग्मज॑म्भ पु॒र्या अ॒र्वाइ॑सु॒श्रवाः॑ प॒ञ्च च॑॥ [४]

इ॒न्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वा स॒युजा॑ यु॒जा यु॑न॒ज्याघा॑राभ्यां तेज॑सा॒ वर्च॑सो॒क्थेभिः॑ स्तोमै॑भि॒श्छन्दो॑भी
र॒थ्यै पो॑षाय स॒जा॒ताना॑म्मध्यम॒स्थेया॑य म॒या त्वा स॒युजा॑ यु॒जा यु॑न॒ज्याम्बा॑ दु॒ला
नि॒त॒त्रि॒भ्रय॑न्ती मे॒घय॑न्ती व॒र्षय॑न्ती चु॒पु॒णीका॑ नामा॒सि प्र॒जाप॑तिना त्वा वि॒श्वाभि॑र्धो॒भिरु॑प
द॒धामि॑ पृथि॒व्युद॑पुरम॒त्रेन॑ वि॒ष्टा म॑नु॒ष्यास्ते॑ गो॒प्तारो॑ऽ॒ग्निरि॒य॑न्तोऽस्यां ताम॒हम्प्र॑ प॒द्ये सा॑ (१८)

मे श॒र्म च॒ वर्म॑ चा॒स्त्वधि॑द्यौर॒न्तरि॑क्षं ब्रह्म॑णा वि॒ष्टा म॑रुत॑स्ते गो॒प्तारो॑ वा॒यु॒रि॒य॑न्तोऽस्यां
ताम॒हम्प्र॑ प॒द्ये सा॑ मे श॒र्म च॒ वर्म॑ चास्तु॒ द्यौरप॑राजिता॒मृते॑न वि॒ष्टादि॑त्यास्तं गो॒प्ताः
सूर्यो॑ वि॒य॑न्तोऽस्यां ताम॒हम्प्र॑ प॒द्ये सा॑ मे श॒र्म च॒ वर्म॑ चास्तु॥ (१९)

साऽष्टा॑च॒त्वारि॑श॒च॑॥ [५]

बृ॒ह॒स्पति॑स्त्वा सादयतु पृथि॒व्याः पृ॒ष्ठे ज्योति॑ष्म॒तो विश्व॑स्मै प्रा॒णाय॑पा॒नाय॑ विश्वं
ज्योति॑र्य॒च्छा॒ग्निस्ते॑ऽधि॒पति॑र्वि॒श्वक॑र्मा त्वा सादय॒त्वन्तरि॑क्षस्य पृ॒ष्ठे ज्योति॑ष्म॒तो विश्व॑स्मै
प्रा॒णाय॑पा॒नाय॑ विश्वं ज्योति॑र्य॒च्छ वा॒युस्ते॑ऽधि॒पतिः॑ प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु दि॒वः

पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिपतिः
पुरोवातसनिरस्यन्नसनिरसि विद्युत्सनिः (२०)

असि स्तनयिबुसनिरसि वृष्टिसनिरस्यग्नेर्यान्यसि देवानामग्नेर्यान्यसि वायोर्यान्यसि
देवानां वायोयान्यस्यन्तरिक्षस्य यान्यसि देवानामन्तरिक्षयान्यस्यन्तरिक्षमस्यन्तरिक्षाय त्वा
सलिलाय त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा केताय त्वा प्रचेतसे त्वा विवस्वते त्वा
दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यस्त्वर्चे त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा
यशोदां त्वा यशसि तेजोदां त्वा तेजसि पयोदां त्वा पर्यसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां
त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥ (२१)

विद्युत्सनिर्द्युत्वैकान्नत्रिंशच्च॥

[६]

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यस्यूर्ध्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे सीदामप्सुषदसि
श्येनसदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि नाकसदसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य
त्वा द्रविणे सादयामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां
त्वा द्रविणे सादयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानम् (२२)

पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यग्ने यत्ते परं हन्ताम तावेहि स
रभावहे पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्ने यावा अयावा एवा ऊमाः सवः सगरः सुमेकः॥ (२३)

व्यानम्मे द्वात्रिंशच्च॥

[७]

अग्निना विश्वापाट्स्मर्येण स्वराङ्गत्वा शचीपतिरऋषभेण त्वष्टा युज्ञेन मघवान्दक्षिण्या
सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहार्द्येन तनूधा अत्रेन गर्यः पृथिव्यासनोदृम्भिरन्नादो वषट्कारेणर्द्धः
साम्ना तनूपा विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार क्षत्रेण मनुष्यान्श्वेन
च रथेन च वज्र्युतुभिः प्रभुः संवत्सरेण परिभूस्तपसानाधृष्टः सूर्यः सन्तनूभिः॥ (२४)

अग्निनैकान्नपञ्चाशत्॥

[८]

प्रजापतिर्मनसान्धोऽच्छेतो धाता दीक्षायां सविता भृत्यां पूषा सौमक्रयण्यां वरुण
उपनद्धोऽसुरः क्रीयमाणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरन्ध्रिषः प्रोह्यमाणो-
ऽधिपतिरागतः प्रजापतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीध्रात्प्रणीयमान् इन्द्रो हविर्धाने-
ऽदितिरासादितो विष्णुरुपावह्रियमाणोऽथर्वोपोतो यमोऽभिषुतोऽपूतपा आधूयमानो वायुः

पूयमानो मित्रः क्षीरश्रीर्मन्थी संकुश्रीर्वैश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुतो वायुरावृत्तो नृचक्षाः
प्रतिख्यातो भुक्ष आगतः पितृणां नाराशंसोऽसुरात्तः सिन्धुरवभृथमवप्रयन्त्समुद्रोऽवगतः
सलिलः प्रप्लुतः सुवैरुदचं गतः॥ (२५)

रुद्र एकविंशतिश्च॥ [९]

कृत्तिका नक्षत्रमग्निर्देवताग्ने रुचः स्थ प्रजापतेर्धातुः सोमस्यर्चे त्वा रुचे त्वा द्युते
त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी नक्षत्रं प्रजापतिर्देवता मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो
देवताद्रा नक्षत्रं रुद्रो देवता पुनर्वसू नक्षत्रमदितिर्देवता तिष्यो नक्षत्रम्बृहस्पतिर्देवताश्रेषा
नक्षत्रं सर्पा देवता मघा नक्षत्रम्पितरो देवता फल्गुनी नक्षत्रम् (२६)

अर्यमा देवता फल्गुनी नक्षत्रम्भगो देवता हस्तो नक्षत्रं सविता देवता चित्रा
नक्षत्रमिन्द्रो देवता स्वाती नक्षत्रं वायुर्देवता विशाखे नक्षत्रमिन्द्राग्नी देवताऽनूराधा
नक्षत्रम्मित्रो देवता रोहिणी नक्षत्रमिन्द्रो देवता विचृतौ नक्षत्रम्पितरो देवताषाढा नक्षत्रमापो
देवताषाढा नक्षत्रं विश्वे देवा देवता श्रोणा नक्षत्रं विष्णुर्देवता श्रविष्ठा नक्षत्रं वसवः (२७)

देवता शतभिषङ्गक्षत्रमिन्द्रो देवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमज एकपाद्देवता प्रोष्ठपदा
नक्षत्रमहिर्बुध्नियो देवता रेवती नक्षत्रं पूषा देवताश्वयुजौ नक्षत्रमश्विनौ देवतापभरणोर्नक्षत्रं
यमो देवता पूर्णा पश्चाद्यत्तै देवा अदधुः॥ (२८)

फल्गुनी नक्षत्रं वसवस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रेष्मावृतू नभश्च नभस्यश्च वार्षिकावृतू
इषश्चोर्जश्च शारदावृतू सहश्च सहस्यश्च हैमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू
अग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्मम
ज्यैष्ठ्याय सव्रताः (२९)

येऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अग्नि कल्पन्माना इन्द्रमिव देवा
अग्नि सं विंशन्तु संयच्च प्रचेताश्चाग्नेः सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितृणां यमस्येन्द्रस्य
ध्रुवा च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री च मित्रावरुणयोर्मित्रस्य
धातुः प्राची च प्रतीची च वसूनां रुद्राणाम् (३०)

आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि

तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि सहस्रस्य प्रतिमा असि सहस्रस्य विमा
असि सहस्रस्योन्मा असि साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वेका
च शतं च सहस्रं चायुतं च (३१)

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्तश्च परार्धश्चेमा मे
अग्र इष्टका धेनवः सन्तु षष्टिः सहस्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतस्थाः स्थर्तावृधो घृतश्रुतो
मधुश्रुत ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु विराजो नाम कामदुघा
अमुत्रामुष्मिल्लौके॥ (३२)

सप्रता रुद्राणामयुतं च पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [११]

समिद्दिशामाशया नः सुवर्विन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान्। अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदौभ्य
इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान्। रथंतरं सामभिः पात्वस्मान्नायत्री छन्दसां विश्वरूपा।
त्रिवृत्रो विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो वात इदमोजः पिपर्तु। उग्रा दिशामभिभूतिर्वयोधाः
शुचिः शुक्ले अहन्योजसीना। इन्द्रार्धिपतिः पिपृतादतो नो महि (३३)

क्षत्रं विश्वतो धारयेदम्। बृहत्सामं क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजः शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र
स्तोमेन पञ्चदशेन मर्ध्यमिदं वातेन सगरेण रक्ष। प्राचीं दिशं सहयशा यशस्वती
विश्वे देवाः प्रावृषाह्ना सुवर्वती। इदं क्षत्रं दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्वत।
वैरूपे सामन्निह तच्छेकेम जगत्त्यैनं विक्वा वैश्यामः। विश्वे देवाः सप्तदशेन (३४)

वर्च इदं क्षत्रं सल्लिलातमुग्रम्। धृत्रीं दिशां क्षत्रमिदं दाधारोपस्थाशानाम्मित्रवदस्त्वोजः।
मित्रावरुणा शरदाह्ना चिकित्वा अस्मे राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम्। वैराजे सामन्त्रधि मे
मनीषानुष्टुभा सम्भृतं वीर्यं सहः। इदं क्षत्रममित्रवदार्द्रदानु मित्रावरुणा रक्षतमाधिपत्यैः।
सम्नाद्विशां सहस्राग्नी सहस्वत्युत्तुरहेमन्तो विष्टया नः पिपर्तु। अवस्युवाताः (३५)

बृहतीर्नु शर्करीरिमं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः। सुवर्वती सुदुघा नः पर्यस्वती दिशां
देव्यवतु नो घृताचीः। त्वं गोपाः पुंरपुतोत पश्चाद्बृहस्पते याम्या युङ्क्वि वाचम्। ऊर्ध्वा दिशं
रन्तिराशौषधीना संवत्सरेण सविता नो अह्नाम्। रेवत्सामातिच्छन्दा उ छन्दोजातशत्रुः
स्योना नो अस्तु। स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वद्वाते अभि नः (३६)

गृणाहि। घृतवती सवितराधिपत्यैः पर्यस्वती रन्तिराशा नो अस्तु। ध्रुवा दिशां

विष्णुपुत्र्यघोरास्येशाना सहस्रो या मनोता। बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः संधुवाना वाता
अभि नो गृणन्तु। विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी।
विश्वव्यं चा दृषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थै। वैश्वानरो न ऊत्या पृष्टो
दिव्यनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वङ्कया नश्चित्र आ भुवत्को अद्य युङ्क्ते॥ (३७)

महिं सप्तदशेनावस्युवाता अभि नोऽनु नश्चतुर्दश च॥ [१२]

नमस्ते रुद्र नमो हिरण्यबाहवे नमः सहमानाय नम आव्याधिनीभ्यो नमो भवाय नमो
ज्येष्ठाय नमो दुन्दुभ्याय नमः सोमाय नम इरिण्याय द्रापे सहस्राण्येकादश॥ [१३] नमस्ते
रुद्र नमो भवाय द्रापे सप्तविंशतिः॥ २७॥ नमस्ते रुद्र तं वो जम्भे दधामि॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

नमस्ते रुद्र मन्यवं उतो त इषवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते
नमः। या त इषुः शिवतमा शिवम्बभूव ते धनुः। शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र
मृडया। या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापांपकाशिनी। तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभि
चाकशीहि। यामिषु गिरिशन्त हस्तै (१)

बिभर्ष्यस्तेवे। शिवा गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः पुरुषं जगत्। शिवेन वचंसा त्वा
गिरिशाच्छा वदामसि। यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्मं सुमना असत्। अर्ध्यवोचदधिवक्ता
प्रथमो दैव्यो भिषक्। अहींश्च सर्वाङ्गमभ्यन्ध्रसर्वाश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण
उत बभ्रुः सुमङ्गलः। ये चेमां रुद्रा अभितो दिक्षु (२)

श्रिताः सहस्रशोऽवैषां हेड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः। उत्तैनं
गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः। उत्तैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः। नमो अस्तु
नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे। अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः। प्र मुञ्च
धन्वंनस्त्वमुभयोरार्तिर्योज्याम्। याश्च ते हस्त इषवः (३)

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वं सहस्राक्ष शतेषुधे। निशीर्य शल्यानाम्मुखां

शिवो नः सुमना भव। विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवा॥ उत। अनैशत्रस्येष्व
 आभुरस्य निषङ्गिथैः। या तं हेतिर्मादुष्टम् हस्तं बभूव ते धनुः। तयास्मान्
 विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिं ब्रुज। नमस्ते अस्त्वायुधायानां तताय धृष्णवै। उभाभ्यामुत
 ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परिं ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः। अथो य
 इषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्तं दिक्ष्विष्व उभाभ्यां द्वाविंशतिश्च॥ [१]

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्यै दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः
 पशूनाम्पतये नमो नमः सस्त्रिंशराय त्विषीमते पथीनाम्पतये नमो नमो बभ्रुशाय
 विव्याधिनेऽन्नानाम्पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानाम्पतये नमो नमो भवस्य
 हेत्यै जगताम्पतये नमो नमो रुद्रायां तताविने क्षेत्राणाम्पतये नमो नमः सूतायाहन्त्याय
 वनानाम्पतये नमो नमः (५)

रोहिताय स्थपतये वृक्षाणाम्पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणाम्पतये नमो
 नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनाम्पतये नमो नमः उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनाम्पतये
 नमो नमः कृश्ववीताय धावते सत्त्वनाम्पतये नमः॥ (६)

वनानाम्पतये नमो नमः एकात्रिंशच्च॥ [२]

नमः सहमानाय निव्याधिन आव्याधिनीनाम्पतये नमो नमः ककुभाय निषङ्गिणै
 स्तेनानाम्पतये नमो नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणाम्पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते
 स्तायूनाम्पतये नमो नमो निचैरवै परिचरायारण्यानाम्पतये नमो नमः सृकाविभ्यो
 जिघांसद्भ्यो मुष्णताम्पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः प्रकृन्तानाम्पतये नमो नमः
 उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुश्चानाम्पतये नमो नमः (७)

इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नमः आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नमः
 आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमो नमः आसीनेभ्यः
 शयानेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमो
 नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (८)

कुलुश्चानाम्पतये नमो नमोऽश्वपतिभ्यस्त्रीणि च॥ [३]

नमो आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नमो उगणाभ्यस्तृहतीभ्यश्च वो नमो नमो गृध्रसेभ्यो गृध्रसपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातैभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महर्द्धः क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमो नमो रथैभ्यः (९)

रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमः क्षत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मारिभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टैभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नमो इषुकृद्भ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथैभ्यः श्वपतिभ्यश्च द्वे च॥ [४]

नमो भूवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च संवृध्वने च (११)

नमो अग्रियाय च प्रथमाय च नमो आशवे चाजिराय च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमो ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सं वृध्वने च पञ्चविंशतिश्च॥ [५]

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्रियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमो उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च (१३)

नमो आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च॥ (१४)

प्रतिश्रवाय च पञ्चविंशतिश्च॥ [६]

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो दूताय च प्रहिताय च नमो निष्ङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय

च सुधन्वने च नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः
सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च (१५)

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय
च नमः ईध्रियाय चातप्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च
वास्तुपाय च॥ (१६)

वैशन्ताय च त्रिंशच्च॥ [७]

नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च नमः शङ्गाय च पशुपतये
च नमः उग्राय च भीमाय च नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे
च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय नमः शम्भवे च मयोभवे च नमः शङ्कराय
च मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च (१७)

नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय
च नमः आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च
प्रवाह्याय च॥ (१८)

शिवतराय च त्रिंशच्च॥ [८]

नमः इरिण्याय च प्रपथ्याय च नमः किंशिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने
च पुलस्तये च नमो गोष्ठाय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय
च गह्वरेष्ठाय च नमो हृदय्याय च निवेष्याय च नमः पांसव्याय च रजस्याय च
नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१९)

नमः ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पुण्याय च पर्णशद्याय च नमोऽपगुरमाणाय
चाभिघ्नते च नमः आक्खिदते च प्रक्खिदते च नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो
नमो विक्षीणेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमः आनिर्हतेभ्यो नमः आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

उल्प्याय च त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रनीललोहिता एषां पुरुषाणामेषाम्पशूनां मा भेर्मारो मो एषां
किं चनाममत्। या तै रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी। शिवा रुद्रस्य भेषजी
तया नो मृड जीवसे। इमां रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भंगमहे मतिम्।

यथा नः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वम्पुष्टम्प्राप्तं अस्मिन् (२१)

अनातुरम्। मृडा नो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नो वधीः पितरम्मोत मातरम्मिया मा नस्तनुवः (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरुहविष्मन्तो नमसा विधेम ते। आरातै गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्रमस्मे तै अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्यधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

श्रुतं गर्तसदं युवानम्मृगं न भीममुपहृतमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यं तै अस्मन्नि वपन्तु सेनाः। परिं णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परिं त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अव स्थिरा मधवञ्चस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडया मीढुष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चरं पिनाकम् (२४)

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः। यास्तै सहस्रं हेतयोऽन्यमस्मन्नि वपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा कृधि॥ (२५)

अस्मिं स्तनुवः स्तुहि पिनाकमेकान्त्रिंशच्च॥ [१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। अस्मिन्महत्यर्णवैऽन्तरिक्षे भूवा अधि। नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः। नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः। ये वृक्षेषु सस्मिञ्जरा नीलग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अत्रेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो जनान्। ये पथाम्पथिरक्षय ऐलवृदा यव्युधः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरन्ति सूकावन्तो निषङ्गिणः। य एतावन्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे। तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां यैऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च षट्॥ [११]

[अश्मन् य इमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूतस्य यदक्रन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नवं (१) अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषामभिगूर्तिः षट्त्वारिंशत्। अश्मन् हविष्मान्॥]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे। अद्ध्य ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणाः। अश्मङ्स्ते क्षुद्रमुं ते शुग्च्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्य त्वाऽवाक्याग्रे परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो भव। हिमस्य त्वा जरायुणाग्रे परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो भव। उपं (१)

ज्मन्नुपं वेतसेऽवत्तरं नदीष्व। अग्रे पित्तमपामसि। मण्डूकिं ताभिरा गंहि सेमं नो यजम्। पावकवर्णः शिवं कृधि। पावक आ चितयन्त्या कृपा। क्षामन्नुरुच उपसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरः। अग्रे पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान् (२)

वक्षि यक्षि च। स नः पावक दीदिवोऽग्रे देवाः इहा वह। उपं यजः हविश्च नः। अपामिदं न्ययनः समुद्रस्य निवेशनम्। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यः शिवो भव। नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यः शिवो भव। नृपदे वट (३)

अप्सुपदे वङ्गनसदे वङ्गरहिपदे वटश्मुर्विदे वट। ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांनां संवत्सरीणमुपं भागमासते। अहुतादो हविषो यज्ञे अस्मिन्स्वयं जुहुध्वम्मधुनो घृतस्य। ये देवा देवेष्वधि देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरणुतारो अस्या। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम किं च न ते दिवो न पृथिव्या अधि स्तुषु। प्राणदाः (४)

अपानदा व्यानदाश्चक्षुर्दा वर्चोदा वरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको

अस्मभ्य॑ शिवो भव। अग्निस्तिग्मेन॑ शोचिषा॒ य॑सद्विश्वं॒ न्यत्रिणम्। अग्निर्नो॑ व॑सते
रथिम्। सैनानी॑केन सुविदत्रो॑ अस्मे यष्टा॑ देवा॑ आयजिष्ठः स्व॒स्ति। अद॑व्यो गो॒पा उ॒त
नः पर॒स्या अ॒ग्ने द्युम॑दुत रेवदिदीहि॥ (५)

उप॑ देवान् वद्वा॑ण॒दाश्चतु॑श्चत्वारि॑शच्च॥ [१]

य इ॒मा विश्वा॑ भुव॑नानि जुह्व॑द॒षिर्होता॑ निष॒सादा॑ पि॒ता नः। स आ॑शिषा
द्रवि॑णमिच्छ॒मानः पर॑मच्छदो वर॑ आ विवेश। विश्व॑कर्मा॒ मन॑सा॒ यद्विहा॑या धा॒ता वि॑धा॒ता
पर॑मोत सन्दृक्। तेषा॑मिष्टानि॒ समि॑षा म॑दन्ति॒ यत्र॑ सप्त॒रषी॑न्पर॒ एक॑माहुः। यो नः॑ पि॒ता
जनि॑ता यो वि॑धा॒ता यो नः॑ स॒तो अ॒भ्या स॒ज्ज॒जाना॑। (६)

यो देवाना॑ नाम॒धा एक॑ एव त॑सं॒म्प्रश॑न्मभुव॑ना यन्त्य॒न्या। त आय॑जन्त॒ द्रवि॑ण॒
सम॑स्मा॒ ऋष॑यः पूर्वे॒ जरि॑तारो न भू॒ना। अ॒सूर्ता॑ सू॒र्ता रज॑सो वि॒माने॑ ये भू॒तानि॑
सम॑कृ॒ण्वन्नि॒मानि॑। न तं वि॑दाथ॒ य इ॒दं ज॒जाना॑न्यद्यु॒ष्माक॑मन्तर॒म्भवा॑ति। नी॒हारेण॑ प्रावृ॒ता
जल्प्या॑ चासु॒तृपं॑ उक्थ॒शासं॑श्चरन्ति। प॒रो दि॒वा प॒र ए॒ना (७)

पृथि॒व्या प॒रो दे॒वेभि॑रसुरैर्गुहा॒ यत्। क॑स्वि॒द्वर्भ॑ प्रथ॒मं द॑ध्र॒ आपो॑ यत्र॒ देवाः
सम॑गच्छन्त॒ विश्वे॑। तमि॒द्वर्भ॑मप्रथ॒मं द॑ध्र॒ आपो॑ यत्र॒ देवाः सम॑गच्छन्त॒ विश्वे॑। अ॒जस्य॑
नाभा॒वध्येक॑मर्पितं॒ यस्मि॑न्नि॒दं विश्व॑म्भुव॑नमधि॒ श्रित॑म्। विश्व॑कर्मा॒ ह्यज॑नन्ति॒ देव॑ आदि॒द्वन्ध्वो॑
अ॒भव॑द्वितीयः। तृ॒तीयः॑ पि॒ता ज॑नि॒तौष॑धीनाम् (८)

अ॒पां गर्भं॑ व्य॒दधा॑त्पुरु॒त्रा। चक्षु॑षः पि॒ता मन॑सा॒ हि धी॑रौ घृ॒तमै॑ने अ॒जन्त्र॑न्माने।
य॒देदन्ता॑ अ॒दद॑हन्त॒ पूर्वं आ॑दि॒द्यावा॑पृथि॒वी अ॑प्रथेताम्। विश्व॑तंश्चक्षुरु॒त विश्व॑तो॒मुखो॑
विश्व॑तो॒हस्त॑ उ॒त विश्व॑तं॒स्पात्। सं बा॑हुभ्यां नम॑ति॒ सम्प॑तत्रैर्द्यावा॑पृथि॒वी ज॒नय॑ देव॒ एकः॑।
कि॑स्वि॒दासी॑दधि॒ष्ठान॑म॒रम्भ॑णं क॒तम॑थि॒स्वत्कि॑मासीत्। यदी॒ भूमि॑ ज॒नय॑न् (९)

विश्व॑कर्मा॒ वि द्या॑मौर्णो॒न्महि॑ना विश्व॑चक्षाः। कि॑स्वि॒द्वन् क॒ उ॒ स वृ॑क्ष आ॒सीद्य॑तो
द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा पृ॒च्छते॑दु॒ तद्य॑दध्यतिष्ठ॒द्भुव॑नानि धा॒रय॑न्। या ते॒
धा॒मानि॑ पर॒माणि॑ याव॒मा या म॑ध्य॒मा विश्व॑कर्म॒नृते॑मा। शि॒क्षा स॑खि॒भ्यो ह॒विषि॑ स्वधा॒वः
स्वयं॑ यंज॒स्व त॑नुव॒ जुषा॑णः। वा॒चस्प॑ति॒ विश्व॑कर्माण॒मृत॑यै (१०)

म॒नो॒युजं॑ वा॒जे अ॒द्या हु॑वेम। स नो॒ नेदि॑ष्टा॒ हव॑नानि जोष॑ते विश्व॑शंभूर॒वसे॑

साधुकर्मा। विश्वकर्मन् हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना इहास्माकम्मधवा सूरिरस्तु। विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वोरयमुग्रो विहव्यो यथासत्। समुद्राय व्युनाय सिन्धूनाम्पतये नमः। नदीनां सर्वासाम्पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहार्मत्यं हविः॥ (११)

ज्जानेनौषधीनां भूमिं जनयन्वृतये नमो नवं च॥ [२]

उदेनमुत्तरां नयाग्रे घृतेनाहुता। रायस्पोषेण सः सृज प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमम्रतरां कृधि सजातानामसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यो भागधा अंसत्। यस्य कुर्मो हविर्गृहि तमग्रे वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदु त्वा विश्वे देवाः (१२)

अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिं दुर्मतिम्बाधमानाः। रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अस्थात्समिद्धे अग्नावधि मामहानः। उक्थपत्र ईड्यो गृभीतस्तप्तं घर्म परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोष्टे। देवश्रीः श्रीमणाः शतपयाः (१३)

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्। सूर्यरश्मिरहरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदयाः अजस्रम्। तस्य पूषा प्रसवं याति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थुर्वीतः शमित्रे शमिता यजध्वै। तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम्। विमान एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवात्रोदसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीरभि (१४)

चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा समुद्रो अरुणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिंम्यितुरा विवेश। मध्यं दिवो निहितः पृश्निरश्मा वि चक्रमे रजसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः। रथीतमः रथीनां वाजानां सत्पतिम्पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ च वक्षद्यक्षदग्निर्देवो देवाः आ च वक्षत्। वाजस्य मा प्रसवेनौद्वाभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्नाः इन्द्रो मे निग्राभेणाधराः अकः। उद्वाभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विपूचीनान्व्यस्यताम्॥ (१५)

देवाः शतपंथा अ॒भि वाज॑स्य षड्विंश॑तिश्च॥ [३]

आशुः शिशा॑नो वृष॒भो न यु॒ध्मो घ॑नाघ्नः क्षोभे॑णश्चर॒षणी॑नाम्। सङ्क्र॑न्द॒नोऽनि॑मिष
ए॒कवी॒रः श॒त९ से॒ना अ॒जय॑त्स॒कमिन्द्रः॑। स॒क्रन्द॑ने॒नानि॑मिषेण जिष्णु॑ना यु॒त्का॒रेण॑ दुश्च॒वने॑न
धृष्णु॑ना। तदिन्द्रे॑ण जय॒त त॒त्सह॑ध्वं यु॒धो न॒र इ॒पुह॑स्तेन वृष्णा॑। स इ॒पुह॑स्तेः स
नि॒षङ्गि॑र्भिर्वशी स॒स्रष्टा॑ स यु॒ध इन्द्रो॑ ग॒णेन॑। स॒सृष्ट॑जि॒त्सोम॑पा बा॒हुश॒र्ध्यूर्ध्वध॑न्वा
प्रति॑हिताभि॒रस्ता॑। बृह॑स्पते॒ परि दी॒य (१६)

रथे॑न रक्षो॒हामि॒त्रा९ अप॒बाध॑मानः। प्र॒भञ्ज॑न्त्सेनाः प्रमृ॑णो यु॒धा ज॑यन्त॒स्माक॑मे॒ध्वयि॑ता
रथाना॑म्। गो॒त्रभि॑दं गो॒विदं॑ वज्र॒बाहुं॑ जय॑न्त॒मज्मं॑ प्रमृ॑णन्त॒मोज॑सा। इ॒म९ सं॒जाता॑ अ॒नु
वी॒रय॑ध्व॒मिन्द्र९ स॒खायोऽनु॑ स॒ र॑भध्वम्। ब॒ल॒वि॒ज्ञायः॑ स्थवि॑रः प्रवी॑रः स॒ह॒स्वान् वा॒जी
सह॑मान उ॒ग्रः। अ॒भिर्वी॑रो अ॒भिस॑त्वा स॒हो॒जा जै॒त्रमिन्द्र॑ रथ॒मा तिष्ठ॑ गो॒वित्। अ॒भि
गो॒त्राणि॑ सह॑सा गा॒ह॒मानोऽदा॑यः (१७)

वी॒रः श॒तम॑न्युरिन्द्रः। दुश्च॒व॒नः पृ॑तना॒षाड्यु॒ध्योऽस्मा॑क९ से॒ना अव॑तु प्र यु॒त्सु।
इन्द्र॑ आसा॑ ने॒ता बृह॑स्पतिर्दक्षि॑णा य॒ज्ञः पु॒र ए॒तु सोमः॑। दे॒वसे॒नाना॑मभिभ॒ञ्जती॑नां
जय॑न्तीना॒म्मरु॑तो॒ यन्त्व॑ग्रे। इन्द्र॑स्य वृष्णो॑ वरु॑णस्य रा॒ज्ञ आ॒दि॒त्याना॑म्मरु॒ता९ शर्ध॑
उ॒ग्रम्। म॒हाम॑न॒साम्भु॒वन॒च्य॒वानां॑ घोषो॑ दे॒वानां॑ जय॑ता॒मुद॑स्थात्। अ॒स्माक॑मिन्द्रः॑ स॒मृते॑षु
ध्व॒जेष्व॒स्माकं॑ या इ॒षव॑स्ता जय॑न्तु। (१८)

अ॒स्माकं॑ वी॒रा उत्त॑रे भव॑न्त्व॒स्मानु॑ दे॒वा अव॑ता ह॒वेषु॑। उ॒द्ध॑र॒षय॑
मघ॑व॒न्नायु॑धान्यु॒त्स॒त्वंना॑म्माम॒काना॑म्महा॑सि। उ॒द्ध॑र॒हन्वा॑जि॒ना वा॒जि॒नान्यु॒द्रथानां॑ जय॑तामे॒तु
घोषः॑। उ॒प प्रे॒त ज॑य॒ता नरः॑ स्थि॒रा वः स॑न्तु बा॒हवः॑। इन्द्रो॑ वः श॒र्म य॒च्छ॒त्वना॑धृ॒ष्या
यथा॑संथ। अ॒व॒सृष्टा॑ परा॑ प॒त श॑र॒व्ये ब्र॒ह्मस॑शिता॑। गच्छा॑मि॒त्रान्त्र (१९)

वि॒श मै॒षां कं च॒नोच्छि॑षः। म॒र्माणि॑ ते॒ वर्म॑भि॒श्छा॒दयामि॑ सोम॑स्त्वा॒ राजा॑मृते॒न॒भि
व॑स्ताम्। उ॒रोर्वरी॑यो वरि॑वस्ते अस्तु॒ जय॑न्त॒ त्वाम॑नु॒ मद॑न्तु दे॒वाः। यत्र॑ बा॒णाः स॒म्प॒त॑न्ति
कु॒म॒रा वि॒शि॒खा इ॒वा इन्द्रो॑ न॒स्तत्र॑ वृ॒त्रहा॑ वि॒श्वाहा॑ श॒र्म य॒च्छ॒तु॥ (२०)

दी॒या दा॒यो ज॑यन्त्व॒मि॒त्रान्त्र च॑त्वारि॒श॒च्च॑॥ [४]

प्राचीमनुं प्रदिशम्प्रेहिं विद्वानग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यानो वि भाह्यूर्जं
नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। क्रमध्वमग्निना नाकमुख्यं हस्तेषु बिभ्रतः। दिवः पृष्ठं
सुवर्गत्वा मिश्रा देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षादिवमारुहम्। दिवो
नाकस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिरगाम् (२१)

अहम्। सुवर्यन्तो नापैक्षन्त आ द्यां रोहन्ति रोदसी। यज्ञं ये विश्वतोधारं
सुर्विद्वांसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं प्रथमो देवयतां चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम्। इयंक्षमाणा
भृगुभिः सजोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोपासा समनसा विरूपे धापयेंते
शिशुमेकं समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। अग्ने
सहस्राक्ष (२२)

शतमूर्धञ्छतं तै प्राणाः सहस्रमपानाः। त्वं साहस्रस्य राय ईशिपे तस्मै ते विधेम
वाजाय स्वाहा। सुपर्णोऽसि गरुत्मान्पृथिव्यां सीद पृष्ठे पृथिव्याः सीद भासान्तरिक्षमा
पृण ज्योतिषा दिवमुत्तभान तेजसा दिश उदृह। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वां
योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवाः (२३)

यजमानश्च सीदत। प्रेक्षो अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजस्रया सूर्या यविष्ठा। त्वां शश्वन्त
उपं यन्ति वाजाः। विधेम ते परमे जन्मत्रग्ने विधेम स्तोमैरवरे सधस्थे। यस्माद्योनैरुदारिथा
यज्ञे तम्प्र त्वे हवीषि जुहुरे समिद्धे। तां संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुमतिं
विश्वजंन्याम्। यामस्य कण्वो अदहुत्प्रपीनां सहस्रधाराम् (२४)

पर्यसा महीं गाम्। सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्तरण्यः सप्त धाम प्रियाणि।
सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन। ईदङ्ङान्यादङ्ङैतादङ्ङ प्रतिदङ्ङ
मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माश्च
सत्यश्चर्तपाश्चात्यःहाः। (२५)

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्चान्त्यमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गणः। ऋतश्च सत्यश्च
ध्रुवश्च धरुणश्च धर्ता च विधर्ता च विधारयः। ईदक्षांस एतादक्षांस ऊ षु णः सदक्षांसः
प्रतिसदक्षांस एतान्। मित्तासश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं
दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मान एवमिमं यजमानं दैवींश्च
विशो मानुषीश्चानुवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगा॑ꣳ सहस्राक्ष॑ देवाः सहस्रधारा॑मत्य॑हा अनुव॑र्त्मानः षोड॑श च॥ [५]

जि॒मू॒तस्ये॒व भव॑ति॒ प्रती॑कं॒ यद्व॑र्मी॒ याति॑ स॒मदा॑मु॒पस्थै॑। अना॑वि॒द्धया॒ तनु॑वां जय॒ त्वꣳ स॒ त्वा॒ वर्म॑णो॒ महि॑मा पि॒प॒र्तु। धन्व॑ना॒ गा धन्व॑नाजिं॒ जंये॑म॒ धन्व॑ना ती॒व्राः स॒मदा॑ जये॒म। धनुः॑ शत्रो॑रप॒कामं॑ कृ॒णोति॑ धन्व॑ना॒ सर्वाः॑ प्र॒दिशो॑ जये॒म। वक्ष्य॑न्ती॒वेदा ग॑नीगन्ति॒ कर्ण॑मि॒यꣳ सखा॑यं॒ परिष॑स्वजा॒ना। योषे॑व शि॒ङ्गे वि॒त॒ताधि॑ धन्व॑न् (२७)

ज्या इ॒यꣳ स॒मने॑ पार॒यन्ती॑। ते आ॒चर॑न्ती॒ स॒मने॑व॒ योषां॑ मा॒तेव॑ पु॒त्रम्बि॑भृतामु॒पस्थै॑। अप॒ शत्र॑ न॒विध्य॑ताꣳ संवि॑दाने आ॒र्त्नी इ॒मे वि॑ष्फुरन्ती॒ अ॒मित्रा॑न्। ब॒ह्वि॒नाम्पि॑ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्रश्चि॑श्वा कृ॒णोति॑ स॒मना॑व॒गत्य॑। इ॒षुधिः॑ स॒ङ्काः॑ पृ॒तना॑श्च॒ सर्वाः॑ पृ॒ष्ठे नि॑न॒द्धो जय॑ति॒ प्रसू॑तः। रथे॒ तिष्ठ॑न्नयति॒ वा॒जिनः॑ पु॒रो यत्र॑यत्र॒ काम॑यते॒ सुपा॑र॒थिः। अ॒भीशू॑नाम्महि॒मानम्॑ (२८)

प॒नाय॑त॒ मनः॑ प॒श्चादनु॑ यच्छन्ति॒ रश्मयः॑। ती॒ब्रान्द्योषा॑न्कृ॒ण्वते॑ वृष॑पाण॒योऽश्वा॑ रथे॑भिः स॒ह वा॒जय॑न्तः। अ॒व॒क्राम॑न्तः प्र॒पदै॑र॒मित्रा॑न्क्षि॒णन्ति॑ शत्रू॑र॒नप॑व्ययन्तः। रथ॑वाह॒नꣳ ह॒विरे॑स्य॒ नाम॑ यत्रायु॑धं नि॒हि॒तम॑स्य॒ वर्म॑। तत्रा॒ रथ॑मुप॒ श॒ग्मꣳ संदे॑म वि॒श्वाहा॑ व॒यꣳ सु॑म॒नस्य॑मा॒नाः। स्वा॒दुष्प॑ꣳसदः॒ पित॑रो॒ वयो॑धाः कृ॒च्छ्रे॒श्रितः॑ शक्ती॑वन्तो गभी॒राः। चि॒त्रसे॑ना॒ इषु॑बला॒ अमृ॑ध्राः स॒तोवी॑रा उ॒रवो॑ ब्रा॒तसा॑हाः। ब्राह्म॑णासः (२९)

पि॒तरः॑ सोम्या॑सः शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॑ने॒हसा॑। पूषा॑ नः॒ पातु॑ दुरि॒ताद॑तावृधो॒ रक्षा॑ माकि॑र्नो अ॒घश॑ꣳस ई॒शत॑। सु॒प॒र्णं व॑स्ते मृ॒गो अ॑स्या॒ दन्तो॑ गो॒भिः स॒न्नद्धा॑ पत॒ति प्र॑सू॒ता। यत्रा॒ नरः॑ सं च॒ वि च॒ द्रव॑न्ति॒ तत्रा॑स्मभ्य॒मिष॑वः॒ शर्म॑ यꣳसन्न। ऋ॒जीते॑ परि॒ वृद्धि॑ नोऽश्मा॑ भवतु॒ नस्त॑नूः। सोमो॒ अधि॑ ब्रवीतु॒ नोऽदि॑तिः (३०)

शर्म॑ यच्छतु। आ ज॑ङ्घन्ति॒ सान्वे॑षां ज॒घना॑ꣳ उ॒प जि॑घ्रते। अ॒श्वाज॑नि॒ प्रचे॑त॒सोऽश्वा॑न्त्सम॒थमु॑ चोदय। अहि॑रिव भो॒गेः पर्य॑ति॒ बाहुं॑ ज्यायां हे॒तिं परि॑बाध॒मानः॑। हु॒स्तघ्नो॑ वि॒श्वा व॑युना॒नि वि॒द्वान्पुमा॑न्पुमा॑ꣳसं परि॑ पातु॒ विश्व॑तः। वन॑स्पते॒ वी॒डङ्गो॑ हि भू॒या अ॒स्मत्स॑खा प्र॒तर॑णः सु॒वीरः॑। गो॒भिः स॒न्नद्धो॑ अ॒सि वी॒डय॑स्वास्था॒ता ते॑ जयतु॒ जेत्वा॑नि। दि॒वः पृथि॑व्याः परि॑ (३१)

ओज॒ उ॒द्धृतं॑ वन॒स्पति॑भ्यः पर्या॒भृतꣳ सह॑। अ॒पामो॑ज्मानं॒ परि॑ गो॒भिरा॑वृ॒तमिन्द्र॑स्य

वज्रं हविषा रथं यज। इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकम्मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः।
सेमां नो हव्यदातिं जुषाणो देवं रथं प्रति हव्या गृभाया उपं श्वासय पृथिवीमुत
द्याम्पुरुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत्। स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दृष्टात् (३२)

दवीयो अपं सेधु शत्रून्। आ क्रन्दय बलमोजो न आ धा नि ष्ठनिहि दुरिता बाधमानः।
अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इत इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीडयस्वा आमूरज प्रत्यावर्तयेमाः
कैतुमदुन्दुभिर्वावदीति। समश्वपर्णाश्चरन्ति नो नरोऽस्माकमिन्द्र रथिनो जयन्तु॥ (३३)

धन्वन्महिमानं ब्राह्मणासोऽदितिः पृथिव्याः परि दूरादेकचत्वारिंशच्च॥ [६]

यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू
उपस्तुत्यम्महिं जातं ते अर्वन्। यमेन दत्तं त्रित एनमायुनिगिन्द्र एणम्प्रथमो अर्ध्यतिष्ठत्।
गन्धर्वो अस्य रशनामगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरतष्ट। असिं यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसिं
त्रितो गुह्येन व्रतेन। असिं सोमैर्न समया विपृक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः
समुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्थ्यर्वन् यत्रां त आहुः परमं जनित्रम्। इमा ते
वाजिन्नवमार्जनानीमा शफाना सनितुर्निधाना। अत्रां ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य
या अभिरक्षन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसा रादजानामवो दिवा (३५)

पुतयन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानम्पतत्रि। अत्रां ते
रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्विसिष्ठ
ओषधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु
व्रातांसस्तवं सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यम् (३६)

ते। हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर इन्द्र आसीत्। देवा इदस्य
हविरद्यमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अर्ध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तासः सिलिकमध्यमासः स
शूरणासो दिव्यासो अत्याः। हसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वः।
तव शरीरम्पतयिष्ण्वर्वन्तवं चित्तं वातं इव ध्रजिमान्। तव शृङ्गाणि विष्टिता पुरुत्रारण्येषु
जर्भुराणा चरन्ति। उपं (३७)

प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यान्

पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः। उप प्रागात्परमं यथस्थस्थमर्वाः अच्छा पितरम्मातरं च।
अद्या देवां जुष्टतमो हि गम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

विपृक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचत्वारिःशच्च॥ [७]

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मरुतः परिं ख्यन्। यद्वाजिनो देवजातस्य
सप्तैः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि। यन्निर्णिजा रेक्णांसा प्रावृतस्य रातिं गृभीताम्मुखतो
नयन्ति। सुप्राङ्जो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमर्प्येति पाथः। एष च्छागः पुरो अश्वेन
वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः। अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टे (३९)

एनः सौश्रवसायं जिन्वति। यद्विविध्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति। अत्रां
पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः। होताध्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रावग्राभ
उत शःस्ता सुविप्रः। तेन यज्ञेन स्वरं कृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृणध्वम्। यूपव्रस्का
उत ये यूपवाहाश्चपालं ये अश्वयूपाय तक्षति। ये चार्वते पचनं सम्भरन्त्युतो (४०)

तेषामभिर्गूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागात्सुमन्मैऽधायि मन्मं देवानामाशा उप वीतपृष्ठः।
अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकुमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं सदानमर्वतो
या शीर्षण्यां रशना रज्जुरस्या। यद्वा घास्य प्रभृतमास्ये तृणं सर्वा ता ते अपि
देवेष्वस्तु। यदश्वस्य ऋविषः (४१)

मक्षिकाश यद्वा स्वरो स्वर्धितौ रित्तमस्ति। यद्वस्तयोः शमितुर्थन्नखेषु सर्वा ता ते
अपि देवेष्वस्तु। यदवध्यमदुरस्यापवाति य आमस्यं ऋविषो गन्धो अस्ति। सुकृता
तच्छमिताः कृण्वन्तु मेधः श्रुतपाकं पचन्तु। यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादभि शूलं
निहतस्यावधारति। मा तद्व्यामा श्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशब्धौ रातमस्तु॥ (४२)

इदुतो ऋविषः श्रिषत्स च॥ [८]

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निरहुरेति। ये चार्वतो माः सभिक्षामुपासंत
उतो तेषामभिर्गूर्तिर्न इन्वतु। यन्नीक्षणम्माः स्पचन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि।
ऊष्मण्यापिधानां चरूणामङ्गाः सूनाः परिं भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च
पङ्क्तिशमर्वतः। यच्च पपौ यच्च घासिम् (४३)

ज॒घास॑ सर्वा॒ ता ते॑ अपि॑ दे॒वेष्व॑न्तु। मा त्वा॒ग्निर्ध्व॑नयिद्धूम॒गन्धि॑र्मो॒खा भ्राज॑न्त्य॒भि
वि॑क्तु॒ जग्निः॑। इष्टं॑ वी॒तम॑भि॒गूतं॑ व॒षट्कृतं॑ तं दे॒वासः॑ प्र॒ति गृ॒णन्त्य॑श्वम्। यद॒श्वाय॑ वासं
उप॑स्तृणन्त्य॒धीवा॑सं या हिर॑ण्यान्यस्मै। स॒दान॒मर्व॑न्त॒म्पङ्क्तिं॑ श॒म्प्रिया॑ दे॒वेष्वा या॑मयन्ति। यत्ते
सा॒दे मह॑सा॒ शूकृ॑तस्य॒ पा॒र्णि॒या वा॒ कश॑या (४४)

वा॒ तुतो॑द। सु॒चेव॑ ता ह॒विषो॑ अध्व॒रेषु॑ सर्वा॒ ता ते॑ ब्रह्म॑णा सू॒दयामि॑। चतु॑स्त्रि॒ंशद्वा॒जिनो॑
दे॒वब॑न्धोर्व॒ङ्गीर॑श्वस्य॒ स्वधि॑तिः॒ समे॑ति। अ॒च्छि॒द्रा गात्रा॑ व॒युना॑ कृ॒णोत॑ परु॒ष्परु॑रनु॒घुष्या॑
वि श॑स्ता। ए॒क॒स्त्वष्ट॑रश्वस्या॒ विश॑स्ता द्वा य॒न्तारा॑ भव॒तस्तथ॑र्तुः। या ते॒ गात्रा॑णामृ॒तुथा
कृ॒णोमि॑ ताता॒ पिण्डा॑ना॒म्प्र जु॑होम्य॒ग्नौ। मा त्वा॑ तपत् (४५)

प्रि॒य आ॒त्मापि॑यन्तं॒ मा स्वधि॑तिस्त॒नुव॑ आ ति॒ष्ठिप॑ते। मा ते॑ गृ॒ध्रुर॑विश॒स्ताति॑हायं
छि॒द्रा गात्रा॑ण्य॒सिना॒ मिथू॑ कः। न वा उ॑ वे॒तन्मि॑यसे न रि॒ष्यसि॑ दे॒वा इ॒देषि॑ प॒थिभिः॑
सु॒गेभिः॑। हरी॑ ते यु॒ञ्जा पृ॑षती॒ अभू॑तामु॒पा॒स्थाद्वा॒जी धुरि॑ रास॒भस्या॑। सु॒गव्यं॑ नो वा॒जी
स्व॒श्वेय॑म्पु॒ंसः पु॒त्रा उ॒त वि॒श्वापु॑ष॒रयि॑म्। अ॒ना॒गास्त्वं नो॑ अदि॒तिः कृ॒णोतु॑ क्ष॒त्रं
नो॒ अश्वो॑ वन॒ता ह॒विष्मान्॑ (४६)

घा॒सिं कश॑या तप॒द्रयि॑ नव॑ च॥ [९]

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

अ॒ग्रावि॑ष्णू स॒जोष॑से॒मा वर्ध॑न्तु वा॒ गिरः॑। द्यु॒मैर्वा॒जैर्भिरा॑ग॒तम्। वाज॑श्च मे प्र॒सव॑श्च
मे प्र॒यति॑श्च मे प्र॒सिति॑श्च मे धी॒तिश्च॑ मे क्र॒तुश्च॑ मे स्वर॑श्च मे श्लो॒कश्च॑ मे श्रा॒वश्च॑ मे
श्रु॒तिश्च॑ मे ज्यो॒तिश्च॑ मे सु॒वश्च॑ मे प्रा॒णश्च॑ मेऽपानः॑ (१)

च॒ मे व्या॑नश्च॒ मेऽसु॑श्च मे चि॒त्तं च॑ म॒ आधी॑तं च॒ मे वाक्॑ च॒ मे मन॑श्च॒ मे चक्षु॑श्च
मे श्रो॒त्रं च॑ मे दक्ष॑श्च॒ मे बलं॑ च॒ म ओज॑श्च॒ मे सह॑श्च॒ म आयु॑श्च॒ मे ज॒रा च॑ म
आ॒त्मा च॑ मे त॒नूश्च॑ मे शर्म॑ च॒ मे वर्म॑ च॒ मेऽङ्गा॑नि च॒ मेऽस्था॑नि च॒ मे परू॑षि
च॒ मे शरी॑राणि च॒ मे॥ (२)

अ॒पा॒न॒स्त॒नू॒श्च॑ मे॒ऽष्टा॑द॒श च॥ _____ [१]

ज्यैष्ठ्यं॑ च मे॒ आधि॑पत्यं च मे॒ म॒न्यु॒श्च॑ मे॒ भा॒म॒श्च॑ मे॒ऽम॒श्च॑ मे॒ऽम्भ॑श्च मे॒ ज॒मा च॑
मे॒ महि॑मा च॑ मे॒ वरि॑मा च॑ मे॒ प्रथि॑मा च॑ मे॒ वर्ष्मा॑ च॑ मे॒ द्राघु॑या च॑ मे॒ वृद्धं॑ च॑ मे॒
वृद्धि॑श्च मे॒ स॒त्यं च॑ मे॒ श्रद्धा॑ च॑ मे॒ जग॑च्च (३)

मे॒ धनं॑ च मे॒ व॒शश्च॑ मे॒ त्विषि॑श्च मे॒ क्रीडा॑ च॑ मे॒ मोद॑श्च मे॒ जा॒तं च॑ मे॒
जनि॑ष्यमा॒णं च॑ मे॒ सू॒क्तं च॑ मे॒ सु॒कृतं॑ च॑ मे॒ वि॒त्तं च॑ मे॒ वेद्यं॑ च॑ मे॒ भू॒तं च॑ मे॒
भवि॑ष्यच्च॑ मे॒ सु॒गं च॑ मे॒ सु॒प॒थं च॑ मे॒ ऋ॒द्धं च॑ मे॒ ऋ॒द्धि॑श्च मे॒ क्लृ॒प्तं च॑ मे॒ क्लृ॒प्ति॑श्च मे॒
म॒तिश्च॑ मे॒ सु॒म॒तिश्च॑ मे॥ (४)

जग॑च्च॒द्धि॑श्चतु॒र्द॒श च॥ _____ [२]

शं च॑ मे॒ मय॑श्च मे॒ प्रि॒यं च॑ मे॒ऽनु॒का॒मश्च॑ मे॒ का॒मश्च॑ मे॒ सौम॑न॒सश्च॑ मे॒ भु॒द्रं च॑
मे॒ श्रेय॑श्च मे॒ व॒स्य॑श्च मे॒ य॒शश्च॑ मे॒ भग॑श्च मे॒ द्रवि॑णं च॑ मे॒ य॒न्ता च॑ मे॒ ध॒र्ता च॑ मे॒
क्षे॒मश्च॑ मे॒ धृ॒ति॑श्च मे॒ वि॒श्वं च॑ (५)

मे॒ मह॑श्च मे॒ सं॒वि॒च्च॑ मे॒ ज्ञा॒त्रं च॑ मे॒ सू॒श्च॑ मे॒ प्र॒सू॒श्च॑ मे॒ सी॒रं च॑ मे॒ ल॒यश्च॑ मे॒
ऋ॒तं च॑ मे॒ऽमृ॒तं च॑ मे॒ऽय॒क्ष्मं च॑ मे॒ऽना॑म॒यच्च॑ मे॒ जी॒वा॒तुश्च॑ मे॒ दी॒र्घा॒यु॒त्वं च॑ मे॒ऽन॑मि॒त्रं
च॑ मे॒ऽभ॑यं च॑ मे॒ सु॒गं च॑ मे॒ श॒य॒नं च॑ मे॒ सू॒षा च॑ मे॒ सु॒दि॒नं च॑ मे॥ (६)

वि॒श्वं च॑ श॒य॒न॒म॒ष्टौ च॑॥ _____ [३]

ऊ॒र्कं मे॒ सू॒न॒तां च॑ मे॒ प॒य॑श्च मे॒ र॒स॑श्च मे॒ घृ॒तं च॑ मे॒ मधु॑ च॑ मे॒ स॒ग्धि॑श्च मे॒
स॒पौ॒तिश्च॑ मे॒ कृ॒षि॑श्च मे॒ वृष्टि॑श्च मे॒ जै॒त्रं च॑ मे॒ औ॒द्भि॑द्यं च॑ मे॒ र॒यि॑श्च मे॒ रा॒य॑श्च मे॒
पु॒ष्टं च॑ मे॒ पु॒ष्टि॑श्च मे॒ वि॒भु च॑ (७)

मे॒ प्र॒भु च॑ मे॒ ब॒हु च॑ मे॒ भू॒य॑श्च मे॒ पूर्णं॑ च॑ मे॒ पूर्ण॑तरं च॑ मे॒ऽक्षि॑तिश्च मे॒ कू॒य॑वाश्च॒
मे॒ऽत्रं च॑ मे॒ऽक्षु॑च्च मे॒ ब्री॒ह॒य॑श्च मे॒ य॒वा॑श्च मे॒ मा॒षा॑श्च मे॒ ति॒ला॑श्च मे॒ मु॒द्गा॑श्च मे॒ ख॒ल्वा॑श्च
मे॒ गो॒धू॒मा॑श्च मे॒ म॒सुरा॑श्च मे॒ प्रि॒यङ्ग॑वश्च मे॒ऽण॑वश्च मे॒ श्या॒मा॒का॑श्च मे॒ नी॒वा॒रा॑श्च मे॥ (८)

वि॒भु च॑ म॒सुरा॑श्चतु॒र्द॒श च॥ _____ [४]

अश्मां च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यं च मेऽयश्च मे सीसं च मे त्रपुंश्च मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च म आपश्च मे वीरुधंश्च म ओषधयश्च मे कृष्टपच्यं च (९)

मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च मे पशवं आरण्याश्च यज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसुं च मे वसतिश्च मे कर्म च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमंश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥ (१०)

कृष्टपच्यश्चाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [५]

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म इन्द्रश्च मे सरस्वती च म इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च मे बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म इन्द्रश्च मे त्वष्टा च (११)

म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे विष्णुश्च म इन्द्रश्च मेऽश्विनौ च म इन्द्रश्च मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च मेऽन्तरिक्षश्च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म इन्द्रश्च मे दिशश्च म इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च म इन्द्रश्च मे॥ (१२)

त्वष्टा च द्यौश्च म एकविंशतिश्च॥ [६]

अंशुश्च मे रश्मिश्च मेऽदाभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपांशुश्च मेऽन्तर्यामश्च म ऐन्द्रवायवश्च मे मैत्रावरुणश्च म आश्विनश्च मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्च मे मन्थी च म आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे ध्रुवश्च मे वैश्वानरश्च म ऋतुग्रहाश्च (१३)

मेऽतिग्राह्याश्च म ऐन्द्राग्रश्च मे वैश्वदेवश्च मे मरुत्वतीयाश्च मे माहेन्द्रश्च म आदित्यश्च मे सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पौष्णश्च मे पालीवतश्च मे हारियोज्जनश्च मे॥ (१४)

ऋतुग्रहाश्च चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

इध्मश्च मे बर्हिश्च मे वेदिश्च मे धिष्ण्याश्च मे सुचंश्च मे चमसाश्च मे ग्रावाणश्च मे स्वरवश्च म उपरवाश्च मेऽधिषवणे च मे द्रोणकलशश्च मे वायव्यानि च मे पूतभृच्च म आधवनीयश्च म आग्नीध्रं च मे हविर्धानं च मे गृहाश्च मे सदश्च मे पुरोडाशाश्च मे पचताश्च मेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे॥ (१५)

गृहाश्च षोडश च॥ [८]

अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मेऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च मे शक्ररीरङ्गुलंयो दिशश्च मे यज्ञेन कल्पन्तामृकं मे सामं च मे स्तोमंश्च मे यजुंश्च मे दीक्षा च मे तपश्च म ऋतुश्च मे व्रतं च मेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पेताम्॥ (१६)

दीक्षाऽष्टादश च॥ [९]

गर्भाश्च मे वृथ्साश्च मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्युवाङ् मे दित्यौही च मे पञ्चाविश्च मे पञ्चावी च मे त्रिवृथ्सश्च मे त्रिवृथ्सा च मे तुर्युवाङ् मे तुर्यौही च मे पष्ठवाचं मे पष्ठौही च म उक्षा च मे वृशा च म ऋषभश्च (१७)

मे वेहचमेऽनुङ्वां च मे धेनुश्च म आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो यज्ञेन कल्पताव्याँनो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां श्रोत्रं यज्ञेन कल्पताम्मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पताम्॥ (१८)

ऋषभश्च चत्वारिंशच्च॥ [१०]

एकां च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव च म एकादश च मे त्रयोदश च मे पञ्चदश च मे सप्तदश च मे नवदश च म एकविंशतिश्च मे त्रयोविंशतिश्च मे पञ्चविंशतिश्च मे सप्तविंशतिश्च मे नवविंशतिश्च म एकत्रिंशच्च मे त्रयस्त्रिंशच्च (१९)

मे चतस्रश्च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडश च मे विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च मेऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजंश्च प्रसवश्चापिजश्च ऋतुश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यश्रिंयश्चान्त्यायनश्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च॥ (२०)

त्रयस्त्रिंशच्च व्यश्रिंय एकादश च॥ [११]

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः। वाजो नो विश्वेर्देवधनंसाताविहावतु। विश्वे अद्य मरुतो विश्वं ऊती विश्वे भवन्वग्नयः समिद्धाः। विश्वे नो देवा अवासा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे। वाजस्य प्रसवं देवा रथैर्याता हिरण्यैः। अग्निरिन्द्रो

बृहस्पतिर्मरुतः सोमपीतये। वाजंवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु (२१)

विप्रा अमृता ऋतज्ञाः। अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः। वाजं पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवाः ऋतुभिः कल्पयाति। वाजंस्य हि प्रंसवो नन्नमीति विश्वा आशा वाजपतिर्भवेयम्। पयः पृथिव्याम्पय ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे पयो धाम्। पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्यम्। सम्मा सृजामि पयसा घृतेन सम्मा सृजाम्यपः (२२)

ओषधीभिः। सोऽहं वाजं सनेयमग्ने। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकं समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। समुद्रोऽसि नभस्वानार्द्रदानुः शम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहां मारुतोऽसि मरुतां गणः शम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहावस्युरसि दुर्वस्वाञ्छम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहा॥ (२३)

धनेष्वपो दुर्वस्वाञ्छम्भूर्मयोभूरभि मां द्वे च॥ [१२]

अग्निं युनज्मि शवंसा घृतेन दिव्यं सुपुर्णं वयंसा बृहन्तम्। तेन वयं पतेम ब्रध्नस्यं विष्टपं सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। इमौ तं पक्षावजरौ पतत्रिणो याम्याः रक्षाः स्यपहः स्यग्ने। ताभ्यां पतेम सुकृतां लोके यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। चिदसि समुद्रयोनिरिन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरग्युर्महान्धस्थं ध्रुवः (२४)

आ निषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीर्विश्वस्य मूर्धन्नधि तिष्ठसि श्रितः। समुद्रे ते हृदयमन्तरायुर्धावापृथिवी भुवनेष्वर्पिते। उद्रो दंतोदधिभिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्यावत। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिरूर्गपामोषधीनाम्। विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्पथे। येनर्षयस्तपसा सन्नम् (२५)

आसतेन्याना अग्निं सुवराभरन्तः। तस्मिन्नहं नि दधे नाकं अग्निमेतं यमाहुर्मनवः स्तीर्णबंरहिषम्। तम्पत्नीभिरनु गच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैः। नाकं गृह्णानाः सुकृतस्यं लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। आ वाचो मध्यमरुहद्भुरग्युरयमग्निः सत्पतिश्चेकितानः। पृष्ठे पृथिव्या निहितो दर्विद्युतदधस्पदं कृणुते (२६)

ये पृतन्यवः। अयमग्निर्वीरतमो वयोधाः संहस्त्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः सरिरस्य मध्य उप प्र यात दिव्यानि धामा। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो

देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सुधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। येनां सहस्रं वहसि येनाग्रे सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह देवयानो यः (२७)

उत्तमः। उद्ध्व्यस्वाग्ने प्रति जागृह्येनमिष्टापूते स॑सृजेथामयं च। पुनः कृण्वस्त्वा पितरं युवानमन्वाता॑सीत् त्वयि तन्तुमेतम्। अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्र आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्॥ (२८)

ध्रुवः सत्रं कृणुते यः सप्तत्रिंशच्च॥ [१३]

ममाग्रे वर्चो विह्वेष्वस्तु वयं त्वेभ्यानास्तनुवंम्पुषेम। मह्यं नमन्ताम्प्रदिशश्चतस्रस्त्वयाध्यक्षेण पृतना जयेम। मम देवा विह्वे संन्तु सर्व इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुरग्निः। ममान्तरिक्षमुरु गोपमस्तु मह्यं वातः पवता कामे अस्मिन्। मयि देवा द्रविणमा यजन्ताम्मय्याशीरस्तु मयि देवहूतिः। दैव्या होतारा वनिषन्त (२९)

पूर्वेऽरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। मह्यं यजन्तु मम यानि हव्याकृतिः सत्या मनसो मे अस्तु। एनो मा नि गां कतमच्चनाहं विश्वे देवासो अधि वोचता मे। देवीः षडुर्वीरुरुणः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम्। मा हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विपते सोम राजन्। अग्निर्मन्युम्रतिनुदपुरस्तात् (३०)

अदब्धो गोपाः परि पाहि नस्त्वम्। प्रत्यश्चो यन्तु निगुतः पुनस्तेऽमैषां चित्तम्प्रबुधा वि नैशत। धाता धातृणाम्भुवनस्य यस्पतिर्देवः सवितारमभिमातिषाहम्। इमं यज्ञमश्विनोभा बृहस्पतिर्देवाः पांन्तु यजमानं न्यर्थात्। उरुव्यचा नो महिषः शर्म य॑सदस्मिन् हवे पुरुहूतः पुरुक्षु। स नः प्रजायै हर्यश्च मृडयेन्द्र मा (३१)

नो रीरिषो मा परां दाः। ये नः सपत्ना अप ते भवन्त्विन्द्राग्निभ्यामव बाधामहे तान्। वसवो रुद्रा आदित्या उपरिस्पृशम्मोग्रं चेतारमधिराजमक्रन्। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे यो गोजिद्धं नजिदश्चजिद्यः। इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्वास्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा॥ (३२)

वनिषन्त पुरस्तान्मा त्रिचत्वारिंशच्च॥ [१४]

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यम्पाञ्चजन्यम्बहवः समिन्धते। विश्वस्यां विशि प्रविविशिवा॑समीमहे स नो मुञ्चत्व॑हंसः। यस्येदं प्राणन्निमिषद्यदेजति यस्य जातं

जनमानं च केवलम्। स्तौम्यग्निं नाथितो जौहवीमि स नो मुञ्चत्व॥हंसः। इन्द्रस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघ्नः स्तोमा उप मामुपागुः। यो दाशुषः सुकृतो हवमुप गन्ता (३३)

स नो मुञ्चत्व॥हंसः। यः सङ्ग्रमं नयति सं वशी युधे यः पुष्टानि स॥सृजति त्रयाणि। स्तोमीन्द्रं नाथितो जौहवीमि स नो मुञ्चत्व॥हंसः। मन्वे वाँम्मित्रावरुणा तस्य वित्त॥ सत्यौजसा दृ॥हणा यं नुदेथे। या राजान॥ सूरथं याथ उग्रा ता नो मुञ्चतमागंसः। यो वा॥ रथं ऋजुरग्निमः सत्यधर्मा मिथुश्चरन्तमुपयाति दूषयन्। स्तौमि (३४)

मित्रावरुणा नाथितो जौहवीमि तौ नो मुञ्चतमागंसः। वायोः संवितुर्विदधानि मन्महे यावाँत्मन्वद्विभृतो यौ च रक्षतः। यौ विश्वस्य परिभू बभूवतुस्तौ नो मुञ्चतमागंसः। उप श्रेष्ठा न आशिषो देवयोर्धर्मं अस्थिरन्। स्तौमि वायु॥ संवितारं नाथितो जौहवीमि तौ नो मुञ्चतमागंसः। रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभं गर्मिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः। ययौः (३५)

वां देवौ देवेष्वनिशितमोजस्तौ नो मुञ्चतमागंसः। यदयातं वहतु॥ सूर्यायाँस्त्रिचक्रेण स॥सदमिच्छमानौ। स्तौमि देवावश्विनौ नाथितो जौहवीमि तौ नो मुञ्चतमागंसः। मरुताँम्मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वाँमवन्तु विश्वे। आशून् हुवे सुयमानृतये ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। तिग्ममायुधं वीडित॥ सहस्वद्विव्य॥ शर्धः (३६)

पृतनासु जिष्णु। स्तौमि देवान्मरुतौ नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। देवानाँम्मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वाँमवन्तु विश्वे। आशून् हुवे सुयमानृतये ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। यदिदम्माभिश्चोचति पौरुषेयेण दैव्येन। स्तौमि विश्वाँ देवान्नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। अनु नोऽद्यानुमतिरनु (३७)

इदनुमते त्वं वैश्वानरो न ऊत्या पृष्ठो दिवि। ये अप्रथेतामर्मितेभिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम्। स्तौमि द्यावापृथिवी नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चतम॥हंसः। उर्वी रोदसी वरिवः कृणोतं क्षेत्रस्य पत्नौ अधि नो ब्रूयातम्। स्तौमि द्यावापृथिवी नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चतम॥हंसः। यत्तं वयं पुरुषत्रा यविष्ठाविद्वा॥सश्चकृमा कच्चन (३८)

आगः। कृधी स्वस्मा॥ अदितेरनागा व्येना॥सि शिश्रथो विष्वगग्ने। यथा ह तद्वसवो गौर्यं चित्पदि पिताममुञ्चता यजत्राः। एवा त्वमस्मत्प्र मुञ्चा व्य॥हः प्रातार्यग्ने प्रतरां न

आयुः (३९)

गन्तां दूषयन्थस्तौमि ययोः शर्धोऽनुमतिरनु चन चतुस्त्रिंशच्च॥ [१५]

अग्निष्ठां वामश्वो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१६]

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः पशवः पशून्वाव रुद्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्स्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्स्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्भूत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो यज्ञस्यैवेषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्ध्या योऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्ध्या अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत छन्दांसि यज्ञयशसेनापयेयमित्यृचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनापयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनापयेयमिति यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनापयत्यृचा स्तोमं समर्धयेति (३)

आहु समृद्धौ चतुर्भिरग्निमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याहु प्रसूत्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुम्राविंशत्स एतामृतिमनु समंचरद्यद्वेणीः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनित्वाय स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या उभयतः क्षूर्भवतीतश्चामुतश्चाकस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै पुरुषे

वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां
वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वेणुवी भवति वीर्यस्यावरुद्धौ ॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च ॥ [१]

वृद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यंश्वाभिधानीमा दत्ते
यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यंश्मभि दधाति रूपमेवास्येतन्महिमानं
व्याचष्टे युञ्जाथाः रासंभं युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रति छापयति तस्मादश्वाद्गर्दभो-
ऽसत्तरो योगेयोगे तवस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवेनं युङ्क्ते वाजेवाजे हवामह इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे सखाय
इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवाव रुद्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्वविन्दत्प्राजापत्यो-
ऽश्वोऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छेयसा च पापीयसा च समानं
कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वाद्गर्दभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छेयाः सम्पापीयान्श्चादन्वेति
बहुवै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव खलु वा एष योऽग्निश्चिनुते वज्र्यश्वः
प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नस्तीरित्याह वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य
गाणपत्यादित्याह रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्निर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्याह पूषा वा अश्वनाः
सन्नेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्ने देवतानाः
समभरन्पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायंतनमेवेनं देवताभिः
सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येन (८)

संगच्छते वाजमेवास्यं वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्याहुरियं वै
प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम् इति वल्मीकवपामुपं
तिष्ठते साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम् इत्याह येन
संगच्छते वाजमेवास्यं वृद्धेऽन्वग्निरुपसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वन आक्रम्यं वाजिनृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया
विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र

जायन्ते द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहेभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः
समैरयद्रूपमेवास्थैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदर्थो दद्विरन्यतोदञ्चो
भूयाल्लौर्मभिरुभयादञ्चो यं द्विष्यात्तमधस्पदं ध्यायेद्वज्रेणैवेनं स्तृणुते॥10॥

आह पापीयान्ब्रह्मादेव येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥ [२]

उक्तामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः
प्र जायन्तेऽप उपं सृजति यत्र वा आपं उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः
प्रतितिष्ठन्तीः पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजास्तस्मादप
उपं सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति जिघर्म्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति
प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याह सर्वं ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तमित्याहात्पो
ह्येष जातो महान् (१२)

भवति व्यचिष्टमन्नं रभसं विदानमित्याहान्रमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै
स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्मि वचसा घृतेनेत्याह तस्माद्यत्पुरुषो
मनसाभिगच्छति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्याह रक्षसामपंहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो
अग्निरित्याहापचितिमेवास्मिन्दधात्यपचितिमान्भवति य एवं (१३)

वेद मनसा त्वे तामाप्तुमर्हति यामध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहोति मनस्वतीभ्यां
जुहोत्याहुत्योरात्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि
जिघांसन्त्येतरहि खलु वा एतद्यज्ञमुखं यर्ह्येनदाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षसामपंहत्यै
तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षांस्यपं हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवेनं परि गृह्णाति त्रिष्टुभा परि
लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवेनम् परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि
परिभूः पर्यात्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्सस्मान्मध्यतो वाचा वंदामो गायत्रिया प्रथमया
परि लिखत्यथानुष्टुभाय त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजसा चैवेन्द्रियेण
चोभयतो यज्ञं परि गृह्णाति॥ (१५)

अन्धोऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तं त्वाग्रे सुप्रतीकमित्याह ज्योतिरेवैतेन जनयति सोऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयन्तं देवा अर्धर्चेनाशमयच्छिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तमित्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति पुष्करपर्णमा (१६)

हृत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदा हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्रेः पुष्करपर्णं सयौनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरेद्वाग्यानां शून्धुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव पशून् (१७)

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयांसः शुचा हृता लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग््न इति (१८)

आह य एवैनमन्वपश्यतेनैवैनं सम्भरति त्वामग्रे पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे ह्येनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा दध्यङ्घ्रिपिरित्याह दध्यङ्घ्रा आथर्वणस्तैजस्व्यासीत्तेज एवास्मिन्दधाति तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दांभिरेव गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभो राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यो यं कामयेत वसीयान्स्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भरेत्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं सम्भरति सीदं होतरित्याह देवता एवास्मै सः सादयति नि होतेति मनुष्यान्सः सीदस्वेति वयांसि जनिष्व हि जेन्यो अग्रे अहामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै सः सन्नान्न जनयति॥ (२०)

एव पशूनिर्ति गृणाति होतरिति सप्तविंशतिश्च॥ [४]

क्रूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचं शमयति सं ते वायुर्मातरिश्वा दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणं सं

दधाति सं ते वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरिते तस्मै च देवि वषडस्तु (२१)

तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्मात्सर्वानृतून् वंरषति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोप नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ पु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितुप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुत्सृजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्नस्तस्मादेवमाहाग्ने चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येत विभरन्त्यथ चारुतरो भवति प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वा इत्याहोषधयो वा अस्य मातरस्ताभ्य एवैनम्प्र च्यावयति स्थिरो भव वीडङ्ग इति गर्दभ आ सादयति (२४)

सं नह्यत्यैवैनमेतया स्थेने गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्पशून्मैद्यत्यत्र ह्येनेनार्कं सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा एष एतरह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्याहेभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतुं वाजी कर्निक्रददित्याह वाजी ह्येष नानदद्वासंभः पत्वेति (२६)

आह रासंभ इति ह्येतमृषयोऽवदन्भरन्नग्निम्पुरीष्यमित्याहाग्निः ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहायुरेवास्मिन्दधाति तस्माद्गर्दभः सर्वमायुरेति तस्माद्गर्दभे पुरायुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्याहापाः ह्येष गर्भो यदग्निरग्न आ याहि वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामग्न आ याहि वीतय इति यदाह्नयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः

प्रतिष्ठा॥ स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्युत॥ सत्यमित्याहेयं वा ऋतमसौ (२८)

सत्यमनयोरैवैनं प्रतिष्ठापयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वामर्तातीरतीरित्याह रक्षसामपहत्यै निषीदन्त्रो अपं दुर्मतिः॥ हनदित्याह प्रतिष्ठित्या ओषधयः प्रति मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुबसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भमसौ मोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥ [५]

एनमित्याहोषधयो वा अग्नेर्भागधेयं ताभिरैवैनं॥ समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्विग्यः प्रब्र॥ सुधस्थमासददित्याह याम्यं एवैनम्रच्यावयति तास्वैवैनं प्रतिष्ठापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै (०)॥ [६]

वारुणो वा अग्निरुपनद्धो वि पाजसेति वि स्रंसयति सवितृप्रसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृजत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरैवास्य शुचं॥ शमयति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्य शुचं॥ शमयति मित्रः स॥ सृज्यं पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

एनं॥ स॥ सृजति शान्त्यै यद्वाभ्याणाम्पात्राणां कपालैः स॥ सृजेद्वाभ्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः स॥ सृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयति शर्कराभिः स॥ सृजति धृत्या अथो शंत्वायाजलोमैः स॥ सृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यदजा प्रिययैवैनं तनुवा स॥ सृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य लोमभिः सम् (३२)

सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं॥ स॥ सृजति रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीमित्याहेता वा एतं देवता अग्ने समभरं ताभिरैवैनं॥ सम्भरति मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येतं (३३)

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छत्यन्वैर्मन्त्रयते मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै छन्दोभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्येणैवैनं करोति यजुषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयंतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति पशूनां दोहायाद्यास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवांश्रिमभिचरतः कुर्यान्निवृत्तमेव वज्रं॥ सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै

कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दधाति देवतांस्वेवैनां प्रतिं छापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरन्त एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिरं एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्वेत्याहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अक्रूरङ्काराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां त्वा पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एतामपन्नयोऽग्नेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्वेत्याह विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवैनामभीन्दे ग्रास्वेत्याह छन्दांसि वै ग्राश्छन्दाभिरेवैनां श्रपयति वरूत्रयस्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनां पचति षड्विः पंचति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनां पचति द्विः पचन्त्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य सस्यम्पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा सवितोद्वपत्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनां ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपत्यपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण (३७)

इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्याह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्रमनाच्छृणुमा च्छृणन्ति देवत्राकरजक्षीरेणा च्छृणन्ति परमं वा एतत्पयो यदंजक्षीरं परमेणैवैनामपयसा च्छृणन्ति यजुषा व्यावृत्त्यै छन्दाभिरा च्छृणन्ति छन्दाभिर्वा एषा क्रियते छन्दाभिरेव छन्दास्या च्छृणन्ति॥ (३८)

आह देवानां वै पत्नीः पृणैषा षट्॥ [८]

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषा अमेध्यम्पुरुषशीर्षममेध्यारेवास्यामेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्युद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षः संस्था वितृणां वल्मीकवपां प्रति नि दधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैनां समर्धयति मेध्यत्वाय यावन्तः (३९)

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परिं गायति यमादेवैनद्वङ्के तिसृभिः परिं गायति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनल्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्वायते न देयङ्गाथा

हि तद्दृङ्ङेऽग्निभ्यः पशूना लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव रुद्धे यत्पशून्नालभेतानवरुद्धा अस्य (४०)

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुश्वसृजेद्यज्ञवेशसं कुर्याद्यत्संस्थापयेद्यातयामानि शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनव रुद्धे यत्पर्यग्निकृतानुश्वसृजति शीर्षामयातयामत्वाय प्राजापत्येन सः स्थापयति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिचिचानोऽमन्यत स एता आप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आप्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः पशूनेवाव रुद्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्यै क्रियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यस्य (४२)

भवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छत्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाह चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुद्धे पराचीरन्वाह पराडिव हि सुवर्गो लोकः समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समाभिरेवाग्नि वर्धयति (४३)

ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मादित्याह मृत्युमेवास्मादप नुदत्युद्वयं तमसस्पर्शित्याह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ वा आदित्यो ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सार्युज्यं गच्छति न संवत्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [९]

षड्विदीक्षयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेन दीक्षयति सप्तभिर्दीक्षयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवेन दीक्षयति विश्वं देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमैकस्मादक्षरादनासम्प्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनासं तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः (४५)

प्रजापतेरात्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्टे
यदर्विषिं प्रवृष्याद्भूतमव रुन्धीत यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्दे
भविष्यद्धि भूयो भूताद्वाभ्याम्प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुषा
सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमाच्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रेतामुखां तपेत्याहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मन्नेवेनां प्रति
ष्ठापयति नार्तिमाच्छेति यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते यदि भिद्येत तैरेव कपालैः
स सृजेत्यसैव ततः प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स
स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स एव तस्य स्यादतो ह्येष
सम्भवंत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव यं कामयेत भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहुत्याव
दध्यात्साक्षादेवासमै भ्रातृव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नकामस्याव दध्यादम्बरीषे वा अन्नम्भियते
सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुन्दे मुञ्जानव दधात्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत
स क्रुमुकम्प्राविशत् क्रुमुकमव दधाति यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्द्व आज्येन सं
यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यम् प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकं कतीमा दधाति भा एवाव रुन्दे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सीद त्वं मातुरस्या
उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेष्वविदं गच्छत्यथो
प्राणानेवात्मन्धत्ते॥ (५०)

प्रजापतिरऋच्छेत्स्वामेवान्नं तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥ [१०]

न हं स्म वै पुराग्निरपरशुवृक्णं दहति तदस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि
कानि चेति समिधमा दधात्यपरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं
वेदौदुम्बरीमा दधात्यूर्ग्वै उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत त
सृष्ट रक्षांसि (५१)

अजिघांसन्स्य एतद्राक्षोघ्नमपश्यतेन वै स रक्षास्यपाहत यद्राक्षोघ्नम्भवंत्यग्नेरेव
तेन जाताद्रक्षास्यप हन्त्याश्वत्थीमा दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो विजित्यै

वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुद्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सः शितम्मे ब्रह्मोदेषाम्बाहू
अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्रं सः शयति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणं
तस्माद्वाजिन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यं राजन्यं मृत्युर्वा एष यदग्निर्मृतं हिरण्यं रुक्ममन्तरं
प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्बाधो भवत्येकविंशतिर्वै देवलोका द्वादश
मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरंति निर्बाधैर्वै देवा
असुरान्निर्बाधेऽकुर्वन्त तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधो भवति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते
सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै नक्तोपासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा अग्निं
धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्यं (५४)

प्राणैर्दधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो
वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवेन ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामं
शिक्यम्भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामं संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूर्ग्वै
मुञ्जा ऊर्जैवेन समर्धयति सुपर्णोऽसि गुरुत्मानित्येवैक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे
दिवं गच्छ सुवंः पतेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाः स्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्दरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो
देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्। घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान।
अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि वन्द्यश्च
वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निष्ट्वा (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णम्बरहिः सुष्टरीमा जुषाणोरु
पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमर्दितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु।
एता उ वः सुभगा विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः क्वपः
शुभमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानामभि
संविदाने। उपासां वाम् (५७)

सुहिरुण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सांदयामि। प्रथमा वा॑ सरथिनां सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा॑। अपिप्रयं चोदना वाम्मिमां॑ना होता॑रा ज्योतिः प्रदिशां दिशन्ता॑। आदित्यैर्नो भारती वष्टु यज्ञ॑ सरस्वती सह रुद्रैर्न आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सृजोषां यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्त। त्वष्टा वीरं देवकामं जजान् त्वष्टुरवा जायत आशुरश्वः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वम्भुवनं जजान ब्रह्मोः कर्तारमिह यक्षि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समक्तु उपं देवा॑ ऋतुशः पार्थ एतु। वनस्पतिर्देवलो कम्प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत्। प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने। स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदन्तु देवाः॥ (५९)

अग्निष्ठां वामश्वो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१२]

विष्णुमुखा अन्नपते यावती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्म जज्ञान॑ स्वयमातृणामेपां वै पशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादश॥ [१३] विष्णुमुखा अपचितिमान् वि वा एतावग्ने तवं स्वयमातृणां विषूचीनानि गायत्री चतुष्पष्टिः॥ 64॥ विष्णुमुखास्तनुवै भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दाभिर्माल्लौकाननपज्य्यमभ्यजयन् यद्विष्णुक्रमान्क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दाभिर्माल्लौकाननपज्य्यमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षम् जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दाभिरेवेमाल्लौकान यथापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत् सोऽस्मात्सृष्टः (१)

पराङ्मतेतयान्वेदक्रन्ददिति तया वै सोऽग्नेः प्रियं धामावारुद्ध यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया प्रियं धामाव रुद्ध ईश्वरो वा एष पराङ्मदयो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य तनुवमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽर्धो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते शुनःशेपमाजीगर्ति वरुणोऽगृह्णात्स एतां

वारुणीमपश्यत्तया वै स आत्मानं वरुणपाशादमुञ्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य उखाम्प्रतिमुञ्चत उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदित्याहात्मानमेवैतया (३)

वरुणपाशान्मुञ्चत्या त्वाहारपमित्याहा ह्येन॑ हरति ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्याह प्रतिष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्वित्याह विशैवेन॑ समर्धयत्यस्मिन्नाष्ट्रमधि श्रयेत्याह राष्ट्रमेवास्मिन्भ्रुवमकर्य कामयेत राष्ट्र॑ स्यादिति तम्मनसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्ने बृहन्नृषसामूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवैन॑ समानानां करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप हन्ति ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैन॑ समानानां करोति सद्वती (५)

भवति सत्त्वमेवैन॑ गमयति वाथ्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै वथ्सुप्रीर्भालन्दनोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्द्वाग्नेरेवैतेन प्रियं धामाव रुन्द्ध एकादशर्भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन वै देवा अस्मिन्नौक आर्ध्ववञ्छन्दाभिर्मुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं यद्वाथ्सप्रम्यद्वाथ्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पूर्वद्युः प्र क्रामत्युत्तरेद्युरप तिष्ठते तस्माद्योगेऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावः क्षेम्यस्येशे तस्माद्यायावः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽभ्येतया भवति सद्वत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नम्प्र यच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण इत्याहायक्षमस्येति वावैतदाह प्र प्रदातार तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याहाशिपमेवैतामा शास्त उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैन॑ चित्तायोद्यच्छते तेनैवेन॑ समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैन॑ समानानां करोति सद्वती भवति सत्त्वमेवैन॑ गमयति प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् (९)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हिनस्ति यः हिनस्ति मा हिःसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्य एवेनः शमयति रक्षाःसि वा एतद्यज्ञः संचन्ते यदन उथ्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह रक्षसामपहत्या अनंसा वहन्त्यपचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपचिततमौ (१०)

अपचितिमान्भवति य एवं वेद समिधाऽग्निं दुवस्यतेति घृतानुषिक्तामवंसिते समिधमा दधाति यथातिथय आगताय सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्वायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्र वैशयत्यप्सु योनिर्वा अग्निः स्वामेवेन योनिं गमयति तिसृभिः प्र वैशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पशून् वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति पुनरूर्जा सह रथ्येति पुनरुदैति प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्रे समैन्धत ताभिरेवेनः समिन्द्रे बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते बोधयत्येवेनन्तस्मात्सुखा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुप तिष्ठते तस्माद्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योप तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वं देवा ज्योतिष्मानपचिततमौ त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

यावती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैनः स चिनुतेऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदप हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य रूपः रूपेणैव वैश्वानरमव रुद्ध ऊषान्नि वपति पुष्टिर्वा एषा प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञान एव संज्ञानः हतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सहास्तान्ते वियती अब्रूतामस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात् ऊषा अभवन् यदस्या

यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तददश्चन्द्रमसि कृष्णमूषान्निवपन्नदो ध्यायेद्वावापृथिव्योरेव
यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽयं सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्द्वाग्नेरेवैतेन प्रियं धामाव रुन्द्धे
छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव
तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समं ह्वीयन्त ते द्वे
पुरस्तात्समीची उपादधत् द्वे (१७)

पश्चात्समीची तभिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची उपदधाति द्वे पश्चात्समीचीं
दिशां विधृत्या अथो पशवो वै छन्दांसि पशून्वास्मै समीचीं दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री सुवर्गं
लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पूणा उपं दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते प्रतिष्ठा वा
एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्रतिष्ठा गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं
चिक्वानस्तिष्ठति य एवं वेद पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तो
पशवो यज्ञमेव पशूनव रुन्द्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्य इमे लोका एष्वेव
लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा वै सुवर्गो लोक एकवृत्तैव
सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति तस्मान्मासेनास्थिं छन्नत्र दुश्कर्मा भवति य एवं
वेद पञ्च चित्तयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडत्र
विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अद्धवसाययति ह्येतद्विश्वामित्रस्यादधत् द्वे लोकस्य लोकेषु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [३]

वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुराग्निर्यश्चोखायाः समितमिति चतसृभिः सं नि वपति
चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवैनौ तनुवा सः
शास्ति समितमित्याह तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं समेति यत्संन्युष्यं विहरति तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं
व्येत्युत्तुभिः (२१)

वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमित्याहर्तुभिरेवैनं

दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या शिक्वांमा दत्ते स्वदयत्येवैनन्नैरऋतोः कृष्णास्तिस्रस्तुषपका भवन्ति निरऋत्यै वा एतद्वाङ्गधेयं यत्तुषा निरऋत्यै रूपं कृष्णं रूपेणैव निरऋतिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निरऋत्यै दिग्स्वायामेव दिशि निरऋतिं निरवदयते स्वकृत इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वै निरऋत्या आयतनं स्व एवायतने निरऋतिं निरवदयते शिक्वामभ्युषं दधाति नैरऋतो वै पाशः साक्षादेवैनं निरऋतिपाशान्मुञ्चति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निरऋतिमव यजते पराचीरुषं (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निरऋतिम्पुण्डतेऽप्रतीक्षमा यन्ति निरऋत्या अन्तरहित्यै मार्जयित्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गार्हपत्यमुपं तिष्ठन्ते निरऋतिलोक एव चरित्वा पृता देवलोकमुपावर्तन्त एकयोपं तिष्ठन्त एकधैव यजमाने वीर्यं दधति निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसुं प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवैनं वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वाबाहुस्तावांभवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्येणैवैनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निनां पक्षौ द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्यै पङ्गवेन कृषति पङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं कृषति यद्वांशगवेन संवत्सरैणैवेयं वा अग्नेरतिदाहादंबिभेत्सैतद्विगुणमपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां नात्यदहृद्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुत्यत्कृष्टं चाकृष्टं च भवत्यग्नेरद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्मृजेद्रुद्रायापि दध्याद्यद्विक्षिणा पितृभ्यो नि धुवेद्यत्पतीचो रक्षांसि हन्युरुदीच उथ्मृजत्येषा वै देवमनुष्याणां शान्ता दिक् (२७)

तामेवैनाननूथ्मृजत्यथो खल्विमां दिशमुथ्मृजत्यसौ वा आदित्यः प्राणः

प्राणमेवैनाननूथ्युजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽर्धो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात्पराश्च पशवो वि तिष्ठन्ते प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्त्रः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योषधीर्वपति ब्रह्मणान्नमव रुद्धेऽर्कऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिर्वपति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तारण्या उभर्याषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्त्यनुसीतं वपति प्रजातैर्द्वादशसु सीतासु वपति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नम्पचति यदग्निचित् (२९)

अनवरुद्धस्याश्जीयादवरुद्धेन व्युद्धेत ये वनस्पतीनाम्फलग्रहयस्तानिध्मेऽपि प्रोक्षेदनवरुद्धस्यावरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्ठान्धसमस्यति दिशामेव वीर्यमवरुध्य दिशां वीर्येऽग्निं चिन्तेत यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै दिशो लोष्ठमा हरेदिषमूर्जमहमित आ दद इतीषमेवोर्जं तस्यै दिशोऽव रुद्धे क्षोधुको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुप वपत्युत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयतेऽर्धो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्वाव रुद्धेऽर्धो यज्ञपुरुषोऽनन्तरित्ये॥ (३०)

च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टञ्चाकृष्टं च दिग्सीता अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च॥[५]

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्नेवैश्वानरस्य सूक्तं सूक्तेनैव वैश्वानरमव रुद्धे षड्भिर्नि वपति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निवैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुद्धे समुद्रं वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकता निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रः (३१)

वृत्राय वज्रम्प्राहरन्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयं यैऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणां शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्यच्छर्कराभिरग्निं परिमिनोति वज्रेणैवास्मै पशून्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्स्थेयानस्थेयसो नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परिं मिनुयात्सप्त वै शीरष्ण्याः प्राणाः प्राणाः पशवः प्राणैरेवास्मै पशूनव रुद्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परिं मिनुयादपरिमितस्यावरुद्धौ यं कामयैतापशुः स्यादित्यपरिमित्य तस्य

शर्कराः सिक्ता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्य विपृचीनः५ रेतः परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्ध्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिक्ता व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनः५ रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तदधाति गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः शं युम्बार्हस्पत्यम्मेधो नोपानमत्सोऽग्निम्राविंशत् (३४)

सोऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वम्प्राविंशत्सोऽश्वस्यावान्तरशफोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वम्प्राविंशत्तमेवाव रुन्दे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्यं इत्याहुः प्राजापत्योऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णः५ सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णः५ रूपेणैवैनदुप दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविश्वसयानि वि५शतिश्च॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म जज्ञानमित्याहु तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यं इति यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवीः५ शुचार्पयेन्नोपधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षः५ शुचार्पयेन्न वयांसि प्र जायेरन् यद्विचिन्वीत दिवः५ शुचार्पयेन्न पर्जन्यो वर्षेद्रुक्ममुप दधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं एवाग्निं चिनुते प्रजात्यै हिरण्यं पुरुषमुप दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै यदिष्टकाया आतृण्णमनूपदध्यात्पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दध्यादक्षिणतः (३७)

प्राश्चमुप दधाति दाधारं यजमानलोकत्र पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधात्यथो खल्विष्टकाया आतृण्णमनूप दधाति प्राणानामुत्सृष्ट्यै द्रप्सश्चस्कन्देत्यभि मृशति होत्रास्वेवैनं प्रतिं षापयति सुचावुप दधात्याज्यस्य पूर्णां कार्ष्ण्यमयीं दध्नः पूर्णामौदुम्बरीमियं वै कार्ष्ण्यमय्यसावौदुम्बरीमे एवोप धत्ते (३८)

तृष्णीमुप दधाति न हीमे यजुषासुमरहति दक्षिणां कार्ष्ण्यमयीमुत्तरामौदुम्बरीन्तस्मादस्या असावुत्तराज्यस्य पूर्णां कार्ष्ण्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रः कार्ष्ण्यो वज्रेणैव यज्ञस्य

दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति दध्नः पूर्णामौदुम्बरीम्पशवो वै दध्यूर्गुदुम्बरः पशुष्वेवोर्जं दधाति पूर्णे उपं दधाति पूर्णे एवैनम् (३९)

अमुष्मिँल्लौक उपं तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेतव्यं इत्याहुः स्रुग्वै विराड्यथ्स्रुचावुपदधाति विराज्येवाग्निं चिनुते यज्ञमुखेयं यज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति यज्ञमुखं रुक्मो यद्रुक्मं व्याघारयति यज्ञमुखादेव रक्षाऽस्यपं हन्ति पञ्चभिर्व्याघारयति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाऽस्यपं हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्रहरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षण्या पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुपं दधातीयं वै स्वयमातृणेमामेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टंकोपधीयमाना पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणामेव प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्रावग्निश्चेतव्यं इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्यस्तस्मै प्रथमामिष्टंकां यजुष्कृताम्प्र यच्छेत्ताम्राह्यणश्चोपं दध्यातामग्रावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽर्विद्वानिष्टंकामुपदधाति त्रीन् वरान्दद्यान्नयो वै प्राणाः प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयो द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आर्यवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं दधाति पशूनां धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्परोहन्तीत्याहुः काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतिष्ठित्यैवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै देवलक्ष्मं वै त्र्यालिखिता तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधृताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत् वसीयान्त्स्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव भवति यं कामयेत् पापीयान्त्स्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योपं दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परां भावयति पापीयान्भवति त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकास्त्र्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति

मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पशव उप तिष्ठन्ते
श्मशानं वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं कूर्ममुपदधाति
तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति स्वदयत्येवैनङ्गाम्यं वा
एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च
न इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राञ्चमुप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ
पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुप दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुप तिष्ठन्ते यो वा अपनाभिमुग्निं चिनुते यजमानस्य
नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो हिंसितोरूलुखलमुप दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः
सनाभिमेवाग्निं चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरम्भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुद्धे मध्यत उप
दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्ज दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत इयं द्ववति प्रजापतिना
यज्ञमुखेन सम्मितमव हन्त्यन्नमेवाकर्वेष्णव्यर्चोप दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो
यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमंसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सप्तविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य एव लोकेभ्यो
ज्योतिरव रुद्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मै ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो
ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुद्धे
यं कामयेत क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योप (४८)

दध्यात्क्षोधुक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति पूर्णां तस्योप
दध्यादनुपदस्यदेवान्नमिति सहस्रं वै प्रति पुरुषः पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो
मध्ये पुरुषशीर्षमुप दधाति सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयति व्यृद्धं वा
एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान्प्रत्यस्यति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति
दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति मध्व्योऽसानीति श्रुतातङ्क्येन मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा एतदन्नं
यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुद्धौ पशुशीर्षाण्युप दधाति पशवो
वै पशुशीर्षाणि पशूनेवाव रुद्धे यं कामयेतापशुः स्यादिति (५०)

विषूचीनानि तस्योपं दध्याद्विषूच एवास्मात्पशून् दधात्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति समीचीनानि तस्योपं दध्यात्समीच एवास्मै पशून् दधाति पशुमानेव भवति पुरस्तात्प्रतीचीनमश्वस्योपं दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा अन्ये गौंश्चेभ्यः पशवो गौंश्चानेवास्मै समीचो दधात्येतावन्तो वै पशवः (५१)

द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दधाति यत्पशुशीर्षाण्युप दधात्यमुमांरण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य एव पशुभ्य आरण्यान्पशूञ्छुचमनूथ्सृजति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयाः सः शुचा ह्युताः सर्पशीर्षमुप दधाति यैव सर्पे त्विषिस्तामेव रुद्धे (५२)

यत्समीचीनमपशुशीर्षैरुप दध्याद्ग्राम्यान्पशून् शुकाः स्युर्यद्विषूचीनमारण्यान् यजुरेव वेदेदव तां त्विषि रुद्धे या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खलूपधेयमेव यदुप दधाति तेन तां त्विषिमव रुद्धे या सर्पे यद्यजुर्वेदति तेन शान्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुद्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुर्वा एष यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते रेतोऽपस्या अपस्या उपं दधाति योनावेव रेतो दधाति पश्वोपं दधाति पाङ्गाः पशवः पशूनेवास्मै प्र जनयति पश्वं दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रैरेव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति पश्वं पश्चात् (५४)

प्राचीरुपं दधाति पश्चाद्वै प्राचीनः रेतो धीयते पश्चादेवास्मै प्राचीनः रेतो दधाति पश्वं पुरस्तात्प्रतीचीरुपं दधाति पश्वं पश्चात्प्राचीस्तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते पश्चोत्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दस्याः पशूनेव प्रजातान्स्वमायतनमभि पर्यूहत इयं वा अग्नेरतिदाहार्दभिभ्यसैताः (५५)

अपस्या अपश्यता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहृद्यदपस्या उप दधात्यस्या अनतिदाहायोवाच हेयमददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्येता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेददिति प्राणभूत उपं दधाति रेतस्येव प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्यश्यञ्छुण्वन्पशुर्जायतेऽयम्पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवेताभिर्दाधाराय दक्षिणा विश्वकर्मिति दक्षिणतो मन एवेताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्याचा इति पश्चाच्चक्षुरेवेताभिर्दाधारेदमुत्तराथ्सुवरित्युत्तरतः

श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेयमुपरि मतिरित्युपरिष्टाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दशदशोपं दधाति
सवीर्यत्वायाक्षण्या (५७)

उपं दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ
आर्ध्रोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वाजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या
ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामुद्धिं वेदध्रोत्येव य आसामेवम्बन्धुतां वेद बन्धुमान्भवति
य आसामेवं कृतिं वेद कल्पते (५८)

अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान्भवति य आसामेवमप्रतिष्ठां वेद प्रत्येव
तिष्ठति प्राणभृतं उपधाय संयत उपं दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्धिः सं यच्छति
तत्संयतां संयत्त्वमथो प्राण एवापानं दधाति तस्मात्प्राणापानौ सं चरतो विषूचीरुपं
दधाति तस्माद्विष्वश्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

असुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निर्यत्सं यत उपदधाति समेवेनं यच्छति
सुवर्ग्यमेवाकस्यविर्ययः कृतमयानामित्याह वयोभिरेवायानवं रुद्धेऽयैर्वयांसि सर्वतो
वायुमर्तीर्भवन्ति तस्मादयं सर्वतः पवते॥ (६०)

पश्चादेताः पुरोऽक्षण्या कल्पतेऽसं यत पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्तां सह। बृहत्युष्णिहां ककुत्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा
या चतुष्पदा त्रिपदा या च षट्पदा। सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
महानाग्नी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्यां विद्युतो वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
रजता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु
त्वा। नारीः (६१)

ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बरहिषो
नमोवृक्तिं न जग्मुः॥ (६२)

नारींश्चिंशच्च॥ [११]

कस्त्वां छति कस्त्वा वि शांस्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क उ ते शमिता
कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शांसतु। संवत्सरस्य धारंसा शिमीभिः

शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अध्वर्यवस्त्वा छान्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः। अर्धमासाः परूँषि ते मासाँश्छान्तु शिम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रम्भिषज्यतु। द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परैभ्यो गात्रैभ्यः शमस्त्ववरैभ्यः। शमस्थभ्यो मञ्जभ्यः शमुं ते तनुर्वै भुवत् (६४)

विलिष्टत्रिंशच्च॥ [१२]

उत्सन्नयज्ञ इन्द्राग्नी देवा वा अंक्षण्यास्तोमीयां अग्नेर्भागोऽस्यग्ने जातात्रश्मिरिति नाकसद्विश्छन्दाँसि सर्वाभ्यो वृष्टिसनीर्देवासुराः कनीयाँसः प्रजापतेरक्षि द्वादश॥ [१३] उत्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यवतीर्नाकसद्विरेवैताभिरेष्टाचत्वारिंशत्॥ 48॥ उत्सन्नयज्ञः सर्वत्वाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उत्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाँश्चिनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृतव्या उपं दधात्यृतुनां कृत्यै (१)

पञ्चोपं दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्कल्पयति समानप्रभृतयो भवन्ति समानोर्दकास्तस्माँश्चिनीरुपं दधात्यश्विनौ एकेन पदेन व्यावर्तन्ते तस्माँदृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दधाति तस्माँश्चिनीरुपं दधाति सन्तं ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदृतव्या उपधाय प्राणभृतः (२)

उपदधाति तस्माँश्चिनीरुपं दधाति वायुरा वरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवाव रुद्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं वर्षेदनुपरिहारं सादयति तस्माँश्चिनीरुपं दधाति वरषति यत्प्राणभृत उपधाय वृष्टिसनीरुपं दधाति तस्माँद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते पशवो वै वयस्यां नानामनसः

खलु वै पशवो नानाव्रतास्तेऽप एवाभि समनसः (३)

यं कामयैतापशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योपधायापस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवासमै पशुभिः करोत्यपशुरेव भवति यं कामयैत पशुमान्थस्यादित्यपस्यास्तस्योपधाया वयस्यां उपं दध्यात्संज्ञानमेवासमै पशुभिः करोति पशुमानेव भवति चतस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्माच्चत्वारि चक्षुषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतीर्भवन्ति तस्मात्पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाः श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तरस्यां तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तात्प्रवणः पशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽस्मि उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽस्मावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति सिंहो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

कृष्या उपधायां प्राणभृतः समनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पञ्च च॥ [१]

इन्द्राग्नी अव्यंथमानामिति स्वयमातृणामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चित्तरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्राग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृणामुपं दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृणान्तरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्मुपं (६)

प्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणा भवति प्राणानामुष्मृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंघ्नीयन्त त एता दिश्या अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वै ते दिशोऽदृष्टान्यद्विश्या उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाक्षरा विराड्विराट्द्वन्दसां ज्योतिर्ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्ताज्योतिरुपास्महे छन्दांसि पशुष्वजिमयुस्तान्बृहत्युदजयत्तस्माद्बार्हताः (८)

पशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माद्वक्षिणावृतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो

बृहत्तैवास्मै पशूनव रुद्धे बृहती छन्दसाऽऽ स्वराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शौरपण्याः प्राणा द्वाववाँश्चौ प्राणानां सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडिति पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचौ दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुपं बारहता एताश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एता अक्षण्यास्तोमीया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपादधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदक्षण्यास्तोमीया अन्यथानूच्यान्यथोपादधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति व्योम सप्तदश इति दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते धरुण एकविंश इति पश्चात्प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्त ओजः पञ्चदश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात् (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यांतयत्यभिर्वर्तः सविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नं सविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविंश इति पश्चाद्यद्विंशतिर्द्वे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजौरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युत्तरतस्तस्मात्सव्यः (१३)

हस्तयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्विंश इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति गर्भाः पञ्चविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वै गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत् ओजस्त्रिणव इति पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्योविंश इति (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रिंश इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुयज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंश इति दक्षिणतोऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्य विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्त्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो

वै लोको नाकः सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्तात्सव्यस्त्रयोविंश इति सुवर्गो वै पञ्च च॥ [३]

अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति नृचक्षसांभागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवांसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मान्ज्ञातोऽन्नमन्ति जनित्रं स्पृतं संसदशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नं संसदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविंशः स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्युत्तरतो ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पञ्चदशः (१७)

ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति वसूनांभागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसवो यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नं मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

असीति पश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः सविता ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरोऽधी ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवती भवति प्रसूत्यै तस्माद्ब्राह्मणानामुदीची सनिः प्रसूता धर्त्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धर्त्रः (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति यावानांभागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा अयावास्तस्माद्वक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणांभागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोर्लोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्दीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्तमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति

यस्यौजस्वतीरुत्तरत औजस्व्यैव भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव
स्तोत्रमेतच्छस्त्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु विधीयतेऽत्यन्नामास्यान्नादो जायते यस्यैषा विधा
विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवाव रुद्धे न वा इदं दिवा न
नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छद्यस्येता
उपधीयन्ते व्यैवास्मा उच्छृत्यथो तम एवाप हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्यै भागो वै धृत्रः समावद्ध्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥[४]

अग्ने जातान्प्र णुंदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुंदते
सहसा जातानिति पश्चाज्जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिंशः स्तोम इति दक्षिणतो
ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिंशो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः
षोडशः स्तोम इत्युत्तरत ओजो वै षोडश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जयति वज्रो वै चतुश्चत्वारिंशो वज्रः षोडशो यदेते इष्टके उपदधाति
जाताश्चैव जनिष्यमाणाश्च भ्रातृव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य
उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिँल्लौके भवति य
एवं वेदेता वा असपत्ना नामेष्टका यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

नास्य सपत्नो भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराज उत्तमायां चित्यामुपं दधाति
विराजमेवोत्तमाम्पशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुत्तमां वाचं वदति दशदशोपं दधाति
सवीर्यत्वायाक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै
छन्दांसि सुवर्ग्याण्यासन्तेर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनरपयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपसापश्यन्तेभ्य एता इष्टका निरमिमितेवश्छन्दो
वरिवश्छन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वै ते सुवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टका उपदधाति
यान्येव छन्दांसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः
प्रजा असृजत् ताः स्तोमभागेरेवासृजत् यत् (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः
समभरद्यस्तोमभागा यस्तोमभागा उपदधाति सतैजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां

यज्ञस्य प्रतिष्ठामपश्यद्यत्स्तोमभागा यत्स्तोमभागा उपदधाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोप दधाति सर्वैर्यत्वाय तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरतो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत यन्निचत्वारिंशच्च॥ [५]

रश्मिरित्येवादित्यमसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिवः संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिम्प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिति वसून्मकेत इति रुद्रान्सुदितिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तनुतिरिति प्रजाः पृतनाषाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपानः सूः सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंतीर्न प्राजायन्त ताः सःरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयन्ताः प्रजाः प्रजाता न प्रत्यतिष्ठन्ता वसुकौऽसि वेपथ्रिरसि वस्यष्टिरसीत्येषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाह वसुकौऽसि वेपथ्रिरसि वस्यष्टिरसीति प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु प्रति स्थापयति सात्मान्तरिक्षः रोहति सप्राणोऽमुष्मिल्लोके प्रति तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेद॥ (३०)

युक्तग्रावा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षेन्द्रादंश च॥ [६]

नाकसद्विर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाकसदा नाकसत्त्वं यन्नाकसद उपदधाति नाकसद्विरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकम्भवति यजमानायतनं वै नाकसदो यन्नाकसद उपदधात्यायतनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाकसदो यन्नाकसदः (३१)

उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽव रुद्धे पञ्चचोडा उप दधात्यप्सरस एवैनमेता भूता अमुष्मिल्लोक उप शेरेऽथो तनूपानीरिवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधद्वायेदेताभ्य एवैनं देवताभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्युत्तरा नाकसद्य उप दधाति यथा जायामानीय गृहेषु निषादयति तादृगेव तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते स्वयमातृणां च विकर्णी चोत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृणायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते तस्मात्प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरमिष्टकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तरमिष्टकामुपदध्यात्पशूनाम् (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेयां स्वयमातृणामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृणामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उपं दधाति तस्मादुत्तरतउपचारोऽग्निर्वायुमती भवति समिद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्राकसदो यत्राकसदस्तत्पशूनामेषां वै द्वाविंशतिश्च॥ [७]

छन्दांस्युपं दधाति पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुद्धे छन्दांसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनव रुद्ध एतां ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चिति विदां चकार तथा वै स पशूनवारुद्ध यदेतामुपदधाति पशूनेवाव रुद्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गायत्री तेज एव (३५)

मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति त्रिष्टुभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै पशवः पशूनेवाव रुद्धेऽनुष्टुभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्क्तिरक्षरपङ्क्तिरिति विपुरुषाणि छन्दांस्युपं दधाति विपुरुषा वै पशवः पशवः (३६)

छन्दांसि विपुरुषानेव पशूनव रुद्धे विपुरुषमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदतिच्छन्दसमुपं दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते वर्ष वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति वर्षमेवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेज एव पशवः पशवो यजमान एकश्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत्सयुजो नोपदध्याद्देवता अस्याग्निं वृञ्जीरन् यत्सयुजं

उप॒दधा॑त्यात्मनै॒वैन॑ꣳ स॒युजं॑ चिनुते॒ नाग्नि॑ना व्य॒ध्यते॑ऽथो यथा॒ पुरु॑षः॒ स्त्राव॑भिः सन्ततं
ए॒वमे॒वैताभि॑र॒ग्निः सन्त॑तोऽग्नि॒ना वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्ता अ॒मूः कृ॑त्तिका अभवन्
यस्ये॒ता उप॑धी॒यन्ते॑ सु॒वर्गमे॒व (३८)

लो॒कमे॒ति गच्छ॑ति प्रका॒शं चि॒त्रमे॒व भ॑वति मण्ड॒लेष्ट॒का उप॑ दधाती॒मे वै लो॒का
मण्ड॒लेष्ट॒का इ॒मे खलु॑ वै लो॒का दे॒वपुरा॑ दे॒वपुरा॑ ए॒व प्र विंश॑ति नार्ति॒माच्छ॑त्यग्निं
चि॒क्वा॒नो वि॒श्वज्यो॑तिष॒ उप॑ दधाती॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कां ज्योति॑ष्मतः कुरु॒तेऽथो॑ प्रा॒णाने॒वैता
यज॑मानस्य दाध्र॒त्येता॑ वै दे॒वताः॑ सु॒वर्ग्या॑स्ता ए॒वान्वा॒रभ्य॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॒ति॥ (३९)

सु॒वर्गमे॒व ता ए॒व च॒त्वारि॑ च॥ [९]

वृष्टि॑सनीरुपं दधाति॒ वृष्टि॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे यदे॑क॒धोप॑द॒ध्यादे॑क॒मृतुं व॑र्षेदनु॒परि॒हारꣳ सा॒दय॑ति
तस्मा॒त्सर्वा॑नृतून् व॑र्षति पुरो॒वात॑स॒निर्सी॒त्याहे॑त॒द्वे वृष्ट्यै॑ रू॒पꣳ रू॒पेणै॒व वृष्टि॑मव॑ रु॒द्धे
सं॒या॒नीभि॑र्वै दे॒वा इ॒माल्लौ॑का॒न्धस॑म॒युस्त॑त्सं॒या॒नीना॑ꣳ सं॒यानि॑त्वं यत्सं॒या॒नीरु॑प॒दधा॑ति यथा॒प्सु
ना॒वा सं॒यात्ये॒वम् (४०)

ए॒वैताभि॑र्यज॑मान इ॒माल्लौ॑का॒न्धसं॑ या॒ति प्लु॒वो वा ए॒षोऽग्ने॑र्यत्सं॒या॒नीर्य॑त्सं॒या॒नीरु॑प॒दधा॑ति
प्लु॒वमे॒वैत॑म॒ग्नय॑ उप॑ दधात्यु॒त यस्ये॒तासूप॑हि॒तास्वा॒पोऽग्निꣳ ह॑रन्त्य॒हंत॑ ए॒वास्या॑ग्नि॒रादि॒त्येष्ट॒का
उप॑ दधात्यादि॒त्या वा ए॒तम्भू॒त्यै प्र॑ति॒ नुद॑न्ते योऽल॒म्भू॒त्यै स॑न्भूति॒ न प्रा॒प्नोत्या॑दि॒त्याः (४१)

ए॒वैन॑म्भूति॒ गम॑यन्त्य॒सौ वा ए॒तस्या॑दि॒त्यो रु॒च॒मा द॑न्ते योऽग्निं॑ चि॒त्वा न रो॑च॒ते
यदा॑दि॒त्येष्ट॒का उप॑दधा॑त्यु॒सावे॒वास्मि॑न्नादि॒त्यो रु॒चं दधा॑ति यथा॒सौ दे॒वाना॑ꣳ रो॑च॒त ए॒वमे॒वैष
म॑नु॒ष्याणा॑ꣳ रो॑च॒ते घृ॒तेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तद्वा अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑ यद्धृ॒तमि॒येणै॒वेन॑ धाम्ना
सम॑र्धयति (४२)

अथो तेज॑सानु॒परि॒हारꣳ सा॒दय॑त्य॒प॑रि॒वर्ग॑मे॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति प्र॒जाप॑ति॒र॒ग्निम॑चिनु॒त
स यश॑सा व्य॒र्ध्यत॑ स ए॒ता यशो॑दा अ॒पश्य॑त्ता उपा॒धत्ता॑ ताभि॑र्वै स यशं आ॒त्मन्न॑धत्ता
यद्यशो॑दा उप॒दधा॑ति यशं ए॒व ताभि॑र्यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते पञ्चो॒पं दधा॑ति पा॒ङ्कः पुरु॑षो
या॒वाने॒व पुरु॑ष॒स्तस्मिन्॑ यशो॑ दधाति॥ (४३)

ए॒वं प्रा॒प्नोत्या॑दि॒त्या अ॒र्धय॑त्ये॒कान्न॑पञ्चा॒शच्च॑॥ [१०]

दे॒वा॒सुराः सं॑य॒त्ता आ॑स॒न्कनी॑याꣳसो दे॒वा आ॑स॒न्भूया॑ꣳसोऽसुरा॑स्ते

देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृदसीत्येव भूयांसो-
ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषधीभिर्विरिबस्कृदसीतीमामजयन्प्राच्यसीति प्राचीं दिशमजयन्नुर्ध्वासीत्यमूमजय-
सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लौकाञ्जयति भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्यप्सुषदसि श्येनसदसीत्याहेतद्वा अग्ने रूपं रूपेणैवाग्निमव रुद्धे पृथिव्यास्त्वा
द्रविणे सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्धात्यग्ने यत्ते परं हवामेत्याहेतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति
तावेहि स रभावहा इत्याह व्यैवैनेन परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्यैध्यग्र इत्याहेष वा अग्निः
पाञ्चजन्यो यः पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उपं दधात्येतद्वा ऋतूनामप्रियं धामं यदृतव्या
ऋतूनामेव प्रियं धामाव रुद्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं
धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभ्वन्नायुरेवर्तव्या उपं षड्विंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तत्परापतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वन्तद्देवा अश्वमेधेनैव
प्रत्यदधुरेष वै प्रजापतिः सर्वं करोति योऽश्वमेधेन यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा
एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य भेषजं सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अन्तराप्ति वा एतेन
ब्रह्महृत्यामन्तराश्वसर्वम्पाप्मानम् (४७)

तरति तरति ब्रह्महृत्या योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं वेदोत्तरं वै
तत्प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तरतोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटो
भवत्यप्सुयोनिरा अश्वोऽप्सुजो वैतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिं स्थापयति चतुष्टोमः
स्तोमो भवति सरङ्गु वा अश्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो
भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानमवृहद्वादश च॥ [१२]

देवासुराः तेनर्तव्या रुद्रोऽश्मनृषदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निर्देवेभ्यः सुवर्गाय यत्राकृताय
छन्दश्चितं पवस्व द्वादश॥ [१३] देवासुरा अजायां वै ग्रमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै
छन्दसामृधोत्यष्टौ पञ्चाशत्॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्ते न व्य॑जयन्त॒ स ए॒ता इन्द्र॑स्त॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै
स त॒नुव॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्यमा॒त्मन्ने॑धत्त॒ ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्परा॑सुरा॒ यदिन्द्र॑स्त॒नूरु॑प॒दधा॑ति त॒नुव॑मे॒व
ताभि॑रिन्द्रि॒यं वी॑र्यं यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्तेऽथो॒ सेन्द्र॑मे॒वाग्नि॑ स॒तनुं॑ चिनुते॒ भव॑त्या॒त्मना॒
परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यः (१)

भ॒वति॒ य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ऽपा॒क्राम॑त्तम॒वरु॑धं नाश॑क्नुवन्त॒ एता॑ य॒ज्ञत॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑धत्त॒
ताभि॑र्वै ते य॒ज्ञमवा॑रुन्धत् यद्य॑ज्ञत॒नूरु॑प॒दधा॑ति य॒ज्ञमे॒व ताभि॑र्यज॑मानोऽव॒ रुद्धे॑
त्रय॑स्त्रि॑श॒तमु॑प॒ दधा॑ति॒ त्रय॑स्त्रि॑श॒द्वे दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धेऽथो॒ सात्मा॑नमे॒वाग्नि॑
स॒तनुं॑ चिनुते॒ सात्मा॑मु॒ष्मिँल्लौ॑के (२)

भ॒वति॒ य ए॒वं वेद॑ ज्योति॑ष्मतीरु॒प॑ दधाति॒ ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधात्ये॒ताभि॑र्वा अ॒ग्निश्चितो॑
ज्व॑लति॒ ताभि॑रे॒वैन॑ समि॑न्द्र उ॒भयो॑रस्मै लो॒कयो॑ज्योति॑र्भवति नक्ष॑त्रेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तानि॑
वै दि॒वो ज्योती॑षि॒ तान्ये॒वाव॑ रु॒द्धे सु॒कृता॑ वा ए॒तानि॑ ज्योती॑षि॒ यन्नक्ष॑त्राणि॒
तान्ये॒वाप्रो॑त्यथो॒ अनू॑का॒शमे॒वैतानि॑ (३)

ज्योती॑षि कुरुते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्यै॒ यत्स॑स्मृ॒ष्टा उप॑दध्याद्वृ॒ष्ट्यै लो॒कमपि॑
दध्या॑दव॒र॑षुकः प॒र्जन्यः॑ स्याद॒स॑स्मृ॒ष्टा उप॑ दधाति॒ वृष्ट्या॑ ए॒व लो॒कं करो॑ति व॒र॑षुकः
प॒र्जन्यो॑ भवति पुर॒स्ता॒दन्याः॑ प्र॒तीची॑रु॒प॑ दधाति प॒श्चा॒दन्याः॑ प्राची॒स्तस्मा॑त्प्राची॒नानि॑ च
प्रती॒चीनानि॑ च नक्ष॑त्रा॒ण्या वर्त॑न्ते॥ (४)

भ्रातृ॑व्यो लो॒क ए॒वैतान्ये॑कचत्वारि॒श॒च॥ [१]

ऋ॒त॒व्या उप॑ दधात्य॒तूनां॑ क्लृ॒त्यै द्व॑द्वमु॒प॑ दधाति॒ तस्मा॑द्व॒द्वमृ॒तवो॑ऽधृ॒ते॒व वा ए॒षा
यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिर॒न्तरि॑क्षमि॒व वा ए॒षा द्व॑द्वम॒न्यासु॑ चि॒तीषू॑प॒ दधा॑ति च॒तस्रो॑ मध्ये॒ धृत्या॑
अन्तः॑श्लेष॑णं वा ए॒ताश्चि॑तीनां॒ यद॑त॒व्या यद॑त॒व्या उप॑दधाति॒ चि॒तीनां॑ वि॒धृत्या॑ अव॑काम॒नूप॑
दधा॒त्येषा॑ वा अ॒ग्नैर्योनिः॑ स॒योनि॑म् (५)

ए॒वाग्निं॑ चि॒नुत॒ उ॒वाच॑ ह वि॒श्वामि॑त्रोऽद॒दि॒त्स ब्र॑ह्म॒णान्नं॑ य॒स्यैता॑ उ॒पधी॑यान्तै॒ य उ॑
चैना॑ ए॒वं वेद॑दि॒तिं संव॑त्स॒रो वा ए॒तम्प्र॑ति॒ष्ठायै॑ नुद॒ते यो॑ऽग्निं चि॒त्वा न प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति पञ्च

पूर्वाश्रितयो भवन्त्यथ षष्ठीं चितिं चिनुते षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीनामेष्टका यस्यैता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव समानानां भवति यं द्विष्यात्तमुपदध्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमाच्छत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौहन् तद्विरण्यमभवद्यद्विरण्यशल्कैः प्रोक्षति यज्ञस्य निष्कृत्या अथौ भेषजमेवासमै करोति (७)

अथौ रूपेणैवैनं समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं लोकमेति साहस्रवंता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या इमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वित्याह धेनूरेवैनः कुरुते ता एनं कामदुधा अमुत्रामुष्मिल्लौक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनमेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा वत्सो जातः स्तनम्प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयम्प्रेप्सति तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युं यजमानो यद्गाम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्गाम्यान्पशून्नुचापयेद्यदांरण्यानांमारण्याञ्जर्तिलयवाग्वा वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाहुत्येव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्रासिञ्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं परांजिहीत सो ऽर्कोऽभवत्तदर्कस्यार्कत्वमर्कपर्णेन जुहोति सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्येषा वै रुद्रस्य दिव्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्स्ममावद्वीर्यान्करोतीत्यग्रे जुहोति (११)

अथेत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवः ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं

जुहुयादन्तरवचारिणं रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्गा या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति ताभिरेवैनं सुवर्गं
लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स
आर्तिमाच्छति॥ (१३)

पशूनां यन्तोऽग्रं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनं शमयति त्रिशङ्खः॥ [३]

अश्मनूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स एनं तृप्तो-
ऽक्षुध्यन्नशौचत्रमुष्मिल्लोकं उप तिष्ठते तृप्यति प्रजयां पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं
धत्त मरुतः सःरराणा इत्याहान्नं वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुद्धेऽश्मंस्ते क्षुदमुं ते
शुक (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा चार्पयति त्रिः
परिपिश्वन्यति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति त्रिः पुनः पर्यति
षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वैतसौ-
ऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाख्या चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य
शुचं शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तं शुचा प्रदहो
मण्डूकेन वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु
तमेव शुचाप्यत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति पावकवतीभिरन्नं वै
पावकोऽन्नैरेवास्य शुचं शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णीं
उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणेव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तरन्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां
नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवाद्याद्यं रुद्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि
वसीयांसमुपचरन्त्यन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचाप्यति
पावको अस्मभ्यं शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुद्धे द्वाभ्यामधि क्रामति

प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याः शान्त्यै॥ (१८)

शुग्वेतसोऽपामष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृषदे वडिति व्याधारयति पङ्क्याहुत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या व्याधारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यद्वषट्कुर्याद्यातयामास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति ये देवा देवानामिति दध्ना मधुमिश्रेणावोक्षति हुतादश्चैव देवानहुतादश्च यजमानः प्रीणाति ते यजमानम्प्रीणन्ति दध्नेव हुतादः प्रीणाति मधुपाहुतादो ग्राम्यं वा एतदन्नं यदध्यारण्यम्मधु यदध्ना मधुमिश्रेणावोक्षत्युभयस्यावरुद्धौ शुमुष्टिनावोक्षति प्राजापत्यः (२०)

वै शुमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचारमवोक्षत्यपरिवर्गमेवेनान्प्रीणाति वि वा एष प्राणैः प्रजयां पशुभिर्ऋध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति प्राणदा अपानदा इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते वर्चोदा वरिवोदा इत्याह प्रजा वै वर्चः पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्त इन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रः (२१)

हुतः षोडशभिर्भोगैरसिनाथ्स एतामग्नयेऽनीकवत् आहुतिमपश्यत्तामजुहोत्तस्याग्निरनीकवान्त्स भागधेयेन प्रीतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहद्वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निरमुच्यत यदग्नयेऽनीकवत् आहुतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानीकवान्त्सवेन भागधेयेन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत चिरम्पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्येतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं यतैऽवसं करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर

ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्युदं त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्रे भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवेनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवेनं
समर्धयति पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामतिं
दुर्मतिम्बाधमाना इत्याह रक्षसामपहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो वै
रायस्पोषः (२५)

पशून्वाव रुद्धे पङ्क्तिरहरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनं हरति द्वे परिगृह्यवती
भवतो रक्षसामपहत्यै सूर्यरश्मिरहरिकेशः पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो
नो जुषन्तामित्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुद्धे देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा
एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्येव तेन
यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चम्भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ
लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति
तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमुन्तरिक्षमिवाग्नीध्रमाग्नीध्रे (२७)

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष दिवो मध्यं आस्तु इत्याह
व्येवैतया मिमीते मध्यं दिवो निहितः पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्नन्मेवाव रुद्धे चतसृभिरा
पुच्छादिति चत्वारि छन्दांसि छन्दांभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्रित्याह वृद्धिमेवोपावर्तते
वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवा आ च वक्षदित्याह प्रजा वै
पशवः सुम्रं प्रजामेव पशूनात्मन्थन्ते यक्षदग्निर्देवो देवा आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै
वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभोदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्ग्राभ एष निम्रोचन्निग्राभो
ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषोऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनुं प्रदिशम्प्रेहिं विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते क्रमध्वमग्निना
नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतया
लोकान्स्मारोहति सुवर्त्यन्तो नापैक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतया लोकमेत्यग्रे प्रेहिं (३०)

प्रथमो दैवयतामित्याहोभयेष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति पञ्चभिरधि कामति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्रे सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहेत्याहान्न वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुद्धे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीः स्वयमातृण्यायां जुहोत्यूर्ग्वै दध्यर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतोऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्तिस्मिभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततरहाः स्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेम ते परमे जन्मन्नग्र इति वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुद्धे ताः सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति शमीमयीः शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्नित्तं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् (३३)

सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहेष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वं एव श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैनः स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव तदग्निं दुहे सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेः (३४)

आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्ट्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु प्राविशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवेनमव रुद्धे दध्ना पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुद्धे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो विष्मरुतो वैश्वानरः हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनुं बध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्या श्रावयत्युपांशु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं विशमतिं वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुद्धे सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव विशमव रुद्धे गणेन गणमनुद्रुत्य जुहोति विशमेवास्मा

अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

अग्रे प्रेह्यं स्म दुहे तां प्रजापतेः साक्षान्मनुष्यविशमेकविंशतिश्च॥ [७]

वसोर्धारां जुहोति वसोर्मै धारांसदिति वा एषा हूयते घृतस्य वा एनमेषा धारामुष्मिह्नौके पिन्वमानोप तिष्ठत आज्येन जुहोति तेजो वा आज्यं तेजो वसोर्धारा तेजसैवास्मै तेजोऽवं रुन्देऽथो कामा वै वसोर्धारा कामानेवावं रुन्दे यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं वि (३७)

छिन्द्यामिति विग्राहं तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं विच्छिनत्ति यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं सं तनुयामिति सन्ततां तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं सं तनोति द्वादश द्वादशानि जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्देऽन्नं च मेऽक्षुच्च म इत्याहेतद्वै (३८)

अन्नस्य रूपं रूपेणैवान्नमव रुन्देऽग्निश्च म आपश्च म इत्याहेषा वा अन्नस्य योनिः सयोन्येवान्नमव रुन्देऽर्धेन्द्राणि जुहोति देवता एवावं रुन्दे यत्सर्वेषामर्धमिन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रो देवतानामभूयिष्ठभाक्तं इन्द्रमुत्तरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति यज्ञायुधानि जुहोति यज्ञः (३९)

वै यज्ञायुधानि यज्ञमेवावं रुन्देऽथो एतद्वै यज्ञस्य रूपं रूपेणैव यज्ञमव रुन्देऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च म इत्याह स्वगाकृत्या अग्निश्च मे घर्मश्च म इत्याहेतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपं रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे ऋक् मे सामं च म इत्याह (४०)

एतद्वै छन्दसा रूपं रूपेणैव छन्दास्यव रुन्दे गर्भाश्च मे वृथाश्च म इत्याहेतद्वै पशूना रूपं रूपेणैव पशूनव रुन्दे कल्पाञ्जुहोत्यकृतस्य कृत्यं युग्मदयुजे जुहोति मिथुनत्वार्योत्तरावती भवतोऽभिक्रान्त्या एका च मे तिस्रश्च म इत्याह देवछन्दसं वा एका च तिस्रश्च (४१)

मनुष्यछन्दसं चतस्रश्चाष्टौ च देवछन्दसं चैव मनुष्यछन्दसं चावं रुन्दे आ त्रयस्त्रिंशतो जुहोति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवता एवावं रुन्दे आष्टाचत्वारिंशतो जुहोत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुन्दे वाजंश्च प्रसवश्चेति द्वादशं जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४२)

वि वै यज्ञः सामं च मृ इत्याह च तिस्रश्चेकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

अग्निर्देवेभ्योऽपौक्रामद्वाग्धेयमिच्छमानस्तं देवा अब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यमेव वाजप्रसवीयं जुहवन्निति तस्मादग्नये वाजप्रसवीयं जुह्वति यद्वाजप्रसवीयं जुहोत्यग्निमेव तद्वाग्धेयं समर्धयत्यथो अभिषेक एवास्य स चतुर्दशभिर्जुहोति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्त (४३)

आरण्या उभर्यौषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य जुहोत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धा औदुम्बरेण सुवेण जुहोत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्गन्नमूर्जैवास्मा ऊर्जमन्नमव रुद्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्निचिद्वर्षति न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वर्षं यद्धावेदन्नाद्याद्धावेदुपावर्तेतान्नाद्यमेवाभि (४४)

उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णार्यै श्वेतवंशसायै पयसा जुहोत्यह्नेवास्मै रात्रिम्प दांपयति रात्रियाहरहोरात्रे एवास्मै प्रते काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवाव रुद्धे षड्विर्जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे पश्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः (४५)

अग्निं जयत्यग्निचितं ह वा अमुष्मिँल्लोके वातोऽग्निं पवते वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिँल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुद्धे समुद्रोऽसि नभस्वानित्याहुतद्वे वातस्य रूपं रूपेणैव वातमव रुद्धेऽञ्जलिना जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकृताय मनुष्यरथ एष खलु वै देवरथो यदग्निग्निं युनज्मि शर्वसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनं स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चभिर्युज्याद्युक्तोऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽग्निं मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अग्निर्वाग्वाग्निस्तं युनक्ति यथानसि युक्त आधीयत एवमेव तत्प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानि यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामग्निं मृशत्येतावान् वै यज्ञो यावानग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते यावानेव यज्ञस्तमन्ततोऽन्वारोहति द्वाभ्यां

प्रतिष्ठित्या एकयाप्रस्तुतम्भवत्यथ (४८)

अभि मृशत्युपैनुत्तरो यज्ञो नमृत्यथो सन्तत्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाध्यवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक आहुतिरव कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहुतिं जुहोति सर्वति वै सा ताऽः सर्वन्तीं यज्ञोऽनु परां भवति यज्ञं यजमानो यत्पुनश्चितिं चिनुत आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति (४९)

न यज्ञः पराभवति न यजमानोऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रेणैवेनं छन्दसा चिनुते यदेकादश त्रैष्टुभेन यद्वादश जागतेन छन्दोभिरेवेनं चिनुते नपात्को वै नामैषोऽग्निर्यत्पुनश्चितिर्य एवं विद्वान्पुनश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमत्ति यथा वै पुनराधेयं एवम्पुनश्चितिर्योऽग्न्याधेयेन न (५०)

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धत्ते योऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स पुनश्चितिं चिनुते यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्ध्या अथो खल्वाहुर्न चैतव्येति रुद्रो वा एष यदग्निर्यथा व्याघ्रः सुप्तम्बोधयति तादृगेव तदथो खल्वाहुश्चेतव्येति यथा वसीयाः सम्भागधेयेन बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत तेन नार्ध्नोऽस एताम्पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत तथा वै स आर्ध्नोद्यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत सप्तदश च॥ [१०]

छन्दश्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वर्यसाप्तिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः कामयेत शीर्षणवानमुष्मिँल्लोके स्यामिति शीर्षणवानेवामुष्मिँल्लोके भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् (५२)

एव भ्रातृव्यानुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र जातान्भ्रातृव्यानुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यानुदते प्रति जनिष्यमाणान्रथचक्रचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे वा अन्नंभिरयते सयोन्येवान्नमव रुद्धे समृद्धं चिन्वीत पशुकामः पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं चिन्वीत यः कामयेत

पितृलोक ऋध्रुयामिति पितृलोक एवध्नोति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्थेता५ स एता
जमदग्निर्विहृव्या अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं यद्विहृव्या
उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे होतुर्धिष्णिय उप दधाति
यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मां आयतन इन्द्रियं वीर्यमव रुद्धे द्वादशोपं दधाति द्वादशाक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुद्धेऽष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशंफाः
पशवः पशूनेवाव रुद्धे षण्मांजालीये षड्वा ऋतवः ऋतवः खलु वै देवाः पितरः ऋतूनेव
देवाप्सितृन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवंस्व वाजसातय इत्यनुष्टुप्प्रतिपद्वति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो गायत्रियो यत्तिस्रो-
ऽनुष्टुभस्तस्मादः शंस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वाश्चतुरः पदः
प्रतिदधत्पलायते परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुप्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां परमस्त्रिरात्रो
यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवेनं परमतां गमयत्येकविंशमहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकविंश
एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादध्नोति शक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्येन्ये
वा एते पशव आ लभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या यच्छक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यश्वस्य
सर्वत्वाय पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवति रश्मिना वा अश्वः (५७)

यत ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः परां परावतं गन्तोर्त्यार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवत्यश्वस्य
यत्यै धृत्यै सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्युत्सन्नयज्ञो वा एष यदश्वमेधः कस्तद्वेदेत्याहुयदि
सर्वो वा क्रियते न वा सर्व इति यत्सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय पर्याप्त्या
अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति सर्वस्यात्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाप्रोति
सर्वं जयति॥ (५८)

अहर्भवति वा अश्वोऽहर्भवति दशं च॥ [१२]

यदेकै न प्रजापतिः प्रेणानु यजुषापौ विश्वकर्माग्न आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्नं

उदधे समीचीन्द्राय मयुरपां बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शका रुरुरलजः सुपूर्ण आग्नेयो-
ऽश्वोऽग्नयेऽनीकवते चतुर्विंशतिः॥[१३] यदेकेन स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा
अपां नप्रेऽश्वस्तूपरो द्विषष्टिः॥62॥ यदेकेनैकशितिपात्येत्वः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सऽस्थापरयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः पशवो ये मुष्करा
यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभौ याज्यानुवाक्याः
कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धे न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे
नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्वियङ्गायुः (१)

वातिं तद्वियङ्गुभिर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यत्र नियुत्वन्ते स्यादन्माद्येद्यजमानो
नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवन्ती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं
हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इत्याधारमा धारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुरूपत्वाय
सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते यच्छ्वश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपम् यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्रवां यदव्या इव शफास्तदवीनां
यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्प्रियं धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः
पशव उप तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्राजापत्या(३) इत्याहुयद्वायव्यं
कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इयाद्यद्वायव्यः पशुर्भवति तेन वायोनैति यत्प्राजापत्यः पुरोडाशो भवति तेन
प्राजापतेनैति यद्वादशकपालस्तेन वैश्वानुरात्रेत्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति
दीक्षिष्यमाणोऽग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं चा रभतेऽग्निरवमो देवतानां
विष्णुः परमो यदाग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति देवताः (४)

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽव रुद्धे पुरोडाशेन वै देवा अमुष्मिँल्लौक आर्धुवं
चरुणास्मिन् यः कामयतामुष्मिँल्लौक ऋधुयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक

ऋध्नोति यदृष्टाकपालस्तेनाग्नेयो यत्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धौ यः कामयेतास्मिन्नौक
ऋध्न्यामिति स चरुं कुर्वीताग्नेर्घृतं विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात् (५)

चरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋध्नोत्यादित्यो भवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथो
अस्यामेवाधि यज्ञं तनुते यो वै संवत्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथा सामि गर्भोऽवपद्यते
तादृगेव तदार्तिमार्च्छद्वैश्वानरं द्वादशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेत्संवत्सरो वा अग्निवैश्वानरो यथा
संवत्सरमाप्त्वा (६)

काल आगते विजायत एवमेव संवत्सरमाप्त्वा काल आगतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छत्येषा
वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमव रुद्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति
त्रयं इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्गायुर्यच्छ्रृणुस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादात्वाष्टात्रिंशच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशक्रोत्सोऽब्रवीदृध्नवदिथ्स
यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्वन् यथ्समचिन्वन्तच्चित्यस्य
चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्नोत्येव कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्देवा मां
वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्गृह्यंसानीति वा
अग्निश्चीयते गृह्येव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः सप्त मा पुरुषा उप जीवानिति
वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं च आत्मा संसप्त एतावन्त एवेनमुष्मिन्नौक उप
जीवन्ति प्रजापतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति सा
त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति
स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिस्वद्धुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदग्निं मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया
देवतयाङ्गिस्वद्धुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स

एतमुख्यमपश्यत् ॥ संवत्सरमभिभूस्ततो वै स प्राजायत तस्मात्संवत्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसवोऽब्रुवन् त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं त्रीण्यहान्यबिभर्स्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्त्र्यहम्भार्यः प्रैव जायते तान्नुद्रा अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयं प्र जायामहा इति तं रुद्रेभ्यः प्रायच्छुतं ॥ षडहान्यबिभर्स्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छुतं द्वादशाहान्यबिभर्स्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहम्भार्यः प्रैव जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखा ॥ सहस्रतमीं य एवमुख्यं साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनाप्नोति ॥ (१४)

अग्निवान्पशुमानं सानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद तेन तानादित्या अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च ॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते यदुखा सा वा एषैतरहिं यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमा ॥ इत्युखायां जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युक्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमा ॥ इत्याहैष वा अग्रेर्योगस्तेनैवैनं युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति न्यङ्कुश्रिश्चेतव्या (३) उत्ताना (३) इति वयसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्यंश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितुं ॥ शङ्कयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्निति दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समानं ॥ हि चक्षुः समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत् तद्देवा वामभृतावृञ्जत् तद्वामभृतौ वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिर्षेवास्य ज्योतिर्वामं

वृङ्गे द्वियजुर्भवति प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्नें प्राचीनमुत्तानं वामभृतश्चतुर्विंशतिश्च॥ [३]

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायताः समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसार्वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजामुपदधातीमे एवोप धत्ते यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्र जायते ता ओषधयः (१८)

वीरुधौ भवन्ति ता अग्निरग्निं य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे उपं दध्यादिमे एवासमै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरैताः स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुपं दध्यादुत्तमायामन्या रेत एवास्यं सिक्त्वाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम (१९)

चन प्रत्यवरोहेत्र हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं हविरिति स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायामि मृशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्भि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृजिना च मर्तात्राये च नः स्वपत्याय देव दिति च रास्वादिति मरुष्येति यथापूर्वमेवैनमुप धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कञ्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सोऽस्मान्पातु तस्मै नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सोऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत् उच्छिषतीति यद्विरण्येष्टका

उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतैर्नैव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमाऽ स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणः समर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यानः समर्धयत्यपान्यात्तृतीयामुपधायपानेनैवापानः समर्धयत्यथौ प्राणैरेवैनः समिन्दे भूर्भुवः सुव्रिति स्वयमातृणा उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृणा उपदधातीमानेव लोकानुपधायेषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणाय व्यानायापानाय वाचे त्वा चक्षुषे त्वा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमजिगाः सन्तेन पतितुं नाशक्नुवन्त एताश्चतस्रः स्वयमातृणा अपश्यन्ता दिक्षूपादधत तेन सर्वतश्चक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृणा दिक्षूपदधाति सर्वतश्चक्षुषैव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥ [५]

अग्र आ याहि वीतय इत्याहाहृतैवेनमग्निं दूतं वृणीमह इत्याह हृत्वैवेन वृणीते-
ऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द एवेनमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्याह समिद्ध एवास्मिन्निन्द्रियं
दधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह इत्याह मनुत एवेनमेतानि वा अह्नाः रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाह्नाः रूपाणि रुद्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्याद्यातयाग्नीरन्या इष्टका अयातयाग्नी लोकं पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बारहस्पत्येति
ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृहस्पतिश्चायातयामानोऽनुचरवती भवत्यजामित्वायानुष्टुभानु
चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मात्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनु चरति ता अस्य
सूददोहसः (२७)

इत्याह तस्मात्परुषिपरुषि रसः सोमऽ श्रीणन्ति पृश्नय इत्याहान्नं वै पृश्यन्नमेवाव
रुद्धेऽर्को वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवाव रुद्धे जन्म देवानां विशस्त्रिष्वा रौचने दिव
इत्याहमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठा वेद प्रत्येव
तिष्ठति तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहैषा वा इष्टकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव
तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूददोहसस्तया षोडश च॥ [६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी यदग्नावैकादशिनीमिनुयाद्वज्रेणै५
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दध्याद्यत्र मिनुयात्स्वरुभिः पशून्यर्धयेदेकयूपमिमिनोति नैनं वज्रेण
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्यर्धयति वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्धयते
योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामत्येन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणम्प्रतीष्टकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य
तिस्रः शरव्याः प्रतीचीं तिरश्च्यनूचीं ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा
तिसृधन्वमयाचितम्राह्मणायां दद्यात्ताभ्यं एव नमस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते
यत्तै रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्र दक्षिणा
धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो
अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदुवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्रोपरि धनुस्तद्वातो
अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र वत्सरेण नमस्करोमि रुद्रो वा एष यदग्निः स यथा
व्याघ्रः क्रुद्धस्तिष्ठत्येवं वा एष एतर्हि सञ्चितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैनै५ शमयति
योऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तेषां त्वमस्युत्तमः प्र णो जीवातवे सुवा आपं
त्वाग्ने मनसापं त्वाग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्विरापं त्वाग्ने सुत्ययापं
त्वाग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्याहुषा वा
अग्नेरातिस्तयैवैनमाप्रोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नयं आहाष्टौ च॥ [७]

गायत्रेण पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षावोजं
एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायज्ञायज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव प्रति तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो
वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति प्रजापतिरग्निमंसृजत् सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मत्तं
वारवन्तीयैनावारयत् तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेन श्येती अंकुरुत् तच्छ्यैतस्य

श्येतत्त्वम् (३४)

यद्धारवन्तीर्येनोपतिष्ठते वारयत एवैनं श्येतेन श्येती कुरुते प्रजापतेरहृदयेनापिपक्षमप्रत्युप
तिष्ठते प्रेमाणमेवास्य गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना
देवतयाग्नेः शीर्ष्णाग्नेः शिर उप दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुभेन
छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुप दधाम्युदीच्या त्वा दिशा
सांदयाम्यानुष्टुभेन छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधाम्यूर्ध्वयां त्वा
दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दसा बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुप दधामि यो
वा अपात्मानमग्निं चिनुतेऽपात्मा मुष्मिल्लोके भवति यः सात्मानं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके
भवत्यात्मेष्टका उप दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके
भवति य एवं वेद॥ (३६)

श्येतत्त्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मानञ्चिनुते द्वाविंशतिश्च॥ [८]

अग्रं उदधे या त इष्युवा नाम तयां नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो
भूयास्माग्ने दुध्र गह्य किंशिल वन्य या त इष्युवा नाम तयां नो मृड तस्यास्ते
नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास्म पञ्च वा एतैऽग्नयो यच्चितय उदधिरेव नाम प्रथमो
दुध्रः (३७)

द्वितीयो गह्यस्तृतीयः किंशिलश्चतुर्थो वन्यः पञ्चमस्तेभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं
च यजमानं च प्र दहेयुर्यदेता आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनञ्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युं
यजमानो वाङ्म आसन्नसोः प्राणोऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रम्बाहुवोर्बलमूर्वोरोजोऽरिष्टा
विश्वान्यङ्गानि तनूः (३८)

तनुवा मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरप वा एतस्मात्प्राणाः क्रांमन्ति योऽग्निं
चिन्वन्नधिक्रामति वाङ्म आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो
अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्त्वाहुतिभागा
वा अन्ये रुद्रा हविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीयं हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुषा चरमायामिष्टकायां नि

दध्याद्भागधेयैनेवैनं शमयति तस्य त्वे शतरुद्रीयं हुतमित्याहुयस्यैतद्ग्नौ क्रियत इति वसवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरस्त्वा यमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वेदेवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिर्रुत्तरतः पान्तु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा वरुणराजानोऽधस्ताच्चोपरिष्टाच्च पान्तु न वा एतेन पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यत्सञ्चितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुध्रस्तनूरहविर्भागाः पातु द्वात्रिंशच्च॥ [१]

समीची नामासि प्राची दित्तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामासि दक्षिणा दित्तस्यास्ते इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामासि प्रतीची दित्तस्यास्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दित्तस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपती नामासि बृहती दित्तस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वशिनी नामासीयं दित्तस्यास्ते यमोऽधिपतिः कल्माषं ग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चितं रक्षन्ति ताभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुतीर्जुहोति भागधेयैनेवैनं ऋमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः सलिलो निलिम्पा नाम (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वज्रिणो नाम स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो नाम स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नाम स्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इषवोऽवस्वान्क्रव्या नाम स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अन्नं व इषवो निमिषो वातनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्ग्रीणाति दध्ना मधुमिश्रेणैता आहुतीर्जुहोति भागधेयैनेवैनान्ग्रीणात्यथो खल्वाहुरिष्टका वै देवा अहुताद

इति (४६)

अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणातीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यातमग्रे सरिरस्य मध्ये। उथ्सं जुषस्व मधुमन्तमूर्वं समुद्रियः सदनमा विशस्वा यो वा अग्निमप्रयुज्य न विमृश्चति यथाश्चो युक्तोऽविमृच्यमानः क्षुध्यन्पराभवंत्येवमस्याग्निः परा भवति तं पराभवंतं यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भूवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः सुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दित्तस्यांस्ते द्विष्मो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञे ऋश्यं ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञे कुलुङ्गः सिन्धोः शिशुमारो हिमवतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टाविंशतिः॥ [११]

मयुः प्राजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषदंशस्ते धातुः सरस्वत्यै शारिः श्येता पुरुषवाक्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुस्त्रयोविंशतिः॥ [१२]

अपां नत्रे जषो नाक्रो मकरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे पैङ्गराजो भगाय कुषीतक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्या दिग्भ्यश्चक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविंशतिः॥ [१३]

बलायाजगर आखुः सृजया शयण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवैऽसितो मन्थवै स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहितहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्वायै वाहसः॥ (५२)

[१४]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे कृष्णो रात्रिये पिकः
क्ष्विङ्गा नीलशीर्ष्णी तेऽर्यम्णे धातुः कत्कटः॥ (५३)

[१५]

सौरी बलाकश्यो मयूरः श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी
रोहिर्कुण्डुणाचीं गोलत्तिका ता अप्सरसामरण्याय सृमरः॥ (५४)

[१६]

पृषतो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कुः कशस्तेऽनुमत्या अन्यवापोऽर्धमासानाम्मासां कश्यपः
क्रयिः कुटरुर्दात्योहस्ते सिनीवाल्यै बृहस्पतये शित्पुटः॥ (५)

[१७]

शका भौमी पात्रः कशो मान्थीलवस्ते पितृणामृतूनां जहका संवत्सराय लोपां
कपोत उलूकः शशस्ते नैर्ऋताः कृकवाकुः सावित्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शकाष्टादशाष्टादशः॥ [१८]

रुरु रौद्रः कृकलासः शकुनिः पिप्पका ते शरव्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे
शार्गस्तरक्षुः कृष्णः श्वा चतुरक्षो गर्दभस्त इतरजनानामग्नये धृङ्गा॥ (५७)

रुरुर्विशतिः॥ [१९]

अलज आन्तरिक्ष उद्रो मद्रुः प्लवस्तेऽपामर्दित्यै ह२ससाचिरिन्द्राण्यै कीरशा गृध्रः
शितिकक्षी वाष्प्राणसस्ते दिव्या द्यावापृथिव्या श्ववित्॥ (५८)

[२०]

सुपर्णः पार्जन्यो ह२सो वृको वृषद२शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रोऽर्यम्णे लोपाशः सि२हो
नकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ (५९)

अलजः सुपर्णोऽष्टादशाष्टादशः॥ [२१]

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेपी बभ्रुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बारहस्पत्यः
शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माष ऐन्द्राग्नः संहितोऽधोरांमः सावित्रो वारुणः

पेत्वः॥ (६०)

अग्नेयो द्वाविंशतिः॥ [२२]

अश्वस्तूपरो गौमृगस्ते प्राजापत्या अग्नेयौ कृष्णग्रीवौ त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ शितिपृष्ठौ
बारहस्पत्यौ धात्रे पृषोदरः सौर्यो बलक्षः पेत्वः॥ (६१)

अश्वष्णोडश॥ [२३]

अग्नयेऽनीकवते रोहिताञ्जिरनृद्धानधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजतनांभी वैश्वदेवौ
पिशङ्गौ तूपरौ मारुतः कल्माष आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेपी वारुणः कृष्ण
एकशितिपात्पेत्वः (६२)

अग्नयेऽनीकवते द्वाविंशतिः॥ [२४]

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहान्भूतेष्टकाः सज्जूः सं वथ्सुरं प्रजापतिः स क्षुरपविर्ग्रेवै दीक्षयां
सुवर्गाय तं यत्र स्यूतं प्रजापतिरऋतुभी रोहितः पृश्निः शितिबाहुरुन्नतः कर्णाः शुण्ठा
इन्द्रायादित्यै सौम्या वारुणाः सोमायैकादश पिशङ्गास्त्रयोविंशतिः॥ [२५] हिरण्यवर्णा
भूतेष्टकाश्छन्दो यत्कर्नीयाः सन्निवृद्धाग्निर्वारुणाश्चतुःपञ्चाशत्॥ 54॥ हिरण्यवर्णा निर्वक्षसः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः। अग्निं या गर्भं दधिरे
विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते
अवपश्यञ्जानानाम्। मधुश्चतुः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासां
देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीमप्यसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवयां
तनुवोप स्पृशत त्वचम्मे। सर्वा अग्नी रप्सुषर्दो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि
धत्त। यददः सम्प्रयतीरहावनदता हते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि सिन्धवः।
यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभं समवल्गता। (२)

तदाप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अप्कामः स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्धारणाम वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठस्यन्दमाना यथावशम्। उदानिपुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भद्रा घृतमिदाप आसुरग्रीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरुंगम आ मा प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्यश्याम्युत वा शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य तर्हि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरु गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भवं ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवल्गत मधुपृचाम्मातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहान्गृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सर्वोऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि पिंश्चन्ति नार्तिमाच्छति सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः पशव आपोऽन्नम्पशवोऽन्नादः पशुमान्भवति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै (६)

अन्नमव रुद्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोन्येवान्नमव रुद्ध आ द्वादशात्पुरुषादन्नमत्यथो पात्रान्न छिद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद कुम्भाश्च कुम्भीश्च मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ (७)

चैना एवं वेद शुक्वा अग्निः सोऽध्वर्यु यजमानं प्रजाः शुचार्पयति यदप उपदधाति शुचमेवास्य शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदयानि यदेता आपो यदेता अप उपदधाति दिव्याभिर्बेनाः सः सृजति

वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भ॒वति॑ यो वा ए॒तासा॑मा॒यत॑नं क्लृप्तिं वेदा॒यत॑नवान्भवति॒ कल्प॑न्तेऽस्मा अनु॒सीत॑मुप॒ दधा॑त्येतद्वा आ॒सामा॑यत॑नमे॒षा क्लृप्ति॑र्य ए॒वं वेदा॑यत॑नवान्भवति॒ कल्प॑न्तेऽस्मै द्वन्द्व॒मन्या॑ उप॒ दधा॑ति च॒तस्रो॑ मध्ये धृ॒त्या अन्नं॑ वा इष्ट॑का ए॒तत्खलु॑ वै सा॒क्षादन्नं॑ यदेष च॒रुर्यदे॑तं च॒रुमु॑प॒दधा॑ति सा॒क्षात् (९)

ए॒वास्मा॑ अन्न॒मव॑ रुद्धे मध्य॒त उप॑ दधाति मध्य॒त ए॒वास्मा॑ अन्नं॑ दधाति॒ तस्मा॑न्मध्य॒तोऽन्न॑मद्यते बा॒रह॑स्पत्यो भ॒वति॑ ब्रह्म॒ वै दे॒वानाम्बृ॑हस्पति॒र्ब्रह्म॑णै॒वास्मा॑ अन्न॒मव॑ रुद्धे ब्रह्म॒वर्च॑सम॒सि ब्रह्म॒वर्च॑साय॒ त्वेत्या॑ह तेज॒स्वी ब्रह्म॒वर्च॑सी भ॒वति॑ यस्यै॒ष उप॑धी॒यते॒ य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥ (१०)

अ॒मृत॑मस्मै जा॒यते॒ यस्यै॒ता उप॑धी॒यन्ते॒ य उ॑ पर्जन्यं॒ उप॑दधाति सा॒क्षात्सप्त॑च॒त्वारि॑ंशच्च॥ [२]

भू॒तेष्ट॑का उप॑ दधा॒त्यत्रा॑न्नं वै मृ॒त्युर्जा॑यते॒ यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते॒ तत॑ ए॒वैन॒मव॑ यजते॒ तस्मा॑दग्नि॒चि॒त्सर्व॑मायुरेति॒ सर्वे॑ ह्य॒स्य मृ॒त्यवो॑ऽवैष्टा॒स्तस्मा॑दग्नि॒चि॒न्नाभि॑चरित॒वै प्र॒त्यगै॑नमभिचारः स्तृ॒णुते॒ सृ॒यते॒ वा ए॒ष योऽग्निं॑ चि॒नुते॒ दे॒वसु॒वामे॒तानि॑ ह॒वीर॑पि॒ भव॑न्त्ये॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑र॒ स॒वास्त॑ ए॒व (११)

अ॒स्मै स॒वान्प्र॑ यच्छन्ति॒ त ए॑न॒र॒ सु॒वन्ते॒ स॒वोऽग्नि॑र्वरुण॒स॒वो रा॑ज॒सूर्य॑ ब्रह्म॒स॒वश्चित्यो॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इ॒त्याह॑ स॒वितृ॑प्र॒सूत॑ ए॒वैनं॑ ब्रह्म॒णा दे॒वता॑भि॒रभि॑ पि॒ञ्चत्य॑न्नस्यान्नस्याभि॒ पि॒ञ्चत्य॑न्नस्यान्नस्याव॑रुद्धौ पुर॒स्तात्प्र॒त्यश्च॑मभि॒ पि॒ञ्चति॑ पुर॒स्ताद्धि॑ प्र॒तीची॑नमन्नमद्यते॒ शी॒र॒षतो॑ऽभि॒ पि॒ञ्चति॑ शी॒र॒षतो॑ ह्यन्नमद्यत॒ आ मु॒खाद॑न्वव॒स्त्राव॑यति (१२)

मु॒ख॒त ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधा॒त्यग्ने॑स्त्वा सा॒म्राज्ये॑नाभि॒ पि॒ञ्चामि॑त्या॒हैष॑ वा अ॒ग्नेः स॒वस्ते॒नै॒वैन॑मभि॒ पि॒ञ्चति॑ बृ॒हस्प॑ते॒स्त्वा सा॒म्राज्ये॑नाभि॒ पि॒ञ्चामि॑त्या॒ह ब्रह्म॒ वै दे॒वानाम्बृ॑हस्पति॒र्ब्रह्म॑णै॒वैन॑मभि॒ पि॒ञ्चतो॑न्द्र॒स्य त्वा सा॒म्राज्ये॑नाभि॒ पि॒ञ्चामि॑त्या॒हेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्नु॒परि॑ष्टादधा॒त्येत॑त् (१३)

वै रा॒ज॒सूर्य॑स्य रू॒पं य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुत॒ उ॒भावे॒व लो॒काव॑भि॒ जंय॑ति॒ यश्च॑ रा॒ज॒सूर्ये॑ने॒जान॑स्य॒ यश्चा॑ग्नि॒चित॒ इन्द्र॑स्य सु॒षुवा॑णस्य॒ दश॑धेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ परा॒पत॑त्तद्दे॒वाः सौ॒त्राम॑ण्या॒ सम॑भरन्सू॒यते॒ वा ए॒ष योऽग्निं॑ चि॒नुते॑ऽग्निं चि॒त्वा सौ॒त्राम॑ण्या॒ यंजे॑तेन्द्रि॒यमे॒व

वीर्यं॑ सम्भृत्यात्मन्धत्ते॥ (१४)

त एवान्वन्वन्नावयत्येतदृष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

सज्जूरब्दोऽयावभिः सज्जूरूषा अरुणीभिः सज्जुः सूर्य एतंशेन सज्जोषावश्विना द०सौभिः सज्जूरग्निर्वैश्वानर इडाभिर्घृतेन स्वाहा संवत्सरो वा अब्दो मासा अयावा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विना संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः पशव इडा पशवो घृत० संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते संवत्सरेणैवास्मै पशून्प्र जनयति दर्भस्तम्बे जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिंश्जुहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भवति यस्यैव जुह्वत्येता वै देवता अग्नेः पुरस्ताद्वागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति दधात्यनन्धो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमासीत्स प्रजापतिः पुष्करपर्णे वातो भूतोऽलेलायत्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतदपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्नग्निमचिनुत् तदियमभवत्ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्याम्पुरस्तादुपादधात्तच्छिरोऽभवत्सा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादधात्स दक्षिणः पक्षोऽभवत्सा दक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवत्सा प्रतीची दिग्यामुत्तरत उपादधात् (१७)

स उत्तरः पक्षोऽभवत्सोदीची दिग्यामुपरिष्ठादुपादधात्तत्पृष्ठमभवत्सोर्ध्वा दिगियं वा अग्निः पञ्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा० सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते तस्मादिमां वयांसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुकुः स्वामेव तद्विशमन्वैत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्नि० हारुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विंशन्ति॥ (१९)

यदलेलायत्स उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीयं संवत्सर आग्नेयमृष्टाकपालं निर्वपेदैन्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयं संवत्सरैऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकपालो भवत्यृष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रम्प्रातःसवनम् प्रातःसवनमेव तेन

दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगेन्द्रं त्रैष्टुभ्मार्ध्यदिनं
सर्वन्मार्ध्यदिनमेव सर्वन् तेन दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं जागतां
तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेन दाधार जगतीं छन्दो यद्दारहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै
देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन दाधार यद्वैष्णवस्त्रिकपालो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव तेन
दाधार यत्तृतीयं संवत्सरं ऽभिजिता यजते ऽभिजित्यै यत्संवत्सरमुख्यम्भिर्ताममेव (२१)

तेन लोकः स्पृणोति यद्वितीयं संवत्सरं ऽग्निं चिनुते ऽन्तरिक्षमेव तेन स्पृणोति
यत्तृतीयं संवत्सरे यजते ऽमुमेव तेन लोकः स्पृणोत्येतं वै परं आद्धारः कक्षीवा
औशिजो वीतहव्यः श्रायसस्त्रसदस्युः पौरुकुथ्यः प्रजाकामा अचिन्वत ततो वै ते
सहस्रं सहस्रम्पुत्रानंविन्दन्त प्रथते प्रजयां पशुभिस्ताम्रात्रामाप्नोति यां ते ऽगच्छन् य एवं
विद्वानेतमग्निं चिनुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्टुभमिममेवैवं चत्वारि च॥ [५]

प्रजापतिरग्निमचिनुत स क्षुरपंविभृत्वातिष्ठत देवा बिभ्यन्तो नोपायन्ते छन्दोभिरेवात्मानं
छादयित्वोपायन्तच्छन्दसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दांसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्काणी
उपानहावुपं मुञ्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनो ऽहिंसायै देवनिधिर्वा
एष नि धीयते यदग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रामत्यात्मानंमेवाधिपां
कुरुते गुप्त्या अथो खल्वाहर्नाक्रम्येति नैरऋत्युखा यदाक्रमेन्निरऋत्या आत्मानमपि
दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मै गोपायेति
तादृगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्गाथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येतं ह वाव
तदृषिरभ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति यदष्टंकाभिरग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते
सात्मानमुष्मिष्ठौके भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्यं आत्मा वैश्वानरो यच्चिते
वैश्वानरं जुहाति शरीरमेव सः ऽस्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः सः ऽस्कुरुते यदग्निं चिनुते यच्चिते वैश्वानरं

जुहोति शरीरमेव सः॑स्कृत्यात्मनाभ्यारोहति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवन्नेव देवानर्प्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुप दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमवं रुद्धे॥ (२६)

अग्निस्तस्य॑स्कृत्याग्नेर्दशं च॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजंमाप्रवन्तिस्मो रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रिपदा विराड्विराजंमाप्रोति षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति दश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति त्रयोदश रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (२७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति पञ्चदश रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सरः आप्यते संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति सप्तदश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः पञ्चर्तवः स संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति चतुर्विंशतिः॑ रात्रीर्दीक्षितः स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति त्रिंशत्॑ रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति चतुरो मासो दीक्षितः स्याच्चतुरो वा एतम्मासो वसवोऽबिभरुस्ते पृथिवीमाजयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजयन्निष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते दिव्यमाजयन्जगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृत्तमगच्छञ्छ्रेष्ठं देवानाम् तस्माद्द्वादश मासो भूत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आप्तेष्टकमेनं चिनुतेऽथौ व्यावृत्तमेव गच्छति श्रेष्ठं॑ समानानाम्॥ (२९)

स्यात्त्रयोदश त्रिंशत्॑ रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वै तैऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहेत्सुवर्गाल्लोकाद्यजमानो हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमाक्रमिषं प्रजा मा मा हांसीद्विमाक्रमिषः॑ सुवर्गन्मेत्याहुष वा अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टे यत्पक्षसंमितामिनुयात् (३०)

कर्नीया॑सं यज्ञक्रतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसंमितामिनोति

ज्यायाः समेव यंजक्रतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रं सम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति द्विषाहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषाहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिषाहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिषाहस्रो वा असौ लोकौऽमुमेव लोकमभि जयति जानुदघ्नं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिदघ्नं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभेवान्तरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवदघ्नं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्पैवामुं लोकमभ्यारोहति नाभिं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धत्ते यदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतंसा व्युध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचावुपदधाति ते एव यजमानस्य रेतो बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेतोऽसि पिता पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्त्र उपं दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूमपश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमूं चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां क्लृप्त्या अथौ प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्यं द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानुं तक्षुः सोमो विश्ववित्रेता नैषद्वहस्पतिरुक्थामदानि शःसिषदित्याहेतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनुं शःसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदश चा॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यदधः सादयेद्गर्भाः प्रपादुकाः स्युरथो यथा स्वात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्वा यच्छिक्वादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निरहण्यात्थडुद्यामः शिक्वाम्भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवेनम्बिभर्ति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा उप जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपधाति ताभ्यामेव यजमानोऽमुष्मिन्नौकेऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता इष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्र्येवास्य प्राजापत्या यदुख्यम्बिभर्ति प्राजापत्या एव तदुप धत्ते यत्समिधं आदधाति वैष्णवा वै वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीत्यं वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृक्षीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो विंशतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छं शरदोत्तरम्पक्षं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋतुभिरेवेन चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुद्धे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्रानमत्यन्नं रोचत इयं वाव प्रथमा चित्तिरोषधयो वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यन्त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेतव्यं एतदेव सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति संवत्सरो वै षष्ठी चित्तिरऋतवः पुरीषं षड्वितयो भवन्ति षड्विंशतिपाणि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहितो धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बभ्रुररुणबभ्रुः शुक्लबभ्रुस्ते रौद्राः श्येतः

श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्त्रः कृष्णा वशा वारुण्यस्तिस्त्रः श्वेता वशाः सौर्यो
मैत्राबारहस्पत्या धूम्रललामास्तूपराः॥ (४२)

[११]

पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णी बलक्षी ताः सारस्वत्यः
पृषती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्यामा वशाः पौष्ण्यस्तिस्त्रो रोहिणीवशा
मैत्रियं ऐन्द्राबारहस्पत्या अरुणललामास्तूपराः॥ (४३)

रोहितः पृश्निष्पङ्क्तिश्शतिष्पङ्क्तिश्शतिः॥ [१२]

शितिबाहुरन्यतःशितिबाहुः समन्तशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःशितिरन्ध्रः
समन्तशितिरन्ध्रस्ते मैत्रावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मणिवालस्त आश्विनास्तिस्त्रः शिल्पा
वशा वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामललामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उन्नत ऋषभो वामनस्त ऐन्द्रावरुणाः शितिककुच्छित्तिपृष्ठः शितिभस्त ऐन्द्राबारहस्पत्याः
शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त ऐन्द्रावैष्णवास्तिस्त्रः सिध्मा वशा वैश्वकर्मण्यस्तिस्त्रो धात्रे
पृषोदरा ऐन्द्रापौष्णाः श्येतललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुरुन्नतः पञ्चविंशतिः पञ्चविंशतिः॥ [१४]

कर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाया त्रयो
नकुलास्तिस्त्रो रोहिणीरुयव्यस्ता वसूनास्तिस्त्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणां
सोमैन्द्रा बभ्रुललामास्तूपराः॥ (४६)

कर्णास्त्रयौविंशतिः॥ [१५]

शुण्ठास्त्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णव उरुक्रमाय लप्सुदिनस्त्रयो
विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्तिस्त्र आदित्यानत्रिविध्वास्तिस्त्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा
गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः शितिककुद् इन्द्राय

स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्तिस्त्रस्तुर्योह्यः साध्यानान्तिस्त्रः पंष्टोह्यो विश्वेषां देवानामाग्नेन्द्राः
कृष्णललामास्तूपराः॥ (४८)

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्रायै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै त्रयोऽरुणैतास्तिस्त्रो धेनवो
राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादशः॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्त्रोऽजा
मल्हा इन्द्रायै तिस्रो मेघ्य आदित्या द्यावापृथिव्या मालङ्गास्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविंशतिः॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वरुणाय
रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः
श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विंशतिः॥ [२०]

सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावन्द्वाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टाराविन्द्राग्निभ्यां बलदाभ्यां
सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडंबे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी
वायवं आरोहणवाहावन्द्वाहौ वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यौ दिव्यावृषभौ परिमुरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एकादश प्रातरग्व्याः पशव आ लभ्यन्ते छगलः कल्माषः किकिदीविर्विदीगयस्ते
त्वाष्ट्राः सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्ना आश्विनस्ते विशालयूप आ
लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रेष्माः पृषन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्नयस्त्रयः शारदाः
पृश्जिस्त्रयो हैमन्तिका अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवत्सराय निर्वक्षसः (५४)

पिशङ्गां वि०शतिः॥ [२३]

यो वा अयंथादेवतन्त्वामग्नं इन्द्रस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्तं अग्ने मयि गृह्णामि प्रजापतिः सौऽस्मात्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहरग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्द्यौस्तेऽग्निः पशुरासीत्पञ्चविंशतिः॥ [२४] यो वा एवाहुतिमभवन्पृथिविभिरवृध्यान्न्दमष्टौपञ्चाशत्॥ 58॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यवजिघ्रसि॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अयंथादेवतमग्निं चिनुत आ देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते वर्सीयान्भवत्याग्नेय्या गायत्रिया प्रथमां चितिमभि मृशेत्रिष्टुभां द्वितीयां जगत्या तृतीयांमनुष्टुभां चतुर्थीम्पङ्क्ता पञ्चमीं यंथादेवतमेवाग्निं चिनुते न देवताभ्य आ वृश्च्यते वर्सीयान्भवतीडाये वा एषा विभक्तिः पशव इडां पशुभिरेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्यैवावभितस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तरतः श्वतो दक्षिणस्तावालभ्येष्टका उप दध्यादेतद्वै प्रजापते रूपम्प्राजापत्योऽश्वः साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्येतद्वा अहो रूपं यच्छ्वेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण एतदहः (२)

रूपं यदिष्टका रात्रियै पुरीषमिष्टका उपधास्यच्छ्वेतमश्वमभि मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्रं चिनुते हिरण्यपात्रम्मधोः पूर्णं ददाति मध्व्योऽसानीति सौर्या चित्रवत्यावैक्षते चित्रमेव भवति मध्यन्दिनेऽश्वमेव घ्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्र एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादग्नोति॥ (३)

एनमेतदहोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्वामग्ने वृषभं चेकितानम्पुनर्युवानञ्जनयन्नृपागाम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा स० शिंशाधि। पशवो वा एते यदिष्टकाश्चित्याचित्यामृषभमुप दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माद्यथेयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां यां

त्वां राज्यपासते। प्रजा५ सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यञ्जवत्। प्राजापत्याम् (४)

एतामुपं दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते तदेवैतायाव रुद्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुघा तथैव यजमानोऽमुष्मिँल्लौकैऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्य५ समिन्द्र इष्टका एवैता उप धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे। शतं यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदतिं दुरितानि विश्वा। ये चत्वारः पथयो देव्यानां अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। तेषां यो अज्यानिमजीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परिं दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हैमन्त उत नो वसन्तः शरद्वर्षाः सुवितं नो अस्तु। तेषामृतानां शतशारदानां निवात एषामभये स्याम। इदुवृथ्सुराय परिवथ्सुराय संवथ्सुराय कृणुता बृहन्नमः। तेषां वयं५ सुमतौ यज्ञियानां ज्योगर्जीता अहंताः स्याम। भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो (७)

आ विशस्व शं तोकायं तनुवं स्योनः। अज्यानीरेता उपं दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवथ्सुर ओषधीः पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरूप्यत इत्येता हि तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरूप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतूथ्संवथ्सुरम्रीणाति न देवताभ्यः समदन्दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्याल्लौकाय देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च॥ [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो नः पुरस्ताद्वक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽधायुरभिदासत्येत५ सोऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानपं नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां

गिरः। द्युम्रेवाजैभिरा गतम्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति यत्र देवताये जुहुत्यथ किन्देत्या वसोधिरत्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराग्रावैष्णव्यर्चा वसोर्धारा जुहोति भागधेयेनैवैनौ समर्धयत्यथो एताम् (१०)

एवाहुतिमायतनवतीं करोति यत्काम एनां जुहोति तदेवाव रुद्धे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोराण्या शिवान्या यच्छतर्द्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनूस्तां तेन शमयति यद्वसोर्धारा जुहोति यैवास्यं शिवा तनूस्तां तेन प्रीणाति यो वै वसोर्धाराये (११)

प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मोदनम्पंचेतम्ब्राह्मणाश्रत्वारः प्राशर्जीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानरो यद्व्राह्मण एषा खलु वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियायामेवैनौ तनुवां प्रतिं छापयति चतस्रो धेनूर्दद्यात्ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिन्नौकं अग्निं दुहे॥ (१२)

उपैतान्धाराये षट्त्वारिंशच्च॥ [३]

चित्तिञ्जुहोमि मनसा घृतेनेत्याहादाभ्या वै नामैषाहुतिर्वैश्वकर्मणी नैनं चिक्यान्म्रातृव्यो दभ्नोत्यथो देवता एवाव रुद्धेऽग्ने तमद्येति पङ्क्ता जुहोति पङ्क्ताहुत्या यज्ञमुखमारभते सप्त तं अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याहु होत्रा एवाव रुद्धेऽग्निर्देवभ्योऽपाक्रामद्वागधेयम् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्वागधेयम्प्रायच्छन्नेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ क्वास्याहवनीय इत्यसावादित्य इति ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वभ्यो देवतभ्यो जुह्वति (१४)

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता ऋध्नोत्यग्ने यशस्विन् यशसेममर्पयेन्द्रावतीमपंचितीमिहा वह। अयम्पूर्धा परमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्वोको अस्तु। भद्रम्पश्यन्त उप सेदुरग्ने तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः क्षत्रम्बलमोजश्च जातं तदस्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता परमा (१५)

उत सन्दकप्रजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दांसि निविदो म आहुरेतस्मै राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप मेतं साकमयं शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य

विज्ञानमनु स० रंभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा अग्नेश्चितीं राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव भवति नास्माद्राष्ट्रम्भ्रंशते॥ (१६)

भागधेयञ्जुहति परमा राष्ट्रन्दधाति सप्त च॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियतं एवं वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्वातृव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनः परीध्यः स्वादेवेनं योनेर्जनयति नास्मै भ्रातृव्यं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वै हिरण्यन्तेजं एवात्मन्धत्ते सुवर्नं घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्नं शुक्रः स्वाहा सुवर्नं ज्योतिः स्वाहा सुवर्नं सूर्यः स्वाहार्को वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतींषि सं दधात्येष ह त्वा अर्काश्वमेधो यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्स एतां प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीति (१९)

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदन्तरिक्षमभवत्स यज्ञः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवीत्तन्दिश्याभिरुपेत्ता उपाधत्त ता दिशः (२०)

अभवत्स परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूता० स एतां तृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदसावभवत्स आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वा (२१)

आयानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूता० स परमेष्ठिनमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति लोकं पृणयेत्यब्रवीत्तं लोकं पृणयोपैत्तस्मादयातयाम्नी लोकं पृणाऽयातयामा ह्यसौ (२२)

आदित्यस्तानृषयोऽब्रुवन्नुपं व आयामेति केन न उपैष्यथेति भूमेत्यब्रुवन्तान्धाभ्यां चित्तीभ्यामुपायन्त्स पञ्चचितीकः समपद्यत य एवं विद्वानग्निं चिनुते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति विदुरेनं देवा अथो एतासामेव देवताना० सायुज्यं

गच्छति॥ (२३)

तमसाऽऽदित्योऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पञ्चतवारिः शच्च॥ [५]

वयो वा अग्निर्यदग्निचित्पक्षिणोऽश्नीयात्तमेवाग्निमद्यादार्तिमाच्छेत्संवत्सरं व्रतं चरेत्संवत्सरः हि व्रतं नाति पशुर्वा एष यदग्निरहिनस्ति खलु वै तम्पशुर्य एनम्पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपचरति तस्मात्पश्चात्प्राडुपचर्य आत्मनोऽहिः सायै तेजोऽसि तेजो मे यच्छ पृथिवीं यच्छ (२४)

पृथिव्यै मां पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षान्मा पाहि सुवंसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्याहीताभिर्वा इमे लोका विधृता यदेता उपदधात्येषां लोकानां विधृत्यै स्वयमातृणा उपधाय हिरण्येष्टका उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा ज्योतिरहिरण्यं यथस्वयमातृणा उपधाय (२५)

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भान्ति यास्तं अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमातृन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोव्यश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुचः राजंसु नस्कृधि। रुचं विशयेषु शूद्रेषु मयि धेहि रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यशं इन्द्रियं गच्छत्यग्निं वा चित्मीजानं वा यदेता आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धत्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष योऽग्निं चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनोऽस्कन्दाय यो वा अग्निर्मृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो वर्षाः पुच्छः शरदुत्तरः पक्षो हैमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयोऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं ज्यैष्ठ्यकामो न्यधत्

ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छद्य एवं विद्वानग्निं चिनुते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छति॥ (२९)

पृथिवीं यच्छु यथ्वयमातृणा उपधाय धेह्युचाग्निश्चिनुते त्रीणि च॥ [६]

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चक्षुषो वा। तमनु प्रेहिं सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमज्ञा ये पुराणाः। एतः संधस्थं परिं ते ददामि यमावहाच्छ्वधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वो अत्र तः स्मं जानीत परमे व्योमन्। जानीतादेनं परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमस्य। यदागच्छात् (३०)

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादविरस्मै। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। प्रस्तरेण परिधिनां सुचा वेद्यां च बर्हिषा। ऋचेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यदिष्टं यत्परादानं यदुत्तं या च दक्षिणा। तत् (३१)

अग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्। येनां सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्युत्विजः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारां व्यानुशुः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः। तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्व्यानशुस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्तै अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये तै अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्नेश्चिन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरैति यास्तै अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयञ्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरः सुवीरं ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिश एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै

ब्रह्मं समिद्धंवत्याहुतीनामित्याहु ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्ब्रह्मण्वत्योपदधाति
ब्रह्मणैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि
रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां पशूञ्छन्दांस्यव रुन्देऽथो प्रजाभ्यं
एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्योऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५)

यान्यग्नय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। मयि प्रजाम्मयि
वचो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृष्वन्तरमर्त्यो
मर्त्यां आविवेश। तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मा अवाहाय परां गात्।
यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वोऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्तेऽपक्रामुका अस्मात्पशवः स्युर्मयि
गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽप क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति यन्मृचापश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयत इति यदद्भिः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवैनं स संजति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरो-
ऽग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयतेऽथ कस्मादग्निरुच्यत
इति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं वा अग्निर्वैश्वानरो
यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति ज्योतिर्वै हिरण्यं
ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं तेज एवात्मन्धत्ते यो वा अग्निं सर्वतोमुखं
चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीम्पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टुभं
दक्षिणतो जगतीम्पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः पङ्क्तिम्मध्यं एष वा अग्निः सर्वतोमुखस्तं य एवं
विद्वाश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव दिशम्प्र वयति
तस्माद्दिशि दिक्प्रोता॥ (३९)

अपि सं यौति वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः प्राङ्वाद्रवत्तस्मा अश्वम्प्रत्यास्यत्स दक्षिणावर्तत तस्मै
वृष्णिम्प्रत्यास्यत्स प्रत्यङ्वावर्तत तस्मा ऋषम्प्रत्यास्यत्स उदङ्वावर्तत तस्मै बस्तम्प्रत्यास्यत्स

ऊर्ध्वोऽद्रवत्तस्मै पुरुषम्प्रत्यास्यत् यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सर्वत एवैनम् (४०)

अवरुध्य चिनुत एता वै प्राणभृतश्चक्षुष्मतीरिष्टका यत्पशुशीर्षाणि यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लौके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भौन्ति मुदाभिलिप्योपं दधाति मेध्यत्वायं पशुर्वा एष यदग्निरन्नम्पशवं एष खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीर्षाण्युपं दध्यात्कनीय एवास्यान्नम्भवति यं कामयेत समावदस्यान्नं स्यादिति मध्यतस्तस्योपं दध्यात्समावदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत भूयोऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य व्युदूह्योपं दध्यादन्तत एवास्मा अन्नमव रुन्दे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ (४२)

एनमस्यान्नम्भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ [१०]

स्तेगान्दष्ट्रभ्याम्पण्डूकाञ्जम्भ्यैभिरादकां खादेनोर्जं ससूदेनारण्यं जाम्बीलेन मृदम्बस्वैभिः शर्कराभिरवकामवकाभिः शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रन्देन तालुं सरस्वतीं जिह्वग्रेण॥ (४३)

स्तेगान्द्वाविंशतिः॥ [११]

वाजं हनूभ्यामप आस्येनादित्याञ्चश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशे बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन सूर्याग्री चक्षुर्भ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशनिंमस्तिष्केण बलंमृज्जभिः॥ (४४)

वाजं पञ्चविंशतिः॥ [१२]

कूर्माञ्छफैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्धसाम् कुष्ठिकाभिर्जवं जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम् गुहोपपक्षाभ्यामश्विनावसाभ्यामदिति शीर्ष्णा निरृतिं निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मात्रयोविंशतिः॥ [१३]

योक्रं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तम्प्राणिभिः सङ्कोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रं स्वपसा वहेन बृहस्पतिं शकुनिसादेन

रथमुष्णिहाभिः॥ (४६)

योऋमेकविंशतिः॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णौ
अष्टीवज्राः सवितारम्पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनापसरसौ मुष्काभ्याम्पर्वमानम्पायुना
पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणं स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो जीमूतान्हृदयौपशाभ्यामन्तरिक्षं पुरितता नभं
उदर्येणेन्द्राणीम्रीहा वल्मीकाङ्क्लोन्ना गिरीन्महाशिभिः समुद्रमुदरेण वैश्वानरम्भस्मना॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविंशतिर्द्वाविंशतिः॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहेः स्थूरगुदा सर्पान्गुदाभिरऋतून्पृष्टीभिर्दिवं पृष्ठेन वसूनाम्प्रथमा
कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां
पृष्टी॥ (४९)

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥ [१७]

ओजो ग्रीवाभिर्निर्ऋतिमस्थभिरिन्द्रः स्वपसा वह्नेन रुद्रस्य विचलः स्कन्धो-
ऽहोरात्रयोर्द्वितीयोऽर्धमासानां तृतीयो मासां चतुर्थ ऋतूनाम्पञ्चमः संवत्सरस्य षष्ठः॥ (५०)

ओजो विंशतिः॥ [१८]

आनन्दं नन्दथुना कामम्प्रत्यासाभ्यां भयं शिंतीभ्यां प्रशिषम्प्रशासाभ्यां
सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्यां श्यामशबलौ मतस्त्राभ्याव्युष्टिं रूपेण निमृक्तिमरूपेण॥ (५१)

आनन्दं षोडशः॥ [१९]

अहर्मासेन रात्रिम्पीवसापो यूषेण घृतं रसेन श्यां वसंया दूषीकाभिर्हृदुनिमश्रुभिः
पृष्वान्दिवं रूपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण पृथिवीं चर्मणा छवीं छव्योपाकृताय स्वाहालब्धाय
स्वाहा हुताय स्वाहा॥ (५२)

अहर्ष्टाविंशतिः॥ [२०]

अग्नेः पंक्षतिः सरस्वत्यै निपंक्षतिः सोमस्य तृतीयापां चतुर्थ्योपंधीनां पञ्चमी संवत्सरस्य षष्ठी मरुताः सप्तमी बृहस्पतैरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्नेरेकान्नत्रिंशत्॥ [२१]

वायोः पंक्षतिः सरस्वतो निपंक्षतिश्चन्द्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणां सप्तम्यर्यम्णां ऽष्टमी त्वष्टुर्नवमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोरष्टाविंशतिः॥ [२२]

पन्थामनूवृग्भ्यां सन्ततिः स्नावन्याभ्यां शुक्रान्पित्तेन हरिमाणं यक्रा हलीक्ष्णान्पापवातेन कूश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवध्येन शुनो विशसनेन सर्पांल्लोहितगन्धेन वयांसि पक्कगन्धेन पिपीलिकाः प्रशादेन॥ (५)

पन्थान्द्वाविंशतिः॥ [२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः। स नो नय सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयं स्वधया मदेम॥ (५६)

क्रमैरष्टादश॥ [२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासांश्चार्धमासाश्च पर्वण्यृतवोङ्गानि संवत्सरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविंशतिः॥ [२५]

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स तै लोकस्तं जैष्यस्यथाव जिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स तै लोकस्तस्मात्त्वान्तरैष्यामि यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स तै लोकस्तं जैष्यसि यद्यवजिघ्रसि॥ (५८)

यस्मिन्नष्टौ च॥ [२६]

प्राचीनव॑शं यावन्त ऋ॒ग्वे॒सामे॒ वाग्वै दे॒वेभ्यो॑ दे॒वा वै दे॒वय॑जन्ङ्ग॒द्रुश्च॑ तद्धिरे॒ण्य॑ षट्प॒दानि॑
ब्रह्म॒वादि॒नो वि॒चित्यो॑ यत्क॒लया॑ ते वा॒रु॒णो वै क्री॑तः सोम॒ एका॑दश॥ [२७]

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति दे॒वमनु॑ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त प्राचीं दे॒वा दक्षि॑णा पि॒तरः
प्रती॑चीं॒मनु॑ष्या उदी॑ची॑ रु॒द्रा यत्प्रा॑चीनव॑शं करोति दे॒वलो॒कमे॒व तद्य॑जमान उ॒पाव॑र्तते
परि॑ श्रयत्यन्तर्हि॒तो हि दे॒वलो॒को म॑नुष्यलो॒कान्नास्मालो॑का॒थ्वेत॒व्यमि॒वेत्या॑हुः को हि
तद्वेद॑ यद्य॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽस्ति॑ वा न वेति॑ दि॒श्वर्ती॑का॒शान्क॑रोति (१)

उभयो॑र्लो॒कयो॑रभिजित्यै केश॑श्मश्रु व॑पते न॒खानि॑ नि कृ॒न्तते॑ मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या
यत्केश॑श्मश्रु मृ॒तामे॒व त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मे॒धमु॑पेत्यङ्गि॑रसः सु॒वर्गं॑ लो॒कं
यन्तो॑ऽप्सु दी॒क्षात॑पसी प्रावे॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॒क्षात॑पसी अ॒वं रु॒द्धे ती॒र्थे स्ना॑ति
ती॒र्थे हि ते॒ ताम्प्रा॑वे॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व सं॒माना॑ भवत्य॒पोऽश्वा॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्यो भ॒वति॑ वास॑सा दी॒क्षय॑ति
सौ॒म्यं वै क्षौ॒मं दे॒वत॑या सोम॑मेष दे॒वता॑मुपैति॒ यो दी॒क्षते॑ सोम॑स्य त॒नूर॑सि
त॒नुवं॑ मे पा॒हीत्या॑ह स्वा॒मे॒व दे॒वता॑मुपेत्यथो॑ आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्नेस्तू॒षा॒धानं॑
वा॒योर्वा॑त॒पान॑म्पित॒ृणा॒न्नी॒विरोष॑धीनाम्प्रघा॒तः (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राचीन॒तानो॑ वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑मोतुर्नक्ष॑त्राणामतीका॒शास्त॒द्वा ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑
यद्वा॒सो यद्वा॒संसा दी॒क्षय॑ति सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिर्दी॒क्षय॑ति ब॒हिःप्रा॑णो वै म॑नुष्यंस्तस्याश॑नं
प्रा॒णोऽश्वा॑ति स॒प्रा॒ण ए॒व दी॒क्षत॑ आ॒शितो॑ भवति यावा॑ने॒वास्यं॑ प्रा॒णस्तेन॑ स॒ह मे॒धमु॑पैति
घृ॒तं दे॒वाना॑म्मस्तु॑ पि॒तृणा॒न्निष्प॑क्क॒मनु॑ष्याणा॒न्तद्वै (४)

ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑ यन्न॒वनी॑तं यन्न॒वनी॑तेनाभ्यु॒ङ्क्ते सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्री॒णाति॑ प्रच्यु॒तो वा ए॒षो-

ऽस्माल्लोकादगतो देवलोकं यो दीक्षितोऽन्तरेव नवनीतन्तस्मान्नवनीतेनाभ्यङ्गेऽनुलोमं यजुषा
व्यावृत्त्या इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य कनीनिका परापतत्तदाञ्जनमभवद्यदाङ्गे चक्षुरेव भ्रातृव्यस्य
वृङ्गे दक्षिणम्पूर्वमाङ्गे (५)

सव्य९ हि पूर्वम्मनुष्या आञ्जते न नि धावते नीव हि मनुष्या धावन्ते पञ्च
कृत्व आङ्गे पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे परिमितमाङ्गेऽपरिमित९ हि
मनुष्या आञ्जते सतूलयाङ्गेऽपतूलया हि मनुष्या आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपतूलयाञ्जीत वज्रं
इव स्यात्सतूलयाङ्गे मित्रत्वाय (६)

इन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्यग्नियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय९ सदेवमासीत्तदपोदक्रामते
दर्भा अभवन् यद्भर्गपुञ्जीलैः पवयति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनम्पवयति
द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनम्पवयति त्रिभिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः
पवयति पञ्चभिः (७)

पवयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञायैवैनम्पवयति षड्भिः पवयति षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दा९सि छन्दाभिरेवैनम्पवयति नवभिः पवयति
नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनम्पवयत्येकविंशत्या पवयति दश हस्त्या अङ्गुलयो दश
पद्मा आत्मैकविंशो यावानेव पुरुषस्तमपरिवर्गम् (८)

पवयति चित्पतिस्त्वा पुनात्वित्याह मनो वै चित्पतिर्मनसैवैनम्पवयति वाक्पतिस्त्वा
पुनात्वित्याह वाचैवैनम्पवयति देवस्त्वा सविता पुनात्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनम्पवयति
तस्य ते पवित्रपते पवित्रेण यस्मै कम्पुने तच्छक्रेयमित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते॥ (९)

अतीकाशान्करोत्यवैशयन्तीर्थे स्नाति प्रघातो मनुष्याणान्तद्वा आङ्गे मित्रत्वाय
पञ्चभिरपरिवर्गमष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

यावन्तो वै देवा यज्ञायापुनत् त एवाभवन् य एवं विद्वान् यज्ञाय पुनीते भवत्येव
बहिः पवयित्वान्तः प्र पादयति मनुष्यलोक एवैनम्पवयित्वा पूतन्दैवलोकम्प्र णयत्यदीक्षित
एक्याहुत्येत्याहुः सुवेण चतस्रो जुहोति दीक्षितत्वाय सुचा पञ्चमीं पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्ध आकृत्यै प्रयुजेऽग्नये (१०)

स्वाहेत्याहाकृत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्क्ते यजेयेति मेधायै मनसैऽग्नये स्वाहेत्याह

मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति सरस्वत्यै पूर्णोऽग्नये स्वाहेत्याहु वाग्वै सरस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प यङ्क् आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहु या वै वर्षास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या आपोऽशान्ता इमल्लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहुस्मा एवेनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमल्लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याहु द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (१२)

इत्याहु ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव रुद्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याहु यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मुखः प्र यजुरर्ह्मिनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदृगुदयच्छतदौर्ब्रह्मणस्यौर्ब्रह्मणत्वमृचा (१३)

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसा मुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुभा जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वाथ्सबन्धान्युदयच्छन्त्रित्याहुस्तस्माद्द्वादशभिर्वाथ्सबन्धविदो दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवैनं सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याहु सावित्र्यैतेन मतो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्याहु पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याहु वैश्वदेव्यैतेन द्युमन्नं वृणीत पुष्यस इत्याहु पौष्ण्यैतेन सा वा एषर्खसर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं देवताभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती सा वा एषर्खसर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं छन्दाभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुद्ध एकस्मादक्षरादनोत्तमप्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनोत्तन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्टैः (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥

ऋग्विष्णोर्वा वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तैऽमन्यन्त यं वा इमे उपावृथ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष साम्नो यत्कृष्णमृग्विष्णोः शिल्पं स्थ इत्याहर्ग्विष्णो एवाव रुन्ध एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं तदेवाव रुद्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमाधिय५ शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्बर्ध्ना वा एष यदीक्षित उल्बं वासः प्रोर्णुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्ण्वीत यत्पुरा सोमस्य क्रयादपोर्ण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युः क्रीते सोमेऽपोर्णुते जायंत एव तदथो यथा वसीया५ सम्प्रत्यपोर्णुते तादृगेव तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत ते शरा अभवन्नूगैर्वै शरा यच्छ्रमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुद्धे मध्यतः सन्नह्यति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यति मेध्यं चैवास्यामेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्म्यस्तृतीय५ रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

यैऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छुराणा५ शरत्वं वज्रो वै शराः क्षुत्वलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छ्रमयी मेखला भवति वज्रैर्णैव साक्षात्क्षुध्रम्प्रातृव्यम्मध्यतोऽप हते त्रिवृद्धवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जुनाव्यावृत्त्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण पत्नीमिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ता५ समभवत्तदिन्द्रोऽजायत्थोऽमन्यत यो वा इतो जनिष्यते स इदम्भविष्यतीति ताम्प्राविंशत्तस्या इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्त्वा सृतवंशाभवत्तत्सृतवंशायै जन्म (२२)

ता५ हस्ते न्यवेष्टयत ताम्मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रस्य योनिंरसि मा मा हि५ सीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयौनिमेव यज्ञं करोति सयौनिन्दक्षिणा५

सयोनिमिन्द्रः सयोनिर्त्वायं कृष्यै त्वां सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपृथ्या ओषधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तैन (२३)

कण्डूयेतं पामनम्भावुकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मर्येत नग्नम्भावुकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयते-
ऽपिगृह्यं स्मर्यते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतौः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा
दक्षिणाभ्यो नेतौः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु
चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव
योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनिर्त्वायं॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छ्रमयी यूपस्तूर्तीयमिधुन्त्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

वावै देवेभ्योऽप्राक्कामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्थैषा वाग्वनस्पतिषु वदति
या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यदीक्षितदण्डमयच्छति वाचमेवाव रुन्ध औदुम्बरो
भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुद्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा ऊर्जं दधाति
तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

क्रीते सोमं मैत्रावरुणाय दण्डमयं यच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तादृत्विग्भ्यो
वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने प्रतिं स्थापयन्ति स्वाहा यज्ञमनसेत्याह मनसा
हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञः
स्वाहोरोन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य
धृत्या अदीक्षिष्टयम्ब्राह्मण इति त्रिरूपाश्वाह देवेभ्य एवेनम्प्राह त्रिरूचैरुभयेभ्य एवेनं
देवमनुष्येभ्यः प्राह न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं
विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि
वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्वैष्णवीमृचमनु ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं तनोति
दैवीन्धियंमनामह इत्याह यज्ञमेव तन्म्रदयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव
रुद्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो

यज्ञहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्षं जुहोति तत्रेव हुतं नेवाहुतं स्वपन्तं वै दीक्षितं रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वं सु जागृहि वयं सु मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा असीत्याहाग्निरिव देवानां व्रतपतिः स एवेनं व्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहुतं हि यज्ञेष्वीड्यतेऽपु वै दीक्षिताभ्युषुषुषं इन्द्रियं देवताः कामन्ति विश्वं देवा अभि मामाववृत्रत्रित्याहेन्द्रियेणैवेन देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावन्त एव पशूनभि दीक्षन्त तावन्तोऽस्य पशवः स्यू रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भूरेत्याहापरिमितानेव पशूनं रुद्धे चन्द्रमसि मम भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवै त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेता नानुदिशेदयथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो वृश्चेत यदेवमेता अनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न देवताभ्य आ (३२)

वृश्चेते देवीरापो अपां नपादित्याह यद्वो मेध्यं यज्ञियं सदेवं तद्वो मावं क्रमिषमिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्द्याद्भुञ्जेऽग्निराह देव इयदेवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

देवा वै देवयजनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽज्ञं न्योन्यमुपाधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति तेऽदित्या समं प्रियन्त त्वया प्र जानामेति साब्रवीद्वरं वृणै मत्रायणा एव वो यज्ञा मदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयः पञ्च देवता यजति पञ्च दिशो दिशाम्रज्ञात्यै (३४)

अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे पथ्याऽ स्वस्तिमयजन्प्राचीमेव तया दिशम्प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमैः प्रतीची सवित्रोदीचीमदित्योर्ध्वाम्पथ्याऽ स्वस्तिं यजति प्राचीमेव तया दिशम्प्रा जानाति पथ्याऽ स्वस्तिमिद्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदग्नीषोमौ ताभ्यामेवानुं पश्यति (३५)

अग्नीषोमाविद्वा सवितारं यजति सवितुप्रसूत एवानु पश्यति सवितारमिद्वादिति यजतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रतिष्ठायानु पश्यत्यदितिमिद्वा मारुतीमृचमन्वाह मरुतो वै देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानम्मनुष्यविशमनु कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रयाजवदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात् खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवदनूयाजवदुदयनीयं नात्मानमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास उदयनीयमभि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्या यत्ता उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः स्याद्याः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्ये पश्यत्यनूयाजवद्यजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेताः सा कद्रूः सुपर्णीमजयत्साब्रवीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुपर्णी छन्दांसि सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिभृतस्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूरवोचदिति जगत्युदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरौ अमीयेताः सा पशुभिश्च दीक्षया चागच्छतस्माज्जगती छन्दसाम्पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोप नमति त्रिष्टुगुदपतत्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरौ अमीयेताः सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छतस्मात्रिष्टुभो लोके माध्यदिने सवने दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुद्ध तदजाया अजत्वः सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा समपद्यत

ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसा५ सती यज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत तस्मात्तेजस्विनीतमा पृथ्वा द्वे सवने समगृह्णाम्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्वे सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यदिनं च तस्मात्तृतीयसवनं ऋजीषमभि पुंष्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

आशिरमव नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनत्त५ सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवसत्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा अब्रुवन्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच५ स्त्रियमेकहायनीं कृत्वा तया निरक्रीणन्त्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः (४३)

अपक्रम्यातिष्ठत्द्रोहितो जन्म ते देवा अब्रुवन्नपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्यामहा इति ब्रह्मं गन्धर्वा अवदन्नगायं देवाः सा देवान्गायत उपावर्तत तस्माद्गायन्त५ स्त्रियः कामयन्ते कामुका एन५ स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानपि जन्येषु भवति तेभ्य एव ददत्युत यद्बहुतयाः (४४)

भवन्त्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवैन५ सर्वया क्रीणाति तस्मादेकहायना मनुष्या वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽ काणयाऽश्लोणयाऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छ्वेतया क्रीणीयादुश्चर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रप्री स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूप५ स्वयैवैनं देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥—[६]

तद्धिरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त इति यद्धिरण्यं घृतैऽवधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतं तेजो हिरण्यमियं तै शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याहु सतैजसमेवैन५ सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टक्यम्बधाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी जूरसीत्याहु

यद्धि मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्दे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षाःसि जिघाःसन्त्येष खलु वा अरक्षोहतः पन्था योऽग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कनीनिं कामित्याह य एवारक्षोहतः पन्थास्तः समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी चिदसि मनासीत्याह शास्त्यैवेनांमेतत्तस्माच्छ्रुष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह यज्ञियामेवेनां करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतःशीर्ष्णीत्याह यदेवादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयाम्मित्रस्त्वां पदि बंध्रात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवेनां पदि बंध्राति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवेनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव सोमक्रयणीयाद्बुद्धस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्ताद्वधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्बुद्धस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि क्रीणीते यः सोमक्रयण्या स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह रथेत्याह वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुपदासुकास्य वाग्भवति य एवं वेद॥ (५३)

सतनुं विष्णव इत्याह समारोहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेद॥[७]

षट्पदान्यनु नि क्रामति षडहं वाङ्माति वदत्युत संवत्सरस्यायने यावत्येव वाक्तामव

रुद्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुद्धे सप्त ग्राम्याः पशवः सप्ताण्याः सप्त छन्दास्स्युभयस्यावरुद्धौ वस्यसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्या एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वित्व्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुद्धे रुद्रो वसुभिरा चिकेवित्व्याहावृत्तै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजनं इत्याह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यदेवयजनमिडायाः पद इत्याहेडाये ह्येतत्पदं यत्सोमक्रयण्यै घृतवन्ति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीडयत् तस्मादेवमाह यदध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षासि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षासि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षासि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्याह रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैवं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै पदं यावत्सूतं सं वपति पशून्वाव रुद्धेऽस्मे राय इति सं वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरैति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति यजमान एव रयिन्दधाति तोते राय इति पत्न्या अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वर्धमती ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनाम्मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिन्नैके पशुमान्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन्नैके पशुमान्स्यादुभयोरुप वपत्युभयोरुवेन्नैकयोः पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमानं स्वाहापहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्वसितं निष्विदति तादृगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुंको यजमानः सोमविक्रयिन्सोमं शोधयेत्येव ब्रूयाद्यदीतरम् (५९)

यदीतरमुभयैनेव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी क्षोधुंकोऽरुणो ह

स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवाव रुन्धे पशवो हि तृतीयः सवनं यङ्कामयैतापशुः स्यादित्युक्षतस्तस्य मिमीतुर्क्षं वा अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयैत पशुमान्धस्यात् (६०)

इति लोमतस्तस्य मिमीतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशूनं रुन्धे पशुमानेव भवत्युपामन्ते क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्याहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह इत्याह शुक्रो ह्यस्य ग्रहोऽनुसाच्छ याति महिमानमेवास्याच्छ यात्यनंसा (६१)

अच्छ याति तस्मादनेवाह्यं समे जीवनं यत्र खलु वा एतः शीरष्णा हरन्ति तस्माच्छीरपहार्यं गिरौ जीवनमभि त्यं देवः संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेऽतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मैवैनं समानानां करोत्येकैकयोऽर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंमिमीते तस्मान्नानावीर्या अङ्गुलयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्योऽन्याभिर्ङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह सर्वाभिर्मिमीत सङ्क्षिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकैकयोऽर्गम्मिमीते तस्माद्विभक्ता जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वंस्तृष्णीम् (६३)

दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे यद्यजुषा मिमीते भूतमेवाव रुन्धे यत्तृष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव सोमः स्याद्यावन्तमिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नहति सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः प्राणाय त्वेत्युप नहति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु शृन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं प्राणा न जहति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्धस्याद्यात्यनंसोऽर्गन्तृष्णीः संवदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

यत्कलयां ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतार्गोअर्घः सोमं कुर्यादार्गोअर्घं यजमानमार्गोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु महिमानं नावं तिरेद्ववां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयादोअर्घमेव

सोमं करोति गोअर्घं यजमानं गोअर्घमध्वर्युन्न गोर्महिमानमव तिरत्यजयां क्रीणाति सतपसमेवैनं क्रीणाति हिरण्येन क्रीणाति सशुक्रमेव (६६)

एनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृषभेण क्रीणाति सेन्द्रमेवैनं क्रीणात्यनुडुहां क्रीणाति वह्निर्वा अनङ्गान् वह्निनैव वह्निं यज्ञस्य क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावरुद्धौ वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वै वासुः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे (६७)

तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्ण इत्याह पशुभ्य एव तदध्वर्युर्नि हुत आत्मनोऽनात्रस्काय गच्छति श्रियम् पशूनांप्रोति य एव वेदं शुक्रं ते शुक्लेण क्रीणामीत्याह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन हिरण्येन सोममक्रीणन्तर्दभीषहा पुनराददत् को हि तेजसा विक्रेष्यत् इति येन हिरण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तर्दभीषहा पुनरा ददीत् तेज एवात्मन्धत्तेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तम् इत्याह ज्योतिरेव यजमाने दधाति तमसा सोमविक्रयिणमर्पयति यदनुपग्रथ्य हन्यादन्दशूकास्ताः समाः सर्पाः स्युरिदमहः सर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवा उपं गन्नामीत्याहादन्दशूकास्ताः समाः सर्पा भवन्ति तमसा सोमविक्रयिणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्याहेते वा अमुष्मिँल्लोके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः सोमक्रयणाननुदिशेदकीतोऽस्य सोमः स्यान्नास्येतैऽमुष्मिँल्लोके सोमः रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोमक्रयणाननुदिशति कीतोऽस्य सोमो भवत्येतैऽस्यामुष्मिँल्लोके सोमः रक्षन्ति॥ (७०)

सशुक्रमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वानं चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै कीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै यः सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता एवान्वाग्भ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतर्हि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा एनमेतर्दधयति यद्वारुणः सन्तम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सादयति स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानहति सर्वदेवत्यं वै वासुः सर्वाभिरेव (७२)

ए॒नं दे॒वता॑भिः॒ सम॑र्धय॒त्यथो॑ रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै॒ वने॑षु॒ व्यन्तरि॑क्षं॒ तता॑नेत्याह॒ वने॑षु हि॒ व्यन्तरि॑क्षं॒ ततान्॑ वाज॒मर्व॑श्चि॒वत्याह॑ वाज॒ः ह्यर्व॑श्च॒सु पयो॑ अ॒घ्निया॑स्चि॒वत्याह॑ पयो॒ ह्य॒घ्निया॑सु॒ हृश्च॒सु क्र॑तुमि॒त्याह॑ हृश्च॒सु हि॒ क्रतुं॑ वरु॒णो वि॒क्ष्वग्नि॑मि॒त्याह॑ वरु॒णो हि॒ वि॒क्ष्वग्नि॑न्दि॒वि सूर्य॑म् (७३)

इत्या॑ह दि॒वि हि॒ सूर्य॑ः सोम॑मद्रा॒वित्या॑ह ग्रावा॑णो वा अ॒द्रय॑स्तेषु वा ए॒ष सोम॑ दधाति॒ यो यज॑ते॒ तस्मा॑दे॒वमा॑हो॒दु त्य॑ जा॒तवे॑दस्मि॒ति सौर्य॑र्चा कृ॒ष्णाजि॑नम्प्र॒त्यान॑ह्यति॒ रक्ष॑साम॒पंह॑त्या॒ उस्मा॑वेत॒ धूर्षा॑हा॒वित्या॑ह यथा॒यजुरे॑वैतत्प्र च्य॑वस्व भुव॒स्पत॑ इत्या॑ह भू॒ताना॑ः हि (७४)

ए॒ष प॒तिर्वि॒श्वान्य॑भि॒ धामा॑नीत्याह॒ विश्वा॑नि॒ ह्ये ३ षौऽभि॑ धामा॑नि प्र॒च्यवंते॑ मा॒ त्वां परि॑प॒री वि॑द॒दित्या॑ह॒ यदे॒वादः॑ सोम॑मा॒ह्रिय॑माणं॒ गन्ध॑र्वो वि॒श्वाव॑सुः॒ पर्य॑मु॒ष्णात्त॑स्मा॒दे॒वमा॑हा॒परि॑मोषाय॒ यज॑मानस्य॒ स्व॒स्त्यय॑न्य॒सीत्या॑ह॒ यज॑मानस्यै॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वा॒रम्भो॑ऽन॒वच्छि॑त्यै॒ वरु॑णो वा ए॒ष यज॑मानम॒भ्यैति॑ यत् (७५)

क्रा॒तः सोम॑ उप॒नद्धो॑ नमो॑ मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्य॑ चक्ष॑स॒ इत्या॑ह शा॒न्त्या आ॑ सोम॑ वह॒न्त्यग्नि॑ना॒ प्रति॑ तिष्ठते॒ तौ सम्भ॑वं॒तौ यज॑मानम॒भि सम्भ॑वतः॒ पुरा॑ खलु॒ वावैष॑ मेधा॒यात्मान॑मा॒रभ्य॑ चरति॒ यो दी॑क्षितो॒ यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑लभ॒त आ॒त्मनि॑ष्क्रय॒ण ए॒वास्य॑ स तस्मा॑त्तस्य॒ नाश्य॑ पुरु॒षनि॑ष्क्रय॒ण इव॑ ह्यथो॒ खल्वा॑हुर॒ग्रीषो॑मा॒भ्यां वा॑ इन्द्रो॒ वृत्र॑म॒हन्ति॑ यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑लभ॒ते वा॒त्रघ्न॑ ए॒वास्य॑ स तस्मा॑द्वा॒श्यं वा॒रुण्य॑र्चा परि॑ चरति॒ स्वयै॑वेन॒ देव॑त॒या परि॑ चरति॥ (७६)

अ॒न्वा॒रभ्यो॑ऽस॒र्वाभिरे॑व सूर्य॑ भू॒ताना॑ः ह्येति॑ यदा॑हः स॒प्तवि॑ंशतिश्च॥ [११]

यदु॒भौ दे॒वासुरा॑ मि॒थस्तेषा॑ सुव॒र्गं यद्वा॑ अनी॒शानः॑ पु॒रोह॑विषि॒ तेभ्यः॑ सो॒तर॑वेदि॒र्बद्धं॑ दे॒वस्याग्नि॑ः शिरो॒ वा एका॑दश॥ [१२] यदु॒भावि॑त्याह॒ देवाना॑ं य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ न रथा॑य॒ यज॑मानाय॒ प्रस्ता॑द्वा॒चीत्र॑व॒पश्चा॑शत्॥ 59॥ यदु॒भौ दु॒ह ए॒वैनौ॑म्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य यथानांगतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनुङ्गान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्ततैः पत्न्यन्वारभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्न्यैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छति सर्वभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्रेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्र्यं त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमेन समिन्तास्तेजस्त्रिवृत्तेज एव यज्ञस्य शीर्षन्दधाति नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन समिन्तास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षन्दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदंशवाला ऐक्ष्वी तिरश्ची यदंशवालः प्रस्तरो भवत्यैक्ष्वी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षास्यपाग्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो भवन्ति रक्षसामपहत्यै सस्पर्शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षास्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षास्यपहन्ति यजुषान्यां

तूष्णीमन्यामिन्थुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यदग्नावग्निमन्थित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियतेऽथो खल्वहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निमन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

परिया एव जगत्या आ त्रिवृद्वे परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ ३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदमभ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनप्रिणामप्रथमो द्रुह्यति स आर्तिमाच्छति यत्तानूनप्र ५ समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनप्र इत्याह तनुवो हि ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः समवाद्यन्त शक्नुन्नोजिष्ठयेत्याहौजिष्ठ ५ हि ते तदात्मनः समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्ट ५ ह्येतदनाधृष्य देवानामोजः (१०)

इत्याह देवाना ५ ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमित्याहभिशस्तिपा ह्येतदनभिशस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव खलु वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेण प्रचरन्त्य ५ शुर ५ शुस्ते देव सोमा प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्र च सोमं चा प्याययत्या प्यायय सखीन्सून्या मेधयेत्याहृत्विजो वा अस्य सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीय (१२)

इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतैऽस्माल्लोकाच्चवन्ते ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो

हि सोम॑ आप्यायित॑ एष्टा॒ रायः॑ प्रेषे॒ भगा॑येत्याह॒ द्यावा॑पृथिवीभ्यामेव नम॑स्कृत्यास्मि॒ल्लोके॑
प्रति॑ तिष्ठन्ति देवासुराः संय॑त्ता आस॑न्ते दे॒वा बिभ्य॑तोऽग्नि॒म्रावि॑शन्तस्मा॑दाहुरग्निः सर्वा॑
दे॒वता॑ इति॒ ते (१३)

अ॒ग्निमे॒व वरू॑थं कृ॒त्वासुरा॑नभ्य॑भवन्न॒ग्निमि॒व खलु॑ वा ए॒ष प्र वि॑शति॒ यो-
ऽवा॒न्तर॑दीक्षामुपैति॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै॒ भव॑त्यात्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवत्या॒त्मानमे॒व दी॑क्षया॒
पाति॑ प्र॒जाम॑वान्तर॑दीक्षया॒ सन्तरा॑म्येखला॑ꣳ समा॑यच्छते प्र॒जा ह्या॑त्मनोऽन्तर॑तरा॒ तप्त॑व्रतो
भवति॒ मद॑न्तीभिर्मा॑र्जयते॒ निर्ह्य॑ग्निः शी॒तेन॑ वा॒रय॑ति॒ समि॑च्छे॒ या तै॑ अ॒ग्ने रु॑द्रिया॒ तनू॑रित्याह॒
स्वयै॒वेन॑द्दे॒वत॑या व्रतयति॒ सयो॑नित्वाय॒ शान्त्यै॑॥ (१४)

यो वा ओज॑ आह॒ यद॑शीयेति॒ तैऽग्न॑ एका॑दश च॥ [२]

तेषा॑मसुरा॒णान्ति॑स्रः पु॒रं आ॑सन्नय॒स्मय्य॑वमा॒ऽथ रज॑ताऽथ॒ हरि॑णी॒ ता दे॒वा
जेतु॑न्नाशं॒क्रव॑न्ता॒ उप॑सदे॒वाजि॑गीषन्तस्मा॑दाहुर्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ नोप॑सदा॒ वै म॑हापु॒रं
जंय॑न्तीति॒ त इ॒षुꣳ स॑म॒स्कृ॒र्वता॑ग्निमनी॒कꣳ सोम॑ꣳ श॒ल्यं वि॑ष्णुन्ते॒जन्तै॑ऽब्रुव॑न्क
इ॒माम॑सिष्य॒तीति॑ (१५)

रु॒द्र इत्य॑ब्रुवन्न॒द्रो वै क्रू॑रः सोऽस्य॑त्विति॒ सोऽब्र॑वीद्वरं॒ वृणा॑ अ॒हमे॒व
प॑शूनामधि॒पति॑रसा॒नीति॑ तस्मा॑द्बु॒द्रः प॑शूनामधि॒पति॑स्ताꣳ रु॒द्रोऽवा॑सृज॒त्स तिस्रः॑
पु॒रो भि॒त्त्वैभ्यो॑ लो॒केभ्यो॑ऽसुरा॒न्प्राणु॑दत् यदु॒पस॑द॒ उप॑स॒द्यन्ते॑ भ्रातृ॒व्यपरा॑णु॒त्यै
ना॒न्यामा॑हुति॒म्पुर॑स्ता॒ञ्जु॒हुया॑द्य॒न्यामा॑हुति॒म्पुर॑स्ता॒ञ्जु॒हुयात् (१६)

अ॒न्यन्मुखं॑ कुर्या॒त्श्रु॒वेणा॑धार॒मा धा॑रयति॒ यज्ञ॑स्य॒ प्रज्ञा॑त्यै॒ परा॑डति॒क्रम्य॑ जुहोति॒
परा॑च ए॒वैभ्यो॑ लो॒केभ्यो॑ यज॑मानो॒ भ्रातृ॑व्या॒न्म्राणु॑दते॒ पुन॑र॒त्याक्र॑म्यो॒पस॑द॒ जुहोति॑
प्र॒णुद्यै॒वैभ्यो॑ लो॒केभ्यो॑ भ्रातृ॒व्याञ्जि॒त्वा भ्रा॑तृ॒व्यलो॒कम॒भ्यारो॑हति॒ दे॒वा वै याः प्रा॑तरु॒पस॑द॒
उ॒पासी॑दन्न॒हस्ता॑भिरसुरा॒न्प्राणु॑दन्त॒ याः सा॒यꣳ रात्रि॑यै॒ ताभि॑र्य॒स्याय॑मप्रा॒तरु॑पस॑दः (१७)

उ॒पस॑द्यन्ते॒ऽहो॒रात्रा॑भ्यामे॒व तद्य॑जमानो॒ भ्रातृ॑व्या॒न्म्राणु॑दते॒ याः प्रा॑तर्या॒ज्याः स्यु॑स्ताः
सा॒य॒म्युरो॑नुवाक्याः॒ कुर्या॑दया॒तया॑मत्वाय॒ तिस्र॑ उ॒पस॑द॒ उपै॑ति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व
लो॒कान्प्री॑णाति॒ षट्थ॑स्य॒द्यन्ते॑ षड्वा॒ ऋ॒तव॑ं ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति॒ द्वाद॑शा॒हीने॒ सोम॑ उपै॑ति॒
द्वा॒दश॑ मा॒सैः सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्सर॑मे॒व प्री॑णाति॒ चतु॑र्विंशतिः॒ सम् (१८)

पृच्छन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराग्रामवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथे द्वावथ त्रीनथ चतुर एषा वा
आराग्रावान्तरदीक्षास्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकम्भवति पुरोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः
कामयेतामुष्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै
पुरोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकम्भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्सायम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयन्ते हीयन्त एव स
नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थेतां यताः श्रान्तो हीयन्त उत स निष्प्रायं सह
वसति तस्मात्सकृदुत्तरीय नापरमुन्नयेत दध्नोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनं
रुन्दे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविशन्त देवा
हस्तान्सुरभ्यैच्छन्तमिन्द्रं उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं
दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि यदि दुर्गे हन्तासीति स
दर्भपुञ्जीलमुद्ध्वं सप्त गिरीन्भित्त्वा तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरेद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिन्दन्त तदेकं वेद्यं वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा अब्रुवन्नस्वेव नो-
ऽस्यामपीति कियंदो दास्याम् इति यावदियं सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति
स इन्द्रः सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमाम्बिन्दन्त यदिमाम्बिन्दन्त
तद्वेद्यं वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अंवायं यजन्ते त्रिंशत्पदानि
पश्चात्तिरश्नी भवति षट्त्रिंशत्प्राची चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्नी दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्ध उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिषं

उत्तरबृहिः स्तृणाति प्रजा वै बृहिर्यजमान उत्तरबृहिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तरं करोति
तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिशते यद्वादश साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रो-
ऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियते तिस्र एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य
सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वृथसस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपेत्यथ
द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपंवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यानुदत्ते प्रतिं जनिष्यमाणानथो कनीयसैव
भूय उपैति चतुरोऽग्रे स्तनान्ब्रतमुपेत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं तपस्य-
सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्व्यागू राजन्यस्य व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर
इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपं समृद्ध्या अमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य रूपम्पुष्ट्यै पयो
ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः पयं आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा
वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यदीक्षितो यदस्य पयो व्रतम्भवत्यात्मनमेव तद्वर्धयति
त्रिव्रतो वै मनुंरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनोव्रतमासीत्पाकयज्ञस्य रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं
चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्ते-
ऽभवन्सुवर्गं लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे व्रतम्भवति मध्यतो वा अत्रेन
भुङ्गते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यदीक्षितो योनिर्दीक्षितविमितं यदीक्षितो
दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष
वै व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यदीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरोऽनुत्थाय हन्तोर्न
प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै यजमानस्यायतनं स्व एवायतने
शयेऽग्निमभ्यावृत्यं शये देवता एव यज्ञमभ्यावृत्यं शये॥ (२९)

एतद्वै क्रूर इवेकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि विपश्यत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते देवयजने याजयेद्भातृव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तुं वा यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आसं देवयजनमाप्रोत्येव भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्य आप्रोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः पशूनसृजन्तान्तरा सदोहविधिने उन्नतः स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते देवयजने याजयेत्सुवर्गकामश्च्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं यथ्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशून् (३२)

अव रुद्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने याजयेद्यं कामयेत निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यथ्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निरऋत्यैवास्य यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा तल्पे वा मीमांसेरन्नाचीनमाहवनीयात्प्रवृणः स्यात्प्रतीचीनं गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भृतिकामं कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापुक्रम्यातिष्ठते देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावथ्स्यति त इदम्भविष्यन्तीति तामुपांमन्नयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वाभ्यया कामान्व्यश्नवथ पूर्वा तु माऽग्नेराहुतिरश्नवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याधारयन्ति वारैवृतः ह्यस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुद्धे वित्तायनी मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह तित्कान् ह्येनानावद्वतान्मा नाथितमित्याह नाथितान्

ह्येनानावदवतान्मा व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्भो नाम (३५)

अग्ने अङ्गिर इति त्रिहरति य एवेषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव रुद्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्यनिरुक्तमेवाव रुद्धे सिंहीरसि महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु प्रथस्वोरु तै यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजयां पशुभिः प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति स० हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवेनां प्रोक्षति देवाश्चेदुत्तरवेदिरुपाववर्तीहैव वि जयामहा इत्यसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो वसुभिः पुरस्तादप (३७)

अनुदत् मनोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमुत्तरवेदिं प्रोक्षति दिग्भ्य एव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत् इन्द्रो यतीन्शालावृकेभ्यः प्रायच्छुतान्दक्षिणत उत्तरवेद्या आदन् यत्प्रोक्षणीनामुच्छिष्येत तद्दक्षिणत उत्तरवेद्यै नि नयेद्यदेव तत्र क्रूरं तत्तेन शमयति यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवेनमर्पयति॥ (३८)

मिमिंते नाम ध्रुवाऽपं शुचा त्रीणि च॥ [७]

सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मया कामान्व्यंशजवथेति ते देवा अकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यान्भि भवेमेति तैऽजुहवुः सिंहीरसि सपत्नसाही स्वाहेति तेऽसुरान्भ्रातृव्यान्भ्यंभवन्ते-ऽसुरान्भ्रातृव्यान्भिभूयांकामयन्त प्रजां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सिंहीरसि सुप्रजावनिः स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां वित्त्वा (३९)

अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तैऽजुहवुः सिंहीरसि रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते पशून्विन्दन्त ते पशून् वित्त्वाऽ कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सिंहीरस्यादित्यवनिः स्वाहेति त इमाम्प्रतिष्ठामविन्दन्त त इमाम्प्रतिष्ठां वित्त्वाकामयन्त देवता आशिष उपेयामेति तैऽजुहवुः सिंहीरस्या वह देवान्देवयते (४०)

यजमानाय स्वाहेति ते देवता आशिष उपायन्पञ्च कृत्वो व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति सूचमुद्रुह्वाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्वाङ्गधेयन्तानेव तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरभिभेदित्यं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसताम्पूतुद्रौ यामोषधीषु ताः सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वंस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः प्रेषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दत्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्वभवद्यन्माः समुपमृतं तद्गुलु यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेरह्येतत्पुरीषं यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावेनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः परिधय इति॥ (४४)

वित्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिःशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्यं एवैनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धानि प्र वर्तयति सवितृप्रसूत एवैनं प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स यदुत्सर्जद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्ज्यत्सुवाग्देव दुर्याः आ वदेत्याह गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञः रक्षाःसि जिघाःसन्ति वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षाःस्यप हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुह्यादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षाःसि यज्ञः हन्युः (४६)

हिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति न यज्ञः रक्षाःसि घ्नन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्षन्मृथिव्या इत्याह वर्षं ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजनं शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्वैविर्धानन्दिवो वा विष्णुवत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्पदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान

आशिषोऽव रुद्धे दण्डो वा औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं
छुदिरहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं
विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह तस्मादेतावद्धा शिरो विष्युतं विष्णोः स्यूरसि
विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यमप्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्त्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स विस्त्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्युतं विष्णोः षड्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि
देवानामध्वर्यु आस्तां पृष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदभिरभिरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डैकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितः
रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ
वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय
त्वा पृथिव्यै त्वेत्याहेभ्य एवेनाल्लोकैभ्यः प्रोक्षति परस्तांर्वाचीं प्रोक्षति तस्मात् (५०)

परस्तांर्वाचींमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति कूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपोऽव
नयति शान्त्यै यवमतीरवं नयत्यूर्वे यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्ज्वोर्जः समर्धयति यजमानेन
सम्मितौदुम्बरी भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां सदनमसीति
बर्हिरवं स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वरहिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यां निखाता स्याद्वरहिरनवस्तीर्य
मिनोत्यस्यामेवेनामिनोत्यथो स्वारुहमेवेनाङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहेषाल्लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वां मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो हं स्म वै मारुतो देवानामौदुम्बरीमिनोति
तेनैव (५२)

एनामिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्धूतेन द्यावापृथिवी आ
पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी एव रसेनान्तद्यान्तमन्ववंसावयत्यान्तमेव यजमानं
तेजसाऽनत्तद्येन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्येन्द्रः हि देवतया सदा विश्वजनस्य छायेत्याह
विश्वजनस्य ह्येषा छाया यत्सदो नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृतेजस्यैव भवत्येकादशछदीन्द्रियकाम
त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो
भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या
एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं वै सद
ऊर्गुदुम्बरो मध्यत औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि छदीर्षिं भ्रातृव्यलोक उत्तराणि
दक्षिणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरो-
ऽन्तर्वृत्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि त्वा गिर्वणो गिर इत्याह
यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमसीत्याहैन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं
प्रग्रीयाद्यत्तं न विस्रंसयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवछदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं प्राणा उपरवा हविर्धानं खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा
अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः प्राणा रक्षोहणो वलगहणो वैष्णवान्खन्नामीत्याह
वैष्णवा हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु वलगान्न्यखन्तान्बाहुमात्रे-
ऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो
यमेवासौ तौ वलगं निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा न
सम्भिनति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा अन्तरतः प्राणा यवमतीरवं
नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरवं स्तृणाति तस्माल्लोमशा
अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो
दधाति हनू वा एते यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसंतृणो हि हनू अथो खलु
दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता मुखमाहवनीयो
नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदो यदा खलु वै जिह्वा दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति
यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति तस्माद्विधाने चर्मत्रधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा

प्रत्यञ्चः परेत्य सदैसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह एवैनान्मियं
वै विराद्वस्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो वृत्सा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः
पयो य एवं वेदं दुह एवैनान्मि॥ (५९)

वृषामि यवमतीरवं नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

चात्वालात्सुवर्गाय यद्वैसर्जनानि वैष्णव्यर्चा पृथिव्यै साध्या इषे त्वेत्यग्निना पर्याग्नि पशोः
पशुमालभ्य मेदंसा सुचावेकादश॥ [१२] चात्वालाद्देवानुपैति मुञ्चति प्रहियमाणाय पर्याग्नि
पशुमालभ्य चतुष्पादो द्विषष्टिः॥ 62॥ चात्वालात्पशुषु दधाति॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

चात्वालाद्धिष्ण्यानुपं वपति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञस्यं सयोनित्वाय देवा वै
यज्ञं पराजयन्त तमाग्नीध्रात्पुनरपाजयन्नेतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदाग्नीध्राद्धिष्ण्यान्
विहरति यदेव यज्ञस्यापराजितं तत एवैनम्पुनस्तनुते पराजित्येव खलु वा एते यन्ति
ये बहिष्पवमानः सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते (१)

आहाग्नीदग्नीन् वि हरं बरहिः स्तृणाहि पुरोडाशाः अलं कुर्विति यज्ञमेवापजित्य
पुनस्तन्वाना यन्त्यङ्गारैर्द्वे सर्वने वि हरति शलाकाभिस्तृतीयः सशक्रत्वायाथो
सम्भरत्येवैनद्धिष्ण्या वा अमुष्मिन्लौके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन्तमन्ववायन्तं
पर्यविशन् य एवं वेदं विन्दते (२)

परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषु सोमपीथमैच्छन्त तां देवा अंब्रुवन्देद्वे नामनी
कुरुध्वमथ प्र वाप्स्यथ न वेत्यग्नयो वा अथ धिष्ण्यास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां
ये नेदिष्ठम्पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीध्रीयौ होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषु
जुह्वत्यतिहाय वर्षद्गरोति वि हि (३)

एते सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः
प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो

हूयन्ते^१ प्रत्यङ्गासीनो धिष्णि^२या^३न्याघारयति पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान् प्रुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः^४ (४)

जायन्ते प्राणा वा एते यद्विष्णि^२या यदध्वर्युः प्रत्यङ्गिष्णि^२यानतिसपैत्राणान्ध्रं कर्षेत्प्रमायुकः स्यान्नाभिर्वा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्ध्वः खलु वै नाभ्यै प्राणोऽवाङ्पानो यदध्वर्युः प्रत्यङ्गोतारमतिसर्पदपाने प्राणं दध्यात् प्रमायुकः स्यान्नाध्वर्युरूपं गायेद्वाग्वीर्यो वा अध्वर्युर्यदध्वर्युरुपगायेदुद्गात्रे (५)

वाचः^५ सम्प्र यच्छेदुपदासुकास्य वाग्व्याद्ब्रह्मवादिनो वदन्ति नासः^६स्थिते सोमे^७ऽध्वर्युः प्रत्यङ्गस्सदोऽतीयादथ कथा दाक्षिणानि होतुमिति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तरेणाग्नीध्रं परीत्य जुहोति दाक्षिणानि न प्राणान्ध्रं कर्षति न्यन्ये धिष्णि^२या उप्यन्ते नान्ये यान्निवपति तेन तान्त्रीणाति यान्न निवपति यदनुदिशति तेन तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥ [१]

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वैसर्जनानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमत आहवनीये जुहोति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति देवान् वै सुवर्गं लोकं यतो रक्षाः^८स्यजिघाः^९सन्ते सोमेन राज्ञा रक्षाः^८स्यपहत्याप्तुमात्मानं कृत्वा सुवर्गं लोकमायन्नक्षसामनुपलाभायात्तः सोमो भवत्यथ (७)

वैसर्जनानि जुहोति रक्षसामपहत्यै त्वः^{१०} सोम तनूकृद्भ्य इत्याह तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि रक्षाः^८स्युरु यन्तासि वरूथमित्याहोरु णस्कृधीति वावैतदाह जुषाणो अमुराज्यस्य वेत्वित्याहाप्तुमेव यजमानं कृत्वा सुवर्गं लोकं गमयति रक्षसामनुपलाभाया सोमं ददते (८)

आ ग्राव्ण आ वायव्या^{११}न्या द्रोणकलशमुत्पत्नीमा नयन्त्यन्वनाः^{१२}सि प्र वर्तयन्ति यावदेवास्यास्ति तेन सह सुवर्गं लोकमिति नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै ग्राव्णो वायव्यानि द्रोणकलशमाग्नीध्रे उप वासयति वि ह्येनं तैर्गृह्णते यथ्सहोपवासयेदपुवायेत सौम्यर्चा प्र पादयति स्वयां (९)

एवैनं देवतया प्र पादयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदित्याह
यथायजुरेवैतद्यजमानो वा एतस्य पुरा गोप्ता भवत्येष वो देव सवितुः सोम इत्याह
सवितुप्रसूत एवैनं देवताभ्यः सम्प्र यच्छत्येतत्त्वः सोम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो
ह्येष सन् (१०)

देवानुपैतीदमहम्मनुष्यो मनुष्यानित्याह मनुष्यो ३ ह्येष सम्मनुष्यानुपैति यदेतद्यजुर्न
ब्रूयादप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पशुभिः सहमं
लोकमुपावर्तते नमो देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानां स्वधा पितृभ्य इत्याह
स्वधाकारो हि (११)

पितृणामिदमहं निर्वरुणस्य पाशादित्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्रे व्रतपत आत्मनः
पूर्वा तनूरादेयेत्याहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्ध्वे वशे भूते पुनर्वा ददाति न वेति ग्रावाणो
वै सोमस्य राज्ञो मलिमुसेना य एवं विद्वान्प्राव्यण आग्रीध्र उपवासयति नैनम्मलिमुसेना
विन्दति॥ (१२)

अथ ददते स्वया सन्ध्वधाकारो हि विन्दति॥ [२]

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमर्च्येति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतयाच्छैत्यत्यन्यानां
नान्यानुपांगामित्याहाति ह्यन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्त्वा परैरविदम्परोऽवरैरित्याहार्वाग्येनं
परैर्विन्दति परोवरैस्तं त्वा जुषे (१३)

वैष्णवं देवयज्याया इत्याह देवयज्यायै ह्येनं जुषते देवस्त्वा सविता मध्वान्क्तित्याह
तेजसेवैनमनत्तोषधे त्रायस्वेनः स्वधिते मेनः हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः शान्त्यै
स्वधितेवृक्षस्य बिभ्यतः प्रथमेन शकलेन सह तेजः परा पतति यः प्रथमः शकलः
परापतेत्तमप्या हरेश्मतेजसम् (१४)

एवैनमा हरतीमे वै लोका यूपान्प्रयतो बिभ्यति दिवमग्रेण मा लैखीरन्तरिक्षम्मध्यं मा
हिंसीरित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शतवल्शो वि रोहेत्याव्रश्ने जुहोति
तस्मादाव्रश्नाद्वक्षाणाम्भूयांस उत्तिष्ठन्ति सहस्रवल्शा वि वयः रुहेमेत्याहाशिषमेवैतामा
शास्तेऽनक्षसङ्गम् (१५)

वृश्चेदक्षसङ्गं वृश्चेदधर्षं यजमानस्य प्रमायुक् स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः

स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवति यं कामयेतापशुः स्यादित्यपूर्णं तस्मै शुष्काग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपशव्योऽपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति बहुपूर्णं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै (१६)

वनस्पतीनामपशव्यः पशुमानेव भवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकामस्यैष वै वनस्पतीनां प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्मुपनतस्तं वृश्चेत्स हि मेधमभ्युपनतः पञ्चारलिं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः (१७)

नमति षडरलिं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति सप्तारलिम्पशुकामस्य सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्नेवावं रुद्धे नवारलिं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्यैव भवत्येकादशारलिमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुर्गिन्द्रियं त्रिष्टुर्गिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशारलिम्प्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशारलिं प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरलिं प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृश्चेदेष वै यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञ आस्या एकात्रविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहेभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति पराश्रं प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनत्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरवं नयत्यूर्ग्वै यवो यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति ब्रह्मिरवं स्तृणाति पितृदेवृत्य १५ ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुर्यात्पितृदेवृत्यो निखातः स्याद्वर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनम्मिनोति यूपशकुलमवास्यति सतेजसमेवैनम्मिनोति देवस्त्वा सविता मध्वान्क्वित्याह तेजसैवैनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चपालं प्रति (२०)

मुञ्चति तस्माच्छीरपत ओषधयः फलं गृह्णन्त्यनक्ति तेजो वा आज्यं यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः सम्मिता यदग्निष्ठाश्रिमनक्ति यजमानमेव तेजसान्तद्यान्तमनक्तद्यान्तमेव

यजमानं तेजसानक्ति सर्वतः परि मृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधात्युद्विक्त्वं स्तभानान्तरिक्षं
पृणेत्याहेषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (२१)

कल्पयति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवेन देवतया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति
द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत तेजसैनं देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यग्निष्ठां
तस्याश्रिमाहवनीयादित्थं वेत्थं वाति नावयेत्तेजसैवेन देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं
कामयेत तेजसैनं देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमिति (२२)

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिनुयात्तेजसैवेन देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं
त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरैवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वै रशना यजमानेन यूपः सम्मिन्तो
यजमानमेवोर्जा समर्धयति नाभिदघ्ने परि व्ययति नाभिदघ्न एवास्मा ऊर्जं दधाति
तस्मान्नाभिदघ्न ऊर्जा भुञ्जते यं कामयेतोर्जनम् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवेन व्यर्धयति यदि कामयेत
वरषुकः पर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेदूर्जैमेव नि यच्छति यदि कामयेतावरषुकः
स्यादित्यूर्ध्वा मुदहेदूर्जैमेवोद्यच्छति पितृणां निखातम्मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया
ओषधीनां रशना विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ च्चालादिन्द्रस्य च्चालं साध्यानामतिरिक्तं स वा
एष सर्वदेवत्यो यद्यूपो यद्यूपमिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः
सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं
लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्यूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्यूपमिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायते-
ऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान्
यज्ञो नास्पृशतान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निमथित्वा
प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं च्चालात्तेषां तद्वाग्धेयं तानेव तेन प्रीणाति देवा वै सऽस्थिते
सोमे प्र सुचोहरन् यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेशसं वा इदं कुर्म इति ते प्रन्तरं
सुचान्निष्क्रयणमपश्यन्स्वरुं यूपस्य सऽस्थिते सोमे प्र प्रन्तरं हरति जुहोति
स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्युज्जैनं विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिन्नौक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्तैऽग्निमेवाग्रये मेधायालभन्त न ह्यन्यदालम्भ्यमविन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजायन्त यदग्रावग्निम्मथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्रुद्राय यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुक्तः स्यादथो खल्वाहुर्ग्निः सर्वा देवता हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनित्रं मसीत्याहाग्नेरह्येतज्जनित्रं वृषणौ स्थ इत्याह वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं दधाथामित्याह वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्वेत्याह छन्दोभिरेवैनम्प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितुप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु ब्रूहि (३०)

प्रह्रियमाणायानु ब्रूहीत्याह काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निम्मथित्वा प्र हरति तौ सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यमग्नियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यप्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बर्हिरा दत्त इच्छत इव ह्येष यो यजंत उपवीरसीत्याहोप ह्येनानाकरोत्युपो देवानदैवीर्विशः प्रागुरित्याह दैवीरह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहीरुशिज इत्याहर्त्विजो वै वह्नय उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुद्धे हव्या तैः स्वदन्तामित्याह स्वदयत्येवैनान्देवं त्वष्ट्वसु रण्वेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिमिथुनानां रूपकृद्रूपमेव पशुषु दधाति रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति (३३)

रशनामा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेना रभ इत्याह सत्यं वा ऋतं

सत्येनैवैनमृतेना रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यः हि प्रत्यञ्चं प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै धर्षा
मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अञ्चः (३४)

त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाञ्चो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति यत्पशुरपाम्पेरुरसीत्याहैष
ह्यपाम्पाता यो मेधायारभ्यते स्वात्तं चित्सदेवः हव्यमापो देवीः स्वदत्तेनमित्याह
स्वदयत्येवैनमुपरिष्ठात्प्रोक्षत्युपरिष्ठादेवैनम्मध्यं करोति पाययत्यन्तरत एवैनम्मध्यं
करोत्यधस्तादुपौक्षति सर्वत एवैनम्मध्यं करोति॥ (३५)

वसूनिति प्रसव इत्यञ्चोऽन्तरत एवैनन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याहु भ्रातृव्याभिभूत्यै
सप्तदश सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै सप्तदशान्वाह द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः स संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति यज्ञस्यानुख्यात्या
असुरेषु वै यज्ञ आसीत्त देवास्तूष्णीः होमेनावृञ्जत यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव
तद्यज्ञं वृङ्के परिधीन्त्सम्माष्टि पुनात्येवैनान्निस्त्रिः सम्माष्टि त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षसामपहत्यै
द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्टौ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमानः सर्वा देवता अव रुद्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनत्तत्वात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं तै प्राणो वायुना गच्छतामित्याह वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्यं
प्राणं जुहोति सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषेत्याह यज्ञपतिमेवास्याशिषं गमयति
विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुमभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति यदुपरिष्ठात्पशुः
समनक्ति मेध्यमेव (३९)

एनं करोत्युत्विजो वृणीते छन्दास्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पशवः
सप्तरण्याः सप्त छन्दास्युभयस्यावरुद्धा एकादश प्रयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा

आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तम्परं यजति वपामेकः परि शय आत्मैवात्मानं परि शये
वज्रो वै स्वर्धितिवज्रो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्घृतेनाक्तौ पशं
त्रायथामित्याह वज्रैणैवेनं वशं कृत्वा लभते॥ (४०)

आधारमप्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्यग्निं करोति सर्वहुतमेवेनं करोत्यस्कन्दायास्कन्त्रं॥ हि तद्यद्धृतस्य स्कन्दति त्रिः
पर्यग्निं करोति त्र्यावृद्धिं यज्ञोऽथो रक्षंसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पशू (३)
नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत प्रमायुको यजमानः
स्यादथो खल्व्वाहः सुवर्गाय वा एष लोकाय नीयते यत् (४१)

पशुरिति यन्नान्वारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजमानो हीयेत वपाश्रपणीभ्यामन्वारभते
तन्नेवान्वारब्धं नेवानन्वारब्धमुप प्रेष्यं होतरह्व्या देवेभ्य इत्याहेषितं॥ हि कर्म क्रियते
रेवंतीर्यज्ञपतिं प्रियधा विंशतेत्याह यथायजुरेवैतदग्निना पुरस्तादिति रक्षंसामपंहत्यै पृथिव्याः
सम्पृचः पाहीति बरहिः (४२)

उपास्यत्यस्कन्दायास्कन्त्रं॥ हि तद्यद्वरहिषि स्कन्दत्यथो बरहिषदमेवेनं करोति पराडा
वर्ततेऽध्वर्युः पशोः सज्ञप्यमानात्पशुभ्य एव तन्नि हुत आत्मनोनात्रस्काय गच्छति
श्रियम् पशूनांप्रोति य एवं वेद पश्चाल्लोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमस्त
आतानेत्याहादित्यस्य वै रश्मयः (४३)

आतानास्तेभ्य एव नमस्करोत्यनर्वा प्रेहीत्याह भ्रातृव्यो वा अर्वा भ्रातृव्यापनुत्थै
घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह शिषमेवेतामा शांस्त आपो देवीः
शुद्धायुव इत्याह यथायजुरेवैतत्॥ (४४)

लोकाय नीयते यद्वरही रश्मयः सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

पशोर्वा आलब्धस्य प्राणाञ्छुगृच्छति वाक्त आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतामित्याह
प्राणेभ्य एवास्य शुचं शमयति सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवीं शुक्लं विंशति शमहोभ्यामिति नि
नयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचं शमयत्योषधे त्रायस्वेनं स्वर्धिते मेनं हि सीरित्याह
वज्रो वै स्वर्धितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छाति मध्यतो हि मनुष्या आच्छान्तिं तिरश्चीनमा च्छात्यनूचीनं॥

हि मनुष्या आच्छान्तिं व्यावृत्त्यै रक्षसाम्भागोऽसीति स्थविमतो बृहिरक्तापास्यत्यस्त्रैव
रक्षांसि निरवदयत इदमहं रक्षोऽधुमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधुमं तमो नयतीषे त्वेति वपामुत्खिदतीच्छत इव ह्येष
यो यजते यदुपतृन्द्याद्रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्द्यादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया
न धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोष्वार्थामित्याह द्यावापृथिवी एव रसेनानक्त्यच्छिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्वपामुत्खिदत्युन्तरिक्षमन्विहीत
शान्त्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते यः पशुमृत्यवे नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी
पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपहत्या अथो देवता
एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमति हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरद्वेवता अति मन्येत वायो
वीहिं स्तोकानामित्याह तस्माद्विभक्ताः स्तोका अव पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पशूनां
यद्वपाग्रमोषधीनाम्बृहिरग्रेणैवाग्रं समर्धयत्यथो ओषधीष्वेव पशून्प्रति छापयति
स्वाहाकृतीभ्यः प्रेष्येत्याह (४९)

यज्ञस्य समिधै प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा वपा
पृषदाज्यमभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ दधाति स्वाहोर्ध्वनभसम्मरुतं
गच्छतमित्याहोर्ध्वनभा ह स्म वै मारुतो देवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवैने प्र हरति
विषूची प्र हरति तस्माद्विष्वञ्चौ प्राणापानौ॥ (५०)

स्वधितिश्चैवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याह पद्वत्वारिंशच्च॥ [१]

पशुमालभ्यं पुरोडाशं निर्वपति समैधमेवैनमा लभते वपयां प्रचर्य पुरोडाशेन प्र चरत्यूर्ग्वै
पुरोडाश ऊर्जमेव पशूनाम्मर्ध्यतो दधात्यथो पशोरेव छिद्रमपि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य
त्रिः पृच्छति शृतं हवीः (३) शमितरिति त्रिपत्या हि देवा योऽशृतं शृतमाह स
एनंसा प्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (५१)

यत्पृषदाज्यम्पशोः खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभि समैति यत्पृषदाज्येन
हृदयमभिघारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ दधाति पशुना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ते-

ऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरश्छित्त्वा मेधम्प्राक्षारयन्त्स प्रक्षो-
ऽभवत्तत्प्रक्षस्य प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबर्हिर्भवति समेधस्यैव (५२)

पशोरवं द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षाऽस्यनु सचन्तेऽन्तरा यूपं चाहवनीयं च
हरति रक्षसामपंहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽपं कामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु
ब्रूहीत्याह मनं एवास्यावं रुद्ध एकादशावदानान्यवं द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्यावं (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽवं द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै हृदयेनाभिगच्छति
तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदायं
यथाकाममुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्यं पशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्यावं द्यति मध्यतो
हि प्राण उत्तमस्यावं द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा
जायते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्यं एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा
ब्रह्मचारिवासी तदवदानैरेवावं दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा
अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामिति (५)

सौऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः
श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुरा यत्र्यङ्गाणां समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यक्षण्यावं द्यति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
प्रतिष्ठित्यै॥ (५६)

एतौ पशूनां समेधस्यैव तस्यावोत्तमस्यावं द्यतीति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

मेदसां सुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै पशवो रूपमेव पशुषु दधाति यूपन्नवधाय प्रोर्णोति
रसो वा एष पशूनां यद्य् रसमेव पशुषु दधाति पार्श्वेन वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा
एतत्पशूनां यत्पार्श्वं रसं एष पशूनां यद्वसा यत्पार्श्वेन वसाहोमम्प्रयौति मध्यत एव
पशूनां रसं दधाति घन्ति (५७)

वा एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्त्यैन्द्रः खलु वै देवतया प्राण ऐन्द्रोऽपान ऐन्द्रः प्राणो
अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदित्याह प्राणापानावेव पशुषु दधाति देवं त्वष्टर्भूरिं ते ससमेत्वित्याह

त्वाष्ट्रा हि देवतया पशवो विषुरूपा यत्सलक्ष्माणो भवथेत्याह विषुरूपा ह्येते सन्तः सलक्ष्माण एतरहि भवन्ति देवत्रा यन्तम् (५८)

अवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरौ मदन्वित्याहानुमतमेवैनम्मात्रा पित्रा सुवर्गं लोकं गमयत्यर्धर्चं वसाहोमं जुहोत्यसौ वा अर्धर्चं इयमर्धर्चं इमे एव रसेनानक्ति दिशो जुहोति दिशं एव रसेनानत्तद्यथो दिग्भ्य एवोर्जः रसमव रुद्धे प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलु (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह वनस्पतयेऽनु ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य समवत्तः समवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो यूष्णोपं सिञ्चति रसो वा एष पशूनां यद्व रसमेव पशुषु दधातीडामुपं ह्वयते पशवो वा इडां पशूनेवोपं ह्वयते चतुरुपं ह्वयते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनम्पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्थस्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवासमै पशूनव रुद्धे पशुमानेव भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत पशुम्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इज्यन्ते पशूनां मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमिव पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घ्नन्ति वा एतत्पशुं यत्संज्ञपरयन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु दधाति॥ (६२)

घ्नन्ति यन्तङ्खलुं चतुरुपं ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन षट्॥ [११]

यज्ञेन ता उपयङ्गिर्देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपांश्चग्रा देवा वा उपांश्चौ वाग्वे मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्राणेकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके पशुमान्थस्यात्सवनम्माध्यन्दिनं वागवा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपश्चात्शत॥ 51॥ यज्ञेन गौरभि निवर्तते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता उपयङ्गिरेवासृजत् यदुपयजं उपयजंति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते जघनार्धादव द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते स्थविमतोऽव द्यति स्थविमतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसम्मिन्दन्नव द्यति प्राणानामसम्भेदाय न पर्यावर्तयति यत्पर्यावर्तयेदुदावर्तः प्रजा ग्राहकः स्यात्समुद्रं गच्छ स्वाहेत्याह रेतः (१)

एव तद्धात्यन्तरिक्षं गच्छ स्वाहेत्याहान्तरिक्षेणैवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यन्तरिक्षं ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते देवः सवितारं गच्छ स्वाहेत्याह सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे गच्छ स्वाहेत्याहाहोरात्राभ्यामेवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा (२)

इत्याह प्रजास्वेव प्रजातासु प्राणापानौ दधाति सोमं गच्छ स्वाहेत्याह सौम्या हि देवतया प्रजा यज्ञं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दांसि गच्छ स्वाहेत्याह पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुद्धे द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति नभः (३)

दिव्यं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाभ्य एव प्रजाताभ्यो वृष्टिं नि यच्छत्यग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रतिं षापयति प्राणानां वा एषोऽव द्यति योऽव द्यति गुदस्य मनो मे हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर्वा आलब्धस्य हृदयं शुगच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृथिव्यां हृदयशूलमुद्वासयेत्पृथिवीं शुचार्पयेद्यदप्स्वपः शुचार्पयेच्छुक्लस्य चार्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलन्द्वात्रिंशच्च॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदब्रुवन्वसंतु नु न इदमिति तद्वसतीवरिणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न समशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्ता

वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति
यस्यागृहीता अभि निम्नोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्यां वा गृहीयाद्धिरण्यं वावधाय सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा
ब्राह्मणो बहूयाजी तस्य कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं तिष्ठन्गृहीयान्निर्मागुका
अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्सो ३ऽपो ३ऽभ्यम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता
वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमति मन्येत न स्थावराणां गृहीयाद्वरुणगृहीता वै
स्थावरा यथस्थावराणां गृहीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा
ददृशे यत्रक्तम्भवत्यपोऽहः प्र विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृशे छायायै चातपतश्च
संधौ गृह्णात्यहोरात्रयोरैवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मतीरिमा आप इत्याह हविष्कृतानामेव
गृह्णाति हविष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचैवेनाः सर्वया
गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
पशूनेवाव रुद्धेऽस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
उपसादयेदस्मिन्नौके पशुमान्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्स्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरैवेन लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं
हरति रक्षसामपहत्या इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्रं उप वासयत्येतद्वै
यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं तदेवैना उप वासयति यतः खलु
वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षास्यव चरन्ति यद्वहन्तीनां गृह्णाति
क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय न ह्येता ईलयन्त्या तृतीयसवनात्परिं
शेरे यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृहीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहरन्सर्वाभ्यो देवताभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावन्तीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्य उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव रुन्देऽपोऽग्रेऽभिव्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति सर्वाणि छन्दांस्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि पशून्ेवाव रुन्दे गायत्रिया तेजस्कामस्य परिं दध्यात्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य जगत्या पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्ता यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

म इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इष्य होतरित्याहषितः हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणो वा अपां नेतारौ ताभ्यामेवेना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्यैवेना निष्क्रीय गृह्णात्यथौ हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्ष्णिरीसीत्याह शमलमेवासामपं प्लावयति समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्याह तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वसतीवरीर्होतृचमसं च मैत्रावरुणचमसं च सस्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवैरपा (३) इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पश्येति वावैतदाह यद्यग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि माँष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्त्र पद्यते यज्ञक्रतूनां व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवम्भिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ताम् पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपाशुसर्वनो यदुपाशुसर्वनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेति मिमीत इन्द्राय हि सोम आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे पञ्च कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्दे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहेप वा अपासौमपीथो

य एवं वेद नाप्स्वार्तिमाच्छति यत्तं सोम दिवि ज्योतिरित्याहेभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायत्स दिशोऽनु प्राविशत्प्रागपागुदंगधरागित्याह दिग्भ्य एवैनं सम्भरत्यथो दिशं एवास्मा अव रुन्देऽम्ब नि प्वरेत्याह कामुका एनं स्त्रियो भवन्ति य एवं वेद यत्तं सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमाच्छति घ्नन्ति वा एतथ्सोमं यदभिषुण्वन्त्यंशूनपं गृह्णाति त्रायत एवैनं प्राणा वा अंशवः पशवः सोमोऽंशून्पुनरपि सृजति प्राणानेव पशुपुं दधाति द्वौद्वावपि सृजति तस्माद्वौद्वा प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांश्वग्रा ग्रहां गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो ह स्माहौपवेशिः प्रातःसवन एवाहं यजं सऽस्थापयामि तेन ततः सऽस्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रेऽभि षुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनम् प्रातःसवनमेव तेनाप्रोत्येकादश कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा त्रिष्टुष्टैर्भूम्यार्ध्यादिनम् (२०)

सवनंम्यार्ध्यादिनमेव सवनं तेनाप्रोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयंद्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाप्रोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य सऽस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्यज्ञस्य सऽस्थितस्य स्कन्दत्यथो खत्वाहुर्गायत्री वाव प्रातःसवने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्रातृव्यो भवति य एवं वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रंवन्तोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते किम्पवित्र उपांशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये पवस्व वाजिन्त्रित्याह वाचैवेनम्पवयति वृष्णो अंशुभ्यामित्याह वृष्णो ह्येतावःशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना ह्येनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषां ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव स्वमंकृत मधुमतीनं इपंस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इदं स्वंदयति विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव देवमनुष्येषु

प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो हि प्राणः स्वाहा त्वा सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि कामयेत वरपुङ्कः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावरपुङ्कः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरैदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवेनम्पेप्सन् हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति यद्यभिचरैदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसंज्ञो वै प्राणः प्राणमेवास्य सादयति षड्विंशशुभिः पवयति षष्ठा ऋतवं ऋतुभिरेवेनम्पवयति त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवेन लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरूपांशुः हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

माध्यन्दिनमृष्टावष्टावेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ यज्ञं सऽस्थाप्यमपश्यन्तमुपांशौ समस्थापयन्तेऽसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रोऽन्तर्यामेणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम् यदन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहेभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमभूद्यद्वयं स्म इति तैऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे य चावरे तानुभयान् अन्वाभजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्याह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमार्युकः स्यात्प्रवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ व्यान उपाशुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्वाग्नेनैवास्य प्राणापानौ वि च्छिनन्ति ताज्जकप्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुरिर्यादिति सङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्वाग्नेनैवास्य प्राणापानौ सं तनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्थोऽपूयत् तं देवा नोपाधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमैभ्यो वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्थाऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृहीध्वम्मद्देवत्या एव वः सोमः (३२)

सन्ना असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते देवा इन्द्रमंब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमः सहाष्टाविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीन्नाहः सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामैवेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै पयसैव मे सोमः श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोऽप क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति

पशुभिरेव तन्मित्रं संमर्धयति पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैवमित्रोऽवेदपु मत्क्रूरं चक्रुषः
पशवः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयांशभुवा सोमं राजानं
हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः सह गृह्यते तस्माद्राजा
राजानमंशभुवां घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं शूद्रेण शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वांसयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो
ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ
यदुपांश्चन्तर्यामौ मित्रोऽहरजंनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
व्युष्टौ॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥ [८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्भिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति
धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहे ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्ततो
वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा अब्रुवन्नपतौ
वा इमौ मनुष्यचरो (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ
बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान आत्मानमेव पवयते
तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावदेव भेषजं तेन करोति
समर्धुकमस्य कृतम्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्यां गृह्यन्ते
द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते
तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठात्राणाः प्राणा वा एते यदिद्विदेवत्याः पशव इडा यदिदाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य
उपह्रयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यांभक्षयित्वेडामुप हूयते
प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप हूयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरुणः श्रोत्रमाश्विनः

पुरस्तादेन्द्रवायव्यम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा वंदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षाऽस्य चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्याः सादयति वाच्येव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपह्वयेत द्विदेवत्याः पद्वत्वारिःश्च॥ [१]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ऽन्योन्यं नाशंक्रुवन्नभिर्भवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त तावब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहावेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्तौ देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन् इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन् इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करिर्कदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चो निः (४३)

क्रामत्स्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्य जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मात्त्रासिकया चक्षुषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्ये देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहुता वै सुवीरा

या अ॒ञ्जीरेताः सु॒प्रजा या आ॒द्या य ए॒वं वेदा॒त्र्यस्य प्र॒जा जा॒यते॒ नाद्या॑
प्र॒जाप॑तेरक्ष्यंश्चयत्तत्परा॑पत॒त्तद्विक॑ङ्कत॒म्प्रावि॑शत्तद्विक॑ङ्कते॒ नार॑मत॒ तद्य॒वम्प्रावि॑शत् तद्य॒वेऽर॑मत॒
तद्य॒वस्य॑ (४६)

य॒वत्वं यद्वैक॑ङ्कत॒म्मन्थि॑पात्र॒म्भव॑ति॒ सक्तु॑भिः श्रीणाति॑ प्र॒जाप॑तेरे॒व तच्च॑क्षुः स॒म्भर॑ति
ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्यान्म॑न्थिपात्र॑ स॒दो नाश्रु॑त॒ इत्या॑र्तपात्र॑ ह्रीति॑
ब्रूया॒द्यद॑श्चु॒वीता॒न्धोऽध्व॑र्युः स्या॒दार्ति॑मा॒र्च्छेत्तस्मान्नाश्रु॑ते॥ (४७)

आ॒त्मना॒ परा॒ निष्प्रा॒ शुक्र॑शोचिषा॒ यव॑स्य स॒सत्रि॑शच्च॥ [१०]

दे॒वा वै यद्य॑ज्ञेऽकु॑र्वत् तदसु॑रा अकु॑र्वत् ते दे॒वा आ॑ग्रय॒णाग्रा॒न्ग्रहान॑पश्यन्तान॑गृह्ण॒त
ततो॑ वै तेऽग्रं॑ पर्या॒यन् य॒स्यै॒वं वि॒दुषं॑ आग्रय॒णाग्रा॒ ग्रहा॑ गृह्यन्तेऽग्र॑मे॒व संमा॑नानां
पर्य॑ति रु॒ग्णव॑त्यर्चा भ्रातृ॒व्यव॑तो गृह्णी॒याद्भातृ॑व्यस्यै॒व रु॒क्ताग्र॑ समा॒नानां॑ पर्य॑ति॒ ये दे॒वा
दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑तीर्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वेन॑ सर्वा॑भ्यो गृह्णा॒त्येष॑ ते योनि॑र्विश्वै॒भ्यस्त्वा
दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह वैश्व॒देवो ह्येष॑ दे॒वत॑या वा॒ग्वै दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना
ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां तू॒ष्णीं ग्र॑हान॑गृह्ण॒त साऽम॑न्यत॒ वाग॑न्तर्य॒न्ति वै मेति॑
सा॒ग्रय॑ण॒मप्र॑त्यागच्छ॒त्तदा॑ग्रय॒णस्या॑ग्रय॒णत्व॑म् (४९)

तस्मा॑दाग्रय॒णे वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तू॒ष्णीम्पूर्वे॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑ ऋ॒षीर्य॑ति म॒ आख॑
इय॑ति॒ नाप॑ रा॒ध्यामी॒त्युपा॑वसृजत्ये॒वमे॒व तदध्व॑र्युरा॑ग्रय॒णं गृ॑हीत्वा य॒ज्ञमा॑रभ्य॒ वाचं॑ वि
सृ॑जते॒ त्रिर्हि॑ करोत्यु॒द्गातृ॑ने॒व तद्वृ॑णीते प्र॒जाप॑तिर्वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णो यदा॑ग्रय॒णं गृ॑हीत्वा
हिं॒करो॑ति प्र॒जाप॑तिरे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्दृ॒श्मं जा॒तं गौ॒रभि॑ जि॑घ्रत्या॒त्मा वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑
यदा॑ग्रय॒णः स॒वने॑स॒वने॑ऽभि गृह्णा॒त्यात्म॑न्ने॒व य॒ज्ञं सं त॑नोत्यु॒परि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेतं॑ ए॒व
तद॑धात्य॒धस्ता॑दु॒पं गृह्णा॑ति प्र॒ ज॑नयत्ये॒व तद्व॑ह्मवा॒दिनो॒ वद॑न्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्रा॑य॒त्री क॑निष्ठा
छन्द॑सा स॒ती सर्वा॑णि स॒र्वना॑नि व॒हती॑त्येष॒ वै गा॑यत्रि॒यै व॒शो यदा॑ग्रय॒णस्त॑मे॒व
तद॑भिनि॒वर्त॑ स॒र्वाणि॑ स॒र्वना॑नि व॒हति॑ तस्मा॑द्दृ॒श्मम॑पाकृतं॒ गौ॒रभि॑ नि॒ वर्त॑ते॥ (५१)

आ॒हाग्र॑य॒णत्वं प्र॒जाप॑तिरे॒वेति॑ वि॒शति॑श्च॥ [११]

इन्द्रो वृत्रायुर्वै यज्ञेन सुवर्गायेन्द्रो मरुद्भिरदितिरन्तर्यामपात्रेण प्राण उपाशुपात्रेणेन्द्रो वृत्रमहन्तस्य ग्रहान् वै प्राणान्येकादश॥[१२] इन्द्रो वृत्राय पुनरृक्तुनाह मिथुनम्पशवो नेष्टः पत्नीमुपाश्वन्तर्यामयोद्विचत्वारिंशत्॥42॥ इन्द्रो वृत्राय पाङ्कत्वम्॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छुत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यम्प्रायच्छुत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छुत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्तस्मै तृतीयमुदयच्छुत्तं विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्तं निर्मायम्भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छुत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह पुनःपुनः (३)

हस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं हुतं सोमा अन्वारयन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वति तस्मादेकं यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयैताध्वर्युरात्मानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयैत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तरा संदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयैत सदस्यान् यज्ञयशसेनार्पयेयमिति सदं आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनार्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्येत्रयस्त्रिंशच्च॥

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उ॒त्त॒मो ग्रहा॑णां गृह्यते तस्मा॒दायुः प्रा॒णाना॑मु॒त्त॒म॒मूर्धा॑नं दि॒वो अ॒र॒तिं पृथि॑व्या इत्या॒ह मूर्धा॑नमे॒वैन॑ सम॒ाना॑ करोति वैश्वान॒रमृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निमि॒त्याह॑ वैश्वान॒र॑ हि दे॒वत॑यायु॒रुभ॑यतो॒वैश्वान॑रो गृह्यते तस्मा॒दुभ॑यतः प्रा॒णा अ॒धस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्चार्धि॒नोऽन्ये॑ ग्रहा॑ गृह्यन्तेऽर्धी॑ ध्रु॒वस्तस्मा॑त् (६)

अ॒र्ध्ववा॑ङ्गा॒णोऽन्ये॑षां प्रा॒णाना॑मु॒पोऽन्ये॑ ग्रहाः॑ सा॒द्यन्ते॑ऽनु॒पोते॑ ध्रु॒वस्तस्मा॑द॒स्त्रान्याः॑ प्र॒जाः प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्ति मा॒सेना॑न्या अ॒सुरा॑ वा उ॒त्तर॑तः पृथि॒वीम्प॒र्याचि॑की॒रप॑न्तां दे॒वा ध्रु॒वेणा॑द॒हन्त॑द्ध्रु॒वस्य॑ ध्रु॒वत्वं यद्धु॒व उ॒त्तर॑तः सा॒द्यते॑ धृ॒त्या आयु॑र्वा एतद्यज्ञस्य यद्धु॒व आ॒त्मा होता॑ यद्धो॒तृच॑म॒से ध्रु॒वम॑व॒नय॑त्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ (७)

आयु॑र्दधाति पुर॒स्तादु॒क्थस्या॑व॒नीय॑ इत्या॒हुः पुर॒स्ता॒द्ध्यायु॑पो भु॒ङ्क्ते म॑ध्यतो॒ऽवनी॑य॒ इत्या॑हुर्म॒ध्यमे॒न ह्यायु॑पो भु॒ङ्क्ते उ॒त्तरा॑र्धेऽव॒नीय॑ इत्या॑हुरु॒त्तमे॒न ह्यायु॑पो भु॒ङ्क्ते वैश्व॑दे॒व्यामृ॒चि श॒स्यमा॑नाया॒मव॑ नयति वैश्व॑दे॒व्यो वै प्र॒जाः प्र॒जास्वे॒वायु॑र्दधाति॥ (८)

ध्रु॒वस्तस्मा॑दे॒व य॒ज्ञस्यैका॑त्रच॒त्वारि॒॑ंशच्च॑॥ [२]

य॒ज्ञेन॑ वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्ते॒ऽमन्य॑न्त मनु॒ष्या नो॒ऽन्वाभ॑विष्यन्तीति ते स॒वथ्स॑रेण॒ योपयि॑त्वा सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्तमृष॒य ऋ॒तुग्र॑हे॒रेवानु॑ प्रा॒जान॑न्यद॒तुग्र॑हा गृह्यन्ते॑ सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒जात्यै॑ द्वाद॑श गृह्यन्ते द्वाद॑श मा॒साः स॒वथ्स॑रः स॒वथ्स॑रस्य प्र॒जात्यै॑ स॒ह प्र॑थ॒मौ गृ॑हेते स॒होत्त॑मौ तस्मा॒द्वौद्वा॑वृ॒तू उ॒भय॑तो॒मुख॑मृ॒तुपा॒त्रम॑वति॒ कः (९)

हि तद्वे॒द यत॑ ऋ॒तूना॑म्मुखंमृ॒तुना॑ प्रे॒ष्येति॑ ष॒ट्कृत्वं॑ आ॒ह ष॒ड्वा ऋ॒तवं॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णात्यृ॒तुभिरि॑ति च॒तुश्च॑तु॒ष्पद॑ ए॒व प॒शून्प्री॑णाति॒ द्विः पुन॑र॒ऋतु॑ना॒ह द्वि॒पद॑ ए॒व प्री॑णात्यृ॒तुना॑ प्रे॒ष्येति॑ ष॒ट्कृत्वं॑ आ॒हर्तु॑भिरि॒ति च॒तुस्त॑स्माच्चतु॒ष्पादः॑ प॒शवं॑ ऋ॒तूनुप॑ जी॒वन्ति॑ द्विः (१०)

पुन॑र॒ऋतु॑ना॒ह तस्मा॑द्वि॒पादश्च॑तु॒ष्पदः॑ प॒शूनुप॑ जी॒वन्त्यृ॒तुना॑ प्रे॒ष्येति॑ ष॒ट्कृत्वं॑ आ॒हर्तु॑भिरि॒ति च॒तुर्द्विः॑ पुन॑र॒ऋतु॑ना॒हाक्रमे॑व तथ्सेतुं य॒जमानः॑ कुरुते सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒मष्ट्यै॑ ना॒न्यो॒न्यमनु॑ प्र प॒द्येत॑ यद॒न्यो॒ऽन्यम॑नु प्रप॒द्येत॑तु॒र॒ऋतु॑मनु प्र प॒द्येत॑त॒र्तवो॑ मो॒हुकाः॑ स्युः (११)

प्रसि॑द्धमे॒वाध्व॑र्यु॒र्दक्षि॑णेन प्र प॒द्यते॑ प्रसि॑द्धं प्रतिप्रस्था॒तोत्त॑रेण तस्मा॒दादित्यः॑ षण्मा॒सो दक्षि॑णेनैति षडु॒त्तरे॑णोपया॒मगृ॑हीतोऽसि स॒सर्पो॑ऽस्य॒हस्प॑त्याय॒ त्वेत्या॑हास्ति॒ त्रयो॑द॒शो मा॒स इत्या॑हुस्तमे॒व तत्प्री॑णाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यदैन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवाव रुद्धे वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते माम्प्रत्युदंगादिति वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यदिने सवने वृत्रमहून्यन्माध्यदिने सवने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य वृत्रं जघ्नुषं ऋतवोऽमुह्यन्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजानाद्यदंतुपात्रेण मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुधं वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्पर्णा वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमहन्तं देवा अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य महेन्द्रत्वः स एतन्महेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वान्यासु देवतास्वधि यन्माहेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरतेऽन्यासु प्रजास्वधि शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेवत्यो वै माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रः शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव तेजो दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृह्णीत देवतास्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मोदनमपचत्तस्या उच्छेषणमददुस्तत्राश्रात्सा

रेतोऽधत्त तस्यै चत्वारं आदित्या अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमैऽज्ञत यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीयांसो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्नात्सा रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इदं श्रान्तमस्त्विति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकं स एकोऽसृद्योऽस्य प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्योऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते स देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त आदित्यान्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यम्प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाममध्यतो दधाति श्रुतातङ्क्षेत्रे मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्यावस्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निः परिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसर्वनः स एतमेव सोमपीथं परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्येष तै सोमपीथ इत्याहु विवस्वन्तमेवादित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुद्धे यदि ताजकप्रस्कन्देद्वरषुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवरषुको न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य प्रमायुकं स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव यज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तविंशतिश्च॥ [६]

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्नयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष यदाग्नयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेदेष वै गायत्रो देवानां यथ्सवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्नयणो यदन्तर्यामपात्रेण

सावित्रम॑ग्रय॒णाद्गृह्णाति॑ स्वादे॒वैनं॑ योने॒र्निर्गृह्णाति॑ विश्वे॑ (२३)

दे॒वास्तृतीय॑ꣳ स॒र्वनं॑ नोद॑यच्छ॒न्ते स॑वि॒तारं॑म्रातःस॒र्वनभा॑ꣳ स॒न्तं तृतीय॑स॒र्वनम॑भि
पर्य॑णय॒न्ततो॑ वै ते तृतीय॑ꣳ स॒र्वनमु॑द॑यच्छ॒न्त्यतृतीय॑स॒र्वने सा॑वि॒त्रो गृह्ण॑ते तृतीय॑स्य
स॒र्वनस्योद्य॑त्यै स॒वितृ॑पा॒त्रेण॑ वैश्वदे॒वं क॒लशा॑द्गृह्णाति॑ वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जा वैश्वदे॒वः क॒लशः॑
स॒विता प्र॑स॒वाना॑मीशे य॒श्स॑वि॒तृपा॒त्रेण॑ वैश्वदे॒वं क॒लशा॑द्गृह्णाति॑ स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः
प्र (२४)

ज॒नय॑ति सोमे॒ सोमं॑म॒भि गृह्णाति॑ रे॒तं ए॒व तद॑धाति सु॒शर्मा॑सि सु॒प्रति॑ष्ठान इत्या॑ह
सोमे॒ हि सोमं॑म॒भिगृह्णाति॑ प्र॒तिष्ठि॑त्या ए॒तस्मि॑न्वा अ॒पि ग्र॑हं मनु॒ष्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑
क्रिय॑ते सु॒शर्मा॑सि सु॒प्रति॑ष्ठान इत्या॑ह मनु॒ष्येभ्य ए॒वैतेन॑ करोति बृ॒हदि॑त्याह दे॒वेभ्य ए॒वैतेन॑
करोति॑ नम इत्या॑ह पि॒तृभ्य ए॒वैतेन॑ करोत्ये॒ताव॑तीर्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैनꣳ स॒र्वाभ्यो॑
गृह्णा॑त्येष ते योनि॒र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य इत्या॑ह वैश्वदे॒वो ह्येषः॑॥ (२५)

विश्वे॑ प्र पि॒तृभ्य ए॒वैतेन॑ करोत्ये॒कान्नि॑वि॑शतिश्च॑॥ [७]

प्रा॒णो वा ए॒ष यदु॑पाꣳशु॒र्यदु॑पाꣳशु॒पात्रे॑ण प्रथ॒मश्चो॑त्तमश्च ग्र॒हौ गृह्ण॑ते प्रा॒णमे॒वानु॑ प्रय॒न्ति
प्रा॒णम॑नू॒द्यन्ति॑ प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णः प्रा॒ण उ॑पाꣳशुः प॒त्नीः प्र॒जाः प्र ज॑नय॒न्ति
यदु॑पाꣳशु॒पात्रे॑ण पाली॒वत॑म॒ग्रय॒णाद्गृह्णाति॑ प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑नाय॒ तस्मा॑त्प्रा॒णं प्र॒जा अनु॑ प्र
जा॑यन्ते दे॒वा वा इ॒तद॑तः प॒त्नीः सु॒वर्ग॑म् (२६)

लो॒कम॑जिगाꣳस॒न्ते सु॒वर्गं॑ लो॒कं न प्रा॑जा॒नन्त॑ ए॒तम्पा॑ली॒वत॑म॒पश्य॑न्तम॒गृह्ण॑त॒ततो॑ वै ते
सु॒वर्गं लो॒कम्प्रा॑जा॒नन् य॒त्पा॑ली॒वतो॑ गृह्ण॑ते सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञात्यै॑ स सोमो॑ नातिष्ठ॑त
स्त्री॒भ्यो गृह्ण॑मा॒णस्तं॑ घृ॒तं वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं नि॒रिन्द्रि॑यम्भू॒तम॑गृह्णन्तस्मा॒च्छ्रियो॑ नि॒रिन्द्रि॑या
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॑ꣳस उ॒पस्ति॑तरम् (२७)

वृ॒दन्ति॑ यद्वृ॒तेन॑ पाली॒वतः॑ श्री॒णाति॑ वज्र॑णै॒वैनं॑ व॒शं कृ॒त्वा गृह्णा॑त्यु॒पयाम॑गृही॒तो-
ऽसी॒त्याहे॒यं वा उ॑प॒याम॑स्तस्मा॒दिमां॑ प्र॒जा अनु॑ प्र जा॑यन्ते बृ॒हस्प॑ति॒सुत॑स्य॒ त इत्या॑ह
ब्र॒ह्म वै दे॒वाना॑म्बृ॒हस्प॑ति॒र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह रे॒तो वा इ॒न्दु रे॒तं
ए॒व तद॑धातीन्द्रि॒याव॒ इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॒न्द्रियं॑ प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नय॒त्यग्ना॑(३) इत्या॑ह॒ग्निर्वै रे॒तोधाः॑

पत्नीव इत्याह मिथुनत्वाय सजूर्देवेन त्वष्टा सोमम्पिबेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिमिथुनानां
रूपकद्रूपमेव पशुषु दधाति देवा वै त्वष्टारमजिघांसन्थस पत्नीः प्रापद्यत तं न प्रति
प्रायच्छन्तस्मादपि (२९)

वध्यम्प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पत्नीवृते त्वष्ट्रेऽपि गृह्यते न
सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषट्करोति यदनुवषट्कुर्याद्बुधं प्रजा
अन्ववसृजेद्यन्नानुवषट्कुर्यादशान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयेदुपांश्चनु वषट्करोति न रुद्रं प्रजा
अन्ववसृजति शान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयत्यग्नीन्नेष्टुरुपस्थमा सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यापयति
प्रजापतिर्वा एष यदुद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेतं एव तथ्सिञ्चत्यूरुणोप
प्र वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नश्रंकृत्यूरुमुप प्र वर्तयति यदा हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ
मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जथ्स द्रोणकलशोऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवथ्स
हारियोजनोऽभवत् व्यचिकित्सञ्जुहवानी (३) मा हौषा (३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्याम
हौष्यामि यत्र होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमप्रियत होतुः सोऽग्निरब्रवीन्न मय्याम
हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तः श्रुतम्भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनः श्रीणाति श्रुतत्वाय श्रुतमेवेनम्भूतं जुहोति
बृहीभिः श्रीणात्येतावतीरेवास्यामुष्मिन्नौके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा इन्द्रस्य
पृश्रयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्बृहीभिः श्रीणीयादृक्स्वामे वा इन्द्रस्य हरी
सोमपानौ तयोः परिधय आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति
यातयामेव ह्यैतर्हध्वर्युः स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तम्पुनर्युनक्ति तादृगेव
तच्छीर्षत्रधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स समभवद्विक्रम्य जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो
वृत्रमहन्थ्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्सम्भिन्धादल्पाः (३४)

एनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्धाद्बृहव एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा

सम्बाधत उभयं करोति बृहवं एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिं छापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [९]

ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपाश्चन्तर्यामावजावयः शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूर्यिष्ठाभिरऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनाम्भूर्यिष्ठा यत्रिरुपाश्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्वौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूर्यसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण उपदस्येत्कलशाद्गृहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयाद्यथा पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणो यद्वहो वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयादात्मन एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थात्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावम्भृथमवं यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्यानि हरन्ति तस्माच्छिन्नं जातां परास्यन्त्युत्पुमाश्स हरन्ति यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहृत्य प्राहं तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस उपनिधायापक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्दृढम्पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादपक्रामति तादृगेव तद्यदृष्टादंश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनःपुनरिव ह्ययं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोर्षधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोर्षधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं वेदं निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्थं

तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु शस्सति तत् (४०)

उपांश्वन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां निदानं य एवं वेद निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणाम्मिथुनं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य एतद्वै ग्रहाणाम्मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ् (४१)

व्याच्छ्रुत्स आत्मन्नारमणं नाविन्दत्स एताननुसवन्म्पुरोडाशानपश्यत्तान्निर्वपत्तेर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत् तस्मादनुसवन्म्पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवन्म्पुरोडाशानाम्प्राश्नीयादात् कुरुते नैनु सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुषा पङ्क्तिराप्यतेऽथ किं यज्ञस्य पाङ्कत्वमिति धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेन पङ्क्तिराप्यते तद्यज्ञस्य पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शस्सति तद्विष्वङ्किञ्चतुर्दश च॥ [११]

सुवर्गाय यदाक्षिणानि समिष्टयजूंष्यवभृथयजूंषि स्फ्येन प्रजापतिरेकादशिनीमिन्द्रः पत्न्या घ्नन्ति देवा वा इन्द्रियं देवा वा अदाभ्ये देवा वै प्रबाहुंक्प्रजापतिर्देवेभ्यः स रिरिचानष्णोऽश्वेकादश॥ [१२] सुवर्गाय यजति प्रजाः सौम्येन गृहीयात्प्रत्यञ्चं गृहीयात्प्रजां पशून्निचत्वारिंशत्॥ 43 ॥ सुवर्गाय वज्रस्य रूपं समृद्धौ॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यदाक्षिणानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽयैति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकं समारोहयति नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ सुवः पतेति हिरण्यम् (?)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गमयति रूपेण वो रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासां रूपमभ्यैति यद्विरण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भञ्जत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा

देवानां दक्षिणा वि भजति तेनैवेना वि भजत्येतत्तं अग्ने राधः (२)

ऐति सोमच्युतमित्याह सोमच्युतः ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य पथा नयेत्याह शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवेना ऋतेन वि भजति यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्वक्षिणा ब्राह्मणमद्य राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवेन लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याह वयमिह प्रदातारः स्मोऽस्मानमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाह हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवतूर्न्प्रीणाति ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यः राधो राध्यासमुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजूंषि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षड्गमियाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यजूंषि (६)

त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवेन गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याह स्वामेवेन योनिं गमयत्येष तं यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो देवभागम्प्रच्छ यथ्सृञ्ज्यान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे (७)

यज्ञम्प्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्ज्याः परां भभूवुरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवां गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

अ॒व॒भृ॒थ॒य॒जू॒ःषि जु॒होति॑ यदे॒वावा॑ची॒नमे॑कहा॒यना॑दे॒नः क॒रोति॑ तदे॒व तैर॑वं यज॒तेऽपो॒-
ऽव॒भृ॒थम॑वै॒त्यप्सु॑ वै वरु॑णः सा॒क्षादे॒व वरु॑णम॒वं यज॑ते॒ वर्त्मना॑ वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञः रक्षा॑सि
जिघा॑स॒न्ति साम्ना॑ प्र॒स्तोता॑न्वै॒ति साम॑ वै र॒क्षोहा॑ र॒क्षसाम॑प॒हत्यै॑ त्रि॒निध॑नमु॒पैति॑ त्रयं
इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ रक्षा॑सि (९)

अपं॑ ह॒न्ति पु॑रुषःपुरुषो नि॒धन॑मु॒पैति॑ पु॑रुषःपुरुषो हि र॒क्षस्वी॑ र॒क्षसाम॑प॒हत्या उ॒रुः
हि राजा॑ वरु॑णश्च॒कारेत्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै श॒तं तै राज॑न्भि॒पजः॑ स॒हस्र॑मि॒त्याह॑ भेष॒जमे॒वास्मै॑
करो॒त्यभि॑ष्ठि॒तो वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॒ह वरु॑णपाशमे॒वाभि॑ तिष्ठति ब॒र्हिर्भि॑ जु॒होत्याहु॑तीनां
प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ अ॒ग्नि॒वत्ये॒व जु॑होत्यप॒र्बर्हिषः॑ प्रया॒जान् (१०)

य॒जति॑ प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्च॒त्याज्य॑भागौ यजति॒ य॒ज्ञस्यै॒व
चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति॒ वरु॑णं यजति॒ वरु॑णपा॒शादे॒वेन॑म्मु॒ञ्चत्य॑ग्नी॒ववरु॑णौ यजति॒ सा॒क्षादे॒वेन॑
वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चत्यप॒र्बर्हिषा॑वनूया॒जौ यंज॑ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति
च॒तुरः॑ प्रया॒जान् यंज॑ति॒ द्वावे॑नूया॒जौ षट्॑त्सम्प॒द्यन्ते॑ ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑ (११)

ऋ॒तुष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठ॒त्यव॑भृथ नि॒चङ्कु॑णेत्या॒ह यथो॑दि॒तमे॒व वरु॑णम॒वं यज॑ते॒ समु॒द्रे ते॒
हृद॑यम॒प्स्वन्तरि॑त्या॒ह समु॒द्रे ह्य॑न्तर्वरु॑णः सं त्वा॑ वि॒शन्त्वोष॑धी॒रुताप॑ इत्या॒हद्विरे॒वेन॑मोष॒धीभिः॑
स॒म्यञ्च॑ दधाति॒ देवी॑राप ए॒ष वो गर्भ॑ इत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतत्प॑शवो॒ वै (१२)

सोमो॑ यद्वि॒न्दूना॑म्भ॒क्षयै॑त्पशु॒मान्स्या॑द्वरु॑णस्त्वे॒न गृ॒ह्णीया॑द्यत्र भ॒क्षयै॑दप॒शुः स्या॑न्ने॒न वरु॑णो
गृ॒ह्णीया॑दुप॒स्पृश्य॑मे॒व प॑शु॒मान्भव॑ति॒ नैनं॑ वरु॑णो गृ॒ह्णाति॑ प्रति॒युतो॑ वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॒ह
वरु॑णपाशादे॒व निर्मु॑च्यतेऽप्रतीक्ष॒मा य॑न्ति॒ वरु॑णस्यान्तर्हि॒त्या ए॒धोऽस्ये॒धिषी॑म॒हीत्या॑ह
स॒मिधै॒वाग्निं॑ न॒मस्य॑न्त॒ उपा॑यन्ति॒ तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह॒ तेजं॑ ए॒वात्म॑न्यन्ते॥ (१३)

रक्षा॑सि प्रया॒जानृ॒तवो॑ वै न॒मस्य॑न्तो द्वाद॑श च॥ [३]

स्फे॒द्येन॑ वेदिमु॒द्धन्ति॑ रथा॒क्षेण॑ वि मि॒मीते॑ यू॒पमि॑नोति त्रि॒वृत॑मे॒व वज्र॑स्र॒ सम्भृत्य॑
भ्रातृ॑व्याय॒ प्र ह॑रति॒ स्तृत्यै॑ यद॒न्तर्वे॑दि मि॒नूया॑दै॒वलोक॑म॒भि जं॑येद्यद्वि॒र्वेदि॑ म॒नुष्य॑लो॒कं
वैद्य॑न्तस्य॒ संधौ॑ मि॒नोत्यु॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्या॒ उप॑र॒समि॑तामि॒नूया॑त्पि॒तृलो॒कका॑मस्य
र॒श्नस॑मि॒ताम॑नुष्यलो॒कका॑मस्य॒ च॒षाल॑समि॒तामि॒न्द्रि॒यका॑मस्य॒ सर्वा॑न्स॒मान्प्रति॑ष्ठाका॑मस्य
ये त्रयो॑ मध्य॒मास्ता॑न्स॒मान्पशु॑का॑मस्यै॒तान् वै (१४)

अनु पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयैवैनम्पशुभिव्यतिषजति यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ हसीयाः समेषा वै गर्तमिद्यस्यैवम्मिनोति ताजकप्र मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनयात्सुवर्गकामस्याथ हसीयाः समाक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यत्रैकाः रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य व्यतिषजेथ्यैवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा उपशयेनेवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यदक्षिणत उपशय उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यत्र निर्दिशेदार्तिमाच्छेद्यजमानोऽसौ तं पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा असृजत् सोऽन्नाद्येन व्यार्ध्यत् एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यदश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवेनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै सयुत्वाय॥ (१९)

वै समष्टौ पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिःशच्च॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्प्रधत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव यदेपैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते प्रैवाग्नेयेन वापयति मिथुनः सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै

देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जंनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जंनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्दे विशम्मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते विद्वै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि कामयेत योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदि कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति यदभिवाहतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयादक्षिणत उदंश्चमा लभतेऽपवाहतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रं सप्तत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्न्या मनुमयाजयत्तां पर्यग्निकृतामुदंसृजत्तया मनुराध्नोद्यत्पर्यग्निकृतम्पात्नीवतमुंथसृजत्तामेव मनुर्ऋद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन पात्नीवतं सङ्स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञमप्रतिष्ठित्यै यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपयां (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पात्नीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सित्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पत्नीष्वपि सृजति सौऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वपया पट्विंशच्च॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्थोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवताभ्यः समदं दध्यादक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितृणां दिख्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्रातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव साम्रंश्छम्बद्बुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं न परिपश्येदित्तासुः स्यादभिदिदिं कृत्वावैक्षेत् तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गतमनाः

स्यात्सोऽवैक्षेत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु
धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न गतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानमभ्याग्रावैष्णव्यर्चा
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च दाधारोपांशु यजति
मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तर्हि
यज्ञः कं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरां
प्रभिन्दन्त्येवमृग्सामे यज्ञमप्र भिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय
मृत्यमन्ववांस्यति शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष
रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छन्दांस्येव पुनरा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो
छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥ _____ [७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं १ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत् तदतिग्राह्या
अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान
आत्मन्धत्ते तेजं आग्नेयेनैन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसं सौर्येणोपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य
यदतिग्राह्याश्चक्रे पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृह्णीयात्प्राञ्चं यज्ञं पृष्ठानि सः शृणीयुर्यदुक्थ्यै (३०)

गृह्णीयात्प्रत्यञ्चं यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सवीर्यत्वाय प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वयादिशश्वस प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्या
अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ इत्याहुर्यस्यातिग्राह्या न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्यं सूर्यस्ततो वै तै-
ऽन्याभिर्देवताभिव्यावृत्तमगच्छन् यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्त व्यावृत्तमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिन्नैके
ज्योतिर्धत्ते एन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिन्नैके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति समावद्दीर्यानेनाङ्कुरुत एतान् वै

ग्रहान्ब्रम्बाविश्ववयसाववित्तम् ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाञ्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते
ग्रहा गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाञ्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्थ्ये देवा अमुष्मिँल्लौक एकात्रचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा अदाभ्ये छन्दांसि सर्वनानि
समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा असुरानदाभ्येनादभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य गृह्णात्यतिमुत्तया अतिं
पाप्मानम्भ्रातृव्यमुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति सोमं हन्यमाने
यज्ञो हन्यते यज्ञे यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन
जीवन्त्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य गृह्णाति जीवन्तमेवेन
सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सऽस्थापयन्त्यं शूनपि सृजति
यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नविंशतिश्च॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृह्णन्त स एतं प्रजापतिरंशुर्मपश्यत्तमगृह्णीत तेन वै स आर्ध्रोद्यस्यैवं
विदुषोऽंशुर्गृह्यत ऋध्रोत्येव सकृदभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनार्ध्रोन्मनसा गृह्णाति
मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुद्धे
चतुःसक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अंशोरायतनं वेदायतनवान्भवति वामदेव्यमिति साम तद्वा
अस्यायतनम्मनसा गायमानो गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरंशुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां
नर्धेताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वयेदुभाभ्यामृध्येतानवानं गृह्णाति सैवास्यर्द्धिर्हिरण्यमभि
व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्ष्वनिति विंशतिश्च॥ [१०]

प्रजापतिर्देवभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञानां षोडशेन्द्रियं

वीर्यमात्मानंमभि समंक्खिदत् तथोड्शयंभवन्न वै षोडशी नामं यज्जोऽस्ति यद्वाव षोडशं
स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी तथोड्शिनः षोडशित्वं यथोड्शी गृह्यते इन्द्रियमेव
तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत्त एतं षोडशिनमपश्यन्तमंगृह्यत ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः
प्राभवद्यथोड्शी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं षोडशिनम्प्रायच्छुत्तमंगृहीत ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैवं
विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव संमानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनं
स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवेनम्प्र जनयति तृतीयसवने
पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवस्तृतीयसवनं वज्रैर्गैवासमै तृतीयसवनात्पशूनवं
रुद्धे नोक्थ्ये गृहीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्ये (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रैर्गैवासमै
पशूनंवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राजन्यस्य गृहीयाद्वावृत्कामो हि राजन्यो
यजते साह एवासमै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इद्धे निर्वा दहत्येकविंशं
स्तोत्रम्ववति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्रोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दाःस्यासञ्ज्यायाःस्यसुरेषु ते देवाः कनीयसा
छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यंशंसन्ततो वै तेऽसुराणां लोकमवृज्जत यत्कनीयसा छन्दसा
ज्यायश्छन्दोऽभि विशंसन्ति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतवं
ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनवं रुद्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवावं रुद्धेऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति
वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा समयविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै
लोक इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशंगोऽश्वो दक्षिणैतद्वै वज्रस्य
रूपं समृद्धौ (४३)

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्ये धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [११]

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजननं ज्योतिरग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्छन्दसां ज्योतिर्विराड्वाचां ऽग्नौ सं तिष्ठते विराजमभि सम्पद्यते तस्मात्तज्ज्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातःसवनं वहतो यथा प्राणश्चापानश्च द्वौ माध्यंदिनं सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक् प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मिता वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कामं कामयते तमेतेनाभ्यश्नुते सर्वं ह्यस्थूरिणाभ्यश्नुते ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां पर्यगृहीतानामश्वतरोऽत्यं प्रवत् तस्यानुहाय रेत् आदत्त तद्रदभे न्यमाद्वस्माद्वदभो द्विरेता अथो आहुर्वडबायां न्यमार्दिति तस्माद्वडबा द्विरेता अथो आहुरोषधीषु (२)

न्यमार्दिति तस्मादोषधयोऽनभ्यक्ता रेभन्त्यथो आहुः प्रजासु न्यमार्दिति तस्माद्यमौ जायेते तस्मादश्वतरो न प्र जायत आत्तरेता हि तस्माद्वरहिष्यनवक्लृप्तः सर्ववेदसे वा सहस्रे वावक्लृप्तोऽति ह्यप्रवत् य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजा जनयति परि प्रजाता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्यैष्ठयज्ञ इति (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्नेऽयं जत प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स मुखतस्त्रिवृत् निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वसृज्यत गायत्री छन्दो रथन्तरं सामं ब्राह्मणो मनुष्याणामजः पशूनान्तस्मात्ते मुख्या मुखतो ह्यसृज्यन्तो रसो बाहुभ्यां पञ्चदशं निरमिमीत् तमिन्द्रो देवतान्वसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्याद्व्यसृज्यन्त मध्यतः सप्तदशं निरमिमीत् तं विश्वे देवा देवता अन्वसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं सामं वैश्यो मनुष्याणां गावः पशूनान्तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्व्यसृज्यन्त तस्माद्व्यासोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत् तमनुष्टुप्छन्दः [5]

अन्वसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः पशूनान्तस्मात्तो भूतसङ्ग्रामिणावश्वश्च

शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवक्कसो न हि देवता अन्वसृज्यत तस्मात्पादावुप जीवतः
पुत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः सप्तदशस्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव
श्रयत एतस्मिन्प्रति तिष्ठति॥ (६)

अस्थूरीरोषधीषु ज्येष्ठयज्ञ इति बृहदनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥ [१]

प्रातःसवने वै गायत्रेण छन्दसा त्रिवृते स्तोमाय ज्योतिर्दधेदिति त्रिवृता ब्रह्मवर्चसेन
पञ्चदशाय ज्योतिर्दधेदिति पञ्चदशेनौजसा वीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधेदिति सप्तदशेन
प्राजापत्येन प्रजननेनैकविंशाय ज्योतिर्दधेदिति स्तोम एव तथ्स्तोमाय ज्योतिर्दधेत्यथो
स्तोम एव स्तोममभि प्र णयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो
लोकास्तावन्ति ज्योतींष्येतावन्त एव स्तोमानेतावन्तः कामानेतावन्तो लोकानेतावन्ति
ज्योतींष्यव रुद्धे॥ (७)

तावन्तो लोकान्नयोदश च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यौऽग्निष्टोमेन यजमानोऽथ सर्वस्तोमेन यजेतेति
यस्य त्रिवृत्तमन्तर्यन्ति प्राणाऽस्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो
यजते यस्य पञ्चदशमन्तर्यन्ति वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य सप्तदशमन्तर्यन्ति (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते
यस्यैकविंशमन्तर्यन्ति प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य त्रिणवमन्तर्यन्त्यृतूँश्च तस्य नक्षत्रियां च विराजमन्तर्यन्त्यृतुषु
मेऽप्यसन्नक्षत्रियां च विराजीति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति देवतास्तस्यान्तर्यन्ति
देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां
गच्छन्तं वेदं परमतामेव गच्छति त्रिवृद्वै स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं परमतामेव
गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [३]

अङ्गिरसो वै सूत्रमांसतु ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां हविष्मांश्च
हविष्कृच्छाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजे
वै तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमैति तावैताम्पूर्वणा-
ऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्ठोमोऽग्निष्ठोमः पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनावं रुन्दे
सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं सर्वस्यास्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रम्पूर्वहन्त्सामं भवति तेजो वै
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेजं एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं ओजो वै वीर्यं
त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अहन्त्सामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति बृहदुत्तरंऽसौ वै बृहदमुष्यामेव
प्रति तिष्ठति तदाहुः कं जगती चानुष्टुप्तेति वैखानसम्पूर्वंऽहन्त्सामं भवति तेन
जगत्यै नैति षोडश्युत्तरं तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानैऽधमासे स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनुं
पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरन्नानैवारधमासयोर्भवतो नानावीर्यं भवतो
हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वंऽन्वेकविंशतिश्च॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स इमामपश्यतां
वराहो भूत्वाहरतां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्सांप्रथत सा पृथिव्यंभवत्तत्पृथिव्यै
पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स देवानंसृजत वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः
प्रजापतिमब्रुवन्प्र जायामहा इति सौऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मांस्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्यो-
ऽग्निमायतनंमप्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तैऽग्निमायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर
एकां गामंसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेतां रक्षध्वमिति तां वसवो
रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव संहस्रतम्यंभवत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्सहस्रेण
नो याजयेति सौऽग्निष्ठोमेन वसूनयाजयत् इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स
उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तैऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सौऽतिरात्रेणादित्यानयाजयत्तैऽमुं

लोकमजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत तस्माद्ब्रुवा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुम्भमध्यमस्याहु आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति षोडशिनं शंसत्यहो धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मात्त्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः स्यादथोक्थ्योऽधातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ या सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेतां स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होतानामस्यापयिताथारुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथारुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथारुर्ब्रह्मणं चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधे ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवोऽग्नीधथैव तावकल्पेतामित्यथाहुर्या कृत्याणी बहुरूपा सा देयेत्यथाहुर्या द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रसम्मिताः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षन्ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [५]

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्विन्दत्तौ यमो न्यागच्छत्तावब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूतां स यम एकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यम्भिर्भूतिं तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्यवयोरिति तावंब्रूतां सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽशमा हरामहा इति तस्यामशमाहरन्त तामप्सु प्रावैशयन्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशता चैवास्य त्रिभिश्च (२२)

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु प्रावैशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी

लक्ष्मणा पंष्टौही वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माद्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पंष्टौही वार्त्रघ्नी दद्याद्य एवं विद्वान्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पंष्टौही वार्त्रघ्नी ददाति त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती मूर्खा तंजघन्या रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माज्जरतीम्मूर्खा तंजघन्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य एवं विद्वान्जरतीम्मूर्खा तंजघन्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सामुष्मिंल्लोके भवति वागेव संहस्रतमी तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव वरः (२५)

कल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ तामुत्तरेणाग्नीध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यान्ते द्रोणकलशमव घ्रापयेदा जिघ्र कलशमह्यरुधारा पर्यस्वत्या त्वां विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्या सम् (२६)

अर्धयति प्रजावांन्यशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तया सहाग्नीध्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा जिग्यधुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनां करोति सहस्रस्यैवैनाम्मात्राम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति तस्या उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महि विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु ब्रूतादिति देवेभ्य एवेनमा वेदयत्यन्वेन देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचत्वारिंशच्च॥[६]

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं सुवर्गं लोकं गमयति सा मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं

लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सा मा सर्वाङ्गुण्याल्लोकानामयेत्याह
सर्वानेवैनम्पुण्याल्लोकानामयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभीं
रय्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावाङ्मशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तामग्नीधे वा ब्रह्मणे वा
होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवति
यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न
सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकामेवैनं भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं
वेद स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्याह स्योनैवेनं सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैनं हिनस्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती (३) सहस्रतमी सहस्रा (३) मिति यत्राचींमुष्मृजेत्सहस्रं
सहस्रतम्यन्वियात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र जानीयात्प्रतीचीमुष्मृजति तां
सहस्रमनु पर्यावर्तते सा प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युष्मृजति क्षिप्रे सहस्रम्प्र
जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गच्छति॥ (३२)

लोकानामयति साविद्वान्सुशेवा माविंश यजमानन्द्वादश च॥ [७]

अत्रिरददादौवाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा
स एतं चतूरात्रमपश्यत् तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता
सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभयो य एवं विद्वाश्चतूरात्रेण यजत आस्यं चत्वारो वीरा जायन्ते
सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभयो ये चतुर्विंशाः पर्वमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिंश्च श्रद्धादेवं यजमानं चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजं
इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स एताश्चतुरश्रतुष्टोमान्सोमानपश्यत्तानाहरत्तैरयजत तेजं
एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं
विद्वाश्चतुरश्रतुष्टोमान्सोमानाहरति तैरयजते तेज एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन
ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिंशद्दिमाभ्रोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेज एवाष्टादश च॥ [८]

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत् स एतान्योषाः अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव पोषान्युष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्य उपसदो भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशून्वाव रुन्देऽन्नं वै पुरोडाशोऽन्नेमेवाव रुन्देऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते॥ (३५)

जमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्॥ [९]

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयतूर्त्स्मृजेयेति स एतम्पञ्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायज ततो वै स ऋतूनं सृजत् य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतम्पञ्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्स्थ्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत् ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशूनांप्रोति बबरः प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत् ततो वै स वाचः प्रवदिताभवद्य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं वाचस्पतिरित्याहुरनाप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष सम्प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव स वत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजं एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवान्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा सं वत्सरोऽभिजित्यै॥ [१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा दद इमामगृभ्णत्रशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। अभिधा असि भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सोऽग्निं वैश्वानरं सप्रथसं गच्छ स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमनो धर्तासि धरुणः कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा रय्ये त्वा

पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा सृते त्वासंते त्वान्द्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

धरुणः पञ्चविंशतिश्च॥ [११]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्चोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यंसि
वृषांसि नृमणां असि ययुर्नामास्यादित्यानाम्पत्वान्विह्यग्रये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यां स्वाहा
प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यो देवेताभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः
स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च॥ [१२]

आयनाय स्वाहा प्रायणाय स्वाहोद्वावाय स्वाहोद्वाताय स्वाहा शूकाराय स्वाहा शूकृताय
स्वाहा पलायिताय स्वाहाऽपलायिताय स्वाहाऽऽवल्गते स्वाहा परावल्गते स्वाहाऽऽयते
स्वाहा प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आयनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥ [१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै
स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा
नक्षत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै
दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहाऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहा
शरद्भ्यः स्वाहाऽहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा संवत्सराय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा

बृहस्पतये स्वाहाऽपाम्मोदाय स्वाहा वायवे स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽह्ने स्वाहा रात्रियै स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहाऽऽशितिमे स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽऽतपाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन त्वा छन्दसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया पाङ्गेन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्याह दीक्षामरुहमृतस्य पत्नी गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा चर्तः सत्येऽधाः सत्यमृतैऽधाम्। महीमू पु सुत्रामाणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्काराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दते स्वाहा प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथते स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहा पलायिष्यमानाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपरःस्यते स्वाहोपरताय स्वाहा निवेक्ष्यते स्वाहा निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहा निषथ्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा निषण्णाय स्वाहा (४९)

असिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहाऽऽसिताय स्वाहा निपथ्यते स्वाहा निपद्यमानाय

स्वाहा निपन्नाय स्वाहा शयिष्यते स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा सम्मीलिष्यते स्वाहा सम्मीलते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते स्वाहा सुप्ताय स्वाहा प्रभोथ्स्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते स्वाहा जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा वीक्षिष्यते स्वाहा (५०)

वीक्षमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा सहास्यते स्वाहा सञ्जिहानाय स्वाहोज्जिहानाय स्वाहा विवथ्स्यते स्वाहा विवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहा त्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा विधविष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्क्रास्यते स्वाहोत्क्रामते स्वाहोत्क्रान्ताय स्वाहा चङ्क्रमिष्यते स्वाहा चङ्क्रम्यमाणाय स्वाहा चङ्क्रामिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा कण्डूयमानाय स्वाहा कण्डूयिताय स्वाहा निकपिष्यते स्वाहा निकपमाणाय स्वाहा निकपिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

[१९]

अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमस्युतस्युतमसि सत्यमसि सत्यस्य सत्यमस्युतस्य पन्था असि देवानां छायामृतस्य नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरस्यधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पवते कव्यन्यशुं न गोपा इर्यः परिज्मा (५२)

[२०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एतः षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्ग लोकमायन् य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षड्रात्रः

प्रत्यक्षः ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्तुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविधानिन एतेन षड्रात्रेण यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवन्ती भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूपो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्नो यान्ति प्राडिव हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याक्रोशन्तो यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्य प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रसम्मितो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्स्यामिति स एतं सप्तरात्रमाहर्त्तेनायजत तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्द्ध य एवं विद्वान्सप्तरात्रेण यजते यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुद्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तरण्याः सप्त छन्दास्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजः (५)

एवाव रुद्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुद्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवान्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहंसु पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्चन स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव न युन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्ता दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसमगायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्देऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे (८)

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरात्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्देऽभिजित्यै॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्थ्स एतं नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका अकृता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो लोकान्कल्पयति तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामु लोकं यथा गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो ज्योगामयावी स्यात्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवति जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानाञ्चर्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहोतेन दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो दशहोतारं जुहुयाद्दशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र जायते वैराजो वा एष युजो यदशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष युजो यदशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै सदङ्ग्रेवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत् तस्मा एतं दशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहर्त्तेनायजत् ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छुद्य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छति त्रिककुद्वै (१४)

एष युजो यदशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदैकविंशः ककुत्रयस्त्रिंशो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते त्रिककुदेव समानानां भवति यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशो यजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्स्तृणुते देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अपश्यन् यदशरात्रस्ताः पर्यौहन्त तेषां न कुतश्चनोपाव्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपस्तिर्भवति भ्रातृव्यमेवोपस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुर्वन्ति यज्ञायांसुः स्तोममुपेत्य कनीयांसमुपयन्ति यदग्निष्टोमसामान्यवस्ताच्च परस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय त्रिवृदग्निष्टोमोऽग्निष्टुदाग्नेयीषु भवति तेज एवाव रुद्धे पञ्चदश उक्थ्य ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवाव रुद्धे त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवाव रुद्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्यन्ते सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति त्रिणवावग्निष्टोमावभित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यदंशरात्रस्त्रिकुक्कुद्धा एता वै जायत एकत्रिंशच्च॥ [५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तैऽकामयन्त प्रजां सृजेमहि प्रजामव
रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमैकादशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त
ततो वै ते प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवो-
ऽभवन्तदार्तवानामार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांसं एकादशरात्रमासन्ते प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते
प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः
संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिंशो भवति
चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुर्गिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो
भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति
तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवति पञ्च वा ऋतव आर्तवाः पञ्चर्तुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय
प्रजामव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्माद्वायुत्र्येकात्रपञ्चाशच्च॥ [६]

ऐन्द्रवायुवाग्राङ्ग्रीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति यज्ञस्य वै कृत्तिमनु
प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याकृत्तिमनु न कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांसं
कर्नीयानति क्रामत्यैन्द्रवायुवाग्राङ्ग्रीयादामयाविनः प्राणेन वा एष व्यूध्यते यस्यामयति प्राण
ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवेन समर्धयति मैत्रावरुणाग्राङ्ग्रीयाङ्ग्रीया येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यूध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयन्ते प्राणापानौ मित्रावरुणौ
प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त आश्विनाग्राङ्ग्रीयातानुजावरौऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ
पञ्चेवाग्रं पर्येतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवेनमग्रं परि णयतः शुक्राग्राङ्ग्रीया
गुतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः पारपीयान्भवति
मन्थ्यग्राङ्ग्रीयाभिचरन्नातपात्रं वा एतद्यन्मन्थिपात्रम्मुत्युनैवेन ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छत्याग्रयण

यस्य पिता पितामहः पुण्यः स्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यूध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तत्र प्राप्नोत्युर इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभिर्चर्यमाणः सर्वेषां वा एतत्प्राणाणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य शुगच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यरहिं पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतरहिं प्रजानां शुगच्छति यरहिं पर्जन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजकप्र वर्षति॥ (२६)

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वागवा एव पूर्णान्ग्रहान्मुञ्चति शतिश्च॥[७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीयेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहच्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दां स्याप्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो जागत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथतरो वा ऐन्द्रवायवो राथतरं पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो बारहतं पृष्ठमहस्तस्मात्पृष्ठेऽहच्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दां स्याप्रोति यच्छुक्रः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते त्रिष्टुङ्मुखो वै तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः (२९)

शुक्रो यथसप्तमेऽहच्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते वागवा आग्रयणो वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने

गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्यात्प्रोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्त
एवैनम्पुनः प्र युङ्क्तेऽथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति यै-
ऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते
यज्ञस्य (३१)

एवान्तं गत्वापथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वर्हीयसा प्रतिसारं वहन्ति तादृगेव
तच्छन्दाः स्यन्त्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतनं
यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य
वा एतदायतनं यत्पञ्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादनैन्द्रवायवस्यायतने सप्तमेऽहच्छुक्रो गृह्यत
आग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिच्छुक्रो गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेऽष्टमे-
ऽहन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दाः स्येव तद्वि वाहयति प्र वस्यंसो विवाहमाप्नोति य एवं
वेदाथो देवताभ्य एव युज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नेष्टम एतद्गृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकञ्च॥ [८]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै
स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जायेयेति स द्वादशरात्रेण यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो
वदन्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ कस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यत इति चक्षुषी वा एते
यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यते चक्षुषी
एव युज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रति दधति यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा
भासा सुवर्गं लोकमेति यावर्अग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री
ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्द्वादशरात्रो यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरे-
ऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापतिर्वावैष सन्त्यसद् वै सन्नेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव

स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेद॥ (३६)

अग्निष्टोमौ यथ्सुवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ [९]

न वा एषोऽन्यतोवैश्वानरः सुवर्गाय लोकाय प्राभवदूर्ध्वो ह वा एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्सुवर्गस्य लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वाम्रोदधि तदुधोति ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते तैऽस्मिन्नेच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषधीर्वर्षाभ्यो ब्रीहीञ्चुरदे माषतिलौ हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्य यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतेषु ह वै कुणपमत्ति यः सत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्त्रिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत एकं एव यंजेतैको हि प्रजापतिराग्रोद्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वावैष एष ह त्वे जायते यस्तपसोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्तिस्त्रो रात्रयो यद्वादशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरा रभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनित्ते याश्चतुर्थीरपि ताभिरात्मानमन्तरतः शुन्यते यो वा अस्य पशुमत्ति मांसं सौऽत्ति यः पुरोडाशंमस्तिष्कं स यः परिवापं पुरीषं स य आज्यंमज्जानं स यः सोमं स्वेदं सोऽपि ह वा अस्य शीर्षण्या निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन न याज्यंम्याप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

अयच्छुदधि रभते द्वादशाहेन चत्वारि च॥ [१०]

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहाैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहाैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्नाशीत्यै

स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहेकान्नैकविंशतिश्च॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहेकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहेकात्र चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहेकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहेकान्नाशीत्यै स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा ऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यामष्टानवत्यै षड्विंशतिः॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहेकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहेकात्र चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहेकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहेकान्नाशीत्यै स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टचत्वारिंशत्॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा

श॒ताय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४६)

प॒ञ्चभ्यः॑ प॒ञ्चन॑वत्यै चतु॑र्दश॥ [१६]

द॒शभ्यः॑ स्वाहा॑ वि॒श॒त्यै स्वाहा॑ त्रि॒श॒ते स्वाहा॑ च॒त्वारि॒श॒ते स्वाहा॑ प॒ञ्चाश॑ते
स्वाहा॑ ष॒ष्ठ्यै स्वाहा॑ सप्त॒त्यै स्वाहा॑ऽशी॒त्यै स्वाहा॑ नव॒त्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒
स्वाहा॑॥ (४७)

द॒शभ्यो॒ द्वावि॑शतिः॥ [१७]

वि॒श॒त्यै स्वाहा॑ च॒त्वारि॒श॒ते स्वाहा॑ ष॒ष्ठ्यै स्वाहा॑ऽशी॒त्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॒
सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४८)

वि॒श॒त्यै द्वाद॑श॥ [१८]

प॒ञ्चाश॑ते स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॒ द्वाभ्या॑श्च श॒ताभ्या॑श्च स्वाहा॑ त्रि॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑
चतु॑र्भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ प॒ञ्चभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ ष॒ड्भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ सप्त॒भ्यः श॒तेभ्यः॑
स्वाहा॑ऽष्टा॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ नव॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४९)

प॒ञ्चाश॑ते द्वात्रि॑शत्॥ [१९]

श॒ताय॒ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ऽयुता॑य॒ स्वाहा॑ नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहा॑ऽर्बु॑दाय॒
स्वाहा॑ न्य॒र्बुदा॑य॒ स्वाहा॑ समु॒द्राय॒ स्वाहा॑ म॒ध्याय॒ स्वाहा॑ऽन्ता॑य॒ स्वाहा॑ परा॒र्धाय॒ स्वाहो॑षसे
स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै स्वाहो॑दिष्यते स्वाहो॑द्यते स्वाहो॑दिताय॒ स्वाहा॑ सुव॒र्गाय॒ स्वाहा॑ लो॒काय॒
स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (५०)

श॒ताया॒ष्टात्रि॑शत्॥ [२०]

प्रज॑व॒ ब्रह्म॑वादिनः किमेष वा आ॒प्त आ॑दित्या उ॒भयोः॑ प्र॒जाप॑तिरन्वा॒यन्निन्द्रो॑ वै स॒दङ्घ्रि॑न्द्रो॒ वै
शि॑थिलः प्र॒जाप॑तिरकामयतान्नादः सा वि॒राड्सावा॑दित्यो॒र्वाङ्म॑तमा मे॒ऽग्नि॑ना स्वाहा॒धिन्द्रो॑ऽऽयेताय॒
कृ॒ष्णायो॑प॒धीभ्यो॒ वन॑स्पति॒भ्यो वि॑श॒तिः॥ [२१]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यदशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति यदशममह्यो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः हन्ति यो भेषं न्येति स हीयते स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वाभ्य समंश्नुतेऽथ यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मादशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्व्युद्धं तद्वातव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्युच्यं यदि तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्युच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽर्च्यर्चितारः (३)

तदुभयमात्स्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा इमामंश्वरथो नाश्वतरीरथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमाः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगुरः॥ (४)

व्याह स दशीकवोऽर्चितारः स एकश्च॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्यं प्रथमेनाहर्त्विजां यजमानो वृङ्क्ते इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीणिमाल्लोणकानिति किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षडृतूनि किं सप्तमेनेति सप्तपदाः शक्नोमिति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति त्रिवृतः स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति द्वादशाक्षरां

जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां वृद्धे॥ (६)

शक्ररीमित्येकचत्वारिंशच्च॥ [२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानः ह्येतदह्यत्पायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्युर्मध्यंऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानां कुर्वन्ति सन्ततामेव वाचमव रुद्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋध्र्यामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै त उभयोर्लोकयोराध्रुवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तरण्या उभयीषामवरुद्धे यत्पराचीनानि पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्ये॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा अन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशून्पाजोविष्म त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रमप्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिन्नौके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या अमुष्मिन्नौके आध्रुवञ्च्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिन्नौके ऋध्रुवन्ति त्र्यहाभ्यामस्मिन्नौके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव

ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधं
स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यमध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रन्थन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती
ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति
चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो
दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापन्तिमुपाधावत्तस्मा
एतम्पञ्चदशरात्रमप्यार्यच्छत्तमाहरत् तेनायजत् ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्यावृत्तमगच्छद्य
एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसन्नं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति
तेन सन्नं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः
प्र हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकञ्च॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽविभेत्स प्रजापन्तिमुपाधावत्तस्मा
एतम्पञ्चदशरात्रं वज्रमप्यार्यच्छत् तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते
भ्रातृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता एव पशव्याः पञ्चदश
वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते
तस्मात्पशव्या एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर

आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्यं पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यमभ्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानन्तिरन्तरिक्षल्लोकं प्रजायै द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सौऽन्नादोऽभवद्य एव विद्वांसः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

सा विराड्क्रिम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अकामयन्तोभयः सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चात्र चेति त एता विंशतिः रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभयः समवृञ्जत ब्रह्म चात्र च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चात्र च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या यावानेव पुरुषस्तमात्त्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति

त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गम् (२३)

लोकमभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्यं पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायोजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरिव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोलोकयोर ऋद्धोतिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यात्राद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

वृञ्जते ब्रह्म चात्रश्च सुवर्गमेते सुवर्गत्रयोविंशतिश्च॥ [९]

असावादित्योऽस्मिन्नल्लोक आसीत्तं देवाः पृष्ठैः परिगृह्य सुवर्गं लोकमगमयन्परैरवस्तात्पर्यगृह्णन्ति सुवर्गे लोके प्रत्यंस्थापयन्परैः परस्तात्पर्यगृह्णन्पृष्ठरूपावारोहन्त्यस वा असावादित्योऽमुष्मिन्नल्लोके परैरुभयतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति परैरवस्तात्परिं गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन (२५)

सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्ति परैः परस्तात्परिं गृह्णन्ति पृष्ठरूपावारोहन्ति यत्परं परस्तान्न स्युः पराञ्चः सुवर्गाल्लोकात्रिष्वधेरन् यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्देहेयुरभितो दिवाकीर्त्यं परःसामानो भवन्ति सुवर्ग एवैनान्ल्लोक उभयतः परिं गृह्णन्ति यजमाना वै दिवाकीर्त्यं संवत्सरः परःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं परः सामानो भवन्ति संवत्सर एवोभयतः (२६)

प्रति तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यमपार्श्वं परःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं परःसामानो भवन्ति तस्मादभितः पृष्ठमपार्श्वं भूर्यष्टा ग्रहा गृह्यन्ते भूर्यष्टः शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं ग्रन्थन्त्यविस्रंसाय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यद्विमं लोकं न (२७)

प्रत्यवरोहेयुरुद्धा माद्यैर्युयजमानाः प्र वा मीयेरन् यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमप्रत्यवरोहन्त्यथो अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रमप्रायच्छत्तमाहर्त्तेनायजत् ततो वै स

प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छत्तमाहंरत्तेनायजत ततो वै सौऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासंते रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छन्त्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा होकविंशोऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यैवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ [१०]

अर्वाङ्ग्रजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां योऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान्द्वेष्टि। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्वमुप (३०)

ते हुवे सवाहमा सन्ते वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्। प्रेषान्त्सामिधेनीराघारावाज्यभागावाश्रु शृणामि ते। प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवं। अग्निनेद्रेण सोमेन सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे ते वषट्कृतम्। स्तुतं शस्त्रमप्रतिगरं ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुवं। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा ददे तव। पशून्स्तुतम्पुरोडाशान्त्सर्वानान्योत यज्ञम्। देवान्त्सेन्द्रानुप ते हुवे सवाहमग्निमुखान्त्सोमवतो ये च विश्वे॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥ [११]

भूतम्भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहा नमः॥ (३३)

भुवंश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे॑ गृहा भ॑वं॒ त्वा प्र॒जा म॒ आ मा॑ य॒ज्ञो वि॒शतु॑ वी॒र्या॑वान्। आपो॑ दे॒वीर्य॑ज्ञिया॒
मा वि॑शन्तु॒ सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा प्र हा॑सीत्। आ मे॒ ग्रहो॑ भ॒वत्वा पु॑रोरु॒ख्स्तु॑तश॒स्त्रे
मा वि॑शता॒५ समी॑चौ। अ॒दित्या रु॒द्रा वस॑वो मे सद॒स्याः सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा
प्र हा॑सीत्। आ मा॑ग्नि॒ष्टोमो वि॑शत॒तृक्थ्य॑श्चातिरा॒त्रो मा वि॑शत्वापि॒शर्व॑रः। ति॒रोअ॑हिया मा
सु॒हुता॑ आ वि॑शन्तु॒ सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा प्र हा॑सीत्॥ (३४)

अ॒ग्नि॒ष्टोमो वि॑शत्षाद॑श च॥ [१३]

अ॒ग्निना॒ तपो॑ऽन्व॒भव॑द्वा॒चा ब्र॑ह्म॒ म॒णिना॑ रू॒पाणी॑न्द्रेण॒ दे॒वान् वाते॑न
प्रा॒णान्ध॑सूर्येण॒ द्याश्च॑न्द्रम॑सा॒ नक्ष॑त्राणि॒ यमे॑न॒ पितृ॑त्रा॒ज्ञा म॑नु॒ष्यान्फ॑लेन॒
नादे॑यान॒जग॑रेण॒ सर्पा॑न्व्या॒घ्रेणा॑र॒ण्यान्प॑शू॒ज्छेने॑न॒ पत॑त्रि॒णो वृ॑ष्णाश्चानृ॒षभे॑ण॒ गा
ब॑स्तेना॒जा वृ॑ष्णिना॒र्वीर्ब्री॑हि॒णान्ना॑नि॒ यवे॑नौष॒धीन्य॑ग्रोधे॒न व॑न॒स्पती॑नुदु॒म्बरे॑णोर्ज॒ङ्गाय॑त्रिया
छ॒न्दा॒॑सि त्रि॑वृ॒ता स्तो॑मा॒न्ब्राह्म॑णेन॒ वाच॑म॥ (३५)

ब्रा॒ह्मणे॑नैक॑श्च॥ [१४]

स्वाहा॒धिमा॑धी॒ताय॒ स्वाहा॒ स्वाहा॑धी॒तम्म॑न॒से स्वाहा॒ स्वाहा॑ मनः॒ प्रजा॑प॒तये॒ स्वाहा॒
काय॒ स्वाहा॑ कस्मै॒ स्वाहा॑ क॒तम॑स्मै॒ स्वाहा॑दि॒त्यै स्वाहा॑दि॒त्यै म॒ह्यै स्वाहा॑दि॒त्यै सु॑मृ॒डीका॑ये
स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै बृ॒ह॒त्यै स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै पा॒व॒काय॑ स्वाहा॒ पू॒ष्णे स्वाहा॑
पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्याय॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॑र॒न्धि॒षाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒ तुरी॑पाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒
पु॒रू॒पाय॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ नि॒खुर्य॑पाय॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ नि॒भूय॑पाय॒ स्वाहा॑
सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (३६)

पु॒रू॒पाय॒ स्वाहा॑ दश॑ च॥ [१५]

द॒ध्यः स्वाहा॒ ह॒नू॒भ्याः स्वा॑हो॒ष्ठ॒भ्याः स्वाहा॒ मु॒खाय॒ स्वाहा॑ ना॒सिका॑भ्याः
स्वाहा॒क्षी॒भ्याः स्वाहा॒ क॒र्णा॒भ्याः स्वाहा॑ पा॒र इ॒क्षवो॑ऽवा॒र्य॒भ्यः प॑क्ष॒म॒भ्यः स्वाहा॑वा॒र
इ॒क्षवः पा॒र्य॒भ्यः प॑क्ष॒म॒भ्यः स्वाहा॑ शी॒र्ष्णे स्वाहा॑ भ्रू॒भ्याः स्वाहा॑ ल॒लाटा॑य॒ स्वाहा॑ मूर्ध्ने
स्वाहा॑ म॒स्तिष्का॑य॒ स्वाहा॑ केशे॒भ्यः स्वाहा॑ व॒हाय॒ स्वाहा॑ ग्री॒वाभ्यः॒ स्वाहा॑ स्क॒न्धेभ्यः
स्वाहा॑ की॒र्कसा॑भ्यः॒ स्वाहा॑ पृ॒ष्ठीभ्यः॒ स्वाहा॑ पा॒ज॒स्याय॒ स्वाहा॑ पा॒र्श्वाभ्याः॒ स्वाहा॑ (३७)

अ॒५सा॑भ्याः॒ स्वाहा॑ दो॒षभ्याः॒ स्वाहा॑ बा॒हुभ्याः॒ स्वाहा॑ जङ्घा॑भ्याः॒ स्वाहा॑ श्रो॒णीभ्याः॒

स्वाहोरुभ्याः॑ स्वाहा॑ष्ठीवद्भ्याः॑ स्वाहा॑ जङ्घाभ्याः॑ स्वाहा॑ भुसदे स्वाहा॑ शिखण्डेभ्यः॑ स्वाहा॑
 वालधानाय॑ स्वाहा॑ण्डाभ्याः॑ स्वाहा॑ शेपाय॑ स्वाहा॑ रेतसे॑ स्वाहा॑ प्रजाभ्यः॑ स्वाहा॑ प्रजननाय॑
 स्वाहा॑ पद्भ्यः॑ स्वाहा॑ शफेभ्यः॑ स्वाहा॑ लोमभ्यः॑ स्वाहा॑ त्वचे॑ स्वाहा॑ लोहिताय॑ स्वाहा॑
 मा॒ऽसाय॑ स्वाहा॑ स्नावभ्यः॑ स्वाहा॑स्थभ्यः॑ स्वाहा॑ मङ्गभ्यः॑ स्वाहा॑ङ्गेभ्यः॑ स्वाहा॑त्मने॑ स्वाहा॑
 सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (३८)

पार्श्वभ्याः॑ स्वाहा॑ मङ्गभ्यः॑ स्वाहा॑ षट्॥ _____ [१६]

अ॒ञ्जेताय॑ स्वाहा॑ञ्जिस॒क्थाय॑ स्वाहा॑ शिति॒पदे॑ स्वाहा॑ शिति॒ककुदे॑ स्वाहा॑ शिति॒रन्ध्राय॑
 स्वाहा॑ शिति॒पृष्ठाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्य॒ऽसाय॑ स्वाहा॑ पुष्प॒कर्णाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्योष्ठाय॑ स्वाहा॑
 शिति॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ शिति॒भसदे॑ स्वाहा॑ श्वेतानू॒काशाय॑ स्वाहा॑ञ्जये॑ स्वाहा॑ ल॒लामाय॑
 स्वाहा॑सित॒ज्ञवे॑ स्वाहा॑ कृष्णै॒ताय॑ स्वाहा॑ रोहि॒तैताय॑ स्वाहा॑रुणै॒ताय॑ स्वाहा॑दृ॒शाय॑ स्वाहा॑
 की॒दृशा॑य स्वाहा॑ ता॒दृशा॑य स्वाहा॑ स॒दृशा॑य स्वाहा॑ वि॒सदृशा॑य स्वाहा॑ सु॒सदृशा॑य स्वाहा॑
 रू॒पाय॑ स्वाहा॑ सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (३९)

रू॒पाय॑ स्वाहा॑ द्वे च॥ _____ [१७]

कृष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑ स्वाहा॑ पि॒शङ्गाय॑ स्वाहा॑ सा॒रङ्गाय॑ स्वाहा॑रू॒णाय॑ स्वाहा॑
 गौ॒राय॑ स्वाहा॑ व॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ नकु॒लाय॑ स्वाहा॑ रोहि॒ताय॑ स्वाहा॑ शो॒णाय॑ स्वाहा॑ श्या॒वाय॑
 स्वाहा॑ श्या॒माय॑ स्वाहा॑ पा॒क॒लाय॑ स्वाहा॑ सु॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑रु॒रूपाय॑ स्वाहा॑ वि॒रू॒पाय॑
 स्वाहा॑ स॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑ प्र॒ति॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑ श॒बला॑य स्वाहा॑ क॒म॒लाय॑ स्वाहा॑ पृ॒श्नये॑
 स्वाहा॑ पृ॒श्नि॒स॒क्थाय॑ स्वाहा॑ सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (४०)

कृष्णाय॑ षट्त्वारि॑शत॥ _____ [१८]

ओष॑धीभ्यः॑ स्वाहा॑ मू॒लै॒भ्यः॑ स्वाहा॑ तू॒लै॒भ्यः॑ स्वाहा॑ काण्डे॑भ्यः॑ स्वाहा॑ वल्शै॑भ्यः॑
 स्वाहा॑ पुष्पै॑भ्यः॑ स्वाहा॑ फ॒लै॒भ्यः॑ स्वाहा॑ गृही॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑गृही॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑व॒प॒न्नेभ्यः॑ स्वाहा॑
 श्या॒नेभ्यः॑ स्वाहा॑ सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (४१)

ओष॑धीभ्यश्चतु॒र्वि॑ंशतिः॥ _____ [१९]

वन॒स्पति॑भ्यः॑ स्वाहा॑ मू॒लै॒भ्यः॑ स्वाहा॑ तू॒लै॒भ्यः॑ स्वाहा॑ स्कन्धो॑भ्यः॑ स्वाहा॑ शाखा॑भ्यः॑

स्वाहा पूर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः
स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय
स्वाहा सःशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा
सःरिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

वनस्पतिभ्यः स्कन्धेभ्यः शिष्टाय रिक्ताय षट्त्वारिंशत्॥ [२०]

[प्रजवं प्रजापतिर्यदंछन्दोमन्ते हुवे सवाहमोषधीभ्यो द्विचत्वारिंशत्॥ 42॥ प्रजवः
सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृहस्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दर्धीरुगच्छेयं पुरोधामिति स एतं
चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं
विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते श्रदेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः (१)

इमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्त्यसत्रं
वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो
वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां
यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं
लोकं यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरः
सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य
परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुराभ्यामेव पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१]

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्रं आसन्तेऽकामयन्तावर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीं
सुःसदं गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन्त ततो वै ते-
ऽवर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीं सुःसदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासुते-
ऽवर्तिमेव पाप्मानमपहृत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मनुष्यस्य (४)

दैवीं सुःसञ्ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो
भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तम्मासा अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीं
सुःसदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरमेव प्रविश्य
वस्यंसी सुःसदं गच्छन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः
परस्तात्रयस्त्रिंशैरेवोभयतोऽवर्तिम्पाप्मानमपहृत्य दैवीं सुःसदममध्यतः (५)

गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सुःसञ्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत्रयस्त्रयस्त्रिंशा अन्वञ्चो
मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वशृङ्गोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां
सुवर्गं लोकं यन्त्यसत्रं वा एतद्यदृङ्गोमं यच्छृङ्गोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव
पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छृङ्गोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छृङ्गोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति
त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिंशा आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः
शर्म नह्यन्तेऽनात्यै बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो
अनयोरैव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्ङडहो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति
त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुप यन्ति स्तोमानां सम्पत्तयै प्रभावाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स
क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः
संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियेव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य
परिगृहीत्यै॥ (८)

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव सं वत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥ [२]

ऋक्षा वा इयमलोकमासीत्सा कामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्र जायेयेति
सैतास्त्रिंशत् रात्रौरपश्यत्ततो वा इयमौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकामाः
पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्मैव जायन्ते प्रजया पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां
विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यमवारुन्धौषधीः (१)

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य एवं विद्वांस एता आसते
विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमव रुन्धते वर्धन्ते प्रजया पशुभिर्जेमानम्महिमानं गच्छन्ति
ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः
षट्दृष्टानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्युतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य सन्तत्या अथौ प्रजापतिर्वै
त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति
प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टद्ववति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो
वै त्रिवृतेज एवात्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति
प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः
संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विष्वान्
विष्वान्तो भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर
एव प्रतिष्ठाय (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव
प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविंशौ
भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति तस्माद्बहवः प्रजासु
वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमौषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजया पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसतेऽक्लृप्ता वा एते सुवर्ग
लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः कुप्ताः स्तोमा भवन्ति कुप्ता
एव सुवर्ग लोकं यन्त्युभयोरभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (१४)

औषधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिषक्तैकान्नपञ्चाशच्च॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमेतत् देवा येनयेन छन्दसानु प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वाभ्यारूढं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुग्वागनुष्टुप्सर्वामेव वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचरूयहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां यस्मिंश्चित्रिंशदक्षरा विराडन्त्रं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥ [४]

द्वे वाव दैवसूत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृष्ट एव विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहरन् (१८)

अहरेकोऽभजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुगार्ध्वन् य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुगार्ध्वन्ति सर्वे ग्रामणीयम्प्राप्नुवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञ यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्वन्त्यन्नाद्यस्यावरूढौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो

यत्पुरस्ताद्द्वादशाहमुपेयुरनांतां वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाग्व्यादुपरिष्ठाद्द्वादशाहमुपं
यन्त्याप्तमेव वाचमुपं यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत् यदंशरात्रो भवन्ति प्रजा एव तद्यजमानाः
सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदंशरात्रो यदंशरात्रो भवन्ति
सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमं क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्विनीका वा एता
रात्रयो यजमाना विश्वजिह्वसहातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश य
एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासत् ऐषां द्विनीका प्रजा जायतेऽतिरात्रावभितौ भवतः
परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहरत्रेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥ [५]

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त्र
सुवर्गं लोकमायन्त एतः षट्त्रिंशद्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं
लोकम्प्राजानन्त्रसुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकम्प्रा
जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्धते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतव
ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा
एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो
वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव (२३)

वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति षट्त्रिंशद्रात्रो भवति षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः
पशवो बृहत्येव पशूनव रुन्धते बृहती छन्दसाः स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य
एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः सुवर्गस्य
लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजस्येव षट्त्रिंशच्च॥ [६]

वसिष्ठो हतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामभि सौदासान्भवेयमिति स
एतमैकस्मान्नपश्चाशमपश्यत्तमाहरन्तेनायजत् ततो वै सोऽविन्दत प्रजामभि सौदासान्भवद्य
एवं विद्वांसं एकस्मान्नपश्चाशमासते विन्दन्तै प्रजामभि भ्रातृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिवृतौ-

ऽग्निष्टोमा भवन्ति वज्रस्यैव मुखं सः श्यन्ति दश पञ्चदशा भवन्ति पञ्चदशो वज्रः (२५)

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशिमदंशममहर्भवति वज्र एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदशा भवन्त्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्दृष्टानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति द्वादशैकविंशा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२६)

दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजित्यै षडाश्विनानि भवन्ति षड्वा ऋतवः ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रय ऊनास्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्वयंसीरष्टाचत्वारिंशत ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते प्रजयां पशुभिर्वैराजो वा एष यजो यदेकस्मान्नपञ्चाशो य एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वज्र आत्मन्त्रया द्वाविंशतिश्च॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेत्रेषा वै संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (२८)

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्मैध्ये विष्वान्सम्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न का च न निर्या भवति चतुरहे पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बद्बुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षममासां अभि सम्पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठन्त ओषधयो वनस्पतयोऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराध्मुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राधुवन्ति॥ (३०)

एतच्छुम्बद्वर्वन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥ [८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत एव दीक्षाभिः। त्मानं श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमां चन्ति द्वाभ्यान्वचन्द्वाभ्यामसूद्वाभ्याम्मां सन्द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्याम्मज्जानमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो रघीयांसः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गम्पञ्चाशत्॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तम्प्रथममुप यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य तानालभ्यं परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते ते (३२)

संस्तुता विराजमभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावर्ति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूग्विराट्पूर्वमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो दधति विधृत्यै तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥ [१०]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्स्थोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सन्निपातं प्रति तिष्ठन्तो यन्ति ते संस्तुता विराजन् (३४)

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावर्ति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूग्विराट्पूर्वमेवाव रुन्धते ते न क्षुधातिमार्च्छन्त्यक्षौधुका भवन्ति क्षुधसम्बाधा इव हि सन्निपातोऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्वैवचक्रं यदेतेन (३५)

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति समंश्रुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गं लोकं प्रति तिष्ठन्तो यन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ

बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षड्हा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः षड्हा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तथ्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्ते-
ऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाय इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रतिष्ठितो यन्ति॥ (३७)

विराजंतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥ [११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दोभिस्त्रिवृथस्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वां प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वां निधिपतिः हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेषषट्त्रिंशत्॥ [१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विक्र्याभ्यः स्वाहाऽवट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पल्वल्याभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥ [१३]

अद्भ्यः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अद्भ्य एकात्रिंशत्॥ [१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। पुरो मर्तः पुरः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्त्यसम्भूव सनिभ्य आ। अरातीवा चिदद्विवोऽनु नौ शूर मंसते भद्रा इन्द्रस्य रातर्यः। अभि कर्त्वेन्द्र भूरधु जमत्र ते विव्यङ्गहिमान् रजांसि। स्वेना हि वृत्रं

शवंसा जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तै॥ (४१)

विविदद्वे च॥ [१५]

नमो राज्ञे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये नमोऽधिपतयेऽधिपतिरस्यधिपतिं
मा कुर्वधिपतिरुहं प्रजानां भूयासम्मां धेहि मयि धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलंभ्याय स्वाहा
हुताय स्वाहा॥ (४२)

नम एकात्रिंशत्॥ [१६]

मयोभूर्वातो अग्नि वातून्ना ऊर्जस्वतीरोषधीरा रिशन्ताम्। पीवस्वतीर्जीवधन्याः
पिबन्त्ववसायं पद्वतै रुद्र मृडा। याः सरूपा विरूपा एकरूपा यासामग्निरिष्ट्या नामानि
वेद। या अङ्गिरसस्तपसेह चक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्म यच्छ। या देवेषु तनुवमैरयन्त
यासां सोमो विश्वा रूपाणि वेद। ता अस्मभ्यम्पयसा पिबन्मानाः प्रजावतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापतिर्मह्यमेता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुप
नो गोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया स संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः
स्वाहेह रमतिः स्वाहा महीम् पु सुत्रामाणम्॥ (४४)

इन्द्राष्टात्रिंशच्च॥ [१७]

किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किं स्विदासीद्बृहद्वयः। किं स्विदासीत्पिशङ्गिला किं
स्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्व आसीद्बृहद्वयः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिलाविरासीत्पिलिपि
कः स्विदेकाकी चरति क उ स्विज्जायते पुनः। किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं
स्विदावपनम्महत्। सूर्य एकाकी चरति (४५)

चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निरहिमस्य भेषजम्भूमिरावपनम्महत्। पृच्छामि त्वा परमन्तं
पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि
वाचः परमं व्योम। वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो
अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरति षड्वत्वारिंशच्च॥ [१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा नयति कश्चन। ससस्त्यश्वकः। सुभगे काम्पीलवासिनि

सुवर्गे लोके सं प्रोण्वथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरः
पदः सम्प्र सारयावहे। वृषां वा९ रेतोधा रेतौ दधातूश्चकथ्यौर्गृदं धेह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज।
यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे लक्ष्मणि सदिगृदिम्प्रावधीत्।
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं
गिराविवा। अथास्या मध्यमेधता९ शीते वाते पुनत्रिवा। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। यद्धरिणी यवमति न (४८)

पुष्टम्पशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। इयं यका शकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गृभे पसो
नि जल्युलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः।
माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः। (४९)

प्र सुलामीति ते पिता गृभे मुष्टिमंतसयत्। दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य
वाजिनः। सुरभि नो मुखां करत्त्र ण आयूँषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता
न ऊर्जे दधातन। महे रणांय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वथ। आपो जनयथा च
नः॥ (५०)

आसामति न रोहतो जिन्वथ चत्वारि च॥ [१९]

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसादित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसा यद्वातो अपो अगमदिन्द्रस्य तनुवम्प्रियाम्।
एत९ स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ज्छाची (३) न यशो
ममा (४)म्। यव्यायै गव्याया एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापते। युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं
चरन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथै।
शोणा धृष्णू नृवाहसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसै। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च॥ [२०]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्रावभ्यः स्वाहा सन्तानेभ्यः स्वाहा

परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा सन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा
दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५२)

प्राणायष्टविंशतिः॥ [२१]

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनभिहिताय स्वाहा युक्ताय स्वाहाH-
ऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहोद्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वञ्चते
स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते स्वाहाऽनुवञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते
स्वाहा तिष्ठते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५३)

सितायाष्टात्रिंशत्॥ [२२]

बृहस्पतिः श्रद्धया वा ऋक्षा वै प्रजापतिर्येनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अकामयन्त
सुवर्गं वसिष्ठः संवत्सराय सुवर्गं ये सत्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेघः कूप्याभ्योऽज्यो
यो नमो मयोभूः किं स्विदम्बे भूः प्राणाय सिताय द्वाविंशतिः॥ [२३]

[बृहस्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दशरात्रेण सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिप्रश्नाशत्॥53॥ बृहस्पतिः
सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतत्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश
मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराध्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः
संवत्सरमास्वोदतिष्ठन्नराध्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराध्मेति
गोसत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यृध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ
मासौ पत्वा चरति सत्राभिजितुः ह्यस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते
तदाप्तमवरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै

संमुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदेति संवत्सरः (२)

वै संमुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदृचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रौऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्टा उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्हा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्चायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव तच्छन्दांस्येव तद्विमोकं यन्त्यथो उभयतोऽज्योतिषेव षड्हेन सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासन्ते केन यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दांसि वै देवयानः पन्था गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानं सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यन्त्यन्याअन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामम्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै मासिमांसि पृष्ठान्युप यन्ति मासिमांस्यतिग्राह्या गृह्यन्ते मासिमांस्येव वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां पृष्ठान्युप यन्ति तस्मादुपरिष्ठदोषधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोसत्रं वा एति संवत्सरोऽर्धमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥—[१]

गावो वा एतत्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिषांसन्तीस्तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नराश्मोत्तिष्ठांमाव तं काममरुथ्महि येन कामेन न्यषदामेति तासाम् त्वा अब्रुवन्नर्धा वा यावतीर्वासामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरं सम्पाद्योत्तिष्ठांमेति तासाम् (७)

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता इमा यास्तूपरा उभयो

वाव ता और्ध्वन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन् याश्चोर्जम्वारुन्धतर्ध्नोति दशसु मासूत्तिष्ठन्नृध्नोति द्वादशसु य एवं वेद पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा एतद्वृद्धमयन्तस्मादेतद्गोसनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्दे च॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युपं यन्ति मध्यम उपं यन्त्युत्तम उपं यन्ति तदाहुर्या वै त्रिकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै सापराभ्यां दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धौक्ष्यते यां द्वादश कृत्वं उपसीदन्तीति संवत्सरः सम्पाद्योत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना यज्ञं पशूनवं रुन्धते समुद्रं वै (९)

एतेऽनवारमपारम्परं प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्वहद्रथन्तरे अन्वर्जैर्युयथा मध्ये समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युस्तादृक्तदनुत्सर्गम्बृहद्रथन्तराभ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः सर्वान्कामानवं रुन्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

समान्यं ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेव न यन्त्यन्यदन्यत्सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यमनुष्यलोकम्प्रत्यवरोहन्तो यन्ति जगतीमग्र उपं यन्ति जगतीं वै छन्दांसि प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहा बृहत्पृष्ठानि त्रयस्त्रिंशः स्तोमास्तस्माज्ज्यायांसं कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्मणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अव रुन्धत आदित्यः (११)

गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो गृह्यते मिथुनत्वाय प्रजात्या अवान्तरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यदशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदशरात्रो यदशरात्रो भवति सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमं क्रियते तस्यैवेषा शान्तिः॥ (१२)

आदित्यस्तस्यैव द्वे च॥ [४]

यदि सोमो सःसुतो स्याताम्महति रात्रिये प्रातरनुवाकमुपाकुर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दांसि वृङ्क्ते वृषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिन्द्रं वृङ्क्तेऽथो खल्वाहुः

सवनमुखेसवनमुखे का॒र्येति॑ सवनमुखात्सवनमुखादेवैषामिन्द्रं वृ॒द्धे संवेशा॑योपवेशायं
गायत्रियास्त्रिष्टु॒भो जग॑त्या अनुष्टु॒भः प॒ङ्क्त्या अ॒भिभू॑त्यै स्वाहा छन्दा॑सि वै संवेश
उपवेशश्छन्दा॑भिरेवैषाम् (१३)

छन्दा॑सि वृ॒द्धे सज॑नीय॒ः शस्यं॑ विह॒व्यः शस्यं॑मगस्त्यस्य कयाशुभीय॒ः शस्यं॑मेतावद्वा
अस्ति॒ यावदे॑तद्यावदेवास्ति॒ तदैषां॑ वृ॒द्धे यदि॑ प्रातःसवने क॒लशो दी॑र्यत वैष्ण॒वीषुं
शिवि॒विष्ट॑वतीषु स्तुवीर॒न् यद्वै य॒ज्ञस्याति॑रिच्यंते विष्णुं॑ तच्छि॒पिविष्ट॑मभ्यति॒ रिच्य॑ते
तद्विष्णुः॑ शिवि॒विष्टोऽति॑रिक्त ए॒वाति॑रिक्तं दधात्यथो अति॑रिक्तेनै॒वाति॑रिक्तमा॒स्त्वाव॑ रुन्धते यदि॑
म॒ध्यन्दि॑ने दीर्यत वषट्कारनिधन॒ः सामं॑ कुर्युर्वषट्कारो वै य॒ज्ञस्य॑ प्रतिष्ठा प्र॒तिष्ठा॑मे॒वेन॑द्रमयन्ति
यदि॑ तृतीयसवन ए॒तदे॒व (१४)

छन्दा॑भिरेवैषामवैकान्नवि॑शतिश्च॥ [५]

षड्द॒हर्मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑जन्ति षड्द॒हर्हि मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्त्यर्धमासैर्मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑
मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्त्यमावा॒स्यया॑ मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑जन्त्यमावा॒स्यया॑ हि मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्ति
पौर्णमा॒स्या मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑जन्ति पौर्णमा॒स्या हि मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण
आ॒सिश्च॑ति॒ परा॒ स सि॑श्चति॒ यः पूर्णा॑दुदचति (१५)

प्रा॒णम॑स्मिन्ध्रस दधाति॒ यत्पौ॑र्णमा॒स्या मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑जन्ति संव॒ध्रस्रा॑यैव तत्प्रा॒णं
द॑धति॒ तदनु॑ स॒न्नि॒ष्टः प्रा॑णन्ति॒ यदह॑र्नो॒ध्वंस॑जेयुर्यथा दृ॒तिरु॑प॒नद्धो वि॒पत॑त्येव॒ः संव॒ध्रस्रो
वि प॑ते॒दार्ति॑मा॒र्च्छयु॑र्यत्पौ॑र्णमा॒स्या मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑जन्ति संव॒ध्रस्रा॑यैव तदु॒दानं॑ द॑धति॒
तदनु॑ स॒न्नि॒ष्ट उ॒त् (१६)

अ॒नन्ति॑ ना॒र्तिमा॑र्च्छन्ति पूर्णमा॑से वै दे॒वाना॑ सु॒तो यत्पौ॑र्णमा॒स्या
मासा॑न्ध्रसम्पाद्याहुरु॒ध्वंस॑जन्ति दे॒वाना॑मे॒व तद्य॑जेन॑ य॒ज्ञम॒प्रत्य॑व॒रोह॑न्ति वि वा ए॒तद्य॑ज्ञं
छि॒न्दन्ति॑ यत्षड्द॒हस॑तत॒ः सन्त॑मथाहुरु॒ध्वंस॑जन्ति प्राजाप॒त्यम्प॑शुमाल॑भन्ते प्र॒जाप॑तिः सर्वा
दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरेव य॒ज्ञः सं त॑न्वन्ति॒ यन्ति॑ वा ए॒ते स॑र्वना॒द्येऽहः॑ (१७)

उ॒ध्वंस॑जन्ति तुरीयं खलु वा ए॒तध॑सवनं॑ य॒ध्सा॑न्नाय्यं य॒ध्सा॑न्नाय्यम्भव॑ति तेनै॒व स॑र्वना॒न्न
य॑न्ति समु॒पहूय॑ भक्षयन्त्येत॒ध्सा॑मपी॒था ह्ये॒तर॑हि॒ यथा॑यतुनं वा ए॒तेषा॑ स॒वन॒भाजो॑ दे॒वता॑
गच्छ॑न्ति॒ येऽह॑रु॒ध्वंस॑जन्त्यनु॒सवनं॑ पुरोडाशा॒न्निर्व॑पन्ति यथा॑यत॒नादे॒व स॑वन॒भाजो॑ दे॒वता॑ अव॑

रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने द्वादशकपालाऽस्तृतीयसवने
छन्दाःस्येवास्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसवन्तन्तेनैव
तृतीयसवनान्नं यन्ति॥ (१८)

उदचत्युद्येऽहरास्वा पञ्चदश च॥ [६]

उत्थसृज्या (३) त्रोत्थसृज्या (३) मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुत्थसृज्यमेवेत्यमावास्यायां
च पौर्णमास्यां चोत्थसृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव नोत्थसृज्ये इत्याहुये
अवान्तरं यज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुत्थसृज्यमित्याहुरेष वै मासो विश्वर
इति नार्दिष्टम् (१९)

उत्थसृजेयुर्यदादिष्टमुत्थसृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्लावे मध्ये षडहस्यं सम्पद्येत
षडहैमासांन्धस्मप्राद्य यत्सप्तममहस्तस्मिन्नुत्थसृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेयुरैन्द्रं दधिन्द्राय मरुत्वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालमग्नेर्वै
वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वाग्निनीं
कुर्वन्ति (२०)

सवनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वाग्धेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै
मरुत्वन्तो माध्यन्दिनं सवनं यदिन्द्राय मरुत्वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव
तद्वाग्निनीं कुर्वन्ति सवनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनं
यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वाग्निनीं कुर्वन्ति सवनं द्वादशभिः (२१)

उपं यन्ति प्राजापत्यम्पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः
षण्मासो ब्रह्मसामम्भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति
प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्रं क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षां नो
अस्मिन्युरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयताः षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं
वै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति॥ (२२)

नार्दिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति विंशतिश्च॥ [७]

देवानां वा अन्तं जग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तत्क्रोशेनावं रुन्धत तत्क्रोशस्य
क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्तं स्तुवन्ति यज्ञस्यैवान्तं गत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते

सत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्तं स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुप यन्ति प्रजापतेरहृदयेन हविर्धाने-
ऽन्तः स्तुवन्ति प्रमाणमेवास्य गच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः (२३)

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गत्वा श्लोकभाजो भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्रायति
नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं
दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव
न पञ्चदश रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भुद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै
पत्न्य उप गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत् सोऽकामयतासामह
राज्यं परीयामिति तासां राजनेनैव राज्यं पर्येतद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनम्भवति
प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशम्भवति प्रजापतेः (२५)

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति पञ्चभिरासीना
मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया समायन्ति
दिग्भ्य एवान्नाद्यं सम्भरन्ति ताभिरुद्रातोद्रायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण
उत्पतिष्यञ्छिरं उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्राता
रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेङ्ग होता नाकस्यैव पृष्ठं रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव
विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तथ्येतुं
यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम्प्रत्येकादश च॥ [८]

अर्क्येण वै संहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताभ्य इलान्देनेरां लूतामवारुन्ध
यदक्यम्भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त इलान्दम्भवति प्रजाभ्य एव सृष्टाभ्य इरां
लूतामव रुन्धते तस्माद्यां समां सत्रं समृद्धं क्षोधुकास्तां समां प्रजा इषं
ह्यासामूर्जमाददते यां समां व्यृद्धमक्षोधुकास्तां समां प्रजाः (२८)

न ह्यासामिषमूर्जमाददत उत्क्रोदं कुर्वते यथा बन्धान्मुचाना उत्क्रोदं कुर्वत एवमेव

तद्यजमाना देवबन्धान्मुमुक्षुना उत्क्रोदं कुर्वतु इषमूर्जमात्मन्दधाना वाणः शततन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्याजिं धावन्त्यनभिजितस्याभिजित्यै दुन्दुभीन्समाग्रन्ति परमा वा एषा वाग्या दुन्दुभौ परमामेव (२९)

वाचमव रुन्धते भूमिदुन्दुभिमा ग्रन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवाव रुन्धतेऽथो इमामेव जयन्ति सर्वा वाचो वदन्ति सर्वासां वाचामवरुद्धा आर्द्रं चर्मन्व्यायच्छेते इन्द्रियस्यावरुद्धा आन्यः क्रोशति प्रान्यः शंसति य आक्रोशति पुनात्यैवेनान्धस स यः प्रशंसति पूतेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिकृतं च (३०)

वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मसैरव रुन्धते यद्भूतेच्छदाः सामानि भवन्त्युभयस्यावरुद्धौ यन्ति वा एते मिथुनाद्ये संवत्सरमुपयन्त्यन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतस्तेनैव मिथुनान्न यन्ति॥ (३१)

व्यृद्धमक्षोधुकास्ताः समां प्रजाः परमामेव च त्रिंशच्च॥ [९]

चर्माव भिन्दन्ति पाप्मानमेवैषामव भिन्दन्ति मापं राक्षसीर्मातिं व्याक्षीरित्याह सम्प्रत्यैवैषां पाप्मानमव भिन्दन्त्युदकुम्भानधिनिधाय दास्यो मार्जालीयं परि नृत्यन्ति पदो निघ्नतीरिदम्भुं गायन्त्यो मधु वै देवानां परममन्नाद्यं परममेवान्नाद्यमव रुन्धते पदो नि ग्रन्ति महीयामेवैषु दधति॥ (३२)

चर्मैकान्नपञ्चाशत्॥ [१०]

पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सम्प्लोष्यते स्वाहा सम्प्लवंमानाय स्वाहा सम्प्लुताय स्वाहा मेघायिष्यते स्वाहा मेघायते स्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा नीहाराय स्वाहा निहाकायै स्वाहा प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वाहा विद्योतमानाय स्वाहा संविद्योतमानाय स्वाहा स्तनयिष्यते स्वाहा स्तनयते स्वाहोग्रः स्तनयते स्वाहा वर्षिष्यते स्वाहा वर्षते स्वाहाभिवर्षते स्वाहा परिवर्षते स्वाहा संवर्षते (३३)

स्वाहानुवर्षते स्वाहा शीकायिष्यते स्वाहा शीकायते स्वाहा शीकिताय स्वाहा प्रोषिष्यते स्वाहा प्रुण्णते स्वाहा परिप्रुण्णते स्वाहोद्गहीष्यते स्वाहोद्गृह्यते स्वाहोद्गृहीताय स्वाहा विप्लोष्यते स्वाहा विप्लवंमानाय स्वाहा विप्लुताय स्वाहातप्स्यते स्वाहातपते

स्वाहोग्रमातपते स्वाहर्ग्यः स्वाहा यजुर्ग्यः स्वाहा सामर्ग्यः स्वाहाङ्गिरोर्ग्यः स्वाहा वेदेर्ग्यः
स्वाहा गाथर्ग्यः स्वाहा नाराशंसिर्ग्यः स्वाहा रैर्भर्ग्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३४)

सं वर्षते रैर्भर्ग्यः स्वाहा द्वे च॥ [११]

दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय स्वाहा मुखंवते स्वाहा-
ऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहाऽनासिकाय स्वाहाऽक्षण्वते स्वाहाऽनक्षिकाय स्वाहा
कर्णिने स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहाऽशीर्षकाय स्वाहा पद्वते स्वाहा-
ऽपादकाय स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते
स्वाहाऽपश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा (३५)

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय
स्वाहा लोमंवते स्वाहाऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वक्काय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहा-
ऽचर्मकाय स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसन्वते स्वाहाऽमांसकाय
स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहाऽस्नावकाय स्वाहाऽस्थन्वते स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मज्जन्वते
स्वाहाऽमज्जकाय स्वाहाऽङ्गिने स्वाहाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (३६)

मनस्विने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा द्वे च॥ [१२]

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तस्य यज्ञस्यर्द्धं मह्यं सन्नत्या
अमुष्मै कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा व्युष्ट्यै त्वा रय्यै त्वा
राधसे त्वा घोषाय त्वा पोषाय त्वाराद्धोषाय त्वा प्रच्युत्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ [१३]

अग्नये गायत्राय त्रिवृते राथंतराय वासन्तायाष्टाकपाल इन्द्राय त्रैष्टुभाय पञ्चदशाय
बारहताय ग्रेष्मायैकादशकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्यो जागतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो
वार्षिकेभ्यो द्वादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदा-
भ्यां पयस्यां बृहस्पतये पाङ्काय त्रिणवाय शाकुराय हैमन्तिकाय चरुः संवित्र आतिच्छन्दसाय
त्रयस्त्रिंशाय रैवताय शैशिराय द्वादशकपालोऽदित्यै विष्णुपत्न्यै चरुरग्नये वैश्वानराय
द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुः काय एककपालः॥ (३८)

अग्नयेऽदित्या अनुमत्यै सप्तचत्वारिंशत्॥ [१४]

यो वा अग्नावग्निः प्रहियते यश्च सोमो राजा तयोरेष आतिथ्यं यदग्नीषोमीयोऽथेष रुद्रो यश्चियते यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थाय प्रजां पशून् यजमानस्याभि मन्येत यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि निर्वपति भागधेयेनैवैनं शमयति नास्यं रुद्रोऽशान्तः (३९)

उपोत्थाय प्रजां पशून्भि मन्यते दशं हवींषि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठत्युतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चैतव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपत्युतुभिरेवेनं छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेनं (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रसुव एतया मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसुवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवम्भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते दिग्बन्तीः पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो

जायतान्दोग्रौ धेनुर्वोढाऽनङ्गानांशुः सप्तिः पुरंधिर्योषां जिष्णू रंधेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य
यजमानस्य वीरो जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः
पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत
वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽऽरुंस्त सूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे
स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मे
दृह व्यानधृगंसि व्यानं मे दृहापानधृगंस्यपानं मे दृह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि
श्रोत्रमसि श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्षां पर्जन्यः पक्तां सस्यं सुपिप्पला ओषधयः स्वधिचरणेयं
सूपसदोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षं सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन्
यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः कृता ऋतवः शान्तः संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

अग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः पौष्णश्चरु रौद्रश्चरुर्ग्नये वैश्वानराय
द्वादशकपालो मृगाखरे यदि नागच्छेद्ग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं
आज्यभागः॥ (४८)

अग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नेयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्-
भ्यां पयस्यां वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः
सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नये वैश्वानराय
द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अग्नेयेऽहोमुचे त्रिंशत्॥ [२२]

अ॒ग्नये॒ सम॑नमत्पृथि॒व्यै सम॑नम॒द्यथा॒ग्निः पृथि॒व्या सम॑नमदेवम्मह्य॑म्भ॒द्राः सन्न॑तयः
सं न॑मन्तु वा॒यवे॑ सम॑नमदन्तरि॒क्षाय॑ सम॑नम॒द्यथा॑ वा॒युर॑न्तरि॒क्षेण॑ सू॒र्याय॑ सम॑नमद्वि॒वे
सम॑नम॒द्यथा॑ सू॒र्यो दि॒वा च॒न्द्रम॑से॒ सम॑नम॒न्नक्ष॑त्रेभ्यः सम॑नम॒द्यथा॑ च॒न्द्रमा॑ नक्ष॑त्रैर्वरु॒णाय॑
सम॑नमद॒द्भ्यः सम॑नम॒द्यथा॑ (५०)

वरु॑णोऽद्भिः सा॒ग्रे सम॑नमदृ॒चे सम॑नम॒द्यथा॑ सा॒मर्चा ब्र॑ह्म॒णे सम॑नमत्क्ष॒त्राय॑ सम॑नम॒द्यथा॑
ब्र॑ह्म॒ क्षत्रे॑ण रा॒ज्ञे सम॑नमद्वि॒शे सम॑नम॒द्यथा॑ रा॒जा वि॒शा रथा॑य॒ सम॑नम॒दश्वे॑भ्यः सम॑नम॒द्यथा॑
रथोऽश्वैः॑ प्र॒जाप॑तये॒ सम॑नमद्वृ॒तेभ्यः॑ सम॑नम॒द्यथा॑ प्र॒जाप॑तिभू॒तैः सम॑नमदेवम्मह्य॑म्भ॒द्राः
सन्न॑तयः सं न॑मन्तु॥ (५१)

अ॒द्भ्यः सम॑नम॒द्यथा॑ मह्यं च॒त्वारि॑ च॥ [२३]

ये ते॒ पन्था॑नः स॒वितः॑ पू॒र्व्यासोऽरे॑णवो॒ वित॑ता अ॒न्तरि॑क्षे। तेभि॑र्नो अद्य पृथि॒भिः
सु॒गेभी॑ रक्षा॒ च नो॑ अ॒र्धि च॑ दे॒व ब्रू॑हि। नमोऽ॒ग्नये॑ पृथि॒विक्षि॑तं लो॒कस्पृ॑तं लो॒कम॒स्मै
यज॑मानाय देहि॒ नमो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॒क्षक्षि॑तं लो॒कस्पृ॑तं लो॒कम॒स्मै यज॑मानाय देहि॒ नमः॑
सू॒र्याय॑ दि॒विक्षि॑तं लो॒कस्पृ॑तं लो॒कम॒स्मै यज॑मानाय देहि॥ (५२)

ये ते॒ चतु॑श्च॒त्वारि॑श॒त्॥ [२४]

यो वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑ शिरो॒ वेदं॑ शी॒र्षण्वा॑न्मे॒ध्यो भ॑वत्यु॒पा वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑
शि॒रः सू॒र्यश्चक्षु॑र्वातः प्रा॒णश्च॒न्द्रमाः॑ श्रो॒त्रंन्दि॑शः पादा॑ अ॒वान्तर॑दि॒शाः पर्श॑वोऽहो॒रात्रे॑ नि॒मेषो॑-
र्धमा॑साः प॒र्वाणि॑ मा॒साः स॒न्धाना॑न्यु॒तवोऽङ्गा॑नि सं॒वत्सर॑ आ॒त्मा र॑श्मयः के॒शा नक्ष॑त्राणि
रू॒पन्ता॑र॒का अ॒स्थानि॑ नभो॑ मा॒सान्यो॑ष॒धयो॑ लो॒मानि॑ वन॒स्पत॑यो॒ वाला॑ अ॒ग्निर्मुखं॑ वैश्वान॒रो
व्या॒त्तम् (५३)

स॒मुद्र॑ उ॒दरं॑मन्तरि॒क्षम्पा॑यु॒र्द्यावा॑पृथि॒वी आ॒ण्डौ ग्रा॒वा शे॒पः सोमो॑ रे॒तो यज॑ञ्ज॒भ्यते॑ तद्वि
द्योत॑ते॒ यद्वि॑धू॒नते॑ तथ्स्त॑नयति॒ यन्मे॑हति॒ तद्व॑र्षति॒ वागे॑वास्य॒ वाग॑र्ह॒वा अ॒श्वस्य॑ जा॒यमान॑स्य
महि॑मा पु॒रस्ता॑ङ्गायते॒ रात्रि॑रे॒नम्महि॑मा प॒श्चादनु॑ जा॒यत॑ ए॒तौ वै म॑हि॒माना॑व॒श्वंभ॑तिः
सम्ब॑भूवतु॒रह्यो॑ दे॒वानव॑ह॒र्वासु॑रान् वा॒जी गन्ध॑र्वानश्चौ मनु॒ष्यान्त्स॑मु॒द्रो वा अ॒श्वस्य॑ योनिः
स॒मुद्रो॑ बन्धुः (५४)

व्या॒त्तम॑वहृद्वा॒दश॑ च॥ [२५]

गावो गावः सिषासन्तीः प्रथमे मासि समान्यो यदि सोमौ षडहैरुथ्मृज्या(३)ं देवानामर्क्येण
 चर्माव पृथिव्यै दत्वते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाक्रञ्जि बीजमाग्रेयो-
 ऽष्टाकपालोऽग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः
 प्रश्नविशतिः॥ [२६]

[गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहुर्वरुणोऽद्भिः साम्ने
 चतुःपञ्चाशत्॥54॥ गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]